Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

patris mei fuit mecū. et ipſe autē ſcitis: ꝙ
πατρός μου ἦν μετ᾽ ἐμοῦ. καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε, ὅτι
in oī fortitudine mea ſeruiui patri veſtro. at
ἐν πάσῃ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν. ὁ δὲ
pater veſter decepit me: ⁊ mutauit mercedē
πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε τὸν μισθόν
G meā decē agnorū. ⁊ non dedit illi de⁹
μου τῶν δέκα ἀμνῶν. καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς
malefacere mihi. ſi ſic diceret: varia erūt
κακοποιῆσαί με. ἐὰν οὕτως εἴπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται
tua merces: et parient oēs oues varia.
σου μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικί=
ſi āt diceret: alba erūt tua merces: ⁊ pa
λα. ἐὰν δὲ εἴπῃ, τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός, καὶ τέ
rient oēs oues alba. et abſtulit de
ξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά. καὶ ἀφεῖλεν ὁ θε
B us oia pecora pr̄is veſtri: et dedit mihi
ὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκέ μοι
ea. ⁊ factū ē: qn̄ cōcipiebāt oues: in
αὐτά. καὶ ἐγένετο, ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα, ἐν
vtero accipientes. et vidi oculis meis
γαστρὶ λαμβάνοντα. καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
eas in ſomnio. ⁊ ecce hirci et arietes aſcē
αὐτὰ ἐν τῷ ὕπνῳ. καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀνα
dentes ſup oues et capras: ſubal=
βαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, διάλευ
bi et varij et cinerati ſparſi. et dixit
κοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί. καὶ εἶπέ
mihi angelus dei p ſomniū: iacob iacob.
μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ᾽ ὕπνον, ἰακὼβ ἰακώβ.
egoāt dixi: qd eſt. ⁊ dixit mihi: reſpice
ἐγὼ δὲ εἶπον, τί ἐστι. καὶ εἶπέ μοι, ἀνάβλεψον τοῖς
A oculis tuis: et vide hircos et arie=
ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κρι
tes aſcendentes ſup oues et capras
οὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας
ſubalbas et varias et cineratas ſparſas.
διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥαντούς.
vidi eni q̄cūq; tibi laban facit. ego ſū de⁹ q ap
ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι λάβαν ποιεῖ. ἐγώ εἰμι ὁ θς ὁ ὀφ=
S. 28. d parui tibi in loco dei vbi vnxiſti mihi illic titulū: et
θείς σοι ἐν τόπῳ θεοῦ οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην, καὶ
vouiſti mihi votū. nūc ergo ſurge: et egredere de terra
Infra. ηὔξω μοι εὐχήν. νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς
32. c. hac: et vade in terrā natiuitatis tue. et
ταύτης, καὶ ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου. καὶ
reſpōdentes lia et rachel: dixerūt ei: nunqd ē
ἀποκριθεῖσαι λεία καὶ ῥαχὴλ, εἶπον αὐτῷ, μή ἐστιν
nobis adhuc ps hereditatis in hijs q̄ pr̄is no=
ἡμῖν ἔτι μερὶς κληρονομίας ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς ἡ
ſtri: nō quaſi aliene reputate ſum⁹ ei: vē=
C μῶν; οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέ=
didit eni nos: ⁊ deuorauit deuoratione
πρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ κατέφαγε καταβρώσει

Trāſla. B. Hiero.

patris mei fuit mecū. & ipſe noſtis ꝙ totis viribus meis ſer=
uierim patri veſtro. Sed & pater veſter circūue
nit me: & mutauit mercedē meā decē vici
bus: & tamen non di=
miſit eū deus vt noce=
ret mihi. Si quando
dixit: varie erunt mer
cedes tue: pariebant
oēs oues varios fetus:
qn̄ vero ecōtrario ait:
alba queq; accipies p
mercede: omnes
greges alba peperūt.
Tulitq; deus
ſubſtantiā patris veſtri:
& dedit mihi. Poſtq̄ ei
cōceptus ouiū tp̄s ad=
uenerat: leuaui oculos
meos & vidi ī ſomnis a=
ſcēdentes mares
ſuper feminas varios
& maculoſos
& diuerſorū colorum.
Dixitq; angelus
dei ad me ī ſomniis Ia
cob. Et ego reſpondi
adſum. Qui ait. Leua
oculos tuos: & vide
vniuerſos maſculos a=
ſcēdētes ſuper feminas
varios maculoſos atq;
reſperſos. Vidi enim
omnia que fecit tibi
Laban.
Ego ſum deus bethel:
vbi vnxiſti lapidem: &
votum vouiſti mihi.
Nunc ergo ſurge & e=
gredere de terra
hac reuertens in terrā
natiuitatis tue.
reſpōderūtq; rachel &
lia.
Nunqd hēmus reſidui
quicq̄ in facultatibus &
hereditate domus pr̄is
noſtri? Nōne quaſi alie=
nas reputauit nos: & vē
didit: comeditq;

Ter. Heb. Gen. Ca. xxxi.

אבי היה עמדי: ואתנה ידעתן כי
בכל כחי עבדתי את אביכן:
ואביכן התל בי והחלף את
משכרתי עשרת מנים ולא נתנו
אלהים להרע עמדי: אם כה
יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו
כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך וילדו כל
הצאן עקדים: ויצל אלהים את
מקנה אביכם ויתן לי: ויהי
בעת יחם הצאן ואשא עיני
וארא בחלום והנה העתדים
העלים על הצאן עקדים נקדים
וברדים: ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלום יעקב ואמר
הנני: ויאמר שא נא עיניך וראה
כל העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים כי
ראיתי את כל אשר לבן עשה
לך: אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר נדרת לי
שם נדר עתה קום צא מן הארץ
הזאת ושוב אל ארץ מולדתך:
ותען רחל ולאה ותאמרנה לו
העוד לנו חלק ונחלה בבית
אבינו: הלוא נכריות נחשבנו לו
כי מכרנו ויאכל גם אכול את

Primitiua. heb.

נוח
חלף
שכר מנה
רוע
אמר היה
נצל
קנה נתן היה
נשא
ראה חלם
עלה
ראה
יצב
יצא
ילד
ענה אמר
חשב
אכל

Interp̄. chal.

דאבא מימריה הוה בסעדי: ואתין ידעתין ארי בכל חילי פלחית ית אבוכן: ואבוכן
שקר בי ואשני ית אגרי עשר זמנין ולא שבקיה יי לאבאשא עמי: אם כדין הוה
אמר נמורין יהא אגרך וילידן כל ענא נמורין ואם כדין הוה אמר רגולין יהא אגרך
וילידן כל ענא רגולין: ואפריש יי מן בעירא דאבוכן ויהב לי: והוה בעידן
דמתיחמא ענא וזקפית עיני וחזית בחלמא והא תישיא דסלקין על ענא רגולין
נמורין ופציחין: ואמר לי מלאכא דיי בחלמא יעקב ואמרית הא אנא: ואמר זקוף
כען עינך וחזי כל תישיא דסלקין על ענא רגולין נמורין ופציחין ארי גלי קדמי ית
כל דלבן עביד לך: אנא אלהא דאתגליתי עלך בבית אל דמשחת תמן קמה דקיימת
קדמי תמן קיים כען קום פוק מן ארעא הדא ותוב לארע ילדותך: ואתיבת רחל
ולאה ואמרה ליה העד כען לנא חולק ואחסנא בבית אבונא: הלא נכראן
אתחשבנא ליה ארי זבננא ואכל אף מיכל ית

Tranſla. Chal.

patris mei fuit in adiutoriū meū. et vos ſcitis ꝙ omī virtute mea ſeruiui patri vr̄o. Pater aūt veſter mētitus eſt mihi: ⁊ mutauit mercedē meā decē vicibus: ⁊ nō dimiſit eū de⁹ vt noceret mihi. ſi ſic dicebat. Varia erūt p mercede tua. pariebāt oēs oues varia. Et ſi ſic dicebat. Maculoſa erunt pro mercede tua. pariebāt oēs oues maculoſa. et ſeparauit dn̄s de pecorib⁹ pr̄is veſtri: ⁊ dedit mihi. Et factū eſt in tp̄e quo oues cale=fiebant: leuaui oculos meos ⁊ vidi in ſomnio: et ecce arietes qui aſcendebant ſup oues erant varij ⁊ ma=culoſi ⁊ reſperſi. Et dixit mihi angel⁹ dei in ſomnio Iacob. Et dixi ecce ego. et ait. Leua nūc oculos tuos et vide oēs arietes qui aſcendūt ſup oues maculoſos varios atq; reſperſos: qm̄ manifeſtū eſt corā me omīe qd̄ facit tibi laban. Ego ſum de⁹ qui apparui tibi in bethel vbi vnxiſti titulū: vbi vouiſti coram me votū: nūc ſurge egredere de terra hac: ⁊ reuertere in terrā natiuitatis tue. Et reſponderūt rachel ⁊ lia atq; dixe=runt ei. Nunquid adhuc eſt nobis pars ⁊ hereditas in domo patris noſtri? nōne extranee reputate ſum⁹ ei: quia vendidit nos: ⁊ comedit quoq;

Primitiua chal.

אמר
שנה באש
היה עאן
פרש
יחם חזה
לאך
חזה גלה
על קום קום
נפק תוב
חסן
חשב אכל

© Biblioteca Nacional de España

Priitiua heb. — Tex. Heb.

כספנו: כי כל העשר אשר הציל — נצל
אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה: ויקם יעקב וישא — קום נשא
את בניו ואת נשיו על הגמלים: — נשה
וינהג את כל מקנהו ואת כל — נהג קנה
רכשו אשר רכש מקנה קנינו — קנה
אשר רכש בפדן ארם לבוא אל
יצחק אביו ארצה כנען: ולבן הלך
לגזז את צאנו ותגנב רחל את — גנב
התרפים אשר לאביה: ויגנב
יעקב את לב לבן הארמי על בלי
הגיד לו כי ברח הוא: ויברח הוא — נגד ברח
וכל אשר לו ויקם ויעבר את — קום עבר
הנהר וישם את פניו הר הגלעד: — שום פנה
ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח — שלש
יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף — לקח רדף
אחריו דרך שבעת ימים וידבק — דבק
אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים — בוא
אל לבן הארמי בחלם הלילה
ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם — שמר דבר
יעקב מטוב עד רע: וישג לבן את — נשג
יעקב ויעקב תקע את אהלו
בהר ולבן תקע את אחיו בהר
הגלעד: ויאמר לבן ליעקב מה
עשית ותגנב את לבבי ותנהג את — עשה נהג
בנתי כשביות חרב: למה נחבאת — שבה

Trāſla. B. Hiero.

pretiū noſtrū. Sed deus tulit opes patris noſtri: & eas tradidit nobis ac filiis noſtris. vn̄ omnia que p̄cepit tibi deus fac. Surrexit āt iacob & impoſitis liberis ac coniugibus ſuis ſup camelos abiit. tulitq; oēm ſubſtātiam ſuam & greges & quicquid in meſopotamia acq̄ſierat: pergens ad iſaac patrē ſuū in terrā chanaan. Eo tp̄e ierat Labā ad tōdēdas oues: & rachel furata eſt idola patris ſui. noluitq; iacob cōfiteri ſocero ſuo q̄ fugeret. Cūq; abiſſet tam ipſe quam oīa que iuris ſui erant & amne trāſmiſſo p̄geret contra montem galaad: nūciatū eſt laban die tertio q̄ fugeret iacob. Qui aſſūptis fratribus ſuis perſecutus ē eum diebus ſeptē: & comprehendit eum in monte galaad. Viditq; in ſomnis dicētē ſibi dn̄m. Caue ne quicq̄ aſpe loquaris contra iacob. Iamq; iacob extēderat in mōte tabernaculum. Cūq; ille conſecutus fuiſſet eū cū fr̄ibus ſuis: in eodē mōte galaad fixit tētoriū. Et dixit ad iacob. Quare ita egiſti vt clā me abigeres filias meas q̄ſi captiuas gladio. Cur ignorante

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

argentū nr̄z. oēs diuitias τ gloriā:
τὸ ἀργύριον ἡμῶν. πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν,
quā abſtulit de⁹ pr̄is nr̄i: nobis erit et fi-
ἣν ἀφείλετο ὁ θς̄ τοῦ πρς̄ ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέ-
liis nr̄is. nūc ergo q̄cūq; tibi dixit de⁹: fac. ſurgēs
κνοις ἡμῶν. νῦν δ' οὖν ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ θς̄, ποίει. ἀναστὰς
āt iacob: accepit vxores ſuas: τ filios
δὲ ἰακώβ, ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ τὰ παιδία
ſuos ſup camelos: et abduxit oēm
αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ
ſubſtātiā ſuā: et oēʒ ſupellectilē ſuā: quā
ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν
acquiſiuit in meſopotamia: et oīa
περιεποιήσατο ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ
ſua vt abiret ad iſaac patrē ſuū: ĩ terrā cha
αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς ἰσαὰκ τὸν πρᾶ αὐτοῦ, εἰς γῆν χα-
naan. laban āt abiit ad tōdēdū oues ſuas. fura
ναάν. λάβαν δὲ ᾤχετο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. ἔκλε-
ta ē āt rachel idola pr̄is ſui. abſcōdit āt ia-
ψε δὲ ῥαχὴλ τὰ εἴδωλα τοῦ πρς̄ αὐτῆς. ἔκρυψε δὲ ἰα-
cob labā ſyro: ne indicaret ei:
κὼβ λάβαν τὸν σύρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ,
q̄ fugit. et fugit ipſe: et ſua
ὅτι ἀποδιδράσκει. καὶ ἀπέδρα αὐτός, καὶ τὰ αὐ-
oīa: et trāſiuit flumē: τ feſtinauit
τοῦ πάντα, καὶ διέβη τὸν ποταμόν, καὶ ὥρμησεν
in mōtē galaad. nūciatū ē āt labā ſyro
εἰς τὸ ὄρος γαλαάδ. ἀνηγγέλη δὲ λάβαν τῷ σύρῳ
die tertia: q̄ fugit iacob. et aſſu-
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτι ἀπέδρα ἰακώβ. καὶ παρα-
mens filios ſuos: et fratres ſu-
λαβὼν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
os cū eo: perſecut⁹ ē poſt eum viā die
τοῦ μετ' αὐτοῦ, κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμε-
rū ſeptē. et cōprehēdit eū in mōte gala-
ρῶν ἑπτά. καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει γαλα-
ad. venit āt de⁹ ad laban ſyrū p̄ ſōnū
άδ. ἦλθε δὲ ὁ θεὸς πρὸς λάβαν τὸν σύρον καθ' ὕπνον
nocte: et dixit ei: caue ne forte
τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, φύλαξαι μή ποτε
loquaris ad iacob mala. τ cōprehendit la-
λαλήσῃς πρὸς ἰακὼβ πονηρά. καὶ κατέλαβε λά-
ban iacob. iacob āt fixit tabernaculū ſuū
βαν τὸν ἰακώβ. ἰακὼβ δὲ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ
in mōte. laban āt ſtatuit fratres ſuos
ἐν τῷ ὄρει. λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
in mōte galaad. dixit āt laban iacob: q̄d
ἐν τῷ ὄρει γαλαάδ. εἶπε δὲ λάβαν τῷ ἰακώβ, τί
feciſti? quare fugiſti clam: et fura-
ἐποίησας; ἵνα τί ἀπέδρας κρυφῇ, καὶ ἐκλοπο-
tus es me: et abduxiſti filias meas:
φόρησάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου,
quaſi captiuas gladio?
ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρᾳ;

Priitiua chal.

פרש בנה
קום נשה נתא
קנה אתא
גזז
כסה חוה
קום שוה
הלך דבק
אמר
סמר מלל טוב
שכן שרא
שבה טמר

Interp̄. chal.

argentum noſtrū. Quoniā oēs diuitie quas abſtulit deus ex patre nr̄o: nr̄e ſunt τ filiorū nr̄orū. Et nunc q̄d cūq; dixerit tibi deus fac. Et ſurrexit iacob τ leuauit filios ſuos τ vxores ſuas ſuper camelos: τ duxit vniuerſa pecora ſua τ omnē ſubſtantiā ſuam quā acquiſierat in meſopotamia ſyrie: vt veniret ad iſaac patrē ſuū in terrā chanaan. Laban autē abierat ad tondendas oues ſuas: τ tulit rachel imagines que erant patris ſui. Et celauit iacob a laban ſyro: et nō indicauit ei q̄ ipſe p̄ficiſceretur. Et abiit ipſe τ oīa ſua: τ ſurrexit τ tranſiuit euphratē: τ poſuit faciem ſuam contra montē galaad. Et nunciatuʒ eſt laban in die tertio q̄ abiiſſet iacob: τ tulit fratres ſuos ſecuʒ: τ perſecutus eſt poſt eum itinere ſeptem dierū: τ cōprehendit euʒ in monte galaad. et venit verbuʒ a facie dei ad laban ſyrum in ſomnio noctis: et dixit ei. Caue tibi ne loquaris cum iacob a bono vſq; ad malum: τ comprehendit laban iacob. Et iacob tetenderat tabernaculum ſuum in monte. Et laban collocauit fratres ſuos in monte galaad. Et dixit laban ad iacob. Quid feciſti: τ celaſti a me τ duxiſti filias meas quaſi captiuas gladio. Quare occulte

Trānſla. Chal.

ספנא: ארי כל עותרא דאפריש יי מאבונא דילנא הוא ולבננא וכען כל דאמר
יי לך עביד: וקם יעקב ונטל ית בנוהי וית נשוהי על גמליא: ודבר ית כל גיתוהי
ית כל קנינה דיקנא גיתי קנינה דיקנא בפדן ארם למיתי לות יצחק אבוהי
לארעא דכנען: ולבן אזל למיגז ית עאניה וגניבת רחל ית צלמניא די לאבוהא:
וכסי יעקב מן לבן ארמאה על דלא חוי ליה ארי אזיל הוא: ואזל הוא וכל דיליה
וקם ועבר ית פרת ושוי ית אפוהי לטורא דגלעד: ואתחואה ללבן ביומא תליתאה
ארי אזל יעקב: ודבר ית אחוהי עמיה ורדף בתרוהי מהלך שבעה יומין ואדביק יתיה
בטורא דגלעד: ואתא מימר מן קדם יי לות לבן ארמאה בחלמא דליליא ואמר ליה
אסתמר לך דילמא תמליל עם יעקב מטב עד ביש: ואדביק לבן ית יעקב ויעקב פרס
ית משכניה בטורא ולבן אשרי ית אחוהי בטורא דגלעד: ואמר לבן ליעקב מה עבדת
וכסית מני ודברת ית בנתי כשבין חרבא: למה איטמרת

© Biblioteca Nacional de España

Trãſla.Gre.lxx.cũ interp̃.latina.

et ſi annũciaſſes mihi: miſiſſem te cũ leti=
καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι, ἐξαπέστειλα ἄν σε μετὰ εὐφρο
cia: et cũ muſicis: ꝛ tympanis: et citha
σύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κιθά
ra. nõ dign⁹ habitus ſũ oſculari filios meos: et
ρας. οὐ κατηξιώθην φιλῆσαι τὰ παιδία μου, καὶ τὰς
filias meas. nũc aũt ſtulte egiſti: et nũc aũt
θυγατέρας μου. νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας, καὶ νῦν δὲ
1.Reg. valet man⁹ mea malefacere tibi. at de⁹ pa=
15.c. ἰσχύει ἡ χείρ μου κακοποιῆσαί σε. ὁ δὲ θεὸς τοῦ πα
2.Pa. tris tui heri ait ad me: dicẽs: cuſtodi teip=
16.c. τρός σου χθὲς εἶπε πρός με, λέγων, φύλαξον σεαυ=
ſũ: ne forte loq̃ris cũ iacob mala. nũc ergo
τόν, μήποτε λαλήσῃς μετὰ ἰακὼβ πονηρά. νῦν οὖν
vade: deſiderio eñi deſideraſti: in do
πεπόρευσο, ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας, εἰς τὸν οἶ
mũ pr̃is tui abire: q̃re furatus es
κον τοῦ πατρός σου ἀπελθεῖν, ἵνα τί ἔκλεψας
deos meos? rñdit iacob: et dixit laban:
τοὺς θεούς μου; ἀποκριθεὶς ἰακὼβ, καὶ εἶπε τῷ λάβαν,
dixi eñi ne forte auferas filias tuas a
εἶπα γὰρ μή ποτε ἀφέλῃς τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐ=
E me: et oĩa mea. cognoſce ergo q̃d eſt tuorũ
μοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμά. ἐπίγνωθι οὖν τί ἐστι τῶν σῶν
apud me: et accipe. et non cognouit apd̃ eũ ni
παρ' ἐμοί, καὶ λάβε. καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐ
hil et dixit iacob apd̃ quẽ inuẽti fuerĩt dei tui:
δέν. καὶ εἶπεν ἰακὼβ παρ' ᾧ ἂν εὑρεθῶσιν οἱ θεοί σου,
nõ viuet corã fratribus nr̃is. neſciebat aũt
οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. οὐκ ᾔδει δὲ
iacob: ꝙ rachel vxor eius furata ẽ eos. in=
ἰακὼβ, ὅτι ῥαχὴλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς. εἰ=
greſſ⁹ aũt laban ſcrutat⁹ ẽ domũ lie: et nõ in
σελθὼν δὲ λάβαν ἠρεύνησε τὸν οἶκον λείας, καὶ οὐχ εὗ
uenit. ꝛ egreſſus ex domo lie: ſcrutat⁹ ẽ do
ρεν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου λείας, ἠρεύνησε τὸν οἶ=
mũ iacob: et in domo duarũ ancillarũ: et
κον ἰακώβ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ
nõ iuenit. ingreſſus ẽ aũt ꝛ ĩ domũ rachel. rachel
οὐχ εὗρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον ῥαχήλ. ῥαχὴλ
aũt accepit idola: et iniecit ea in
δὲ ἔλαβε τὰ εἴδωλα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ
ſtramẽtis cameli: ꝛ ſedit ſup̃ eis: et
σάγματα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς, καὶ
dixit pr̃i ſuo: nõ grauiter ḟer dñe: nõ po
εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς, μὴ βαρέως φέρε κύριε, οὐ δύ
tero ſurgere corã te. q: ſ̃m cõſuetudinẽ
νήσομαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου. ὅτι τὰ κατ' ἐθισμὸν
mulicbriũ mihi ſũt. ſcrutat⁹ ẽ aũt labã coram
τῶν γυναικείων μοι ἐστίν. ἠρεύνησε δὲ λάβαν ἐνώπιον
ipſo in oĩ domo: et nõ inuenit idola.
αὐτοῦ ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἴδωλα.
iratus ẽ aũt iacob: et rixatus ẽ cũ labã.
ὠργίσθη δὲ ἰακὼβ, καὶ ἐμαχέσατο τῷ λάβαν.

D

Trãſla.B.Hiero.

me fugere voluiſti: nec indicare mihi vt proſequerer te cũ gaudio & canticis & tympanis & citharis. Non es paſſus vt oſcularer filios meos & filias. Stulte opatus es. Et nũc quidẽ valet manus mea reddere tibi malũ ſed deus patris tui heri dixit mihi. Caue ne loquaris contra Iacob quicquam durius. Eſto. Ad tuos ire cupiebas: & deſiderio erat tibi domus patris tui. Cur furatus es deos meos? Rñdit iacob: ꝙ inſcio te profectus ſum: timui ne violẽter auferres filias tuas. ꝙ aũt furti me arguis: apud quẽcũq₃ inueneris deos tuos: necetur corã fratribus nr̃is. Scrutare: quicqd̃ tuorum apud me inueneris aufer. hec dicẽs ignorabat ꝙ rachel furata eẽt idola. Ingreſſus itaq₃ laban tabernaculũ iacob & lie & vtriuſq₃ famule non inuenit. Cumq₃ intraſſet tentoriũ rachelis: illa feſtinans abſcõdit idola ſubter ſtramẽta cameli: & ſedit deſuper: ſcrutantiq₃ oẽ tentoriũ & nihil inuenienti: ait. Ne iraſcatur dominus meus ꝙ coram te aſſurgere nequeo: quia iuxta cõſuetudinẽ feminarũ nũc accidit mihi. Sic deluſa ſollicitudo q̃rẽtis ẽ. Tumẽſq₃ iacob cum iurgio

Ter.Heb. Geñ. Ca.xxxi.

לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא הִגַּדְתָּ
לִּי וָאֲשַׁלֵּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁרִים
בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃ וְלֹא נְטַשְׁתַּנִי
לְנַשֵּׁק לְבָנַי וְלִבְנֹתָי עַתָּה
הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ׃ יֶשׁ לְאֵל יָדִי
לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי
אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר
הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב
עַד רָע׃ וְעַתָּה הָלֹךְ הָלַכְתָּ כִּי
נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה
גָנַבְתָּ אֶת אֱלֹהָי׃ וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן
תִּגְזֹל אֶת בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי׃ עִם
אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא
יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר לְךָ מָה עִמָּדִי
וְקַח לָךְ וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל
גְּנָבָתַם׃ וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב
וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהֹת
וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא
בְּאֹהֶל רָחֵל׃ וְרָחֵל לָקְחָה אֶת
הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל
וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת
כָּל הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא׃ וַתֹּאמֶר אֶל
אָבִיהָ אַל יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לוֹא
אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי דֶרֶךְ
נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת
הַתְּרָפִים׃ וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן

Primitiua heb.

נָגַד
שָׁלַח שׁוּר
תָּפַף
סָכַל עָשָׂה אִיל
רוּעַ
שָׁמַר
כָּסַף
עָנָה
גָּזַל
מָצָא
חָיָה נָכַר
לָקַח
בּוֹא
שָׁנָה
שׂוּם
יָשַׁב מָשַׁשׁ
אָמַר
חָרָה
יָכֹל פָּנָה
נָשָׁה חָפַשׂ

Tranſla.Chal.

לְמֵיזַל וְכַסֵּיתָא מִנִּי וְלָא חַוֵּיתָא לִי וְשַׁלְּחִיתָךְ פּוֹן בְּחֶדְוָא וּבְתוּשְׁבְּחָן בְּתוּף וּבְכִנָּרִין׃
וְלָא שְׁבַקְתַּנִי לְנַשָּׁקָא לִבְנַי וְלִבְנָתַי כְּעַן אַסְכֵּילְתָּא לְמֶעְבַּד׃ אִית חֵילָא בִּידִי לְמֶעְבַּד
עִמְּכוֹן בִּישׁ וֶאֱלָהָא דַאֲבוּכוֹן רַמְשָׁא אֲמַר לִי לְמֵימַר אִסְתַּמַּר לָךְ מִלְּמַלָּלָא עִם יַעֲקֹב
מִטַּב עַד בִּישׁ׃ וּכְעַן מֵיזַל אֲזַלְתָּא אֲרֵי חַמְדָא חֲמֵידְתָּא לְבֵית אֲבוּךְ לְמָה נְסֵיבְתָּא יָת
דַּחַלְתִּי׃ וַאֲתֵיב יַעֲקֹב וַאֲמַר לְלָבָן אֲרֵי דְחֵילִית אֲרֵי אֲמַרִית דִּילְמָא תֵינוּס יָת בְּנָתָךְ
מִינִּי׃ אֲתַר דְּתַשְׁכַּח יָת דַּחַלְתָּךְ לָא יִתְקַיַּים קֳדָם אַחָנָא אִשְׁתְּמוֹדַע לָךְ מָה דְעִמִּי וְסַב
לָךְ וְלָא יְדַע יַעֲקֹב אֲרֵי רָחֵל נְסֵיבַתְנוּן׃ וְעָאל לָבָן בְּמַשְׁכְּנָא דְיַעֲקֹב וּבְמַשְׁכְּנָא דְלֵאָה
וּבְמַשְׁכְּנָא דְתַרְתֵּין לְחֵינָתָא וְלָא אַשְׁכַּח וּנְפַק מִמַּשְׁכְּנָא דְלֵאָה וְעָאל בְּמַשְׁכְּנָא דְרָחֵל׃
וְרָחֵל נְסֵיבַת יָת צַלְמַנַיָּא וְשַׁוֵּיתִינוּן בַּעֲבִיטָא דְגַמְלָא וִיתֵיבַת עֲלֵיהוֹן וּמַשֵּׁישׁ לָבָן יָת
כָּל מַשְׁכְּנָא וְלָא אַשְׁכַּח׃ וַאֲמַרַת לַאֲבוּהָא לָא יִתְקוֹף בְּעֵינֵי רִבּוֹנִי אֲרֵי לָא אֵיכוֹל
לְמֵיקַם מִן קֳדָמָךְ אֲרֵי אוֹרַח נְשִׁין לִי וּבְלַשׁ וְלָא אַשְׁכַּח יָת צַלְמַנַיָּא׃ וּתְקֵיף
לְיַעֲקֹב וּנְצָא עִם לָבָן

Interp̃.chal.

abiiſti: ꝛ celaſti a me: ꝛ non indicaſti mihi: vt dimitterem te cum gaudio ꝛ cãticis cũ tympanis ꝛ citharis. Et nõ permiſiſti me vt oſcularer filios meos ꝛ filias meas: nunc ſtulte egiſti. Eſt poteſtas in manu mea vt facerem vobiſcũ malũ: ſed deus patris veſtri heſterna nocte ait mihi: dicens. Caue tibi ne loquaris cũ iacob a bono vſq₃ ad malũ. et nunc abiens abiiſti q̃m cupiens cupiebas domũ patris tui. Cur tuliſti deos meos? Et reſpõdit iacob ꝛ dixit ad laban. Quoniã timui dicens: ne violẽter auferres filias tuas a me. locus in quo inueneris deũ tuũ nõ ꝑmaneat. corã fratribus nr̃is cognoſce quid tuũ ſit apud me: ꝛ tolle tibi. Et neſciebat iacob ꝙ rachel accepiſſet eos. Et ingreſſus eſt laban in tabernaculũ iacob ꝛ in tabernaculũ lie ꝛ in tabernaculũ duarum cõcubinaꝝ: ꝛ non inuenit. et egreſſus eſt de tabernaculo lie: ꝛ ingreſſus eſt in tabernaculũ rachelis. Rachel autẽ accepit imagines: ꝛ poſuit eas in ſtramentis cameli: et ſedit deſuper: ꝛ attrectauit laban vniuerſa que erant in tabernaculo: ꝛ nõ inuenit. Et dixit patri ſuo: ne diſpliceat in oculis domini mei: quoniã non poſſum ſurgere coram te. conſuetudo enim mulierum eſt mihi. Et ſcrutatus eſt. et nõ inuenit imagines. Et iratus eſt iacob et rixatus eſt cum laban.

Primitiua chal.

חֲוָה חֲדָה שְׁבַח
תְּפַף בְּנָה סְכַל
עֲבַד אֲמַר
טוּב אֲזַל
תּוּב אֱנַס
שְׁכַח קוּם שְׁדַע
נְסַב עוּל שְׁכַן
תְּרֵי
שְׁוָה
תְּקַף רְבַב יְכַל
קוּם נְשָׁה
נְצָה

© Biblioteca Nacional de España

ויען יעקב ויאמר ללבן מה
פשעי מה חטאתי כי דלקת
אחרי: כי משת את כל כלי
מה מצאת מכל כלי ביתך שים
כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו
בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי
עמך רחליך ועזיך לא שכלו
ואילי צאנך לא אכלתי: טרפה
לא הבאתי אליך אנכי אחטנה
מידי תבקשנה גנבתי יום
וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני
חרב וקרח בלילה ותדד שנתי
מעיני: זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש שנים
בצאנך ותחלף את משכרתי
עשרת מנים: לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי
כי עתה ריקם שלחתני את עניי
ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח
אמש: ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני
והצאן צאני וכל אשר אתה
ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה
לאלה היום או לבניהן אשר
ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית
אני ואתה והיה לעד ביני ובינך:

ענה
פשע דלק
כלה
שים
יכח
שנה
שכל
טרף
בוא חטא
בקש
היה
נדד ישן
ארבע
שנה
חלף שכר
מנה
ענה
יגע יכח
ענה
עשה
ילד כרת ברת

ait. Quam ob
culpā meā & ob quod pec
catū meū ſic exarſiſti
poſt me: & ſcrutatus es
oēm ſupellectilē meā.
Quid inueniſti de cū
cta ſubſtātia domus tue
Pone hic corā fr̄ibus
meis & fr̄ibus tuis: & iu
dicēt inter me & te. Id
circo viginti annis fui
tecū. Oues tue & ca
pre ſteriles nō fuerunt:
arietes gregis tui non
comedi: nec captū a
beſtia oſtēdi tibi. Ego
damnū omne reddebā.
Quicquid furtim peri
bat: a me exigebas:
die noctuq̄ꝫ eſtu vrge
bar
& gelu. fugiebatq̄ꝫ ſō
nus
ab oculis meis. Sicq̄ꝫ p̄
viginti annos
in domo tua ſeruiui ti
bi: quattuordecim
pro filiabus: & ſex
p̄ gregibus tuis. Im
mutaſti quoq̄ꝫ mercedē
meā decē vicibus. Niſi
deus patris mei
abraā & timor iſaac af
fuiſſet mihi: forſitan
mō nudum me dimiſiſ
ſes. Afflictionem meā
& laborē manuū mea
rū reſpexit deus: & ar
guit te heri. R̄ndit ei la
ban.
Filie mee & filii
& greges tui & oīa que
cernis
mea ſunt. Quid poſſū
facere filiis
& nepotibus meis?
Veni ergo & ineamus
fedus:
vt ſit teſtimonium in
ter me & te.

et reſpōdēs iacob: dixit laban: q̄ iniquitas
καὶ ἀποκριθεὶς ἰακὼβ, εἶπε τῷ λάβαν, τί τὸ ἀδίκημά
mea: et q̄d pctm̄ meū: q̄ pſecut⁹ es poſt
μου; καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου; ὅτι κατεδίωξας ὀπί
me: et q̄ ſcrutat⁹ es oīa vaſa do
σω μου; καὶ ὅτι ἠρεύνηκας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴ
mus mee: q̄d īueniſti de oīb⁹ vaſib⁹ tuis: pōe
κου μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν σου; θὲς
hic corā fratribus tuis et fratribus
ὧδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν
meis: et arguant inter duos nos.
μου, καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀναμέσον τῶν δύο ἡμῶν.
hi mihi vigīti āni ego ſū tecū. oues
ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ. τὰ πρόβα
tue et capre tue nō fuerſt ſteriles. arietes
τά σου καὶ αἶγές σου οὐκ ἠτεκνώθησαν. κριοὺς τῶν
ouiū tuarū nō comedi. a beſtia comeſtū nō at
προβάτων σου οὐ κατέφαγον. θηριόβρωτον οὐκ ἐνή
tuli tibi. ego ſoluebā a me ipſo furta
νοχά σοι. ἐγὼ ἀπετίννυον παρ᾽ ἐμαυτοῦ κλέμματα
diei: et furta noctis: fui combu
ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτός. ἐγενόμην συγκαιό
ſtus eſtu diei: ⁊ glacie
μενος τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς
noctis. et fugiebat ſōnus ab oculis
νυκτός. καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
meis. iſti mihi vigīti āni ego ſū in domo tua.
μου. ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου.
ſeruiui tibi q̄ttuordecim ānos p̄ filia
ἐδούλευσά σοι δεκατέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν θυγατέ
bus tuis: et ſex ānos ī ouibus tuis. et dece
ρων σου, καὶ ἓξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου. καὶ παρε
piſti mercedē meā decē agnis. niſi de⁹
λογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν. εἰ μὴ ὁ θεὸς
p̄ris mei abraā fuiſſet mihi: ⁊ timor iſaac: nunc
τοῦ πατρός μου ἀβραὰμ ἦν μοι, καὶ ὁ φόβος ἰσαὰκ, νῦν
vacuū me miſiſſes. humilitatē meā et
ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας. τὴν ταπείνωσίν μου καὶ
laborē manuū mearū vidit deus: ⁊ redarguit te
τὸν πόνον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεός, καὶ ἤλεγξέ σε
heri. reſpondēs aūt laban: dixit iacob: fi
χθές. ἀποκριθεὶς δὲ λάβαν, εἶπε τῷ ἰακὼβ, αἱ θυγα
lie: filie mee. ⁊ filij: filij mei. ⁊ pe
τέρες, θυγατέρες μου. καὶ οἱ υἱοί, υἱοί μου. καὶ τὰ κτή
cora: pecora mea. ⁊ oīa q̄cūq̄ꝫ tu vides: mea ſūt et
νη, κτήνη μου. καὶ πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς, ἐμά ἐστι καὶ
filiaꝝ meaꝝ. q̄d faciā iſtis ho
τῶν θυγατέρων μου. τί ποιήσω ταύταις σήμε
die: aut filijs earū: quos pepererūt. nūc ergo ve
ρον, ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον. νῦν οὖν δεῦ
ni diſponam⁹ fedus ego et tu. ⁊ erit in
ρο διαθῶμεν διαθήκην ἐγὼ καὶ σύ. καὶ ἔσται εἰς
teſtimoniū inter me et te.
μαρτύριον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Primitiua chal.

תוב
שוה יכח תרי
שנה תכל
אתא הוה שנה
מנה בעה יום
הוה נדד ישן
שנה רבע תרי
שנה לאה לילה
יכח תוב בנה
עבד אתא
גזר קום הוה

Tranſla. Chal.

et rn̄dens iacob dixit ad laban. Que eſt iniq̄tas mea: et q̄d eſt delictū meū q: pſecut⁹ es poſt me: Qm̄ atrectaſti oīa vaſa mea: quid inueniſti de vniuerſis vaſis domus tue: pone nūc corā fr̄ibus meis ⁊ frib⁹ tuiſ: ⁊ iudicēt inter nos ambos. Iſtis viginti annis q̄bus ego fui apud te: oues tue ⁊ capre tue nō fuerūt orbate: ⁊ arietes ouiū tuaꝝ nō comedi. Dilaceratū nō adduxi tibi: q̄d deficiebat ex nūero: a me tu q̄rebas illd: cuſtodiebā in die: ⁊ cuſtodiebam in nocte. in die cōſumabat me eſtus: ⁊ glacies deſcēdebat ſup me ī nocte: et receſſit ſomn⁹ ab oculis meis. Iſtis viginti annis ſeruiui tibi in domo tua: q̄ttuordecim annis p̄ duab⁹ filiab⁹ tuis. Et ſex ānis pro ouib⁹ tuis: ⁊ mutaſti mercedē meā decē vicib⁹: niſi q̄ de⁹ p̄ris mei de⁹ abrahe: ⁊ ille quē timebat iſaac fuiſſet in adiutoriū meū: iā nūc vacuū me dimiſiſſes: labor me⁹ ⁊ afflictio manuū mearū manifeſta ſūt corā deo: ⁊ arguit te heſterna nocte. Et rn̄dit laban ⁊ dixit ad iacob. Filie ſunt filie mee: ⁊ filij ſunt filij mei: ⁊ oues ſūt oues mee: ⁊ q̄dcūq̄ꝫ tu vides meū eſt: ⁊ quid faciā iſtis filiab⁹ meis hodie: aut filijs earū quos pepererūt. Et nūc veni ineam⁹ fedus ego ⁊ tu: ⁊ ſit in teſtimoniū inter me ⁊ te.

Interp̄. chal.

ואתיב יעקב ואמר ללבן מה חובי ומה סורחני ארי רדפתא בתראי: ארי משמשתא ית
כל מאני מה אשכחתא מכל מאני ביתך שוי כען קדם אחי ואחך ויוכחון בין תרוננא:
דנן עשרין שנין אנא עמך רחלך ועזך לא אתכילו ודכרי ענך לא אכלית: דתבירא
לא איתיתי לך דהות שגיא מן מניינא מני את בעי לה נטרית ביממא ונטרית
בליליא: הויתי ביממא אכלני שרבא וגלידא הוה נחית עלי בליליא ונדת שינתי
מעיני: דנן לי עשרין שנין בביתך פלחתך ארבע עשרה שנין בתרתין בנתך ושית שנין
בענך ושניתא ית אגרי עשר זמנין: אילולפון אלהיה דאבא אלהיה דאברהם
ודדחיל ליה יצחק הוה בסעדי ארי כען ריקן שלחתני ית עמלי וית ליאות ידי גלי
קדם יי ואוכח ברמשא: ואתיב לבן ואמר ליעקב בנתא בנתי ובניא בני ועאנא
ענאי וכל דאת חזי דילי הוא ולבנתי מה אעביד לאלין יומא דין או לבניהן דילידן:
וכען איתא נגזר קים אנא ואת ויהא לסהיד ביני ובינך:

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

accipiēs āt iacob lapidē: ſtatuit eū titulū. di=
λαβὼν δὲ ἰακὼβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην. εἶ=
xit āt iacob fratribus ſuis. colligi
πε δὲ ἰακὼβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, συλλέγε
te lapides: et collegerūt lapides: et fecerūt
τε λίθους, καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν
collē. τ comedeſt illic ſup collē: et
βουνόν. καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ, καὶ
G biberūt τ vocauit eū laban: collis
ἔπιον. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν λάβαν, βουνὸς τῆς
teſtimonij. at iacob vocauit eū: col=
μαρτυρίας. ὁ δὲ ἰακὼβ ἐκάλεσεν αὐτὸν, βου=
lis teſtis. dixit āt laban: tumulus iſte
νὸς μάρτυς. εἶπε δὲ λάβαν, ὁ βουνὸς οὗτος
teſtis ē inter me et te hodie. ꝑpt
μαρτυρεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον. διὰ
hoc vocatū eſt nomē loci: collis teſti
τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, βουνὸς μαρ
ficatur: et viſio quā dixit. reſpiciat deus in
τυρεῖ, καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶπεν. ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀ=
ter me et te. qꝛ diſcedemus al=
ναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτε=
ter ab altero: ſi humiliaueris fi=
ρος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου, εἰ ταπεινώσης τὰς θυγα
lias meas: ſi acceperis vxores ſup fili=
τέρας μου, εἰ λάβης γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγα=
as meas: vide: nullꝰ nobiſcū ē deꝰ te=
τράσι μου, ὅρα, οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν ὁ θεὸς μαρ
ſtis inter me τ te. τ dixit laban
τυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. καὶ εἶπε λάβαν
iacob: ecce tumulꝰ iſte et titulus
τῷ ἰακὼβ, ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη,
quē ſtatui inter me et te: teſtis eſt.
ἣν ἔστησα ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, μαρτυρεῖ.
tumulꝰ iſte τ titulꝰ: quē ſtatui: hic te=
ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη, ἣν ἔστησα, αὕτη μαρ
ſtis eſt. ſi enī trāſgrediar ego ad te: neqꝫ
τυρεῖ. ἐάν τε γὰρ διαβῶ ἐγὼ πρός σε, μὴ δὲ
tu trāſgrediaris ad me collē iſtū et
σὺ διαβῇς πρός με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν
titulū iſtū in malitia. deꝰ abraā τ
στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ. ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ
deꝰ nachor iudicabit inter nos. τ iura
ὁ θεὸς ναχὼρ κρινεῖ ἀναμέσον ἡμῶν. καὶ ὤμο=
uit iacob per timorē iſaac pa=
σεν ἰακὼβ κατὰ τοῦ φόβου ἰσαὰκ τοῦ πα=
tris ſui. et ſacrificauit ſacrificiū ī mōte. et voca
τρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔθυσε θυσίαν ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐκάλε
uit fratres ſuos: et comedeſt τ biberūt: τ
σε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ
dormierunt in mōte. ſurgēs āt laban mane:
ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει. ἀναστὰς δὲ λάβαν τοπρωῒ,
oſculatus ē filios τ
κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς

Trāſla.B.Hiero.

Tulit itaqꝫ iacob lapidē: & erexit illū in titulū. Dixitqꝫ fratribus ſuis. Afferte lapides. Qui congregātes fecerunt tumulum: comederuntqꝫ ſup eū. Quē vocauit labā tumulū teſtis: & iacob acerū teſtimōii: vterqꝫ iuxta proprietatē lingue ſue. Dixitqꝫ laban. Tumulus iſte teſtis erit inter me & te hodie: & idcirco appellatū eſt nomē eius galaad.i. tumulus teſtis. Et adiecit labā. Intueatur & iudicet dominus īter nos: qñ receſſerimus a nobis: ſi afflixeris filias meas: & ſi ītroduxeris alias vxores ſup eas. Nullus ſermonis nr̄i teſtis ē abſqꝫ deo: qui p̄ſens reſpicit. Dixitqꝫ rurſus ad iacob. En tumulus hic & lapis quem erexi: inter me & te teſtis erit. Tumulus inquā iſte & lapis ſint in teſtimōiū: ſi aut ego tranſiero illum pergens ad te: aut tu preterieris malum mihi cogitans. Deus abraam & deus nachor iudicet inter nos: deus patris eorū. Iurauit ergo iacob ꝑ timorē pr̄is ſui iſaac: īmolatiſqꝫ victimis ī mōte vocauit fratres ſuos vt ederent panē. Qui cū comediſſent: māſerunt ibi. Labā vero de nocte cōſurgēs: oſculatus eſt filios

Tex.Heb.

וַיִּקַּח יַעֲקֹב אָבֶן וַיְרִימֶהָ מַצֵּבָה׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לִקְטוּ
אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ
גָל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל הַגָּל׃ וַיִּקְרָא
לוֹ לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא
לוֹ גַּלְעֵד׃ וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה
עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל כֵּן
קָרָא שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃ וְהַמִּצְפָּה
אֲשֶׁר אָמַר יִצֶף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ
כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ׃ אִם תְּעַנֶּה
אֶת בְּנֹתַי וְאִם תִּקַּח נָשִׁים עַל
בְּנֹתַי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה
אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה
הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה
אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ עֵד
הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם
אָנִי לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת
הַגַּל הַזֶּה וְאִם אַתָּה לֹא תַעֲבֹר
אֵלַי אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאֶת הַמַּצֵּבָה
הַזֹּאת לְרָעָה׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵינֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד
אָבִיו יִצְחָק׃ וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח
בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכָל
לָחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃
וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו

Priītiua heb.

לקח רום נצב
עשה
גלל אכל קרא
צפה
סתר ענה
נשה
ירה
עבר
נצב
רעע
שפט
שבע
זבח
קרא
אכל לון
שכם נשק

Tranſla.Chal.

וּנְסֵיב יַעֲקֹב אַבְנָא וְאַרְמַהּ קָמָא׃ וַאֲמַר יַעֲקֹב לַאֲחוֹהִי לְקוּטוּ אַבְנִין וּנְסִיבוּ אַבְנִין
וַעֲבַדוּ דְּגוֹרָא וַאֲכַלוּ תַּמָּן עַל דְּגוֹרָא׃ וּקְרָא לֵיהּ לָבָן יְגַר סַהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קְרָא לֵיהּ
גַּלְעֵד׃ וַאֲמַר לָבָן דְּגוֹרָא הָדֵין סָהִיד בֵּינִי וּבֵינָךְ יוֹמָא דֵין עַל כֵּן קְרָא שְׁמֵיהּ גַּלְעֵד׃
וְסַכוּתָא דַּאֲמַר יִסֶךְ מֵימְרָא דַּייָ בֵּינִי וּבֵינָךְ אֲרֵי נִתְכַּסֵּי גְּבַר מֵחַבְרֵיהּ׃ אִם תְּעַנֵּי יַת
בְּנָתַי וְאִם תִּסַּב נְשִׁין עַל בְּנָתַי לֵית אֱנָשׁ עִמָּנָא חֲזִי מֵימְרָא דַּייָ סָהִיד בֵּינִי וּבֵינָךְ׃
וַאֲמַר לָבָן לְיַעֲקֹב הָא דְּגוֹרָא הָדֵין וְהָא קָמְתָא דַּאֲקֵימִית בֵּינִי וּבֵינָךְ׃ סָהִיד דְּגוֹרָא
הָדֵין וְסָהֲדָא קָמְתָא אִם אֲנָא לָא אֶעְבַּר לְוָתָךְ יַת דְּגוֹרָא הָדֵין וְאִם אַתְּ לָא תֶעְבַּר
לְוָתִי יַת דְּגוֹרָא הָדֵין וְיַת קָמְתָא הָדָא לְבִישׁוּ׃ אֱלָהֵיהּ דְּאַבְרָהָם וֵאלָהֵיהּ דְּנָחוֹר יְדוּנוּן
בֵּינָנָא אֱלָהֵיהּ דַּאֲבוּהוֹן וְקַיֵּים יַעֲקֹב בִּדְדָחֵיל לֵיהּ אֲבוּהִי יִצְחָק׃ וּנְכַס יַעֲקֹב נִכְסְתָא
בְּטוּרָא וּקְרָא לַאֲחוֹהִי לְמֵיכַל לַחְמָא וַאֲכַלוּ לַחְמָא וּבִיתוּ בְּטוּרָא׃ וְאַקְדִּים לָבָן
בְּצַפְרָא וְנַשֵּׁיק לִבְנוֹהִי

Interp̄.chal.

et tulit iacob lapidem: τ erexit eum in titulum. Et ait iacob fratribus ſuis. Colligite lapides: τ tulerūt lapides τ fecerunt aceruū: τ comederūt ibi ſuper aceruum. Et vocauit eum laban aceruū teſtimonij. Jacob autem appellauit eum galaad. et ait laban. Aceruus iſte erit teſtis inter me τ inter te hodie: ideo appellauit nomen eius galaad τ ſpeculam: quia dixit. Speculetur verbum domini inter me τ te: quando abſentes fuerimus vnuſquiſqꝫ a proximo ſuo. Si afflixeris filias meas: τ ſi acceperis vxores ſuper filias meas: non eſt vir nobiſcum: vide ꝙ verbū domini eſt teſtis inter me τ te. Et dixit laban ad iacob. Ecce tumulus iſte. et ecce titulus quē erexi inter me τ te: teſtis tumulus iſte τ teſtis titulus: ꝙ ego non traſibo tumulū hunc ad te: τ ꝙ tu non pertranſibis tumulū hunc et titulū hūc in malū mihi. Deus abrahā τ deus nachor iudicent inter nos: deus patrum eorū. Et iurauit iacob per illum quem timebat pater ſuus iſaac. Et immolauit iacob victimā in monte: τ vocauit fratres ſuos: vt comederent panem: τ comederunt panem: et dormierunt in monte. Et ſurrexit laban mane: τ oſculatus eſt filios ſuos:

Priītiua chal.

רום קום
סכא אמר כסה
ענה נסב נשה
חזא קום
עבר
דון
קום
אכל קדם

© Biblioteca Nacional de España

ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקמו: ויעקב הלך
לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: י
ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
אלהים זה ויקרא שם המקום י
ההוא מחנים: וישלח יעקב יייי
מלאכים לפניו אל עשו אחיו יי
ארצה שעיר שדה אדום: ויצו י
אתם לאמר כה תאמרון לאדני
לעשו כה אמר עבדך יעקב י
עם לבן גרתי ואחר עד יייי
עתה: ויהי לי שור וחמור צאן י
ועבד ושפחה ואשלחה יייי
להגיד לאדני למצא חן יייי
בעיניך: וישבו המלאכים אל יי
יעקב לאמר באנו אל אחיך יי
אל עשו וגם הלך לקראתך יי
וארבע מאות איש עמו: ויירא יי
יעקב מאד ויצר לו ויחץ את יי
העם אשר אתו ואת הצאן ייי
ואת הבקר והגמלים לשני מחנות:
ויאמר אם יבוא עשו אל יייי
המחנה האחת והכהו והיה יייי
המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר
יעקב אלהי אבי אברהם יייי
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר יי
אלי שוב לארצך ולמולדתך יי

Cap. xxxij.

שוב קום — פגע — ראה חנה — שלח — פנה — צוה — אמר — גור — היה — שלח — נגד — שוב — בוא — רבע מאה ירא — צור חצה — חנה — בוא — שאר פלט — אמר — ילד

Traſla. B. Hiero.

&filias ſuas: & bñdixit
illis: reuerſuſq; eſt
in locum ſuum. Ca. 32.
IAcob aũt abiit ĩ iti
nere quo cepat: fue
runtq; ei obuiam ange
li dei. Quos cũ vidiſſet
ait. Caſtra dei ſunt
hec. Et appellauit no
mẽ loci illius
manaim. i. caſtra. Miſit
autem &
nũcios ante ſe ad eſau
fratrem ſuum
in terra ſeir in regione
edom: precepitq;
eis dicens: ſic loquimi
ni domino meo
eſau. Hec dicit frater
tuus iacob.
Apud labã pegrinatuſ
ſum: & fui vſq;
in pñtẽ diẽ. Habeo bo
ues & aſinos & oues
& ſeruos & ãcillas: mit
toq; nunc
legationẽ ad dñm me
um: vt inueniã gratiã
in cõſpectu tuo. Reuer
ſiq; ſunt nuncii ad
iacob dicentes. Veni
mus ad eſau frẽm tuũ
& ecce properat in oc
curſum tuum
cum quadringentis vi
ris. Timuit
iacob valde: & perter
ritus diuiſit
populũ q ſecũerat: gre
ges quoq; & oues
& boues & camelos in
duas turmas
dicens. Si venerit eſau
ad
vnam turmam & pcuſ
ſerit eam: alia
turma que reliqua eſt
ſaluabitur. Dixitq;
iacob. Deꝰ patris mei
abraam:
& deus patris mei iſaac
domine q dixiſti mihi
reuertere ĩ terrã tuã &
in locũ natiuitatis tue:

Traſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

filias ſuas et bñdixit eis. et reuer
θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἀπεστρά
ſus ẽ laban in locũ ſuũ.
φη λάβαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Ca. 32.
Et iacob abijt viã ſuã. et reſpi
Καὶ ἰακὼβ ἀπῆλθε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἀνα-
ciẽs: vidit caſtra dei caſtrametata.
βλέψας, εἶδε παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβεβληκυῖ
et obuiauerũt ei angeli dei. dixit
αν. καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. εἶπε
ãt iacob: qñ vidit eos: caſtra dei iſta.
δὲ ἰακώβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτούς, παρεμβολὴ θεοῦ αὕ
et vocauit nomẽ loci illius: ca-
τη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, παρεμ
ſtra. miſit ãt iacob ante ad eſau
βολαί. ἀπέστειλε δὲ ἰακὼβ ἔμπροσθεν πρὸς ἠσαῦ τὸν
fratrẽ ſuũ ĩ terrã ſeir: ĩ regionẽ edõ. et pre
ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν σηείρ, εἰς χώραν ἐδώμ. καὶ ἐνε
cepit eis: dicẽs: ſic dicetis dño meo
τείλατο αὐτοῖς, λέγων, οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου
eſau: ſic dicit ſeruus tuus iacob: cũ laban
ἠσαῦ, οὕτως λέγει ὁ παῖς σου ἰακώβ, μετὰ λάβαν
hitaui: et moratꝰ ſũ vſq; nũc: et fue
παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἐγένον-
rũt mihi boues: ⁊ aſini: ⁊ oues: ⁊ ſerui:
τό μοι βόες. καὶ ὄνοι, καὶ πρόβατα, καὶ παῖδες,
et ancille. et miſi dño meo eſau
καὶ παιδίσκαι. καὶ ἀπέστειλα τῷ κυρίῳ μου ἠσαῦ
nũciare: vt inueniat ſuus tuus grãm coram
ἀπαγγεῖλαι, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον
te. ⁊ reuerſi ſũt nũcij ad iacob: dicen
σου. καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς ἰακώβ, λέγον
tes: venimꝰ ad fratrẽ tuũ eſau. et ecce
τες, ἤλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου ἠσαῦ. καὶ ἰδοὺ
ipſe venit ĩ occurſũ tuũ: ⁊ quadringẽti
αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι
viri cũ eo. timuit ãt iacob valde: et du
ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ. ἐφοβήθη δὲ ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠ
bitauit. et diuiſit ppl'm q̃ cũ eo: et
πορεῖτο. καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ τοὺς
boues: et oues ĩ duas turmas. ⁊ di
βόας, καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς. καὶ εἶ
xit iacob: ſi venerit eſau ad turmã vnã: et
πεν ἰακώβ, ἐὰν ἔλθῃ ἠσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ
pcuſſerit eã: erit turma ſecũda vt
κόψῃ αὐτήν, ἔσαι ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ
ſaluetur. dixit ãt iacob: deus patris mei a-
σώζεσθαι. εἶπε δὲ ἰακώβ, ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου ἀ
braam: et deꝰ pr̃is mei iſaac: dñe q̃ dixiſti
βραάμ, καὶ ὁ θεὸς τοῦ πρς μου ἰσαάκ, κύριε ὁ εἰπών
mihi reuertere in terrã natiuitatis tue: G. 31. b
μοι, ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου,

Pritiua chal. Tranſla. Chal.

et filias ſuas: et benedixit eis: et abijt. ⁊ reuerſus eſt
laban in locum ſuum. Cap. 32.
IAcob autẽ abijt per viam ſuã: ⁊ obuiauerunt ei
angeli dei. Et ait iacob qñ vidit eos: caſtra a fa-
cie dei ſunt hec. Et vocauit nomẽ loci illius manaim.
et miſit iacob nuncios ante ſe ad eſau fratrem ſuũ ad
terram ſeir regionis idumee: ⁊ precepit eis dicens.
ſic dicetis dño meo eſau: hec dicit ſeruus tuus iacob:
apud laban peregrinatus ſum: et moratus ſum vſq;
nunc. Habeoq; boues ⁊ aſinos ⁊ ſeruos ⁊ ancillas: ⁊
mitto vt indicem dño meo: vt inueniam gratiã in ocu
lis tuis. Et reuerſi ſunt nuncij ad iacob dicentes: ve-
nimus ad fratrem tuũ eſau: ⁊ ipſe quoq; venit in oc-
curſum tuum: ⁊ quadringenti viri cũ eo. Et timuit ia
cob valde ⁊ anguſtiatus eſt: ⁊ diuiſit populũ qui erat
cum eo: et oues ⁊ boues ⁊ camelos in duas turmas.
et ait. Si venerit eſau ad vnam turmã: et percuſſerit
eam: turma que reliqua eſt ſaluabitur. et dixit iacob.
Deus patris mei abraham ⁊ deus patris mei iſaac:
dominus qui dixit mihi: reuertere in terram tuam ⁊
in locum natiuitatis tue:

תוב — לאך חזא שרא — אמר רבב — דור הוה — חרה שבח תוב — אתא רבע — עיק — שרא אתא אמתא — הרה שאר

Interp. chal.

Ca. xxxij.

ולבנתיה ובריך יתהון ואזל ותב לבן לאתריה: ויעקב אזל
לאורחיה וערעו ביה מלאכיא דיוי: ואמר יעקב כד חזנון משריתא מן קדם יי
יוי דין וקרא שמא דאתרא ההוא מחנים: ושלח יעקב אזגדין קדמוהי לות עשו
אחוהי לארעא דשעיר חקלא דאדום: ופקיד יתהון למימר כדנן תימרון לריבוני
לעשו כדנן אמר עבדך יעקב עם לבן דרית ואוחרית עד כען: והוו לי תורין וחמרין ען
עבדין ואמהן ושלחית לחואה לריבוני לאשכחא רחמין בעינך: ותבו אזגדיא לות
יעקב למימר אתינא לות אחוך לות עשו ואף אזיל לקדמותך וארבע מאה גוברין
עמיה: ודחיל יעקב לחדא ועקת ליה ופליג ית עמא דעמיה וית ענא וית תורי וגמליא
לתרין משרין: ואמר אם ייתי עשו למשריתא חדא וימחינה ויהא משריתא יי
דישתארא לשיזבותא: ואמר יעקב אלהיה דאבא אברהם ואלהיה דאבא יצחק יוי
דאמר לי תוב לארעך ולילדותך

© Biblioteca Nacional de España

et bñ tibi faciam: ſufficiat mihi ab oĩ
καὶ ἔυ σοι ποιήσω, ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης
iuſticia: et ab oĩ veritate: quã feciſti
δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας
B ſeruo tuo. in enĩ virga mea hac trã=
τῷ παιδί σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέ=
ſiui iordanẽ hunc. nũc ãt fact⁹ ſũ in duas tur
βην τὸν ἰορδάνην τοῦτον. νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο πα
mas. erue me de manu fratris
ρεμβολάς. ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ
mei: de manu eſau: q2 timeo eum ego:
μου, ἐκ χειρὸς ἠσαῦ, ὅτι φοβοῦμαι αὐτὸν ἐγώ,
ne forte veniẽs ꝑcutiat me: et matrẽ ſuꝑ fili
μή ποτε ἐλθὼν πατάξῃ με, καὶ μητέρα ἐπὶ τέκ
os. tu ãt dixiſti: bñ tibi faciam. et ponã
νοις. σὺ δὲ εἶπας, ἔυ σοι ποιήσω. καὶ θήσω τὸ
ſemen tuũ ſicut arenã maris: q̃ nõ nu
σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἀ=
merabitur pꝛe multitudine. et dormiuit ll=
ριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. καὶ ἐκοιμήθη ἐ=
lic nocte illa. ⁊ accepit de q̃b⁹ ferebat do
κεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερε δῶ=
na: ⁊ miſit eſau fratri ſuo: ca
ρα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἠσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, αἶ
pꝛas ducentas: hircos viginti: oues ducen
γας διακοσίας, τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακό
tas: arietes viginti: camelos lactãtes: et
σια, κριοὺς εἴκοσι, καμήλους θηλαζούσας, καὶ τὰ
filios eorũ triginta: boues quadragita:
παιδία αὐτῶν τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα,
tauros viginti: aſinos viginti: ⁊ pullos decẽ.
ταύρους εἴκοσι, ὄνους εἴκοσι, καὶ πώλους δέκα.
et dedit ea ꝑ manum ſeruis ſu
καὶ ἔδωκεν αὐτὰ διὰ χειρὸς τοῖς παισὶν αὐ=
is greges ſingulariter. ⁊ dixit pue
τοῦ ποίμνια καταμόνας. καὶ εἶπε τοῖς παι
ris ſuis: ite ante me: et ſpa
σὶν αὐτοῦ, πορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διά
tiũ facite inter gregem ⁊ gregem.
στημα ποιεῖτε ἀναμέσον ποίμνης καὶ ποίμνης.
et pꝛecepit pꝛimo dicẽs: ſi tibi ob
καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων, ἐάν σοι συ
uiauerit eſau frater meus: ⁊ ĩterrogauerit te:
ναντήσῃ ἠσαῦ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἐρωτᾷ σε,
dicẽs: cuius es: et quo vadis: et cuius
λέγων, τίνος εἶ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνος τὰ
C ea q̃ vadũt ante te: dices ſerui
πορευόμενα ἔμπροσθέν σου; ἐρεῖς τοῦ παιδός
tui iacob: dona miſit dño meo eſau.
σου ἰακώβ, δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου ἠσαῦ.
et ecce ipſe poſt nos. ⁊ pꝛecepit
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν. καὶ ἐνετείλατο τῷ
pꝛimo: et ſecũdo: et tertio:
πρώτῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῷ τρίτῳ,

[g]& bñfaciam[h]tibi:[i]mĩor ſum[k]cunctis [l]miſerationibus tuis[m]& [n]veritate tua:[o]quam [p]expleſti[r]ſeruo tuo.[t]In baculo meo [u]tranſiui[r]iordanẽ[s]iſtum: [a]& nunc [c]cũ duabus[d]turmis[b]re=gredior.[e]Erue me[g]de manu[h]fris mei[k]eſau:[l]qa valde[o]eũ[m]timeo:[p]ne forte[q]veniens[r]ꝑcutiat[s]ma=trẽ[t]cũ[u]filiis.[x]Tu [r]locutus es ꝙ[s]bñfaceres [b]mihi:[c]& dilatares [e]ſemen meũ[f]ſicut arenã [g]maris:[h]que [l]pꝛe multitudine[k]nume=rari[i]nõ[k]põt.[m]Cũq; dor=miſſet[n]ibi[o]nocte[p]illa:[q]ſe parauit[r]de[s]his q̃ hẽbat [u]mũera[x]Eſau[r]fratri ſuo [s]capras [a]ducentas:[b]hircos[c]vigin=ti:[d]oues[e]ducentas:[f]& a=rietes[g]viginti: [h]camelos[i]fetas[k]cũ pullis ſuis[l]triginta: [m]vaccas[n]quadraginta: [o]& tauros[r]viginti: [q]aſinas[r]viginti[s]& pullos earum[t]decem. [u]Et miſit[x]ꝑ manus[r]ſer=uorũ ſuorũ ſingulos[b]ſe=orſum[s]greges:[c]dixitq; [e]pueris ſuis.[f]Añcedite [g]me:[h]& ſit ſpaciũ[k]inter [l]gregẽ[m]&[n]gregẽ.[o]Et p̃=cepit[q]priori[r]dicens.[s]Si [t]obuium habueris [x]frẽm meũ[u]eſau:[r]& ĩter=rogauerit te:[a]cuius [b]es[c]aut quo[d]vadis?[e]aut cuius ſunt[f]iſta[g]que ſeq̃=ris?[h]reſpondebis[i]ſerui tui[k]Iacob. [l]Munera[n]miſit[o]dño ſuo [p]eſau: [s]ipſe[r]quoq;[t]poſt nos ve=nit.[x]Similiter[u]dedit mã=data[s]ſecundo[a]&[c]tertio: [d]&

ואיטיבה עמך: קטנתי מכל
החסדים ומכל האמת אשר
עשית את עבדך, כי במקלי
עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי
לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי
מיד עשו, כי ירא אנכי אתו, פן
יבוא והכני אם על בנים: ואתה
אמרת היטב איטיב עמך, ושמתי
את זרעך כחול הים אשר לא
יספר מרב: וילן שם בלילה
ההוא, ויקח מן הבא בידו
מנחה לעשו אחיו: עזים
מאתים ותישים עשרים
רחלים מאתים ואילים עשרים:
גמלים מיניקות ובניהם שלשים,
פרות ארבעים ופרים עשרה,
אתנת עשרים ועירם עשרה:
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו,
ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו
את הראשון לאמר כי יפגשך
עשו אחי ושאלך לאמר למי
אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך:
ואמרת לעבדך ליעקב,
מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו,
והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם
את השני גם את השלישי גם

יטב
עשה
היה
שנה נצל
בוא נכה
שום
ספר רבה לון
לקח בוא
מאה
ינק
פרה רבע
נתן בדד
פנה
שום נצה
פגש
הלך
שלח
שנה שלש

Tranſla.Chal.

ואוטיב עמך: זעירן זכותי מכל חסדין ומכל טבון דעבדת עם עבדך, ארי יחידאי
עברית ית ירדנא הדין, וכען הויתי לתרין משירין: שזבני כען מידא דאחי מידא
דעשו, ארי דחיל אנא יתיה, דלמא ייתי ויקטלנני אמא על בניא: ואת אמרת
אוטבא אוטיב עמך, ואשוי ית בנך סגיאין כחלא דימא דלא יתמנון מסגי: ובת
תמן בליליא ההוא ונסיב מדאיתי בידיה תקרובתא לעשו אחוהי: עזי מאתן תישיא
עשרין רחילי מאתן ודיכרי עשרין: גמלי מניקתא ובניהון תלתין, תורתא ארבעין
ותורי עשרה, אתנן עשרין ועילי עשרה: ויהב ביד עבדוהי עדרא עדרא בלחודוהי,
ואמר לעבדוהי עברו קדמי ורוחא תשוון בין עדרא ובין עדרא: ופקיד ית קדמאה
למימר, ארי יערעינך עשו אחי וישאלינך למימר, דמאן את ולאן את אזיל ולמאן
אלין דקדמך: ותימר דעבדך דיעקב תקרובתא היא דמשלחא לריבוני לעשו והא
אף הוא אתי בתרנא: ופקיד אף ית תנינא אף ית תליתאה אף

Interp̃.chal.

et benefaciã tibi. Minoꝛa ſunt merita mea oĩbus miſericoꝛdijs ⁊ beneficijs que feciſti cum ſeruo tuo: qm̃ ſolus tranſiui ioꝛdanẽ iſtuz ⁊ nũc factus ſum in duas turmas. libera me obſecro de manu fris mei de manu eſau: qm̃ ego timeo eũ: ne foꝛte veniat ⁊ ĩterficiat matrẽ cuz filijs. Tu aũt dixiſti beneficiẽs benefaciã tibi: ⁊ ponã filios tuos multos quaſi arenã maris: q̃ nõ numerabũtur pꝛe multitudine. Et doꝛmiuit ibi in nocte illa: ⁊ tulit de his que habebat in manu ſua munus eſau fratri ſuo: capꝛas ducentas ⁊ hircos viginti: oues ducentas ⁊ arietes viginti: camelos lactãtes et filios earũ triginta: vaccas quadraginta ⁊ tauros decẽ: aſinas viginti ⁊ pullos decẽ. Et tradidit in manũ ſeruoꝛuz ſuoꝛũ ſingulos greges ſeoꝛſum. Et ait ſeruis ſuis. Tranſite ante me ⁊ ponetis ſpaciũ inter gregem ⁊ gregẽ. Et pꝛecepit pꝛimo dicẽs. Si obuiauerit tibi eſau frater meus: et interrogauerit te dicens. Cuius es tu: ⁊ quo vadis: ⁊ cui ſunt iſta que ducis ante te? Dices ſerui tui iacob: munus eſt miſſum domino meo eſau: et ecce ipſe quoq; venit poſt nos. Et pꝛecepit etiam ſecundo ⁊ tertio

Pꝛitiua chal.

יטב זכה טוב
הוה שרא אתא
קטל
יטב שוה חול
מנה סגא בית
אתא קרב עז
מאה ינק רבע
עול
שוה אמר
ערע קרב שלח
רבב אתא

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

את כל ההלכים אחרי העדרים
דבר — לאמר כדבר הזה תדברון אל
עשו במצאכם אתו: ואמרתם גם
הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
כפר פנה — אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני
ראה נשא — ואחרי כן אראה פניו אולי ישא
עבר — פני: ותעבר המנחה על פניו והוא
לון חנה קום — לן בלילה ההוא במחנה: ויקם
לקח שנה נשה — בלילה הוא ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחתיו ואת אחד
עבר — עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק:
ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר
יתר — את אשר לו: ויותר יעקב לבדו
אבק עלה — ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
ראה נגע — וירא כי לא יכל לו ויגע בכף
קעע אבק — ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו
עמו: ויאמר שלחני כי עלה
שלח — השחר ויאמר לא אשלחך כי
אמר — אם ברכתני: ויאמר אליו מה
שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא
יעקב יאמר עוד שמך כי אם
שרה — ישראל כי שרית עם אלהים
יכל שאל — ועם אנשים ותוכל: וישאל
נגד — יעקב ויאמר הגידה נא שמך
ויאמר למה זה תשאל לשמי
ברך קרא — ויברך אתו שם: ויקרא יעקב
קום ראה — שם המקום פניאל כי ראיתי

Trãſla. B. Hiero.

cunctis qui ſequebãtur greges: dicẽs. Iiſdẽ verbis loquimini ad eſau cũ inueneritis eũ: & addetis. Ipſe quoq; ſeruus tuus iacob iter nr̃m inſequitur. Dixit ei. Placabo illũ muneribus q̃ p̃cedunt: & poſtea videbo illũ. Forſitã propiciabitur mihi. Preceſſerũt itaq; munera ante eũ: ipſe vero mãſit nocte illa in caſtris. Cunq; mature ſurrexiſſet: tulit duas vxores ſuas & totidem famulas cũ vndecim filiis: & tranſiuit vadũ iaboch. Traductiſq; omnibus que ad ſe pertinebant: manſit ſolus. & ecce vir luctabatur cũ eo vſq; mane. Qui cũ videret q̃ eũ ſuperare non poſſet: tetigit neruum femoris eius: & ſtatim emarcuit. Dixitq; ad eũ. Dimitte me. Iam enim aſcendit aurora. Rñdit. non dimittam te niſi benedixeris mihi. Ait ergo. Quod eſt nomẽ tibi. Rñdit Iacob. At ille. Nequaq̃ inquit iacob appellabitur nomen tuum: ſed iſrael. Qm̃ ſi cõtra deum fortis fuiſti: quãtomagis cõtra hoĩes p̃ualebis. Interrogauit eũ iacob. Dic mihi quo appellaris nomine. Reſpõdit. Cur queris nomen meum? Et bñdixit ei in eodẽ loco. Vocauitq; iacob nomẽ loci illius phanuel: dicens. Vidi

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

et oib⁹ antecedẽtib⁹ poſt greges
καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνί-
iſtos: dicẽs: ſm verbũ hoc loquimini
ων τούτων, λέγων, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε
eſau cũ iueneritis eũ vos. et dicetis: ecce ſeru⁹
ἠσαῦ ἐν τῷ εὑρεῖν αὐτὸν ὑμᾶς. καὶ ἐρεῖτε, ἰδοὺ ὁ παῖς
tu⁹ venit poſt nos. dixit enĩ placabo
σου παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. εἶπε γὰρ ἐξιλάσομαι
faciem eius in donis precedenti
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευο-
bus: et poſt hoc videbo faciem eius.
μένοις, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
forſitã.n. ſuſcipiet faciem meã. et pre-
ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου. καὶ παρε-
ceſſerũt munera ante faciẽ ſuã. ipſe ãt
πορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ
dormiuit nocte illa in caſtris. ſurgẽs
ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ. ἀναστὰς
ãt nocte illa: accepit duas mulieres: et
δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας, καὶ
duas ancillas: et vndecim filios ſuos:
τὰς δύο παιδίσκας, καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ,
et trãſiuit trãſitũ iaboch. ⁊ accepit eos:
καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ ἰαβώχ. καὶ ἔλαβεν αὐ-
et trãſiuit torrẽtẽ. et traduxit oĩa
τούς, καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν. καὶ διεβίβασε πάντα
ſua. relictus ẽ ãt iacob ſolus. ⁊ lucta-
τὰ αὐτοῦ. ὑπελείφθη δὲ ἰακὼβ μόνος. καὶ ἐπάλαι-
bat homo cũ eo vſq; ad mane. vidit ãt: q̃ nõ po Oſee. 12. a.
εν ἄνθρωπος μετ᾽ αὐτοῦ ἕως πρωΐ. εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύ-
teſt ad eum. et tetigit latitudinẽ fe-
ναται πρὸς αὐτόν. καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μη-
moris ei⁹: et emarcuit latitudo femoris ia
ροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ ἰα-
cob cũ luctaretur ipſe cũ eo. ⁊ dixit ei: D
κὼβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐ-
dimitte me. aſcẽdit.n. diluculũ. ille ãt dixit: nõ
τῷ, ἀπόστειλόν με. ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος. ὁ δὲ εἶπεν, οὐ
te dimittã: niſi mihi bñdixeris. dixit ãt illi:
μή σε ἀποστείλω, ἐὰν μή με εὐλογήσῃς. εἶπε δὲ αὐτῷ,
qd̃ nomẽ tibi? dixit ãt: iacob. dixit ãt illi. nõ vo-
τί ὄνομά σοι; εἶπε δέ, ἰακώβ. εἶπε δὲ αὐτῷ, οὐ κλη-
cabitur vltra nomẽ tuũ iacob: ſed iſrael erit Infra. 35. b.
θήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου ἰακώβ, ἀλλ᾽ ἰσραὴλ ἔσται
nomẽ tuũ. qm̃ preualuiſti cum deo: ⁊ cũ
τὸ ὄνομά σου. ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ τοῦ θεοῦ, καὶ μετὰ
hoib⁹ potens. iterrogauit ãt iacob: ⁊ dixit: indica
ἀνθρώπων δυνατός. ἠρώτησε δὲ ἰακώβ, καὶ εἶπεν, ἀνάγγει-
mihi nomẽ tuũ: ⁊ ait: quare hoc iterrogas Iudic. 13. c.
λόν μοι τὸ ὄνομά σου, καὶ εἶπεν, ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς
tu nomẽ meũ? et bñdixit ei illic. ⁊ voca-
σὺ τὸ ὄνομά μου; καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐκάλε-
uit nomẽ loci illi⁹: facies dei. vidi enĩ
σε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, εἶδος θεοῦ. εἶδον γὰρ

Přitiua chal.

אמר מלל שכח
אתא נוח
קרב חזה נסב
בית שרא קום
תרי נשה אחד
עבר עבר שאר
שדל נסק פתה
זוע שלח
אמר
רבב חוה
חזה

Tranſla. Chal.

omnibus quoq; qui ſequebãtur greges dicẽs. Secũdum verbum hoc loquimini cum eſau qñ inueneritis eum: dicetiſq;. Ecce quoq; ſeru⁹ tuus iacob venit poſt nos: quia dixit quieſcere faciã iram eius munere qd̃ precedit ante me: ⁊ poſtea videbo faciẽ eius: forſitan ſuſcipiet faciem meã. Et proceſſit munus ante faciez ſuam: ⁊ ipſe dormiuit nocte illa in caſtris. et ſurrexit ipſa nocte: ⁊ tulit duas vxores ſuas ⁊ duas concubinas ſuas ⁊ vndecim filios ſuos: et tranſiuit vadum iaboch. et tulit eos ⁊ traduxit eos per torrentẽ: ⁊ traduxit omnia ſua. ⁊ remanſit iacob ſolus: et luctabatur vir cum eo donec aſcendit aurora. Et vidit q̃ non potuiſſet cum eo: ⁊ tetigit in palmam femoris eius: ⁊ cõmota eſt palma femoris iacob cum luctaretur cum eo: et ait. Dimitte me: quia aſcendit aurora: et dixit ei. Non dimittã te: niſi benedixeris mihi. Et dixit ei. Quod eſt nomẽ tuum: ⁊ ait. iacob: ⁊ dixit ei. Non dicetur vltra iacob nomen tuum: ſed iſrael: quoniam princeps es tu coram deo: et cum hominibus preualebis. Et interrogauit eum iacob: ⁊ ait. Indica obſecro nomen tuum: et dixit. Ad quid queris nomen meum? ⁊ benedixit ei ibi. Et vocauit iacob nomen loci peniel: quia vidi

Interp̃. chal.

ית כל דאזלין בתר עדריא למימר כפתגמא הדין תמללון עם עשו כד תשכחון
יתיה: ותימרון אף הא עבדך יעקב אתי בתרנא ארי אמר אנחינה לרוגזיה
בתקרובתא דאזלא קדמי ובתר כן אחזה אפוהי מאים יסב אפי: ועברת תקרובתא
על אפוהי והוא בת בליליא ההוא במשריתא: וקם בליליא הוא ודבר ית תרתין
נשוהי וית תרתין לחינתיה וית חד עשר בנוהי ועבר ית מעבר יובקא: ודברינון
ואעברינון ית נחלא ואעבר ית דיליה: ואשתאר יעקב בלחודוהי ואשתדל גבר
עמיה עד מיסק צפרא: וחזא ארי לא יכיל ליה וקריב בפתי ירכיה וזע פתי ירכא
דיעקב באשתדלותיה עמיה: ואמר שלחני ארי סליק צפרא ואמר לא אשלחינך
אלהין ברכתני: ואמר ליה מה שמך ואמר יעקב: ואמר לא יעקב יתאמר עוד שמך
אלהין ישראל ארי רבאת קדם יי ועם גבריא ויכלתא: ושאל יעקב ואמר חוי כען
שמך ואמר למה דנן את שאיל לשמי ובריך יתיה תמן: וקרא יעקב שמא דאתרא
פניאל ארי חזיתי

© Biblioteca Nacional de España

deū: facie ad faciē: et ſalua facta ē aīa
τὸν θεόν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη ἡ ψυ-
ma mea. ortus ē āt ei ſol: qñ preteriuit fa
χή μου. ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἡνίκα παρῆλθε τὸ εἶ
cies dei. ipſe āt claudicabat femore ſuo. ppt
δος τοῦ θεοῦ. αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ. ἕνεκεν
hoc nō comedāt filij iſrael neruū: q̄
τούτου οὐ μὴ φάγωσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ
emarcuit: q̄ eſt ſup latitudinē femoris: vſq; ad
ἐνάρκησεν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς
diē hāc. q2 tetigit latitudinē femoris
ἡμέρας ταύτης. ὅτι ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ
iacob nerui: q̄ emarcuit.
ἰακὼβ τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν. Ca.33.

A Reſpiciēs āt iacob: vidit. et ecce eſau fra
ἀναβλέψας δὲ ἰακὼβ, εἶδε. καὶ ἰδοὺ ἠσαῦ ὁ ἀ-
ter ei9 veniēs: et quadrīgēti viri
δελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες
cū eo. et diuiſit iacob filios ad liā: ⁊
μετ' αὐτοῦ. καὶ διεῖλεν ἰακὼβ τὰ παιδία ἐπὶ λείαν, καὶ
ad rachel: ⁊ duas ancillas. et fecit
ἐπὶ ῥαχὴλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας. καὶ ἐποίησε τὰς
duas ancillas ⁊ filios earū ī primis: et
δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ
liā ⁊ filios eius poſt: rachel āt et io-
λείαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, ῥαχὴλ δὲ καὶ ἰω-
ſeph vltimos. ipſe āt preceſſit ante eos. ⁊
σὴφ ἐσχάτους. αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ
adorauit ſup terrā ſepties: donec appinq̄ret
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτάκις, ἕως ἐγγίσαι τῷ
fratri ſuo. ⁊ accurrit eſau in occurſuꝫ
ἀδελφῷ αὐτοῦ. καὶ προσέδραμεν ἠσαῦ εἰς συνάντη-
ei. et amplexat9 eū: oſculat9 ē. et cecidit
σιν αὐτῷ. καὶ περιλαβὼν αὐτόν, ἐφίλησε. καὶ ἔπεσε
ſup collū eius. et fleuerūt ambo. ⁊
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι. καὶ
reſpiciēs eſau: vidit mulieres ⁊ puerulos.
ἀναβλέψας ἠσαῦ, εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία.
et dixit: q̄d hec tibi ſūt: et ait: paruuli: q̄b9
καὶ εἶπε, τί ταῦτά σοι ἐστί; καὶ εἶπε, τὰ παιδία, οἷς
miſertus ē deus ſerui tui. et appinquerūt an
ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν παῖδά σου. καὶ προσήγγισαν αἱ παιδί-
cille et filij earū: et adorauerūt. et appro
σκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν. καὶ ἤγγι-
pinq̄uit lia: et filij eius: et adorauerūt. et
σε λεία, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύνησαν. καὶ
B poſt hoc appropīquauit rachel: et ioſeph: ⁊
μετὰ τοῦτο προσήγγισε ῥαχὴλ, καὶ ἰωσὴφ, καὶ
adorauerūt. et ait: q̄d hec tibi ſūt: oēs
προσεκύνησαν. καὶ εἶπε, τί ταῦτά σοι ἐστί; πᾶσαι
turme iſte: q̄b9 obuiaui: ille āt dixit: vt
αἱ παρεμβολαὶ αὗται, αἷς ὑπήντηκα; ὁ δὲ εἶπεν, ἵνα
īueniat ſeru9 tuus grām corā te dñe.
εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου κύριε.

[m]deum[n]facie[o]ad [p]faciē: [q]& ſalua facta eſt [r]aīa mea. [s]Ortuſq; eſt[t]ei ſtatim[u]ſol:[x]poſtq; [r]trāſgreſſus eſt[a]phanuel.[b]Ipſe vero [c]claudicabat[e]pede.[f]Quā ob[g]cām [h]non[i]comedunt[n]neruū [k]filij[l]iſrael[o] qui emarcuit [q]in [s]femore iacob: [t]vſq;[u]in p̄ntem diē:[r]eo q̄[3]tetigerit[o]neruū[b]femoris[c]eius: [e]& obſtupuerit. Cap.33.

Eleuans aūt[b]iacob [c]oculos:[d]vidit[e]venientē[f]eſau:[h]& cū eo[i]quadringētos[l]viros.[m]Diuiſitq;[o]filios[q]lie [r]&[s]rachel [u]ambarūq;[x]famularum: [r]& poſuit [a]vtrāq; ācillā[b]&[c]liberos earū[d]in principio: [f]liam[e]vero [g]& filios eius [h]in ſecūdo loco:[k]Rachel [i]aūt[l]&[m]ioſeph[n]nouiſſimos.[o]Et ipſe [p]progrediēs[r]adorauit p̄nus[s]in terram [t]ſepties:[x]donec[r]appropinquaret[a]frater eius. [b]Currēſitaq;[c]eſau[d]obuiam fratri ſuo[e]amplexatus eſt eum:[f]ſtringenſq; [h]collū eius[i]& oſculās[k]fleuit:[l]leuatiſq;[n]oculis[o]vidit[q]mulieres [r]&[s]puulos earū: [t]& ait. [u]Quid ſibi volūt[r]iſti: & ſi[r]ad te ptineant.[3]Rñdit. [a]puuli ſunt[b]quos[c]donauit mihi[d]deus[f]ſeruo tuo [g]Et appropinquātes[h]ancille[k]& filij earū[l]incuruati ſunt.[m]Acceſſit[n]quoq; [o]lia[p]cū pueris ſuis[q]& cū filijs[r]adoraſſet:[r]extremi [r]ioſeph[u]& rachel[x]adorauerūt.[r]Dixitq; eſau[3]que nā ſunt[b]iſte[c]turme[e]q̄s [f]obuiam habui: [g]Rñdit.[h]Vt īuenirē[i]grāꝫ [k]corā[l]dño meo.

אלהים פנים אל פנים ותנצל
נפשי: ויזרח לו השמש כאשר
עבר את פנואל והוא צלע על
ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף
הירך עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה:
Cap. xxxiii.
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ
את הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות: וישם את
השפחות ואת ילדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים: והוא
עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו:
וירץ עשו לקראתו ויחבקהו
ויפל על צוארו וישקהו ויבכו:
וישא את עיניו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים
את עבדך: ותגשן השפחות הנה
וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם
לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש
יוסף ורחל וישתחוו: ויאמר מי לך
כל המחנה הזה אשר פגשתי
ויאמר למצא חן בעיני אדני:

פנה נצל
זרח
אכל
Cap. xxxiiii.
נשא ראה בוא
רבע מאה חצה
שנה שום
פנה שחה
נגש
רוץ חבק
נפל צור נשק
בכה נשה
אמר
נגש
שחה
חנה

Interp̄. chal.

מלאכא דיי אפין באפין ואשתזיבת נפשי: ודנח ליה שמשא כמא דעבר ית פנואל
והוא מטלע על ירכיה: על כן לא אכלין בני ישראל ית גידא דנשיא דעל פתי ירכא
עד יומא הדין ארי קריב בפתי ירכא דיעקב בגידא דנשיא:
Ca. xxxiij.
וזקף יעקב עינוהי וחזא והא עשו אתא ועמיה ארבע מאה גוברין ופליג ית בניא על
לאה ועל רחל ועל תרתין לחינתא: ושוי ית לחינתא וית בניהן קדמיתא וית לאה
ובנהא בתראין וית רחל וית יוסף בתראין: והוא עבר קדמיהון וסגיד על ארעא שבע
זמנין עד מקרביה עד אחוהי: ורהט עשו לקדמותיה וגפפיה ונפל על צואריה
ונשקיה ובכו: וזקף ית עינוהי וחזא ית נשיא וית בניא ואמר מן אלין לך ואמר בניא
דחס יי ית עבדך: וקריבא לחינתא אינין ובניהן וסגידן: וקריבת אף לאה ובנהא
וסגידו ובתר כן קריב יוסף ורחל וסגידו: ואמר מן לך כל משריתא הדא דערעית
ואמר לאשכחא רחמין בעיני רבוני:

Tranſla. Chal.

angelū dei facie ad faciē: ⁊ ſalua facta eſt aīa mea. Et ortus eſt ei ſol qñ trāſiuit phanuel: ⁊ ipſe claudicabat ſup femur ſuū. Propterea nō comedūt filij iſrael neruum qui emarcuit: q̄ eſt iuxta palmā femoris vſq; in preſentē dieꝫ: eo q̄ tetigit in palmā femoris iacob in neruo qui emarcuit. Cap. 33.

Et leuauit iacob ocl'os ſuos ⁊ vidit. Et ecce eſau veniebat: ⁊ cū eo q̄drīgēti viri: ⁊ diuiſit filios cuꝫ lia ⁊ cū rachel ⁊ cū duab9 cōcubinis. Et poſuit cōcubinas ⁊ filios earuꝫ in p̄ncipio: liāq; ⁊ filios ſuos poſteriores. Rachel aūt ⁊ ioſeph nouiſſimos. et ipſe tranſiuit ante eos ⁊ adorauit ſup terrā ſeptē vicibus: donec appropinq̄uit vſq; ad frēꝫ ſuū. Et cucurrit eſau in occurſum eius: ⁊ amplexat9 eſt eū: ⁊ ruit ſup collū eius ⁊ oſculat9 eſt eum: ⁊ fleuerūt. Et leuauit oculos ſuos: viditq; mulieres ⁊ filios: ⁊ ait. Qui ſūt iſti tibi: et ait. Filij ſunt quos donauit de9 ſeruo tuo. Et acceſſerunt cōcubine ⁊ filij earū ⁊ adorauerūt: et acceſſit etiā lia ⁊ filij ſui ⁊ adorauerūt: ⁊ poſtea acceſſit ioſeph et rachel ⁊ adorauerūt. Et ait. Ad q̄d tibi hec turma quam obuiam habui: et ait. Ut inueniam gratiam in oculis domini mei.

Primitiua chal.

לאך שזב
טלע נשה פתה
רבע
תרי שוה
בנה
קרב צור
בכה נשה חוס
ערע
שכח רבב

© Biblioteca Nacional de España

ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי רבה היה
לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא
אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת חנן
מנחתי מידי כי על כן ראיתי ראה
פניך כראת פני אלהים ותרצני: פנה רצה
קח נא את ברכתי אשר הבאת לקח בוא
לך כי חנני אלהים וכי יש לי
כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה פצר
ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר ילך
אליו אדני ידע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום עלה
יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר מות עבר
נא אדני לפני עבדו ואני פנה
אתנהלה לאטי לרגל המלאכה נהל לאט
אשר לפני ולרגל הילדים עד
אשר אבא אל אדני שעירה: בוא
ויאמר עשו אציגה נא עמך מן יצג
העם אשר אתי ויאמר למה זה
אמצא חן בעיני אדני: וישב ביום מצא שוב
ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו בנה קנה
עשה סכת על כן קרא שם
המקום סכות: ויבא יעקב שלם בוא
עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו
מפדן ארם ויחן את פני העיר: חנה פנה
ויקן את חלקת השדה אשר נטה קנה
שם אהלו מיד בני חמור אבי

At ille ait. Habeo plurima frater mi. ſint tua tibi. Dixitq́ȝ iacob. noli ita obſecro: ſed ſi inueni gratiam in oculis tuis: accipe munuſculũ de mãibus meis. Sic enim vidi faciẽ tuã: quaſi viderim vultũ dei. Eſto mihi ꝓpitius: & ſuſcipe bñdictionẽ quam attuli tibi: & quã donauit mihi deus tribuens oĩa. Vix fratre cõpellente ſuſcipiẽs ait. Gradiamur ſimul: eroq́ȝ ſocius itineris tui. Dixitq́ȝ iacob. Noſti dñe mi ꝙ ꝑuulos habeam teneros & oues & boues fetas mecũ: q̃s ſi plus ĩ ambulando fecero laborare: moriẽtur vna die cuncti greges. Precedat dñs meus añ ſeruũ ſuũ & ego ſequar paulatĩ veſtigia eius: ſicut videro paruulos meos poſſe donec veniam ad dñm meũ in ſeir. Rñdit eſau. Oro te vt de ꝑplo q mecũ ẽ: ſaltẽ ſocii remaneãt vie tue. Nõ eſt inqt neceſſe hoc vno tm̃ indigeo vt inueniã grãm in conſpectu tuo dñe mi. Reuerſus ẽ itaq́ȝ illo die eſau itiere quo venerat in ſeir: & iacob vẽit ĩ ſochot: vbi edificata domo & fixis tẽtoriis appellauit nomẽ loci illius ſochot. i. tabernacula. Trãſiuitq́ȝ in ſalẽ vrbẽ ſichimorũ q̃ ẽ ĩ terra chanaã. poſt ꝙ̃ reuerſus ẽ de meſopotamia ſyrie: & hitauit iuxta oppidũ: emitq́ȝ ptẽ agri in q̃ fixerat tabernacula a filiis emor patris

dixit ãt eſau: ſũt mihi multa frater. ſint tibi tua.
εἶπε δὲ ἡσαῦ, ἔςι μοι πολλὰ ἀδελφέ. ἔςω σοι τὰ σά.
dixit ãt iacob: ſi inueni grãz corã te: accipe
εἶπε δὲ ἰακώβ, εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ
dona ꝑ meas man⁹. ꝓpter hoc vidi fa-
δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν. ἕνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρό- 2.Reg. 19.e.
cieȝ tuã: ſicut ſi q̃s videret faciẽ dei. ⁊ bñdi
σωπόν σου, ὡς ἄν τις ἴδοι πρόσωπον θεοῦ. καὶ εὐλο-
ces mihi. accipe bñdictiões meas: q̃s attuli tibi. 1.Reg. 25.d.
γήσεις με. λάβε τὰς εὐλογίας μου, ἃς ἤνεγκά σοι.
qꝛ miſert⁹ ẽ mei de⁹: ⁊ ſũt mihi oĩa. et compu-
ὅτι ἠλέησέ με ὁ θεός, καὶ ἔςι μοι πάντα. καὶ ἐβιάσα-
lit eũ: ⁊ accepit. et dixit: diſcedẽtes: gradia-
το αὐτὸν, καὶ ἔλαβε. καὶ εἶπεν, ἀπάραντες, πορευ-
mur ĩ rectã. dixit ãt illi: dñs me⁹ ſcit: ꝙ
θῶμεν εἰς εὐθεῖαν. εἶπε δὲ αὐτῷ, ὁ κς̃ μου γινώσκει, ὅτι
teneriores pueri: ⁊ oues ⁊ boues
ἁπαλώτερα τὰ παιδία, καὶ τὰ πρόβατα καὶ οἱ βόες
fete ſunt apd̃ me. ſi ergo vrgeã eos di-
λοχεύονται ἐπ᾽ ἐμέ. ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτοὺς ἡμέ-
em vnũ: morientur oĩa pecora. prece-
ραν μίαν, ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη. προελθέ-
dat dñs me⁹ ante ſeruũ ſuũ. ego ãt fortis
τω ὁ κς̃ μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἐνισχύ-
ero in via ſm ocium ambulatiõis q̃ ante
σω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντί-
me: et ſm pedẽ puerulorꝫ meorꝫ doñec veniã
ον μου, καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων μου, ἕως ἔλθω
ad dñm meũ ĩ ſeir. dixit ãt eſau: relin-
πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς σηείρ. εἶπε δὲ ἡσαῦ, καταλεί-
quã tecũ: de ꝑplo q̃ mecũ. ille ãt dixit:
ψω μετὰ σοῦ, ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ᾽ ἐμοῦ. ὁ δὲ εἶπε,
ad q̃d hoc? ſatis: ꝙ iueni grãm coram te
ἵνα τί τοῦτο; ἱκανόν, ὅτι εὗρον χάριν ἐναντίον σου
dñe. reuerſus ẽ ãt eſau in die illa in vi-
κύριε. ἀπέςρεψε δὲ ἡσαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁ-
am ſuã in ſeir. ⁊ iacob diſcedit ĩ tabernacula. ⁊
δὸν αὐτοῦ εἰς σηείρ. καὶ ἰακὼβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς. καὶ
fecit ſibi domos: et pecorib⁹ ſuis fe-
ἐποίησεν ἑαυτῷ οἰκίας, καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποί-
cit tabernacula. ꝓpt̃ hoc vocauit nomẽ loci
ησε σκηνάς. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
illius: tabernacula. ⁊ venit iacob in ſalem ciui-
ἐκείνου, σκηναί. καὶ ἦλθεν ἰακὼβ εἰς σαλὴμ πό-
tatẽ ſicimorũ: q̃ eſt in terra chanaã. qñ venit de
λιν σικήμων, ἥ ἐςιν ἐν γῇ χαναάν. ὅτε ἦλθεν ἐκ
meſopotamia ſyrie. ⁊ caſtrametat⁹ eſt
τῆς μεσοποταμίας συρίας. καὶ παρενέβαλεν
ſm faciẽ ciuitatis. ⁊ acq̃ſiuit
κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως. καὶ ἐκτήσατο τὴν
partẽ agri: vbi ſtatuit ibi tabernaculũ
μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔςησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν
ſuũ: ab hemor patre
αὐτοῦ, παρὰ ἐμμὼρ πατρὸς

Priitiua chal.

צלח בעה
קבל קרב חזא
רבב רעה
אתא נטל ירך
עאן ינק דחק
אחד מות עבר
דבר נוח עול
שבק שכח רבב
תוב נתא טלל
קרה אתא
חסן שכן

Interp̃. chal.

Et dixit eſau. Habeo multũ frater mi: ꝑſit tibi quod tuũ eſt. Et dixit iacob: obſecro nũc ſi inueni nũc grãm in oculis tuis: vt ſuſcipias mun⁹ meuȝ de manu mea: qꝛ ſic vidi faciem tuã quaſi viderim faciẽ principũ: ⁊ placuiſti mihi. Suſcipe obſecro munus meũ: q̃d oblatum eſt tibi: qm̃ miſert⁹ eſt mihi de⁹: ⁊ qm̃ habeo oĩa: ⁊ coegit eũ: ⁊ ſuſcepit. Et dixit: ꝓficiſcere ⁊ eamus: ⁊ ibo e regione tui. et dixit ei. Dñs me⁹ ſcit qm̃ paruuli ſunt teneri: ⁊ oues ⁊ boues lactãtes apud me: ⁊ ſi fatigarent eas vno die: morient̃ oẽs oues: tranſeat nunc dñs meus ante ſeruũ ſuũ: ⁊ ego ducã paulatim iuxta greſſum familie q̃ ẽ corã me: ⁊ ſm greſſuȝ paruulorꝫ: donec veniã ad dñm meũ in ſeir. ⁊ dixit eſau. Dimittã nũc tecũ de ꝑplo q̃ mecũ eſt: et dixit. Ad q̃d? inueniã gratiã in oculis dñi mei. Et reuerſus ẽ eſau in die illa per viam ſuã in ſeir: ⁊ iacob profectus eſt in ſochoth. Et edificauit ſibi domũ: ⁊ pecorib⁹ ſuis fecit vmbracula: ꝓpterea vocatũ eſt nomẽ loci ſochoth. Et venit iacob ſanus in ciuitatẽ ſichem: q̃ eſt in terra chanaan qñ veniebat de meſopotamia ſyrie: ⁊ manſit e regione ciuitatis: emitq́ȝ poſſeſſionẽ agri: in quo tetẽderat tabernaculum ſuum de filijs hemor patris

Tranſla. Chal.

ואמר עשו אית לי סגי אחי אצלח בדילך: ואמר יעקב בבעו כען אם כען אשכחית
רחמין בעינך ותקביל תקרובתי מן ידי ארי על כן חזיתינון לאפך כחזו אפי רברביא
ואתרעיתא לי: קביל כען ית תקרובתי דאיתיתאת לך ארי רחים עלי יי וארי אית
לי כולא ותקיף ביה וקביל: ואמר טול ונהך ואיהך לקבלך: ואמר ליה רבוני ידע
ארי ינקיא רכיכין ועאנא ותורי מינקתא עלי ואם ידחוקינון יומא חד וימותון כל
עאנא: יעבר כען רבוני קדם עבדיה ואנא אדבר בניח לרגל עובדתא דקדמי ולרגל
ינקיא עד דאיעול לות רבוני לשעיר: ואמר עשו אשבוק כען עמך מן עמא דעמי
ואמר למה דנן אשכח רחמין בעיני רבוני: ותב ביומא ההוא עשו לאורחיה לשעיר:
ויעקב נטל לסכות ובנא ליה ביתא ולבעיריה עבד מטלן על כן קרא שמא דאתרא
סכות: ואתא יעקב שלם לקרתא דשכם די בארעא דכנען במיתיה מפדן ארם ושרא
לקביל קרתא: וזבן ית אחסנת חקלא דפרסיה תמן משכניה מידא דבני חמור אבוהי

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

ſychem: centū agnis. et ſtatuit illic altare. et
συχέμ, ἑκατὸν ἀμνῶν. καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον. καὶ
inuocauit deū iſrael.
ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν ἰσραήλ. Ca. 32.

A Egreſſa ē āt dina: filia lie: quā pepit ia
ἐξῆλθε δὲ δῖνα, ἡ θυγάτηρ λείας, ἣν ἔτεκεν τῷ ἰα
cob: vt cognoſceret filias indigenarū.
κώβ, καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων.
et vidit eā ſychem fili⁹ emor: eueus: pīceps
καὶ εἶδεν αὐτὴν συχὲμ υἱὸς ἐμμώρ, ὁ εὐαῖος, ὁ ἄρχων
terre. et accipiēs eā: dormiuit cū illa: et
τῆς γῆς. καὶ λαβὼν αὐτήν, ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς, καὶ
humiliauit eā. et intendit aīe dine
ἐταπείνωσεν αὐτήν. καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ δίνας τῆς
filie iacob. et dilexit virginē. et locu
1. Reg. 15. c. θυγατρὸς ἰακώβ. καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον. καὶ ἐλά
tus ē ſcdm̄ mentē virginis ei. ait āt
λησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ. εἶπε δὲ
ſychem ad emor prēm ſuū: dicēs: accipe mihi
συχὲμ πρὸς ἐμμὼρ τὸν πατέρα αὐτοῦ, λέγων, λάβε μοι
puellā hāc in vxorē. iacob āt audiuit
τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. ἰακὼβ δὲ ἤκουσεν,
ꝙ polluit ſychem filius emor dinam filiā
ὅτι ἐμίανε συχὲμ ὁ υἱὸς ἐμμὼρ δίναν τὴν θυγατέ-
ſuā. at filij ſui erāt cū pecorib⁹ ī
ρα αὐτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν ἐν τῷ
agro. tacuit āt iacob: donec venirēt ip-
πεδίῳ. παρεσιώπησε δὲ ἰακώβ, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐ-
ſi. egreſſus ē āt emor pater ſychem ad iacob:
τούς. ἐξῆλθε δὲ ἐμμὼρ ὁ πατὴρ συχὲμ πρὸς ἰακώβ,
vt loq̄retur ei. at filij iacob venerūt de agro.
λαλῆσαι αὐτῷ. οἱ δὲ υἱοὶ ἰακὼβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου.
vt āt audierūt: cōpūcti ſunt viri: et triſte
ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύχθησαν οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρὸν
fuit illis valde. q: turpe fecit ī iſrael
ἦν αὐτοῖς σφόδρα. ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν ἰσραὴλ
ſychem: dormiēs cū filia iacob. et nō
συχέμ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς ἰακώβ. καὶ οὐχ
B ſic erit. et locut⁹ ē eis emor: dicēs: ſy-
οὕτως ἔσται. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐμμώρ, λέγων, συ
chē fili⁹ me⁹ elegit ex aīa filiā ve-
χὲμ ὁ υἱός μου προείλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑ-
ſtrā. date eā illi vxorē. et affinitatē cōtra-
μῶν. δότε αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. καὶ ἐπιγαμβρεύσα-
hite nobiſcū. filias vr̄as date nobis: ⁊ fi-
σθε ἡμῖν. τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυ
lias nr̄as accipite filijs vr̄is: et int̄ nos ha
γατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ ἐν ἡμῖν κα
bitate. et terra ecce lata coram vobis: ha
τοικεῖτε. καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν, κα-
bitate: et negociamini in ea: ⁊ acquirite ī ea.
τοικεῖτε, καὶ ἐμπορεύεσθε ἐν αὐτῇ, καὶ κτᾶσθε ἐν αὐ-
dixit āt ſychem ad patrē eius: et ad
τῇ. εἶπε δὲ συχὲμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ πρὸς

Trāſla. B. Hiero.

ſichem centum agnis: & erecto ibi altari: inuocauit ſup illud fortiſſimum deum iſrael. Ca. 34.

Egreſſa eſt aūt dina filia lie: vt videret mulieres regionis illi-us. quā cum vidiſſet ſichem filius emor euei prīceps terre illius: adamauit eam: & rapuit & dormiuit cū illa: vi opprimēs virginē. Et conglutinata ē anima eius cum ea: triſtemq; deliniuit blandiciis. & pergēs ad emor patrem ſuum: accipe inq̄t mihi puellam hāc coiugē. Quod cū audiſſet iacob abſē-tibus filiis & in paſtu pecorū occupatis: ſiluit donec redirent. Egreſſo autem emor patre ſichem vt loqueretur ad iacob: ecce filii eius veniebant de agro: auditoq; quod acciderat: irati ſunt valde. eo ꝙ fedam rem opatus eēt in iſrael: & violata filia iacob rē illicitā ppetraſſet. Locutus eſt itaq; emor ad eos. Sichem filii mei adheſit anima filie veſtre. Date eam illi vxorem: & iūgamus viciſſim cō-nubia. filias vr̄as tradite nobis: & filias nr̄as accipite: & habitate nobiſcum. Terra in poteſtate veſtra eſt: exercete: negociamī: & poſſidete eā. Sed & ſichē ad patrem & ad

Ter. Heb.

שכם במאה קשיטה: ויצב שם
מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל: ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ: וירא אתה שכם
בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק
נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את
הנער וידבר על לב הנער:
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר
קח לי את הילדה הזאת לאשה:
ויעקב שמע כי טמא את דינה
בתו ובניו היו את מקנהו בשדה
והחרש יעקב עד באם: ויצא
חמור אבי שכם אל יעקב לדבר
אתו: ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב וכן
לא יעשה: וידבר חמור אתם
לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו לאשה:
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו
לנו ואת בנתינו תקחו לכם:
ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה והאחזו
בה: ויאמר שכם אל אביה ואל

Priītiua. heb.

קשט
זבח קרא
Cap. xxxiiii.
יצא ראה
נשא לקח
שכב ענה דבק
אהב
דבר
אמר
היה קנה
חרש בוא
עצב
חרה
עשה
נתן איש
חתן נתן
לקח
ישב היה
פנה ישב אחז

Interp. chal.

דשכם במאה חורפן: ואקים תמן מדבחא ופלח עלוהי קדם אל אלהא דישראל:
Ca. xxxiiij.
ונפקת דינה בת לאה דילידת ליעקב למיחזי בבנת ארעא: וחזא
יתה שכם בר חמור חויאה רבא דארעא ודבר יתה ושכיב יתה ועניה: ואתרעיאת
נפשיה בדינה בת יעקב ורחים ית עולימתא ומליל תנחומין על לבא דעולימתא:
ואמר שכם לחמור אבוהי למימר סב לי ית עולימתא הדא לאיתו: ויעקב שמע
ארי סאיב ית דינה ברתיה ובנוהי הוו עם גיתיהון בחקלא ושתיק יעקב עד מיתיהון:
ונפק חמור אבוהי דשכם לות יעקב למללא עמיה: ובני יעקב עלו מן חקלא כד שמעו
ואתנסיסו גובריא ותקיף להון לחדא ארי קלנא עבד בישראל למשכב ית ברתא
דיעקב וכדין לא כשר למעבד: ומליל חמור עמהון למימר שכם ברי אתרעיאת
נפשיה בברתכון הבו כען יתה ליה לאיתו: ואתחתנו בנא בנתיכון תתנון לנא וית
בנתנא תסבון לכון: ועמנא תיתבון וארעא תהא קדמיכון תיבו ועבידו בה סחורתא
ואחסינו בה: ואמר שכם לאבוהא

Tranſla. Chal.

ſichem centum agnis. Et crexit ibi altare: ⁊ ſacrificauit ſuper illud coram fortiſſimo deo iſrael. Ca. 34

ET egreſſa eſt dina filia lie quā peperat ex iacob vt videret filias terre: ⁊ vidit eam ſichem filius hemor euei principis terre: et tulit eam: dormiuitq; cuꝫ ea: ⁊ oppreſſit eam. Et complacuit aīe ſue in dina filia iacob: ⁊ dilexit puellam: ⁊ locutus eſt conſolationes ad cor puelle. et ait ſichem ad hemor patrem ſuū dicens. Accipe mihi puellam hanc in vxorem. Et iacob audiuit ꝙ violata eſſet dina filia ſua: et filij ſui erant cum pecoribus ſuis in agro: et ſiluit iacob donec venirent. Egreſſuſq; eſt hemor pater ſichē ad iacob: vt loqueretur cum eo. Filij autem iacob venerūt de agro: cūq; audiſſent quod factum fuerat: indignati ſunt viri ⁊ irati ſunt valde: quoniā ignominia facta eſſet in iſrael: dormiendo cuꝫ filia iacob: ⁊ ſic non debuerat fieri. Et locutus eſt hemor cū eis dicens. Anime ſichem filij mei complacuit filia veſtra: date obſecro eam ipſi in vxorem: ⁊ iungite cōnubia nobiſcū: filias veſtras dabitis nobis: ⁊ filias nr̄as accipietis vobis. Et nobiſcū habitabitis: terra autem eſt coraꝫ vobis: manete: et negociamini in ea: atq; poſſidete eam. Dixitq; ſichem patri eius

Priītiua chal.

קום דבח
ילד חזא
רבב ענה רעה
נחם עלם
אמר נסב אתא
בר נתא אתא
עול
נסס קלה שכב
בר עבד אמר
רעה יהב אנתה
חתן נתן נסב
יתב הוה חסן

© Biblioteca Nacional de España

Primitiua heb.	Tex. Heb.
	אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר
אמר נתן רבה	תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד
נתן	מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
	אלי ותנו לי את הנער לאשה:
ענה	ויענו בני יעקב את שכם ואת
רמה דבר	חמור אביו במרמה וידברו אשר
	טמא את דינה אחתם: ויאמרו
יכל עשה	אליהם לא נוכל לעשות הדבר
נתן	הזה לתת את אחתנו לאיש
	אשר לו ערלה כי חרפה הוא
יאת	לנו: אך בזאת נאות לכם אם
היה כמו נמל	תהיו כמנו להמל לכם כל זכר:
	ונתנו את בנתינו לכם ואת
לקח	בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם
היה	והיינו לעם אחד: ואם לא
שמע	תשמעו אלינו להמול ולקחנו
יטב	את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם
	בעיני חמור ובעיני שכם בן
	חמור: ולא אחר הנער לעשות
	הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא
כבד בוא	נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור
	ושכם בנו אל שער עירם
דבר	וידברו אל אנשי עירם לאמר:
	האנשים האלה שלמים הם
סחר	אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה
פנה	והארץ הנה רחבת ידים לפניהם
לקח נשה	את בנתם נקח לנו לנשים ואת

Trāſla. B. Hiero.

fratres eius: ait. Inuenīá gratiā corā vobis: & quecunqꝫ ſtatueritis dabo. Augete dotē & munera poſtulate: & libenter tribuā qđ petieritis: tm̄ date mihi puellā hāc vxorem. Rn̄derunt filii iacob ſichem & patri eius in dolo: ſeuiētes ob ſtuprum ſororis. Non poſſumus facere quod petitis: nec dare ſororem noſtram homini incircūciſo: quod illicitū & nefarium eſt apud nos. Sed in hoc valebimus federari: ſi volueritis eſſe ſiles nr̄i: & circūcidatur in vobis oīs maſculini ſexus: tūc dabimus & accipiemus mutuo filias vr̄as ac nr̄as: & hītabimus vobiſcū: erimuſqꝫ vnus pp̄ls. Si autem circuncidi nolueritis: tollemus filiā noſtram: & recedemus. Placuit oblatio eorum emor & ſichem filio eius: nec diſtulit adoleſcens quin ſtatim qđ petebatur expleret. Amabat enī puellā valde: & erat inclytus ī oī domo patris ſui. Ingreſſiqꝫ portam vrbis locuti ſunt ad populū. Viri iſti pacifici ſunt: & volūt hītare nobiſcū. Negociētur in terra & exerceāt eā: q̄ ſpacioſa & lata cultoribus indiget. filias eorū accipiemus vxores: &

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

fratres eius: dicēs: inueniā gr̄az coram
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, λέγων, εὕροιμι χάριν ἐναντίον
vobis. et q̄dcūqꝫ dixeritis: dabim⁹. implete
ὑμῶν. καὶ ὃ ἂν εἴπητε, δώσομεν. πληθύνατε τὴν
dotē valde: et dabo ſicut dixeritis mihi: et
φερνὴν σφόδρα, καὶ δώσω καθὸ ἂν εἴπητέ μοι, καὶ
dabitis mihi puellā hāc ī vxorē. reſpon
δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. ἀπεκρί
derūt āt filij iacob ſychem et emor pr̄i
θησαν δὲ οἱ υἱοὶ ἰακὼβ τῷ συχὲμ καὶ ἐμμὼρ τῷ πατρὶ
ſuo cū dolo. et locuti ſūt eis: q̄ polluerāt dinā ſororē ſuam: et dixert eis ſy
αὐτοῦ μετὰ δόλου. καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμία
ναν δίναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. καὶ εἶπον αὐτοῖς συ
meon ⁊ leui fratres dine: nō poterimus face
μεὼν καὶ λευὶ οἱ ἀδελφοὶ δίνας, οὐ δυνησόμεθα ποιῆ
re v̄bū hoc: dare ſororē noſtrā hoī ha
σαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνῳ ἔ
benti preputiū: eſt eni opprobriū nobis. ſolū in hoc
χοντι ἀκροβυστίαν, ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν. μόνον ἐν τού
aſſimilabimur vobis: et hītabim⁹ int̄ vos: ſi fue
τῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν, καὶ οἰκήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γέ
ritis ſicut nos et vos: ī circūcidēdo vr̄m
νησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς, ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν
oē maſculinū: ⁊ dabim⁹ filias nr̄as vo
πᾶν ἀρσενικόν, καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑ
bis: et de filiab⁹ vr̄is accipiem⁹ nobis:
μῖν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν,
et hītabimus apđ vos: ⁊ erimus gen⁹ vnū. ſi āt
καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐσόμεθα γένος ἕν. ἐὰν δὲ
non audieritis nos: ⁊ circūciſi fueritis: accipiētes
μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν, καὶ περιτέμνησθε, λαβόντες
filiā nr̄az: abibimus. et placuerūt v̄ba
τὴν θυγατέρα ἡμῶν, πορευσόμεθα. καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι
corā emor: et corā ſychem: filio emor
ἐναντίον ἐμμώρ, καὶ ἐναντίον συχέμ, τοῦ υἱοῦ ἐμμώρ.
et nō tardauit iuuenis facere verbū hoc:
καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο,
icubuerat. n. filie iacob. ipſe āterat gloſiſſi
ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ ἰακώβ. αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότα
m⁹ oīz q̄ in domo pr̄is ſui. venit
τος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἦλθε
āt emor et ſychem fili⁹ eius ad portā
δὲ ἐμμὼρ καὶ συχὲμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς
ciuitatis eoꝝ: et locuti ſūt ad viros
πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς
ciuitatis eorū: dicētes. hoīes iſti pacifici ſunt:
πόλεως αὐτῶν, λέγοντες. οἱ ἄνοι οὗτοι εἰρηνικοί εἰσι,
nobiſcū hītent ſup terrā: ⁊ negociē
μεθ' ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐμπορευέσθω
tur in ea. at terra ecce lata corā eis.
σαν ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν.
filias eorū accipiem⁹ nobis vxores:
τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας,

Primitiua chal.
שכח אמר נתן
סנא נתן יהב
עלם תוב יכל
עבד נתן חסד
טפס הוה גזר
יתב היה קבל
דבר אזל
עבד רעה
קרה אמר
עבד
פתה יד נשה

Interp̄. chal.

et fratribus. Inueniā gratiā in oculis veſtris ⁊ quicquid dixeritis mihi dabo: multiplicate nimis ſup me dotem ⁊ munera: ⁊ dabo ſicut dixeritis mihi: et date mihi puellam in vxorem. Et reſponderunt filij iacob ad ſichem ⁊ ad hemor atqꝫ locuti ſunt ſapienter: eo φ violata eſſet dina ſoror eorū. dixerūtqꝫ eis. Non poſſumus facere rem hanc: vt demus ſororem noſtrā viro habenti preputium: quoniā opprobriū eſt nobis. ſed in hoc cōueniemus vobiſcū. Si fueritis ſicut nos: vt circūcidatur ex vobis oīs maſculus: ⁊ dabim⁹ filias noſtras vobis: ⁊ filias veſtras accipiemus nobis: et habitabimus vobiſcū: erimuſqꝫ in vnuz populū. et ſi non acquieueritis nobis vt circūcidamini: tollemus filiam noſtram: ⁊ ibimus. Et placuerūt verba eorum in oculis hemor ⁊ in oculis ſichem filij hemor: ⁊ non diſtulit puer facere rem illā: qm̄ cōplacuit ſibi in filia iacob: ⁊ ipſe erat honorabilior om̄i domo patris ſui. Et venit hemor ⁊ ſichem filius ei⁹ ad portā ciuitatis eoruz: ⁊ locuti ſunt cum viris ciuitatis eoꝝ dicentes. Uiri iſti pacifici ſunt nobiſcū: ⁊ habitabūt in terra ⁊ negociabūtur in ea. terra autem ecce ſpacioſa eſt ⁊ lata corā eis. filias eoꝝ accipiemus nobis in vxores: ⁊

Tranſla. Chal.

אחתא אשכח רחמין בעיניכון ודתימרון לי אתן: אסגו עלי לחדא מוהרין ומתנן
אתן כמה דתימרון לי והבו לי ית עולימתא לאיתו: ואתיבו בני יעקב ית שכם וית
חמור אבוהי בחכמתא ומלילו, דסאיב ית דינה אחתהון: ואמרו להון לא ניכול למעבד
פתגמא הדין למיתן ית אחתנא לגבר דליה ערלתא, ארי חיסודא היא לנא: ברם
בדא ניתפס לכון אם תהון כותנא למגזר לכון כל דכורא: וניתן ית בנתנא לכון וית
בנתיכון ניסב לנא ונתיב עמכון ונהא לעמא חד: ואם לא תקבלון מיננא למגזר
ונדבר ית ברתנא וניזיל: ושפרו פתגמיהון בעיני חמור ובעיני שכם בר חמור: ולא
אחר עולימא למעבד פתגמא ארי אתרעי בברתא דיעקב והוא יקיר מכל בית אבוהי:
ואתא חמור ושכם בריה לתרע קרתיהון ומלילו עם אינשי קרתיהון למימר:
גבריא האלין שלמין אינון עמנא ויתבון בארעא ויעבדון בה סחורתא וארעא הא
פתיית ידין קדמיהון ית בנתהון ניסב לנא לנשין וית

© Biblioteca Nacional de España

τ filias nr̄as dabim⁹ eis. ſolū in hoc
καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς. μόνον ἐν τού
aſſimilabūtur nobis hoīes iſti vt hītēt vobiſcū:
τῳ ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνοι οὗτοι τοῦ οἰκεῖν μεθ' ἡμῶν,
vt ſit pplſ vnus: in circūcidendo noſtrū oē ma
ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα, ἐν τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρ
ſculinū: ſicut et ipſi circūciſi ſunt. τ pecora
σενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέτμηνται. καὶ τὰ κτήνη
eorū et quadrupedia eorū: τ oīs ſub
αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ὑ-
ſtantia nō nr̄a erūt? ſolū in hoc aſſimile
πάρχοντα οὐχ ἡμῶν ἔσαι; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶ-
mur eis. et habitabūt nobiſcū. et audierūt
μεν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν. καὶ εἰσήκουσαν
emor et ſychem filiū eius oēs excun
ἐμμὼρ καὶ συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐκπορευό-
tes portā ciuitatis eorū: τ circūciderūt
μενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν. καὶ περιέτεμον
carnē preputij eorū oē maſculū. factū ē
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶν ἄρσεν. ἐγένετο
āt in die tertio: qn̄ erāt ī dolore: accipi
δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, λαβόν
entes duo filij iacob ſymeō et leui: fratres di-
D τες οἱ δύο υἱοὶ ἰακὼβ συμεὼν καὶ λευί, οἱ ἀδελφοὶ δί
ne: vnuſqſq; gladiū ſuū: igreſſi ſūt ī ci-
νας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν πό
uitatē cōfidēter: τ interfecerūt oē maſculinū. et e
λιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν. τόν τε ἐμ-
mor et ſychē filiū ei⁹ occiderūt in ore gladij.
μὼρ καὶ συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας.
et tulerūt dinā de domo ſychē: et egreſſi ſūt. at fi
καὶ ἔλαβον τὴν δίναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ συχέμ, καὶ ἐξῆλθον. οἱ δὲ υἱ
lij iacob igreſſi ſūt ſup vulneratos: et diripuerūt
οἱ ἰακὼβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ διήρπασαν τὴν
ciuitatē: ī q̄ polluerūt dinā ſororē ſuā. et oues
πόλιν, ἐν ᾗ ἐμίαναν δίναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. καὶ τὰ πρόβατα
eorū: et boues eorū: et aſinos eorū: q̄cūq; erāt ī
αὐτῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα ἦν ἐν τῇ
vrbe: τ q̄cūq; erāt in agro: tulerūt: et oīa cor-
πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον. καὶ πάντα τὰ σώμα
pora eorū: et oēm ſupellectilē eorū: et vxores
τα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας
eorū captiuauerūt. et diripuerūt q̄cūq; erāt ī ciuitate: τ
αὐτῶν ᾐχμαλώτευσαν. καὶ διήρπασαν ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ
q̄cūq; erāt in domib⁹. dixit āt iacob ſymeon et leui: odioſū
ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις. εἶπε δὲ ἰακὼβ συμεὼν καὶ λευί, μισητόν
me feciſtis: ita vt malus ego ſim oībus habitāti-
με πεποιήκατε, ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦ
bus terrā: in cā chananeis: et in pherezeis. ego āt
σι τὴν γῆν, ἔν τε τοῖς χαναναίοις, καὶ ἐν τοῖς φερεζαίοις. ἐγὼ δὲ
paucīſſim⁹ ſū in numero. τ cōgregati ſup me: percu-
ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ. καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμέ, συγκόψου-
tiēt me: τ delebor ego: et dom⁹ mea. illi āt dixerūt:
σί με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγώ, καὶ ὁ οἶκός μου. οἱ δὲ εἶπον,

nostras illis dabimus. Vnū eſt quo differtur tā tum bonum. Si circuncidamus maſculos nr̄os ritū gētis imitantes: & ſubſtātia eorū & pecora & cūcta que poſſident noſtra erunt. Tātū in hoc acquieſcamus: & hītantes ſimul vnū efficiamus populū. Aſſenſiq; ſunt omnes: circuncīſis cūctis maribus. Et ecce die tertio qn̄ grauiſſimus vulnerum dolor ē: arreptis duo filii Iacob ſimeon & leui fratres dine gladiis: ī greſſi ſunt vrbē cōfidēter: īterfectiſq; oībus maſculis emor & ſichem pariter necauerunt tollētes dinā de domo ſichem ſororem ſuam. Quibus egreſſis irruerunt ſuper occiſos ceteri filii iacob: & depopulati ſunt vrbē in vltionē ſtupri: oues eorū & armenta & aſinos cunctaq; vaſtātes q̄ in domibus & ī agris erāt. paruulos quoq; eorū & vxores duxerūt captiuas. Quibus ꝑpetratis audacter iacob dixit ad ſymeō & leui. Turbaſtis me & odioſū feciſtis me chananeis & pherezeis hītatoribus terre huius. Nos pauci ſumus: illi cōgregati ꝑcutiēt me & delebor ego & domus mea. Reſpōderūt.

בְּנֹתֵינוּ נִתֶּן לָהֶם׃ אַךְ בְּזֹאת יֵאֹתוּ
לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת | יָשַׁב הָיָה
לְעַם אֶחָד, בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל זָכָר | נָמַל
כַּאֲשֶׁר הֵם נִמֹּלִים׃ מִקְנֵהֶם | קָנָה
וְקִנְיָנָם וְכָל בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם | קָנָה
אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ | אוּת
וַיִּשְׁמְעוּ אֶל חֲמוֹר וְאֶל שְׁכֶם בְּנוֹ | שָׁמַע
כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ, וַיִּמֹּלוּ כָּל
זָכָר כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃ וַיְהִי | הָיָה
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים,
וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי | לָקַח
אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ, וַיָּבֹאוּ עַל | בּוֹא
הָעִיר בֶּטַח, וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר׃ וְאֶת | הָרַג
חֲמוֹר וְאֶת שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי | פֶּה
חָרֶב, וַיִּקְחוּ אֶת דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם
וַיֵּצֵאוּ׃ בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל | בּוֹא
הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר, אֲשֶׁר טִמְּאוּ | בָּזַז
אֲחוֹתָם׃ אֶת צֹאנָם וְאֶת בְּקָרָם
וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר בָּעִיר
וְאֶת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃ וְאֶת כָּל
חֵילָם וְאֶת כָּל טַפָּם וְאֶת נְשֵׁיהֶם | טָפַף נָשָׁה
שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בַּבָּיִת׃ | שָׁבָה
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל שִׁמְעוֹן וְאֶל לֵוִי
עֲכַרְתֶּם אֹתִי, לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיֹשֵׁב | בָּאַשׁ
הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי, וַאֲנִי מְתֵי | מָתָה
מִסְפָּר, וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי | סָפַר אָסַף נָכָה
וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי׃ וַיֹּאמְרוּ, | שָׁמַד אָמַר

Interp̄.chal.

בְּנָתַנָא נִיתֵּן לְהוֹן׃ בְּרַם בְּדָא יִתְפַּסוּן לַנָא גוּבְרַיָא לְמֵיתַב עִמַּנָא לְמֶהֱוֵי לְעַמָּא חַד,
בְּמִגְזַר לַנָא כָּל דְּכוּרָא כְּמָא דְּאִינוּן גְּזִירִין׃ גֵּיתֵיהוֹן וְקִנְיָנֵיהוֹן וְכָל בְּעִירְהוֹן הֲלָא
דְּלַנָא אִינוּן, בְּרַם נִיתְפַּס לְהוֹן וְיִתְּבוּן עִמַּנָא׃ וְקַבִּילוּ מִן חֲמוֹר וּמִן שְׁכֶם בְּרֵיהּ כָּל נָפְקֵי
תְּרַע קַרְתֵּיהּ, וּגְזַרוּ כָּל דְּכוּרָא כָּל נָפְקֵי תְּרַע קַרְתֵּיהּ׃ וַהֲוָה בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה כַּד תְּקִיפוּ
עֲלֵיהוֹן כְּאֵבֵיהוֹן, וּנְסִיבוּ תְּרֵין בְּנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה גְּבַר חַרְבֵּיהּ, וְעָלוּ עַל קַרְתָּא
דְּיָתְבָא לְרוּחְצַן, וּקְטַלוּ כָּל דְּכוּרָא׃ וְיָת חֲמוֹר וְיָת שְׁכֶם בְּרֵיהּ קְטַלוּ לְפִתְגָם דְּחָרֶב,
וּדְבַרוּ יָת דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וּנְפַקוּ׃ בְּנֵי יַעֲקֹב עָלוּ לְחַלָּצָא קְטִילַיָא וּבָזוּ קַרְתָּא,
דְּסַאִיבוּ אֲחַתְהוֹן׃ יָת עָנְהוֹן וְיָת תּוֹרֵיהוֹן וְיָת חֲמָרֵיהוֹן וְיָת דִּי בְּקַרְתָּא וְיָת דִּי בְחַקְלָא
בָּזוּ׃ וְיָת כָּל נִכְסֵיהוֹן וְיָת כָּל טַפְלֵיהוֹן וְיָת נְשֵׁיהוֹן שְׁבוֹ וּבָזוּ, וְיָת כָּל דִּי בְּבֵיתָא׃
וַאֲמַר יַעֲקֹב לְשִׁמְעוֹן וּלְלֵוִי עֲכַרְתּוּן יָתִי, לְמִיתַּן דְּבָבוּ בֵּינַי וּבֵין יָתְבֵי אַרְעָא בִּכְנַעֲנָאָה
וּבִפְרִיזָאָה, וַאֲנָא עַם דְּמִנְיָן, וְיִתְכַּנְּשׁוּן עֲלַי וְיִמְחוֹנַנִי, וְאֶשְׁתְּצֵי אֲנָא וֶאֱנָשׁ בֵּיתִי׃
וַאֲמָרוּ

Tranſla.Chal.

filias nr̄as dabimus eis. Sed in hoc cōueniēt nobiſcū viri: vt hītent nobiſcū: vt ſim⁹ in pplm̄ vnū: ſi circūcidet̄ in nobis oīs maſcul⁹: ſicē ipſi circūciſi ſunt: pecora eoꝝ τ armēta τ oīa iumēta eoꝝ nōne nobis erunt? Uerum tn̄ cōueniam⁹ cū eis: τ habitēt nobiſcū. Et obedierūt hemor τ ſichē filio ei⁹ oēs q̄ ingrediebant̄ portā ciuitatis illius: τ circūciderūt oēs maſculos: oēs q̄ egrediebāt̄ portā ciuitatꝪ illi⁹. Et factū ē in die tertio qn̄ preualuerūt dolores eoꝝ ſup eos: duo filij iacob ſimeon τ leui frēs dine tulerūt vnuſqſq; gladiū ſuū τ ingreſſi ſunt ciuitatē q̄ hitabat ꝯfidēter: τ īterfecerūt oēm maſculū. Hemor q̄q; τ ſichē filiū ei⁹ occiderūt in ore gladij: τ tulerūt dinā de domo ſichē: τ egreſſi ſūt. Filij āt iacob ingreſſi ſunt ad ſpoliū īterfectoꝝ: τ dep̄dati ſunt vrbē: eo ꝙ violauerūt ſororē ſuā. Oues eoꝝ et boues τ aſinos eoꝝ τ oīa que erant in ciuitate τ in agro dep̄dati ſunt: τ oēm ſupellectilē eoꝝ τ oēs puulos ſuos: τ oēs mulieres eoꝝ captiuauerūt: atq; dep̄dati ſunt oīa q̄ erāt in domib⁹. Et dixit iacob ad ſimeō et leui ꝯturbaſtis me: vt poneretis inimicitiā īter me et chananeū τ pherezeū habitatores terre. Ego aūt habeo populū paucū: τ cōgregabūtur ꝯtra me τ ꝑcutient me: τ peribo ego τ viri domus mee. Et dixerūt.

Pritiua chal.
טָפַס יְתַב הֲוָה
גְּזַר נְתָא מְנָה
טָפַס
מָרָה
כָּאַב עוּל
טָפַף נְשָׁה שְׁבָה
בְּזַז נְתַן מְנָה
כְּנַשׁ מְחָא שְׁצָא

Primitiua heb.

זנה עשה

Cap. xxxv.

ישב
ראה
פנה
סור
טהר חלף
קום עלה
עשה זבח
צור היה
נתן
טמן
נסע
עיר
סבב
בוא
בנה
קרא קום
גלה
פנה מות ינק
קבר
אלן
בכה ראה

Tex. Heb.

הכזונה יעשה את אחותנו׃
ויאמר אלהים אל יעקב קום
עלה בית אל ושב שם ועשה
שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר
יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו
הסרו את אלהי הנכר אשר
בתככם והטהרו והחליפו
שמלתיכם׃ ונקומה ונעלה בית
אל ואעשה שם מזבח לאל
הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי׃ ויתנו אל
יעקב את כל אלהי הנכר אשר
בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם׃ ויסעו
ויהי חתת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו
אחרי בני יעקב׃ ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ כנען הוא בית אל
הוא וכל העם אשר עמו׃ ויבן שם
מזבח ויקרא למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו האלהים בברחו
מפני אחיו׃ ותמת דברה מינקת
רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון
בכות׃ וירא אלהים אל יעקב עוד

Trāſla. B. Hiero.

Nūquid vt ſcorto abuti debuere ſorore noſtra

Ca. 35. INterea locutus ē deus ad iacob. Surge & aſcēde bethel: & habita ibi. Facqꝫ altare deo qui apparuit tibi quando fugiebas Eſau fratrem tuum. Iacob vero conuocata omni domo ſua ait. Abiicite deos alienos qui in medio veſtri ſunt: & mūdamini: ac mutate veſtimēta veſtra. Surgite & aſcēdamus in bethel: vt faciamus ibi altare deo qui exaudiuit me ī die tribulatiōis mee: & ſocius fuit ītieris mei. Dederūt ergo ei oēs deos aliēos quos habebant: & inaures que erant in auribus eorū. At ille infodit eas ſubter terebinthū q̄ eſt poſt vrbē ſichem. Cūqꝫ pfecti eſſent: terror dei inuaſit omnes per circuitū ciuitates: & nō ſunt auſi perſequi recedētes. Venit igitur iacob luzam que eſt in terra chanaā cognomēto bethel: ipſe & omnis populus cū eo: edificauitqꝫ ibi altare: & appellauit nomen loci illius domus dei. Ibi ei apparuit ei deus cum fugeret fratrem ſuū. Eodē aūt tpe mortua ē delbora nutrix rebecce: & ſepulta eſt ad radices bethel ſubter quercum: vocatūqꝫ ē nomē loci illius q̄rcus fletus. Apparuit aūt iterū deus ia

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

ſed ſicut ſcorto vtētur ſorore nr̄a.
ἀλλ᾽ ὡσεὶ πόρνῃ χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν. Ca. 35.
Dixit āt de⁹ ad iacob: ſurgēs: aſcēde in
Εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς ἰακώβ, ἀναστὰς, ἀνάβηθι εἰς
locū bethel. et hita ibi: et fac ibi al
τὸν τόπον βεθήλ. καὶ οἴκει ἐκεῖ, καὶ ποίησον ἐκεῖ θυσι
tare deo q̄ apparuit tibi: cū fugeres
αστήριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν
a facie eſau frīs tui. dixit āt iacob:
ἀπὸ προσώπου ἠσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. εἶπε δὲ ἰακώβ,
domui ſue: ⁊ oībus q̄ cū eo: tollite de
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ, ἄρατε τοὺς θε
os alienos de medio vr̄m: et mūdamini:
οὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε,
et mutate veſtimēta vr̄a: ⁊ ſurgētes aſcēda
καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν, καὶ ἀναστάντες ἀναβῶ
mus ī bethel: et faciamus ibi altare deo:
μεν εἰς βαιθήλ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θε
q̄ exaudiuit me in die tribulatiōis: q̄ fuit
ῷ, τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ
mecū: ⁊ ſaluauit me in via: q̄ ambulaui: et dede
᾽ ἐμοῦ, καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ ἐπορεύθην. καὶ ἔδω
rūt iacob deos alienos: q̄ erāt
καν τῷ ἰακὼβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, οἳ ἦσαν
in manibus eorū: et inaures q̄ in aurib⁹
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν
eorū. et abſcondit ea iacob ſub terebin
αὐτῶν. καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ ἰακὼβ ὑπὸ τὴν τερέβιν
tho q̄ in ſicimis. et perdidit ea: vſqꝫ ī ho-
θον τὴν ἐν σικίμοις. καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ, ἕως τῆς σή-
diernū diē. et pfect⁹ ē iſrael de ſicimis. et fact⁹
μερον ἡμέρας. καὶ ἐξῆρεν ἰσραὴλ ἐκ σικίμων. καὶ ἐγένε
eſt timor dei ſup ciuitates q̄ ī circuitu eorū. et
το φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν. καὶ
nō pſecuti ſūt poſt filios iſrael. venit āt ia
οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν ἰσραήλ. ἦλθε δὲ ἰα
cob in luza in t̄ra chanaā: q̄ ē bethel: ipſe et
κὼβ εἰς λουζὰ ἐν γῇ χαναάν, ἥ ἐστι βεθήλ, αὐτὸς καὶ
oīs ppl̄s q̄ erat cū eo: et edificauit ibi
πᾶς ὁ λαὸς ὃς ἦν μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
altare: et vocauit nomē loci:
θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου,
bethel: illic eni apparuit ei deus: cū fuge-
βαιθήλ, ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ θεός, ἐν τῷ ἀποδι
ret ipſe a facie eſau fra
δράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου ἠσαῦ τοῦ ἀδελ-
tris ſui. mortua ē āt debora nutrix rebec
φοῦ αὐτοῦ. ἀπέθανε δὲ δεβόρρα ἡ τροφὸς ῥεβέκ
ce: ⁊ ſepulta ē inferius bethel ſub quer-
κας, καὶ ἐτάφη κατώτερον βαιθὴλ ὑπὸ τὴν βάλα-
cu: et vocauit iacob nomē eius: q̄rcus
νον, καὶ ἐκάλεσεν ἰακὼβ τὸ ὄνομα αὐτῆς, βάλανος
fletus. apparuit āt deus iacob adhuc
πένθους. ὤφθη δὲ ὁ θεὸς ἰακὼβ ἔτι

Primitiua chal.

עבד
נסק יתב דבח
גלה ערק עדה
טעה דכה שנה
כסה קום עבד
צלא עיק
אמר טעה קרה
גלה לאר ערק
מות ינק קבר
ארע שרא בכה

Interp̄. chal.

uunq̄d ſicut cū meretrice fieri debuit cū ſorore nr̄a?

Ca. 35. ET dixit deus ad iacob. Surge aſcende in bethel: ⁊ habita ibi: et fac ibi altare deo qui apparuit tibi: qn̄ fugiebas a facie eſau fratris tui. Et dixit iacob viris domus ſue ⁊ oībus qui ſecum erant. Auferte idola populoꝝ que ſunt in medio veſtri: et mundamini ⁊ mutate veſtimenta vr̄a: et ſurgamus et aſcendamus in bethel: ⁊ faciā ibi altare deo qui ſuſcepit orationē meā in tēpore tribulationis mee: ⁊ fuit verbum eius in adiutoriū meū in via qua ambulaui. Et dederūt iacob oīa idola populoꝝ que erant in manibus ſuis: ⁊ inaures que erant in auribus ſuis. Et abſcondit eas iacob ſub quercu: que eſt iuxta ſichem. Profectiqꝫ ſunt: ⁊ fuit terror a facie dei ſuper oīes populos qui erant in ciuitatib⁹ p circuitū eoꝝ: et nō ſunt ſecuti poſt filios iacob. Et venit iacob in luzam q̄ eſt in terra chanaā: ipſa eſt bethel: ipſe ⁊ oīs ppl̄s q̄ cū eo erat. Et edificauit ibi altare: ⁊ appellauit locū de⁹ bethel: qm̄ ibi apparuit ei angel⁹ dei: qn̄ fugiebat a facie frīs ſui. Et mortua ē debbora nutrix rebecce: ⁊ ſepulta ē ſubt⁹ bethel ī planicie vallis. Et vocauit nomen ei⁹ vallis plāctus. Et apparuit deus iterū iacob:

Tranſla. Chal.

Ca. xxxv.

הכנפקת ברא יעביד ית אחתנא׃ ואמר ייי ליעקב קום סק
לבית אל ותיב תמן ועביד תמן מדבחא לאלהא דאתגלי לך במערקך מן קדם עשו
אחוך׃ ואמר יעקב לאנש ביתיה ולכל דעמיה אעדו ית טעות עממיא דביניכון
ואידכו ושנו כסותכון׃ ונקום וניסק לבית אל ואעביד תמן מדבחא לאלהא
דקביל צלותי בעידן עקתי והוה מימריה בסעדי באורחא דאזלית׃ ויהבו ליעקב ית
כל טעות עממיא דבידיהון וית קדשיא די באודניהון וטמר יתהון יעקב תחות בוטמא
דעם שכם׃ ונטלו והוה דחלא מן קדם ייי על עממיא די בקרוי סחרניהון ולא רדפו
בתר בני יעקב׃ ואתא יעקב ללוז די בארעא דכנען היא ביתאל הוא וכל עמא דעמיה׃
ובנא תמן מדבחא וקרא לאתרא אל ביתאל ארי תמן אתגלי ליה מלאכא דייי
במערקיה מן קדם אחוהי׃ ומיתת דבורה מינקתא דרבקה ואתקברת מלרע
לביתאל בשפולי מישרא וקרא שמיה מישר בכותא׃ ואתגלי ייי ליעקב עוד

© Biblioteca Nacional de España

in luza: qñ venit de meſopotamia ſy=
ἐν λουζᾶ, ὅτε παρεγένετο ἐκ μεσοποταμίας τῆς συ
A rie. et bñdixit ei deus: et dixit illi de⁹:
ρίας. καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός.
nomē tuū nō vocabit̄ vltra iacob: ſed iſrael
τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται ἔτι ἰακώβ, ἀλλὰ ἰσραὴλ
B.32.f. erit nomē tuū. dixit āt ei deus: ego deus
ἔσται τὸ ὄνομά σου. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός, ἐγὼ ὁ θεός
tu⁹: creſce: et multiplicare: gētes ⁊ cōgregatiōes gē
σου, αὐξάνου, καὶ πληθύνου, ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθ=
tiū erūt ex te: et reges de lumbo tuo
νῶν ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου
exibūt: et trā: quā dedi abraā et
ἐξελεύσονται, καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα ἀβραὰμ καὶ
iſaac: tibi dedi eā: tibi erit: et ſemi=
ἰσαάκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν, σοὶ ἔσαι, καὶ τῷ σπέρ
ni tuo poſt te dabo trā hāc. aſcēdit
ματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην. ἀνέβη
āt deus ab eo de loco: vbi locut⁹ ē cū
δὲ ὁ θεὸς ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε με=
eo. et ſtatuit iacob titulū in loco: quo
τ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἔστησεν ἰακὼβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ
locut⁹ ē cū eo deus: titulū lapideū: et fe
ἐλάλησε μετ᾽ αὐτοῦ ὁ θεός, στήλην λιθίνην, καὶ ἐποί
C cit ſup eā libamē: et effudit ſup eā ole=
ησεν ἐπ᾽ αὐτὴν σπονδήν, καὶ ἐπέχεεν ἐπ᾽ αὐτὴν ἔλαι=
um: et vocauit iacob nomē loci: ī quo
ον, καὶ ἐκάλεσεν ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ
locut⁹ ē cū eo illic deus: bethel. deſcēdēs āt
ἐλάλησεν μετ᾽ αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ θεός, βαιθήλ. ἀπάρας δὲ
iacob de bethel: fixit tabernaculū ſuū: vltra
ἰακὼβ ἐκ βαιθήλ, ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἐπέκεινα
turrim gader. factū ē āt qñ appinquit cha=
τοῦ πύργου γαδέρ. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισε χαβρα
brath vt veniret in ephrata: pepit rachel. ⁊ cū
θὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐφραθά, ἔτεκε ῥαχήλ. καὶ ἐν
pareret: difficile pepit. factū ē āt cū difficul
τῷ τίκτειν, ἐδυστόκησεν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκλη=
ter ipa pareret: dixit ei obſtetrix: cōfide:
ρῶς αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, θάρσει,
et eñi iſte tibi fili⁹ ē. factū ē āt cū emit=
καὶ γὰρ οὗτός σοι υἱός ἐστιν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέ
teret ipa aīaz: moriebat̄ eñi: vocauit
ναι αὐτὴν τὴν ψυχήν, ἀπέθνησκε γάρ, ἐκάλεσε τὸ
nomē eius: fili⁹ doloris mei. at pr̄ vocauit
ὄνομα αὐτοῦ, υἱὸς ὀδύνης μου, ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσε
nomē eius: beniamin. mortua ē āt rachel:
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, βενιαμίν. ἀπέθανε δὲ ῥαχήλ,
et ſepulta ē in via ephratha. hec eſt bethleem.
καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ ἐφραθᾶ. αὕτη ἐστὶ βηθλεέμ.
et ſtatuit iacob titulū ſup monumētū ei⁹.
καὶ ἔστησεν ἰακὼβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐ=
hic eſt titul⁹ ſup
D τῆς. αὕτη ἐστὶ στήλη ἐπὶ

cob poſtq̄ reuerſus eſt de meſopotamia ſyrie: benedixitq̄ ei dicens. Non vocaberis vltra iacob: ſed iſrael erit nomē tuum. Et appellauit eum iſrael. Dixitq̄ ei. Ego deus omnipotēs. Creſce & multiplicare: gentes & populi nationū ex te erūt. Reges de lumbis tuis egredientur: terramq̄ quam dedi abraam & iſaac: dabo tibi & ſemini tuo poſt te: & receſſit ab eo. Ille vero erexit titulū lapideum: in loco quo locutus fuerat ei deus: libans ſup eum libamina: & effundens oleū vocāſq̄ nomen loci illius bethel. Egreſſus aūt īde veīt verno tēpore ad terrā q̄ ducit effratā. In qua cū parturiret Rachel: ob difficultatē partus periclitari cepit. Dixitq̄ ei obſtetrix Noli timere: quia & hūc habebis filium. Egrediēte āt aīa p̄ dolore & īminente iā morte: vocauit nomen filii ſui bēnoni.i. filius doloris mei. Pater vero appellauit eū beniamin.i. fili⁹ dextre. Mortua eſt ergo Rachel: & ſepulta ē in via q̄ ducit effratā: hec eſt bethleē. Erexitq̄ iacob titulū ſuper ſepulchrū eius. Hic ē titulus

בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃
ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל׃ ויאמר לו
אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו׃ ואת
הארץ אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתננה ולזרעך
אחריך אתן את הארץ׃ ויעל
מעליו אלהים במקום אשר דבר
אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך
עליה נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא
יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם אלהים בית אל׃ ויסעו
מבית אל ויהי עוד כברת הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה׃ ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל
תיראי כי גם זה לך בן׃ ויהי
בצאת נפשה כי מתה ותקרא
שמו בן אוני ואביו קרא לו
בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרתה הוא בית לחם׃ ויצב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת

בּא בָּרךְ
אָמַר
קָרא
הָיָה
נָתַן
עָלָה
קוּם
יָצַב
נָסַךְ
קָרא
נָסַע
הָיָה בָּרָה
יָלַד קָשָׁה
יָלַד
אָמַר
יָרא הָיָה
יָצָא מוּת
קָבַר

Transla.Chal.

במיתוהי מפדן ארם ובריך יתיה׃ ואמר ליה יי שמך יעקב לא יתקרי שמך עוד
יעקב אלהין ישראל יהא שמך וקרא ית שמיה ישראל׃ ואמר ליה יי אנא אל שדי
פוש וסגי עם וכנשת שבטין יהון מינך ומלכין שליטין בעממיא מינך יפקון׃ וית
ארעא דיהבית לאברהם וליצחק לך אתנינה ולבנך בתרך אתן ית ארעא׃ ואסתלק
מעלוהי יקרא דיי באתרא דמליל עמיה׃ ואקים יעקב קמתא באתרא דמליל עמיה
קמתא דאבנא ונסיך עלה ניסוכין ואריק עלה משחא׃ וקרא יעקב ית שמא דאתרא
דמליל עמיה תמן יי בית אל׃ ונטלו מבית אל והוה עוד כרוב ארעא למיעל לאפרת
וילידת רחל וקשיאת במילדה׃ והוה במקשיותה במילדה ואמרת לה חיתא לא
תידחלין ארי אף דין ליך בר׃ והוה במיפק נפשה ארי מיתה וקרת שמיה בר
דוי ואבוהי קרא ליה בנימין׃ ומיתת רחל ואתקברת באורח אפרת היא בית לחם׃
ואקים יעקב קמא על קבורתה היא קמת

Interp̄.chal.

quando veniebat de meſopotamia ſyrie: ⁊ benedixit ei. Dixitq̄ ei deus: non vocabitur vltra nomen tuum iacob: ſed iſrael erit nomē tuū. Et vocauit nomē eius iſrael. et dixit ei deus. Ego deus omnipotēs: creſce ⁊ multiplicare: populus ⁊ cōgregatio tribuū erunt ex te: ⁊ reges qui dñabuntur populis ex te egrediētur: et dabo tibi terram quaz dedi abrahe ⁊ iſaac: ⁊ filijs tuis poſt te dabo eam. Et aſcendit ab eo gloria dñi in loco vbi locutus fuerat cum eo. Et erexit iacob titulū in loco vbi locutus fuerat cum eo: titulum lapideū: ⁊ libauit ſuper eum libamina: et effudit ſuper eum oleum. Et vocauit iacob nomē loci bethel: in quo locutus fuerat ei deus. Et profecti ſunt de bethel: ⁊ cuz adhuc eſſet ſpaciū terre vt ingrederetur efratam: parturiuit rachel: ⁊ aggrauata eſt in partu ſuo. Et factuz eſt cum aggrauaretur in partu ſuo: ait ei obſtetrix. Ne timeas qm̄ hic quoq̄ erit tibi filius. Et factuz eſt cum egrederetur anima eius ⁊ moreretur: vocauit nomen filij: filium doloris mei. Pater aūt ei⁹ appellauit eum beniamin. Et mortua eſt rachel: ⁊ ſepulta eſt in via efrate: ipſa eſt bethleem. Erexitq̄ iacob titulū ſuper ſepulchrum eius: ipſe eſt titulus

Priītiua chal.

אֲתָא קְרָא
הֲוָה
נְפַשׁ סְגָא הֲוָה
נְפַק נְתַן סְלַק
עֲלָה קוּם
רִיק
עוּל
קְשָׁה יְלַד חֲיָה
רְחַל נְפַק מוּת
קְרָא דְוָה קְבַר
קוּם

© Biblioteca Nacional de España

Primitiua heb. | Tex. Heb. | Gen. | Ca. xxxv. | Trãſla. B. Hiero. | Trãſla. Gre. lxx. cũ interp. latina

נטה קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם: וַיִּסַּע
גדל יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מֵהָלְאָה
שכן לְמִגְדַּל עֵדֶר: וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל
שכב בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב
פלגש שמע אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע
היה שנה יִשְׂרָאֵל: וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים
בכר עָשָׂר: בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר
וּזְבֻלוּן: בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן:
וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי:
וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר
אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדַּן
בוא אֲרָם: וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו
קרה רבע מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן
גור אֲשֶׁר גָּר שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק:
יום מאה וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה
גוע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: וַיִּגְוַע יִצְחָק
מות אסף וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו זָקֵן
קבר וּשְׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו:

Cap. xxxvi. וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא
ילד נשא אֱדוֹם: עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו
מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת עָדָה בַּת
אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת אָהֳלִיבָמָה
בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן הַחִוִּי: וְאֶת
בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת
ילד נְבָיוֹת: וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו

monumenti Rachel vſ
q; in preſentem diẽ. Egreſ
ſus inde fixit tabernacu
lũ trans
turrem gregis. Cũq;
habitaret
in illa regiõe: abiit ru
ben: & dormiuit
cum bala cõcubina pa
tris ſui. Quod illũ mini
me latuit. Erant autem
filii iacob duodecim.
Filii lie: primogenitus
ruben:
& ſymeon: & leui: iu
das & iſachar
& zabulon. Filii rachel
ioſeph & beniamin
Filii bale ancille rache
lis dan & neptalim
Filii zelphe ancille lie
gad & aſer:
Hi ſũt filii iacob: qui
nati ſunt ei in meſopo
tamia ſyrie. Venit etiã
ad iſaac patrem ſuum
in mambre ciuitatẽ ar
bee: hec eſt hebron: in
qua peregrinatus eſt a
braam & iſaac.
Et cõpleti ſunt dies i
ſaac centum octoginta
annorum: cõſumptuſ
q; etate
mortuus ẽ: & appoſitꝰ
eſt populo ſuo ſenex
& plenus dierum: & ſe
pelierunt eum
eſau & iacob filii ſui.

Cap. 36.

Hæ autem ſunt gene
rationes eſau: ipſe
eſt edom. Eſau accepit
vxores
de filiabus chanaan: a
da filiam
elon ethei: & ooliba
ma
filiam ane filii ſebeon
euei. Baſemath quoq;
filiam hiſmael ſororẽ
nabaioth. Peperit au
tem ada

monumẽti rachel: vſq; diẽ hunc.
τοῦ μνημείου ῥαχὴλ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
factũ ẽ aũt qñ hitauit iſrael in fra il
ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατώκησεν ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκεί
la: abiit rubẽ: et dormiuit cũ balla
νῃ, ἐπορεύθη ῥουβὴμ, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ βαλλᾶς
cõcubina pris ſui iacob. et au
τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἰακώβ. καὶ ἤ
diuit iſrael: et malũ appuit ĩ cõſpectu eius.
κουσεν ἰσραὴλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐνώπιον αὐτοῦ.
erãt aũt filij iacob duodecĩ. filij lie: primo
ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ ἰακὼβ δώδεκα. υἱοὶ λείας, πρωτό
genitꝰ iacob: rubẽ: et ſymeõ: leui: iudas:
τοκος ἰακώβ, ῥουβὴν, καὶ συμεὼν, λευὶ, ἰούδας,
iſſachar: zabulõ: filij aũt rachel: ioſeph: et
ἰσάχαρ, ζαβουλών. υἱοὶ δὲ ῥαχὴλ, ἰωσὴφ, καὶ
beniami. filij aũt balle ancille rachel: dã:
βενιαμίν. υἱοὶ δὲ βαλλᾶς παιδίσκης ῥαχὴλ, δὰν,
et nephthalim. filii aũt zelphe ancille lie:
καὶ νεφθαλείμ. υἱοὶ δὲ ζελφᾶς παιδίσκης λείας,
gad: et aſer. iſti filii iacob: q̃ fuerũt ei
γάδ, καὶ ἀσήρ. οὗτοι υἱοὶ ἰακώβ, οἳ ἐγένοντο αὐ
in meſopotamia ſyrie. venit aũt iacob
τῷ ἐν μεσοποταμίᾳ τῆς συρίας. ἦλθε δὲ ἰακὼβ
ad iſaac prem ſuũ: in mãbre: in
πρὸς ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ, εἰς μαμβρῆ, εἰς
ciuitatẽ agri. hec eſt chebrõ in fra chana
πόλιν τοῦ πεδίου. αὕτη ἐστὶ χεβρὼν ἐν γῇ χανα
an: vbi habitauit abraã et iſaac. fuerunt
άν, οὗ παρῴκησεν ἀβραὰμ καὶ ἰσαάκ. ἐγένοντο
aũt dies iſaac: quos vixit: ãni cẽtũ octo
δὲ αἱ ἡμέραι ἰσαάκ, ἃς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοή
ginta. et deficiẽs iſaac mortuꝰ ẽ. et appoſi
κοντα. καὶ ἐκλιπὼν ἰσαὰκ ἀπέθανεν. καὶ προσε
tus ẽ ad genꝰ ſuũ ſenior: et ple
τέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος, καὶ πλή
nus dierũ. et ſepelierũt eũ eſau ⁊ iacob
ρης ἡμερῶν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἠσαῦ καὶ ἰακὼβ
filii eius.
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Ca. 36.

Hæ aũt gñatiões eſau. ipe eſt edõ.
Αὗται δὲ αἱ γενέσεις ἠσαῦ. αὐτός ἐστιν ἐδώμ.
eſau aũt accepit vxores ſuas de fi
ἠσαῦ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἀπὸ τῶν θυ
liabus chananeoꝝ. ada: filiam
γατέρων τῶν χαναναίων. τὴν ἀδά, θυγατέρα
elom ethei. et eliba: fili
ἐλὼμ τοῦ χετταίου. καὶ τὴν ἐλιβᾶ, θυγατέ
am enan filii ſebagõ euei. et
ρα ἐνὰν τοῦ υἱοῦ σεβαγὼν τοῦ εὐαίου. καὶ τὴν
baſemath: filiã iſmael: ſororẽ naba
βασεμάθ, θυγατέρα ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν ναβαι
ioth. pepit aũt ei ada
ώθ. ἔτεκε δὲ αὐτῷ ἀδὰ

A

Primitiua chal. | Tranſla. Chal.

שכן גדל
הוה
אמה
אל ילד
דור
הוה שנה נגד
מות כנש שוב
ילד נשא

ſepulture rachel vſq; in diem hanc. Et profectus eſt iſrael: ⁊ tetendit tabernaculũ ſuum vltra turrim gregis. Et factum eſt cum moraretur iſrael in terra illa: abiit ruben ⁊ dormiuit cũ bala cõcubina patris ſui: et audiuit iſrael. Fueruntq; filij iacob duodecim. filij lie: primogenitus iacob: ruben: ſimeõ: ⁊ leui: ⁊ iuda: et iſachar: ⁊ zabulon. Filij rachel ioſeph: ⁊ beniami. Filij autẽ bale ancille rachel: dan: ⁊ neptali. Et filij zelphe ancille lie: gad: ⁊ aſer. Iſti ſunt filij iacob qui nati ſunt ei in meſopotamia ſyrie. Venit autem iacob ad iſaac patrem ſuũ in mamre ciuitatẽ arbee: ipſa eſt hebron in qua peregrinatus eſt abraham ⁊ iſaac. Et fuerunt dies iſaac centum ⁊ octoginta anni. Et defecit ⁊ mortuus eſt: ⁊ congregatus eſt ad populum ſuũ ſenex ⁊ plenus dierum. Et ſepelierunt eum eſau et iacob filij ſui.

Cap. 36.

Hæ autem ſunt generationes eſau: ipſe eſt edom. Eſau accepit vxores ſuas de filiabus chanaan: Ada filiam elon ethei: ⁊ oolibama filiam ane filiam ſebeon euei: et baſemath filiam iſmaelis ſororem nabaioth. Peperit autem ada eliphaz de eſau:

Interp. chal.

קְבוּרְתָּא דְרָחֵל עַד יוֹמָא הָדֵין: וּנְטַל יִשְׂרָאֵל וּפְרַסֵיה לְמַשְׁכְּנֵיה מֵלְהָלְאָה לְמַגְדְּלָא
עֵדֶר: וַהֲוָה כַּד שְׁרָא יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא הַהִיא וַאֲזַל רְאוּבֵן וּשְׁכִיב יָת בִּלְהָה לְחֵינַת
אֲבוּהִי וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַהֲווֹ בְנֵי יַעֲקֹב תְּרֵין עֲשַׂר: בְּנֵי לֵאָה בּוּכְרָא דְיַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן
וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלוּן: בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִין: וּבְנֵי בִלְהָה אַמְתָא דְרָחֵל דָּן
וְנַפְתָּלִי: וּבְנֵי זִלְפָּה אַמְתָא דְלֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אִלֵּין בְּנֵי יַעֲקֹב דְּאִתְיְלִידוּ לֵיהּ בְּפַדַּן אֲרָם:
וַאֲתָא יַעֲקֹב לְוָת יִצְחָק אֲבוּהִי מַמְרֵא קִרְיַת אַרְבַּע הִיא חֶבְרוֹן דְּדָר תַּמָּן אַבְרָהָם
וְיִצְחָק: וַהֲווֹ יוֹמֵי יִצְחָק מְאָה וּתְמָנַן שְׁנִין: וְאִתְנְגִיד יִצְחָק וּמִית וְאִתְכְּנֵישׁ לְעַמֵּיהּ סָבִיב
וּשְׂבַע יוֹמִין וּקְבַרוּ יָתֵיהּ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בְּנוֹהִי: Ca. xxxvi. וְאִלֵּין תּוּלְדָת
עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם: עֵשָׂו נְסֵיב יָת נְשׁוֹהִי מִבְּנָת כְּנַעַן יָת עָדָה בַּת אֵילוֹן חִתָּאָה וְיָת
אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן חִוָּאָה: וְיָת בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחָתֵיהּ דִּנְבָיוֹת: וִילִידַת
עָדָה לְעֵשָׂו

© Biblioteca Nacional de España

Tráſla.Gre.lxx.cū interp.latina.

eliphaz. et beſamath pepit raguel. et eli
τὸν ἐλιφὰζ. καὶ βεσαμὰθ ἔτεκε τὸν ῥαγουὴλ. καὶ ἐλι
bama pepit ieul: et ieglom: et core.
βαμὰ ἔτεκε τὸν ἰεοὺλ, καὶ τὸν ἰεγλόμ, καὶ τὸν κορέ.
hi filij eſau: q̃ fuerūt ei in terra chanaā. ac
οὗτοι υἱοὶ ἠσαῦ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ χαναάν. ἔλα
cepit āt eſau vxores ſuas: et filios ſu
βε δὲ ἠσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐ
os: et filias: et oīa corpora
τοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας, καὶ πάντα τὰ σώματα
dom⁹ ſue: et oēs ſubſtantiā: et
τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα, καὶ
oīa pecora: et oīa q̃cūq; poſſedit: ⁊
πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο, καὶ
oīa q̃cūq; acquiſiuit in terra chanaā: ⁊ a-
πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ χαναάν, καὶ ἐ-
biit eſau de terra chanaā: a facie
πορεύθη ἠσαῦ ἐκ τῆς γῆς χαναάν, ἀπὸ προσώπου
iacob fratris ſui. erat.n. ſubſtātia
ἰακὼβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἦν γὰρ τὰ ὑπάρχοντα
eo⁊ multa: vt habitarēt ſimul. et nō poterat
g.11.a. αὐτῶν πολλὰ, τοῦ οἰκεῖν ἅμα. καὶ οὐκ ἠδύνατο
tra hītatiōis eo⁊ ferre eos: pre
ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς, ἀπὸ
mltitudine ſubſtātie eorū. hītauit āt e-
τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. ᾤκησε δὲ ἠ-
ſau in mōte ſeir. eſau: ipe eſt edō. ha-
σαῦ ἐν τῷ ὄρει σηείρ. ἠσαῦ, αὐτός ἐστιν ἐδώμ. κα-
tauit āt iacob in tra q̃ hītauit pater
τῴκει δὲ ἰακὼβ ἐν τῇ γῇ, ἣ παρῴκησεν ὁ πατὴρ
ſuus in tra chanaā. he āt gñatiōes eſau
αὐτοῦ ἐν γῇ χαναάν. αὗται δὲ αἱ γενέσεις ἠσαῦ
B pris edō in mōte ſeir. et iſta
τοῦ πατρὸς ἐδώμ ἐν τῷ ὄρει σηείρ. καὶ ταῦτα τὰ
noīa filio⁊ eſau. eliphas: fili⁹ ada vxoris
ὀνόματα τῶν υἱῶν ἠσαῦ. ἐλιφὰς, υἱὸς ἀδὰ γυναικὸς
eſau. et raguel: fili⁹ baſemath: vxoris eſau.
ἠσαῦ. καὶ ῥαγουὴλ, υἱὸς βασεμὰθ, γυναικὸς ἠσαῦ.
fuerūt āt filij eliphas: themā: omar: ſophar: gothā:
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ ἐλιφὰς, θεμὰν, ὠμὰρ, σωφὰρ, γοθὸμ,
cenez. thāna āt cōcubina eliphas filij eſau:
καὶ κενέζ. θαμνὰ δὲ ἡ παλλακὴ ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ ἠσαῦ,
pepit eliphas amalec. hi filij ada: vxo-
ἔτεκε τῷ ἐλιφὰς τὸν ἀμαλήκ. οὗτοι υἱοὶ ἀδὰ, γυναι
ris eſau. hi āt filij raguel: nazeth: zareſome:
κὸς ἠσαῦ. οὗτοι δὲ υἱοὶ ῥαγουὴλ, ναζὲθ, ζαρεσομαί,
et moze. hi fuerūt filij baſemath: vxoris eſau.
καὶ μοζέ. οὗτοι ἦσαν υἱοὶ βασεμὰθ, γυναικὸς ἠσαῦ.
hi āt fuerūt filij libemas filie enā: filij
οὗτοι δὲ ἦσαν υἱοὶ λιβεμὰς θυγατρὸς ἐνὰν, τοῦ υἱοῦ
ſebegō vxoris eſau. pepit āt eſau ie-
σεβεγὼν γυναικὸς ἠσαῦ. ἔτεκε δὲ τῷ ἠσαῦ τὸν ἰε-
ul: et ieglō: et core. hi duces
οὺλ, καὶ τὸν ἰεγλόμ, καὶ τὸν κορέ. οὗτοι ἡγεμόνες

Tráſla.B.Hiero.

eliphaz. Baſemath genuit ooooooooo rahuel. Oolibama oooo genuit oooooooooo iehus & ihelon & chore. Hi oooooooooo filii eſau qui nati ſunt ei in terra oooooooooo chanaan. Tulit autem eſau vxores ſuas & oo filios & filias & omnē animam oooooooooo domus ſue & ſubſtantiam & pecora oooooooo & cuncta que habere poterat in terra oooooo chanaā: & abiit in alterā regionem: receſſitq; a fratre ſuo iacob. Diuites enim erāt valde: & ſimul habitare nō poterāt: nec ſuſtiebat eos terra pegrinatiōis eorū pre multitudine gregū. Habitauitq; Eſau i monte ſeyr: ipſe eſt edom. He aūt ſunt gñatiōes eſau patris edom in mōte ſeir: & hec nomina filiorum eius. oooo eliphaz filius ada vxoris eſau. Rahuel quoq; filius baſemath vxoris eius. fuerūtq; eliphaz filii theman: omar: ſephua: & gatham: ooooo & chenez & chore. Erat aūt thamna concubina eliphaz filii eſau: que peperit ei oooooo amalech. Hi ſunt filii ada vxoris eſau. oooooo Filii āt rahuel: naath & zara: oooooooooo ſema & meza. Hi filii baſemath oooooooooo vxoris eſau. Iſti quoq; erant filii oolibama oo filie Ane filii ſebeon oo vxoris oooooooooooooo eſau: quos genuit ei: iehus ooooooooooooooo & ihelon & chore. Hi duces oooooooooooooo

Ter.Heb.

את אליפז ובשמת ילדה את ״
רעואל: ואהליבמה ילדה את ״״
יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה ״
בני עשו אשר ילדו לו בארץ ״״
כנען: ויקח עשו את נשיו ואת ״
בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ״
ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו
ואת כל קנינו אשר רכש בארץ ״
כנען וילך אל ארץ מפני יעקב ״
אחיו: כי היה רכושם רב משבת ״
יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם ״
לשאת אתם מפני מקניהם: וישב
עשו בהר שעיר עשו הוא אדום:
ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר
שעיר: אלה שמות בני עשו ״״״
אליפז בן עדה אשת עשו רעואל
בן בשמת אשת עשו: ויהיו בני ״
אליפז תימן אומר צפו וגעתם ״
וקנז: ותמנע היתה פילגש לאליפז
בן עשו ותלד לאליפז את ״״״
עמלק אלה בני עדה אשת עשו:
ואלה בני רעואל נחת זרח ״״
שמה ומזה אלה היו בני בשמת ״
אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת ״״
עשו ותלד לעשו את יעיש ״״
ואת יעלם ואת קרח: אלה אלופי

Pritiua heb.

לקח
קנה
פנה
רכש רבה ישב
גור
נשא
הרר
ילד
איש
היה
ילד
היה
אלף

Tranſla.Chal.

ית אליפז ובשמת ילידת ית רעואל: ואהליבמה ילידת ית יעוש וית יעלם וית קרח
אלין בני עשו דאתילידו ליה בארעא דכנען: ודבר עשו ית נשוהי וית בנוהי וית
בנתיה וית כל נפשת ביתיה וית גיתוהי וית כל בעיריה וית כל קנינייה דקנא בארעא
דכנען ואזל לארע אחרי מן קדם יעקב אחוהי: ארי הוה קנינהון סגי מלמיתב כחדא
ולא יכילת ארע תותבותהון לסוברא יתהון מן קדם גיתיהון: ויתיב עשו בטורא
דשעיר עשו הוא אדום: ואלין תולדת עשו אבוהון דאדומאי בטורא דשעיר: אלין
שמהן בני עשו אליפז בר עדה איתת עשו רעואל בר בשמת איתת עשו: והוו בני
אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע הות פילגש לאליפז בר עשו ילידת
עמלק אלין בני עדה איתת עשו: ואלין בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלין הוו בני
בשמת איתת עשו: ואלין הוו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון איתת עשו וילידת לעשו
ית יעוש וית יעלם וית קרח: אלין רברבי ״״״״״״״״״״״״״״״״״״״״״״״״

Interp.chal.

et baſemath peperit rahuel. Et odibama peperit iehus ⁊ hielom ⁊ chore. Hi filij eſau q̃ nati ſunt ei i terra chanaan. Tulit aūt eſau vxores ſuas ⁊ filios ſuos et filias ſuas: ⁊ omnes animas domus ſue ⁊ pecora ſua ⁊ omnia iumenta ſua: et vniuerſam ſubſtantiam quā acquiſierat in terra chanaā: ⁊ abijt in terram aliam propter iacob fratrem ſuum: quia erat ſubſtantia eorum multa vt habitarent ſimul: et non poterat terra habitationis eorum ſuſtinere eos propter pecora eorum. Et habitauit eſau in monte ſeir: eſau ipſe eſt edom. Et he ſunt generatiōes eſau patris idumeorum in monte ſeir. Hec ſunt nomina filio⁊ eſau: eliphaz filius ada vxoris eſau: rahuel fili⁹ baſemath vxoris eſau. Fueruntq; filij eliphaz: theman: omar: ſepho: ⁊ gatham: ⁊ cenez. Erat autem thāna concubina eliphaz filij eſau: ex qua natus eſt amalech. Hi ſunt filij ada vxoris eſau. filij autez rahuel: naath ⁊ zara ⁊ ſemma ⁊ meza. Hi filij baſemath vxoris eſau ⁊ iſti filij oolibama filie ane filie ſebeon vxoris eſau: que peperit ei hieus ⁊ hielō ⁊ chore. Iſti ſunt duces ooooooooooo

Pritiua chal.

ילד נשה
נתא קנה
סנא יתב
יתב
ילד
אנת הוה
אל
אנת
רבב

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

בני עשו בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף
צפו אלוף קנז: אלוף קרח אלוף
געתם אלוף עמלק, אלה אלופי
אליפז בארץ אדום, אלה בני
עדה: ואלה בני רעואל בן עשו,
אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
אלוף מזה, אלה אלופי רעואל
בארץ אדום, אלה בני בשמת
אשת עשו: ואלה בני אהליבמה
אשת עשו, אלוף יעוש אלוף
יעלם אלוף קרח, אלה אלופי
אהליבמה בת ענה אשת עשו:
אלה בני עשו ואלה אלופיהם
הוא אדום: אלה בני שעיר
החרי ישבי הארץ, לוטן
ושובל וצבעון וענה: ודשון ואצר
ודישן, אלה אלופי החרי בני
שעיר בארץ אדום: ויהיו בני
לוטן חרי והימם, ואחות לוטן
תמנע: ואלה בני שובל עלון
ומנחת ועיבל שפו ואונם: ואלה
בני צבעון ואיה וענה, הוא ענה
אשר מצא את הימם במדבר,
ברעתו את החמרים לצבעון אביו:
ואלה בני ענה דשן ואהליבמה
בת ענה: ואלה בני דישן

Pritiua heb.: בכר · היה · ים דבר · רעה

Trāſla. B. Hiero.

filiorum eſau. Filii eliphaz primogeñiti eſau: dux theman: dux omar: dux ſephua: dux chenez: dux chore: dux gathan: dux amalech: Hi filii eliphaz in terra edom & hi filii ada. hi quoq; filii rahuel filii eſau: dux naath: dux zara: dux ſemma: dux meza. Hi autem duces rahuel. in terra edom. Iſti filii baſemath vxoris eſau. Hi autem filii oolibama vxoris eſau: dux iehuſ dux ihelon dux chore. Hi duces oolibama filie ane vxoris eſau. Iſti ſunt filii eſau: & hi duces eorum ipſe eſt edom. Iſti ſunt filii ſeir horrei habitatoris terre: lothan & ſobal & ſebeon & anan & diſon & eſer & diſan. Hi duces horrei filii ſeir: in terra edom. Facti ſunt autem filii lothan horrei & emam Erat autem ſoror lothã tamna. Et iſti filii ſobal aluhan & maneeth: & ebal & ſephi & onã. Et hi filii ſebeon ahia & ana Iſte eſt ana qui inuenit aquas calidas in ſolitudine: cum paſceret aſinas ſebeon patris ſui. Habuitq; filium diſan & filiam oolibama. Et iſti filii diſan:

Trāſla. Gre. lxx. cũ interp. latina

filij eſau. elibas: primogẽti eſau: dux
υἱοὶ ἠσαῦ. υἱοὶ ἐλιβὰς, πρωτοτόκου ἠσαῦ, ἡγεμὼν
themã: dux omar: dux ſophar: dux
θεμάν, ἡγεμὼν ὠμάρ, ἡγεμὼν σωφάρ, ἡγεμὼν
cenez: dux core: dux gotha: dux amalec. hi duces eliphas in terra idumee.
κενὲζ, ἡγεμὼν κορέ, ἡγεμὼν γοθά, ἡγεμὼν ἀμαλήκ. οὗτοι ἡγεμόνες ἐλιφᾶς ἐν γῇ ἰδουμαίας.
hi filij adas. et hi filii raguel. filii
οὗτοι υἱοὶ ἀδάς. καὶ οὗτοι υἱοὶ ῥαγουήλ. υἱοὶ
eſau: dux nachoth: dux zare: dux ſome: dux moze. hi duces raguel in
ἠσαῦ, ἡγεμὼν ναχώθ, ἡγεμὼν ζαρέ, ἡγεμὼν σομέ, ἡγεμὼν μοζέ. οὗτοι ἡγεμόνες ῥαγουὴλ ἐν
edom. hi filij baſemas: vxoris eſau.
τῇ αἰδώμ. οὗτοι υἱοὶ βασεμάς, γυναικὸς ἠσαῦ.
hi ãt filij elibemas: vxoris eſau: dux
οὗτοι δὲ υἱοὶ ἐλιβεμάς, γυναικὸς ἠσαῦ, ἡγεμὼν
ieul: dux ieglom: dux core. hi duces elibemas. hi filij eſau. et hi
ἰεούλ, ἡγεμὼν ἰεγλόμ, ἡγεμὼν κορέ. οὗτοι ἡγεμόνες ἐλιβεμάς. οὗτοι υἱοὶ ἠσαῦ. καὶ οὗτοι
duces eorũ. hi ſunt filii edõ. hi
ἡγεμόνες αὐτῶν. οὗτοί εἰσιν υἱοὶ αἰδών. οὗτοι
ãt filii ſeir horrei: hitãtis
δὲ υἱοὶ σηεὶρ τοῦ χορραίου, τοῦ κατοικοῦντος
trã: lotan: ſobal: ſebegõ: ana:
τὴν γῆν, λωτάν, σωβάλ, σεβεγών, ἀνά,
et leſon: et aſar: et riſon. hi duces chorrei: filii ſeir in tra edõ.
καὶ λησών, καὶ ἀσάρ, καὶ ῥισών. οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ χορραίου, τοῦ υἱοῦ σηεὶρ ἐν τῇ γῇ αἰδώμ.
fuerũt ãt filii lotan: chorri: et emã.
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ λωτάν, χορρί, καὶ ἐμάν.
ſoroꝛ ãt lotan: thẽna. hi ãt filii
ἀδελφὴ δὲ λωτάν, θεμνά. οὗτοι δὲ υἱοὶ
ſobal: tolam: et manachath: et gebel:
σωβάλ, τωλάμ, καὶ μαναχάθ, καὶ γεβήλ,
ſophã: et omã. et hi filii ſebeõ:
σωφάν, καὶ ὠμάν. καὶ οὗτοι υἱοὶ σεβεγών,
ee: et enan. hic enan: q̃ inuenit eamin in deſerto: qñ inuenit ſubiugalia ſebeon pr̃is ſui.
αἰαί, καὶ ἐνάν. οὗτος ἐνάν, ὃς εὗρε τὸν ἰαμὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε εὗρε τὰ ὑποζύγια σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
hi ãt filii enã. deſon: et elibemath: filia enã.
οὗτοι δὲ υἱοὶ ἐνάν. δαισών, καὶ ἐλιβεμάθ, θυγάτηρ ἐνάν.
hi ãt filii deſon:
οὗτοι δὲ υἱοὶ δησών

Pritiua chal.

רבב · אנת · הוה · אל · שבח דבר · רעה

Transla. Chal.

filiorum eſau: filij eliphaz primogeniti eſau. dux themã: dux omar: dux ſepho: dux cenez: dux chore: dux gatham: dux amalech. Hi duces eliphaz in terra edom: hi filij ada. Hi quoq; filij rahuel filij eſau: dux naath: dux zara: dux ſamma: dux meza. Hi duces rahuel in terra edom: iſti filij baſemath vxoris eſau. Hi autem filij oolibama vxoris eſau. dux iehus: dux hielom: dux chore. Hi duces oolibama filie ane vxoris eſau. Iſti ſunt filij eſau: ⁊ hi duces eorum: ipſe eſt edom. Iſti ſunt filij ſeir horrei habitatores terre: lothan: ⁊ ſobal: ⁊ ſebeon: ⁊ ana: ⁊ diſon: ⁊ eſer: ⁊ diſan. Hi duces horrei filij ſeir in terra edom. Fueruntq; filij lothan: horri: ⁊ hemam. Soroꝛ aũt lothan thamna. Et iſti filij ſobal: aluan ⁊ maneeth: ⁊ hebal: ſephi ⁊ onam. Et hi filij ſebeon: aya ⁊ ana. Iſte eſt ana qui inuenit gigantes in ſolitudine: cum paſceret aſinos ſebeon patris ſui. Et hi filij ane: diſſon: ⁊ oolibama filia ane. Hi autem filij diſan

Interp. chal.

בני עשו בני אליפז בוכרא דעשו, רבא תימן רבא אומר רבא צפו רבא קנז: רבא
קרח רבא געתם רבא עמלק, אלין רברבי אליפז בארעא דאדום, אלין בני עדה:
ואלין בני רעואל בר עשו, רבא נחת רבא זרח רבא שמה רבא מזה, אלין רברבי רעואל
בארעא דאדום, אלין בני בשמת איתת עשו: ואלין בני אהליבמה איתת עשו, רבא
יעוש רבא יעלם רבא קרח, אלין רברבי אהליבמה בת ענה איתת עשו: אלין בני עשו
ואלין רברביהון הוא אדום: אלין בני שעיר חוראה יתבי ארעא, לוטן ושובל וצבעון
וענה: ודישון ואצר ודישן, אלין רברבי חוראי בני שעיר בארעא דאדום: והוו בני
לוטן חורי והימם, ואחתיה דלוטן תמנע: ואלין בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
ואונם: ואלין בני צבעון ואיה וענה, הוא ענה דאשכח ית גבריא במדברא, כד הוה
רעי ית חמריא לצבעון אבוהי: ואלין בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה: ואלין
בני דישן

© Biblioteca Nacional de España

abada: et aſba: et ithꝛā: et charrā. hi āt filij
ἀβαδά, καὶ ἀσβάν, καὶ ἰθράν, καὶ χαῤῥάν. οὗτοι δὲ υἱοὶ
aſar. balaā: et zucā: et iuchā. hi āt filij re
ἀσάρ, βαλαάμ, καὶ ζουκάμ, καὶ ἰουκάμ. οὗτοι δὲ υἱοὶ ῥευ
ſon: os: et arrā. hi duces choꝛi. dux lo=
σών, ὥς, καὶ ἀῤῥάν. οὗτοι ἡγεμόνες χοῤῥί. ἡγεμὼν λω=
tā: dux ſobal: dux ſebegō: dux ana:
τάν, ἡγεμὼν σωβάλ, ἡγεμὼν σεβεγών, ἡγεμὼν ἀνά,
dux deſon: dux aſar: dux reſon. hi du=
ἡγεμὼν δησών, ἡγεμὼν ἀσάρ, ἡγεμὼν ῥησών. οὗτοι ἡγε
ces choꝛri: in ducatibꝰ ſuis in tra edō. et
μόνες χοῤῥί, ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ ἐδώμ. καὶ
hi reges q̄ regnauerūt in edō: anteq̄
οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν ἐδώμ, πρὸ τοῦ
regnaret rex in iſrael. et regnauit
βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν ἰσραήλ. καὶ ἐβασίλευσεν
A in edō: balac filiꝰ beoꝛ. et nomē ciuitati eiꝰ:
ἐν ἐδώμ, βαλὰκ υἱὸς βαιώρ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐ=
denaba. mortuꝰ ē āt balac: et regnauit
τοῦ, δενναβά. ἀπέθανε δὲ βαλάκ, καὶ ἐβασίλευσεν
ꝓ eo: iobab filiꝰ zara de boſoꝛra. mortuꝰ ē
ἀντ' αὐτοῦ, ἰωβὰβ υἱὸς ζαρὰ ἐκ βοσόῤῥας. ἀπέθανε
āt iobab: et regnauit ꝓ eo: aſom: de
D δὲ ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, ἀσόμ, ἐκ τῆς
tra themanoꝝ: mortuꝰ ē āt aſō: et regnauit pꝛo
γῆς θεμανῶν. ἀπέθανε δὲ ἀσόμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀν=
eo: adad: filiꝰ barad: q̄ percuſſit madiā in
τ' αὐτοῦ, ἀδάδ, υἱὸς βαράδ, ὁ ἐκκόψας μαδιὰμ ἐν τῷ
cāpo moab. et nomē ciuitati eius: gethē. mortuꝰ
πεδίῳ μωάμ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, γεθέμ. ἀπέ=
eſt āt adad: et regnauit ꝓ eo: ſamaa de
θανε δὲ ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, σαμαὰ ἐκ
maſecca. mortuꝰ ē āt ſamaa: et regnauit pꝛo
μασεκκᾶς. ἀπέθανε δὲ σαμαά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀν=
eo: ſaul de roobothq̄ apō fluuiū. mor=
τ' αὐτοῦ, σαοὺλ ἐκ ῥοωβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν. ἀπέ
tuꝰ ē āt ſaul: et regnauit ꝓ eo balenō:
θανε δὲ σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ βαλενών,
filiꝰ achoboꝛ. mortuꝰ ē āt balenō: filiꝰ acoboꝛ.
υἱὸς ἀχοβώρ. ἀπέθανε δὲ βαλενών, υἱὸς ἀχοβώρ.
et regnauit ꝓ eo arath: filiꝰ barad.
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἀράθ, υἱὸς βαράδ.
et nomē ciuitati eius phogoꝛ. nomē vxo
καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ φογώρ. ὄνομα τῇ γυ
ri eius methebeel: filia matraith: filij me
ναικὶ αὐτοῦ μετεβεήλ, θυγάτηρ ματραίθ, υἱοῦ με=
zoob. hec noīa ducū eſau: in
ζοόβ. ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων ἠσαῦ, ἐν ταῖς
tribubus coꝝ: ſm̄ locū eoꝛū: in regiōibus
φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐ
coꝛū: et in gētibus coꝛū. dux thāna: dux
τῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ἡγεμὼν θαμνά, ἡγε
gola: dux iether:
μὼν γωλᾶ, ἡγεμὼν ἰεθέρ,

[z]amdā [a]& ieſbā [b]& iethrā
[c]& charā. [d]Hi quoqꝫ [e]filii
[f]eſer [g]balaan [h]& zeuan [i]&
achan. Habuit autem [l]fi=
lios [m]diſan: [n]hus [o]& aran.
[p]Hi [q]duces
[r]horreorū: [s]dux [t]lothā:
[u]dux [x]ſobal:
[y]dux [z]ſebeō: [a]dux [b]ana:
[c]dux [d]diſon:
[e]dux [f]eſer: [g]dux [h]diſan.
[i]Iſti
[k]duces [l]horreorū [m]q im=
perauerunt [n]in terra
[o]ſeir. [q]Reges [p]aūt [r]qui [s]re
gnauerunt
[t]in terra [u]edom: [x]anteq̄
[y]haberent regem [a]filii
[b]iſrael: fuerūt [p]hi. [c]Ba=
lach [f]filius
[g]beor: [h]nomēqꝫ [i]vrbis e=
ius [k]denaba. [l]Mortuus ē
aūt [m]balach [n]& regnauit
[o]pro eo [p]iobab [q]filius [r]za
re [s]de boſra. [t]Cūqꝫ mor=
tuus eſſet [u]iobab: [x]regna
uit [y]pro eo [z]huſan [a]de ter
ra [b]themāorū. Hoc [c]quo
qꝫ mortuo [e]regnauit [f]ꝓ
eo [g]adad [h]filius [i]badadi:
[k]qui ꝑcuſſit [m]madiā [n]ī re=
gione [o]moab. [p]& nomen
[q]vrbis eius [r]auith. [s]Cūqꝫ
mortuus eēt [t]adad: [u]re=
gnauit [x]pro eo [y]ſemla [z]de
maſerecha. Hoc [a]quoqꝫ
mortuo: [c]regnauit [d]ꝓ eo
[e]ſaul [f]de [g]fluuio [f]roboth.
[h]Cumqꝫ & hic [h]obiſſet:
[k]ſucceſſit in regnum
[m]balanā [o]filius [p]achobor
Iſto [q]quoqꝫ mortuo:
[r]regnauit [y]pro eo
[z]adad: [a]nomenqꝫ [b]vrbis
eius [c]phou. [d]Et appella=
batur [e]vxor eius [f]meeza
bel [g]filia [h]matreth [i]filie
[k]mizaab. [m]Hec ergo [n]no
mina [o]ducum [p]eſau
[q]in cognationibus & [r]lo
cis & [s]vocabulis ſuis.
[t]dux [u]thamna. [x]dux [y]alu
ba: [z]dux [a]ietheth:

חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃ אֵלֶּה בְּנֵי
אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן וַעֲקָן׃ אֵלֶּה בְנֵי
דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל
אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃ אַלּוּף דִּשֹׁן
אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה
אַלּוּפֵי הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ
שֵׂעִיר׃ וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בֶּן — מָלַךְ
בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃ וַיָּמָת — מוּת
בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן זֶרַח
מִבָּצְרָה׃ וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃ וַיָּמָת חֻשָׁם
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן בְּדַד הַמַּכֶּה — נָכָה
אֶת מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ
עֲוִית׃ וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃ וַיָּמָת שַׂמְלָה
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת
הַנָּהָר׃ וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר׃ וַיָּמָת
בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו — מָלַךְ
הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת מַטְרֵד בַּת מֵי
זָהָב׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם — שָׁפַח קוּם
אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת׃

Tranſla.Chal.

חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃ אִלֵּין בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן וַעֲקָן׃ אִלֵּין בְּנֵי דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃
אִלֵּין רַבְרְבֵי חוֹרָאֵי רַבָּא לוֹטָן רַבָּא שׁוֹבָל רַבָּא צִבְעוֹן רַבָּא עֲנָה׃ רַבָּא דִישׁוֹן רַבָּא
אֵצֶר רַבָּא דִישָׁן אִלֵּין רַבְרְבֵי חוֹרָאֵי לְרַבְרְבָנֵיהוֹן בְּאַרְעָא דְשֵׂעִיר׃ וְאִלֵּין מַלְכַיָּא
דִּמְלַכוּ בְּאַרְעָא דֶאֱדוֹם קֳדָם דִּמְלַךְ מַלְכָּא לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּמְלַךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בַּר בְּעוֹר
וְשׁוּם קַרְתֵּיהּ דִּנְהָבָה׃ וּמִית בֶּלַע וּמְלַךְ תְּחוֹתוֹהִי יוֹבָב בַּר זֶרַח מִבָּצְרָה׃ וּמִית יוֹבָב
וּמְלַךְ תְּחוֹתוֹהִי חֻשָׁם מֵאֲרַע דָּרוֹמָא׃ וּמִית חֻשָׁם וּמְלַךְ תְּחוֹתוֹהִי הֲדַד בַּר בְּדַד דִּי קְטַל
יָת מִדְיָן בַּחֲקַלֵי מוֹאָב וְשׁוּם קַרְתֵּיהּ עֲוִית׃ וּמִית הֲדַד וּמְלַךְ תְּחוֹתוֹהִי שַׂמְלָה
מִמַּשְׂרֵקָה׃ וּמִית שַׂמְלָה וּמְלַךְ תְּחוֹתוֹהִי שָׁאוּל מֵרְחוֹבֵי דְעַל פְּרָת׃ וּמִית שָׁאוּל וּמְלַךְ
תְּחוֹתוֹהִי בַּעַל חָנָן בַּר עַכְבּוֹר׃ וּמִית בַּעַל חָנָן בַּר עַכְבּוֹר וּמְלַךְ תְּחוֹתוֹהִי הֲדַר וְשׁוּם קַרְתֵּיהּ
פָּעוּ וְשׁוּם אִתְּתֵיהּ מְהֵיטַבְאֵל בַּת מַטְרֵד בַּת מָצְרֵף דַּהֲבָא׃ וְאִלֵּין שְׁמָהַת רַבְרְבֵי עֵשָׂו
לְזַרְעֲיָתְהוֹן לְאַתְרֵיהוֹן בִּשְׁמָהָתְהוֹן רַבָּא תִמְנַע רַבָּא עַלְוָה רַבָּא יְתֵת׃

Interꝑ.chal.

amdan: ⁊ eſeban ⁊ iethꝛan ⁊ charā. Iſti ſunt filij eſer balan ⁊ zaauan ⁊ achan. Hi ſunt filij diſan: hus: et aran. Iſti ſunt duces hoꝛrei. Dux lotan: dux ſobal: dux ſebeon: dux ana: dux diſon: dux eſer: dux diſan. Iſti duces hoꝛreoꝝ ſm̄ pꝛincipatus eoꝝ in terra ſeyr. Et iſti ſunt reges qui regnauerūt in terra edom: ante q̄ regnaret rex in filijs iſrael. Regnauit aūt in edom bale filiꝰ beoꝛ: ⁊ nomen ciuitatis eius denaba. Moꝛtuus eſt aūt bale: ⁊ regnauit pꝛo eo iobab filius zare de boſra. Moꝛtuus eſt autē iobab: ⁊ regnauit pꝛo eo huſam de terra auſtrali. Moꝛtuuſqꝫ ē huſā: ⁊ regna=uit pꝛo eo hadad filius bedad: qui interfecit madian in campeſtribus moab: et nomen vrbis eius auith. Moꝛtuuſqꝫ ē hadad: ⁊ regnauit pꝛo eo ſemla de maſe recha. Moꝛtuuſqꝫ eſt ſemla: ⁊ regnauit pꝛo eo ſaul de roobothꝛ: que eſt iuxta euphꝛatē. Moꝛtuuſqꝫ eſt ſaul: et regnauit pꝛo eo baalanā filius achoboꝛ. Moꝛtuuſ=qꝫ eſt baalanā filius achoboꝛ: et regnauit ꝓ eo adar: et nomen vrbis eius phou: ⁊ nomen vxoꝛis eius me=hetabel filia mathꝛeth: filia aurificis. Et hec ſunt no mina pꝛincipū eſau ſm̄ cognatiōes eoꝝ per loca eoꝝ in noībus ſuis: dux thamna: dux alua: dux ietheth:

Pꝛītiua chal.

רבב
קרה מות
מְמַל
אִנְתְּ צְרַף

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף
פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף
מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם
ישב — אלה אלופי אדום למשבתם ···
בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום:
גור — וישב יעקב בארץ מגורי אביו ··
ילד — בארץ כנען: אלה תלדות יעקב

Cap. xxxvij.

יוסף בן שבע עשרה שנה
היה רעה את אחיו בצאן והוא ·
נער את בני בלהה ואת בני ···
נשה בוא — זלפה נשי אביו ויבא יוסף את ··
דבב רוע — דבתם רעה אל אביהם: וישראל
אהב את יוסף מכל בניו כי בן ··
זקנים הוא לו ועשה לו כתנת ··
פסס ראה — פסים: ויראו אחיו כי אתו אהב ·
שנא — אביהם מכל אחיו וישנאו אתו
חלם — ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם ··
נגד יסף — יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו ··
עוד שנא אתו: ויאמר אליהם ··
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי:
אלם — והנה אנחנו מאלמים אלמים ··
קום — בתוך השדה והנה קמה אלמתי ·
יצב סבב — וגם נצבה והנה תסבינה ·····
שחה — אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ·
מלך — ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו
משל — אם משול תמשל בנו ויוספו ··
עוד שנא אתו על חלמתיו ···

Trāſla. B. Hiero.

dux oolibama. dux ela. dux phinon. dux cenez. dux theman. dux mabſar. dux Mabdiel dux hiram. Hi duces edom habitantes in terra imperii ſui: ipſe eſt eſau pater idumeorum. Habitauit aūt iacob in terra chanaā in q̄ prī ſuus pegrinatus ē. & he ſunt gn̄atiōes ei⁹

Cap. 37.

IOſeph cū ſedecim eēt ānorū: paſcebat gregē cū fratribus ſuis adhuc puer. & erat cum filiis bale & zelphe vxorū patris ſui. accuſauitq; frēs ſuos apud patrē crimīe peſſimo. Iſrael autem diligebat ioſeph ſuper oēs filios ſuos: eo φ in ſenectute gēuiſſet eū fecitq; ei tunicam polymitā. Vidētes aūt fratres eius φ a prē plus cūctis filiis amaretur: oderant eum nec poterant ei quicq̄ pacifice loqui. Accidit quoq; vt viſū ſōniū referret frīb⁹ ſuis: q̄ cā maioris odii ſeminariū fuit. Dixitq; ioſeph frībus ſuis. Audite ſōniū meū quod vidi. Putabā nos ligare manipulos in agro: & q̄ſi cōſurgere manipulum meum & ſtare: veſtroſq; manipulos circunſtantes adorare manipulum meum. Rn̄derūt fratres eius. Nunquid rex noſter eris? aut ſubiiciemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſomniorum

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

dux elibemas: dux olas: dux phinō: dux
ἡγεμὼν ἐλιβεμάς, ἡγεμὼν ὀλάς, ἡγεμὼν φινών, ἡγεμὼν
cenes: dux themā: dux mazar: dux mage
κενές, ἡγεμὼν θεμάν, ἡγεμὼν μαζάρ, ἡγεμὼν μαγεδι
diel: dux zaphoin. hi duces edom: in edi
ήλ, ἡγεμὼν ζαφωίν. οὗτοι ἡγεμόνες ἐδώμ, ἐν ταῖς κα
ficatis in terra poſſeſſionis eorū. hic
τῳκοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν. οὗτος
eſau pater edom. habitauit āt iacob in terra: vbi ha
ἡσαῦ πατὴρ ἐδώμ. κατῴκει δὲ ἰακὼβ ἐν τῇ γῇ, οὗ πα
bitauit pr̄ eius in tra chanaā. he gn̄ra
ρῴκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῇ χαναάν. αὗται αἱ γενέ
tiōes iacob.
σεις ἰακώβ.

Ca. 37.

IOſeph decē et ſeptē ānoꝝ erat: paſcēs cū
ἰωσὴφ δεκαεπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων μετὰ τῶν
fratribus ſuis oues pr̄is ſui: ex ſis iuuenis
ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὢν νέος
cū filijs balle: et cū filijs zelphe:
μετὰ τῶν υἱῶν βαλλᾶς, καὶ μετὰ τῶν υἱῶν ζελφᾶς,
vxorū pr̄is ſui. attulit āt ioſeph vitupiū
τῶν γυναικῶν τοῦ πρὸς αὐτοῦ. κατήνεγκε δὲ ἰωσὴφ ψόγον
malū ad iſrael prēz ſuū. iacob āt diligebat
πονηρὸν πρὸς ἰσραὴλ τὸν πρα αὐτοῦ. ἰακὼβ δὲ ἠγάπα
ioſeph p̄ter oēs filios ei⁹. q2 fili⁹ ſe=
τὸν ἰωσὴφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. ὅτι υἱὸς γή
nectutis erat ei. fecit āt ei tunicā variā. vi
ρους ἦν αὐτῷ. ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον. ἰ=
dētes āt fratres eius: φ eū amat pr̄ ex
δόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν φιλεῖ ὁ πὴρ ἐκ
oibus filijs eius:: oderūt eū fratres
πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ
eius: et nō poterāt loqui illi nihil pacificū.
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.
ſomnians āt ioſeph ſomniū: nūciauit illud
ἐνυπνιασθεὶς δὲ ἰωσὴφ ἐνύπνιον, ἀπήγγειλεν αὐτὸ
fratribus ſuis. et ait illis: audite
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἀκούσατε τοῦ
ſomniū hoc qd̄ ſomniaui. putabā vos li=
ἐνυπνίου τούτου. οὗ ἐνυπνιασάμην. ᾤμην ὑμᾶς δεσ
gare manipulos in medio agro: et ſurrexit
μεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ, καὶ ἀνέστη τὸ
me⁹ manipul⁹: et erect⁹ ē: cōuerſi āt
ἐμὸν δράγμα, καὶ ὠρθώθη, περιστραφέντα δὲ τὰ
manipuli vr̄i: adorauerūt meū māipulū.
δράγματα ὑμῶν, προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.
dixerūt āt illi fratres eius: nūqd re=
εἶπον δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, μὴ βασι=
gnās regnabis ſup nos: aut dominās domina=
λεύων βασιλεύσῃς ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἢ κυριεύων κυριεύ=
beris nobis? et addiderūt adhuc odio habere eū pro
σῃς ἡμῶν; καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνε
pter ſomnia eius:
κεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ,

A

B

Pritiua chal.

יתב חסן
יתב ילד
שנה רעה עאן
רבב נשה אתא
פסס חזא שנא
צבה חוה יסף
סנא אסר קום
זקף סחר
דמה מלך שלט

Tranſla. Chal.

dux oolibama: dux ela: dux phinō: dux cenez: dux theman: dux mabſar: dux magdihel: dux hirā. Hi duces edō in habitationibus ſuis in terra poſſeſſionis eorum: ipſe eſt eſau pater idumeoꝝ. Habitauit autē iacob in terra habitationis patris ſui in terra chanaā. He ſunt generationes iacob.

Cap. 37.

IOſeph filius erat decem ⁊ ſeptē annorū quando paſcebat oues cū fratribus ſuis: et ipſe nutriebatur cum filijs bale ⁊ cum filijs zelphe vxoruz patris ſui. Et adduxit ioſeph accuſationē eorū malam ad patrem ſuū. Iſrael autē diligebat ioſeph pluſq̄ vniuerſos filios ſuos: quoniā filius ſapiens erat ei. Fecitq; ei tunicam polymitam: et viderūt fratres eius φ diligeret eum pater ſuus pluſq̄ oēs fratres eius: ⁊ oderunt eum: ⁊ nolebant loqui pacifice cū eo. Et ſomniauit ioſeph ſomniū: ⁊ narrauit fratribus ſuis: ⁊ addiderūt amplius odio habere eū. Et ait eis. Audite obſecro ſomnium hoc quod ſomniaui: ecce ligabamus manipulos in medio agri: et ecce ſtabat manipulus meus: ⁊ etiam erigebatur: ⁊ ecce circundabant eum manipuli veſtri: ⁊ adorabant manipulum meum. Et dixerunt ei fratres ſui. Nunquid regnare exiſtimas ſuper nos? aut dominari putas noſtri? Et addiderūt amplius odio habere eum propter ſomnia ſua:

Interp. chal.

ורבא אהליבמה רבא אלה רבא פינן: רבא קנז רבא תימן רבא מבצר: רבא מגדיאל
רבא עירם אלין רברבי אדום למותבניהון בארע אחסנתהון הוא עשו אבוהי דאדום:
ויתיב יעקב בארע תותבות אבוהי בארעא דכנען: אלין תולדת יעקב

Ca. xxxvij.

יוסף בר שבע עשרה שנין כד הוה רעי עם אחוהי בענא והוא
רבי עם בני בלהה ועם בני זלפה נשי אבוהי ואיתי יוסף ית טיבהון בישא לות
אבוהון: וישראל רחים ית יוסף מכל בנוהי ארי בר חכים הוא ליה ועבד ליה כתונא
דפסי: וחזו אחוהי ארי יתיה רחים אבוהון מכל אחוהי ושנו יתיה ולא צבן למללא
עמיה שלם: וחלם יוסף חלמא וחוי לאחוהי ואוסיפו עוד למיסני יתיה: ואמר להון
שמעו כען חלמא הדין דחלמית: והא אנחנא מאסרין אסרין בגו חקלא והא קמת
אסרתי ואף אזדקיפת והא מסתחרן אסרותכון וסגדן לאסרתי: ואמרו ליה אחוהי
המלכו את מדמי למלך עלנא או שולטן את סביר למשלט בנא ואוסיפו עוד
למיסני יתיה על חלמוהי ···

© Biblioteca Nacional de España

Traſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

et ꝓpter verba eius. vidit ãt ſomniũ alte
καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. εἶδεν δὲ ἐνύπνιον ἕτε
rũ: et narrauit illud prĩ ſuo: et fratri
ρον, καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελ
bus ſuis. et dixit: ecce ſomniaui ſomniuꝫ
φοῖς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον
alterũ. ſicut ſol et luna et vndecim ſtelle
ἕτερον. ὥσπερ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες
adorabãt me. et increpauit eũ pater
προσεκύνουν με. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ
ſuus: et dixit ei. q̃d ſomniũ hoc: qđ
αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, ὃ
ſomniaſti. nunq̃d venietes veniemus ego ꝗ et
ἐνυπνιάσθης. ἆρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ
A mater tua ꝛ fratres tui ad adorandũ te
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαί σοι
ſup terrã: inuideꝛũt ãt ei fratres eius.
ἐπὶ τὴν γῆν; ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
C at pater eius ſeruauit verbũ. abie-
τοῦ. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα. ἐπορεύ
rũt ãt fratres eius paſcere oues
θησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα
patris ſui in ſychem. et dixit iſrael
τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς συχέμ. καὶ εἶπεν ἰσραὴλ
ad ioſeph: nõ fratres tui paſcunt in
πρὸς ἰωσήφ, οὐχ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς
ſychem? veni mittam te ad eos. dixit ãt
συχέμ; δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς. εἶπε δὲ
ei ecce ego. ait ãt illi iſrael: vadens
αὐτῷ, ἰδοὺ ἐγώ. εἶπε δὲ αὐτῷ ἰσραήλ, πορευθεὶς
vide: ſi ſani ſunt fratres tui: et oues
ἴδε, εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ τὰ πρόβα
et nũcia mihi. et miſit eũ ex
τα, καὶ ἀπάγγειλόν μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ
valle ebron. ꝛ venit in ſychem. et
τῆς κοιλάδος τῆς χεβρών. καὶ ἦλθεν εἰς συχέμ. καὶ
inuenit eũ hõ errãtẽ in agro.
εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ.
interrogauit ãt eũ hõ: q̃d q̃ris? ille ãt dixit:
ἠρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, τί ζητεῖς; ὁ δὲ εἶπε, τοὺς
fratres meos q̃ro: nũcia mihi vbi paſ
ἀδελφούς μου ζητῶ, ἀνάγγειλόν μοι ποῦ βόσκου-
cũt. dixit ãt ei hõ: receſſerũt hinc.
σιν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, ἀπήρκασιν ἐντεῦ
B audiui eñi eos dicẽtes: eamus in
θεν. ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων, πορευθῶμεν εἰς
D dothaim. et abijt ioſeph poſt fra-
δωθαείμ. καὶ ἐπορεύθη ἰωσὴφ κατόπισθεν τῶν ἀ-
tres ſuos. et inuenit eos in dothaim. ꝓuide-
δελφῶν αὐτοῦ. καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν δωθαείμ. προεῖ-
rũt ãt eũ alõge: anteq̃ appropinq̃ret ipſe
δον δὲ αὐτὸν μακρόθεν, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν
ad eos. et malignati ſunt
πρὸς αὐτούς. καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ

Traſla. B. Hiero.

atq; ſermonũ inuidie & odii fomitẽ miniſtrauit. Aliud quoq; vidit ſõniũ: qđ narrans fratribus ait. Vidi per ſomnium quaſi ſolem & lunam & ſtellas vndecim adorare me. Quod cũ patri ſuo & frĩbus retuliſſet: icrepauit eũ prĩ ſuus: & dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniũ qđ vidiſti? Nũ ego & mater tua & fratres tui adorabimus te ſup terram? Inuidebant ei igitur fratres ſui: pater vero rẽ tacitus cõſiderabat. Cũq; frẽs illius in paſcẽdis gregibus patris morarentur in ſichẽ: dixit ad eũ iſrael. Fratres tui paſcunt oues in ſichimis. veni mittam te ad eos. Quo reſpondẽte: preſto ſum: ait. Vade & vide ſi cũcta ꝓſpera ſint erga fratres tuos & pecora: & renũcia mihi qd agatur. Miſſus de valle hebron venit in ſichem. Inuenitq; eum vir errantẽ in agro: & interrogauit qđ quereret. At ille reſpõdit. Fratres meos q̃ro. Indica mihi vbi paſcant greges. Dixitq; ei vir. Receſſerũt de loco iſto: audiui aũt eos dicẽtes. Eamus in dothaim. Perrexit itaq; ioſeph poſt frẽs ſuos: & inuenit eos in dothaim. Qui cũ vidiſſent eũ ꝓcul: ãteq̃ accederet ad eos: cogitauerunt illũ

Tex. Heb. Geñ. Ca. xxxvij. — Primitiua. heb.

ועל דבריו: ויחלם עוד חלום
אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר — ספר
הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחוים לי: ויספר אל — כבב
אביו ואל אחיו ויגער בו אביו — גער
ויאמר לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך
ואחיך להשתחות לך ארצה: — שחה קנה
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר: וילכו אחיו לרעות את — רעה
צאן אביהם בשכם: ויאמר
ישראל אל יוסף הלוא אחיך
רעים בשכם לכה ואשלחך — רעה ילך שלח
אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר
לו לך נא ראה את שלום אחיך — שלם
ואת שלום הצאן והשבני דבר — שוב
וישלחהו מעמק חברון ויבא — בוא
שכמה: וימצאהו איש והנה תעה — מצא
בשדה וישאלהו האיש לאמר — שאל
מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי — בקש
מבקש הגידה נא לי איפה הם — נגד
רעים: ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים נלכה דתינה — ילך
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
בדתן: ויראו אתו מרחק ובטרם — ראה
יקרב אליהם ויתנכלו אתו — נכל

Interp. chal.

ועל פתגמוהי: וחלם עוד חלמא אחרי ואשתעי יתיה לאחוהי ואמר הא חלמית חלמא
עוד והא שמשא וסיהרא וחד עשר כוכביא סגדן לי: ואשתעי לאבוהי ולאחוהי ונזף ביה
אבוהי ואמר ליה מה חלמא הדין דחלמתא המיתא ניתי אנא ואמך ואחך למסגד לך
על ארעא: וקניאו ביה אחוהי ואבוהי נטר ית פתגמא: ואזלו אחוהי למרעי ית ענא
דאבוהון בשכם: ואמר ישראל ליוסף הלא אחך רען בשכם איתא ואשלחינך לותהון
ואמר ליה הא אנא: ואמר ליה איזיל כען חזי ית שלמא דאחך וית שלמא דענא
ואתיבני פתגמא ושלחיה ממישר חברון ואתא לשכם: ואשכחיה גברא והא טעי
בחקלא ושאליה גברא למימר מה את בעי: ואמר ית אחי אנא בעי חוי כען לי איכא
אינון רען: ואמר גברא נטלו מכא ארי שמעית דאמרין נזיל לדתן ואזל יוסף בתר
אחוהי ואשכחינון בדתן: וחזו יתיה מרחיק ועד לא קריב לותהון וחשיבו עלוהי

Transla. Chal.

et propter verba eius. Somniauitq; iterum ſomniũ aliud: et narrauit eum fratribus ſuis: ꝛ ait. Ecce ſomniaui iterũ ſomniũ: ꝛ ecce ſol ꝛ luna ꝛ vndecim ſtelle adorabant me. Et narrauit patri ſuo ꝛ frĩbus ſuis: increpauitq; eũ pater ſuus: ꝛ ait. Quid eſt ſomniũ hoc qđ ſomniaſti: nunq̃d venietes veniemus ego ꝛ mater tua ꝛ fratres tui vt adoremus te ſup terrã. Inuiderũt q; ei fratres ſui: ꝛ prĩ eius cõſeruabat verbũ. Et abierunt frẽs eius ad paſcendas oues prĩs ſui in ſichem. Et dixit iſrael ad ioſeph. Ecce frẽs tui paſcũt oues i ſichem: veni ꝛ mittã te ad eos. et dixit ei. Ecce ego. et ait ei. Uade obſecro nũc vide pacẽ fratꝝ tuoꝝ: ꝛ pacẽ ouiũ: ꝛ redde mihi rñſum. Miſitq; eũ de valle hebrõ: ꝛ venit i ſichẽ. Inuenitq; eũ vir: ꝛ aberrabat in agro et interrogauit eũ vir dicẽs. Quid q̃ris? Et dixit frẽs meos ego quero: indica obſecro mihi vbi ipſi paſcãt? Et ait vir. Profecti ſunt hinc: qm̃ audiui illos dicẽtes eamus in dothan: et abijt ioſeph poſt frẽs ſuos: et inuenit eos in dothan. Et viderunt eum a longe: ꝛ antequã appropiquaret ad eos cogitauerũt ꝯtra illũ

Primitiua chal.

שעה
אתא סגד
רעה ען
רעה שלח
חזא
תוב שרא שכח
טעה אמר בעה
חוה רעה אזל
שכח חזא

© Biblioteca Nacional de España

Ter. Heb. (Gen. 37)

מות | להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו
| הנה בעל החלמות הלזה בא:
ילך הרג שלך | ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד
רוע | הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ראה היה שמע | ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע
נצל | ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא
נכה | נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן
שפך | אל תשפכו דם השליכו אתו
דבר | אל הבור הזה אשר במדבר ויד
שלח | אל תשלחו בו למען הציל אתו
שוב היה | מידם להשיבו אל אביו: ויהי
בוא | כאשר בא יוסף אל אחיו
פשט | ויפשיטו את יוסף את כתנתו את
פסס לקח | כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו
ריק | וישלכו אתו הברה והבור רק
| אין בו מים: וישבו לאכל לחם
נשא ראה | וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
בוא | ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נכת צרה הלך | נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
ירד | להוריד מצרימה: ויאמר יהודה
הרג | אל אחיו מה בצע כי נהרג את
כסה ילך | אחינו וכסינו את דמו: לכו
מכר | ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
היה | תהי בו כי אחינו בשרנו הוא
שמע עבר | וישמעו אחיו: ויעברו אנשים
משך עלה | מדינים סחרים וימשכו ויעלו
| את יוסף מן הבור וימכרו את

Trāſla. B. Hiero.

occidere: & mutuo loquebantur. Ecce ſomniator venit. Venite occidamus eū: & mittamus in ciſternā veterem: dicemuſq; fera peſſima deuorauit eū: & tūc apparebit qd illi ꝓſint ſomnia ſua. Audiēs āt hec ruben: nitebatur liberare eū de manibus eorū: & dicebat. Nō interficiamus aīam eius: nec effundamus ſanguinē: ſed ꝓiicite eū in ciſternā veterē q̄ eſt in ſolitudine: manuſq; vr̄as ſeruate innoxias. Hoc aūt dicebat volēs eripe eū de māibus eorū: & reddere patri ſuo. Cōfeſtim igitur vt ꝑuenit ad fratres ſuos: nudauerunt eum tunica talari & polymita: miſeruntq; eū in ciſternam veterem que non habebat aquam. Et ſedentes vt comederent panē viderūt hiſmaelitas viatores venire de galaad & camelos eorum portantes aromata & reſinam & ſtactem in egyptum. Dixit ergo iudas fr̄ibus ſuis. Quid nobis prodeſt ſi occiderimus frēm nr̄m: & celauerimus ſanguinē ipſius. Melius ē vt venūdetur hiſmaelitis: & manus nr̄e nō polluātur. Frater ei & caro noſtra ē. Acqeuerūt frēs ſermonibus illius & ꝑtereū tibus madianitis negociatoribus extrahētes eū de ciſterna vendiderunt

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

vt occiderēt illū. dixit āt vnuſqſq; ad frēm
ἀποκτεῖναι αὐτόν. εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
ſuū: ecce ſomniator ille venit. nūc ergo
αὐτοῦ, ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται. νῦν οὖν
venite interficiam⁹ eū: et ꝓiiciamus eū in
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν εἰς ἕ
vnā ciſternarū. ⁊ dicemus: beſtia mala deuora-
να τῶν λάκκων. καὶ ἐροῦμεν, θηρίον πονηρὸν κατέφα-
uit eū: et videbim⁹: qd erūt ſomnia eius.
γεν αὐτόν, καὶ ὀψόμεθα, τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ.
audiēs āt rubē: abſtulit eū de manib⁹ eo-
ἀκούσας δὲ ῥουβήν, ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐ-
rū. et ait: nō percutiam⁹ eū in aīaꝫ. dixit
τῶν. καὶ εἶπεν, οὐ πατάξωμεν αὐτὸν εἰς ψυχήν. εἶπε
āt eis ruben: ne effūdatis ſāguinē: eiicite āt eū
δὲ αὐτοῖς ῥουβήν, μὴ ἐκχέητε αἷμα, ἐμβάλετε δὲ αὐ
in vnā ciſternarū haꝝ: que in ſolitudine: manū
τὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων τούτων, τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα
āt ne intuleritis ei: vt eriperet eum de
δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ, ὅπως ἐξέληται αὐτὸν ἐκ τῶν
manib⁹ eoꝝ: et redderet eū p̄ri ſuo. factū ē
χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποδῷ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐγένετο
āt qñ venit ioſeph ad fratres ſuos: exue
δὲ ἡνίκα ἦλθεν ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξέδυ
rūt ioſeph tunicā variā q̄ circa eū:
σαν ἰωσὴφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν,
et accipiētes eū proiecerūt in ciſternā. at ciſter
καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον. ὁ δὲ λάκ
na vacua: aquā nō habebat. ſederūt āt māducare panē.
κος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν. ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον.
et reſpicientes oculis: viderūt. ⁊ ecce
καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδον. καὶ ἰδοὺ
viatores iſmaelite veniebāt ex galaad. et ca-
ὁδοιπόροι ἰσμαηλῖται ἤρχοντο ἐκ γαλαάδ. καὶ αἱ κά
meli eorū pleni erāt aromatib⁹ et reſina et ſta-
μηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στα-
cte. ibāt āt deducere in egyptū. dixit āt
κτῆς. ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς αἴγυπτον. εἶπε δὲ
iudas ad fratres ſuos: qd vtile: ſi
ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τί χρήσιμον, ἐὰν
occiderimus frēm nr̄m et abſcōderim⁹
ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ
ſāguinē ei⁹. venite vendamus eū iſmaeli-
αἷμα αὐτοῦ. δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς ἰσμαηλί-
tis iſtis: at manus nr̄e ne ſint ſup eū:
ταις τούτοις, αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν,
q2 frater et caro nr̄a eſt. obedierūt āt fra-
ὅτι ἀδελφὸς καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστιν. ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελ
tres eius: et preteribāt hoīes madianite
φοὶ αὐτοῦ, καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνδρες οἱ μαδιναῖοι οἱ
mercatores: ⁊ extraxerūt et aſcēdere fecerūt ioſeph
ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν ἰωσὴφ
ex ciſterna. et vēdiderūt
ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ ἀπέδοντο τὸν

Math. 21.d. Marci 12.b. Luce. 20.a.

E F G

Pritiua chal.

קטל מר אתא
אתא רמה
אמר חיה חזה
הוה
אשד רמה דבר
ישט תוב שלח
פסס סחר
אכל חזא שרא
נחת הנה קטל
כסה אתא זבן
היה נסק

Interp̄. chal.

vt interficerēt eū. Dixitq; vnuſqſq; ad frēm ſuū. Ecce dn̄s ſomnioꝝ iſte q̄ venit: et nunc venite occidam⁹ eū: et ꝓiiciamus euꝫ in vnā ex ciſternis: ⁊ dicem⁹ beſtia peſſima comedit eū: ⁊ videbim⁹ qs erit finis ſomnioruꝫ ſuoꝝ. Audiuitq; ruben: ⁊ liberauit eū de manib⁹ eoꝝ: ⁊ ait. Nō interficiamus aīam ei⁹. Dixitq; rubē. Non effundatis ſanguinē: ꝓiicite eū in ciſternā hanc q̄ eſt in ſolitudine: ⁊ manū nō extēdatis in eū: vt liberaret eū de manib⁹ eoꝝ vt reduceret euꝫ patri ſuo. Et factū eſt cū veniſſet ioſeph ad frēs ſuos: nudauerunt ioſeph tunica ſua: tunica polymita: q̄ erat ſup euꝫ. Et tulerūt eum: ⁊ miſerūt eum in ciſternā. Ciſterna autē erat vacua: in qua nō erāt aque. Et recubuerūt ad comedendū panē: ⁊ leuauerūt oculos ſuos ⁊ viderūt: et ecce turba arabum veniebat de galaad: ⁊ cameli eoꝝ onerati aromatis: reſina: ⁊ ſtacte: ibant vt deſcenderēt in egyptū. Dixitq; iudas frib⁹ ſuis. Quid lucri erit nobis ſi occiderimus frēm nr̄m: ⁊ cooperuerim⁹ ſanguinē ei⁹. Uenite ⁊ vendam⁹ eū arabibus: ⁊ man⁹ nr̄a nō ſit in eū: qm̄ frat̄ nr̄ ⁊ caro nr̄a eſt: ⁊ obedierūt ei frēs ſui. Et trāſierūt viri negociatores madianite: ⁊ extraxerūt ⁊ leuauerūt ioſeph de ciſterna: ⁊ vēdiderūt

Tranſla. Chal.

למקטליה: ואמרו גבר לאחוהי הא מרי חלמיא דיכי אתי: וכען איתו ונקטליניה
ונרמיניה בחד מן גוביא ונימר חיתא בישתא אכלתיה ונחזי מה יהא בסוף
חלמוהי: ושמע ראובן ושיזביה מידיהון ואמר לא נקטליניה נפש: ואמר להון
ראובן לא תשדון דמא רמו יתיה לגובא הדין די במדברא וידא לא תשטון ביה
בדיל לשיזבא יתיה מידיהון לאתבותיה לות אבוהי: והוה כד אתא יוסף לות
אחוהי ואשלחו ית יוסף ית כתוניה ית כתונא דפסי דעלוהי: ונסבוהי ורמו יתיה
לגובא וגובא ריקא לית ביה מיא: ואסחרו למיכל לחמא וזקפו עיניהון וחזו והא
שיירת ערבאי אתיא מגלעד וגמליהון טעונין שעף וקטף ולטום אזלין לאחתא
למצרים: ואמר יהודה לאחוהי מה ממון איתהני לנא ארי נקטול ית אחונא ונכסי על
דמיה: איתו ונזבניניה לערבאי וידנא לא תהא ביה ארי אחונא בשרנא הוא וקבילו
מיניה אחוהי: ועברו גוברי מדינאי תגרי ונגידו ואסיקו ית יוסף מן גובא וזבינו ית

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

ioſeph iſmaelitis viginti aureis. et dedu=
ἰωσὴφ τοῖς ἰσμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν. καὶ κατή=
xerūt ioſeph in egyptū. reuerſus ē āt rubē ad
γαγον τὸν ἰωσὴφ εἰς αἴγυπτον. ἀνέστρεψε δὲ ῥουβὴν ἐπὶ
ciſternā: et nō īuenit ioſeph in ciſterna: et
τὸν λάκκον, καὶ οὐχ εὗρε τὸν ἰωσὴφ ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ
rupit veſtimēta ſua: et reuerſus ē ad fra=
διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελ
tres ſuos: et ait: puer nō eſt in ciſter
φοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν ἐν τῷ λάκ
na: ego āt quo ibo adhuc. accipiētes āt tu=
κῳ, ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύσομαι ἔτι. λαβόντες δὲ τὸν χι=
nicā ioſeph: iugulauert hedū caprarū: et polluerūt
τῶνα τοῦ ἰωσήφ, ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν, καὶ ἐμόλυναν
G tunicā variā. et attulerūt pri
τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον. καὶ εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ
ſuo: et dixerūt: hāc īuenim⁹: noſce ſi tunica
αὐτοῦ, καὶ εἶπον, τοῦτον εὕρομεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ
filii tui eſt an nō: et cognouit eā. et ait: tu=
υἱοῦ σου ἐστὶν ἢ οὔ, καὶ ἐπέγνω αὐτόν. καὶ εἶπεν, χι=
nica filii mei eſt: beſtia mala deuorauit eum:
τὼν τοῦ υἱοῦ μου ἐστί, θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν,
beſtia rapuit ioſeph. rupit āt iacob veſti=
θηρίον ἥρπασε τὸν ἰωσήφ. διέρρηξε δὲ ἰακὼβ τὰ ἱμά=
mēta ſua: et impoſuit ciliciū ſup lūbū ſuū:
τια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐ=
et lugebat filiū ſuū dies multos. cō=
τοῦ, καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς. συ
gregati ſūt āt oēs filii eius et filie:
νήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες,
F et venerūt: cōſolari eū: et nō voluit cōſo=
καὶ ἦλθον, παρακαλέσαι αὐτόν, καὶ οὐκ ἤθελε παρα
lationē accipe: dicēs: q̄ deſcēdā ad filiū meū
καλεῖσθαι, λέγων, ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου
lugēs in īfernū. et fleuit eū pr̄ eius. at
πενθῶν εἰς ᾅδου. καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. οἱ δὲ
madianite vendiderūt ioſeph in egyptū phutifari
μαδιναῖοι ἀπέδοντο τὸν ἰωσὴφ εἰς αἴγυπτον πετεφρῆ
eunucho pharaonis pricipi coquoꝝ.
τῷ σπάδοντι φαραὼ ἀρχιμαγείρῳ. Ca.38.

A Factū ē āt in tēpore illo: deſcēdit iudas a
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη ἰούδας ἀ=
fratribus ſuis: et peruenit vſq̄ ad hoīez quē
πὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπόν τι=
dā odollamitē: cui nomē iras. et vidit illic iudas
να ὀδολλαμίτην, ᾧ ὄνομα εἰράς. καὶ εἶδεν ἐκεῖ ἰούδας
filiā hoīs chananei: cui nomē ſaua. et accepit
θυγατέρα ἀνθρώπου χαναναίου, ᾗ ὄνομα σαυά. καὶ ἔλαβεν
eā: et igreſſus ē ad eā. et cōcipiēs: pepe=
αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ συλλαβοῦσα, ἔτε
rit filiū: et vocauit nomē eius: her. et concipi=
κεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἤρ. καὶ συλλαβοῦ
ens adhuc: peperit filiū: ⁊ vocauit nomē eius:
σα ἔτι, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

Trāſla.B.Hiero.

[l]eum [m]hiſmaelitis [n]viginti [o]argenteis: qui [p]duxerunt [q]eum [s]in egyptum. [t]Reuerſuſq̄ [u]rubē [x]ad [y]ciſternam [z]nō inuenit puerum: [b]& ſciſſis [f]veſtibus [g]pgēs [h]ad [i]fratres ſuos: [k]ait. [l]Puer [m]non comparet: [n]& ego [o]quo [q]ibo. [r]Tulerunt āt [t]tunicam [u]eius: [a]& [b]in ſanguinem [y]hedi [x]quem occiderant [a]tinxerunt: [c]mittentes [i]qui ferrent [k]ad [l]patrem [m]& dicerent. [n]Hanc [o]inuenimus: [p]vide [r]vtrum tunica [s]filii tui [t]ſit [u]an [x]non. [y]Quā cū cognouiſſet pater: [z]ait. [a]Tunica [b]filii mei eſt. [c]Fera [d]peſſima [e]comedit eū: beſtia deuorauit [h]ioſeph. [i]Sciſſiſq̄ [l]veſtibus: [m]indutus eſt [n]cilitio [p]lugens [r]filium ſuū [t]multo [s]tempore. [u]Cōgregatis aūt [x]cūctis [y]liberis eius vt lenirent dolorē patris: [c]noluit [d]cōſolationē accipere: [e]ſed ait. [g]Deſcēdā [h]ad [i]filiū meum [k]lugēs [l]in īfernū. [m]Et [o]illo [m]pſeuerāte in fletu: [p]madianite [q]vēdiderunt [r]ioſeph [s]in [t]egypto [u]phutifari [x]eunucho [y]pharaonis [z]magr̄o [a]militū.

Odē [b]tpe Ca.38. [d]deſcēdens [e]iudas [f]a [g]fratribus ſuis [h]diuertit [i]ad [k]virum [l]odolamiten [m]nomine [n]hyra: [o]viditq̄ [p]ibi [r]filiā [s]hominis [t]chananei [u]vocabulo [x]Sue. [y]Et accepta vxore [z]ingreſſus eſt [a]ad eā. que [b]cōcepit [c]& pepit [d]filium [e]& vocauit [g]nomen eius [h]her. [h]Rurſūq̄ [i]cōcepto fetu [l]natū [m]filiū [n]vocauit

Tex.Heb. Geñ. Ca.xxxviij.

יוסף לישמעאלים בעשרים כסף
ויביאו את יוסף מצרימה: וישב
ראובן אל הבור והנה אין יוסף
בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל
אחיו ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני בא: ויקחו את כתנת
יוסף וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו
את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו זאת מצאנו
הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא:
ויכירה ויאמר כתנת בני חיה
רעה אכלתהו טרף טרף יוסף:
ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק
במתניו ויתאבל על בנו ימים
רבים: ויקמו כל בניו וכל בנתיו
לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי
ארד אל בני אבל שאלה ויבך
אתו אביו: והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים: ויהי בעת ההוא
וירד יהודה מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו חירה: וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו
שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר
עוד ותלד בן ותקרא את שמו

Primitiua.heb.

בוא שוב
קרע
בוא לקח
שחט שער
טבל שלח
פסס
נכר
רוע
קרע שום
אבל יום
רבה קום
מאן נחם
ירד בכה
סרס שור
Cap.xxxviij.
היה נטה
ראה
לקח בוא הרה
ילד קרא

Interp̄.chal.

יוסף לערבאי בעשרין סלעין דכסף ואיתיאו ית יוסף למצרים: ותב ראובן לגובא
והא לית יוסף בגובא ובזע ית לבושוהי: ותב לות אחוהי ואמר עולימא ליתוהי
ואנא לאן אנא אתי: ונסיבו ית כתונא דיוסף ונכיסו צפיר בר עזי וטבלו ית כתונא
בדמא: ושלחו ית כתונא דפסי ואיתיאו לות אבוהון ואמרו דא אשכחנא
אישתמודע כען הכתונא דברך היא אם לא: ואישתמודעה ואמר כתונא דברי
חיתא בישתא אכלתיה מיקטל קטיל יוסף: ובזע יעקב לבושוהי ושוי שקא בחרציה
ויתאבל על בריה יומין סגיאין: וקמו כל בנוהי וכל בנתיה לנחמותיה וסריב לקבלא
תנחומין ואמר ארי איחות על ברי כד אבילא לשאול ובכא יתיה אבוהי: ומדינאי
Ca.xxxviij. זבינו יתיה למצראי לפוטיפר רבא דפרעה רב קטוליא:
והוה בעדנא ההיא ונחת יהודה מעם אחוהי וסטא לות גברא עדולמאה ושמיה
חירה: וחזא תמן יהודה בת גבר תגרא ושמיה שוע ונסבה ועל לותה: ועדיאת וילידת בר
וקרא ית שמיה ער: ועדיאת עוד וילידת בר וקרת ית שמיה

Tranſla.Chal.

eum arabibus viginti ſiclis argenti: ⁊ adduxerūt ioſeph in egyptū. Et reuerſus eſt ruben ad ciſternā: et ecce ioſeph nō erat in ciſterna: ⁊ ſcidit veſtimēta ſua: et reuerſus eſt ad fratres ſuos: ⁊ ait. Puer non cōparet: ⁊ ego quo vadam. Et tulerūt tunicā ioſeph: ⁊ mactauerūt hedum capraꝝ: ⁊ tinxerūt tunicā in ſanguinem. Et miſerunt tunicā polymitā: et attulerūt patri ſuo atq̄ dixerunt. Hanc inuenimus: cognoſce nunc ſi tunica filij tui eſt: an nō. Et cognouit eam: ⁊ ait. Tunica filij mei eſt: beſtia peſſima comedit eum: occiſione occiſus eſt ioſeph. Et ſcidit iacob veſtimēta ſua: et poſuit ſaccū in lumbis ſuis: ⁊ luxit dieb⁹ multis ſup filiū ſuū. Et ſurrexerūt oēs filij ſui ⁊ oēs filie ſue vt cōſolarētur eū: ⁊ noluit accipere cōſolationē: ⁊ ait. Qm̄ deſcendā ſup filiū meū lugēs in īfernū. Et planxit eū pr̄ ei⁹. Madianite aūt vendiderūt eū in egypto putiphari principi pharaonis magiſtro militū. Ca.38.

Et factū eſt i illo tpe ⁊ deſcēdit iudas a frib⁹ ſuiſ: et diuertit ad virū odolamitē: cui⁹ nomē erat hyra. Viditq̄ ibi iudas filiā hoīs mercatoris: cuius nomen erat ſue: ⁊ accepit eam: ingreſſuſq̄ eſt ad eam. Et cōcepit ⁊ peperit filiū: ⁊ vocauit nomen eius her. Cōcepitq̄ rurſus: ⁊ peperit filiū: ⁊ vocauit nomē ei⁹

Primitiua chal.

אתא תוב
אתא
פסס אתא
שכח שדע בר
חיה קטל שוה
אבל קום
נחת בכה
רבב
עול עדה
קרא

© Biblioteca Nacional de España

יסף | אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא
כזב | את שמו שלה והיה בכזיב ׳׳׳׳
| בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה ׳
בכר | לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער
רוע | בכור יהודה רע בעיני יהוה ׳׳׳׳
מות אמר | וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן
בוא איש | בא אל אשת אחיך ויבם אתה ׳
קום | והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי
היה בוא | לא לו יהיה הזרע והיה אם בא ׳
| אל אשת אחיו ושחת ארצה ׳׳׳
| לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע ׳׳׳׳
| בעיני יהוה אשר עשה וימת גם
כלל | אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו ׳
ישב גדל | שבי אלמנה בית אביך עד יגדל ׳
מות | שלה בני כי אמר פן ימות גם ׳׳
ילך ישב | הוא כאחיו ותלך תמר ותשב ׳׳
רבה יום | בית אביה: וירבו הימים ותמת ׳׳
נחם | בת שוע אשת יהודה וינחם ׳׳׳
עלה | יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא ׳׳
| וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ׳׳
נגד חמה | ויגד לתמר לאמר הנה חמיך ׳׳
גזז סור | עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר ׳׳
כסה | בגדי אלמנותה מעליה ותכס ׳׳׳
צעף עלף ישב | בצעיף ותתעלף ותשב בפתח ׳׳׳
| עינים אשר על דרך תמנתה כי
ראה | ראתה כי גדל שלה והוא לא ׳׳
איש ראה | נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ׳׳

onã. Tertiũ quoq; peperit quẽ appellauit ∞∞ ſela. Quo nato: parere vltra ceſſauit. ∞∞∞∞∞ Dedit autem iudas ∞∞∞ vxorem ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ primogenito ſuo her noĩe thamar. Fuit quoq; her primogẽitus iude neq; in cõſpectu domini: & ideo ab eo occiſus eſt. Dixit ergo iudas ad onã filiũ ſuũ. Ingredere ad vxorẽ frĩs tui: & ſociare illi: vt ſuſcites ſemen fratri tuo. Ille ſciens non naſci ſibi filios: introiens ∞∞∞∞∞ ad vxorem fratris ſui ſemen fundebat in terrã: ne liberi fratris noĩe naſcerentur. Et idcirco percuſſit eum dñs: eo ꝙ rem deteſtabilẽ faceret. Quãobrẽ dixit iudas thamar nurui ſue. Eſto vidua ĩ domo patris tui: donec creſcat ſela filius meus. Timebat eĩ ne & ipſe moreretur ſicut fratres eius. Que abiit & hitauit in domo patris ſui. Euolutis aũt multis annis ∞ mortua eſt filia ſue vxor iude. Qui poſt luctũ conſolatione ſuſcepta aſcẽdebat ad tõſores ouiũ ſuarum ipſe & hyras opilio gregis odolamitha in thãnas. Nũciatũq; eſt thamar ꝙ ſocer illius aſcẽderet ĩ thãnas ad tõdẽdas oues. Que depoſitis viduitatis veſtibus: aſſumpſit theriſtrũ: & mutato habitu ſedit in biuio itineris quod ducit thamnã ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ eo ꝙ creuiſſet ſela: & non eum accepiſſet maritum. Quam cum vidiſſet iudas: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

onã. et adijciens pepit filiũ: et vocauit nomẽ
αὐνάν. καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
eius: ſilom. hec ãt erat in chaſbi: qñ pepit eos.
αὐτοῦ, σιλώμ. αὕτη δὲ ἦν ἐν χασβί, ἡνίκα ἔτεκεν αὐ-
ꝛ accepit iudas vxorẽ her p̃mogenito
τούς. καὶ ἔλαβεν ἰούδας γυναῖκα ἤρ τῷ πρωτοτόκῳ
ſuo: cui nomẽ thamar. fuit ãt her primogenitꝰ iude
αὐτοῦ, ᾗ ὄνομα θάμαρ. ἐγένετο δὲ ἤρ πρωτότοκος ἰούδα
malus coram dño: ꝛ occidit eum deꝰ. di
πονηρὸς ἐναντίον κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός. εἶ
xit ãt iudas onan: ingredere ad vxorem
πε δὲ ἰούδας τῷ αὐνάν, εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ
fratris tui: et duc vxorẽ eã: et ſuſci-
ἀδελφοῦ σου, καὶ ἐπιγάμβρευσαι αὐτήν, καὶ ἀνάστη-
ta ſemen fratri tuo. ſciens ãt onan ꝙ nõ
σον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. γνοὺς δὲ αὐνάν, ὅτι οὐκ
eius erit ſemen: factũ ẽ qñ igreſſus ẽ ad
αὐτοῦ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆλθε πρὸς τὴν
vxorẽ fratris ſui: effudit ſup terrã:
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ
ne daret ſemen fratri ſuo. malũ ãt appa
μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. πονηρὸν δὲ ἐφά-
ruit corã deo: q̃ fecit hoc: et occi-
νη ἐναντίον τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἐθανά-
dit et hũc. dixit ãt iudas thamar nurui ſue:
τωσε καὶ τοῦτον. εἶπε δὲ ἰούδας θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐ-
ſede vidua in domo patris tui: dõec
τοῦ, κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἕως
magnꝰ efficiat̃ ſilõ filꝰ meꝰ. dixit eñi ne forte mori
μέγας γένηται σιλὼν ὁ υἱός μου. εἶπε γὰρ μήποτε ἀπο-
atur et iſte: ſicut ꝛ frẽs eius. abi-
θάνῃ καὶ οὗτος, ὥσπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ἀπελ-
ens ãt thamar: ſedit in domo pr̃is ſui.
θοῦσα δὲ θάμαρ, ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
mltiplicati ſũt ãt dies: ꝛ mortua ẽ ſaua vxoꝛ
ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε σαυὰ ἡ γυνὴ
iuda. et cõſolatus iudas: aſcẽdit ad ton-
ἰούδα. καὶ παρακληθεὶς ἰούδας, ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κεί-
dẽtes oues ſuas: ipẽ et iras paſtoꝛ
ροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ ἠρὰς ὁ ποιμὴν
eius odollamitas in thãna. et nũciatũ ẽ tha-
αὐτοῦ ὁ ὀδολλαμίτης εἰς θαμνά. καὶ ἀπηγγέλη θά-
mar nurui ſue: dicẽtes: ecce ſocer tuꝰ
μαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, λέγοντες, ἰδοὺ ὁ πενθερός σου
aſcẽdit in thãna: tõdere oues ſuas. et aufe-
ἀνέβη εἰς θαμνά, κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. καὶ περι-
rẽs veſtimẽta viduitatis a ſe: induit
ελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ᾽ ἑαυτῆς, περιέ-
theriſtrũ: et ornata eſt ad portas enã:
βαλε τὸ θέριστρον, καὶ ἐκαλλωπίσατο πρὸς ταῖς πύλαις αἰνάν,
q̃ ẽ in trãſitu thãnã: vidit eñi q̃ð magnꝰ factꝰ ẽ ſilõ: ip-
ἥ ἐστιν ἐν παρόδῳ θαμνάν, εἶδε γὰρ ὅτι μέγας ἐγένετο σιλώμ, αὐ-
ſe ãt nõ dedit eã illi vxorẽ. et vidẽs eã iudas:
τὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἰούδας,

Pritiua chal. | Interp̃. chal.

יסף | אנת | מות קום | קרא הוה עול | חבל קום | מות כלל יתב | רבב מות | נחם | חוה אמר חמה | גזז עדה כסה | תקן חזא רבב | יהב אנת

onan. Et addidit rurſus et peperit filiũ: vocauitq; nomen eiꝰ ſela: ꝛ erat in chezib qñ peperit eũ. et accepit iudas vxorẽ her primogenito ſuo: cuiꝰ nomẽ erat thamar. Erat aũt her p̃mogenitus iude malus corã dño: ꝛ occidit eum dñs. Dixitq; iudas ad onã. Ingredere ad vxorẽ fratris tui: ꝛ ſociare illi: ꝛ ſuſcita ſemẽ fratri tuo. Cognouitq; onan quoniã non nomine eius vocaretur ſemen: ꝛ quando ingrediebatur ad vxorẽ fratris ſui corrumpebat viam ſuam ſuper terram: vt nõ ſuſcitaret ſemen fratri ſuo. Diſplicuitq; corã domino quod fecit: ꝛ interfecit etiã ipſum. Dixitq; iudas thamar nurui ſue. Eſto vidua in domo patris tui: donec creſcat ſela filius meus: dixit eniz: ne forte moriatur etiã ipſe ſicut fratres eius. Et abijt thamar: ꝛ habitauit in domo patris ſui. Poſt multos autẽ dies mortua eſt filia ſue vxor iude: ꝛ conſolatus eſt iudas: ꝛ aſcendit ad tonſores ouium ſuarum in thãnath: ipſe ꝛ hira ſocius eiꝰ odolamites. Nunciatũq; eſt thamar dicendo. Ecce ſocer tuꝰ aſcendit in thãnath ad tondẽdas oues ſuas. Et depoſuit veſtimẽta viduitatis ſue a ſe: et operuit ſe pallio: ꝛ ornauit ſe: ꝛ ſedit in biuio itineris: quod eſt iuxta viã thãnath: quoniã vidit ꝙ creuerat ſela: et ipſa non tradebatur ei in vxorem. Et vidit eam iudas: ∞∞∞∞∞∞∞∞ ∞∞ ∞∞∞

Tranſla. Chal.

אונן: ואוסיפת עוד וילידת בר וקרת ית שמיה שלה והוה בכזיב כד ילידת יתיה:
ונסיב יהודה איתתא לער בוכריה ושמה תמר: והוה ער בוכרא דיהודה ביש קדם ייי.
ואמיתיה ייי: ואמר יהודה לאונן עול לות איתת אחוך ויבם יתה ואקים זרעא ׳׳׳
לאחוך: וידע אונן ארי לא על שמיה יתקרי זרעא והוי כד עליל לות איתת אחוהי
ומחבל אורחיה על ארעא בדיל דלא לקימא זרעא לאחוהי: ובאיש קדם ייי דעבד
ואמית אף יתיה: ואמר יהודה לתמר כלתיה תיבי ארמלא בית אבוייך עד דירבא
שלה ברי ארי אמר דילמא ימות אף הוא כאחוהי ואזלת תמר ויתיבת בבית אבוהא:
וסגיאו יומיא ומיתת בת שוע איתת יהודה ויתנחם יהודה וסליק לות גזזי עניה
הוא וחירה חבריה עדולמאה לתמנת: ואתחואה לתמר למימר הא חמוך סליק לתמנת
למגז עניה: ואעדיאת ית לבושי ארמלותה מינה ואתכסיאת בעיפא ואתקנת
ויתיבת בפרשות עינין דיעל אורח תמנת ארי חזת ארי רבא שלה והיא לא איתיהבת
ליה לאיתו: וחזאה יהודה ׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳׳

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina. | **Trāſla. B. Hiero.** | **Ter. Heb. Geñ. Ca. xxxviij.** | **Primitiua heb.**

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

putauit eā meretricē eſſe. cooperuit enī
ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι. κατεκαλύψατο γὰρ τὸ
faciē ſuā: et nō cognouit eā. declinauit āt
πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν. ἐξέκλινε δὲ
ad eā viā. et ait illi: ſine me ingre
πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἔασόν με εἰσελ
di ad te. nō enī cognouit: φ nur⁹ eius eſt. illa āt
θεῖν πρός σε. οὐ γὰρ ἔγνω, ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστιν. ἡ δὲ
dixit: qđ mihi dabis: ſi igreſſ⁹ fueris ad me. et ait:
εἶπε, τί μοι δώσεις, ἐὰν εἰσέλθῃς πρός με. καὶ εἶ
C ego tibi mittā hedū caprarū de ouibus
πεν, ἐγώ σοι ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων
meis. illa āt dixit: ſi dederis mihi pign⁹: donec mit
μου. ἡ δὲ εἶπεν, ἐὰν δῷς μοι ἀρραβῶνα, ἕως τοῦ ἀπο
tas tu. ille āt dixit: qđ pign⁹ tibi dabo.
στεῖλαί σε. ὁ δὲ εἶπεν, τίνα τὸν ἀρραβῶνά σοι δώσω.
illa āt dixit: anulū tuū: et armillā: et
ἡ δὲ εἶπε, τὸν δακτύλιόν σου, καὶ τὸν ὁρμίσκον, καὶ
virgā q̄ in manu tua. et dedit ei: ⁊
τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρί σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ, καὶ
igreſſ⁹ ē ad eā. et in vtero cōcepit ex eo. et
εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ
ſurgēs: abiit. et depoſuit palliū ſuū
ἀναστᾶσα, ἀπῆλθε. καὶ περιείλετο τὸ θέριστρον αὐ
a ſeipſa: et induit veſtimēta vidui
τῆς ἀφ᾽ ἑαυτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύ
tatis ſue: miſit āt iudas hedū ex capris
σεως αὐτῆς. ἀπέστειλε δὲ ἰούδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν
in manu paſtoris ſui odollamite: vt
ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ ὀδολλαμίτου, κο
reciperet pignus a muliere. et non
μίσασθαι τὸν ἀρραβῶνα παρὰ τῆς γυναικός. καὶ οὐχ
inuenit eā. interrogauit āt viros q̄ ex
εὗρεν αὐτήν. ἐπηρώτησε δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ
loco: vbi ē meretrix q̄ erat in enā in
τόπου, ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν ἐνὰν ἐπὶ τῆς ὁ
via: et dixerūt: nō fuit hic meretrix. ⁊ reuer
δοῦ; καὶ εἶπαν, οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη. καὶ ἀπε
ſus ē ad iudam. et ait: nō inueni: ⁊
στράφη πρὸς ἰούδαν. καὶ εἶπεν, οὐχ εὗρον, καὶ οἱ
hoies q̄ de loco: dicūt nō eſſe hic me
ἄνθρωποι οἱ ἐκ τόπου, λέγουσι· μὴ εἶναι ὧδε πόρ
retricē. ait āt iudas: habeat ea. ſed ne forte
νην. εἶπε δὲ ἰούδας, ἐχέτω αὐτά. ἀλλὰ μή ποτε
derideamur. ego qđē miſi hedū hūc:
καταγελασθῶμεν. ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦ
tu āt non inueniſti: factū ē poſt trimeſtre: nū
τον, σὺ δὲ οὐχ εὕρηκας. ἐγένετο μετὰ τρίμηνον, ἀ
ciatū ē iuda: dicentes: fornicata ē tha
πηγγέλη τῷ ἰούδᾳ, λέγοντες, ἐκπεπόρνευκε θα
mar nurus tua. ⁊ ecce in vtero h₃ de fornica
D μὰρ ἡ νύμφη σου. καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνεί
tiōe. dixit āt iudas educite
ας. εἶπε δὲ ἰούδας ἐξαγάγετε

Trāſla. B. Hiero.

ſuſpicatus eſt eē meretricem. Operuerat enī vultū ſuū: ne agnoſceretur. Ingrediēſq; ad eā. ait: dimitte me vt coeam tecū. Neſciebat enī φ nurus ſua eēt. Qua rñdēte: quid dabis mihi vt fruaris concubitu meo? dixit: Mittā tibi hedū de gregibus. Ruſumq; illa dicēte patiar quod vis: ſi dederis mihi arrabonē: dōec mittas qđ polliceris. ait iudas. Quid tibi vis p arrabōe dari? Rñdit. Annulū tuū & armillā & baculū: quē manu tenes. Ad vnū igitur coitū mulier cōcepit: & ſurgens abiit: depoſitoq; habitu quem ſumpſerat: induta eſt viduitatis veſtibus. Miſit aūt iudas hedum per paſtorē ſuū odolamitē vt reciperet pignus qđ dederat mulieri. Qui cū non inueniſſet eā: interrogauit homines loci illius: Vbi eſt mulier que ſedebat in biuio? Rñdentibus cūctis: nō fuit in loco iſto meretrix: reuerſus eſt ad iudam: & dixit ei. Non inueni eam. Sed & homines loci illius dixerunt mihi: nunq̄ ſediſſe ibi ſcortum. Ait iudas. Habeat ſibi. Certe mēdacii arguere nos non poteſt. Ego miſi hedum quem promiſeram: & tu nō iueniſti eā. Ecce aūt poſt tres mēſes nūciauerūt iude dicentes. Fornicata eſt thamar nurus tua: & videtur vterus illius itumeſcere. Dixitq; iudas. Produ-

Ter. Heb. Geñ. Ca. xxxviij.

וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָּנֶיהָ׃
וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הָבָה
נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי
כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה תִּתֶּן לִי כִּי
תָבוֹא אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח
גְּדִי עִזִּים מִן הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם
תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שָׁלְחֶךָ׃ וַיֹּאמֶר מָה
הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן לָךְ וַתֹּאמֶר
חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ
וַיִּתֶּן לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃
וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ
מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃
וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד
רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן
מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃ וַיִּשְׁאַל
אֶת אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה
הַקְּדֵשָׁה הִוא בָעֵינַיִם עַל הַדָּרֶךְ
וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיָּשָׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא
מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה
לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה
וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ
חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר
זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה
לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ

Primitiua heb.

חשב זנה פנה
נטה אמר יהב
בוא
כלל נתן
שלח
פתל נטה
הרה
קום הלך סור
צעף לבש
שלח
איש שאל
קום
אמר היה
שוב
לקח
שלש
נגד
זנה כלל
יצא

Interp. chal.

וְחַשְׁבַהּ לְנַפְקַת בְּרָא אֲרֵי כַּסִּיאַת אַפַּהָא׃ וּסְטָא לְוָתַהּ לְאוֹרְחָא וַאֲמַר הַבִי כְעַן אֵיעוֹל
לְוָתִיךְ אֲרֵי לָא יְדַע אֲרֵי כַּלְּתֵיהּ הִיא וַאֲמַרַת מָה תִּתֵּן לִי אֲרֵי תֵיעוֹל לְוָתִי׃ וַאֲמַר אֲנָא
אֲשַׁדַּר גַּדְיָא בַּר עִזֵּי מִן עָנָא וַאֲמַרַת אִם תִּתֵּן מַשְׁכּוֹנָא עַד דְּתִשְׁלַח׃ וַאֲמַר מָה
מַשְׁכּוֹנָא דְאֶתֵּן לָךְ וַאֲמַרַת עִזְקְתָךְ וְשׁוֹשִׁיפָךְ וְחוּטְרָךְ דִּי בִידָךְ וִיהַב לַהּ וְעָל לְוָתַהּ
וְעַדִּיאַת לֵיהּ׃ וְקָמַת וַאֲזָלַת וְאַעְדִּיאַת עִיפָהּ מִינַּהּ וּלְבִישַׁת לְבוּשֵׁי אַרְמְלוּתַהּ׃ וּשְׁלַח
יְהוּדָה יָת גַּדְיָא בַּר עִזֵּי בְּיַד רַחֲמֵיהּ עֲדוּלָּמָאָה לְמִיסַּב מַשְׁכּוֹנָא מִידָא דְאִתְּתָא
וְלָא אַשְׁכְּחַהּ׃ וּשְׁאֵיל יָת אֱנָשֵׁי אַתְרַהּ לְמֵימַר אָן מְקַדַּשְׁתָּא הִיא בְעֵינִין עַל אוֹרְחָא
וַאֲמַרוּ לָא הֲוָת הָכָא מְקַדַּשְׁתָּא׃ וְתָב לְוָת יְהוּדָה וַאֲמַר לָא אַשְׁכַּחְתַּהּ וְאַף אֱנָשֵׁי
אַתְרָא אֲמַרוּ לָא הֲוָת הָכָא מְקַדַּשְׁתָּא׃ וַאֲמַר יְהוּדָה תִּיסַּב לַהּ דִּילְמָא נְהֵי לְחוּכָא
שַׁדָּרִית גַּדְיָא הָדֵין וְאַתְּ לָא אַשְׁכַּחְתַּהּ׃ וַהֲוָה כִּתְלָתוּת יַרְחַיָּא וְאִתְחַוָּא לִיהוּדָה
לְמֵימַר זְנִיאַת תָּמָר כַּלְּתָךְ וְאַף הָא מְעַדְּיָא מִזְּנוּתָא וַאֲמַר יְהוּדָה אַפְּקוּהָא

Tranſla. Chal.

et putauit eam eſſe meretricem: quia operuerat faciē ſuam. et declinauit ad eam in viam: et ait. Permitte obſecro vt ingrediar ad te: non eniʒ ſciebat φ nurus ſua eſſet: ⁊ ait. Quid dabis mihi vt igrediaris ad me. et dixit. Ego mittam hedum caprarū de gregibus: et ait. Si dederis mihi pignus donec mittas. Et dixit. Quod erit pignus qđ dabo tibi: ⁊ ait. Annulus tuus et ſudariū tuū ⁊ baculus tu⁹: qui eſt in manu tua. Et dedit ei: ⁊ ingreſſus eſt ad eam: ⁊ ɔcepit ex eo. Et ſurrexit ⁊ abijt: ⁊ depoſuit pallium ſuum a ſe: ⁊ induit ſe veſtimento viduitatis ſue. Et miſit iudas hedū de capris per manum amici ſui odolamite: vt acciperet pignus de manu mulieris: ⁊ nō inuenit eaʒ. Et interrogauit hoies loci: dicens. Vbi eſt meretrix que erat in biuio itineris? ⁊ dixerūt. Non eſt hic meretrix. Et reuerſus eſt ad iudā: ⁊ ait. Nō inueni eam. Viri quoq; loci dixerūt: non eſt hic meretrix. Dixitq; iudas Accipiat ſibi pignus: ne forte ſimus in deriſum: ecce miſi hedū hunc: ⁊ tu non inueniſti eam. Et factum eſt poſt tres menſes: ⁊ nūciatū eſt iude dicendo. Fornicata eſt thamar nurus tua: ⁊ ecce concepit ex fornicatione: ⁊ dixit iudas. Educite eam:

Primitiua chal.

יהב עול
כלל נתן שדר
שכן שלח נתן
עול עדה קום
עדה נסב שכן
אנת שכח אמר
קדש הוה תוב
נסב הוה
חיך עדה חוה
אמר זנה כלל
עדה זנה נפק

© Biblioteca Nacional de España

ותשרף: הוא מוצאת והיא שלחה | שרף יצא
אל חמיה לאמר לאיש אשר | חמה
אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר | נכר
נא למי החתמת והפתילים והמטה | פתל נטה
האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה | נכר
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה | מן נתן
בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי | ידע היה
בעת לדתה והנה תאומים | ילד תאם
בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד | נתן
ותקח המילדת ותקשר על ידו | לקח ילד קשר
שני לאמר זה יצא ראשונה: | שנה
ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו | היה שוב
ותאמר מה פרצת עליך פרץ
ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא | קרא
אחיו אשר על ידו השני ויקרא
שמו זרח: ויוסף

Cap. xxxix.

הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר | ירד קנה
סריס פרעה שר הטבחים איש | סרס שור
מצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה: ויהי יהוה את יוסף | היה
ויהי איש מצליח ויהי בבית | צלח
אדניו המצרי: וירא אדניו כי | ראה
יהוה אתו וכל אשר הוא עשה
יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן | מצא חנן
בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על | שרת פקד
ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי
מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל

cite eā vt comburatur. Que cū duceretur ad penā: miſit ad ſocerum ſuum dicēs. De viro cuius hec ſunt: concepi. Cognoſce cuius ſit anulus & armilla & baculus. Qui agnitis muneribus ait. Iuſtior me eſt: quia non tradidi eam ſela filio meo. Attamē vltra nō cognouit eam. Inſtāte autem ptu: apparuerunt gemini in vtero: atq; in ipſa effuſione infantium vnus ptulit manū: in q ob ſtetrix ligauit coccinum dicēs. Iſte egredietur prior. Illo vero retrahēte manū: egreſſus eſt alter. Dixitq; mulier. Quare diuiſa eſt pp te maceria? Et ob hāc cām vocauit nomē eius phares. Poſtea egreſſus eſt frater eius in cuius manu erat coccinū: quem appellauit zaram. Cap. 39

Igitur ioſeph ductus eſt in egyptū: emitq; eū phutifar eunuchus pharaōis prīceps exercitus ſui vir egyptius de manu hiſmaelitarum: a quibus perductus erat. Fuitq; dñs cū eo: & erat vir in cūctis pſpere agēs. Habitauitq; in domo dñi ſui: q optime nouerat dñm eſſe cū eo: & oīa que gereret ab eo dirigi i manu illius. Inuenitq; ioſeph gratiam corā dño ſuo: & miniſtrabat ei. A quo ppoſitus oībus: gubernabat creditā ſibi domum: & vniuerſa que ei tradita fuerant.

eā et cōburatur. ipſa āt adducta: miſit
αὐτὴν καὶ κατακαυθήτω. αὐτῆς δὲ ἀγομένης, ἀπέστει
ad ſocerū ſuū: dicens: ex homi-
λε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς, λέγουσα, ἐκ τοῦ ἀνθρώ-
ne cui⁹ hec ſunt ego in vtero habeo. et ait:
που οὗτινος ταῦτά ἐστιν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω. καὶ εἶπεν,
cognoſce: cuius anulus et armilla et vir-
ἐπίγνωθι, τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὁρμίσκος καὶ ἡ ῥάβ-
ga hec. cognouit āt iudas: et ait: iuſtificata ē
δος αὕτη. ἐπέγνω δὲ ἰούδας, καὶ εἶπε, δεδικαίωται
thamar quā ego. cui⁹ cauſa nō dedi eā ſilō filio
θάμαρ ἢ ἐγώ. οὗ εἵνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν σιλὼν τῷ υἱῷ
meo. et nō addidit vltra cognoſcere eā. factū ē
μου. καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν. ἐγένετο
āt qñ pepit: et huic erāt gemini in vtero ei⁹.
δὲ ἡνίκα ἔτεκεν, καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐ-
factū ē āt cū pareret ipa: vn⁹ ptulit
τῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτήν, ὁ εἷς προεξήνεγκε | 1. Pa. 2. a. 2 Math. 1. a.
manū ſuā. accipiēs āt obſtetrix: ligauit ſup
τὴν χεῖρα αὐτοῦ. λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα, ἔδησεν ἐπὶ τὴν
manū eius coccinū: dicēs: hic egredietur
χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον, λέγουσα, οὗτος ἐξελεύσεται
prior. vt āt cōtraxit manū: et ſtatim
πρότερος. ὡς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθέως
egreſſus ē frater eius: illa āt dixit: qd diuiſa ē ppt te
ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἡ δὲ εἶπε, τί διεκόπη διὰ σὲ
maceria? et vocauit nomē eius: phares. ꝛ poſt
φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, φαρές. καὶ με-
hoc egreſſus ē frater eius: in quo erat ſup manū
τὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφ᾽ ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ
eius coccinū. et vocauit nomē eius: zara.
αὐτοῦ τὸ κόκκινον. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζαρά.

Ioſeph āt deduct⁹ ē in egyptū. et emit | Ca. 39 A
ἰωσὴφ δὲ κατήχθη εἰς αἴγυπτον. καὶ ἐκτήσατο
eū petephres eunuch⁹ pharaōis: princeps coquoꝝ: vir
αὐτὸν πετεφρῆς ὁ εὐνοῦχος φαραώ, ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ
egypti⁹: de manu iſmaelitarū: q deduxerūt eū
αἰγύπτιος, ἐκ χειρὸς ἰσμαηλιτῶν, οἳ κατήγαγον αὐτὸν
illuc. et fuit dñs cū ioſeph. et fuit vir fortunat⁹
ἐκεῖ. καὶ ἦν κύριος μετὰ ἰωσήφ. καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων.
et fuit i domo apd dñm ſuū egyptiū.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ αἰγυπτίῳ.
ſciebat āt dñs ei⁹: q dñs erat cū eo: et qcūq; faceret:
ᾔδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι κύριος ἦν μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἂν ποιῇ,
dñs pſperaret i manib⁹ eius. et inuenit graꝫ ioſeph
κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ εὗρεν χάριν ἰωσὴφ
corā dño ſuo. placuit āt ei: et cōſti-
ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εὐηρέστησε δὲ αὐτῷ, καὶ κατέ-
tuit eū ſup domū ſuā. et oīa qcūq; erāt ei:
στησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ,
dedit in manū ioſeph. factū ē āt poſtq̄ conſti-
ἔδωκε διὰ χειρὸς ἰωσήφ. ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστα-
tut⁹ ē ipe ſup domū ei⁹: et ſup oīa
θῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα

Primitiua chal.

יקד חמא אמר
אזל עדא שדר
זכא
יסף ידע ילד
תאם חלא אמר
תוב סנא תקף
נחת רבב
נחת אמר צלח
רבב אמר שכח
מנא

Interp. chal.

et cōburatur. Ipſa educebatur: ꝛ ipſa miſit ad ſocerū ſuū: dicens. De viro cuius hec ſunt: ego cōcepi: ꝛ ait. Cognoſce obſecro cuius eſt anulus ꝛ ſudariuꝫ ꝛ baculus hic. Et cognouit iudas: ꝛ ait. Juſtificata eſt: ex me ipſa cōcepit: eo q non tradidi eam ſela filio meo. Et vltra nō cognouit eam. Et factū eſt in tēpore partus ꝛ ecce gemelli in vtero ei⁹ erant. Et factū ē cuꝫ pareret: ptulit vnus manuꝫ. Et accepit obſtetrix coccinum: ꝛ ligauit ſuper manū eius coccinū: dicens. Hic egreſſus eſt prior. Et factū eſt cum reduceret manum ſuā: ecce egreſſus eſt frater eius: ꝛ ait. Quā maxima fortitudo fuit in te: vt pualeres. Et vocauit nomē ei⁹ phares. Et poſt hec egreſſus eſt frater eius: ſup cui⁹ manu erat coccinū: ꝛ vocauit nomē ei⁹ zara. Ca. 39.

Ioſeph aūt deductus eſt in egyptū: ꝛ emit euꝫ putiphar princeps pharaonis magiſter militū vir egypti⁹ de manu arabū: q dedurerūt euꝫ ibi. Et factū eſt verbū dñi in auxiliū ioſeph: ꝛ fuit vir pſpe agens eratq; in domo dñi ſui egyptij. Et vidit dñs ei⁹ q erat verbū dñi in auxiliū eius: ꝛ oīa q ipſe faciebat dñs dirigebat in manu ſua. Et inuenit ioſeph miām in oculis eius: ꝛ miniſtrabat ei: ꝛ cōſtituit eū ſup domū ſuā: et oīa q habebat tradidit in manu eius. Et factuꝫ eſt ab eo tēpore quo cōſtituit eum in domo ſua ꝛ ſup oīa

Transla. Chal.

תיתוקד: היא מתפקא והיא שלחת לות חמוהא למימר לגבר דאלין דיליה מיניה
אנא מעדיא ואמרת אשתמודע כען דמאן עזקתא ושושיפא וחוטרא האלין:
ואשתמודע יהודה ואמר זכאה מני היא מעדיא ארי על כן לא יהבתה לשלה ברי
ולא אוסף עוד למדעה: והוה בעדן מילדה והא תיומין במעהא: והוה במילדה ויהב
ידא ונסיבת חיתא וקטרת על ידיה זהוריתא למימר דין נפק קדמיתא: והוה כד
אתיב ידיה והא נפק אחוהי ואמרת מה תקוף סגי עלך למתקף וקרא שמיה פרץ:
ובתר כן נפק אחוהי דעל ידיה זהוריתא וקרא שמיה זרח:

Ca. xxxix.

ויוסף איתחת למצרים וזבניה פוטיפר רבא דפרעה רב קטוליא גבר מצראי מידא
דערבאי דאחתוהי לתמן: והוה מימרא דיי בסעדיה דיוסף והוה גבר מצלח והוה
בבית רבוניה מצראי: וחזא רבוניה ארי הוה מימרא דיי בסעדיה וכל דהוא עביד
יי מצלח בידיה: ואשכח יוסף רחמין בעינוהי ושמש יתיה ומניה על ביתיה וכל
דאית ליה מסר בידיה: והוה מעידן דמני יתיה בביתיה ועל כל

© Biblioteca Nacional de España

q̄cūq; erāt ei: et bñdixit dñs domū egy=
ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ εὐλόγησεν κύριος τὸν οἶκον τοῦ αἰγυ
ptij ꝓpt ioſeph. et facta ē bñdictio dñi in
πτίου διὰ ἰωσήφ. καὶ ἐγενήθη εὐλογία κυρίου ἐν τοῖς
exñtib⁹ ei in domo et in agro ei⁹.
ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐ=
et cōmiſit oīa q̄cūq; erāt ei: in man⁹
B τοῦ. καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας
ioſeph. et nō ſciebat coꝝ q̄ apd ſe nihil: preter
ἰωσήφ. καὶ οὐκ ᾔδει τῶν καθ' ἑαυτοῦ οὐδέν, πλὴν
panē quo veſcebat̄ ipſe. ⁊ erat ioſeph pulcher
1.Reg. τοῦ ἄρτου οὗ κατήσθιεν αὐτός. καὶ ἦν ἰωσὴφ καλὸς
16.b. facie: ⁊ decorus aſpectu valde. ⁊ factū ē poſt
τῷ εἴδει, καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα. καὶ ἐγένετο με
verba hec: ⁊ iniecit vxor
τὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ
dñi eius oculos ſuos in ioſeph: ⁊ di
κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ ἰωσήφ, καὶ εἶ
xit dormi mecū: ille āt nō voluit. dixit āt vxo
πε κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν. εἶπε δὲ τῇ γυ=
ri dñi ſui: ſi dñs me⁹ nō ſcit
ναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώ=
ꝓpt me in domo ſua: et oīa q̄cūq; ſūt
σκει δι' ἐμὲ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν
ei: dedit in manus meas: et nō eſt
αὐτῷ, ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου, καὶ οὐχ ὑπάρχει
in domo hac: neq; excipit a me nihil:
ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ. οὐδὲ ὑπεξαιρεῖται ἀπ' ἐμοῦ οὐδέν,
p̄ter te: eo ꝙ tu vxor eius es: et quō
πλὴν σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς
faciā v̄bū malū hoc: et pecca=
ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, καὶ ἁμαρτήσο=
bo corā deo. qñ āt loq̄bat̄ ioſeph di=
μαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ. ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ ἰωσὴφ ἡ=
em ex die: et nō obediuit ei dormi=
μέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ καθεύ
re cū ea: vt coiret cū ea. facta ē āt
C δειν μετ' αὐτῆς, τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ. ἐγένετο δὲ
talis quedā dies: et intrauit ioſeph in do=
τοιαύτη τις ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκί
mū facere opera ſua: et nemo erat in
αν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ
domo int⁹: et attraxit eū veſtimētis: di
οἰκίᾳ ἔσω, καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων, λέ
Supra eo. cēs: dormi mecū: et relinq̄ns veſti=
γουσα, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμά
mēta ſua in manib⁹ eius: fugit: et egreſ
τια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγεν, καὶ ἐξῆλ
ſus ē foras. et factū ē: vt vidit ꝙ relinq̄ns
θεν ἔξω. καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν ὅτι καταλιπὼν τὰ
veſtimēta ſua in manib⁹ eius: fugit: et
ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγεν, καὶ
egreſſus ē foras: et vocauit exñtes in domo:
ἐξῆλθεν ἔξω, καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ,

Benedixitq; dominus domui egyptii ꝓpter ioſeph: & multiplicauit tam in edibus q̄ in agris cunctā eius ſubſtantiam. Nec quicq̄ aliud nouerat: niſi panē quo veſcebatur Erat autem ioſeph pulchra facie & decorus aſpectu. Poſt multos itaq; dies iniecit dña ſua oculos ſuos in ioſeph: & ait. Dormi mecum. Qui nequaq̄ acqeſcēs opi nefario dixit ad eā: Ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat quid hēat in domo ſua: nec quicq̄ eſt qd̄ nō in mea ſit ptāte: vel nō tradiderit mihi p̄ter te q̄ vxor eius es. Quō ergo poſſum hoc malū facere & peccare in deū meū? Huiuſcemodi verbis p ſingulos dies loquebatur: & mulier moleſta erat adoleſcenti: & ille recuſabat ſtuprum. Accidit autem quadam die vt intraret ioſeph domum: & operis quippiā abſq; arbitris faceret: & illa apphēſa lacinia veſtimēti eius diceret. Dormi mecū. Qui relicto in manu eius pallio fugit: & egreſſus eſt foras. Cumq; vidiſſet mulier veſtē in manibus ſuis: & ſe eē contemptam: vocauit ad ſe homines domus ſue:

אשר יש לו ויברך יהוה את בית
המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
יהוה בכל אשר יש לו בבית
ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד
יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם
הלחם אשר הוא אוכל ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה: ויהי
אחר הדברים האלה ותשא
אשת אדניו את עיניה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי: וימאן
ויאמר אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית וכל אשר
יש לו נתן בידי: איננו גדול
בבית הזה ממני ולא חשך
ממני מאומה כי אם אותך באשר
את אשתו ואיך אעשה הרעה
הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים:
ויהי כדברה אל יוסף יום יום
ולא שמע אליה לשכב אצלה
להיות עמה: ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה לעשות מלאכתו
ואין איש מאנשי הבית שם
בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה
וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה
כי עזב בגדו בידה וינס
החוצה: ותקרא לאנשי ביתה

ברך
עזב
מאם
אכל
ראה
נשא
איש
אמר מאן
גדל
מן
איש עשה רוע
היה
היה
בוא עשה לאך
תפש
עזב
נוס ראה
קרא

Interp̄. chal.

דאית ליה, ובריך יי ית בית מצראה בדיל יוסף והוה ברכתא דיי בכל דאית ליה
בביתא ובחקלא: ושבק כל דיליה בידא דיוסף ולא ידע עמיה מדעם אלהין לחמא
דהוה אכיל והוה יוסף שפיר בריוא ויאי בחזוא: והוה בתר פתגמיא האלין וזקפת
איתת רבוניה ית עינהא לות יוסף ואמרת שכוב עמי: וסריב ואמר לאיתת רבוניה
הא רבוני לא ידע עמי מה די בביתא וכל דאית ליה מסר בידי: ליתוהי רב בביתא
הדין מני ולא מנע מני מדעם אלהין יתיך בדיל דאת איתתיה ואיכדין אעביד
בשתא רבתא הדא ואחוב קדם יי: והוה כד מלילת עם יוסף יום יום ולא קביל
מינה למשכב לותה למיהוי עמה: והוה ביומא הדין ועל לביתא למבדק בכתבי
חושבניה ולית אינש מאינשי ביתא תמן בביתא: ואחדתיה בלבושיה למימר שכוב
עמי ושבקיה ללבושיה בידה וערק ונפק לשוקא: והוה כד חזת ארי שבקיה
ללבושיה בידה וערק לשוקא: וקרת לאינשי ביתה

Tranſla. Chal.

que habebat: ⁊ bñdixit dñs domui egyptij ꝓpter ioſeph: et fuit benedictio dñi in oībus que habebat in domo ⁊ in agro. Et reliquit oīa ſua in manu ioſeph: ⁊ non nouerat cū eo quicq̄ niſi panē quo veſcebatur. Eratq; ioſeph pulcher facie ⁊ decorus aſpectu. Et factum eſt poſt verba hec: leuauit vxor dñi ſui oculos ad ioſeph: ⁊ dixit. Cuba mecū: ⁊ noluit. Et ait vxori dñi ſui. Ecce dñs meus non nouit mecū quicq̄ eorum que in domo ſua ſunt: ⁊ oīa ſua tradidit i manu mea. Non eſt ipſe maior me in domo hac: neq; prohibuit a me quicq̄ preter te: eo ꝙ tu vxor ei⁹ es. Quomodo ergo faciam hoc magnū malum: ⁊ peccabo coram deo? Et factū eſt cum loqueretur cum ioſeph per ſingulos dies: non acquieuit ei vt cubaret cum ea: vt eſſet cum ea. Et factum eſt quadā die: ⁊ ingreſſus eſt in domū: vt inueſtigaret ſcripturas rationis ſue. Et nullus vir de hoībus domus erat ibi in domo. Apprehenditq; veſtimenta eius: dicens. Cuba mecū. Et reliquit veſtimenta ſua in manu eius: ⁊ fugit: et egreſſus eſt foras. Et factū eſt cum vidiſſet ꝙ reliquiſſet veſtimenta eius in manu ſua ⁊ quod fugiſſet foras: vocauit viros domus ſue:

Pr̄itiua chal.

רוה יאה חזא
אנת רבב
רבב
עבד
ביש רבב חוב
שכב הוה עול
בדק אמר
חזא

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

ותאמר להם לאמר ראו הביא
לנו איש עברי לצחק בנו בא
אלי לשכב עמי ואקרא בקול
גדול: ויהי כשמעו כי הרימתי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו
אצלה עד בוא אדניו אל ביתו:
ותדבר אליו כדברים האלה
לאמר בא אלי העבד העברי
אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי
כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע
אדניו את דברי אשתו אשר
דברה אליו לאמר כדברים
האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל
בית הסהר מקום אשר אסורי
המלך אסורים ויהי שם בבית
הסהר: ויהי יהוה את יוסף ויט
אליו חסד ויתן חנו בעיני שר
בית הסהר: ויתן שר בית הסהר
ביד יוסף את כל האסירם אשר
בבית הסהר ואת כל אשר עשים
שם הוא היה עשה: אין שר בית
הסהר ראה את כל מאומה בידו
באשר יהוה אתו ואשר הוא
עשה יהוה מצליח:

אמר ראה בוא
בוא
קרא
גדל היה רום
נוח
דבר
רום
איש
חרה
לקח נתן
קום אסר
נטה
נתן חנן שור
עשה
מאם
צלח

& ait ad eos. En introduxit
virū hebreū vt illuderet nobis. Ingreſſus eſt
ad me: vt coiret mecū.
Cūqꝫ ego ſucclamaſſe
& audiſſet
vocem meam: reliquit
pallium qđ tenebam:
& fugit foras. In argumētū ergo fidei retentū
palliū oſtēdit marito reuertenti domum:
& ait.
Ingreſſus eſt ad me
ſeruus hebreus
quem adduxiſti: vt illuderet mihi. Cunqꝫ
audiſſet me clamare: reliquit palliū
quod tenebam: & fugit
foras. His auditis
dn̄s & nimiū credulus
verbis cōiugis
iratus eſt valde:
tradiditqꝫ Ioſeph in
carcerem, vbi vincti
regis cuſtodiebantur:
& erat ibi
clauſus. Fuit aūt dn̄s cū
ioſeph: &
miſertus ē illius: & dedit
ei grām in cōſpectu principis carceris. Qui tradidit
ī manu illius vniuerſos
vinctos qui
in cuſtodia tenebātur:
& quicqd fiebat
ſub ipſo erat: nec
nouerat aliquid cūctis
ei creditis.
Dominus enī erat cū
illo: & omnia
opera eius dirigebat:

et ait illis: dicēs: videte: introduxit nob
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, ἴδετε; εἰσήγαγεν ἡμῖν
ſeruū hebreū illudere nob. intrauit ad me: di=
παῖδα ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν. εἰσῆλθε πρός με, λέ
cēs: dormiā tecū. et clamaui voce ma=
γων, κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ. καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγά
gna. cū aūt audiret ipe: ꝙ exaltaui vocē meā:
λῃ. ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτόν, ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου,
et clamaui: relinquēs veſtimēta ſua apđ
καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ᾽ ἐ=
me: fugit: et egreſſ⁹ ē foras. et relinqt
μοί, ἔφυγεν, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. καὶ καταλιμπάνει τὰ
veſtimēta apđ ſe: donec venit dn̄s in domū
ἱμάτια παρ᾽ ἑαυτῇ, ἕως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον
ſuā. et locuta ē ei ſm̄ x̄ba hec:
αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα,
dicēs: igreſſ⁹ ē ad me ſeru⁹ hebre⁹: quē itrodu
λέγουσα, εἰσῆλθε πρός με ὁ παῖς ὁ ἑβραῖος, ὃν εἰσήγα
xiſti ad nos illudere mihi. et dixit: dormiā
γες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξαι μοι. καὶ εἶπε, κοιμηθήσομαι
tecū. vt aūt audiuit: qđ exaltaui vocē meā:
μετὰ σοῦ. ὡς δὲ ἤκουσεν, ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου,
et clamaui: relinqͣns veſtimēta ſua apđ
καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ᾽ ἐ=
me: fugit: et egreſſ⁹ ē. factū ē aūt vt audiuit do=
μοί, ἔφυγεν, καὶ ἐξῆλθεν. ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύ
min⁹ eius x̄ba vxoris ſue: q̄cūqꝫ locu=
ριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλά
ta ē ad eū: dicēs: ſic fecit mihi ſeru⁹
λησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα, οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς
tu⁹. et irat⁹ ē ira. et accipiēs dn̄s ioſeph: inie
σου. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ. καὶ λαβὼν ὁ κύριος ἰωσήφ, ἐνέ
cit eū in munitionē: et in locū: in quo
βαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα, καὶ εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ
vincti regis detinētur illic in mu
οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυ
nitione. et fuit dn̄s cū ioſeph: ⁊ effudit ei
ρώματι. καὶ ἦν κύριος μετὰ ἰωσήφ, καὶ κατέχεεν αὐτοῦ
miaꝫ: ⁊ dedit ei grāꝫ corā pͥcipe car
ἔλεος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσ=
ceris. et dedit pͥceps carceris carce
μοφύλακος. καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμω
rem ꝑ manū ioſeph: et oēs addu=
τήριον διὰ χειρὸς ἰωσήφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμέ
ctos in carcere: et oīa q̄cūqꝫ faciūt il=
νους ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐ=
lic: ipe erat faciēs. nō erat pͥceps carceris ex=
κεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν. οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσ
carcere ſciēs ꝓpter ipſū nihil. oīa eīn erāt ꝑ
μωτηρίου γινώσκων δι᾽ αὐτὸν οὐδέν. πάντα γὰρ ἦν διὰ
manū ioſeph: eo ꝙ dn̄s cū illo erat. et q̄cūqꝫ
χειρὸς ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν κύριον μετ᾽ αὐτοῦ εἶναι. καὶ ὅσα αὐ
ipe faciebat: dn̄s ꝓſperabat in manib⁹ eius.
τὸς ἐποίει, κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. Ca. 40

A

B

Pritiua chal.

אמר חזא אתא
עול שכב קרא
קול רבה רום
נוח עול רבב
אמר עול אתא
רום קול קרא
רבב אית אמר
עבד חזא
צלח

Tranſla. Chal.

et ait eis: dicens. Uidete: adduxit nobis virū hebreū vt illuderet nob. Ingreſſus ē ad me vt cubaret mecū et clamaui voce magna. Et factū eſt cū audiret ꝙ eleuareꝫ vocē meā ⁊ clamarē: reliqt veſtimēta ſua apud me: ⁊ fugit ⁊ egreſſus eſt foras. Et retinuit veſtimentū eius apud ſe: donec veniret dn̄s eius in domū ſuā. Et locuta eſt cū eo verba hec: dicēs. Ingreſſus eſt ad me ſeruus hebreus quē adduxiſti nobis: vt illuderet mihi. Et factū eſt cuꝫ eleuarē vocē meā ⁊ clamarē: reliquit veſtimenta ſua apud me: ⁊ fugit foras. Et factū eſt cū audiret dn̄s ei⁹ verba vxoris ſue q̄ locuta eſt ad eum: dicēs. Sicut verba hec fecit mihi ſeruus tuus. Et iratus eſt furor eius: tulitqꝫ dn̄s ioſeph eum ⁊ tradidit eū in domū carceris vbi vincti regis erāt. Eratqꝫ ibi in domo carceris. Et fuit verbū dn̄i in auxiliū ioſeph: ⁊ fecit cuꝫ eo miſericordiā: ⁊ dedit illi gratiā coram principe carceris. Et tradidit princeps carceris in manu ioſeph om̄es vinctos qui erant in domo carceris. et omnia que fiebant ibi: ipſe faciebat. Nullum delictū videbat princeps carceris in manu eius: eo ꝙ verbum domini erat in auxilium eius. Et quod ipſe faciebat: dn̄s dirigebat. Co. 40.

Interp̄. chal.

ואמרת להון למימר חזו איתי לנא גבר עבראה לחייכא בנא על לותי למשכב עמי
וקרית בקלא רבא: והוה כד שמע ארי ארימית קלי וקרית ושבקיה ללבושיה לותי
וערק ונפק לשוקא: ואנחת ללבושיה לותה עד על רבוניה לביתיה: ומלילת עמיה
כפתגמיא האילין למימר על לותי עבדא עבראה דאיתיתא לנא לחייכא בי: והוה
כד ארימית קלי וקרית ושבקיה ללבושיה לותי וערק לשוקא: והוה כד שמע רבוניה
ית פתגמי איתתיה דמלילת עמיה למימר כפתגמיא האילין עבד לי עבדך ותקיף
רוגזיה: ודבר רבוניה דיוסף יתיה ויהביה לבית אסירי אתר דאסירי מלכא תמן
אסירין והוה תמן בבית אסירי: והוה מימרא דיי בסעדיה דיוסף ונגד ליה חיסדא
ויהביה לרחמין קדם רב בית אסירי: ויהב רב בית אסירי בידא דיוסף ית כל אסיריא
די בבית אסירי וית כל דעבדין תמן הוא הוה מתעבד: לית רב בית אסירי חזי ית
כל סרחן בידיה בדמימרא דיי בסעדיה ודהוא עביד ייי מצלח:

Ca. xl.

© Biblioteca Nacional de España

Trãſla. Grec. lxx. cũ interp. latina.

A Factũ ẽ ãt poſt verba hec: pecca-
Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἥμαρ-
uit pͥceps pĩcernaꝝ regis egypti: et
τεν ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως αἰγύπτου, καὶ ὁ
pͥceps piſtorũ dño ſuo regi egy
ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ αἰγύ-
pti. et iratus ẽ pharao ſuper duobus eunu-
πτου. καὶ ὠργίσθη φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνού-
chis ſuis: ſuper pͥcipe pĩcernaꝝ ꝛ ſuper pͥci
χοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχόῳ καὶ ἐπὶ ἀρχι
pe piſtoꝝ. ꝛ poſuit eos in cuſtodia in
σιτοποιῷ. καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ εἰς
carcere: in locũ: vbi ioſeph iace-
τὸ δεσμωτήριον, εἰς τὸν τόπον, οὗ ἰωσὴφ ἀπέ-
bat ibi. et cõmẽdauit pͥnceps carceris
κειτο ἐκεῖ. καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ
ioſeph ĩpos. et aſtitit eis. fuerãt ãt di
ἰωσὴφ αὐτούς. καὶ παρέστη αὐτοῖς. ἦσαν δὲ ἡ-
es in carcere: et viderũt ambo ſõni-
μέρας ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνι
um in vna nocte vnũ. quoꝝ viſiões inſõnij eoꝝ
ον ἐν μιᾷ νυκτὶ ἕν. ὧν αἱ ὁράσεις τοῦ ἐνυπνίου αὐ
pincerna et piſtor erãt regi
τῶν. ὁ οἰνοχόος καὶ ὁ σιτοποιὸς ἦσαν τῷ βασιλεῖ
egypti exñtes in carcere. intrauit ãt
αἰγύπτου ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. εἰσῆλθε δὲ
ad eos ioſeph mane: et vidit eos: et
πρὸς αὐτοὺς ἰωσὴφ πρωΐ, καὶ εἶδεν αὐτούς, καὶ
erãt cõturbati. et interrogauit eunuchos
B ἦσαν τεταραγμένοι. καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους
pharaõis: q̃ erãt cũ eo: dicẽs: q̃re
φαραώ, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, λέγων, τί ὅτι τὰ
facies vrẽ triſtes hodie. illi ãt dixerũt:
πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον. οἱ δὲ εἶπαν,
ſõniũ vidim⁹: et cõiectãs illd: nõ eſt.
ἐνύπνιον εἴδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων αὐτὸ, οὐκ ἔστιν.
dixit ãt eis ioſeph: nõ per deũ mani-
εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰωσὴφ, οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ δια
feſtatio eius eſt? narrate ergo mihi. et nar
σάφησις αὐτοῦ ἐστί; διηγήσασθε οὖν μοι. καὶ διη-
rauit pͥnceps pĩcernaꝝ ſõniũ ſuũ io
γήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ ἰω
ſeph. et ait illi ſic: in ſõnio meo
σήφ. καὶ εἶπεν αὐτῷ οὕτως, ἐν τῷ ὕπνῳ μου
erat vitis corã me: in ãt vite tres
ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου, ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς
ꝓpagines: et ipa vireſcẽs ꝓducebat ger
πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλα-
C mina maturos racemos vue: et ca-
στοὺς πεπείρους βότρυας σταφυλῆς, καὶ τὸ ποτή
lix pharaõis in manu mea: et accepi
ριον φαραὼ ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἔλαβον τὴν
vuã:
σταφυλήν,

Trãſla. B. Hiero.

His itaq; geſtis accidit vt peccarent duo eunuchi: pĩcerna regis egypti: & piſtor domino ſuo. Iratuſq; contra eos pharao. nã alter pincernis preerat: alter piſtoribus: miſit eos in carcerem principis militum: in quo erat vinctus & ioſeph. At cuſtos carceris tradidit eos ioſeph qui & miniſtrabat eis. Aliquãtulũ tpis fluxerat: & illi in cuſtodia tenebantur. Videruntq; ambo ſõniũ nocte vna iuxta ĩterpretationem congruam ſibi. Ad quos cum ĩtroiſſet ioſeph mane: & vidiſſet eos triſtes: ſciſcitatus ẽ eos dicens. Cur triſtior eſt hodie ſolito facies vr̃a? Qui reſponderunt: Sõnium vidimus: & non eſt qui interpretetur nobis. Dixitq; ad eos ioſeph. Nunquid nõ dei ẽ ĩterp̃tatio? Referte mihi qd̃ videritis. Narrauit prior ꝑpoſitus pĩcernarũ ſomniũ ſuum. Videbam corã me vitẽ in q̃ erant tres propagines: creſcere paulatim in gemmas: & poſt flores vuas matureſcere: calicemq; pharaõis in manu mea. Tuli ergo vuas

Ca. 40.

Tex. Heb. Geñ. Ca. xl.

ויהי אחר הדברים האלה חטאו
משקה מלך מצרים והאפה
לאדניהם למלך מצרים: ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר
המשקים ועל שר האופים: ויתן
אתם במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מקום אשר יוסף
אסור שם: ויפקד שר הטבחים
את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו
ימים במשמר: ויחלמו חלום
שניהם איש חלמו בלילה אחד
איש כפתרון חלמו המשקה
והאפה אשר למלך מצרים אשר
אסורים בבית הסהר: ויבא
אליהם יוסף בבקר וירא אתם
והנם זעפים: וישאל את סריסי
פרעה אשר אתו במשמר בית
אדניו לאמר מדוע פניכם רעים
היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו
ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף
הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא
לי: ויספר שר המשקים את
חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי
והנה גפן לפני: ובגפן שלשה
שריגם והוא כפרחת עלתה נצה
הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס
פרעה בידי ואקח את הענבים

Priitiua heb.

Cap. xl.
היה שקה
קצף
שנה סרס שור
אפה נתן
שמר
קום
אסר פקד
שרת
יום שמר
שנה
אסר בוא
ראה
שאל
מדע פנה רוע
אמר
ספר
חלם
שרג עלה נוץ
בשל שכל
לקח

Tranſla. Chal.

והוה בתר פתגמיא האלין סרחו בית שקיא למלכא דמצרים ונחתומא לרבנתיהון
למלכא דמצרים: ורגיז פרעה על תרין רברבנוהי על רב שקי ועל רב נחתומי: ויהב
יתהון במטרא בית רב קטוליא לבית אסירי אתר דיוסף אסיר תמן: ומני רב קטוליא
ית יוסף עמהון ושמש יתהון והוו יומין במטרא: וחלמו חלם תרויהון גבר חלמיה
בליליא חד גבר כפושרן חלמיה שקיא ונחתומא די למלכא דמצרים דאסירין בבית
אסירי: ואתא לותהון יוסף בצפרא וחזא יתהון והא אינון נסיסין: ושאל ית רברבי
פרעה דעמיה במטרא בית רבוניה למימר מה דין אפיכון בישין יומא דין: ואמרו
ליה חלמא חלימנא ופשר לית ליה ואמר להון יוסף הלא מן קדם יי פושרן חלמיא
אשתעו כען לי: ואשתעי רב שקי ית חלמיה ליוסף ואמר ליה בחלמי והא גופנא
קדמי: ובגופנא תלתא שבשין והיא כד אפרחת אפיקת לבלבין ואניצת נץ בשילו
אתכליהא הוו ענבין: וכסא דפרעה בידי ונסיבית ית ענביא

Interp̃. chal.

Et factũ eſt poſt verba hec: peccauerũt pincerna regis egypti ꝛ piſtor dño ſuo regi egypti. Et iratus eſt pharao cõtra duos principes ſuos: cõtra principẽ pincernarũ ꝛ cõtra principẽ piſtorum: et poſuit eos ĩ cuſtodia in domo magr̃i militũ in domo victoꝝ vbi ioſeph erat vinctus. Et poſuit princeps militũ cũ eis ioſeph: ꝛ miniſtrabat eis. Et fuerũt aliq̃bus diebus in cuſtodia. Sõniauerũt aũt ſomniũ ambo: vnuſquiſq; ſomniũ ſuũ in nocte vna: ſinguli iuxta interp̃tationẽ ſomnij ſui: pincerna videlicet ꝛ piſtor regis egypti qui vincti erant in domo carceris. Venitq; ad eos ioſeph mane: ꝛ vidit eos: ꝛ ecce erãt triſteſ. Et ĩterrogauit pͥncipes pharaonis q̃ ſecũ erant in cuſtodia in domo dñi ſui: dicẽs. Quare facies vr̃e triſtes ſunt hodie. Et dixerũt ei. ſomniũ ſõniauim⁹: ꝛ nõ eſt q̃ interp̃tetur illud. Dixitq; eis ioſeph: vtiq; a facie dei ẽ interpretatio ſomnij: narrate obſecro mihi. Narrauitq; princeps pincernaꝝ ſomniũ ſuũ ioſeph. ꝛ dixit ei. In ſõnio meo ecce vitis erat corã me: ꝛ in vite erant tres palmites: ꝛ erat quaſi florẽs ꝛ producebat gẽmas: et poſt flores maturabãt vue in botris ſuis. ꝛ calix pharaonis erat in manu mea: ꝛ tollebam vuas:

Priitiua chal.

שקה רבב
רבב שקה
נטר מנה
הוה תרי
נטר רבה אמר
שעה שקה פרח
נפק נוץ
תכל הוה כוס

© Biblioteca Nacional de España

ואשחט אתם אל כוס פרעה
ואתן את הכוס על כף פרעה׃ נתן
ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת
השרגים שלשת ימים הם׃ בעוד יום
שלשת ימים ישא פרעה את נשא
ראשך והשיבך על כנך ונתת שוב כון נתן
כוס פרעה בידו כמשפט שפט
הראשון אשר היית משקהו׃ כי היה שקה
אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך יטב
ועשית נא עמדי חסד והזכרתני עשה זכר
אל פרעה והוצאתני מן הבית יצא
הזה׃ כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאם
מאומה כי שמו אתי בבור׃ וירא שום ראה
שר האפים כי טוב פתר ויאמר שור אמר
אל יוסף אף אני בחלומי והנה חלם
שלשה סלי חרי על ראשי׃ חור
ובסל העליון מכל מאכל פרעה עלה אכל
מעשה אפה והעוף אכל אתם עשה
מן הסל מעל ראשי׃ ויען יוסף ענה
ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים
שלשת ימים הם׃ בעוד שלשת יום
ימים ישא פרעה את ראשך נשא
מעליך ותלה אותך על עץ ואכל
העוף את בשרך מעליך׃ ויהי היה
ביום השלישי יום הלדת את שלש ילד
פרעה ויעש משתה לכל עבדיו עשה שתה

&expreſſi in calicem quem tenebam: & tradidi poculū pharaoni. Rñdit ioſeph: hec eſt interpretatio ſōnii. Tres propagines: tres adhuc dies ſūt: poſt quos recordabitur pharao miniſterii tui: & reſtituet te in gradum priſtinum: dabiſq; ei calicē iuxta officium tuum: ſicut ante facere cōſueueras. Tantum memento mei cū tibi bene fuerit: & facies mecum miſericordiam: vt ſuggeras pharaoni vt educat me de iſto carcere. quia furtim ſublatus ſum de terra hebreorum: & hic innocens in lacum miſſus ſum. Videns piſtorū magr̄ φ prudēter ſōniū diſſoluiſſet: ait. Et ego vidi ſomniū φ tria caniſtra farine habere ſuper caput meū: & in vno caniſtro qđ erat excelſi9 portare me putabā oēs cibos: q fiūt arte piſtoria: aueſq; comedere ex eo. Rñdit ioſeph. Hec eſt interpretatio ſomnii. Tria caniſtra tres adhuc dies ſunt: poſt quos auferet pharao caput tuum: ac ſuſpendet te in cruce: & lacerabunt volucres carnes tuas. Exinde dies tertius natalicius pharaonis erat. Qui faciens grande cōuiuium pueris ſuis

t expreſſi eā in calicē et dedi
κὰι ἐξέθλιψα ἀυτὴν ἐις τὸ ποτήριον, κὰι ἔδωκα τὸ
calicē in manū pharaōis. et dixit ei io
ποτήριον ἐις τὴν χεῖρα φαραώ. κὰι ἔιπεν ἀυτῷ ἰω
ſeph: hoc cōiectatio eius. tres ꝓpagines:
σήφ, τοῦτο ἡ σύγκρισις ἀυτοῦ. ὁι τρεῖς πυθμένες,
tres dies ſūt: adhuc tres dies: et recordabit pharao pricipat9 tui: et reſtituet te
τρεῖς ἡμέραι ἐισίν, ἔτι τρεῖς ἡμέραι, κὰι μνησθήσεται φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, κὰι ἀποκαταστήσει σε
ad pricipatū picernatus tui: et dabis calicē pharaōis in manū eius ſm pncipatū tuū
ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοΐαν σου, κὰι δώσεις τὸ ποτήριον φαραὼ ἐις τὴν χεῖρα ἀυτοῦ κατὰ τὴν ἀρχήν σου
priorē: ſicut eras vinū fūdēs. ſed memēto
τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα ὀινοχοῶν. ἀλλὰ μνήσθητί
mei ꝑ temetipſū: qū bñ tibi fuerit: et facies
μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν ἔυ σοι γένηται, κὰι ποιήσεις
mecū miſericordiā. et recordat9 de me ad pharaonē: ⁊ educes me de carcere iſto. q2
μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος. κὰι μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς φαραώ, κὰι ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου. ὅτι
furto ſurrept9 ſū de tra hebreoꝝ: et hic nō feci nihil: ſʒ iniecerūt me in domū lacus hui9.
κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς ἑβραίων, κὰι ὧδε ὀυκ ἐποίησα ὀυδέν, ἀλλ᾽ ἐνέβαλόν με ἐις τὸν ὄικον τοῦ λάκκου τούτου.
et vidit priceps piſtorū: φ recte cōiectauit: et ait ioſeph: et ego vidi ſōniū.
κὰι ἔιδεν ὁ ἀρχισιτοποιός, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε, κὰι ἔιπε τῷ ἰωσήφ, κἀγὼ ἔιδον ἐνύπνιον.
putabā tria caniſtra farinaꝝ tollere ſuꝑ caput meū: in āt caniſtro ſuperiore ab oībus gn̄ib9: que comedit pharao opere piſtoris: et aues celi comederūt illa a caniſtro capitis mei.
ὤμην τρία κανᾶ χονδριτῶν ἄιρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, ἐν δὲ κανῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, ὧν ἐσθίει φαραὼ ἔργω σιτοποιοῦ, κὰι τὰ πετεινὰ τοῦ ὀυρανοῦ κατήσθιον ἀυτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς κεφαλῆς μου.
rñdens āt ioſeph: ait illi: hec cōiectatio eius: tria cāiſtra tres dies ſunt: adhuc trib9 dieb9: et auferet pharao caput tuū a te: et ſuſpēdet te in ligno: et comedēt aues celi carnes tuas a te.
ἀποκριθεὶς δὲ ἰωσήφ, ἔιπεν ἀυτῷ, ἄυτη ἡ σύγκρισις ἀυτοῦ, τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι ἐισίν, ἔτι τριῶν ἡμερῶν, κὰι ἀφελεῖται φαραὼ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ, κὰι κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, κὰι φάγονται τὰ ὄρνεα τοῦ ὀυρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ.
factū ē āt in die tertia: natiuitatis dies erat pharaōis: ⁊ faciebat cōuiuiū oibus ſeruis ſuis:
ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρα τῇ τρίτῃ, γενέσεως ἡμέρα ἦν φαραώ, κὰι ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν ἀυτοῦ,

Primitiua chal.

דכר
תוב נתן הוה
שקה יטב עבד
טוב נפק גנב
שוה
חור ראש עלה
אכל עלה תוב
עדה
ראש צלב אכל
ילד שתה

Tranſla. Chal.

et exprimebā eas in calice pharaonis: ⁊ ponebam calicem in manu pharaonis. Dixitq; ei ioſeph: hec eſt interp̄tatio eius. tres palmites: tres dies ſunt. In fine trium dierū recordabitur tui pharao: ⁊ reducet te ad miniſteriū tuū: ⁊ pones calicem pharaonis in manu eius: ſicut ante ꝯſueueras qñ eras pincerna eius. Sed memēto mei tecū: cuʒ bene fuerit tibi. Et facies obſecro mecū miam: ⁊ recordaberis mei apud pharaonem: ⁊ educes me de hoc carcere. Quoniā furto ſublatus ſum de terra hebreoꝝ: ⁊ hic quoq; nihil feci vt ponerent me in carcerē. Et vidit princeps piſtorum φ recte interpretatus eſſet. Et dixit ad ioſeph. Ego quoq; videbā in ſōnio meo: ⁊ ecce tria caniſtra plena pane principali erant ſuꝑ caput meū. Et in caniſtro ſuperiori erat de omni cibo pharaonis qui fit arte piſtoria: ⁊ aues comedebant ea que erant in caniſtro ſuper capite meo. Reſponditq; ioſeph: et ait. Hec eſt interp̄tatio ei9. Tria caniſtra: tres dies ſunt. in fine trium dierum auferet pharao caput tuū a te: et ſuſpendet te in patibulo: ⁊ comedent aues carnes tuas a te. Et factum eſt in die tertio: die natiuitatis pharaonis: fecit conuiuium omnibus ſeruis ſuis:

Interp̄. chal.

ועצרית יתהון על כסא דפרעה ויהבית ית כסא על ידא דפרעה׃ ואמר ליה יוסף
דין פושרניה תלתא שבשין תלתא יומין אינון׃ בסוף תלתא יומין ידכרינך פרעה
ויתיבינך על שמושך ותתן כסא דפרעה בידיה כהלכתא קדמאה דהויתא משקי
ליה׃ אלהין תדכרינני עמך כד יוטיב לך ותעביד כען עמי טיבו ותדכרינני לות
פרעה ותפקינני מן בית אסירי הדין׃ ארי מגנב איתגנבית מארע עבראי ואף הכא
לא עבדית מדעם ארי שויאו יתי בבית אסירי׃ וחזא רב נחתומי ארי יאות פשר
ואמר ליוסף אף אנא בחלמי והא תלתא סלין דחירו על רישי׃ ובסלא עלאה מכל
מיכלא דפרעה עובד נחתום ועופא אכיל יתהון מן סלא מעלוי רישי׃ ואתיב יוסף
ואמר דין פושרניה תלתא סלין תלתא יומין אינון׃ בסוף תלתא יומין יעדי פרעה
ית רישך מינך ויצלוב יתך על צליבא ויכול עופא ית בשרך מינך׃ והוה ביומא
תליתאה יום בית ולדא דפרעה ועבד משתיא לכל עבדוהי

© Biblioteca Nacional de España

et recordatꝰ ē pricipis picernarū: ꝛ pricipatꝰ
καὶ ἐμνήσθη τοῦ ἀρχιοινοχόου, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ
pricipis piſtoꝝ in medio ſeruorū ſuoꝝ. et
ἀρχισιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ. καὶ
reſtituit pricipē picernaꝝ in pricipatū ſu=
ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐ=
um: et dedit calicem in manū pharaōis.
τοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα φαραώ.
at principē piſtoꝝ ſuſpēdit: ſicut coniectauit eis
τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασε, καθὰ συνέκρινεν αὐ
ioſeph. et non recordatꝰ ē priceps picernaꝝ
τοῖς ἰωσήφ. καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ
ioſeph: ſed oblitꝰ ē eius.
ἰωσήφ, ἀλλ᾽ ἐπελάθετο αὐτοῦ. Ca. 41.
A Factū ē āt poſt duos ānos dierū: pharao vi=
ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶ=
dit ſomniū. exiſtimabat ſtare ſup flumen:
δεν ἐνύπνιον. ᾤετο ἑστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ,
et ecce q̄ſi ex flumine aſcēdebāt ſep
καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑ=
tē boues: pulchre facie: et electe
πτὰ βόες, καλαὶ τῷ εἴδει, καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς
carnibꝰ: et paſcebātur in achi. alie āt boues
σαρξὶν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχι. ἄλλαι δὲ βόες
ſeptē aſcēdebāt poſt ipas de flumine: tur=
ἑπτὰ ἀνέβαινον μετ᾽ αὐτὰς ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσ
pes facie: et graciles carnibꝰ: et paſ
χραὶ τῷ εἴδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν, καὶ ἐ=
cebātur apđ boues: apđ labiū
νέμοντο παρὰ τὰς βόας, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ
fluminis. et deuorarūt ſeptē boues turpes
ποταμοῦ. καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ
et graciles carnibꝰ: ſeptē boues pul
καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν, τὰς ἑπτὰ βόας τὰς κα
chras facie et electas. excitatꝰ ē āt pha
λὰς τῷ εἴδει καὶ τὰς ἐκλεκτάς. ἠγέρθη δὲ φα=
rao: et ſōniauit ſcđo. et ecce ſeptē
ραώ, καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ
ſpice aſcēdebāt in ꝓpagine vna electe et
στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ ἐκλεκτοὶ καὶ
pulchre: et ecce ſeptē ſpice tenues ꝛ avēto
καλοί, καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνε=
corrupte oriebātur poſt eas: et deuorabāt
μόφθοροι ἀνεφύοντο μετ᾽ αὐτούς, καὶ κατέπιον
ſeptē ſpice tenues et avēto corrupte:
οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι, τοὺς
ſeptē ſpicas electas et plenas.
ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις.
excitatꝰ ē āt pharao: et erat ſōniū. factū ē āt
ἠγέρθη δὲ φαραώ, καὶ ἦν ἐνύπνιον. ἐγένετο δὲ
B mane: et conturbata ē anima eius. et mit
πρωΐ, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ ἀ=
tens: vocauit
ποστείλας, ἐκάλεσε

recordatus eſt īter epu las magiſtri pincerna= rum & piſtorum princi pis: reſtituitq́ȝ alterum in locū ſuū vt porrige= ret ei poculū: alterū ſuſ pendit in patibulo: vt cō iectoris veritas probare tur. Et tñ ſuccedētibus ꝓſperis: ꝓpoſitus picer narū oblitus ē iterp̄tis ſui. Cap̄.41.
Poſt duos annos vidit pharao ſomniū. Putabat ſe ſtare ſuper fluuiū: de quo aſcendebāt ſeptem bo ues pulchre & craſſe nimis: & paſce bantur in locis paluſtri= bus. Alie quoq́ȝ ſeptē emergebant de flumi= ne fede confecteq́ȝ macie: & pa ſcebantur in ipſa amnis ripa ī lo= cis virentibus: deuorauerūtq́ȝ eas qua rū mira ſpecies & habi= tudo corporum erat. Expergefactus pharao rurſum dormi uit: & vidit alterū ſōniū. Septem ſpice pullula bant in culmo vno plene atq́ȝ formo= ſe: alie quoq́ȝ totidem ſpice tenues: & percuſſe vredine oriebātur: de= uorantes omnem prio= rum pulchritudinem. Euigilās pharao poſt quietem: & facto mane pauore perterri= tus: miſit

וַיִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת
רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃
וַיָּשֶׁב אֶת שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל מַשְׁקֵהוּ
וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל כַּף פַּרְעֹה׃ וְאֵת שַׂר
הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם
יוֹסֵף׃ וְלֹא זָכַר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת
יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃ וַיְהִי מִקֵּץ
שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה
עֹמֵד עַל הַיְאֹר׃ וְהִנֵּה מִן הַיְאֹר
עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה
וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃
וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת
עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן הַיְאֹר רָעוֹת
מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה
אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃
וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה
וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת
יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ
פַּרְעֹה׃ וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית
וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה
אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּה
שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת
קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ וַתִּבְלַעְנָה
הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע
הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת
וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ וַיְהִי
בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא

נשׂא שׂקה
שׁוב
נתן
אפה
שׁכח
Cap.xli.
היה קצץ שׁנה
יום
עלה פרה יפה
ראה ברא רעה
אחה
רוע
דקק עמד
שׂפה
אכל
ראה יקץ
ישׁן חלם שׁנה
ברא טוב
שׁדף
קדם בלע
יקץ חלם היה
פעם שׁלח קרא

Tranſla.Chal.

וּדְכַר יָת רֵישׁ רַב שַׁקֵי וְיָת רֵישׁ רַב נַחְתּוֹמֵי בְּגוֹ עַבְדוֹהִי׃ וַאֲתֵיב יָת רַב שַׁקֵי עַל
שַׁקְיוּתֵיהּ וִיהַב כָּסָא עַל יְדָא דְפַרְעֹה׃ וְיָת רַב נַחְתּוֹמֵי צְלַב כְּמָא דְפַשַּׁר לְהוֹן יוֹסֵף׃
וְלָא דְכַר רַב שַׁקֵי יָת יוֹסֵף וְאַנְשְׁיֵהּ׃ Ca.xlj. וַהֲוָה מִסּוֹף תַּרְתֵּין שְׁנִין
דְּיוֹמִין וּפַרְעֹה חָלֵם וְהָא קָאֵים עַל נַהְרָא׃ וְהָא מִן נַהְרָא סָלְקָן שְׁבַע תּוֹרָן שַׁפִּירָן
לְמֶחֱזֵי וּפַטִּימָן בְּשַׂר וְרָעֲיָן בְּאַחֲוָא׃ וְהָא שְׁבַע תּוֹרָן אוּחֲרָנְיָן סָלְקָן בַּתְרֵיהֶן מִן נַהְרָא
בִּישָׁן לְמֶחֱזֵי וַחֲסִירָן בְּשַׂר וְקָמָן לָקֳבְלֵיהֶן דְּתוֹרָתָא עַל כֵּיף נַהְרָא׃ וַאֲכַלָן תּוֹרָתָא
בִּישָׁן לְמֶחֱזֵי וַחֲסִירָן בְּשַׂר יָת שְׁבַע תּוֹרָתָא שַׁפִּירָן לְמֶחֱזֵי וּפַטִּימָתָא וְאִתְּעַר פַּרְעֹה׃
וּדְמוּךְ וַחֲלַם תִּנְיָנוּת וְהָא שְׁבַע שֻׁבְּלִין סָלְקָן בְּקַנְיָא חַד פַּטִּימָן וְטָבָן׃ וְהָא שְׁבַע
שֻׁבְּלַיָא לַקְיָין וּשְׁקִיפָן קִדּוּם צָמְחָן בַּתְרֵיהֶן׃ וּבְלַעָן שֻׁבְּלַיָא לַקְיָתָא יָת שְׁבַע
שֻׁבְּלַיָא פַּטִּימָתָא וּמַלְיָתָא וְאִתְּעַר פַּרְעֹה וְהָא חֶלְמָא׃ וַהֲוָה בְּצַפְרָא וּמִטָּרְפָא
רוּחֵיהּ וּשְׁלַח וּקְרָא

Interp̄.chal.

et recordatus eſt capitis principis pincernaꝝ: ꝛ capitis principis piſtorū in medio ſeruoꝝ ſuorū. Et reduxit principem pincernarū ad miniſteriū ſuū: ꝛ poſuit calicē ſup manū pharaonis. Et principē piſtorū ſuſpendit: ſicut iterpretatꝰ eſt eis ioſeph. Et nō eſt recordatus princeps pincernaꝝ ioſeph: ſed oblitus eſt eiꝰ.
Et factū eſt poſt duos annos: ꝛ pharao Ca.41. ſomniauit: ꝛ ecce ſtabat ſuper flumē. Et ecce de flumine aſcendebant ſeptē boues pulchre viſu ꝛ pingues carnibus: ꝛ paſcebantur in prato. Et ecce ſeptē boues alie aſcendebāt poſt eas de flumine deformes aſpectu ꝛ macilente carnibus: ꝛ ſtabāt contra boues in ripa fluminis. Comedebantq́ȝ boues deformes viſu ꝛ macilente carnibus: ſeptē alias boues pulchras viſu ꝛ pingueſ: ꝛ expergefactus eſt pharao. Et obdormiuit: ꝛ ſomniauit iterū. Et ecce ſeptē ſpice pullulabāt in culmo vno pigues ꝛ optime. Et ecce ſeptē ſpice cōcuſſe ꝛ percuſſe vredine oriebātur poſt eas: ꝛ deuorabant ſpice concuſſe ſeptem ſpicas pingues ꝛ plenas. Et expergefactus eſt pharao: ꝛ ecce ſomnium. Et facto mane conturbatus eſt ſpiritus eius: ꝛ miſit:

Pˀmitiua chal.
שׂקה תוב
שׁקה
נשׁה תרי שׁנה
קום
חזא רעה אחה
קום
חזא עור
קנה טוב
לקה
מלא טרף

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את — ספר
חלמו ואין פותר אותם לפרעה׃ — פתר
וידבר שר המשקים את פרעה — דבר
לאמר את חטאי אני מזכיר — זכר
היום׃ פרעה קצף על עבדיו
ויתן אתי במשמר בית שר — נתן שמר
הטבחים אתי ואת שר האפים׃ — אפה חלם
ונחלמה חלום בלילה אחד אני
והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃
ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את
חלמתינו איש כחלמו פתר׃ ויהי
כאשר פתר לנו כן היה אתי
השיב על כני ואתו תלה׃ וישלח — שוב כון
פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו — רוץ
מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו — גלח חלף
ויבא אל פרעה׃ ויאמר פרעה — בוא
אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין
אתו ואני שמעתי עליך לאמר
תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען — שמע ענה
יוסף את פרעה לאמר בלעדי
אלהים יענה את שלום פרעה׃ — שלם
וידבר פרעה אל יוסף בחלמי — דבר
הנני עמד על שפת היאר׃ והנה — שפה
מן היאר עלת שבע פרות בריאות — עלה ברא
בשר ויפת תאר ותרעינה — יפה רעה

Trāsla. B. Hiero.

ad omnes coniectores egypti cunctoſq; ſapientes: & accerſitis narrauit ſōniū: nec erat qui interp̄taretur. Tūc demū reminiſcens magiſter pincernarū ait. Confiteor peccatū meum. Iratus rex ſeruis ſuis me & magiſtrū piſtorū retrudi iuſſit in carcerem principis militum: vbi vna nocte vterq; vidimus ſomnium: preſagium futurorum. Erat ibi puer hebreus eiuſdem ducis militū famulus: cui narrantes ſomnia: audiuimus q̄cq̄d poſtea rei probauit euentus. Ego enim redditus ſum officio meo: & ille ſuſpēſus eſt in cruce. Protinus ad regis imperium eductum de carcere ioſeph totōderunt: ac veſte mutata obtulerunt ei. Cui ille ait. Vidi ſomnia: nec eſt q edifferat: que audiui te ſapientiſſime conijcere. Reſpondit ioſeph. Abſq; me deus reſpondebit proſpera pharaoni. Narrauit ergo pharao q̄ viderat. Putabā me ſtare ſuper ripā fluminis: & ſeptem boues de amne conſcendere pulchras nimis & obeſis carnibus: que

Trāsla. Gre. lxx. cū interp̄. latina

oēs expoſitores egypti: et oēs
πάντας τοὺς ἐξηγητὰς αἰγύπτου, καὶ πάντας
ſapientes eius: et narrauit eis pharao ſōniū ſuū: et nō erat indicans
τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς φαραὼ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων
illud pharaoni. et locutus ē p̄nceps pīcernaꝝ
αὐτὸ τῷ φαραώ. καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος
ad pharaonē: dicēs: pctm̄ meū recordoꝛ hodie: pharao irat⁹ fuit ſeruis ſuis:
πρὸς φαραώ, λέγων, τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον, φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ,
ꝛ poſuit nos in cuſtodia: in domo p̄ncipis coquoꝝ: me q; et p̄ncipē piſtorū. ꝛ
καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν. καὶ
vidimus ſōniū in nocte vna ego q; et ipſe:
εἴδομεν ἐνύπνιον ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγώ τε καὶ αὐτός,
vnſqſq; ſm̄ ſuū ſōniū vidim⁹. erat āt ibi nobiſcū iuuenis ſeru⁹ hebre⁹ p̄ncipis
ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν. ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ᾽ ἡμῶν νεανίσκος παῖς ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμα-
coquoꝝ: et narrauimus ei: et cōiectauit nobis. factū ē āt: ſicut cōiectauit nobis: ſic
γείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν. ἐγενήθη δὲ, καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτως
et accidit: me q; reſtitui ad p̄ncipatū meū: illū āt ſuſpēdi. mittēs āt
καὶ συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν μου, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι. ἀποστείλας δὲ
pharao: vocauit ioſeph. et eduxerūt eū ex munitione: et totōderūt eū: et mutauerūt veſtimētū eius. et venit ad pharaonē. dixit āt pharao
φαραώ, ἐκάλεσε τὸν ἰωσήφ. καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ ὀχυρώματος, καὶ ἐξύρησαν αὐτόν, καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ. καὶ ἦλθε πρὸς φαραώ. εἶπε δὲ φαραὼ
ioſeph: ſomniū vidi: et cōiectās nō ē illō. ego āt audiui de te dicētes: audiētē te ſomnia: cōiectare ea.
τῷ ἰωσήφ, ἐνύπνιον ἑώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια, συγκρῖναι αὐτά.
reſpōdēs āt ioſeph: dixit pharaōi: ſine deo nō reſpōdebit ſalutare pharaoni.
ἀποκριθεὶς δὲ ἰωσήφ, εἶπε τῷ φαραώ, ἄνευ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον φαραώ.
locut⁹ ē āt pharao ioſeph: dicēs: in ſōnio meo putabā ſtare iuxta labiū fluminis:
ἐλάλησε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσήφ, λέγων, ἐν τῷ ὕπνῳ μου ᾤμην ἑστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,
et q̄ſi ex flumine aſcēdebāt ſeptē boues electe carnib⁹: et pulchre facie: ꝛ paſcebātur
καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξίν, καὶ καλαὶ τῷ εἴδει, καὶ ἐνέμοντο

Transla. Chal.

et vocauit oēs magiſtros egypti ꝛ oēs ſapiētes ei⁹: et narrauit eis pharao ſomniū ſuū: ꝛ nō erat q̄ interp̄taret illō pharaoni. Et locut⁹ eſt p̄nceps pīcernaꝝ pharaoni: dicēs. P̄cti mei ego recordoꝛ hodie. Pharao irat⁹ eſt ꝯtra ſuos ſuos: ꝛ poſuit me in cuſtodia dom⁹ p̄cipis militū: p̄ncipē quoq; piſtoꝝ mecū poſuit. Et ſomniauim⁹ ego ꝛ ille in vna nocte ſomniū: vnuſqſq; iuxta interp̄tationē ſomnij ſui ſomniauimus. Eratq; ibi nobiſcū puer hebre⁹ ſuus p̄ncipis militū: ꝛ narrauimus ei ſomnia: ꝛ interp̄tat⁹ eſt nobis: iuxta interp̄tationē vniuſcuiuſq; ſomnij īterp̄tatus ē. Et factū eſt ſicut interp̄tatus eſt nobis: ita fuit. me reduxit ad miniſteriū meū: ip̄m aūt ſuſpēdit. ꝛ miſit pharao ꝛ vocauit ioſeph ꝛ fecerūt euꝫ feſtinanter exire de carcere: et attonſus ē: ꝛ mutauit veſtimēta ſua: ꝛ īgreſſus ē ad pharaonē. Dixitq; pharao ad ioſeph. Sōniū ſomniaui ꝛ nō ē q̄ īterp̄tet illō: ꝛ ego audiui d̄ te dicētes: q̄ audis ſōniū ꝛ īterp̄taris illō. R̄nditq; ioſeph pharaōi dicēs. Nō ex ſapīa mea ſꝫ a facie dn̄i r̄ndebit pax pharaoni. Locutuſq; ē pharao cū ioſeph: dicēs. In ſōnio meo ecce ego ſtabā ſup ripā fluminis: ꝛ ecce de flumīe aſcendebant ſeptē boues pulchre ꝛ pingues carne et formoſe aſpectu: ꝛ paſcebantur

Pritiua chal.

שצה
שקה דבר
נטר
שעה
כמת תוב
רבה שנה כסה
עול אמר
פשר תוב אמר
תוב קום
חזא רעה

Interp̄. chal.

לכל חרשי מצראי ולכל חכימהא ואישתעי פרעה להון ית חלמיה ולית דפשר יתהון
לפרעה׃ ומליל רב שקי עם פרעה למימר ית סורחני אנא מדכר יומא דין׃ פרעה
רגז על עבדוהי ויהב יתי במטרת בית רב קטוליא יתי וית רב נחתומי׃ וחלמנא חלמא
בליליא חד אנא והוא גבר כפשרן חלמיה חלמנא׃ ותמן עמנא עולים עבראה עבדא
לרב קטוליא ואשתעינא ליה ופשר לנא ית חלמנא גבר כפושרן חלמיה פשר׃
והוה כמא דפשר לנא כן הוה יתי אתיב על שמושי ויתיה צלב׃ ושלח פרעה וקרא
ית יוסף ואריהטוהי מבית אסירי וספר ושני כסותיה ועל לות פרעה׃ ואמר
פרעה ליוסף חלמא חלמית ופשר לית ליה ואנא שמעית עלך למימר דאת שמע
חלמא ומפשר יתיה׃ ואתיב יוסף ית פרעה למימר בר מן חכמתי אילהין מן קדם
יי איתותב ית שלמא דפרעה׃ ומליל פרעה עם יוסף בחלמי הא אנא קאים על כיף
נהרא׃ והא מן נהרא סלקן שבע תורן פטימן בשר ושפירן למחזי ורעין

© Biblioteca Nacional de España

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

in achi. et ecce ſeptẽ boues alie aſcẽdebãt poſt
ἐν τῷ ἄχι. καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπί-
eas ex flumine: male et deformes
σω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ
aſpectu: et graciles carnib⁹: q̃les nõ vidi ta-
εἴδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν, οἵας οὐκ εἶδον τοι-
les in oĩ terra egypti turpiores. et deuo
αύτας ἐν ὅλῃ γῇ αἰγύπτου αἰσχροτέρας. καὶ κα-
rauerũt ſeptẽ boues graciles et turpes ſe-
τέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ καὶ αἰσχραὶ τὰς ἑ-
ptẽ boues p̃mas pulchras et ele-
πτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλε-
ctas: et igreſſe ſũt in vẽtres eaꝶ. et nõ
κτάς, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν. καὶ οὐ
manifeſte fuerũt: ꝙ ingreſſe ſũt i vẽtres
διάδηλοι ἐγένοντο, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας
earũ. et aſpect⁹ eaꝶ deformes: ſicut et
αὐτῶν. καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραί, καθάπερ καὶ
p̃us. ſuſcitatus ãt: dormiui. et vidi rur
τὴν ἀρχήν. ἐξεγερθεὶς δέ, ἐκοιμήθην. καὶ εἶδον πά-
ſus in ſõno meo: et q̃ſi ſeptẽ ſpice aſcẽ
λιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀ-
debãt in ꝓpagine vna plene et pulchre: alie
νέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ πλήρεις καὶ καλοί, ἄλ-
ãt ſeptẽ ſpice tenues et a vẽto corrupte pul
λοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύ-
lulabãt: vicine eaꝶ: ⁊ deuorauerũt ſeptẽ ſpi-
οντο, ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στά-
ce tenues et a vẽto corrupte ſeptẽ ſpicas
χυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας
pulchras et plenas. dixi ergo expo-
τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. εἶπα οὖν τοῖς ἐξη-
ſitoribus: et nõ fuit indicãs mihi illõ. et di
γηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό. καὶ εἶ-
xit ioſeph pharaõi: ſõniũ pharaõis vnũ
πεν ἰωσὴφ τῷ φαραώ, τὸ ἐνύπνιον φαραὼ ἕν ἐ-
eſt. q̃cũq; deus facit: oñdit pharaõi. ſe-
στιν. ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ φαραώ. αἱ ἑ-
ptẽ boues pulchre: ſeptẽ ãni ſũt. et ſe-
πτὰ βόες αἱ καλαί, ἑπτὰ ἔτη ἐστίν. καὶ οἱ ἑ-
ptẽ ſpice pulchre: ſeptẽ ãni ſũt. ſõniũ
πτὰ στάχυες οἱ καλοί, ἑπτὰ ἔτη ἐστίν. τὸ ἐνύπνι-
pharaonis vnũ ẽ. et ſeptẽ boues tenues
ον φαραὼ ἕν ἐστιν. καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ
aſcendentes poſt eas: ſeptẽ ãni
αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἐ-
ſunt. ⁊ ſeptẽ ſpice tenues et a vento
στίν. καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμό-
corrupte: ſeptẽ ãni ſũt. erunt ſeptẽ ãni fa-
φθοροι, ἑπτὰ ἔτη ἐστίν. ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λι-
mis. at verbũ q̃d dixi pharaoni: q̃cũq; de⁹
μοῦ. τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἴρηκα φαραώ, ὅσα ὁ θεὸς

Trãſla. B. Hiero.

ᶜin paſtu paludis ᵇvirecta carpebãt. ᵒEt ecce ᵇhas ſequebãtur ᵍalie ᵉſeptem ᶠboues in tantum ˡdeformes ᵒ& macilente: vt ᵠnũquam ᵃtales ꝏꝏꝏꝏ ᵗiⁿterra ˣegypti ʳviderim Que ˢdeuoratis & conſũptis ꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏ ᵍprioribus ᵐnullũ ſaturitatis dedere veſtigium: ſed ſimili macie & ſquallore torpebant. ʳEuigilans rurſus ſopore depſ-ſus ˢvidi ꝏꝏꝏꝏ ᵃſomnium. ᶜSeptem ᵇſpice ᵉpullulabant ꝏꝏꝏꝏ ᶠin culmo ᵍvno ʰplene ˡatq; pulcherrime. Alie ꝏꝏ ᵏquoq; ˡſeptem ᵒtenues & ꝏꝏꝏꝏ ᵖꝑcuſſe ᵠvredine ʳoriebãtur e ſtipula: q̃ priorum pulchritudinem ᶠdeuorauerunt. ꝏꝏꝏꝏ ᶜNarraui ꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏ ᵉcõiectoribus ſõniũ: ᶠ& nemo eſt ᵍqui ediſſerat. ˡReſpondit ᵏioſeph. ⁿSõnium regis ꝏꝏꝏꝏ ᵖvnum ᵠeſt. ᵒQue ⁿfacturus eſt ᶠdeus ꝏꝏꝏꝏ ˣoſtendit ʸpharaoni. ˢSeptem ᵃboues ꝏꝏꝏꝏ ᵇpulchre ᶠ& ſeptẽ ᵍſpice ʰplene ᶜſeptẽ ᵖvbertatis ᵒanni ᶜſunt: ⁿeadẽq; vim ꝏꝏꝏꝏ ᵐſomnii cõprehẽdunt. ᵖSeptem quoq; ᵠboues ʳtenues ˢatq; macilente ᵗque aſcenderunt ᵘpoſt eas: ᵃ& ſeptem ᵇſpice ꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏ ᶜtenues & ᵉvẽto vrẽte ᵖꝑcuſſe: ᵍſeptẽ ʰanni ᶠvẽture ſũt ˡfamis: qui hoc ordine complebuntur. ꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏ

Tex. Heb. Geñ. Ca. xli.

באחו: והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן דלות ורעות תאר
מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע: ותאכלנה
הפרות הרקות והרעות את
שבע הפרות הראשנות הבריאת:
ותבאנה אל קרבנה ולא נודע
כי באו אל קרבנה ומראיהן רע
כאשר בתחלה ואיקץ: וארא
בחלמי והנה שבע שבלים עלת
בקנה אחד מלאת וטבות: והנה
שבע שבלים צנמות דקות
שדפות קדים צמחות אחריהם:
ותבלען השבלים הדקות את
שבע השבלים הטבות ואמר אל
החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר
יוסף אל פרעה חלום פרעה
אחד הוא את אשר האלהים
עשה הגיד לפרעה: שבע פרת
הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה
חלום אחד הוא: ושבע הפרות
הרקות והרעת העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים
הרקות שדפות הקדים יהיו
שבע שני רעב: הוא הדבר אשר
דברתי אל פרעה אשר האלהים

Priſtiua. heb.

אחה פרה
דלל רוע
ריק ראה
אכל
בוא ידע
ראה
חלל יקץ ראה
טוב
דקק
קדם
בלע
נגד אמר
חלם
שנה

Interp̃. chal.

באחוא: והא שבע תורן אחרנין סליקן בתריהן חשיכן ובישן למחזי לחדא וחסירן
בשר לא חזיתי דיכותהן בכל ארעא דמצרים לבישו: ואכלן תורתא חסירתא ובישתא
ית שבע תורתא קדמיתא פטימתא: ועלן למעיהן ולא אתידע ארי עלן למעיהן
ומחזיהון ביש כיד בקדמיתא ואתערית: וחזית בחלמי והא שבע שבלין סלקן
בקניא חד מליאן וטבן: והא שבע שבליא נצן לקיין שקיפן קדום צמחן בתריהן:
ובלען שבליא לקיתא ית שבע שבליא טבתא ואמרית לחרשיא ולית דמחוי לי:
ואמר יוסף לפרעה חלמא דפרעה חד הוא ית דיי עתיד למעבד חוי לפרעה: שבע
תורתא טבתא שבע שנין אינין ושבע שבליא טבתא שבע שנין אינין חלמא חד
הוא: ושבע תורתא חסירתא ובישתא דסלקן בתריהן שבע שנין אינין ושבע שבליא
לקיתא ושקיפן קדום יהוין שבע שני כפנא: הוא פתגמא דמלילית עם פרעה
ית דיי

Tranſla. Chal.

in prato. Et ecce ſeptem boues alie aſcendebant poſt eas macilẽte nimis ⁊ deformes aſpectu: ⁊ diminute carnibus. nõ vidi ſimiles eis tantũ deformes in vniuerſa terra egypti: et comedebant boues macilente et deformes: alias ſeptẽ boues p̃ores pingues: et ingrediebant in vterũ earum: et non cognoſcebatur ꝙ ingreſſe fuiſſent in vterũ earum: ⁊ aſpectus eaꝶ erat deformis ſicut prius: ⁊ euigilaui. Vidiq; in ſomnio meo: ⁊ ecce ſeptem ſpice aſcendebant in calamo vno plene ⁊ bone. Et ecce ſeptem ſpice alie inanes ⁊ tenues ⁊ percuſſe vredine oriebãtur poſt eas. Et deuorabant ſeptem ſpice inanes ſeptem alias ſpicas pingues ⁊ bonas. Et dixi ſomniũ cõiectoribus: ⁊ nullus fuit qui indicaret mihi. Dixitq; ioſeph pharaoni. Somniũ pharaonis vnuꝫ eſt: quod facturus eſt deus oſtendit pharaoni. Septem boues bone: ſeptẽ anni ſunt: ⁊ ſeptem ſpice bone: ſeptem anni ſunt: ſomniuꝫ vnum eſt. Septem autem boues macilente ⁊ deformes: que aſcendebãt poſt eas: ſeptem anni ſunt: ⁊ ſeptem ſpice tenues ⁊ percuſſe vredine: erunt ſeptem anni famis. Ipſe eſt ſermo quem locutus ſum cum pharaone: quod deus ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

Priſtiua chal.

אחה
חזה
עול ידע
חזא עור חזא
קנה מלא טוב
נוץ לקה טוב
חוה אחד עבד
טוב שנה
לקה הוה שנה

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

Tex. Heb.	Primitiua heb.
עשה הראה את פרעה: הנה שבע	ראה
שנים באות, שבע גדול בכל ארץ	בוא גדל
מצרים: וקמו שבע שני רעב ייי	קום
אחריהן ונשכח כל השבע בארץ	שכח
מצרים, וכלה הרעב את הארץ: י	
ולא יודע השבע בארץ מפני ייי	ידע פנה
הרעב ההוא אחרי כן, כי כבד הוא	
מאד: ועל השנות החלום אל יי	שנה
פרעה פעמים, כי נכון הדבר ייי	כון
מעם האלהים, וממהר האלהים י	מהר
לעשתו: ועתה ירא פרעה איש י	עשה ראה
נבון וחכם, וישיתהו על ארץ ייי	שות
מצרים: יעשה פרעה ויפקד ייי	פקד
פקדים על הארץ, וחמש את ייי	
ארץ מצרים בשבע שני השבע: י	שנה
ויקבצו את כל אכל השנים ייי	קבץ
הטבות הבאת האלה, ויצברו בר	טוב בוא צבר
תחת יד פרעה אכל בערים ייי	עיר
ושמרו: והיה האכל לפקדון ייי	
לארץ, לשבע שני הרעב אשר יי	
תהיין בארץ מצרים, ולא תכרת	היה כרת
הארץ ברעב: וייטב הדבר בעיני	יטב
פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר י	אמר
פרעה אל עבדיו, הנמצא כזה יי	מצא
איש אשר רוח אלהים בו: ייי	
ויאמר פרעה אל יוסף, אחרי ייי	
הודיע אלהים אותך את כל זאת	ידע

Traſla. B. Hiero.

Ecce ſeptem
anni venient fertilita-
tis magne in vniuerſa
terra egypti: quos ſe-
quentur ſeptē anni alii
tante ſterilitatis: vt obli
uioni tradat cūcta retro
abūdātia. Cōſūptura
eſt eī fames oēm terrā:
& vbertatis magnitudi
nē perditura eſt
inopie magnitudo.
Quod aūt vidiſti ſcđo
ad eandē rē ptinēs ſom
niū: firmitatis indiciū ē:
eo q fiat ſermo
dei: & velocius
impleatur. Nunc ergo
prouideat rex virum
ſapiētē & induſtriū: &
preficiat eum terre
egypti: qui cōſtituat
ppoſitos p cunctas re-
giones: & quintā partē
fructuū per ſeptē ānos
fertilitatis
qui iam nūc futuri ſūt:
congreget in horrea:
& omne frumentum
ſub pharaōis ptāte cō
datur: ſeruetur in vr-
bibus: & preparetur fu-
ture
ſeptem annorum fami
que
oppſſura eſt egyptum
& non conſumetur
terra inopia. Placuit
pharaoni conſilium
& cunctis miſtris eius.
Locutuſq; eſt
ad eos. Num inuenire
poterimus talem
virum: qui ſpiritu dei
plenus ſit.
Dixit ergo ad ioſeph.
Quia
oſtendit tibi deus om
nia que locutus es.

Traſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

facit: oſdit pharaōi. ecce ſeptē ānis veni-
ποιεῖ, ἔδειξε τῷ φαραώ. ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχε-
et abūdātia multa in oī tra egypti. veniētāt
ται εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. ἥξει δὲ
ſeptē āni famis poſt hec.. et obliuiſcētur
ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα. καὶ ἐπιλήσονται
ſaturitatis in oī tra egypti. et cōſumet
τῆς πλησμονῆς ἐν ὅλῃ γῇ αἰγύπτου. καὶ ἀναλώσει
fames trā. et nō cognoſcet abūdā
ὁ λιμὸς τὴν γῆν. καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθη
tia in tra pre fame futura poſt
νία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου με
hec. fortis eñi erit valde. de eo āt qđ
τὰ ταῦτα. ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα. περὶ δὲ τοῦ
iteratū eſt ſōniū pharaōi bis: q2 verū e-
δευτερῶσαι τὸ ἐνύπνιον φαραὼ δίς, ὅτι ἀληθὲς ἔ
rit vbū a deo. et accelerabit de9
σται τὸ ῥῆμα παρὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς
vt faciat illud. nūc ergo cōſidera hoīem pru
τοῦ ποιῆσαι αὐτό. νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρό
dētē et ſapientē: et conſtitue eū ſup terrā
νιμον καὶ συνετόν, καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς
egypti. et faciat pharao: et conſtituat
αἰγύπτου. καὶ ποιησάτω φαραώ, καὶ καταστησά
ppoſitos ſup terrā: τ quītēt
τω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀποπεμπτω-
oēs fruges tre egypti
σάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς αἰγύπτου
ſeptē ānoꝝ abūdātie: et cōgregent
τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας, καὶ συναγαγέτωσαν
oēs eſcas ſeptē ānoꝝ venien
πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομέ
tiū bonoꝝ hoꝝ: et cōgregetur fru-
νων τῶν καλῶν τούτων, καὶ συναχθήτω ὁ σῖ-
mētū ſub manu pharaōis: eſce in ciuitati
τος ὑπὸ χεῖρα φαραώ, βρώματα ἐν ταῖς πόλε
bus cuſtodiātur: et erūt eſce cuſtodi
σι φυλαχθήτω, καὶ ἔσται τὰ βρώματα πεφυλα
te tre in ſeptē ānos famis: q erūt
γμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσον-
in tra egypti: τ nō cōteretur tra in
ται ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν
fame. placuerūt āt verba coram pharaone. τ
τῷ λιμῷ. ἤρεσε δὲ τὰ ῥήματα ἐναντίον φαραώ, καὶ
corā oībus ſeruis eius. et ait
ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ. καὶ εἶπε
pharao ſeruis ſuis: nunqđ inueniem9 homi
φαραὼ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, μὴ εὑρήσομεν ἄνθρω-
nē talem: q hȝ ſpiritū dei in ſeipſo:
πον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ;
ait āt pharao ioſeph: q2 oſtendit de
εἶπε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσήφ, ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ θε-
us tibi oīa hec.
ὅς σοι πάντα ταῦτα,

Primitiua chal.

חזא אתא רבב
קום נשה שצא
ידע היה תנה
תרי אחא עבד
חזא מנה עבד
מנה אמן זרד
כנש שנה טוב
אתא נצר אמן
קרה נטר היה
שנה היה שצא
שכח נבא ידע

Interp. chal.

facturus eſt oſtendit pharaoni. Ecce ſeptem anni ſaturitatis magne venient in vniuerſa terra egypti. Et conſurgent poſt eos ſeptē anni famis: τ obliuioni tradetur oīs ſaturitas in terra egypti: τ conſumet fames populū terre. Et nō cognoſcetur ſaturitas in terra egypti propter famē illam que erit poſtea: quoniā valde grauis erit. Et quia iteratū eſt ſomniū pharaonis his duabus vicibus: indicat quoniā certus erit ſermo a facie dei: τ cito faciet eum deus. Et nunc prouideat pharao virū prudentē τ ſapientē: τ conſtituat eum ſuper terram egypti: faciat hoc pharao τ conſtituat prepoſitos ſup terram: τ muniant terraȝ egypti in ſeptē annis ſaturitatis: τ cōgregent omne frumentum annoꝝ bonorū iſtoruȝ qui venturi ſunt: τ condāt frumentū ſub poteſtate prepoſitoꝝ pharaonis: ſeruēt q; frumentū in vrbibus. Et erit frumentū ſeruatū in terra pro ſepteȝ annis famis: qui futuri ſunt in terra egypti: τ non cōſumetur fame populus terre. Et placuit ſermo in oculis pharaonis τ in oculis ſeruorum ſuoꝝ. Dixitq; pharao ſeruis ſuis. Nunqđ inueniem9 talem virū: in quo ſpūs ꝓphetie a facie dei eſt. Dixitq; pharao ad ioſeph. Poſtq̄ ſcire te fecit de9 oīa hec

Tranſla. Chal.

עתיד למעבד אחזי ית פרעה: הא שבע שניא אתיין שבעא רבא בכל ארעא דמצרים:
ויקומון שבע שני כפנא בתריהון, ויתנשי כל שבעא בארעא דמצרים, וישיצי
כפנא ית עמא דארעא: ולא יתידע שבעא בארעא, מן קדם כפנא ההוא דיהא בתר
כן ארי תקיף הוא לחדא: ועל דאתני חלמא לפרעה דנן תרתין זמנין, ארי תקין י
פתגמא מן קדם יי, ומוחי יי למעבדיה: וכען יחזי פרעה גבר סוכלתן וחכים, י
ומנייה על ארעא דמצרים: יעביד פרעה וימני מהימנין על ארעא, ויזרזון ית י
ארעא דמצרים בשבע שני שבעא: ויכנשון ית כל עבור שניא טבתא דאתיין אלין,
ויצברון עיבורא תחות יד מהימני פרעה עיבורא בקרויא ויטרון: ויהא עבורא גניז
לארעא לשבע שני כפנא דתהוין בארעא דמצרים, ולא ישתיצי עמא דארעא בכפנא:
ושפר פתגמא בעיני פרעה ובעיני כל עבדוהי: ואמר פרעה לעבדוהי, הנשכח כדין גבר
דרוח נבואה מן קדם יי ביה: ואמר פרעה ליוסף, בתר דאודע יי יתך ית כל דא,

© Biblioteca Nacional de España

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

non ẽ hõ prudentior et ſapientior te. tu
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερός σου. σὺ
eris ſup domũ meã: et in ore tuo obe
ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπα-
diet oĩs pplʼs meus. verũtñ throno ſuperabo te
κούσεται πᾶς ὁ λαός μου. πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου
ego. dixit ãt pharao ioſeph: ecce conſtituo te ho
ἐγώ. εἶπε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσήφ, ἰδοὺ καθίστημί σε σή-
die ſup oẽm terrã egypti. ꝛ accipiens
μερον ἐπὶ πάσης τῆς γῆς αἰγύπτου. καὶ περιελόμενος
pharao anulũ de manu ſua: circun-
φαραὼ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθη-
poſuit eũ ſup manũ ioſeph: et induit eũ
κεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν
ſtola byſſina: et circũpoſuit torquẽ aureã cir
στολὴν βυσσίνην, καὶ περιέθηκεν κλοιὸν χρυσοῦν περὶ
cũ collum eius. et fecit aſcẽdere eum ſup
τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ
currũ ſecũdũ eius. et predi
τὸ ἅρμα τὸ δευτερεῦον τῶν αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυ-
cauit ante eum preco. et conſtituit eum
ξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κῆρυξ. καὶ κατέστησεν αὐτὸν
ſup oẽ trã egypti. dixit ãt pharao: ioſeph:
ἐφʼ ὅλης γῆς αἰγύπτου. εἶπε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσήφ,
ego pharao: ſine te nõ extollet nullus manũ
ἐγὼ φαραώ, ἄνευ σου οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα
ſuã in oĩ tra egypti. et vocauit pharao
αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ γῇ αἰγύπτου. καὶ ἐκάλεσε φαραὼ
nomẽ ioſeph pſonthõphanech. ꝛ dedit ei
τὸ ὄνομα ἰωσὴφ ψονθομφανήχ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
aſeneth filiã petefre ſacerdotis heliopoleoſ
τὴν ἀσενὲθ θυγατέρα πετεφρῆ ἱερέως ἡλιουπόλεως
ipi vxorẽ. ioſeph ãt erat ãnoꝝ triginta: qñ
αὐτῷ γυναῖκα. ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε
ſtetit corã pharaõe rege egypti. egreſſꝰ ẽ ãt
ἔστη ἐναντίον φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου. ἐξῆλθε δὲ
ioſeph a facie pharaõis: et ptrãſijt oẽm
ἰωσὴφ ἐκ προσώπου φαραώ, καὶ διῆλθε πᾶσαν
trã egypti. et fecit tra in ſeptẽ an-
γῆν αἰγύπτου. καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτε-
nis abũdãtie manipulos. et cõgregauit oẽs
σι τῆς εὐθηνίας δράγματα. καὶ συνήγαγε πάντα
cibos ſeptẽ ãnoꝝ: ĩ qbꝰ erat abũdãtia
τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία
in tra egypti: et poſuit eſcas in
ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς
ciuitatibꝰ. eſcas agroꝝ ciuitatis
πόλεσιν. βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως
q̃ in circuitu eius poſuit in ipa. et cõgregauit
τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ. καὶ συνήγαγεν
ioſeph triticũ quaſi arenã
ἰωσὴφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς

Trãſla. B. Hiero.

nũquid ſapientiorẽ & conſimilem tui inuenire potero. Tu eris ſup domũ meã: & ad tui oris imperiũ cũctus ppls obediet. Vno tm̃ regni ſolio pcedã te. Dixitq; rurſum pharao ad Ioſeph. Ecce conſtitui te ſup vniuerſã terrã egypti. Tulitq; anulũ de manu ſua: & dedit eũ ĩ manu eius. Veſtiuit q; eum ſtola byſſina: & collo torquem aureã circũpoſuit. Fecitq; eũ aſcendere ſuper currum ſuũ ſecũdũ: clamãte precone: vt oẽs corã eo genu flecterent: & prepoſitũ eẽ ſcirent vniuerſe terre egypti. Dixit quoq; rex egypti ad ioſeph. Ego ſũ pharao. Abſq; tuo iperio nõ mouebit quiſq̃ manũ aut pedẽ ĩ oĩ terra egypti. Vertitq; nomen eius: & vocauit eum lĩgua egyptiaca ſaluatorẽ mũdi. Dedit q; illi vxorẽ aſſenẽ filiam phutifaris ſacerdotis Heliopoleos. Egreſſus ẽ itaq; ioſeph ad terram egypti. Triginta annorũ erat qñ ſtetit in cõſpectu regis pharaonis: & circuiuit omnes regiones egypti. Venitq; fertilitas ſeptẽ annorum: & in mãipulos redacte ſegetes cõgregate ſunt in horrea egypti. Oĩs ẽt frugum abundantia in ſingulis vrbibus condita eſt. Tantaq; fuit abundantia tritici: vt arene

Tex. Heb.

אין נבון וחכם כמוך׃ אתה תהיה
על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר
פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך
על כל ארץ מצרים׃ ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו ויתן אתה
על יד יוסף וילבש אתו בגדי
שש וישם רבד הזהב על צוארו׃
וירכב אתו במרכבת המשנה אשר
לו ויקראו לפניו אברך ונתון
אתו על כל ארץ מצרים׃ ויאמר
פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש את ידו
ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃
ויקרא פרעה שם יוסף צפנת
פענח ויתן לו את אסנת בת
פוטיפרע כהן און לאשה ויצא
יוסף על ארץ מצרים׃ ויוסף בן
שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃
ותעש הארץ בשבע שני השבע
לקמצים׃ ויקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ
מצרים ויתן אכל בערים אכל
שדה העיר אשר סביבתיה נתן
בתוכה׃ ויצבר יוסף בר כחול

Primitiua. heb.

פה נשק
גדל מן
נתן
סור
נתן
לבש
שום צור
רכב שנה
קרא פנה ברך
רום
איש
עבר
עשה שנה
קבץ
היה
נתן עיר
סבב
צבר

Interp. chal.

לית סוכלתן וחכים דכותך׃ את תהי ממנא על ביתי ועל מימרך יתזן כל עמי לחוד
כורסי מלכותא הדין אהי יקיר מנך׃ ואמר פרעה ליוסף חזי דמניתי יתך על כל
ארעא דמצרים׃ ואעדי פרעה ית עזקתיה מעל ידיה ויהב יתה על ידא דיוסף
ואלביש יתיה לבושין דבוץ ושוי מניכא דדהבא על צואריה׃ וארכיב יתיה
ברתיכא תנינא דיליה ואכריזו קדמוהי דין אבא למלכא ומני יתיה על כל ארעא
דמצרים׃ ואמר פרעה ליוסף אנא פרעה ובר מן מימרך לא ירים גבר ית ידיה למיחד
זין וית רגליה למרכב על סוסיא בכל ארעא דמצרים׃ וקרא פרעה שמא דיוסף גברא
דמטמרן גלין ליה ויהב ליה ית אסנת בת פוטיפרע רבא דאון לאנתו ונפק יוסף
שליט על ארעא דמצרים׃ ויוסף בר תלתין שנין כד קם קדם פרעה מלכא דמצרים
ונפק יוסף מן קדם פרעה ועבר שליט בכל ארעא דמצרים׃ וכנשו דיירי ארעא עבורא
שני שבעא עבורא לאוצרין׃ וכנש ית כל עיבור שבע שנין דהואה בארעא דמצרים ויהב
עבורא בקרויא עבור חקל קרתא די בסוחרנהא יהב בגוה׃ וכנש יוסף עבורא כחלא

Tranſla. Chal.

non eſt ſapiẽs nec prudẽs ſimilis tui. Tu eris prepoſitus ſup domũ meã: ꝛ ad verbuꝫ tuũ gubernabit oĩs populꝰ meꝰ. tantũmodo hoc regio ſolio ero honorabilior te. Dixitq; pharao ad ioſeph. Vide q̃ conſtitui te ſup vniuerſam terrã egypti Et abſtulit pharao anulũ ſuũ de manu ſua: ꝛ dedit eũ in manu ioſeph: ꝛ induit euꝫ veſtimẽtis biſſynis: ꝛ poſuit torquẽ aureũ ſup collum eius. Et aſcendere eũ fecit in quadriga ſua ſcda: et preconizare fecit corã eo: hic eſt pater regis: ꝛ conſtituit euꝫ ſup omnẽ terrã egypti. Dixitq; pharao ad ioſeph. Ego pharao: ꝛ abſq; verbo tuo nõ leuabit vir manũ ſuã ad tenẽda arma: neq; pedẽ ſuũ ad equitandũ ſup equũ in vniuerſa terra egypti. Et vocauit pharao nomen ioſeph: vir cui ſecreta reuelãtur. Deditq; ei aſeneth filiã putifaris pncipis on in vxorẽ. Egreſſuſq; eſt ioſeph dñans p vniuerſam terrã egypti. Ioſeph aũt trigita annoꝝ etatis erat: qñ ſtetit corã pharaone rege egypti. Et egreſſus eſt ioſeph a facie pharaonis: ꝛ trãſiuit dñans in vniuerſaꝫ terrã egypti. Et cõgregauerũt hitatores terre frumentũ in horreis in ſeptẽ ãnis fertilitatis: ꝛ ꝯgregauit oẽ frumẽtũ annoꝝ ſeptẽ qđ fuit in tra egypti: ꝛ poſuit frumẽtũ in vrbibꝰ in vnaquaq; vrbe poſuit frumẽtũ agri qui in circuitu eius erat. Et cõgregauit ioſeph frumentũ q̃ſi arenã

Primitiua chal.

היה מנה אמר
זון חזא מנה
עדה
לבש שוה צור
רכב כרז מנה
אמר רום אחד
רכב
גלה רבב אנת
שנה קום
דור
אצר הוה
קרה

© Biblioteca Nacional de España

רבה | הים הרבה מאד עד כי חדל
ספר | לספר כי אין מספר: וליוסף ילד
שנה בוא | שני בנים בטרם תבוא שנת
 | הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
 | פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את
בכר נשה | שם הבכור מנשה כי נשני
 | אלהים את כל עמלי ואת כל בית
שנה | אבי: ואת שם השני קרא אפרים
פרה ענה | כי הפרני אלהים בארץ עניי:
כלה | ותכלינה שבע שני השבע אשר
חלל | היה בארץ מצרים: ותחלינה שבע
שנה | שני הרעב לבוא כאשר אמר
היה | יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 | ובכל ארץ מצרים היה לחם:
רעב צעק | ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק
אמר | העם אל פרעה ללחם ויאמר
ילך | פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף
עשה | אשר יאמר לכם תעשו: והרעב
פנה פתח | היה על כל פני הארץ ויפתח
שבר | יוסף את כל אשר בהם וישבר
חזק | למצרים ויחזק הרעב בארץ
בוא | מצרים: וכל הארץ באו מצרימה
 | לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
Cap. xlij. | הארץ: וירא יעקב כי יש
ראה | שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו
ראה | למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי
ירד | כי יש שבר במצרים רדו שמה

maris coequaretur: & copia mēſurā excederet. Natiq́ſunt ioſeph filii duo anteq̄ vēiret fames: quos pepit ei aſſenez filia phutifaris ſacerdotis helíopoleos. vocauitq́ nomē primogeniti manaſſes: dicēs. Obliuiſci me fecit deus oīm laborū meorū: & domus patris mei. Nomē quoq́ ſecūdi appellauit effraim: dicens. Creſcere me fecit deus in terra pauptatis mee. Igitur tranſactis ſeptē vbertatis annis: q̄ fuerant in egypto: ceperunt venire ſeptē anni inopie: quos predixerat Ioſeph: & in vniuerſo orbe fames preualuit. In cuncta etiā terra egypti fames erat. Qua eſuriente clamauit populus ad pharaonē alimenta petens. Quibus ille rñdit. Ite ad ioſeph: & quicquid ipſe vobis dixerit: facite. Creſcebat aūt quottidie fames in omni terra: apuitq́ ioſeph vniuerſa horrea: & vendebat egyptiis. Nā & illos oppreſſerat fames. Oēſq́ prouīcie veniebant in egyptum vt emerent eſcas: & malum inopie temperarēt.

Ca. 42.

Audiens āt iacob q alimenta vēderentur in egypto: dixit filiis ſuis. Quare negligitis. Audiui q triticū venūdetur ī egypto. Deſcendite

maris multā valde. donec nō potuit numerare. neq; .n. erat numer⁹. at ioſeph fuerūt filij duo anteq̄ venirēt ſeptē anni famis quos pepit ei aſeneth: filia petefre ſacerdotis helíopoleos. vocauit āt ioſeph nomē p̄mogeniti manaſſe. q2 obliuiſci me fecit de⁹ oium dolor meor: et oium d̄ pr̄is mei. at nomē ſecūdi vocauit ephraim. q2 auxit me de⁹ in terra humilitatis mee. trāſierūt āt ſeptē āni abundātie: q̄ fuerūt in terra egypti. et ince peꝛt ſeptē āni famis venire: ſicut dixit ioſeph. et facta ē fames in oī terra: in āt oī terra egypti erāt panes: et eſuriuit oīs terra egypti. clamauit āt pp̄ls ad pharaonē p panib⁹. dixit āt pharao oībus egyptijs: ite ad ioſeph: et qd̄ dixerit vobis: facite. ⁊ fames erat ſup faciē oīs ſre. aperuit āt ioſeph oīa horrea: et vēdebat oīb⁹ egyptijs. et oēs regiōes venerūt in egyptū: emere ad ioſeph. inualuit eni fames in oī ſra.

θαλάσσης πολλὴν σφόδρα. ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμῆσαι. οὐ δὲ γὰρ ἦν ἀριθμός. τῷ δὲ ἰωσὴφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἀσενέθ, θυγάτηρ πετεφρῆ ἱερέως ἡλιουπόλεως. ἐκάλεσε δὲ ἰωσὴφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου μανασσή. ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν ἐφραίμ. ὅτι ηὔξησέ με ὁ θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου. παρῆλθε δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν γῇ αἰγύπτου. καὶ ἤρξατο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἐν δὲ πάσῃ γῇ αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι, καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῆ αἰγύπτου. ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς φαραὼ περὶ ἄρτων. εἶπε δὲ φαραὼ πᾶσι τοῖς αἰγυπτίοις, πορεύεσθε πρὸς ἰωσήφ, καὶ ὃ ἂν εἴπῃ ὑμῖν, ποιήσατε. καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ἀνέῳξε δὲ ἰωσὴφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς αἰγυπτίοις καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς αἴγυπτον, ἀγοράζειν πρὸς ἰωσήφ. ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ca. 42.

Uidēs āt iacob: q2 eſt vēditio tritici in egypto: dixit ad filios ſuos: vt q̄d pigri eſtis: ecce audiui: q2 eſt triticū in egypto: deſcendite illuc:

ἰδὼν δὲ ἰακώβ, ὅτι ἐστὶ πρᾶσις σίτου ἐν αἰγύπτῳ, εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἵνα τί ῥαθυμεῖτε, ἰδοὺ ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν αἰγύπτῳ, κατάβητε ἐκεῖ,

Tranſla. Chal.

ימא סגי לחדא עד דפסק ממני ארי לית מנין: וליוסף איתילידו תרין בנין עד
לא עלת שתא דכפנא דילידת ליה אסנת בת פוטיפרע רבא דאון: וקרא יוסף ית
שום בוכרא מנשה ארי אנשיני יי ית כל עמלי וית כל בית אבא: וית שום תנינא
קרא אפרים ארי אפשני יי בארע שעבודי: ושלימא שבע שני שבעא דהואה
בארעא דמצרים: ושריאה שבע שני כפנא למיתי כמא דאמר יוסף והוה כפנא בכל
ארעתא ובכל ארעא דמצרים הוה לחמא: וכפינת כל ארעא דמצרים וצוח עמא לות
פרעה ללחמא ואמר פרעה לכל מצראי אזילו לות יוסף דיימר לכון תעבדון: וכפנא
הוה על כל אפי ארעא ופתח יוסף ית כל אוצריא די בהון עיבורא וזבין למצרים
ותקיף כפנא בארעא דמצרים: וכל דיירי ארעא אתו למצרים למזבן עיבורא מן
יוסף ארי תקיף כפנא בכל ארעא: **Ca. xlij.** וחזא יעקב ארי אית
עיבורא מזדבן במצרים ואמר יעקב לבנוהי למה דנן תתחזון: ואמר הא שמעית ארי
אית עיבורא מזדבן במצרים חותו לתמן

Pritiua chal.

סגא מנה ילד
עול רבב
נשה חנה
נפש היה
אתא
אמר עבד
הור אתא
זבן חזא
נחת

Interp̄. chal.

maris multū nimis;: donec ceſſaret numerari: eo q nō hēbat nūerū. Joſeph aūt nati ſunt duo filij anteq̄ veniret ann⁹ famis: quos peperit ei aſeneth filia putifaris principis on. Uocauitq́ ioſeph nomē p̄mogeniti manaſſes: dicens. q2 obliuiſci me fecit deus oīs laboris mei ⁊ oīs domus patris mei. Nomen autē ſecundi appellauit ephraim: dicēs. Quia creſcere me fecit deus in terra ſubiectionis mee. Et cōpleti ſunt ſeptē anni ſaturitatis qui fuerāt in terra egypti: ⁊ ceperunt venire ſeptē anni famis: ſicut dixit ioſeph. Et fuit fames in vniuerſis terris: ⁊ in omni terra egypti erat panis: eſuriebat quoq́ oīs terra egypti: ⁊ clamauit populus ad pharaonē pro pane. Dixitq́ pharao oībus egyptijs: ite ad ioſeph: ⁊ ſicut dixerit vobis facite. Fames aūt erat ſuper faciē vniuerſe terre: ⁊ aperuit ioſeph vniuerſa horrea in quibus erat frumentum: ⁊ vēdidit egyptijs: preualebatq́ fames in terra egypti. Omneſq́ habitatores terre veniebant in egyptum: vt emerent frumentū a ioſeph: quoniā preualuerat fames in vniuerſa terra. Ca. 42.

Et vidit iacob q frumentum vendebatur in egypto. Et dixit filijs ſuis: quare negligitis. dixitq́. Ecce audiui q frumentum venditur in egypto: deſcendite illuc:

© Biblioteca Nacional de España

Tráſla.Gre.lxx.cũ interp̃.latina.

et emite nob paruas eſcas: vt viuam⁹:
καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζῶμεν,
et nõ moriamur. deſcẽderũt ãt frẽs
καὶ μὴ ἀποθάνωμεν. κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ
ioſeph decẽ emere triticũ ex egypto.
ἰωσὴφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ αἰγύπτου.
at beniamin frẽm ioſeph: nõ mi=
τὸν δὲ βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν ἰωσήφ, οὐκ ἀπέ=
B sit cũ fratrib⁹ ſuis. dixit em̃. ne
στειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. εἶπε γάρ. μή
forte accidat ei lãgor. venerũt ãt filij
ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία. ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ
iſrael in egyptũ emere triticũ cũ veni=
ἰσραὴλ εἰς αἴγυπτον ἀγοράζειν σῖτον μετὰ τῶν ἐρ
entib⁹. erat em̃ fames in t̃ra chanaã. ioſeph
χομένων. ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ χαναάν. ἰωσὴφ
ãt erat p̃nceps t̃re. hic vẽdebat oĩ
δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς. οὗτος ἐπώλει παντὶ
populo t̃re. veniẽtes ãt frẽs ioſeph
τῷ λαῷ τῆς γῆς. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἰωσὴφ
adorauerũt eũ in faciẽ ſup t̃ra.
προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
vidẽs ãt ioſeph frẽs ſuos: cogno
ἰδὼν δὲ ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπέγ=
uit: et alienat⁹ ẽ in eis: et locut⁹ ẽ eis
νω, καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐ
dura. et ait illis: vñ veniſtis?
τοῖς σκληρά. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πόθεν ἥκατε;
illi ãt dixerũt: de t̃ra chanaan emere eſcas.
οἱ δὲ εἶπαν, ἐκ γῆς χαναὰν ἀγοράσαι βρώματα.
cognouit ãt ioſeph fratres ſuos: ipſi
ἐπέγνω δὲ ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, αὐτοὶ
ãt nõ cognouerũt eũ. ⁊ recordat⁹ ẽ ioſeph
δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. καὶ ἐμνήσθη ἰωσὴφ τῶν
ſomniox: q̃ vidit ipſe. et ait illis: ex=
ἐνυπνίων, ὧν εἶδεν αὐτός. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, κα
ploratores eſtis: cõſiderare veſtigia regiõis
τάσκοποι ἐστέ, κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας
veniſtis. illi ãt dixerũt: non dñe: ſerui
ἥκατε. οἱ δὲ εἶπαν, οὐχὶ κύριε, οἱ παῖδές
tui venim⁹ emere eſcas: oẽs ſum⁹
σου ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα, πάντες ἐσμὲν
filij vni⁹ hoĩs: pacifici ſum⁹: nõ ſũt
υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου, εἰρηνικοί ἐσμέν, οὐκ εἰσὶν οἱ
ſerui tui exploratores. ait ãt illis: nõ:
παῖδές σου κατάσκοποι. εἶπε δὲ αὐτοῖς, οὐχί,
ſʒ veſtigia t̃re veniſtis videŕ. illi ãt dixerũt:
ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν. οἱ δὲ εἶπαν,
duodeciʒ ſum⁹ ſerui tui frẽs in t̃ra cha
C δώδεκα ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ χα
naan: et ecce iunior cum
ναάν, καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ

Tráſla.B.Hiero.

& emite nobis neceſſaria: vt poſſimus viuere: & nõ cõſumamur inopia. Deſcẽdentes igitur fratres ioſeph decẽ vt emerent frumenta in egypto: beĩamin domi retento a Iacob: qui dixerat frĩbus eius ne forte in itinere quicq̃ patiatur mali: igreſſi ſunt terrã egypti cũ aliis q̃ pgebãt ad emẽdũ. Erat ãt fames in terra chanaã: & ioſeph erat princeps in terra egypti: atq̃ ad eius nutũ frumẽta populis vendebantur. Cũq̃ adoraſſent eum fratres ſui & agnouiſſet eos: quaſi ad alienos durius loquebatur: interrogans eos. Vnde veniſtis. Qui reſponderunt de terra chanaan: vt emamus victui neceſſaria. Et tñ frẽs ipſe cognoſcens non eſt cognitus ab eis. Recordatuſq̃ ſomniorũ que aliqñ viderat: ait ad eos. Exploratores eſtis: vt videatis infirmiora terre veniſtis. Qui dixerũt. Non eſt ita domine: ſed ſerui tui venerũt vt emerent cibos. Omnes filii vnius viri ſumus. Pacifici venimus: nec quicq̃ famuli tui machinantur mali. Quibus ille rñdit. Aliter eſt. Immunita terre huius cõſiderare veniſtis. At illi dixerũt. duodeci inquiunt frẽs ſerui tui ſumus filii viri vnius in terra chanaã. Minimus cum

Tex.Heb. Geñ. Ca.xlii.

וישברו לנו משם ונחיה ולא
נמות: וירדו אחי יוסף עשרה
לשבר בר ממצרים: ואת בנימין
אחי יוסף לא שלח יעקב את
אחיו כי אמר פן יקראנו אסון:
ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
הבאים כי היה הרעב בארץ
כנען: ויוסף הוא השליט על
הארץ הוא המשביר לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו
לו אפים ארצה: וירא יוסף את
אחיו ויכרם ויתנכר אליהם
וידבר אתם קשות ויאמר
אלהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כנען לשבר אכל: ויכר
יוסף את אחיו והם לא הכרהו:
ויזכר יוסף את החלמות אשר
חלם להם ויאמר אלהם מרגלים
אתם לראות את ערות הארץ
באתם: ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו
בני איש אחד נחנו כנים אנחנו
לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם
לראות: ויאמרו שנים עשר
עבדיך אחים אנחנו בני איש
אחד בארץ כנען והנה הקטן את

Priitiua.heb.

חיה
מות
קרא אסן
בוא
שלט
שבר
שחה
ראה
נכר
דבר קשה
בוא אמר
זכר
רגל
ראה ערה
כון
שנה

Interp̃.chal.

ותזבונו לנא מתמן ונחי ולא נמות: ונחתו אחי יוסף עשרה למזבן עיבורא ממצרים:
וית בנימין אחוהי דיוסף לא שלח יעקב עם אחוהי ארי אמר דילמא יערעניה מותא:
ואתו בני ישראל למזבן עיבורא בגו עליא ארי הוה כפנא בארעא דכנען: ויוסף הוא
דשליט על ארעא הוא מזבן עיבורא לכל עמא דארעא ואתו אחי יוסף וסגידו ליה
על אפיהון על ארעא: וחזא יוסף ית אחוהי ואישתמודעינון וחשיב מה דימליל
עמהון ומליל עמהון קשיאן ואמר להון מנן אתיתון ואמרו מארעא דכנען למזבן
עיבורא: ואישתמודע יוסף ית אחוהי ואינון לא אשתמודעוהי: ודכיר יוסף ית
חלמיא דחלים להון ואמר להון אלילי אתון למחזי ית בדקא דארעא אתיתון:
ואמרו ליה לא רבוני ועבדך אתו למזבן עיבורא: כולנא בני גברא חד נחנא כינא
אנחנא לא הוו עבדך אלילי: ואמר להון לא אלהין בדקא דארעא אתיתון למחזי:
ואמרו תרי עשר עבדך אחין אנחנא בני גברא חד בארעא דכנען והא זעירא עם

Tranſla.Chal.

et emite nobis inde: ⁊ viuem⁹ ⁊ nõ moriemur. Deſcẽderũtq̃ frẽs ioſeph decẽ: vt emerẽt frumentũ in egypto. Beniamin aũt frẽm ioſeph nõ miſit iacob cũ fribus ſuis. Dixit enim: ne forte accidat ei mors. Venerũtq̃ filij iſrael vt emerẽt frumentũ cum aliis veniẽtibus: qm̃ fames erat in terra chanaã. Joſeph aũt ipſe erat q̃ preerat ĩ terra: ipſe vẽdebat frumentũ oĩ pplo terre: venerũtq̃ frẽs ioſeph ⁊ p̃ni in terra adorauerũt eũ. Viditq̃ ioſeph frẽs ſuos: ⁊ cognouit eos: ⁊ cogitabat q̃d loq̃ret cũ eis: ⁊ locut⁹ eſt eis dura. Dixitq̃ eis. Unde veniſtis? Et dixerũt. De terra chanaan ad emendũ frumẽtuʒ. Cognouitq̃ ioſeph fratres ſuos: ⁊ ipſi non cognouerũt eum. Recordatuſq̃ eſt ioſeph ſomniox que ſomniauit eis. et ait illis. Exploratores eſtis vos: ad videndũ infirmiora terre veniſtis. Et dixerunt ei. Nequaquam dñe: ſed ſerui tui venerũt ad emendum frumentũ. Omnes nos ſumus filij vnius viri: recti ſumus: non fuerũt ſerui tui exploratores. Dixitq̃ eis. Nequaquã: ſed infirmiora terre veniſtis videre. Dixeruntq̃. duodecim fratres ſerui tui nos: filij vnius viri in terra chanaã: ⁊ ecce minimus cum

Priitiua chal.

חיה מות זבן
ערע
אתא על
שדע
קשה אתא
חזא
רבב זבן
הוה

© Biblioteca Nacional de España

Primitiua heb. | **Tex. Heb.**

אבינו היום והאחד איננו ׃
ויאמר אלהם יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר מרגלים
בחן אתם ׃ בזאת תבחנו חי פרעה
יצא אם תצאו מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן הנה ׃ שלחו מכם
לקח אחד ויקח את אחיכם ואתם
אסר האסרו ויבחנו דבריכם האמת
אתכם ואם לא חי פרעה כי
אסף מרגלים אתם ׃ ויאסף אתם אל
שמר יום משמר שלשת ימים ׃ ויאמר
שלש אלהם יוסף ביום השלישי זאת
עשה חיה עשו וחיו את האלהים אני ירא ׃
אם כנים אתם אחיכם אחד
ילך יאסר בבית משמרכם ואתם לכו
בוא בית הביאו שבר רעבון בתיכם ׃ ואת
אמן אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
מות דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ׃
אמר ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראה צרר חנן ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
בוא ולא שמענו על כן באה אלינו
ענה הצרה הזאת ׃ ויען ראובן אתם
לאמר הלוא אמרתי אליכם
חטא לאמר אל תחטאו בילד ולא
דרש שמעתם וגם דמו הנה נדרש ׃
והם לא ידעו כי שמע יוסף כי

Trãſla. B. Hiero.

patre noſtro eſt. alius non eſt ſuper. Hoc eſt: ait quod locutus ſum. Exploratores eſtis. Iã nũc experimẽtũ vr̃i capiã. Per ſalutem pharaonis nõ egrediemini hinc: donec veniat frater vr̃ minimus. Mittite ex vobis vnũ: & adducat eum. vos aũt eritis in vinculis donec pbẽtur q̃ dixiſtis: vtrũ vera an falſa ſint. Alioquin p ſalutẽ pharaõis exploratores eſtis. tradidit ergo illos cuſtodie tribus diebus. Die aũt tertio eductis de carcere ait. Facite que dixi & viuetis. Deum enim timeo. Si pacifici eſtis: frater veſter vnus ligetur in carcere: vos autem abite: & ferte frumenta q̃ emiſtis i domos veſtras: & fratrẽ veſtrũ minimum ad me adducite: vt poſſiꝫ vr̃os pbare ſermones: & nõ moriamini. Fecerũt vt dixerat: & locuti ſunt adinuicem. Merito hec patimur: qa peccauimus in fratrẽ nr̃m: vidẽtes anguſtias aie illius: dũ deprecaretur nos: & non audiuimus: Idcirco venit ſup nos iſta tribulatio. E quibus vnus ruben ait. Nunqd non dixi vobis nolite peccare in puerum: & non audiſtis me. En ſãguis eius exquiritur. Neſciebãt eĩ q̃ intelligeret ioſeph: eo q̃ per

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp̃. latina.

pr̃e nr̃o hodie: at alter nõ eſt. ait
τοῦ πρὸς ἡμῶν σήμερον, ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει. εἶ
ãt illis ioſeph: hoc eſt qđ dixi vobis: di
πε δὲ αὐτοῖς ἰωσὴφ, τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα ὑμῖν, λέ
cens: q̃ exploratores eſtis. in hoc manifeſti eſtis. p
γων, ὅτι κατάσκοποι ἐστέ. ἐν τούτῳ φανεῖσθε. μὰ τὴν
ſalutẽ pharaõis: nõ egrediemini hinc: ſi nõ fra
ὑγίαν φαραώ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελ-
ter vr̃ iunior venerit huc. mittite ex vob
φὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε. ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν
vnũ: et accipite frẽm vr̃m. vos ãt abduci-
ἕνα, καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ ἀπάχ-
mini: donec manifeſta fiãt vba vr̃a: ſi
θητε, ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ
dicitiſ verũ: an nõ. ſi ãt nõ: p ſalutẽ pharaõis: pfecto
ἀληθεύετε, ἢ οὔ. εἰ δὲ μή, νὴ τὴν ὑγίαν φαραώ, ἦ μὴν
exploratores eſtis. et poſuit eos in carcere dies
κατάσκοποι ἐστέ. καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας
tres. ait ãt illis die tertia: hoc fa-
τρεῖς. εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, τοῦτο ποι
cite ⁊ viuetis. et. n. deũ ego timeo: ſi paci
ήσατε καὶ ζήσεσθε. τὸν γὰρ θεὸν ἐγὼ φοβοῦμαι, εἰ εἰρη
fici eſtis: frater vr̃ vnꝰ detineatur in car-
νικοί ἐστέ, ἀδελφὸς ὑμῶν εἷς κατασχεθήτω ἐν τῇ φυλα
cere: ipi ãt ite: et adducite emptio
κῇ, αὐτοὶ δὲ βαδίσατε, καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγο-
nẽ frumẽtatiõis vr̃e: et fratrẽ ve-
ρασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν, καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑ-
ſtrũ iuniorẽ ducite ad me: et credentur
μῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρός με, καὶ πιστευθήσονται
verba veſtra: ſi ãt nõ: moriemini. fece-
τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ δὲ μή, ἀποθανεῖσθε. ἐποίη-
rũt ãt ſic. ⁊ aiũt vnuſqſq; ad fra
σαν δὲ οὕτως. καὶ εἶπαν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελ-
trẽ ſuũ. certe: in peccatis enĩ ſumꝰ pro
φὸν αὐτοῦ, ναί, ἐν ἁμαρτίαις γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ
fratre nr̃o: q2 deſpeximus tribulationẽ
ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλῖψιν τῆς
aĩe eius: qñ depcabat nos: et nõ exau
ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσή
diuimꝰ eũ. et ppt hoc venit
κούσαμεν αὐτοῦ. καὶ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν
ſup nos tribulatio hec. rñdẽs ãt rubẽ:
ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλῖψις αὕτη. ἀποκριθεὶς δὲ ῥουβήν,
ait illis: nõ locutꝰ ſũ vob: dicẽs: ne
εἶπεν αὐτοῖς, οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν, λέγων, μὴ
iiuria afficiatis puerulũ: ⁊ nõ exaudiſtis
ἀδικήσητε τὸ παιδάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ
me. ecce ſanguis eius exquirit. ipſi ãt
μου. ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται. αὐτοὶ δὲ
nõ ſciebãt: q̃ audit ioſeph: nã
οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει ἰωσήφ, ὁ γὰρ

D

Primitiua chal. | **Interp̃. chal.**

אמר
בחר חיה נפק
אתא דבר אסר
נטר
קום
אסר נטר יבל
בית אתא המן
מות חוב חזא
עיק חנן אתא
תוב אמר חוב
בעה

patre noſtro eſt hodie: et vnus non cõparet. Dixitq; eis ioſeph. Hoc eſt q̃ locutus ſum vobiſcum dicens: exploratores eſtis vos. In hoc probabimini. per vitam pharaonis: non egrediemini hinc: donec veniat frater veſter minimus huc. Mittite ex vobis vnum ⁊ tollat fratrem veſtrum: vos autem eritis vincti: ⁊ probabuntur ſermones veſtri: vtrum verum dicitis. ⁊ ſi non: per vitam pharaonis q̃ exploratores eſtis vos. Et poſuit eos in cuſtodia tribus diebus. Et dixit eis ioſeph in die tertio. Hoc facite ⁊ viuetis: a facie dei ego timeo. ſi recti eſtis vos: frater veſter vnus ſit vinctus in domo cuſtodie vr̃e. Vos autẽ ite ⁊ afferte frumentũ: quod defecit in domo veſtra. et fratrẽ veſtruꝫ minimũ adducite ad me: ⁊ verificabũtur verba vr̃a: et nõ moriemini: ⁊ fecerũt ita. Dixerũtq; vnuſquiſq; ad fratreꝫ ſuũ. Vere debitores ſumus in fratrẽ nr̃m: eo q̃ vidimus anguſtiã anime eius qñ deprecabatur nos: ⁊ nõ acqeuimꝰ ei: ppterea venit ſup nos tribulatio hec. Reſpõditq; eis ruben. Nõne dixi vobis nolite peccare in puerum: ⁊ non acquieuiſtis: ſanguis quoq; eius ecce exquiritur. Ipſi autem non ſciebant quod audiebat ioſeph: quoniam

Tranſla. Chal.

אבונא יומא דין וחד ליתוהי ׃ ואמר להון יוסף הוא דמליליות עמכון למימר אלילי
אתון ׃ בדא תתבחרון חי פרעה אם תפקון מיכא אלהין במיתי אחוכון זעירא הכא ׃
שלחו מנכון חד וידבר ית אחוכון ואתון תתאסרון ויתבחרון פתגמיכון הקשוט אתון
אמרין ואם לא חי פרעה ארי אלילי אתון ׃ וכנש יתהון בבית מטרא תלתא יומין ׃
ואמר להון יוסף ביומא תליתאה דא עבידו ואתקיימו מן קדם יי אנא דחיל ׃ אם
כיוני אתון אחוכון חד יתאסר בבית מטרתכון ואתון איזילו אובילו עיבורא דחסיר
בבתיכון ׃ וית אחוכון זעירא תיתון לותי ויתהימנון פתגמיכון ולא תמותון ועבדו כן ׃
ואמרו גבר לאחוהי בקושטא חיבין אנחנא על אחונא דחזינא עקת נפשיה כד
הוה מתחנן לנא ולא קבילנא מניה על כן אתת עלנא עקתא הדא ׃ ואתיב ראובן יתהון
למימר הלא אמרית לכון למימר לא תחובון בעולימא ולא קבלתון ואף דמיה הא
מתבעי ׃ ואינון לא ידעין ארי שמיע יוסף ארי

© Biblioteca Nacional de España

interp̄res inter eos erat. auerſus ãt ab
ἑρμηνευτὴς ἀναμέσον αὐτῶν ἦν. ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ᾽ αὐ
Infra. 43.g. eis: fleuit ioſeph. et rurſus acceſſit ad eos:
τῶν, ἔκλαυσεν ἰωσήφ. καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτούς,
E et locutꝰ ē illis. ⁊ accepit ſymeõ ab eis: ⁊
καὶ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἔλαβε τὸν συμεὼν ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ
ligauit eũ corã illis. precepit ãt ioſeph
ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν. ἐνετείλατο δὲ ἰωσὴφ
implere vaſa eoꝝ frumẽto: ⁊ reddere
ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ
argẽtũ vnicuiqꝫ in ſaccũ ſuũ: et dare illis
ἀργύριον ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς
cõmeatũ in viã. et factũ ē illis ſic.
ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως.
et imponẽtes triticũ ſup̱ aſinos ſuos. abie
καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀπῆλ
rũt inde. ſoluẽs ãt vnꝰ ſaccũ ſuũ: vt daret pa
θον ἐκεῖθεν. λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορ
bula aſinis ſuis vbi mãſerũt: et vidit
τάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν
ligaturã argẽti ſui. et erat ſup̱ os
δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ. καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ
ſacci. et ait fratribꝰ ſuis. redditũ ē
μαρσίππου. καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ἀπεδόθη
mihi argẽtũ: et ecce hoc in ſacco meo.
μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου.
et obſtupefactũ ē cor eoꝝ: et turbati ſũt adinui=
καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλή
cẽ: dicẽtes: qd hoc fecit deꝰ nob. venerũt ãt
λους, λέγοντες, τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν. ἦλθον δὲ
F ad iacob p̄rẽ ſuũ: in t̃rã chanaã. et nũcia=
πρὸς ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν, εἰς γῆν χαναάν. καὶ ἀπήγ
uerũt ei oĩa q̄ acciderãt eis: dicẽtes:
γειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες,
locutꝰ ē hõ dñs t̃re ad nos dura: ⁊ po
λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρά, καὶ ἔ
ſuit nos in carcere: q̄ſi explorãtes t̃rã.
θετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν.
s.eo. diximꝰ ãt illi: pacifici ſumꝰ: nõ ſumus explora
εἴπαμεν δὲ αὐτῷ, εἰρηνικοὶ ἐσμέν, οὐκ ἐσμὲν κατάσκο
tores. duodecĩ fratres ſumꝰ: filii p̄ris nr̄i. vnꝰ nõ
ποι. δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. ὁ εἷς οὐχ ὑ
eſt at iunior cũ patre nr̄o hodie eſt
πάρχει, ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερόν ἐστιν
in t̃ra chanaã. dixit ãt nobis hõ dñs terre: in
ἐν γῇ χαναάν. εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, ἐν
hoc ſciã: ꝙ pacifici eſtis. frẽm vr̄m vnũ
τούτῳ γνώσομαι, ὅτι εἰρηνικοί ἐστε. ἀδελφὸν ὑμῶν ἕνα
reliquite hic mecũ: at emptionẽ frumẽtatiõis
ἄφετε ὧδε μετ᾽ ἐμοῦ, τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας
domꝰ vr̄e accipiẽtes abite. ⁊ adducite:
τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες, ἀπέλθετε. καὶ ἀναγάγετε,
ad me fratrem vr̄m iuniorẽ:
πρός με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον,

interpretẽ loqueretur ad eos. Auertitqꝫ ſe paru̅per & fleuit: & reuerſus locutus eſt ad eos. Tollenſqꝫ ſymeon & ligans illis preſentibus: iuſſit miniſtris vt implerent eorũ ſaccos tritico: & reponerent pecunias ſingulorum in ſacculis ſuis: datis ſupra cibariis in via. Qui fecerũt ita. At illi portantes frumenta in aſinis ſuis profecti ſunt. Apertoqꝫ vnus ſacco vt daret iumẽto pabulũ in diuerſorio contemplatus pecuniam in ore ſacculi dixit fr̄ibus ſuis. Reddita eſt mihi pecunia. En habetur in ſacco. Et obſtupefacti turbatiqꝫ mutuo dixerunt. qd nã eſt hoc quod fecit nobis deus. Veneruntqꝫ ad iacob patrẽ ſuũ in terra chanaã: & narrauerunt ei oĩa q̄ accidiſſent ſibi dicentes. Locutus eſt nobis dominus terre dure: & putauit nos exploratores eẽ ꝓuĩcie. Cui reſpõdimus. Pacifici ſumus: nec vllas molimur inſidias. Duodecim fratres vno patre geniti ſumus. vnus non eſt ſuper: minimus cũ patre nr̄o eſt in terra chanaan. Qui ait nobis. Sic ꝓbabo ꝙ pacifici ſitis. Frẽm vr̄ũ vnũ dimittite apud me: & cibaria domibꝰ vr̄is neceſſaria ſumite & abite: frẽmqꝫ vr̄m minimũ adducite

המליץ בינתם ׃ ויסב מעליהם
ויבך וישב אלהם וידבר אלהם
ויקח מאתם את שמעון ויאסר
אתו לעיניהם ׃ ויצו יוסף וימלאו
את כליהם בר ולהשיב כספיהם
איש אל שקו ולתת להם צדה
לדרך ויעש להם כן ׃ וישאו את
שברם על חמריהם וילכו משם ׃
ויפתח האחד את שקו לתת
מספוא לחמרו במלון וירא את
כספו והנה הוא בפי אמתחתו ׃
ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם
הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו
איש אל אחיו לאמר מה זאת
עשה אלהים לנו ׃ ויבאו אל יעקב
אביהם ארצה כנען ויגידו לו את
כל הקרת אתם לאמר ׃ דבר האיש
אדני הארץ אתנו קשות ויתן
אתנו כמרגלים את הארץ ׃ ונאמר
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים ׃
שנים עשר אנחנו אחים בני
אבינו האחד איננו והקטן היום
את אבינו בארץ כנען ׃ ויאמר
אלינו האיש אדני הארץ בזאת
אדע כי כנים אתם אחיכם האחד
הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו
ולכו ׃ והביאו את אחיכם הקטן

Priĩtiua heb.
לוץ סבב
בכה שוב דבר
לקח אסר
צוה מלא
כלה
נתן צוד
עשה נשא
פתח
ספא לון ראה
חרד
בוא
נגד
קרה
קשה נתן
רגל אמר
כון היה
ידע
נוח בית לקח
הלך בוא

Interp̃.chal.

מתורגמן הוה ביניהון ׃ ואסתחר מלותהון ובכא ותב לותהון ומליל עמהון ודבר מנהון
ית שמעון ואסר יתיה לעיניהון ׃ ופקיד יוסף ומלו ית מניהון עיבורא ולאתבא יי
כספיהון גבר לשקיה ולמיתן להון זודין לארחא ועבד להון כן ׃ ונטלו ית עיבוריהון
על חמריהון ואזלו מתמן ׃ ופתח חד ית שקיה למתן כסתא לחמריה בבית מבתא וחזא
ית כספיה והא הוא בפום טעניה ׃ ואמר לאחוהי איתותב כספי ואף הא בטעני ונפק
מדע לבהון ותוהו גבר לאחוהי למימר מה דא עבד יי לנא ׃ ואתו לות יעקב אבוהון
לארעא דכנען וחויאו ליה ית כל דערע יתהון למימר ׃ מליל גברא רבונא דארעא
עמנא קשין ויהב יתנא כמאללי ית ארעא ׃ ואמרנא ליה כיוני אנחנא לא הוינא
אללי ׃ תרי עשר אנחנא אחין בני אבונא חד ליתוהי וזעירא יומא דין עם אבונא
בארעא דכנען ׃ ואמר לנא גברא ריבונא דארעא בדא אידע ארי כיוני אתון אחוכון
חד שבוקו לותי ועיבורא דחסיר בבתיכון סיבו ואזילו ׃ ואיתו ית אחוכון זעירא

Tranſla. Chal.

interp̄res erat inter eos. Et declinauit ab eis ⁊ fleuit: et reuerſus eſt ad eos: locutuſqꝫ eſt cum eis: ⁊ tulit ex eis ſymeon: ⁊ ligauit eum corã oculis eorũ. Et iuſſit ioſeph vt implerẽt vaſa eoꝝ frumẽto: ⁊ vt reducerẽt pecunia vniuſcuiuſqꝫ in ſacculũ ſuũ: ⁊ vt darẽt eis cibaria in viã: ⁊ fecit eis ita. Et ipoſuerũt frumenta ſua in aſinis ſuis. et abierũt inde. Aperuitqꝫ vnus ſacculũ ſuũ: vt daret pabulũ aſino ſuo in diuerſorio: ⁊ vidit pecuniã ſuã: ⁊ ecce erat in ore ſacculi ſui. Et dixit fratribus ſuis: reddita eſt pecunia mea: ⁊ ecce eſt in ſacculo meo. Et facti ſunt quaſi inſani: ⁊ obſtupuerũt ad inuicẽ: dicẽtes. Quid eſt hoc qđ fecit nobis deus? Et venerunt ad iacob patrẽ ſuũ in terra chanaan: et narrauerunt ei oĩa que acciderant eis: dicentes. Locutus eſt vir dñs terre nobiſcum dura: ⁊ putauit nos eſſe exploratores terre: ⁊ diximꝰ ei. Recti ſumus nos: non ſumus exploratores. duodecĩ frẽs ſumꝰ nos filij p̄ris nr̄i: vnꝰ nõ cõparet: ⁊ minimꝰ hodie eſt cũ patre nr̄o in terra chanaã. Dixitqꝫ nobis vir dñs terre. In hoc ſciã ꝙ recti eſtis vos: vnũ fratrẽ veſtrũ dimittite apud me: ⁊ frumẽtum qđ defecit in domo veſtra tollite: ⁊ abite: et adducite fratrem veſtrũ minimum

Priĩtiua chal.
תרגם סחר תוב
מלא תוב
נתן עבר
בית
תוב
ידע אמר אתא
חוה רבב
קשה הוה
ידע
בית נסב אתא

© Biblioteca Nacional de España

אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם
כי כנים אתם את אחיכם אתן
לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם
מריקים שקיהם והנה איש צרור
כספו בשקו ויראו את צררת
כספיהם המה ואביהם וייראו:
ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
שכלתם יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימן תקחו עלי היו
כלנה: ויאמר ראובן אל אביו
לאמר את שני בני תמית אם
לא אביאנו אליך תנה אתו על
ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר
לא ירד בני עמכם כי אחיו מת
והוא לבדו נשאר וקראהו אסון
בדרך אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי ביגון שאולה:
והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר
כלו לאכל את השבר אשר הביאו
ממצרים ויאמר אליהם אביהם
שבו שברו לנו מעט אכל: ויאמר
אליו יהודה לאמר העד העד בנו
האיש לאמר לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם: אם ישך משלח
את אחינו אתנו נרדה ונשברה
לך אכל: ואם אינך משלח לא
נרד כי האיש אמר אלינו

סחר היה
ריק צרר
ראה
ירא
לקח היה
אמר
שנה מות
בוא נתן
שוב
בדד שאר אסן
ילך ירד
שוב יגה שאל

Cap. xliij.

היה כלה בוא
שוב
יעד
ראה פנה
שלח
ירד שבר

ad me: vt ſciā q̄ nō ſitis exploratores: & iſtū q tenetur in vinculis recipere poſſitis: ac deinceps q̄ vultis emendi hēatis licētiā. His dictis cū frumēta effunderēt: ſinguli repperūt in ore ſaccorū ligatas pecunias. exterritiſq; ſimul omnibus dixit pater iacob. Abſq; liberis me eſſe feciſtis. ioſeph non eſt ſuper: ſymeō tenetur in vinculis: & beniamin auferetis. In me hec oīa mala reciderūt. Cui rñdit ruben. Duos filios meos īterfice ſi nō reduxero illū tibi. Trade illum in manu mea: ego eū tibi reſtituā. At ille. Non deſcendet inqt filius meus vobiſcū. frī eius mortuus ē: & ipē ſolus remāſit. Si qd ei aduerſitatis acciderit ī terra ad quā pgitis: deducetis canos meos cū dolore ad īferos. Cap. 43.

Interim fames oēm terrā vehemēter p̄mebat: cōſumptiſq; cibis quos ex egypto detulerant: dixit iacob ad filios ſuos. Reuertimini & emite nobis pauxillū eſcarū. Rñdit iudas. Denūciauit nobis vir ille ſub atteſtatione iuſiurandi dicēs. Nō videbitis faciē meā: niſi frēm vrm minimū adduxeritis vobiſcū. Si ergo vis eū mittere nobiſcū: pgem⁹ pariter: & ememus tibi neceſſaria: ſi aūt non vis: non ibimus. Vir enim vt ſepe diximus: denunciauit nobis dicens.

et ſciam: q̄ nō exploratores eſtis: ſed q̄ pacifici eſtis. & fratrē vrm reddā vobis: et
καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐ κατάσκοποι ἐστέ, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε. καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ
in frā negociamini. factū ē āt cū euacuarēt ipſi ſaccos ſuos: et erat vniuſcuiuſq; ligatura argēti in ſacco ipoꝝ. et viderūt ligaturas argēti ſui ipſi: et
τῇ γῇ ἐμπορεύεσθε. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἑκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν. καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοί, καὶ
pr̄ eoꝝ: et timuerūt. ait āt illis iacob pr̄ eoꝝ: me ſine filijs feciſtis: ioſeph nō eſt: ſymeō nō eſt: et beniamin accipietis: ſup me facta ſūt iſta oīa. ait āt ruben
ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, ἐμὲ ἠτεκνώσατε, Ἰωσὴφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὶν λήψεσθε, ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα. εἶπε δὲ Ῥουβὴν
pr̄i ſuo: dicēs: duos filios meos interfice: ſi nō adduxero illū ad te. da illū in manū meā: & ego adducā illū ad te. ille āt dixit: nō deſcēdet filius meus vobiſcū: q2 frater eius mortuus ē
τῷ πατρὶ αὐτοῦ, λέγων, τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρός σε. δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἄξω αὐτὸν πρός σε. ὁ δὲ εἶπεν, οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε,
et ipē ſolus relictus eſt: et accidet illū egrotare in via: qua ibitis: et deducetis meā ſenectutē cū triſtitia ad inferos.
καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται, καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ ἂν πορεύησθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου. Ca. 43

Et fames inualuit ſup frā. factū ē āt qn̄ cōſumauerūt comedere triticū: qd̄ attulerāt ex egypto. & ait illis pr̄ eoꝝ: iterū euntes emite nobis paucas eſcas. ait āt illi iudas: dicēs: teſtimonio teſtatus ē nobis hō: dicens: nō videbitis faciē meā: ſi
Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς. ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, διαμαρτυρίᾳ διαμεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος, λέγων, οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν Infra. 44.c.
nō frater veſter iunior vobiſcū fuerit. ſi qdē igr̄ miſeris fratrē nrm̄ nobiſcū: deſcendem⁹: et ememus tibi eſcas. ſi āt nō miſeris fratrē nrm̄ nobiſcū: nō ibimus: & .n. homo ait nobis dicēs:
μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ. εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα, καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα. εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα, ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων,

Primitiua chal.

ידע נתן
עבד ריק
חזא תכל
דבר
אמר מות אתא
יהב תוב נחת
מות שאר ערע
יהך נחת שוב
הוה אכל אתא
אמר סהד חזא
שלח זבן

Tranſla. Chal.

ad me: vt ſciam q̄ non eſtis exploratores: ſed q̄ recti eſtis vos. Fratrem veſtrum dabo vobis & in terra negociabimini. Et factum eſt ipſis effundentibus ſacculos ſuos: ecce argentū ligatum vniuſcuiuſq; viri erat in ore ſacculi ſui: & viderunt argentum ligatum ipſi & pater eorum: & timuerunt. Dixitq; eis iacob pater eorum. Abſq; liberis me feciſtis: ioſeph non ſupereſt: et ſymeon nō eſt hic: & beniamin auferetis: ſuper me fuerunt omnia hec. Aitq; ruben patri ſuo: dicens. Duos filios meos interficies: ſi nō reduxero eum tibi: trade illū in manu mea: et ego reducā eum tibi: et ait. Non deſcendet filius meus vobiſcum: quoniā frater eius mortu⁹ eſt: & ipſe ſolus remāſit. Et ſi acciderit ei mors in via in qua ambulatis: deducetis canos meos cum dolore ad inferos. Ca. 43.

Fames autem preualebat in terra: & factum eſt cum cōſumaſſent edere frumētum quod attulerant de egypto: ait illis pater eorum. Reuertimini: & emite nobis pauxillū frumēti. Et ait ei iudas: dicēs. Conteſtans cōteſtatus eſt nos vir dicens. Non videatis faciem meā: niſi cum fuerit frater veſter vobiſcū. Si tu mittis fratrē noſtrum nobiſcum: deſcendemus et ememus tibi frumentū. et ſi non mittis: nō deſcendemus: q2 vir dixit nobis.

Interp̄. chal.

לותי ואדע ארי לא אלילי אתון ארי כיני אתון ית אחוכון אתן לכון וית ארעא
תעבדון בה סחורתא: והוה אינון מריקין שקיהון והא גבר צרר כספיה בשקיה
חזו ית צררי כספיהון אינון ואבוהון ודחילו: ואמר להון יעקב אבוהון יתי אתכלתון
יוסף ליתוהי ושמעון ליתוהי וית בנימין תדברון עלי הואה כלהון: ואמר ראובן
לאבוהי למימר ית תרין בני תמות אם לא איתיניה לך הב יתיה על ידי ואנא
איתיניה לך: ואמר לא יחות ברי עמכון ארי אחוהי מית והוא בלחודוהי אשתאר
ויערעיניה מותא בארחא דתהכון בה ותחתון ית שבתי בדוונא לשאול:
וכפנא תקיף בארעא: והוה כד ספיקו למיכל ית עיבורא דאיתיאו Ca. xliij.
ממצרים ואמר להון אבוהון תובו זבונו לנא זעיר עיבורא: ואמר ליה יהודה למימר
אסהדא אסהיד בנא גברא למימר לא תחזון אפי אלהין כד אחוכון עמכון: אם איתך
משלח ית אחונא עמנא נחות ונזבון לך עיבורא: ואם ליתך משלח לא נחות ארי
גברא אמר לנא

© Biblioteca Nacional de España

nō videbitis faciē meā: ſi nō frater ve
οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑ-
ſter iunior vobiſcū fuerit. ait āt iſrael: q̄d ma
μῶν ὁ νεώτερος μεθ᾽ ὑμῶν ᾖ. εἶπε δὲ ἰσραήλ, τί ἐκα
leſeciſtis mihi: annūciātes homini: φ
κοποιήσατέ με, ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι
eſt vobis frater. illi āt dixerūt: īterrogās īterrogauit
ἐστιν ὑμῖν ἀδελφός. οἱ δὲ εἶπαν, ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν
B nos homo: et gñationē nr̄az: dicens: ſi
ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν, λέγων, εἰ
adhuc pr̄ veſter viuit: ⁊ ſi eſt vobis frater. ⁊
ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός. καὶ
indicauimus ei: ſm̄ īterrogationē hāc:
ἀνηγγείλαμεν αὐτῷ, κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύ-
G nūq̄d ſciebam⁹: φ dicet nobis: adducite fratrē
την, μὴ ᾔδειμεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, ἀγάγετε τὸν ἀδελ-
vr̄m. dixit āt iudas ad iſrael patrē
φὸν ὑμῶν. εἶπε δὲ ἰούδας πρὸς ἰσραὴλ τὸν πατέ-
ſuū: mitte puerū mecū:
ρα αὐτοῦ, ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ᾽ ἐμοῦ,
et ſurgētes ibim⁹: vt viuam⁹ et nō
καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ
moriamur: et nos et tu et ſubſtātia noſtra:
ἀποθάνωμεν, καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν,
ego ſuſcipio eū: de manu mea req̄re il-
ἐγὼ ἐκδέχομαι αὐτόν, ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐ-
lū. ſi nō adduxero illū ad te: et ſtatuero eū
Infra. 44.g. τόν. ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρός σε, καὶ στήσω αὐτὸν
corā te: peccās ero in te oībus
ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς σὲ πάσας τὰς
dieb⁹. ſi nō .n. tardauiſſemus: iā reuerſi
ἡμέρας. εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέ-
fuiſſem⁹ bis. ait āt illis iſrael pr̄ eoꝝ:
ψαμεν δίς. εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν,
A ſi ſic eſt: hoc facite: accipite de
εἰ οὕτως ἐστί, τοῦτο ποιήσατε, λάβετε ἀπὸ
fructib⁹ ṫre in vaſis vr̄is: et de
C τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ κα-
ducite hoi dona reſine: et mel
τάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης, καὶ τοῦ μέλι-
lis: et thymiama: ⁊ ſtactē: ⁊ terebīthū: et
τος, καὶ θυμίαμα, καὶ στακτήν, καὶ τερέβινθον, καὶ
nuces: et argētū duplex accipite in ma
κάρυα, καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν λάβετε ἐν ταῖς χερ-
nib⁹ vr̄is. et argētū qđ reductū ē in ſac
σὶν ὑμῶν. καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρ-
cis vr̄is: reducite vobiſcū: ne forte
σίπποις ὑμῶν, ἀποστρέψατε μεθ᾽ ὑμῶν, μή ποτε
ignorātia eſt. ⁊ frēm vr̄m accipite: et
ἀγνόημά ἐστιν. καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε, καὶ
ſurgētes deſcēdite ad hoiez. at de⁹
ἀναστάντες κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ θεός
me⁹ det vob gr̄az corā
μου δῴη ὑμῖν χάριν ἐναντίον

Non videbitis faciē meam abſq̧ fratre vr̄o mi nimo. Dixit eis iſrael. In meā hoc feciſtis mi ſiā: vt idicaretis ei & ali um hēre vos frēm. At illi rn̄derūt. Interroga uit nos homo p̱ ordinē noſtrā progeniem: ſi pater viueret: ſi habe remus fratrem. Et nos rn̄dimus ei cōſe quēter iuxta id qđ fue rat ſciſcitatus. Nūquid ſcire poteramus φ dic turus eēt: adducite fra trē veſtrum vobiſcū. Iu das quoq̧ dixit pr̄i ſuo. Mitte puerum mecū: vt pficiſcamur & poſſi mus viuere: ne moria mur nos & paruuli no ſtri. Ego ſuſcipio puerū: de ma nu mea require illū. Ni ſi reduxero & reddide ro eum tibi: ero peccati reus in te omni tp̄e. Si non interceſſiſſet dilatio: iā vice altera veniſſemus. Igitur iſrael pater eo rum dixit ad eos. Si ſic neceſſe eſt: facite quod vultis. Sumite de optimis ter re frugibus in vaſis ve ſtris: & dferte viro mu nera modicum reſine & mellis & ſtoracis ſta ctes & terebinthi & amygdalarum. Pecu niāq̧ duplicē ferte vo biſcum: & illam quam inueniſtis ī ſacculis reportate: ne forte errore factū ſit. Sed & fratrem veſtrū tollite & ite ad virū. Deus autem meus omnipotens faciat vo bis eum placabilem:

לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם: ויאמר ישראל למה
הרעתם לי להגיד לאיש העוד
לכם אח: ויאמרו שאול שאל
האיש לנו ולמולדתנו לאמר
העוד אביכם חי היש לכם אח
ונגד לו על פי הדברים האלה
הידוע נדע כי יאמר הורידו את
אחיכם: ויאמר יהודה אל
ישראל אביו שלחה הנער אתי
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי
אערבנו מידי תבקשנו אם לא
הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
וחטאתי לך כל הימים: כי לולא
התמהמהנו כי עתה שבנו זה
פעמים: ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט צרי
ומעט דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים: וכסף משנה קחו
בידכם ואת הכסף המושב
בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם
אולי משגה הוא: ואת אחיכם
קחו וקומו שובו אל האיש: ואל
שדי יתן לכם רחמים לפני

רוע נגד
אמר
ילד
חיה
כה
ידע ירד
קום ילך חיה
מות טפף
ערב בקש
בוא יצג
מהמה שוב
איפה עשה
לקח כלה
צרה
נכת לוט
שנה לקח
שוב
פה
אלי
קום
נתן פנה

Interp̄.chal.

לא תחזון אפי אלהין כד אחוכון עמכון: ואמר ישראל למה אבאישתון לי לחואה
לגברא העד כען לכון אחא: ואמרו מישאל שאיל גברא לנא ולילדותנא למימר
העד כען אבוכון קיים האית לכון אחא וחוינא ליה על מימר פתגמיא האלין המנדע
הוינא ידעין ארי יימר אחיתו ית אחוכון: ואמר יהודה לישראל אבוהי שלח עולימא
עמי ונקום וניזיל וניחי ולא נמות אף אנחנא אף את אף טפלנא: אנא מערבנא ביה
מן ידי תבעיניה אם לא איתיניה לך ואקימיניה קדמך ואהי חטי לך כל יומיא: ארי
אילולפון בדא נתעכבנא ארי כען תיבנא דנן תרתין זמנין: ואמר להון ישראל
אבוהון אם כן הוא דא עבידו סיבו ממשבח בארעא במניכון ואחיתו לגברא
תקרובתא זעיר קטף וזעיר דבש שעף ולטום בוטנין ושקדין: וכספא על חד תרין
סיבו בידיכון וית כספא דאיתותב בפום טועניכון תתיבון בידיכון דלמא שלו הוה
וית אחוכון דברו וקומו תובו לות גברא: ואל שדי יתן לכון רחמין קדם

Tranſla. Chal.

Non videatis faciē meā: niſi quādo frater veſter fue rit vobiſcū. Dixitq̧ iſrael. Quare maleſeciſtis mihi: vt nūciaretis viro ſi adhuc erat vobis frat̄. Et dixerūt. Interrogās interrogauit nos vir pro gn̄atione nr̄a: dicēs. Si adhuc pr̄ vr̄ viuit: ſi ē vobis alius frat̄: nar rauimusq̧ ei iuxta ordinē verboꝝ iſtorū. nunq̄d ſcire poteramus qđ dicturus eſſet deducite fratrē veſtrū: Dixitq̧ iudas ad iſrl̄ pr̄em ſuū. Mitte puerū mecū: et ſurgamus ⁊ eamus: ⁊ viuemus ⁊ nō moriemur: tā nos φ tu: familia q̧q̧ nr̄a. Ego in meā fidem ſuſcipio puerū: de manu mea exq̄res eū. ſi nō reduxero eū ti bi: ⁊ ſtatuero eū corā te: ero peccās tibi oībus dieb⁹. Quā niſi morā feciſſem⁹ in hoc: iam nūc reuerſi fuiſſe mus duab⁹ vicib⁹. Dixitq̧ iſrl̄ pr̄ eoꝝ. Si ſic neceſſe ē hoc facite: tollite de optimis ṫre in vaſis vr̄is: ⁊ defer te viro mūera: paululū reſine ⁊ modicū mellis: ſtora cis ⁊ terebinthi ⁊ amygdalaꝝ: ⁊ argētū duplex tollite in manu vr̄a: ⁊ argētū qđ redditū ē i ore ſacculoꝝ vr̄o rū reducite in manu vr̄a: forte errore factū fuit: frēm quoq̧ vr̄m tollite: ⁊ ſurgite reuertimini ad virum. Et deus omnipotens det vobis miſericordiam coram

Primitiua chal.

באש חוה שאל
אמר קום חוה
ידע הוה אמר
נחת קום אזל
חיה מות טף
ערב בעה אתא
קום הוה חטא
עכב תוב תרי
נסב שבח נחת
קרב אחד תוב
שלח הוה שדד

האיש ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני כאשר
שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים
שנה את המנחה הזאת ומשנה כסף
קום לקחו בידם ואת בנימין ויקמו
עמד וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף:
ראה וירא יוסף אתם את בנימין
אמר בוא ויאמר לאשר על ביתו הבא את
כון האנשים הביתה וטבח טבח והכן
אכל כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
עשה ויעש האיש כאשר אמר יוסף
ויבא האיש את האנשים ביתה
ירא יוסף: וייראו האנשים כי הובאו
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף
שוב חלל השב באמתחתינו בתחלה
בוא גלל אנחנו מובאים להתגלל
נפל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת
אתנו לעבדים ואת חמרינו:
נגש ויגשו אל האיש אשר על בית
דבר יוסף וידברו אליו פתח הבית:
ויאמרו בי אדני ירד ירדנו
היה בוא בתחלה לשבר אכל: ויהי כי באנו
לון פתח אל המלון ונפתחה את אמתחתינו
והנה כסף איש בפי אמתחתו
שקל שוב כספנו במשקלו ונשב אתו
ירד בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנו
שום לשבר אכל לא ידענו מי שם

& remittat vobiſcū fratrem veſtrū quē tenet in vinculis & hunc beniamin. Ego autem quaſi orbatus abſq; liberis ero. Tulerunt ergo viri munera & pecuniā duplicem & beniamin. deſcēderūtq; ī egyptū: & ſteterūt corā ioſeph Quos cū ille vidiſſet & beniamin ſimul: pcepit diſpenſatori domus ſue dicens. Introduc viros domū: & occide victimas: & inſtrue cōuiuiū: qm̄ hodie mecū ſunt comeſturi meridie. Fecit ille quod ſibi fuerat imperatum: & introduxit viros domū. Ibiq; exterriti dixerunt mutuo. Propter pecuniam quā retulimus prius in ſaccis noſtris introducti ſumus: vt deuoluat in nos calumniā: & violenter ſubiiciat ſeruituti & nos & aſinos noſtros. Quāobrē ī ipſis foribus accedētes ad diſpenſatorē locuti ſunt. Oramus dn̄e vt audias nos. Iam ante deſcendimus: vt emeremus eſcas: qbus ēptis cū veniſſemus ad diuerſoriū: aperuimus ſaccos nr̄os: & inuenimus pecuniā in ore ſaccorum: quā nūc eodem pōdere reportauim⁹. Sed & alid attulimus argētū vt emamus q̄ nobis neceſſaria ſūt. Nō ē in nr̄a cōſciētia: quis poſuerit

hoīe: et remittat fratrē vr̄z vnū:
τοῦ ἀνοῦ, καὶ ἀποστεῖλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα,
et bēiamī. ego qdē .n. ſicut liberſ orbat⁹ ſū:
καὶ τὸν βενιαμίν. ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέ
liberis orbat⁹ ſū. acciplētes āt viri dona iſta: et
κνωμαι. λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα, καὶ τὸ
argētū duplex acceperūt in manib⁹ eorū: et
ἀργύριον διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ
bēiamī. et ſurgētes: deſcēderūt in egyptū.
τὸν βενιαμίν. καὶ ἀναστάντες, κατέβησαν εἰς αἴγυπτον.
et ſteterūt corā ioſeph. vidit āt ioſeph eos:
καὶ ἔστησαν ἐναντίον ἰωσήφ. εἶδε δὲ ἰωσὴφ αὐτούς,
et bēiamī fratrē ſuū vterinū.
καὶ τὸν βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον. D
et dixit ei q̄ ſup domū ſuā: introduc ho-
καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, εἰσάγαγε τοὺς ἀν-
mines in domū: et occide victimas: et pa-
θρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἑτοί-
ra. mecū .n. comedēt hoīes panes
μασον. μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν
meride. fecit āt hō: ſicut dixit ioſeph.
μεσημβρίαν. ἐποίησε δὲ ὁ ἀνος, καθὰ εἶπεν ἰωσήφ.
et introduxit hoīes in domū ioſeph. vidē-
καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνους εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἰωσήφ. ἰδόν-
tes āt viri: φ introducti ſūt in domū
τες δὲ οἱ ἄνδρες, ὅτι εἰσηνέχθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ioſeph: dixerūt: ppt argētū qđ redditū ē in
ἰωσήφ, εἶπαν, διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς
ſaccis nr̄is prius: nos introducimur:
μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχήν, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ
vt calūnietur nos: et imponat nobis: vt accipiat
συκοφαντῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν
nos in ſeruos: et aſinos nr̄os. accēdētes
ἡμᾶς εἰς παῖδας, καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν. προσελθόντες
āt ad hoīem q̄ ſup domo ioſeph:
δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἰωσήφ,
locuti ſūt ei in porta dom⁹: dicē-
ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου, λέγον-
tes: oram⁹ dn̄e: deſcēdim⁹ p̄us eme-
τες, δεόμεθα κύριε, κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασ- Ġ.42.a
re eſcas. factū ē āt q̄n venim⁹ ad manē-
θαι βρώματα. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ κατα-
dū: et aperuim⁹ ſaccos nr̄os:
λῦσαι, καὶ ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν,
et hoc argētū vniuſcuiuſq; in ſacco
καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ
eius. argētū nr̄m in ſtatera reduxi- E
αὐτοῦ. τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψα-
mus nūc in manib⁹ nr̄is. et argētū aliud
μεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. καὶ ἀργύριον ἕτε-
attulim⁹ nobiſcū: emere eſcas.
ρον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν, ἀγοράσαι βρώματα.
nō ſcim⁹ q̄s iniecit
οὐκ οἴδαμεν τίς ἐνέβαλεν

Pritiua chal.
פטר תבל
קרב
קום
מנה על תקן
אכל שרא כמו
עול תוב
עול רבב סכף
קנה מנה
בעה נחת זבן
אתא בית תקל
תוב זבן שוה

Tranſla. Chal.

viro: vt ſoluat fratrē veſtrū aliū: ꝛ beniamin remittat vobiſcū. et ego ſicut orbatus ſum: orbabor. Et tulerūt viri munus hoc: ꝛ duplex argentū tulerūt in manib⁹ ſuis. tulerūt quoq; bēiamin: ꝛ ſurrexerūt ꝛ deſcenderunt in egyptū: ꝛ ſteterūt corā ioſeph. Et vidit ioſeph cū eis bēiamin: ꝛ dixit illi qui erat prepoſitus ſup domū ſuā. Introduc viros in domū: ꝛ occide victimas ꝛ prepara: qꝛ mecū comeſturi ſunt viri in prādio. Fecit q; vir ſicut dixerat ioſeph: ꝛ ītroduxit viros in domū ioſeph. Et timuerūt viri eo φ introducti eſſent in domū ioſeph: ꝛ dixerūt. Propter argentū qđ prius reductū eſt ī ſacculis nr̄is: nos ſumus ītroducti: vt dn̄etur nr̄i: ꝛ q̄rat occaſiōes ꝯtra nos: ꝛ poſſideat nos in ſeruos: ꝛ aſinos nr̄oſ. Et acceſſerūt ad virū q̄ erat prepoſitus ſup domū ioſeph: ꝛ locuti ſunt cū eo in porta domus: ꝛ dixerūt. Rogamus dn̄e vt audias nos. Deſcendētes deſcēdimus p̄us ad emendū frumētū. et factū eſt q̄n venim⁹ in domū diuerſorij: ꝛ apuimus ſaccos nr̄os: ecce argētū vniuſcuiuſq; erat ī ore ſacci ſui: et īuenim⁹ argētū nr̄m in ſuo pōdere: ꝛ reducim⁹ illđ in manu nr̄a. Aliud quoq; argentū afferimus in manu nr̄a ad emendū frumentū: neſcimus quis poſuit

Interp. chal.

גברא ויפטר לכון ית אחוכון אחרנא וית בנימין ואנא כמא דתכלית אתכלית:
ונסיבו גובריא ית תקרובתא הדא ועל חד תרין כספא נסיבו בידיהון ודברו ית
בנימין וקמו ונחתו למצרים וקמו קדם יוסף: וחזא יוסף עמהון ית בנימין ואמר
לדממנא על ביתיה אעיל ית גובריא לביתא ונכוס נכסתא ואתקין ארי עמי ייכלון
גובריא בשירותא: ועבד גברא כמא דאמר יוסף ואעיל גברא ית גובריא לבית יוסף:
ודחילו גובריא ארי אתעלו לבית יוסף ואמרו על עיסק כספא דאיתותב בטוענא
בקדמיתא אנחנא מתעלין לאתרברבא עלנא ולאסתקפא עלנא ולמקני יתנא
לעבדין וית חמרנא: וקריבו לות גברא די ממנא על בית יוסף ומלילו עמיה בתרע
ביתא: ואמרו בבעו רבוני מיחת נחיתנא בקדמיתא למזבן עבורא: והוה כד אתינא
לבית מבתא ופתחנא ית טוענא והא כסף גבר בפום טועניה כספנא במתקליה
ואתיבנא יתיה בידנא: וכספא אחרנא אתיבנא בידנא למזבן עבורא לא ידענא מן שוי

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

argētū in ſaccos nr̄os. ait āt il=
τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν. εἶπε δὲ αὐ=
lis: ꝓpiti⁹ vob: ne timeatis. de⁹ vr̄: et de⁹
τοῖς, ἵλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε. ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ ὁ θεὸς
patrū vr̄oꝝ dedit vob theſauros in
τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς
ſaccis vr̄is: at argētū vr̄m: ꝓbatū
μαρσίπποις ὑμῶν, τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν, εὐδοκιμοῦν
habeo. et eduxit ad eos ſymeō: et at=
ἀπέχω. καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν σιμεών, καὶ ἤνεγ
F tulit aquā lauare pedes eoꝝ. et dedit pa=
κεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ ἔδωκε χορ=
bula aſinis eoꝝ. parauerūt āt dona:
τάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα,
donec intraret ioſeph meridie. audiuerāt.n.
ἕως τοῦ εἰσελθεῖν ἰωσὴφ μεσημβρίας. ἤκουσαν γὰρ
ꝙ illic debet prādere. igreſſ⁹ ē āt ioſeph in domū:
ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν. εἰσῆλθε δὲ ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκί=
et obtulerūt ei munera: q̄ habebāt in
αν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς
manib⁹ ſuis in domū. ⁊ adorauerūt eū in
χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐ=
faciē ſuꝑ trā. interrogauit āt eos: quō
πὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ἠρώτησε δὲ αὐτούς, πῶς
s.29.a habetis. et ait: ſi ſan⁹ ē pr̄ vr̄ ſeni=
ἔχετε. καὶ εἶπεν, εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτε
or: quē dixiſtis: adhuc viuit? illi āt dixerūt: ſan⁹ ē ſeru⁹ tu⁹
ρος, ὃν εἴπατε, ἔτι ζῇ; οἱ δὲ εἶπαν, ὑγιαίνει ὁ παῖς σου
pr̄ nr̄: adhuc viuit. et ait: bn̄dict⁹ hō ille
ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
deo. et inclinātes adorauerūt eū. reſpici=
τῷ θεῷ. καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. ἀναβλέ=
ens āt oculis ſuis: vidit bēiamī fra=
ψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ἴδεν βενιαμὶν τὸν ἀδελ=
trē ſuū vterinū. et ait: hic frater
φὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον. καὶ εἶπεν, οὗτος ὁ ἀδελφὸς
vr̄ iunior: quē dixiſtis ad me adducere? et ait:
ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν; καὶ εἶ=
de⁹ miſereaṫ tui fili. turbat⁹ ē āt ioſeph. re=
πεν, ὁ θεὸς ἐλεήσαι σε τέκνον. ἐταράχθη δὲ ἰωσήφ. συ
uoluta ſūt .n. viſcera eius ſuꝑ fratre ſuo.
νεστρέφετο γὰρ τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
et q̄ſiuit flere. igreſſus āt in cubiculū ſuū:
G καὶ ἐζήτει κλαῦσαι. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ,
fleuit. et lauās faciē: egreſſus: cō
s.42.c ἔκλαυσεν. καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν, ἐνε=
⁊ ifra. tinuit ſe. et ait: apponite panes. ⁊ appo
45.a. κρατεύσατο. καὶ εἶπεν, παράθετε ἄρτους. καὶ παρέ
ſuerūt ei ſoli: et ipis ꝑ ſeipos: et egy
θηκαν αὐτῷ μόνῳ, καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτούς, καὶ τοῖς αἰγυ
ptijs: ſimul veſcētib⁹ cū eo ꝑ ſeipos: nō.n.
πτίοις, τοῖς συνδειπνοῦσιν μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς, οὐ γὰρ
poterāt egyptij ſimul comedere cū hebreis
ἠδύναντο οἱ αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν ἑβραίων

Trāſla. B. Hiero.

eam in marſupiis nr̄is. At ille reſpondit. Pax vobiſcum: nolite timere. Deus veſter & deus patris veſtri dedit vobis theſauros in ſaccis veſtris. Nā pecuniā quā dediſtis mihi probatam ego habeo. Eduxitq; ad eos ſymeon. Et introductis domum attulit aquā: & lauerūt pedes ſuos: deditq; pabulū aſinis eorū. Illi vero parabant munera: donec ingrederetur ioſeph meridie. Audierāt eī: ꝙ ibi comeſturi eēnt panē. Igitur igreſſus ē ioſeph domū ſuā: obtulerūtq; ei mūera tenētes in manibus ſuis: & adorauerūt ꝓni in terrā. At ille clemēter reſalutatis eis interrogauit eos dicēs. ſanus ne eſt pr̄ vr̄ ſenex: de quo dixeratis mihi. Adhuc viuit? Qui rn̄derūt. Soſpes eſt ſeruus tuus pr̄ nr̄. Adhuc viuit. Et incuruati adorauerunt eū. Attollēs aūt ioſeph oculos vidit bēiamin frēm ſuū vterinū & ait. Iſte eſt frater vr̄ puulus: de quo dixeratis mihi? Et rurſū. Deus iquit miſereatur tui fili mi. Feſtinauitq; idomū: qa cōmota fuerāt viſcera eius ſuꝑ frē ſuo: & erūpebāt lachryme: & itroiēs cubiculū fleuit. Rurſuq; lota facie egreſſus: cōtinuit ſe: & ait. Ponite panes. Quibus appoſitis ſeorſū ioſeph: & ſeorſū frībus: egyptiis quoq; qui veſcebātur ſil ſeorſū. Illicitū eſt enim egyptiis comedere cū hebreis

Tex. Heb. Gen̄. Ca. xliij.

כספנו באמתחתינו: ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי
אביכם נתן לכם מטמון ייייייי
באמתחתיכם כספכם בא אלי
ויוצא אליהם את שמעון: ויבא י
האיש את האנשים ביתה יוסף
ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן י
מספוא לחמריהם: ויכינו את ייי
המנחה עד בוא יוסף בצהרים יי
כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא
יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה
אשר בידם הביתה וישתחוו י
לו ארצה: וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם הזקן יי
אשר אמרתם העודנו חי: ויאמרו
שלום לעבדך לאבינו עודנו חי
ויקדו וישתחו: וישא עיניו וירא י
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר י
הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני: יי
וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל
אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה
ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ייי
ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון
המצרים לאכל את העברים ייי

Pͥmitiua heb.

שלם
ירא
טמן
בוא
יצא בוא
נתן רחץ
ספא כון
אכל בוא
שחה
שאל
שלם
חיה אמר
קדד נשא ראה
חנן
מהר כמר
בקש בכה בוא
רחץ פנה
אפק שום
בדד
יכל

Interp̄. chal.

כספנא בטועננא: ואמר שלם לכון לא תדחלון אלהכון ואלהא דאבוכון יהב לכון
סימא בטועניכון כספיכון אתא לותי ואפיק לותהון ית שמעון: ואעיל גברא ית י
גבריא לבית יוסף ויהב מיא ואסחו רגליהון ויהב כסתא לחמריהון: ואתקינו ית
תקרובתא עד דעל יוסף בשירותא ארי שמעו ארי תמן אכלין לחמא: ועל יוסף יי
לביתא ואעילו ליה ית תקרובתא די בידיהון לביתא וסגידו ליה על ארעא: ושאיל
להון לשלם ואמר השלם לאבוכון סבא דאמרתון העד כען הוא קיים: ואמרו שלם
לעבדך לאבונא עד כען קיים וכרעו וסגידו: וזקף עינוהי וחזא ית בנימין אחוהי בר
אמיה ואמר הדין אחוכון זעירא דאמרתון לי ואמר מן קדם ייי יתרחם עלך ברי:
ואוחי יוסף ארי אתגוללו רחמוהי על אחוהי ובעא למבכי ועל לאידרון בית יי
משכבא ובכא תמן: ואסחי אפוהי ונפק ואתחסן ואמר שוו לחמא: ושויאו ליה
בלחודוהי ולהון בלחודיהון ולמצראי דאכלין עמיה בלחודיהון ארי לא יכלין יי
מצראי למיכל עם עבראי ייייייייייייייייייייייייייי

Tranſla. Chal.

argentū nr̄m in ſaccis nr̄is. Dixitq; eis. Pax vobis: nolite timere. Deus veſter ⁊ deus patris veſtri dedit vobis theſaurū in ſaccis vr̄is. Argentū veſtrū venit ad me: ⁊ eduxit ad eos ſymeon. ⁊ itroduxit vir hoīes in domū ioſeph: ⁊ dedit aquā ⁊ lauerūt pedes ſuos: et dedit pabulū aſinis ſuis. Et parauerūt munera anteq̄ veniret ioſeph ad prandiū: quia audierant ꝙ ibi comeſturi erant panem. Et ingreſſus eſt ioſeph in domum: ⁊ obtulerūt ei munera q̄ erant in manibus eoꝝ in domo. Et adorauerūt eum proni in terrā. Et ſalutauit eos. Et ait. nunq̄d eſt pax patri veſtro ſeni quē dixiſtis? nūquid adhuc viuit? Et dixerunt. Pax eſt ſeruo tuo patri noſtro: adhuc viuit: ⁊ incuruati ſunt: et adorauerūt: ⁊ leuauit oculos ſuos: ⁊ vidit beniamī fratrē ſuū filium matris ſue. et ait. Eſt hic frater veſter minim⁹ quē dixiſtis mihi. ⁊ ait. De⁹ miſereatur tui fili mi. Et feſtinauit ioſeph ⁊ ingreſſus eſt in cenaculum cubiculi ſui: ⁊ volebat flere: et fleuit ibi: quia cōmota fuerant viſcera eius ſuper fratrem ſuū. Et lauit faciem ſuam: ⁊ egreſſus eſt: ⁊ confortatus eſt. ⁊ dixit. Ponite panem. Et poſuerūt ei ſeorſum: ⁊ illis ſeorſum: ⁊ egyptijs qui comedebant cum eo ſeorſum. non enim poterant egyptij comedere cum hebreis:

Pͥmitiua chal.

דחל
נפק עול
סחא תקן
קרב עול שרא
עול סגד
שוב קום
רחם בר
אחא גלל בכה
עול שכב בכה
סחא חסן שוה
אכל

© Biblioteca Nacional de España

לחם כי תועבה הוא למצרים ׃ | תעב
וישבו לפניו הבכר כבכרתו
והצעיר כצערתו ויתמהו | צער תמה
האנשים איש אל רעהו ׃ וישא
משאת מאת פניו אלהם ותרב | נשא רבה
משאת בנימן ממשאת כלם חמש
ידות וישתו וישכרו עמו ׃ | שתה שכר
Cap. xliiij. ויצו את אשר על ביתו לאמר
מלא את אמתחת האנשים אכל | צוה
כאשר יוכלון שאת ושים כסף | יכל נשא שום
איש בפי אמתחתו ׃ ואת גביעי
גביע הכסף תשים בפי אמתחת | גבע שום פה
הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר | עשה
יוסף אשר דבר ׃ הבקר אור
והאנשים שלחו המה וחמריהם ׃
הם יצאו את העיר לא הרחיקו | רחק
ויוסף אמר לאשר על ביתו קום
רדף אחרי האנשים והשגתם | נשג
ואמרת אלהם למה שלמתם רעה | רוע
תחת טובה ׃ הלוא זה אשר ישתה | שתה
אדני בו והוא נחש ינחש בו
הרעתם אשר עשיתם ׃ וישגם | רוע עשה
וידבר אלהם את הדברים | דבר
האלה ׃ ויאמרו אליו למה ידבר | אמר
אדני כדברים האלה חלילה | חלל
לעבדיך מעשות כדבר הזה ׃ הן
כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו | פה

& prophanū putāt huiuſcemodi cōuiuiū. ſederunt corā eo primogenitus iuxta primogeita ſua: & minimus iuxta etatem ſuam: & mirabantur nimis ſnmptis ptibus quas ab eo acceperant. Maiorqꝫ ps venit beniamin: ita vt quiqꝫ partibus excederet. Biberūtqꝫ & iebriati ſunt cū eo. Cap. 44.

PRecepit aūt ioſeph diſpēſatori domus ſue dicēs. Imple ſaccos eorum frumento: quantū poſſunt capere: & pone pecuniam ſingulorū in ſummitate ſacci. Cyphū āt meum argenteū & preciū quod dedit tritici: pone ī ore ſacci iunioris. Factumqꝫ eſt ita. Et orto mane dimiſſi ſūt cū aſinis ſuis. Iamqꝫ vrbē exierant: & pceſſerant paululum. Tunc ioſeph accerſito diſpēſatore domus ait. Surge inquit & perſequere viros: & apprehenſis eo dicito. Quare reddidiſtis malum p bono. Cyphus quē furati eſtis: ipſe eſt in quo bibit dn̄s meus: & in quo augurari ſolet. Peſſimā rē feciſtis. Fecit ille vt iuſſerat: & apprehenſis per ordinē locutus eſt. Qui rn̄derūt. Quare ſic loquitur dominus noſter: vt ſerui tui tantū flagitii commiſerint. Pecuniā quā inuenim⁹ in ſummitate ſaccorum

panes. abominatio .n. ē egyptijs. ſede-
ἄρτους. βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς αἰγυπτίοις. ἐκάθι-
rūt āt corā eo: priogenit⁹ ſm ātiqta
σαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσ-
tē ſuā: et iunioꝛ ſm iuuētutē ſuā
βεῖα αὐτοῦ, καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐ-
ſtupefacti ſūt āt hoīes vnuſqſqꝫ ad fra-
τοῦ. ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελ-
trē ſuū. tuleſt āt ptes ab eo ad illos.
φὸν αὐτοῦ. ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτούς.
magnificata ē āt ps bēiamī pter ptes
ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας
oīm qncuplicter ad eas q̄ illoꝝ. bibeſt
πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων. ἔπιον
āt: et inebriati ſūt cū eo.
δέ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ. Ca. 44.
ET p̄cepit ioſeph ei q̄ ſup domū ſuā:
καὶ ἐνετείλατο ἰωσὴφ τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, A
dicēs: implete ſaccos hoīꝫ eſ-
λέγων, πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρω-
cis: q̄cūqꝫ potuerit tollerꝫ. et iniſcite ꝫ vniuſ
μάτων, ὅσα ἂν δύνωνται ἆραι. καὶ ἐμβάλετε ἑκά-
cuiuſqꝫ argētū in oꝛe ſacci. et
στου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου. καὶ
ſcyphū meū argēteū iniſcite in ſac-
τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιπ-
cū iunioꝛis: et p̄ciū tritici eius.
πον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ.
factū ē āt ſm ꝟbū ioſeph: ſicut dixit. mane
ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα ἰωσήφ, καθὼς εἶπε. τὸ πρωῒ
illuxit. et hoīes miſſi ſūt ipi et aſini
διέφαυσεν. καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι
eoꝝ. exeūtib⁹ āt ipis ciuitatē: nō aberāt
αὐτῶν. ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον
lōge. et ioſeph dixit ei q̄ ſup domū ſuā: ſur-
μακράν. καὶ ἰωσὴφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἀ-
gēs pſeq̄re poſt hoīes: et cōpꝛehēdes e-
ναστὰς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταλήψῃ αὐ-
os: et dices illis: q̄re reddidiſtis ma-
τούς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονη-
la p bonis: q̄re furati eſtis meū ſcyphū ar- B
ρὰ ἀντὶ καλῶν; ἵνα τί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀρ-
gēteū: nō hoc ē in q̄ bibit dn̄s me⁹: ipe āt
γυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ κ̅ς μου; αὐτὸς δὲ
augurio augurat̄ in eo. mala pfeciſtis q̄
οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ. πονηρὰ συντετελέσθε ἃ
feciſtis. inueniēs āt illos: dixit eis ſm ver-
πεποιήκατε. εὑρὼν δὲ αὐτούς, εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήμα-
ba hec. illi āt dixerūt ei: q̄re loq̄tur dn̄s ſm ver-
τα ταῦτα. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, ἵνα τί λαλεῖ ὁ κ̅ς κατὰ τὰ ῥήμα-
ba hec. abſit ſeruis tuis facere ſm ꝟbū
τα ταῦτα. μὴ γένοιτο τοῖς παισί σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα
hoc. ſi q̄dē argētū: qd̄ iuenim⁹ in ſaccis nr̄is:
τοῦτο. εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὕρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν,

Pꝛitiua chl'a. Tranſla. Chal.

סחר רבב | שתה רוה | מנה אמר מלא | טען שוה | כמר קרה רחק | דבק אמר | שלם באש טוב | שתה רבב בדק | באש אל מלל | רבב חוס עבד | שבח

panem: quoniā pecus quod egyptij colunt hebꝛei comedunt. Et diſcubuerunt corā eo: maioꝛ iuxta maioꝛitatem ſuā: ꝛ minoꝛ iuxta minoꝛitatē ſuā. et admirati ſunt viri adinuicē. Et date ſunt eis poꝛtiones a facie eius: ꝛ maioꝛ fuit poꝛtio beniamin quīcuplicıter poꝛtionibus oīm. Et biberunt ꝛ inebꝛiati ſunt cū eo.

PRecepit autem diſpenſatoꝛi domus ſue: dicens. Imple ſaccos viroꝛum frumēto quātum poſſunt poꝛtare: ꝛ pone argentū vniuſcuiuſqꝫ in oꝛe ſacci ſui. Calicem aūt meū argenteū pones in oꝛe ſacci minoꝛis: ꝛ argentū emptionis ſue. Fecitqꝫ iuxta verbū ioſeph quod locutus fuerat. Oꝛtoqꝫ mane viri dimiſſi ſunt ipſi ꝛ aſini ſui. Illi egreſſi ſunt de ciuitate: non longe abierant. Et ioſeph dixit diſpenſatoꝛi domus ſue. Surge ſequere poſt viros: et appꝛehendes eos: et dices eis. Quare reddidiſtis malum pꝛo bono? Nonne hic calix erat quo bibebat dn̄s meus? Et ipſe querens queſiuit eum: malā rem feciſtis. Appꝛehenditqꝫ eos ꝛ locutus eſt cum eis verba hec: et dixerunt ei. Quare loquitur dominus noſter talia verba? abſit a ſeruis tuis facere hanc rem. Ecce argentum quod inuenimus in oꝛe ſaccoꝛum noſtroꝝ

Interp̄. chal.

לחמא ארי בעירא דמצראי דחלין ליה עבראי אכלין ׃ ואסחרו קדמוהי רבא
כרבותיה וזעירא כזעירותיה ותוהו גובריא גבר לחבריה ׃ ונטל חולקין מן קדמוהי
לותהון וסגיאת חולקא דבנימין מחולקי כולהון חמשה חולקין ׃ ושתיו ורויאו עמיה ׃
ופקיד לדממנא על ביתיה למימר מלי ית טועני גובריא עבורא Ca. xliiij.
כמא דיכלין למטען ושוו כסף גבר בפום טועניה ׃ וית כלידי כלידא דכספא תשוי
בפום טוענא דזעירא וית כסף זביניהי ועבד כפתגמא דיוסף דמליל ׃ צפרא נהר
וגובריא איתפטרו אינון וחמריהון ׃ אינון נפקו מן קרתא לא ארחיקו ויוסף אמר
לדממנא על ביתיה קום רדף בתר גובריא ותדביקינון ותימר להון למה אשלמתון
בישתא חלף טבתא ׃ הלא דין דשתי רבוני ביה והוא בדקא מבדק ביה אבאשתון
דעבדתון ׃ ואדביקינון ומליל עמהון ית פתגמיא האלין ׃ ואמרו ליה למה ימליל רבוני
כפתגמיא האילין חס לעבדך מלמעבד כפתגמא הדין ׃ הא כספא דאשכחנא
בפום טוענא

© Biblioteca Nacional de España

reduximus ad te de tra chanaā: quō furare
ἀπεςρέψαμεν πρός σε ἐκ γῆς χαναάν, πῶς ἂν κλέψαι
mur de domo dñi tui argētū aut aurū?
μεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον;
apđ quē īuēt⁹ fuerit ſcyph⁹ ſeruoꝝ tuoꝝ: moria
παρ᾽ ᾧ ἂν εὑρεθῇ τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου, ἀποθνησκέ
tur. et nos āt erimus dño nřo ſerui. ille
τω. καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα τῷ κυρίῳ ἡμῶν παῖδες. ὁ
āt dixit: et nūc ſicut dicitis: ſic erit. apđ quē
δὲ εἶπεν, καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔςαι. παρ᾽ ᾧ ἂν
īuēt⁹ fuerit ſcyph⁹: erit me⁹ ſeru⁹: vos āt eritis mū
εὑρεθῇ τὸ κόνδυ, ἔςαι μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε κα
di. et feſtinauerūt: ⁊ depoſuerūt vnuſqſq ſac
θαροί. καὶ ἔσπευσαν, καὶ καθεῖλαν ἕκαςος τὸν μάρσιπ
cū ſuū ſup trā: ⁊ apuit vnuſqſq ſac
πον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤνοιξεν ἕκαςος τὸν μάρσιπ
cū ſuū. ſcrutat⁹ ē āt a ſeniore inci
πον αὐτοῦ. ἠρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρ
piēs: donec venit ad iuniorē. et inuenit ſcy
ξάμενος, ἕως ἦλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον. καὶ εὗρε τὸ κόν
phū i ſacco beniamī. et dirupeřt
δυ ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ βενιαμίν. καὶ διέρρηξαν
veſtimēta ſua: et ipoſuerūt vnuſqſq ſac
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαςος τὸν μάρσιπ
cū ſuū ſup aſinū ſuū: ⁊ reuerſi ſūt in
πον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἀπέςρεψαν εἰς
ciuitatē. igreſſus ē āt iudas et frēs eius
τὴν πόλιν. εἰσῆλθε δὲ ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
ad ioſeph: adhuc illo exñte illic. et ceciderūt co
πρὸς ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ. καὶ ἔπεσαν ἐναν
rā illo ſup trā. dixit āt illis ioſeph:
τίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰωσήφ,
qđ rē hāc feciſtis? nō ſcitis: φ
τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἴδατε, ὅτι
augurio augurabit hō: ꝗlis ego? dixit āt
οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ; εἶπε δὲ
iudas: qđ rñdebim⁹ dño: aut qđ loque
ἰούδας, τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί λαλήσω
mur: aut qđ iuſtificabimur. at de⁹ īuenit iniqtatē
μεν, ἢ τί δικαιωθῶμεν. ὁ δὲ θεὸς εὗρεν τὴν ἀδικίαν
ſeruoꝝ tuoꝝ. ecce ſum⁹ ſerui dño no
τῶν παίδων σου. ἰδοὺ ἐσμὲν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡ
ſtro: et nos: et apđ quē īuēt⁹ ē ſcyph⁹. dixit āt
μῶν, καὶ ἡμεῖς, καὶ παρ᾽ ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ. εἶπε δὲ
ioſeph: ne mihi ſit facere verbū iſtud.
ἰωσήφ, μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. ὁ
homo apđ quē īuēt⁹ ē ſcyph⁹: ille erit me⁹
ἄνθρωπος παρ᾽ ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ, αὐτὸς ἔςαι μου
ſeruus. vos āt aſcendite cū ſalute ad
παῖς. ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν
přem vřm. appropiquās āt ei iudas dixit:
πατέρα ὑμῶν. ἐγγίσας δὲ αὐτῷ ἰούδας εἶπεν,
oro dñe: loquatur
δέομαι κύριε, λαλησάτω

[k]reportauimus[l]ad te[m]de terra[n]chanaan. [o]Et quō cōſequēs eſt: vt[p]furati ſimus[q]de domo[r]dñi tui [u]aurū[t]vel[s]argētū. [y]Apđ quecūq[z]fuerit īuētū[a]ſeruorū tuorū qđ q̄ris: [b]moriatur: [c]&[o]nos[e]erimus ꝏ [g]ſerui[f]dñi nři. [h]Qui dixit eis. Fiat iuxta veſtrā ſetētiā: [q]Apud quecūq[p]fuerit īuētū: ipſe[r]ſit[t]ſeruus [s]meus: [u]vos āt[x]eritis[y]īnoxii. [z]Itaq feſtinato[a]deponentes[c]in terrā[b]ſaccos[f]aperuerunt ꝏꝏꝏꝏ [g]ſinguli. Quos[i]ſcrutatuſ [l]incipiens[k]a maiore vſq ad[m]minimū: [o]inuenit[p]cyphum ꝏꝏꝏꝏ [q]in ſacco[r]beniamin. [s]At illi ſciſſis[t]veſtibus ꝏꝏꝏ [u]oneratiſq rurſum[y]aſinis[a]reuerſi ſunt ꝏꝏꝏ [b]in oppidū. primuſq[d]iudas[e]cū fratribus[c]igreſſus eſt ad[g]ioſeph. Necdū ei de loco abierat. Oēſq [m]ante eū pīter[n]in terrā [l]corruerunt. [p]Quibus ille[o]ait. [r]Cur[t]ſic[x]agere voluiſtis. ꝏꝏꝏꝏ [r]An ignoratis[s]φ non ſit ꝏꝏꝏꝏ [f]ſimilis mei in[b]augurādi ſciētia? Cui[h]Iudas. [i]quid [k]rñdebimus[g]inqt[l]dño meo: vel[m]qđ[n]loq̄mur: [o]aut[p]iuſte poterimus obtēdere. [q]Deus[r]īuenit[t]iniquitatē[u]ſeruorū tuorū. [x]En oēs[y]ſerui[x]ſum⁹[z]dñi mei: [a]&[b]nos: [c]&apđ[d]quē [e]īuētus eſt[f]cyphus. ꝏ [h]Reſpondit ioſeph. [i]Abſit[k]a me: [l]vt[m]ſic[l]agam. [o]Qui[p]furatus ē[q]cyphū: ꝏꝏꝏꝏ [s]ipſe[t]ſit[x]ſeruus[u]meus: [r]vos autem[y]abite ꝏꝏꝏ [a]liberi[b]ad[c]patrē veſtrū. [o]Accedens autē propiuſ [f]iudas cōfidēter[g]ait. [h]O[k]ro[i]dñe audi me: vt[k]loq̄

השיבנו אליך מארץ כנען ואיך | שוב
נגנב מבית אדניך כסף או זהב: | גנב
אשר ימצא אתו מעבדיך ומת | מצא מות
וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: | היה
ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא
אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורדו | נקה מהר ירד
איש את אמתחתו ארצה ויפתחו | פתח
איש אמתחתו: ויחפש בגדול | חפש
החל ובקטן כלה וימצא הגביע | חלל מצא גבע
באמתחת בנימן: ויקרעו שמלתם | קרע
ויעמס איש על חמרו וישבו | עמס שוב
העירה: ויבא יהודה ואחיו ביתה | בוא
יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו | נפל
ארצה: ויאמר להם יוסף מה | פנה
המעשה הזה אשר עשיתם הלוא | עשה
ידעתם כי נחש ינחש איש אשר
כמני: ויאמר יהודה מה נאמר | כמו אמר
לאדני מה נדבר ומה נצטדק | דבר צדק
האלהים מצא את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני גם אנחנו
גם אשר נמצא הגביע בידו:
ויאמר חלילה לי מעשות זאת | חלל עשה
האיש אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם עלו | היה עלה
לשלום אל אביכם: ויגש אליו | שלם נגש
יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא

Interp. chal.

אתיבנא לותך מארעא דכנען ואכדין נגנוב מבית רבונך מאנין דכסף או מאנין
דדהב: דישתכח עמיה מעבדך ימות ואף אנחנא נהי לרבוני לעבדין: ואמר אף כען
כפתגמיכון כן הוא דישתכח עמיה יהא לי עבדא ואתון תהון זכאין: ואוחיאו
ואחיתו גבר טועניה לארעא ופתחו גבר טועניה: ובלש ברבא שרי ובזעירא שיצי
ואשתכח כלידא בטוענא דבנימין: ובזעו לבושיהון ורמו גבר על חמריה ותבו
לקרתא: ועל יהודה ואחוהי לבית יוסף והוא עד כען תמן ונפלו קדמוהי על ארעא:
ואמר להון יוסף מה עובדא הדא דעבדתון הלא ידעתון ארי בדקא מבדק גברא
דכותי: ואמר יהודה מה נאמר לרבוני מה נמליל ומה נזכי ומן קדם ייי אשתכח
חובא דעבדך הא אנחנא עבדין לרבוני אף אנחנא אף דישתכח כלידא בידיה: ואמר
חס לי מלמעבד דא גברא דאשתכח כלידא בידיה הוא יהא לי עבדא ואתון סקו
לשלם לות אבוכון: וקריב לותיה יהודה ואמר בבעו רבוני ימליל כען

Transla. Chal.

retulimus ad te de terra chanaā: quō ergo furati eſſemus de domo dñi tui vaſa argentea aut vaſa aurea: apđ quēcūq de ſeruis tuis fuerit inuētus ſcyph⁹: moriatur: nos quoq erim⁹ ſerui dño nřo. Et dixit. Etiā nūc iuxta ſermōes vřos ita eſt: apud quēcūq fuerit inuent⁹: erit mihi ſeru⁹: vos aūt eritis innoxij. Et feſtinauerūt ⁊ depoſuerūt vnuſqſq ſaccum ſuū in terra: ⁊ aperuit vnuſqſq ſaccū ſuū. Et ſcrutat⁹ eſt: in maiore incepit: ⁊ in minore pfecit: et inuētus eſt ſcyphus in ſacco beniamin. Et ſciderūt veſtimēta ſua: ⁊ onerauerūt vnuſquiſq aſinum ſuū: ⁊ reuerſi ſunt in ciuitatē. Et ingreſſus eſt iudas ⁊ frēs eius in domū ioſeph: et ipſe adhuc erat ibi. Et corruerūt corā eo in terrā. Dixitq eis ioſeph. Quid eſt hoc qđ feciſtis? Neſciebatis φ inueſtigās inueſtigaret vir ſicut ego. Dixitq iudas. Quid dicem⁹ dño meo: qđ loq̄mur: aut quo iuſtificabimur. A facie enī dei īuentū eſt pctm ſuoꝝ tuorū. Ecce ſum⁹ ſerui dño meo: tā nos φ ille in cui⁹ manu inuētus eſt ſcyphus. Et ait abſit a me hoc facere. Uir in cui⁹ manu inuētus eſt ſcyphus erit mihi ſeru⁹: vos autē aſcendite in pace ad patrē veſtrū: ⁊ acceſſit ad eum iudas: ⁊ ait. Obſecro dñe mi: vt loq̄tur nunc

Pritiua chal.

תוב גנב רבב
שכח מות הוה
היה הוה זכה
אחא נחת רבב
שרא שצא רמה
תוב קרה עול
אמר רבב מלל
זכה שכח
חוס עבד הוה
נסק

© Biblioteca Nacional de España

חרה
מות יתר
אהב
ירד
שום
יכל
יסף ראה
פנה היה עלה
שוב
יכל ירד
אמר
שנה איש
אסן
ירד שוב רעע
בוא

עבדך דבר באזני אדני ואל יחר
אפך בעבדך כי כמוך כפרעה:
אדני שאל את עבדיו לאמר
היש לכם אב או אח: ונאמר אל
אדני יש לנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת ויותר
הוא לבדו לאמו ואביו אהבו:
ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי
ואשימה עיני עליו: ונאמר אל
אדני לא יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר
אל עבדיך אם לא ירד אחיכם
הקטן אתכם לא תספון לראות
פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי
ונגד לו את דברי אדני: ויאמר
אבינו שבו שברו לנו מעט אכל:
ונאמר לא נוכל לרדת אם יש
אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא
נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך
אבי אלינו אתם ידעתם כי
שנים ילדה לי אשתי: ויצא
האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם
גם את זה מעם פני וקרהו אסון
והורדתם את שיבתי ברעה
שאלה: ועתה כבאי אל עבדך

tur ſeruus tuus verbũ ĩ auribus tuis: & ne iraſcaris famulo tuo Tu es eĩ poſt pharaonem dñs meus. Interrogaſti prius ſeruos tuos: habetis patrẽ aut fratrem? & nos rñdimus tibi dño meo. Eſt nobiſ pater ſenex: & puer puulus q in ſenectute illius natus eſt: cuius vterinus frẽ eſt mortuus: & ipſum ſolũ habet mater ſua: pr̃ vero tenere diligit eũ. Dixiſtiqꝫ ſuis tuis. Adducite eũ ad me: & ponã oculos meos ſup illum. Suggeſſimus tibi dño meo: nõ põt puer relinq̃re patrẽ ſuũ. Si eĩ illũ dimiſerit: morietur Et dixiſti ſeruis tuis. Niſi venerit frater veſter minimus vobiſcũ: nõ videbitis amplius faciẽ meã. Cũ ergo aſcẽdiſſemus ad famulũ tuũ patrẽ noſtrũ: narrauimus ei oĩa q̃ locutus ẽ dominus meus. Et dixit pr̃ noſter. Reuertimi & emite nobis parum tritici. Cui diximus. nõ poſſumus ire Si fr̃ nr̃ minimus deſcẽderit nobiſcũ pficiſcemur ſil': alioquĩ illo abſente nõ audemus videre faciẽ viri. At ille rñdit. Vos ſcitis φ duos genuerit mihi vxor mea. Egreſſus eſt vnus: & dixiſtis: beſtia deuorauit eũ: & hucuſqꝫ nõ cõparet Si tuleritis & iſtum: & aliquid ei in via contigerit. deducetis canos meos cum merore ad ĩferos. Igitur ſi ĩtrauero ad ſeruum tuum

ſeruus tuus vba corã te: et ne traſcaris D
ὁ παῖς σου ῥήματα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ
ſeruo tuo: qꝛ tu es poſt pharaonẽ dñe. tu interrogaſti
παιδί σου, ὅτι σὺ εἶ μετὰ φαραὼ κε. σὺ ἠρώτησας
ſeruos tuos: dicẽs: ſi habetis prẽ: aut frẽm.
τοὺς παῖδάς σου, λέγων, εἰ ἔχετε πρα, ἢ ἀδελφόν.
et diximus dño: eſt nob pr̃ ſenior: et
καὶ εἴπαμεν τῷ κῳ, ἔστιν ἡμῖν πὴρ πρεσβύτερος, καὶ
puer ſenectutis iunior illi: et frat eius
παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀ
mortuꝰ ẽ: ipe ãt ſolus relictus ẽ mr̃i ſue: at
πέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ
pr̃ eũ dilexit. dixiſti ãt ſeruis tuis: ad-
πὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν. εἶπας δὲ τοῖς παισί σου, κα-
ducite eũ ad me: et curã habebo illius. et
ταγάγετε αὐτὸν πρός με, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ. καὶ
diximus dño meo. nõ poterit puer relin-
εἴπαμεν τῷ κῳ μου. οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον κατα-
quere prẽ ſuũ: ſi ãt reliq̃rit prẽ: mo-
λιπεῖν τὸν πρα αὐτοῦ, ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πρα, ἀπο-
rietur. tu ãt dixiſti ſeruis tuis: ſi nõ deſcẽ
θανεῖται. σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, ἐὰν μὴ κατα
derit frater vr̃ iunior vobiſcũ: nõ adiicie- s.43.a
βῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσε
tis videre faciẽ meã. factũ ẽ ãt qñ aſcẽdimꝰ
τε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν E
ad ſeruũ tuũ prẽ nrm: nũciauimus ei
πρὸς τὸν παῖδά σου πρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ
verba dñi nr̃i. dixit ãt pr̃ noſter: ite
τὰ ῥήματα τοῦ κυ ἡμῶν. εἶπε δὲ ὁ πὴρ ἡμῶν, βαδίσατε
rurſũ: emite nobis paucas eſcas. nos ãt di-
πάλιν, ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. ἡμεῖς δὲ εἴ-
ximus: nõ poterimꝰ deſcẽdere. ſꝫ ſi q̃dẽ fra-
παμεν, οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι. ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελ
ter nr̃ iunior deſcẽderit nobiſcũ: deſcẽde-
φὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνῃ μεθ' ἡμῶν, καταβη-
mus. nõ. n. poterimus videre faciẽ hoĩs:
σόμεθα. οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνοῦ,
fratre nr̃o iuniore nõ exñte nobiſcũ. dixit
τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν. εἶπε
ãt ſeruus tuus pr̃ nr̃ ad nos: vos ſcitis:
δὲ ὁ παῖς σου ὁ πὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὑμεῖς γινώσκετε,
qꝛ duos pepit mihi vxor. et egreſſus ẽ vnꝰ a me: s.37.d
ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή. καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ,
et dixiſtis: φ a beſtia deuoratus eſt: et nõ vidi
καὶ εἴπατε, ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν, καὶ οὐκ εἶδον
eũ vſqꝫ nũc. ſi ergo tuleritis et hũc ex fa-
αὐτὸν ἄχρι νῦν. ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ προσώ
cie mea: et acciderit ei lãgor in via: et F
που μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
deducetis meã ſenectutẽ cũ triſtitia ad ĩferos. nũc ergo
κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου. νῦν οὖν
ſi intrauero ad ſeruũ tuũ
ἐὰν εἰσπορεύωμαι εἰς τὸν παῖδά σου

Pri͂tiua chal.

רבב תקף
אמר שוב
מות שאר
נחת שוה רבב
שבק מות
יסף חזא חוה
יכל
נחת אנת
קטל חזא דבר
ערע נחת שוב
ביש אתא

Interp̃. chal.

ſeruus tuus verbũ corã dño meo: ⁊ non iraſcat furor tuus ſup ſeruũ tuũ: qm̃ talis es tu ſicut pharao. Dñs meus interrogauit ſeruos ſuos: dicens. Num habetis patrem aut fratrẽ: et diximus dño meo. Eſt nobis pater ſenex ⁊ filius ſenectutis paruulus: frater autẽ eius mortuꝰ eſt: ⁊ remãſit ſolus ipſe mr̃i ſue: ⁊ pater eius dilexit eum: et dixiſti ſeruis tuis: deducite eũ ad me: ⁊ ponã oculũ meũ ſup eum. Diximuſqꝫ dño meo nõ poteſt puer relinq̃re patrẽ ſuũ: ſi aũt reliquerit patrẽ ſuũ morietur. et dixiſti ſeruis tuis. Non videatis vltra faciẽ meã: ſi non deſcenderit frater vr̃ minimus vobiſcũ. Et factũ eſt cum aſcendimus ad ſeruũ tuũ patrẽ nrm: narrauimus ei verba dñi mei. Dixitqꝫ pater nr̃. reuertimini: emite nobis modicũ frumẽti. Et diximus. Nõ poſſumꝰ deſcendere: ſi ierit frater nr̃ minimus nobiſcũ deſcẽdemus: qm̃ nõ poſſumus videre faciẽ viri: ſi fr̃ nr̃ minimꝰ nõ ierit nobiſcũ. Dixitqꝫ nobis pr̃ nr̃ ſuus tuuſ. Vos ſcitis qꝛ duos pepit mihi vxor mea. Egreſſuſqꝫ ẽ vnꝰ a me: ⁊ dixi occiſione occiſus eſt: ⁊ nõ vidi eũ vſqꝫ in pñs. ⁊ ſi tuleritis hũc a facie mea: ⁊ acciderit ei mors: deducetis caniciẽ meã cũ afflictione ad inferos. Et nũc cũ venero ad ſeruũ tuũ

Tranſla. Chal.

עבדך פתגמא קדם רבוני ולא יתקוף רוגזך בעבדך ארי כפרעה כן את: רבוני שאל
ית עבדוהי למימר האית לכון אבא או אחא: ואמרנא לרבוני אית לנא אבא סבא
ובר סיבתין זעיר ואחוהי מית ואשתאר הוא בלחודוהי לאמיה ואבוהי רחים ליה:
ואמרת לעבדך אחתוהי לותי ואשוי עיני עלוהי: ואמרנא לרבוני לא יכול עולימא
למשבק ית אבוהי ואם ישבוק ית אבוהי ימות: ואמרת לעבדך אם לא יחות אחוכון
זעירא עמכון לא תוספון למחזי אפי: והוה כד סליקנא לות עבדך אבא וחוינא ליה
ית פתגמי רבוני: ואמר אבונא תובו זבונו לנא זעיר עיבורא: ואמרנא לא ניכול
למיחת אם אית אחונא זעירא עמנא וניחות ארי לא ניכול למחזי אפי גברא ואחונא
זעירא ליתוהי עמנא: ואמר עבדך אבא לנא אתון ידעתון ארי תרין ילידת לי אתתי:
ונפק חד מלותי ואמרית ברם מיקטל קטיל ולא חזיתיה עד כען: ותדברון אף ית דין
מן קדמי ויערעניה מותא ותחתון ית סיבתי בבשתא לשאול: וכען כמיתי לות עבדך

© Biblioteca Nacional de España

pr̄m āt nr̄m:et puer nō fuerit nobiſcū:at
πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ μεθ᾽ ἡμῶν, ἡ δὲ
aīa illius pēdet ex aīa huius: et
ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς ψυχῆς τούτου, καὶ
erit cū viderit ipē nō exñtē puerū nobiſcū: mo
ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὂν τὸ παιδίον μεθ᾽ ἡμῶν, τε
rietur. τ deducēt ſerui tui ſenectutē
λευτήσει. καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδές σου τὸ γῆρας τοῦ
ſerui tui pr̄is āt nr̄i cū triſtitia ad īferos.
παιδός σου πατρὸς δὲ ἡμῶν μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.
G τ.n. ſeruus tuus ſuſcepit puerū a
s.43.b ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον παρὰ τοῦ
pr̄e meo: dicēs: ſi nō adduxero illū ad te: pec
πατρός μου, λέγων, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρός σε, ἡ-
cans ero erga pr̄em oībus diebus.
μαρτηκὼς ἔσομαι πρὸς τὸν πρα πάσας τὰς ἡμέρας.
nūc ergo manebo tibi ſeruus p̄ puero: domeſti
νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέ-
cus dñi mei. at puer aſcēdat cū
της τοῦ κυρίου μου. τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν
fratribus ſuis. quō .n. aſcēdā ad pr̄z:
ἀδελφῶν αὐτοῦ. πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πρα,
puero nō exñte nobiſcū: vt nō videā ma
τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ᾽ ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κα
la: q̄ inueniēt pr̄em meū.
κά, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου. Ca.45.

Et nō potuit ioſeph tolerare oēs
A Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων
aſtātes ei. ſed dixit: emittite
τῶν παρεστηκότων αὐτῷ. ἀλλ᾽ εἶπεν, ἐξαποστείλατε
oēs a me. et nō aſtitit nullus ioſeph:
πάντας ἀπ᾽ ἐμοῦ. καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ ἰωσὴφ
qñ notus fact⁹ ē fratribus ſuis. et miſit
s.41.e ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ ἀφῆκε
t.43.s vocē cū fletu. audierūt āt oēs egy-
φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ αἰγύ-
ptij. et audibile fuit in domū pharaōis. dixit āt
πτιοι. καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον φαραώ. εἶπε δὲ
ioſeph ad frēs ſuos: ego ſū ioſeph: adhuc
ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐγώ εἰμι ἰωσήφ, ἔτι
pr̄ meus viuit. et nō poterāt frēs eius rñde
ὁ πατήρ μου ζῇ. καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπο-
re ei. turbati ſūt .n. dixit āt ioſeph ad
κριθῆναι αὐτῷ. ἐταράχθησαν γάρ. εἶπε δὲ ἰωσὴφ πρὸς
fratres ſuos: appropiq̄te ad me. τ appropiq̄rūt.
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐγγίσατε πρός με. καὶ ἤγγισαν.
et ait: ego ſū ioſeph frater vr̄: quē vēdidiſtis
καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε
Infra. 50.c. in egyptū. nūc ergo ne cōtriſtemini: neq̧ durū vide
εἰς αἴγυπτον. νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρὸν φαινέ-
atur vobis: ꝙ vēdidiſtis me huc: in .n. vitā miſit
σθω ὑμῖν, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε, εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ
me de⁹ ante vos. hic .n. ſcd̄s ann⁹ fames
με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς

[a]patrē noſtrum [b]& puer
[c]defuerit: [e]cum aīa illius
[g]ex huius aīa [f]depēdeat:
[i]videritq̧ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[m]eū[l]non eſſe nobiſcum:
[n]morietur:[o]& deducent
[p]famuli tui[r]canos[s]eius
[u]cum dolore ꝏꝏꝏꝏꝏ
[x]ad īferos. Ego proprie
[y]ſeruus tuus ſū: q[a]in meā
[b]hūc[a]recepi fidē:& ſpo-
pōdi[f]dicēs.[g]Niſi[i]reduxe
ro eū:[l]pctī reus ero [m]ī pa
trem[n]omni[o]tempore.
[q]Manebo [p]itaq̧[s]ſeruus
tuus[r]pro[u]puero ꝏꝏꝏ
[x]in miniſterio[y]dñi mei:
[z]& puer[a]aſcēdat[b]cum ꝏ
[c]fratribus ſuis. [e]Nō[o]eñ
[f]poſſū redire[g]ad[h]pr̄em
[k]abſente[i]puero:[m]ne[o]ca-
lamitatis ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[p]q̄[q]oppreſſura eſt[s]pr̄em
meū:[u]teſtis aſſiſtam.

Non[n]ſe[b]po- Ca.45.
terat vltra [o]cohibeř
[c]Ioſeph[e]multis[g]corā[f]a-
ſtātibus. vñ [h]precepit vt
[i]egrederētur[k]cūcti foras
[n]& nullus[o]intereſſet alie
nus[r]agnitioni mutue.ꝏ
[x]Eleuauitq̧ ꝏꝏꝏꝏꝏ
[z]vocē[a]cū fletu: quā[b]au-
dierūt[c]egyptii: omniſq̧
[e]domus[f]pharaonis:[g]&
dixit[k]fratribus ſuis. ꝏ
[l]Ego ſū[m]ioſeph. [n]adhuc
[o]pr̄ meus[p]viuit?[q]Non ꝏ
[r]poterāt[r]rñdere[s]fratres
nimio[r]terrore perterriti
[c]Ad[o]quos[b]ille clemēter
[e]accedite[a]inquit ꝏꝏꝏ
[g]ad me.[h]Et cū acceſſiſſet
p̄pe: [k] ego ſū[i]ait [l]ioſeph
[m]frater veſter:[n]quē[o]ven
didiſtis ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[q]in egyptū.[s]Nolite[t]pa-
uere: [u]neq̧ vobis[x]durū
eſſe videatur:[y]ꝙ [a]vendi-
diſtis[b]me ꝏꝏꝏꝏꝏ
[c]in his regionibus.[e]Pro
ſalute[o]eī vr̄a[f]miſit me[g]de
us[h]añ vos ī egyptū. [l]Biē
niū eſt[i]eī ꝙ cepit[m]fames

אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ
קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ׃ וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי י
אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ י
אֶת שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן ייי
שְׁאֹלָה׃ כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת הַנַּעַר י
מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם לֹא אֲבִיאֶנּוּ
אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל הַיָּמִים׃
וְעַתָּה יֵשֶׁב נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר י
עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם ייי
אֶחָיו׃ כִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי ייי
וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה בָרָע
אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת אָבִי׃
וְלֹא יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל
הַנִּצָּבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל
אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל אֶחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת י
קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו
אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חָי וְלֹא ייי
יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ י
מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו גְּשׁוּ
נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף י
אֲחִיכֶם אֲשֶׁר מְכַרְתֶּם אֹתִי יייי
מִצְרָיְמָה׃ וְעַתָּה אַל תֵּעָצְבוּ וְאַל י
יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מְכַרְתֶּם אֹתִי ייי
הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים יי
לִפְנֵיכֶם׃ כִּי זֶה שְׁנָתַיִם הָרָעָב יי

Primitiua heb.:
קָשַׁר
מוּת
יָגָה
בּוֹא
יוֹם
עָלָה
רָאָה רוּעַ
מָצָא
Cap.xlv.
אָפַק יָצַב קָרָא
יָצָא
יָדַע נָתַן
קוֹל בָּכָה שָׁמַע
אָמַר
חָיָה
עָנָה בָּהַל
פָּנָה נָגַשׁ
עָצַב
חָרָה
חָיָה
שָׁנָה

Interp̄.chal.

אַבָּא וְעוּלֵימָא לֵיתוֹהִי עִמָּנָא וְנַפְשֵׁיהּ חֲבִיבָה לֵיהּ כְּנַפְשֵׁיהּ׃ וִיהֵא כַּד יֶחֱזֵי אֲרֵי לֵית
עוּלֵימָא וִימוּת וְיַחְתוּן עַבְדָּךְ יָת שֵׂיבַת עַבְדָּךְ אֲבוּנָא בִּדְווֹנָא לִשְׁאוֹל׃ אֲרֵי עַבְדָּךְ מְעָרַב
בְּעוּלֵימָא מִן אַבָּא לְמֵימַר אִם לָא אַיְתֵינֵיהּ לָךְ וְאֱהֵי חָטֵי לְאַבָּא כָּל יוֹמַיָּא׃ וּכְעַן יָתֵיב
כְּעַן עַבְדָּךְ תְּחוֹת עוּלֵימָא עַבְדָּא לְרִבּוֹנִי וְעוּלֵימָא יִסַּק עִם אֲחוֹהִי׃ אֲרֵי אֶכְדֵּין אֶיסַּק
לְוַת אַבָּא וְעוּלֵימָא לֵיתוֹהִי עִמִּי דִּילְמָא אֶחֱזֵי בְּבִשְׁתָּא דְּתַשְׁכַּח יָת אַבָּא׃
Ca.xlv. וְלָא יְכִיל יוֹסֵף לְאִתְחַסָּנָא לְכָל דְּקָיְמִין עִלָּווֹהִי וּקְרָא אַפִּיקוּ כָל
אֱנָשׁ מִלְּוָתִי וְלָא קָם אֱנָשׁ עִמֵּיהּ כַּד אִתְיְדַע יוֹסֵף עִם אֲחוֹהִי׃ וִיהַב יָת קָלֵיהּ יי
בִּבְכִיתָא וּשְׁמָעוּ מִצְרָאֵי וּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה׃ וַאֲמַר יוֹסֵף לַאֲחוֹהִי אֲנָא יוֹסֵף הַעַד כְּעַן
אַבָּא קַיָּים וְלָא יְכִילוּ אֲחוֹהִי לַאֲתָבָא יָתֵיהּ פִּתְגָּם אֲרֵי אִתְבְּהִילוּ מִן קֳדָמוֹהִי׃ וַאֲמַר
יוֹסֵף לַאֲחוֹהִי קְרִיבוּ כְּעַן לְוָתִי וּקְרִיבוּ וַאֲמַר אֲנָא יוֹסֵף אֲחוּכוֹן דְּזַבֶּנְתּוּן יָתִי לְמִצְרָיִם׃
וּכְעַן לָא תִתְנַסְסוּן וְלָא יִתְקוֹף בְּעֵינֵיכוֹן דְּזַבֶּנְתּוּן יָתִי הָכָא אֲרֵי לְקַיָּימָא שַׁלְחַנִי יוי
קֳדָמֵיכוֹן׃ אֲרֵי דְּנָן תַּרְתֵּין שְׁנִין כַּפְנָא יייייייייייייייייייייייייייייייייייי

Tranſla.Chal.

patrē meū: τ puer nō redierit nobiſcū: et aīa eius eſt ei dilecta q̄ſi aīa ſua: cūq̧ viderit ꝙ puer nō eſt nobiſcum: morieř. Et deducēt ſerui tui canicīē pr̄is nr̄i ſerui tui cū merore ad inferos. Seruus eñi tu⁹ ſpopōdit pro puero apud patrē meū: dicens. Si nō reduxero eum tibi: eroq̧ peccati reus in patrē meū oībus diebus. Et nūc maneat obſecro ſeruus tu⁹ pro puero in ſeruitute dñi mei: τ puer aſcēdat cū frībus ſuiſ. Quō potero aſcēdere ad patrem meū: puero non exiſtente mecū: ne videā malū qđ inueniet patrē meū. Ca.45.

Et nō poterat ioſeph ſuſtinere omnes exiſtētes apud eū: τ clamauit: educite oēs hoīes a me. et nullus ſtetit cū eo: qñ agnitus ē ioſeph a frībus ſuiſ. et leuauit vocē ſuā cum fletu: et audierūt egyptij: audiuitq̧ domus pharaonis. Dixitq̧ ioſeph fratribus ſuis. Ego ſum ioſeph: nunq̄d adhuc pater me⁹ viuit? Et non poterāt fratres eius reſpondere ei verbum: quoniā turbati erant corā eo. Dixitq̧ ioſeph fratribus ſuis. Accedite nunc ad me: τ acceſſerunt: τ ait. Ego ſum ioſeph frater veſter: quē vendidiſtis in egyptū. Et nūc nolite cōtriſtari: neq̧ diſpliceat in oculis veſtris ꝙ vēdidiſtis me huc: quoniā in ſuſtentationē miſit me dñs ante vos. Quoniam duo anni famis

Primitiua chl'a.:
הֲוָה חֲוָא
עָלַם מוּת שׁוּב
דְוָה עֲרַב אֲמַר
אֲתָא הֲוָה חֲטָא
רְבַב נְסַק
בְּישׁ שְׁכַח חֲסַן
קוּם נְפַק יְדַע
קוֹל בְּכָה
קוּם תּוּב בְּהַל
נְסַס תְּקַף
קוּם תְּרֵי שְׁנָה

© Biblioteca Nacional de España

Primitiua heb.	Text. Heb.
	בקרב הארץ ועוד חמש שנים
חרש קצר שלח	אשר אין חריש וקציר: וישלחני
	אלהים לפניכם לשום לכם
חיה	שארית בארץ ולהחיות לכם
פלט	לפליטה גדלה: ועתה לא אתם
	שלחתם אתי הנה כי האלהים
שום	וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל
	ביתו ומשל בכל ארץ מצרים:
עלה	מהרו ועלו אל אבי ואמרתם
	אליו כה אמר בנך יוסף שמני
ירד	אלהים לאדון לכל מצרים רדה
עמד	אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן
היה קרב	והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני
	בניך וצאנך ובקרך וכל אשר
	לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד
שנה ירש	חמש שנים רעב פן תורש אתה
	וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם
ראה פה	ראות ועיני אחי בנימין כי פי
דבר נגד	המדבר אליכם: והגדתם לאבי
	את כל כבודי במצרים ואת כל
ירד	אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
נפל צור	את אבי הנה: ויפל על צוארי
בכה	בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על
נשק	צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך
	עלהם ואחרי כן דברו אחיו אתו:
קול שמע	והקל נשמע בית פרעה לאמר
בוא יטב	באו אחי יוסף וייטב בעיני

Trāsla. B. Hiero.

in terra esse: & adhuc quinq; anni restant: quibus nec arari poterit nec meti. Premisitq; me deus: vt reseruemini super terrā: & escas ad viuendū habere possitis Non vestro consilio: sed dei voluntate huc missus sum: qui fecit me quasi prē pharaōis: & dn̄m vniuerse domus eius ac prīcipē in oī terra egypti. Festinate & ascēdite ad patrem meum: & dicetis ei. hec mādat filius tuus ioseph. Deus fecit me dn̄m vniuerse terre egypti. Descende ad me ne moreris: & habitabis in terra iesse. Erisq; iuxta me tu & filii tui & filii filiorū tuorū: oues tue & armēta tua & vniuersa q̄ possides: ibiq; te pascā. Adhuc enim quinq; anni residui sūt famis: ne & tu peas & oīs domus tua: & oīa q̄ possides. En oculi vr̄i & oculi fr̄is mei beniamin vidēt q̄ os meū loquatur ad vos. Nunciate patri meo vniuersam gloriā meā: & cuncta que vidistis in egypto. Festinate & adducite eū ad me. Cunq; āplexatus cecidisset in collū beniamin fr̄is sui fleuit: illo quoq; silr̄ flēte sup collū eius. Osculatusq; est Ioseph oēs frēs suos: & plorauit sup singulos. Postq̄ ausi sūt loq̄ ad eū. Audituq; est & celebri s̄mōe vulgatū in aula regis venerūt fratres ioseph. Et gauisus

Trāsla. Gre. lxx. cū interp. latina.

sup terrā. ⁊ adhuc reliqui q̄nq; āni: i q̄b⁹ non est
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔσαι B
aratio: neq; messis. misit .n. me deus an-
ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός. ἀπέστειλε γάρ με ὁ θεὸς ἔμπρο-
te vos: vt relinq̄rētur vobis relique sup
σθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς
t̄rā: et enutrire vobis reliq̄as magnas. nūc ergo
γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῖν κατάλειψιν μεγάλην. νῦν οὖν
nō vos me misistis huc: sed deus. ⁊ fe-
οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλ' ὁ θς̄. καὶ ἐποίη-
cit me q̄si p̄rē pharaōis: ⁊ dn̄m totius dom⁹ eius: et
σέ με ὡς πρ̄α φαραώ, καὶ κν̄ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ
p̄icipē totius t̄re egypti. festinātes igit̄ ascē-
ἄρχοντα πάσης γῆς αἰγύπτου. σπεύσαντες οὖν ἀνά-
dite ad p̄rē meū: et dicite ei hec dicit
βητε πρὸς τὸν πρ̄α μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ, τάδε λέγει
fili⁹ tuus ioseph: fecit me deus dn̄m toti⁹ t̄re
υἱός σου ἰωσήφ, ἐποίησέ με ὁ θς̄ κν̄ πάσης τῆς γῆς αἰ-
egypti: ascēde ergo ad me: ⁊ nō moreris: ⁊ habi-
γύπτου, κατάβηθι οὖν πρός με, καὶ μὴ μείνῃς, καὶ κατοι- C
tabis in t̄ra gesem: et eris iuxta me tu et filij tui
κήσεις ἐν γῇ γεσέμ, καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου
et filij filiox tuox: oues tue et boues tue:
καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου,
et q̄cūq; tibi sūt. et pascā te ibi. adhuc .n. q̄nq;
καὶ ὅσα σοι ἐστίν. καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ. ἔτι γὰρ πέντε
āni famis. vt nō delearis tu et filij tui: et oīs
ἔτη λιμός. ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ υἱοί σου, καὶ πάντα
substantia tua: ecce oculi vestri vidēt
τὰ ὑπάρχοντά σου, ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπου-
et oculi bēiamin fratris mei: q̄r
σιν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι
os meū loquēs ad vos. nūciate
τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. ἀπαγγείλα-
ergo p̄ri meo oēm gloriā meā
τε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν
in egypto: et q̄cūq; vidistis. et festinātes de-
ἐν αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἴδετε. καὶ ταχύναντες κα-
ducite p̄rem meū huc. et cadēs sup
ταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ D
collū bēiami fr̄is sui: fle-
τὸν τράχηλον τοῦ βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔ-
uit sup eū. et bēiami fleuit sup
κλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. καὶ βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ
collū eius. et osculatus oēs
τραχήλῳ αὐτοῦ. καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς
fratres suos: fleuit sup eos. et post
ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ
hec locuti sūt fratres eius ad eum. et
ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. καὶ
diuulgata ē vox in domū pharaonis dicētes: ve-
διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραώ. λέγοντες, ἥ-
nerūt fratres ioseph. gauisus ē āt
κασιν οἱ ἀδελφοὶ ἰωσήφ. ἐχάρη δὲ

Primitiua chal. — Interp. chal.

Primitiua chal.	Interp. chal.
שוה	sunt trāsacti in medio terre: ⁊ adhuc q̄nq; anni remanēt: in q̄bus nō erit seminatio nec messis. Et misit me
רבב	deus ante vos: vt poneret vobis reliq̄as in terra: ⁊ vt sustētaret vos liberatiōe magna. Et nūc nō vos misi-
שוה רבב	stis me huc: s₃ a deo missus sum: ⁊ posuit me in patrē pharaonis: ⁊ in dn̄m oībus viris dom⁹ sue: ⁊ dn̄atorē
אחא נסק אמר	in vniuersa terra egypti. Festinate ⁊ ascēdite ad p̄rē meū: ⁊ dicetis ei. Hec dicit filius tuus ioseph: posuit
נחת עכב יתב	me de⁹ in dn̄m oībus egyptijs: descēde ad me: ne moreris. Habitabisq; in terra gesen: ⁊ eris iuxta me tu
הוה זון שנה	et filij tui ⁊ filij filiox tuoxū ⁊ oues tue ⁊ boues tui ⁊ vniuersa q̄ habes: ⁊ nutriā te ibi. qm̄ adhuc q̄nq; an-
סכן חזא	ni restāt famis: ne forte penuriā patiaris tu ⁊ viri domus tue ⁊ vniuersa q̄ habes. Et ecce oculi vestri vidēt
מלל חוה	et oculi fr̄is mei beniamin q̄ð v̄ra lingua ego loquor vobiscū. Et nūciabitis p̄ri meo vniuersam gloriā meā
אחא נחת בכה	quā habeo in egypto: ⁊ oia que vidistis: festinabitisq; ⁊ deducetis p̄rē meū huc: ⁊ ruit sup ceruicē bēiamin fr̄is sui ⁊ fleuit. Bēiamī q̄q; fleuit sup ceruicē ei⁹.
צור קול	Et osculat⁹ est oēs frēs suos: ⁊ fleuit sup eos: ⁊ postea
שמע אמר אתא	locuti sūt frēs eius cū eo: ⁊ rumor auditus ē in domo pharaōis dicēdo. venerūt frēs ioseph: ⁊ placuit i ocl'is

Transla. Chal.

גו ארעא ועוד חמש שנין דלית זרועה וחצדא: ושלחני יי קדמיכון לשואה לכון
שארא בארעא ולקימא לכון לשיזבא רבא: וכען לא אתון שלחתון יתי הכא אלהין
מן קדם יי ושויני לאבא לפרעה ולרבון לכל איניש ביתיה ושליט בכל ארעא
דמצרים: אוחו וסקו לות אבא ותימרון ליה כדנן אמר ברך יוסף שויני יי לרבון
לכל מצראי חות לותי לא תתעכב: ותתיב בארעא דגשן ותהי קריב לי את ובנך
ובני בנך ועאנך ותורך וכל דילך: ואיזון יתך תמן ארי עוד חמש שנין כפנא דילמא
תתמסכן את ואינש ביתך וכל דילך: והא עיניכון חזן ועיני אחי בנימין ארי
בלישנכון אנא ממליל עמכון: ותחוון לאבא ית כל יקרי במצרים וית כל דחזיתון
ותוחון ותחתון ית אבא הכא: ונפל על צוארי בנימין אחוהי ובכא ובנימין בכא על
צואריה: ונשיק לכל אחוהי ובכא עליהון ובתר כן מלילו אחוהי עמיה: וקלא
אשתמע בית פרעה למימר אתו אחוהי דיוסף ושפר בעיני

© Biblioteca Nacional de España

pharao: et familia eius. dixit ãt pharao
φαραώ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ. εἶπε δὲ φαραὼ τῷ
ioſeph: dic fratrib⁹ tuis: hoc faci-
ἰωσὴφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιή-
te: implete vehicula vr̃a tritico: et a-
σατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν σίτου, καὶ ἀ-
bite in t̃rã chanaã. et aſſumẽtes
πέλθετε εἰς γῆν χαναάν. καὶ παραλαβόντες τὸν
p̃rem vr̃m: et ſubſtãtias vr̃as: venite
πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἥκατε
ad me. et dabo vobis ex oĩbus bonis egy
πρός με. καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰ-
pti. et comedetis medullã t̃re. tu ãt
γύπτου. καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. σὺ δὲ
precipe hec: accipere ipos currus ex t̃ra
ἔντειλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοὺς ἁμάξας ἐκ τῆς γῆς
egypti filijs vr̃is: et vxorib⁹.
αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναιξίν.
et aſſumẽtes p̃rem vr̃m: aduenite.
καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, παραγίνεσθε.
E et ne parcatis oculis ſupellectilib⁹ ve
καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἀποσκευῶν ὑ-
ſtris: nã oĩa bona egypti vobis erũt. fe-
μῶν, τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται. ἐ-
cerũt ãt ſic filij iſrael. dedit ãt ioſeph
ποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραήλ. ἔδωκε δὲ ἰωσὴφ
eis currus ſc̃dm dicta a pharaone re
αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ φαραὼ τοῦ βα-
ge. et dedit illis cibaria in vi
σιλέως. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁ-
am: et oĩb⁹ dedit duplices ſtolas. at benia
δόν, καὶ πᾶσιν ἔδωκε διστὰς στολάς. τῷ δὲ βενια-
min dedit trecentos aureos: et quinq̃ muta-
μὶν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ πέντε ἐξαλ-
torias ſtolas. et patri ſuo miſit
λασσούσας στολάς. καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε
ſc̃m ipſa: et decẽ aſinos ferentes de oĩ-
κατὰ τὰ αὐτά, καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάν-
bus bonis egypti: et decẽ mulas fe-
των τῶν ἀγαθῶν αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμιόνους αἰ-
rentes panes patri ſuo in viaꝫ. dimi
ρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν. ἐξαπέ-
ſit ãt fratres ſuos. et abierũt. et
στειλε δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ
ait illis: ne iraſcamini in via. ⁊ aſcẽde-
εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀνέβη-
rũt ex egypto: et venerũt in t̃rã chanaã: ad ia-
σαν ἐξ αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν χαναάν, πρὸς ἰα-
cob p̃rem ſuũ. et nũciauerũt ei: di-
κὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν. καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέ-
cẽtes: q̃ fili⁹ tuus ioſeph viuit: et ip̃e imperat oĩ
γοντες, ὅτι ὁ υἱός σου ἰωσὴφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης
F t̃re egypti. et ſtupefact⁹ ẽ mẽte iacob. nõ .n.
γῆς αἰγύπτου. καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ ἰακώβ. οὐ γὰρ

eſt pharao atq̃ oĩs familia eius. Dixitq̃ ad ioſeph vt imperaret fratribus ſuis dicens. Onerantes iumẽta: ite in terram chanaan: & tollite inde patrẽ veſtrũ & cognationẽ: & venite ad me: & ego dabo vobis omnia bona egypti: vt comedatis medullã terre. Precipe etiam vt tollant plauſtra d̃ terra egypti: ad ſubuectionem puulorũ ſuorũ ac cõiugũ. Et dicito. Tollite patrem veſtrũ: & pperate q̃ cytius veniẽtes: nec dimittatis q̃cq̃ de ſupellectili vr̃a: quia oẽs opes egypti vr̃e erunt. Fecerũtq̃ filii iſrael: vt eis mãdatũ fuerat. Quibus dedit ioſeph plauſtra ſecũdũ pharaonis imperium: & cibaria in itinere. Singulis quoq̃ pferri iuſſit binas ſtolas: beniamin vero dedit trecẽtos argenteos cũ quinq̃ ſtolis optimis: tãtũdẽ pecunie & veſtiũ mittẽs patri ſuo: addẽs eis aſinos decem: qui ſubueherẽt ex oĩbus diuitiis egypti: & totidẽ aſinas triticũ in itinere paneſq̃ portãtes. Dimiſit ergo fratres ſuos: & proficiſcẽtibus ait. Ne iraſcamini in via. Qui aſcendẽtes ex egypto: venerũt in terrã chanaan ad patrẽ ſuum iacob: & nunciauerũt ei dicẽtes. Ioſeph filius tuus viuit: & ipſe dñatur in oĩ terra egypti. Quo audito iacob q̃ſi de graui ſõno euigilans: tamen nõ

פרעה ובעיני עבדיו׃ ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעירכם ולכו
באו ארצה כנען׃ וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי
ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים
ואכלו את חלב הארץ׃ ואתה
צויתה זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם׃ ועינכם אל תחס על
כליכם כי טוב כל ארץ מצרים
לכם הוא׃ ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי
פרעה ויתן להם צדה לדרך׃
לכלם נתן לאיש חלפות שמלת
ולבנימן נתן שלש מאות כסף
וחמש חלפת שמלת׃ ולאביו
שלח כזאת עשרה חמרים
נשאים מטוב מצרים ועשר
אתנת נשאת בר ולחם ומזון
לאביו לדרך׃ וישלח את אחיו
וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך׃ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ
כנען אל יעקב אביהם׃ ויגדו לו
לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל
בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא

בער ילד
בוא לקח
בית
נתן
צוה עשה
טפף
נשה
חוס
כלה
נתן פה
צוד
מאה
זון
שלח
רגז
עלה בוא
נגד
חיה
פוג

Interp̃.chal.

פרעה ובעיני עבדוהי׃ ואמר פרעה ליוסף אימר לאחך דא עבידו טעונו ית בעירכון
ואיזילו אובילו לארעא דכנען׃ ודברו ית אבוכון וית אינש בתיכון ואיתו לותי
ואתן לכון ית שפר ארעא דמצרים ותיכלון ית טובא דארעא׃ ואת מתפקיד
דא עבידו סיבו לכון מארעא דמצרים עגלן לטפליכון ולנשיכון ותטלון ית אבוכון
ותיתון׃ ועיניכון לא תיחוס על מניכון ארי שפר כל ארעא דמצרים דילכון הוא׃
ועבדו כן בני ישראל ויהב להון יוסף עגלן על מימר פרעה ויהב להון זוודין לארחא׃
לכלהון יהב לגבר אצטלון דלבושין ולבנימן יהב תלת מאה סלעין דכסף וחמש
אצטלון דלבושין׃ ולאבוהי שלח כדא עשרה חמרין טעינין מטובא דמצרים ועשר
אתנן טעינן עיבור ולחם וזוודין לאבוהי לארחא׃ ושלח ית אחוהי ואזלו ואמר להון
לא תתנצון בארחא׃ וסליקו ממצרים ואתו לארעא דכנען לות יעקב אבוהון׃ וחויאו
ליה למימר עד כען יוסף קיים וארי הוא שליט בכל ארעא דמצרים והוו מלייא
פתגן על ליביה ארי לא

Tranſla.Chal.

pharaonis ⁊ in oculis ſeruorũ eius. Dixitq̃ pharao ad ioſeph. Dic fratribus tuis. hoc facite. Onerate iumẽta veſtra: ⁊ ite ⁊ afferte in terrã chanaã: ⁊ tollite patrẽ veſtrũ ⁊ hoĩes domus veſtre: ⁊ venite ad me: et dabo vobis optimaꝫ terrã egypti: ⁊ comedetis bona terre. Tu autem precipe eis: hoc facite: tollite vobis de terra egypti currus familie vr̃e ⁊ vxoribus vr̃is. et tollite patrẽ veſtrũ: ⁊ venite. Et oculus veſter non parcat: ſupellectili veſtre. quoniã optima totius terre egypti veſtra erunt. Fecerũtq̃ ita filij iſrael. Et dedit eis ioſeph plauſtra ſecundũ preceptũ pharaonis: et dedit eis cibaria in viaꝫ: vnicuiq̃ oĩm dedit ſtolas vt induerent. Beniamin quoq̃ dedit trecẽtos ſiclos argenteos ⁊ quinq̃ ſtolas indumenti. Patri quoq̃ ſuo ſimiliter miſit decem aſinos oneratos bonis egypti ⁊ decem aſinas portantes frumentum ⁊ panes ⁊ cibaria patri ſuo in viam. Et miſit fratres ſuos ⁊ abierunt: et dixit eis. Non contẽdatis in via. Et aſcenderunt de egypto ⁊ venerũt in terrã chanaan: ad iacob patrẽ ſuũ: ⁊ narrauerunt ei: dicentes. Adhuc ioſeph viuit: ⁊ quod dominatur in vniuerſa terra egypti. Et erant verba hec vacillantia in corde ſuo quoniaꝫ non

Primitiua chal.

אזל יבל בית
אתא נתן אכל
פקד נסב נשה
נטל אתא חוס
מאן אמר
צוה אתא חוה
קום הוה
מלל פוג

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

האמין להם׃ וידברו אליו את כל
דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא
את העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח יעקב
אביהם׃ ויאמר ישראל רב עוד
יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם
אמות׃ ויסע ישראל וכל
אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח
זבחים לאלהי אביו יצחק׃ ויאמר
אלהים לישראל במראת הלילה
ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃
ויאמר אנכי האל אלהי אביך
אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי
גדול אשימך שם׃ אנכי ארד
עמך מצרימה ואנכי אעלך גם
עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃
ויקם יעקב מבאר שבע וישאו
בני ישראל את יעקב אביהם
ואת טפם ואת נשיהם בעגלות
אשר שלח פרעה לשאת אתו׃
ויקחו את מקניהם ואת רכושם
אשר רכשו בארץ כנען ויבאו
מצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃
בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות
בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃
ואלה שמות בני ישראל הבאים
מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב

Primitiua heb.

אמן דבר
ראה
נשא חיה
הלך ראה מות
Cap. xlvi.
נסע בוא
זבח אמר
ראה
ירא ירד
שום
עלה
שית
קום נשא
טפף נשה
לקח קנה רכש
בוא
בוא

Trãſla. B. Hiero.

credebat eis. Illi ecõtra referebãt omnem ordinem rei. Cumq; vidiſſet plauſtra: & vniuerſa q̃ miſerat: reuixit ſpiritus eius: & ait. Sufficit mihi ſi adhuc ioſeph filius meus viuit. vadã & videbo illũ añq; moriar. Ca. 46.

Profectuſq; iſrl cũ oĩbus q̃ habebat venit ad puteũ iuramẽti: & mactatis ibi victimis deo pr̃is ſui iſaac: audiuit eũ p viſionẽ nocte vocantem ſe: & dicẽtẽ ſibi. Iacob iacob. Cui rñdit. Ecce adſum. Ait illi deus. Ego ſũ fortiſſimus deus patris tui. Noli timere: ſed deſcẽde in egyptũ: qa in gẽtẽ magnã faciã te ibi. Ego deſcendam tecũ illuc. & ego inde adducam te reuertentem. Ioſeph quoq; põet manus ſuas ſuper oculos tuos. Surrexit iacob a puteo iuramẽti: tulerũt q; eũ filii cum paruulis & vxoribus ſuis in plauſtris que miſerat pharao ad portandũ ſenem & omnia q̃ poſſederat in terra chanaan. Venitq; in egyptum cum omni ſemine ſuo: filii eius & nepotes: filie & cuncta ſimul progenies. Hec ſunt aũt noĩa filiorũ iſrael: qui igreſſi ſũt i egyptũ ipſe cũ liberiſ ſuis. Primogenitus

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp̃. latina.

credidit illis. locuti ſũt ãt ei oĩa q̃
ἐπίστευσεν αὐτοῖς. ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥη
dicta ſũt a ioſeph: q̃cũq; dixit illis: vidẽs ãt cur G
θέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς, ἰδὼν δὲ τὰς ἁ
rus: q̃s miſit ioſeph: vt aſſumerẽt illũ:
μάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν,
reuixit ſpirit⁹ iacob pr̃is eoꝝ.
ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν
dixit ãt iſrael: magnũ mihi eſt: ſi adhuc fili⁹ me⁹ io-
εἶπε δὲ Ἰσραήλ, μέγα μοί ἐστιν εἰ ἔτι ὁ υἱός μου Ἰω
ſeph viuit. abiẽs videbo eũ anteq̃ moriar.
σὴφ ζῇ. πορευθεὶς ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν. Cap. 46.
Diſcedẽs ãt iſrael: ⁊ oĩa ſua: venit
ἀπάρας δὲ Ἰσραήλ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν A
ad puteũ iuramẽti. et ſacrificauit ſacrificiũ deo pa-
ἐπὶ φρέαρ τοῦ ὅρκου. καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ θεῷ τοῦ πα
tris ſui iſaac. ait ãt de⁹ iſrael in viſiõe
τρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι
noctis dicẽs: iacob iacob. ille ãt dixit: q̃d eſt: ait
τῆς νυκτὸς λέγων, Ἰακὼβ Ἰακώβ. ὁ δὲ εἶπε, τί ἐστιν; εἶ
ei deus dicẽs: ego ſũ deus pr̃m tuoꝝ: ne
πεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων, ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, μὴ
timeas deſcẽdere in egyptũ. in .n. gẽtẽ magnã
φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον. εἰς γὰρ ἔθνος μέγα
faciã te illic. ⁊ ego deſcẽdã tecũ in
ποιήσω σε ἐκεῖ. καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς
egyptũ. ⁊ ego reducã te in finẽ. ⁊ io-
Αἴγυπτον. καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος. καὶ Ἰω
ſeph imponet man⁹ ſuas ſup oculos
σὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς
tuos. ſurrexit ãt iacob a puteo iuramẽti. ⁊ tu-
σου. ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου. καὶ ἀνέ
lerũt filii iſrael iacob prẽm ſuũ: et ſupellecti
λαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευ
lẽ: et vxores ſuas ſup currus: q̃s mi-
ήν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέ
ſit ioſeph tollere ipm. ⁊ tulerũt ſubſtan-
στειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν. καὶ ἀνέλαβον τὰ ὑπάρχον
tias eoꝝ: et oẽm poſſeſſionẽ: q̃z poſſederũt in
τα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν
tra chanaã: ⁊ ingreſſi ſũt in egyptũ: iacob et oẽ
γῇ Χαναάν, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ καὶ πᾶν
ſemẽ eius cum eo: filij: ⁊ filii filiorũ ſu
τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, υἱοί, καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐ
orum cum eo: filie: ⁊ filie fi-
τοῦ μετ' αὐτοῦ, θυγατέρες, καὶ θυγατέρες τῶν θυ
liarum ſuarum: ⁊ oẽ ſemẽ eius du-
γατέρων αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγα
xit in egyptum. hec ãt noĩa filiorũ iſ
γεν εἰς Αἴγυπτον. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσ B
rael: q̃ ingreſſi ſunt in egyptum cum iacob
ραήλ, τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ
pr̃e eorũ. iacob ⁊ filii eius primogenitus iacob:
πατρὶ αὐτῶν. Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. πρωτότοκος Ἰακώβ,

Transla. Chal.

הימין להון׃ ומלילו עמיה ית כל פתגמי יוסף דמליל עמהון וחזא ית עגלתא דשלח
יוסף למיטל יתיה ושרת רוח קודשא על יעקב אבוהון׃ ואמר ישראל סגי לי חדוא
עד כען יוסף ברי קים איזיל ואחזיניה עד לא אמות׃
Ca. xlvi.
ונטל ישראל וכל דיליה ואתא לבאר שבע ודבח דבחין לאלהא דאבוהי יצחק׃ ואמר
יי לישראל בחזוא דליליא ואמר יעקב יעקב ואמר הא אנא׃ ואמר אנא אל אלהא
דאבוך לא תדחל מלמיחת למצרים ארי לעם סגי אשוינך תמן׃ אנא אחות עמך
למצרים ואנא אסקינך אף אסקא ויוסף ישוי ידיה על עינך׃ וקם יעקב מבאר שבע
ונטלו בני ישראל ית יעקב אבוהון וית טפלהון וית נשיהון בעגלתא דשלח פרעה
למיטל יתיה׃ ודברו ית גיתיהון וית קנינהון דקנו בארעא דכנען ואתו למצרים
יעקב וכל בנוהי עמיה׃ בנוהי ובני בנוהי עמיה בנתיה ובנת בנוהי וכל בנוהי אייתי
עמיה למצרים׃ ואלין שמהת בני ישראל דעלו למצרים יעקב ובנוהי בוכרא דיעקב

Primitiua chal.

המן
נטל שרא סגא
חדה אזל חזא
מות
חזא
דחל נחת סגא
שוה נחת נסק
שוה קום נשה
נטל נתא קנה
אתא אתא
אל על

Interp̃. chal.

credebat eis. Et locuti ſunt cum eo oĩa verba ioſeph: que locutus fuerat cũ eis. et vidit plauſtra q̃ miſerat ioſeph vt portarent eũ. Et requieuit ſpũs ſanctus ſup iacob patrẽ ſuũ. Dixitq; iſrael. magnũ gaudiũ eſt mihi: ioſeph filio meo adhuc viuente: vadam ⁊ videbo eum antequam moriar. Cap. 46.

Profectuſq; eſt iſrael ⁊ oĩa ſua: ⁊ venit in berſabee: ⁊ imolauit ibi victimas deo pr̃is ſui iſaac. Aitq; deus ad iſrael in viſione noctiſ: dicens. Jacob iacob. Et dixit. ecce ego. Et dixit ego ſum fortiſſimus de⁹ pr̃is tui: ne timeas deſcẽdere in egyptũ: qm̃ in gẽtẽ magnã ponã te ibi. Ego deſcendã tecũ in egyptũ. Ego q̃q; inde aſcẽdere te faciã: ⁊ ioſeph ponet manũ ſuã ſup oclos tuoſ. Et ſurrexit iacob de berſabee: ⁊ tulerũt filij iſrael iacob pr̃ez ſuũ ⁊ familiã eoꝝ ⁊ vxores eoꝝ in plauſtris q̃ miſit pharao vt portarẽt eũ. Adduxerũt q̃q; pecora eoꝝ ⁊ ſubſtãtiã quã acq̃ſierũt in tra chanaã: ⁊ venerũt iacob ⁊ oẽs filij ſui cũ eo i egyptũ: tã filij ſui q̃ filij filioꝝ ſuoꝝ cũ eo: filias q̃q; ſuas ⁊ filias filioꝝ ſuoꝝ: ⁊ oẽz ꝓgeniẽ ſuã adduxit ſecũ in egyptuz. Et hec ſunt noĩa filioꝝ iſrael: qui igreſſi ſunt in egyptum: iacob ⁊ filij eius. Primogenitus iacob

© Biblioteca Nacional de España

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp̃. latina.

rubẽ. filii ãt ruben: enoch: ⁊ phallu: aſron: ⁊
ῥουβήν. υἱοὶ δὲ ῥουβήν, ἐνώχ, καὶ φαλλού, ἀσρών, καὶ
Exod.1 a. 26.b charmi. filij ãt ſymeõ: iemuel: ⁊ iamin: ⁊ aod: et
Nũeri. χαρμί. υἱοὶ δὲ συμεών, ἰεμουήλ, καὶ ἰαμίν, καὶ ἀώδ, καὶ
16.a. achin: et ſaar: ⁊ ſaul: filius chananitidis. filij
1. Pa. ἀχίν, καὶ σαάρ, καὶ σαούλ, υἱὸς τῆς χαναανίτιδος. υἱοὶ
5.a. ãt leui: gerſon: ⁊ caath ⁊ merari. filij ãt iuda: er:
δὲ λευί, γηρσών, καὶ καάθ, καὶ μεραρί. υἱοὶ δὲ ἰούδα, ἤρ,
et aunan: ⁊ ſelon: ⁊ phares: ⁊ zara. mortuus ẽ ãt er
καὶ αὐνάν, καὶ σηλών, καὶ φαρές, καὶ ζαρά. ἀπέθανε δὲ ἤρ
et aunan in t̃ra chanaã. fuerũt ãt filij phares: eſrom:
καὶ αὐνὰν ἐν γῇ χαναάν. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ φαρές, ἐσρώμ,
et iemuil. filij ãt iſachar: thola: et phua: et aſum:
καὶ ἰεμουήλ. υἱοὶ δὲ ἰσάχαρ, θωλά, καὶ φουά, καὶ ἀσούμ,
et ſambram. filii ãt zabulon: ſered: ⁊ allon: ⁊
καὶ σαμβράμ. υἱοὶ δὲ ζαβουλών, σερέδ, καὶ ἀλλών, καὶ
achoel. hi filii lie: q̃s pepit iacob in meſo
ἀχοήλ. οὗτοι υἱοὶ λείας, οὓς ἔτεκε τῷ ἰακὼβ ἐν μεσο-
potamia ſyrie: ⁊ dinan filiã eius.
ποταμίᾳ τῆς συρίας, καὶ δίναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.
oẽs aĩe filii et filie: triginta tres.
πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριακοντατρεῖς.
filii ãt gad: ſaphõ: ⁊ aggis: et ſaunis: ⁊ thaſobã:
υἱοὶ δὲ γάδ, σαφών, καὶ ἀγγίς, καὶ σαυνίς, καὶ θασοβάν,
⁊ aedis: et aroedis: ⁊ aroelis. filii ãt aſer: iemna:
καὶ αηδής, καὶ ἀροηδής, καὶ ἀροηλής. υἱοὶ δὲ ἀσήρ, ἰεμνά,
et eſſua: et ieul: et baria: et ſara: ſoror eorũ.
καὶ ἐσουά, καὶ ἰεούλ, καὶ βαρία, καὶ σαρά, ἀδελφὴ αὐτῶν
filii ãt baria: chobor: et melchiel. hi filii zelphe.
υἱοὶ δὲ βαρία, χοβώρ, καὶ μελχιήλ. οὗτοι υἱοὶ ζελφάς.
quã dedit labã lie filie ſue. q̃ pepit hos
ἣν ἔδωκε λάβαν λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. ἣ ἔτεκε τούτους
iacob: decẽ et ſex aĩas. filii ãt rachel vxo
τῷ ἰακώβ, δέκα καὶ ἓξ ψυχάς. υἱοὶ δὲ ῥαχὴλ γυναι-
ris iacob: ioſeph: ⁊ beniamin. fuerũt ãt filii io-
κὸς ἰακώβ, ἰωσήφ, καὶ βενιαμίν. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ ἰω-
C ſeph in t̃ra egypti: q̃s pepit ei aſeneth: filia
σὴφ ἐν γῇ αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἀσενέθ, θυγάτηρ
petephre ſacerdotis heliopoleos: manaſſe: ⁊
πετεφρῆ ἱερέως ἡλιουπόλεως, τὸν μανασσῆ, καὶ τὸν
ephraim. fuerũt ãt filii manaſſe: q̃s pepit ei
ἐφραίμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ
cõcubina ſyra: machir. machir ãt genuit
παλλακὴ ἡ σύρα, τὸν μαχίρ. μαχὶρ δὲ ἐγέννησε τὸν
galaad. filii ãt ephraim fratris manaſſe: ſuta-
γαλαάδ. υἱοὶ δὲ ἐφραὶμ ἀδελφοῦ μανασσῆ, σουτα-
laam: et taam. filii ãt ſutalaam: edem. filii ãt bẽi
λαάμ, καὶ ταάμ. υἱοὶ δὲ σουταλαάμ, ἐδέμ. υἱοὶ δὲ βενι-
amin: bala: bochor: et aſbi: gera: et noemã: et
αμίν, βαλά, βοχώρ, καὶ ἀσβήλ, γηρά, καὶ νοεμάν, καὶ
anchis: ros: et mãphin: ⁊ ophim. gera ãt genuit
ἀγχίς, ῥώς, καὶ μανφίν, καὶ ὀφιμίν. γηρὰ δὲ ἐγέννησε
arad. hi filii rachel:
τὸν ἀράδ. οὗτοι υἱοὶ ῥαχήλ,

Trãſla. B. Hiero.

[q]rubẽ. [r]Filii [s]rubẽ [t]enoch
[u]& phallu
[x]& eſrom [y]& charmi. [z]Fi-
lii [a]ſymeon [b]iamuel
[c]& iamin [d]& ahod [e]& ia-
chin [f]& ſaher
[g]& ſaul [h]filius [i]chananiti-
dis. [k]filii [l]leui
[m]gerſon & [n]caath [o]& me
rari. [p]filii [q]iuda
[r]her [s]& onan [t]& ſela [u]&
phares [x]& zara. [y]Mortui
ſunt ãt [z]her [a]& onã [b]in ter
ra [c]chanaã. [d]Natiq; ſũt [e]fi
lii [f]phares [g]eſrõ [h]& amul.
[i]filii [k]iſachar:
[l]thola [m]& phua [o]& ſemrõ
[p]filii
[q]zabulon: [r]ſareth [s]& he-
lon [t]& iahelel. [u]hi
[x]filii [y]lie [z]quos [a]genuit [c]in
meſopotamia
[d]ſyrie [e]cũ [f]dina [g]filia ſua.
[h]Omnes
[i]anime [k]filiorum eius [l]&
filiarum [m]triginta
[n]tres. [o]filii [p]gad: [q]ſephon
[r]& aggi [t]& eſebõ & [s]ſuni
& [u]heri [x]& arodi [y]& areli.
[z]filii
[a]aſer: [b]iemna [c]& ieſua [d]&
ieſui [e]& beria:
[f]ſara quoq; [g]ſoror eorũ.
[h]filii [i]beria: [k]heber
[l]& melchiel. [m]hi [n]filii [o]zel
phe [p]quam
[q]dedit [r]laban [s]lie [t]filie ſue
[u]& [y]hos [u]genuit
[z]iacob [a]ſedecim [c]animas.
[d]Filii
[e]rachel [f]vxoris [g]Iacob:
[h]Ioſeph [i]& beniamin.
[k]Natiq; ſunt [l]ioſeph filii
[m]in terra [n]egypti [o]quos
[p]genuit [q]ei [r]aſſenez [s]filia
[t]phutifaris [u]ſacerdotis
[x]heliopoleos: [z]manaſſes
[a]& [b]ephraim. [c]filii
[d]beniamin: [e]bela [f]& be-
chor [g]& aſbel & [h]gera
[i]& naamã & [k]echi [l]& ros
& [m]mophim [n]& ophim
[o]& ared. [p]Hi [q]filii [r]rachel
[s]quos

Tex. Heb.

רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא
וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל
וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר
וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי
גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה
עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת מות
עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי היה
פֶרֶץ חֶצְרֹן וְחָמוּל׃ וּבְנֵי יִשָּׂשכָר
תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרֹן׃ וּבְנֵי
זְבֻלוּן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃ אֵלֶּה
בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל
נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים
וְשָׁלֹשׁ׃ וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי
וְאֶצְבֹּן עֵרִי וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ וּבְנֵי
אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה
וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר
וּמַלְכִּיאֵל׃ אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר
נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת ילד
אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ׃ בְּנֵי
רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ איש
וַיִּוָּלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יָלְדָה לּוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן
אֹן אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרָיִם׃ וּבְנֵי
בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא
וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים
וָאָרְדְּ׃ אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל אֲשֶׁר

Priũtiua heb.

Interp̃. chal.

רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין
וְצֹחַר וְשָׁאוּל בַּר כְּנַעֲנָאָה׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה
וּפֶרֶץ וְזָרַח וּמִיתוּ עֵר וְאוֹנָן בְּאַרְעָא דִכְנַעַן וַהֲווֹ בְנֵי פֶרֶץ חֶצְרוֹן וְחָמוּל׃ וּבְנֵי יִשָּׂשכָר
תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרוֹן׃ וּבְנֵי זְבוּלוּן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃ אִלֵּין בְּנֵי לֵאָה דִּילֵידַת
לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְיָת דִּינָה בְּרַתֵּיהּ כָּל נַפְשָׁת בְּנוֹהִי וּבְנָתֵיהּ תְּלָתִין וּתְלָת׃ וּבְנֵי גָד
צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבּוֹן עֵרִי וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה
וְשֶׂרַח אֲחָתְהוֹן וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃ אִלֵּין בְּנֵי זִלְפָּה דִּיהַב לָבָן לְלֵאָה בְרַתֵּיהּ
וִילִידַת יָת אִלֵּין לְיַעֲקֹב שִׁית עֲשַׂר נַפְשָׁן׃ בְּנֵי רָחֵל אִתַּת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִין׃
וְאִתְיְלִיד לְיוֹסֵף בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם דִּילֵידַת לֵיהּ אָסְנַת בַּת פּוֹטִיפֶרַע רַבָּא דְאוֹן יָת
מְנַשֶּׁה וְיָת אֶפְרָיִם׃ וּבְנֵי בִנְיָמִין בֶּלַע וּבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וְרֹאשׁ מֻפִּים
וְחֻפִּים וְאָרְדְּ׃ אִלֵּין בְּנֵי רָחֵל

Tranſla. Chal.

ruben. Filij autẽ ruben: enoch: ⁊ phallu: ⁊ eſron: et charmi. Et filij ſymeon: iamuel ⁊ iamin: ⁊ ahod: ⁊ iachin: ⁊ ſacher: ⁊ ſaul filius chananitidis. Filij aũt leui: gerſon: ⁊ caath ⁊ merari. Filij aũt iuda: her ⁊ onã et ſela: ⁊ phares: ⁊ zara. Mortuiq; ſunt her ⁊ onã in terra chanaã. Filij autẽ phares fuerũt eſron ⁊ amul. Et filij iſachar thola: ⁊ phua: ⁊ iob: ⁊ ſemeron. Filij autẽ zabulon ſared ⁊ helon: ⁊ taleel. Iſti ſunt filij lie quos peperit de iacob in meſopotamia ſyrie: et dina filia ſua. Oẽs aĩe filiorũ ⁊ filiarũ eius triginta ⁊ tres. Filij autẽ gad: ſephion: ⁊ aggi: ſuni quoq; ⁊ eſebon: heri: ⁊ arodi: ⁊ areli. Filij autẽ aſſer: iemna ⁊ ieſua: ⁊ ieſui: ⁊ beria: ſara quoq; ſoror eorũ. Filij quoq; beria: heber ⁊ melchiel. Hi ſunt filij zelphe: quã dedit labã lie filie ſue: ⁊ peperit de iacob iſtas ſedecim animas. Filij rachel vxoris iacob: ioſeph: ⁊ beniamin. De ioſeph quoq; nati ſũt in terra egypti manaſſes ⁊ ephraim: quos peperit ei aſeneth filia putipharis principis on. Filij autem beniamin bale: ⁊ bechor: ⁊ aſbel: et gera: ⁊ nahaman: ⁊ achi: et ros: mupim quoq; et hupim: ⁊ arde. Hi ſunt filij rachel:

Priũtiua chal.

מות הוה
בר
אל אנת
ילד רבב

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb. (Pꝛitiua heb. in margine)

ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃ — רבע
ובני דן חשים׃ ובני נפתלי
יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה
בני בלהה אשר נתן לבן לרחל
בתו ותלד את אלה ליעקב כל
נפש שבעה׃ כל הנפש הבאה — בוא
ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד — בדד
נשי בני יעקב כל נפש ששים — נשה
ושש׃ ובני יוסף אשר ילד לו
במצרים נפש שנים כל הנפש — שנה
לבית יעקב הבאה מצרימה
שבעים׃ ואת יהודה שלח לפניו — פנה
אל יוסף להורת לפניו גשנה — ירה
ויבאו ארצה גשן׃ ויאסר יוסף — בוא אסר
מרכבתו ויעל לקראת ישראל — רכב עלה
אביו גשנה וירא אליו ויפל על — ראה נפל
צואריו ויבך על צואריו עוד׃ — צור בכה
ויאמר ישראל אל יוסף אמותה — אמר מות
הפעם אחרי ראותי את פניך כי — ראה
עודך חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו — חיה
ואל בית אביו אעלה ואגידה — נגד
לפרעה ואמרה אליו אחי ובית
אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃
והאנשים רעי צאן כי אנשי — רעה
מקנה היו וצאנם ובקרם וכל — קנה היה
אשר להם הביאו׃ והיה כי יקרא — בוא קרא
לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ — עשה

Tráſla. B. Hiero.

genuit iacob. oēs anime quattuordecim. Filii dan vſan. filii neptalim: iaſiel & guni & ieſer & ſalem. Hi filii bale: quam dedit laban racheli filie ſue. & hos genuit iacob: omnes anime ſeptem. Cūcteq̧ anime q̄ ingreſſe ſūt cū iacob in egyptū: & egreſſe ſūt de femore illius abſq̧ vxoribus filiorū eius ſexaginta ſex. filii aūt ioſeph qui nati ſunt ei in terra egypti aīe due. Omnes anime domus iacob que īgreſſe ſunt in egyptū fuere ſeptuaginta. Miſit autem iacob iudam an̄ ſe ad ioſeph vt nūciaret ei: & ille occurreret ī geſſen. Quo cū perueniſſet iuncto ioſeph curru ſuo aſcendit obuiam patri ad eūdē locū: videnſq̧ eum irruit ſuper collum eius: & īter amplexus fleuit. Dixitq̧ pr̄ ad ioſeph. Iam letus moriar: quia vidi faciem tuam: & ſupſtitem te relinquo. & ille locutus eſt ad fratres ſuos & ad oēm domū pr̄is ſui. Aſcēdā & nūciabo pharaōi: dicāq̧ ei Fratres mei & domus pr̄is mei q erāt in terra chanaā venerūt ad me: & ſūt viri paſtores ouium: curāq̧ hn̄t alēdorū gregum. Pecora ſua & armenta & omnia q̄ hr̄e potuerūt: adduxerunt ſecum. Cūq̧ vocauerit vos & dixerit: quod eſt opus veſtrū?

Tráſla. Gre. lxx. cū interp̃. latina

q̄s pepit iacob. oēs aīe decē ⁊ octo.
οὓς ἔτεκε τῷ ἰακώβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ.
filij āt dan: aſom. ⁊ filii nephthalim: aſiel: ⁊
υἱοὶ δὲ δάν, ἀσώμ. καὶ υἱοὶ νεφθαλίμ, ἀσιήλ, καὶ
guni: ⁊ iſſaar: et ſellem. hi filij balle:
γωυνί, καὶ ἰσαάρ, καὶ σελλήμ. οὗτοι υἱοὶ βαλλᾶς,
quā dedit labā rachel filie ſue: q̄ pepit
ἣν ἔδωκε λάβαν ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε
hos iacob. oēs aīe ſeptē. oēs
τούτους τῷ ἰακώβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτά. πᾶσαι
āt aīe q̄ ingreſſe ſūt cū iacob in egy-
δὲ αἱ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ ἰακὼβ εἰς αἴγυ-
ptū: q̄ egreſſi ſūt de femorib⁹ eius: abſq̧
πτον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν
vxoribus filiorꝫ iacob: oēs aīe ſexagin
γυναικῶν τῶν υἱῶν ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑξήκον-
ta ſex. filij āt ioſeph: q̄ fuerūt ei in egypto: ani
ταέξ. υἱοὶ δὲ ἰωσήφ, οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν αἰγύπτῳ, ψυ-
me nouē. oēs aīe dom⁹ iacob q̄ igre
χαὶ ἐννέα. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ οἴκου ἰακὼβ αἱ εἰσελ-
ſſe ſūt in egyptū: ſeptuaginta q̄nq̧. at iu-
θοῦσαι εἰς αἴγυπτον, ἑβδομηκονταπέντε. τὸν δὲ ἰού-
dan miſit ante ſe ad ioſeph: vt oc
δαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς ἰωσήφ, συ-
curreret illi ad herōū ciuitatē: in t̄rā rameſſe.
ναντῆσαι αὐτῷ καθ᾽ ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν ῥαμεσσῆ.
iungēs āt ioſeph currus ſuos: aſcēdit in occur
ζεύξας δὲ ἰωσὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάν-
ſum iſrael p̄ri ſuo: ad herōū ciuitatē.
τησιν ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ᾽ ἡρώων πόλιν.
et viſus ei: cecidit ſup̱ collū eius.
καὶ ὀφθεὶς αὐτῷ, ἔπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ.
et fleuit fletu multo. et ait iſrael
καὶ ἔκλαυσεν κλαυθμῷ πλείονι. καὶ εἶπεν ἰσραὴλ
ad ioſeph: moriar ex nūc: q̄ꝛ vi-
πρὸς ἰωσήφ, ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώ-
di faciē tuā. adhuc .n. tu viuis. dixit āt
ρακα τὸ πρόσωπόν σου. ἔτι γὰρ σὺ ζῇς. εἶπε δὲ
ioſeph ad fratres ſuos: aſcēdēs: nūcia
ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἀναβὰς, ἀπαγ-
bo pharaōi. et dicā illi: fratres mei: et
γελῶ τῷ φαραώ. καὶ ἐρῶ αὐτῷ, οἱ ἀδελφοί μου, καὶ
dom⁹ patris mei: qui erāt in t̄ra chanaā: ve-
ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἳ ἦσαν ἐν γῇ χαναάν, ἥκα-
nerūt ad me. at viri ſunt paſtores. viri .n.
σι πρός με. οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες. ἄνδρες γὰρ
pecoris nutritores ſūt. et pecora: et bo-
κτηνοτρόφοι εἰσί. καὶ τὰ κτήνη, καὶ τοὺς βό-
ues: et omnē ſubſtantiā ſuaꝫ adduxe-
ας, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἀγηόχα-
rūt. ſi ergo vocauerit vos pharao: et dixerit:
σιν. ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς φαραώ, καὶ εἴπῃ,
q̄d opus veſtrū ē?
τί ἔργον ὑμῶν ἐστίν;

Interp̃. chal.

ד֗אתילידו ליעקב כל נפשתא ארבעה עשר׃ ובני דן חושים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני
ויצר ושלם׃ אלין בני בלהה דיהב לבן לרחל ברתיה וילידת ית אלין ליעקב כל
נפשתא שבעה׃ כל נפשתא דעלא עם יעקב למצרים נפקי ירכיה בר מנשי בני יעקב
כל נפשתא שתין ושש׃ ובני יוסף דאתילידו ליה במצרים נפשתא תרתין כל
נפשתא לבית יעקב דעלא למצרים שבעין׃ וית יהודה שלח קדמוהי לות יוסף
לפנאה קדמוהי לגשן ואתו לארעא דגשן׃ וטקים יוסף ית רתיכיה וסליק לקדמות
ישראל אבוהי לגשן ואתחזי ליה ונפל על צואריה ובכא על צואריה עוד׃ ואמר
ישראל ליוסף אלו אנא מאית זמנא הדא מתנחם אנא בתר דחזיתינון לאפך ארי
עד כען את קיים׃ ואמר יוסף לאחוהי ולבית אבוהי איסק ואיחוי לפרעה ואימר
ליה אחי ובית אבא דבארעא דכנען אתו לותי׃ וגובריא רעי ענא ארי מרי גיתי הוו
ועניהון ותוריהון וכל דילהון איתיאו׃ ויהי כד יקרי לכון פרעה ויימר מה עובדיכון׃

Transla. Chal.

qui nati ſunt iacob oēs aīe quattuoꝛdeciꝫ. ⁊ filij dan: huſſim. Filij aūt neptali: iaſiel: ⁊ gunu: ⁊ ieſſer: ⁊ ſilē. Iſti ſunt filij bale: quā dedit laban rachel filie ſue: et hos pepit ex iacob: oēs aīe ſeptē. Cūcteq̧ aīe que ingreſſe ſunt cum iacob in egyptuꝫ egrediētes a femoꝛe ſuo pꝛeter vxoꝛes filioꝝ iacob: oēs aīe ſexagita ⁊ ſex. Et filij ioſeph qui nati ſunt ei in egypto: aīe due. oēs aīe domus iacob q̄ ingreſſe ſunt in egyptū fuerunt ſeptuaginta. Et miſit āte ſe iudā in egyptū ad ioſeph in geſſen: vt pꝛepararet an̄ ſe: ⁊ venit in terrā geſſen. Et iūxit ioſeph currū ſuū: ⁊ aſcendit in occurſum iſrael patris ſui in geſſen: ⁊ cuꝫ vidiſſet eū: ruit ſup̱ collū eius et inſup̱ fleuit ſup̱ collū eius. et dixit iſrael ad ioſeph. Quāuis nūc moꝛerer: iā cōſolatus eſſem: poſtq̄ vidi faciē tuā: qm̄ adhuc tu viuis. Et dixit ioſeph frib⁹ ſuis et domui patris ſui. Aſcendā ⁊ nunciabo pharaoni: dicāq̧ ei. Fratres mei et domus patris mei que erat in terra chanaan venerunt ad me: ⁊ ſunt viri paſtores ouium: quia poſſeſſoꝛes gregum fuerunt. Oues quoq̧ ſuas ⁊ boues ⁊ omnia ſua adduxerunt. Cumq̧ vocauerit vos pharao: ⁊ dixerit: quod eſt opus vr̄m?

Pꝛitiua chal.

ילד רבע
עול נשה
שית ילד תרי
פנה אתא
חזא צור
מות נחם חזא
קום נסק חוה
רעה ען נתא
הוה אתא הוה
קרא אמר

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

dicetis: viri pecorū nutritores ſum⁹ ſerui tui
ἐρεῖτε, ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου
ab infantia vſq; nūc: et nos: ⁊ pr̄es nr̄i.
ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.
vt habitetis in terra geſem arabie. abhominatio
ἵνα κατοικήσητε ἐν γῇ γεσὲμ ἀραβίας. βδέλυγμα
.n. egyptijs oīs paſtor ouiū.
γάρ αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων. Ca.47.
A Venieſ āt ioſeph nūciauit pharaoni: di=
ἐλθὼν δὲ ἰωσὴφ ἀπήγγειλε τῷ φαραώ, λέ=
cens: pater me⁹ et fratres mei: et peco
γων, ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτή=
ra: ⁊ boues eoꝝ: et oīa ſua vene
νη, καὶ οἱ βόες αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἥκα
rūt de t̄ra chanaan: et ecce ſūt in t̄ra geſem.
σιν ἐκ γῆς χαναάν, καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν γῇ γεσέμ.
ab āt fratribus ſuis accepit quinq; vi
ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄν
ros: et ſtatuit eos coram pharaone. ⁊ di=
δρας, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον φαραώ. καὶ εἶ=
xit pharao fratribus ioſeph: qđ opus vr̄m: illi
πε φαραὼ τοῖς ἀδελφοῖς ἰωσήφ, τί τὸ ἔργον ὑμῶν; οἱ
āt dixerūt pharaoni: paſtores ouiū ſer
δὲ εἶπαν τῷ φαραώ, ποιμένες προβάτων οἱ παῖ=
ui tui: et nos: et patres nr̄i. dixerūt
δές σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. εἶπαν
āt pharaoni: ad habitādū in t̄ra venim⁹. nō.n. ſūt pa
δὲ φαραώ, παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἥκομεν. οὐ γάρ ἐστι νο
ſcua pecorib⁹ ſeruorū tuorū. inualuit .n.
μὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου. ἐνίσχυσε γὰρ ὁ
fames in t̄ra chanaā. nūc ergo habitabim⁹
λιμὸς ἐν γῇ χαναάν. νῦν οὖν κατοικήσομεν οἱ
ſerui tui in t̄ra geſem. et ait pharao ad io=
παῖδές σου ἐν γῇ γεσέμ. καὶ εἶπε φαραὼ πρὸς ἰω=
ſeph: dicēs: pater tu⁹ et fratres tui ve
σήφ, λέγων, ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἥ
nerūt ad te: ecce terra egypti corā te
κασι πρός σε, ἰδοὺ ἡ γῆ αἰγύπτου ἐναντίον σου
eſt: in optima terra fac habitare patrē
ἐστίν, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκησον τὸν πατέρα
tuū et fratres tuos. habitent in
σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου. κατοικήτωσαν ἐν
B t̄ra geſem. ſi āt ſcis: ꝙ ſūt in eis vi
γῇ γεσέμ. εἰ δὲ ἐπίστῃ, ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄν=
ri potentes: conſtitue eos pricipes
δρες δυνατοί, κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν
meorū pecorū. introduxit āt ioſeph iacob pa
ἐμῶν κτηνῶν. εἰσήγαγε δὲ ἰωσὴφ ἰακὼβ τὸν πα=
trē ſuū: et ſtatuit eū corā pharaōe.
τέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον φαραώ.
et bñdixit iacob pharaoni. dixit āt pharao
καὶ εὐλόγησεν ἰακὼβ τὸν φαραώ. εἶπε δὲ φαραὼ
iacob:
τῷ ἰακώβ,

Trāſla.B.Hiero.

[a]reſpondebitis. [b]Viri [c]paſtores [d]ſumus [e]ſerui tui [f]ab infātia nr̄a [g]vſq; [h]in pñs [i]& [k]nos [l]& [m]patres noſtri. Hec aūt dicetis: [n]vt [o]habitare poſſitis [p]in terra [q]geſſen: [r]quia [s]deteſtātur [t]egyptii [u]oēs [x]paſtores [y]ouium. Ca.47.

Ngreſſus ergo [b]ioſeph [c]nunciauit [d]pharaōi [e]dicēs. [f]Pater meus [g]& frēs: [h]oues eorū [i]& armēta [k]& cuncta [l]q̄ [m]poſſidēt [n]venerūt [o]de terra [p]chanaā: [q]& ecce cōſiſtūt [r]i terra [s]geſſen. [t]extremos quoq; [u]fratrum ſuorū [y]quīq; [z]viros [a]cōſtituit [b]corā [c]rege. quos ille [d]iterrogauit. [e]Quid habetis [f]operis? [g]Rñderūt. [h]Paſtores [o]ouiū ſumus [p]ſerui tui: [q]& [r]nos [s]& [t]patres noſtri. [s]ad peregrinādū [a]in terrā tuam [b]venimus: [c]quoniam [d]non eſt [e]herba [f]gregibus [h]ſeruorū tuorū: [k]igraueſcente [l]fame [m]in terra [n]chanaā. [o]Petimuſq; vt [p]eſſe nos iubeas [r]ſeruos tuos [s]i terra [t]geſſen. [u]Dixit itaq; [x]rex [y]ad [z]ioſeph. [b]Pater tuus [c]& fratres tui [d]venerunt [e]ad te. [f]Terra [g]egypti [h]in conſpectu tuo [i]eſt: [k]in optimo loco [m]fac eos habitare: & trade eis [s]terram [t]geſſen. [u]Quod ſi [x]noſti [y]in eis [z]cē [a]viros [b]induſtrios: [c]cōſtitue illos [d]magiſtros [e]pecorum [h]meorū. Poſt hec [i]itroduxit [k]ioſeph patrē ſuū ad regē: [o]& ſtatuit eū [p]corā eo. [r]Qui bene dicens [w]illi: [x]& interrogatus ab eo

Tex.Heb. Geñ. Ca.xlvij. — Pᵹitiua heb.

ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם — נער
אבתינו בעבור תשבו בארץ — עבר ישב
גשן כי תועבת מצרים כל רעה — תעב
צאן: ויבא יוסף ויגד — Cap.xlvij.
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם — בוא נגד
ובקרם וכל אשר להם באו מארץ
כנען והנם בארץ גשן: ומקצה — הנה
אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם
לפני פרעה: ויאמר פרעה אל
אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל — עשה
פרעה רעה צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו: ויאמרו — אמר
אל פרעה לגור בארץ באנו — בוא
כי אין מרעה לצאן אשר — רעה
לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך
בארץ גשן: ויאמר פרעה אל
יוסף לאמר אביך ואחיך באו
אליך: ארץ מצרים לפניך הוא — פנה
במיטב הארץ הושב את אביך — יטב ישב
ואת אחיך ישבו בארץ גשן
ואם ידעת ויש בם אנשי חיל
ושמתם שרי מקנה על אשר לי: — שום שור קנה
ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו — בוא עמד
לפני פרעה ויברך יעקב את — ברך
פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב

Interp̄.chal.

ותימרון גוברי מרי גיתי הוו עבדך מזעירנא ועד כען אף אנחנא אף אבהתנא בדיל
Ca.xlvij. דתיתבון בארעא דגשן ארי מרחקין מצראי כל רעי ענא:
ואתא יוסף וחוי לפרעה ואמר אבא ואחי ועאנהון ותוריהון וכל דילהון אתו מארעא
דכנען והא אינון בארעא דגשן: ומקצת אחוהי דבר חמשה גוברין ואקימינון קדם פרעה:
ואמר פרעה לאחוהי מה עובדיכון ואמרו לפרעה רעי ענא עבדך אף אנחנא אף
אבהתנא: ואמרו לפרעה לאיתותבא בארעא אתינא ארי לית רעיא לענא די
לעבדך ארי תקיף כפנא בארעא דכנען וכען יתבון כען עבדך בארעא דגשן: ואמר פרעה
ליוסף למימר אבוך ואחך אתו לותך: ארעא דמצרים קדמך היא בדשפיר בארעא
אותיב ית אבוך וית אחך יתבון בארעא דגושן ואם ידעת ואית בהון גוברין דחילא
ותמנינון רבני גיתי על דילי: ואיתי יוסף ית יעקב אבוהי ואקימיה קדם פרעה
ובריך יעקב ית פרעה: ואמר פרעה ליעקב

Tranſla. Chal.

dicetis. Uiri poſſeſſores gregum fuerunt ſerui tui ab adoleſcentia noſtra vſq; nunc tam nos ꝙ patres noſtri: vt habitetis in terra geſen. quoniā abhominantur egyptij omnes paſtores ouium. Ca.47.

ET venit ioſeph ⁊ nunciauit pharaoni: et ait. Pater me⁹ ⁊ fratres mei ⁊ oues eoꝝ ⁊ oīa que habēt venerūt de t̄ra chanaā: ⁊ ipi ſtant in t̄ra geſen. extremos quoq; fratrū ſuoꝝ tulit q̄nq; viros: ⁊ cōſtituit eos corā pharaone. Dixitq; pharao frīb⁹ ei⁹: qđ eſt opus vr̄m? Et dixerūt pharaoni. Paſtores ouiū ſumus ſerui tui taꝫ nos ꝙ pr̄es nr̄i. Dixerūtq; pharaoni. Ad habitandū in terra venim⁹: qm̄ nō eſt paſtus ouibus ſeruoꝝ tuoruꝫ: quia valida fames eſt in terra chanaā: ⁊ nunc queſumus vt habitent ſerui tui in terra geſen. Et ait pharao ad ioſeph: dicens. Pater tu⁹ et fratres tui venerūt ad te: terra egypti coram te eſt: in meliori loco terre colloca patrem tuum ⁊ fratres tuos: et habitent in terra geſſen. Et ſi cognoſcis eſſe inter eos viros fortes: conſtitue eos principes pecorum meorū. Et adduxit ioſeph iacob patrem ſuum: ⁊ ſtatuit eum coram pharaone. ⁊ benedixit iacob pharaoni. Dixitq; pharao ad iacob.

Pᵹitiua chal.

אמר
יתב רחק
חוה עאן אתא
קצה קום
רעה עאן
יתב אתא רעה
אמר אתא
יתב
מנה רבב נתא
אתא קום

© Biblioteca Nacional de España

כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי
שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת יְמֵי שְׁנֵי
חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ
יַעֲקֹב אֶת פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי
פַרְעֹה׃ וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת
אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ
רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃ וַיְכַלְכֵּל
יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו וְאֵת כָּל
בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם
אֵין בְּכָל הָאָרֶץ כִּי כָבֵד הָרָעָב
מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ
כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃ וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת
כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם
שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת הַכֶּסֶף בֵּיתָה
פַרְעֹה׃ וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל מִצְרַיִם אֶל
יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה
נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה
לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם אָפֵס כָּסֶף׃
וַיָּבִיאוּ אֶת מִקְנֵיהֶם אֶל יוֹסֵף
וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים
וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר

Primitiua heb.: יוֹם שָׁנָה חָיָה — גּוּר — מֵאָה רוּעַ הָיָה — יוֹם נָשַׂג — בָּרַךְ — פָּנָה — נָתַן — כּוּל — פָּרָה טָפַף — לָהָה — לָקַט — מָצָא — בּוֹא — תָּמַם — יָהַב — מוּת — קָנָה נָתַן

quot ſunt dies annorũ vite tue? Reſpondit. Dies pegrinatiõis vite mee centum triginta annorum ſũt parui & mali: & non peruenerũt vſq; ad dies patrũ meorũ: qbus pegrinati ſũt. Et bñdicto rege: egreſſus ẽ foras. Ioſeph vero patri & fratribus ſuis dedit poſſeſſionem in egypto in optimo terre loco rameſſes: vt precepat Pharao: & alebat eos oẽmq; domum patris ſui: prebens cibaria ſingulis. In toto ei orbe pãis deerat: & oppſſerat fames terram maxime egypti & chanaã. E quibus omnem pecuniã cõgregauit pro venditione frumẽti: & intulit eam in erariũ regis. Cũq; defeciſſet emptoribus precium: venit cuncta egyptus ad ioſeph dicens. Da nobis panes. Quare morimur coram te deficiente pecunia. Quib9 ille reſpondit. Adducite pecora vr̃a: & dabo vobis p eis cibos: ſi p̃cium non habetis. Que cũ adduxiſſent: dedit eis alimenta pro equis & ouibus & bobus

quot ãni dierũ vite tue? et ait iacob
πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; καὶ εἶπεν ἰακὼβ τῷ
pharaoni: dies ãnorũ vite mee: qs pegrinoꝛ:
φαραώ, αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ,
cẽtũ triginta ãni. pauci et mali fuerãt
ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη. μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν
dies ãnoꝝ vite mee. nõ puenerũt ad
αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου. οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς
dies ãnoꝝ vite patrũ meoꝝ: qs dies
ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας
peregrinati ſũt. et bñdicẽs iacob pharaonẽ: egreſ
παρῴκησαν. καὶ εὐλογήσας ἰακὼβ τὸν φαραώ, ἐξῆλ-
ſus ẽ ab eo. et hitare fecit ioſeph prẽm ſuũ: et
θεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ κατῴκησεν ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ C
fratres ſuos: et dedit eis poſſeſſionẽ in
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν
tra egypti: in optima tra i tra rameſſe. ſicut
γῇ αἰγύπτου, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ ἐν τῇ γῇ ῥαμεσσῆ. καθὰ
pcepit pharao. et triticũ metiebat ioſeph prĩ et
συνέταξε φαραώ. καὶ ἐσιτομέτρει ἰωσὴφ τῷ πατρὶ καὶ
fratribus ſuis: et oĩ domui pr̃is ſui:
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
triticũ p corpus. triticũ ãt nõ erat in oĩ tra. in
σῖτον κατὰ σῶμα. σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐνί-
ualuit .n. fames valde. defecit ãt tra egypti:
σχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα. ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ αἰγύπτου,
et tra chanaã a fame. cõgregauit ãt ioſeph
καὶ ἡ γῆ χαναὰν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ. συνήγαγε δὲ ἰωσὴφ
oẽ argẽtũ qd inuẽtũ ẽ in terra egypti: et in tra
πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ ἐν γῇ
chanaã a tritico: qd emerũt: et triti
χαναὰν ἀπὸ τοῦ σίτου, οὗ ἠγόραζον, καὶ ἐσιτομέ-
cũ metiebat eis: et induxit ioſeph oẽ argẽ-
τρει αὐτοῖς, καὶ εἰσήγαγεν ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύ- D
tũ in domũ pharaõis. et defecit oẽ argẽ-
ριον εἰς τὸν οἶκον φαραώ. καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύ-
tũ de tra egypti: et de tra chanaã. venerũt
ριον ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς χαναάν. ἦλθον
ãt oẽs egyptii ad ioſeph: dicẽtes:
δὲ πάντες οἱ αἰγύπτιοι πρὸς ἰωσήφ, λέγοντες,
da nobis panes: et qre morimur co-
δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντί-
rã te? defecit .n. argẽtũ nr̃m. dixit ãt
ον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν. εἶπε δὲ
illis ioſeph: afferte pecoꝛa vr̃a: et dabo
αὐτοῖς ἰωσήφ, φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω
vobis panes p pecoꝛib9 vr̃is: ſi defecit
ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ
argẽtũ. duxerũt ãt pecoꝛa ſua ad ioſeph.
ἀργύριον. ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς ἰωσήφ.
et dedit eis ioſeph panes: p e-
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἰωσὴφ ἄρτους, ἀντὶ τῶν ἵπ-
qs: et p ouibus: et pꝛo bobus:
πων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν,

Primitiua chal. Tranſla. Chal.

Primitiua chal.: שְׁנַה חָיָה יְתַב — הֲוָה דְּבַק — יְתַב — חֲסַן — זוּן טְפַף — שְׁלָה — שְׁכַח — אֲתָא — אֲתָא אֲמַר — יְהַב מוּת — גֵּיתָא נְתַן — עָאן

quot ſunt anni vite tue. Et dixit iacob ad pharaonẽ: anni vite peregrinationis mee centũ et triginta anni ſunt pauci et mali: et nõ attigerũt vſq; ad dies vite patrũ meoꝝ in diebus peregrinationis ſue. Benedixitq; iacob pharaoni: et egreſſus eſt a facie pharaonis. Et collocauit ioſeph patrẽ ſuũ et fratres ſuos: et dedit eis poſſeſſionez in terra egypti in melioꝛi loco terre: in terra rameſſes: ſicut pꝛeceperat pharao. Et alebat ioſeph patrẽ ſuũ et fratres ſuos et oẽm domũ patris ſui: pꝛebẽs panẽ iuxta familiã vniuſcuiuſq;. neq; erat panis in vniuerſa terra: quoniaz pꝛeualuerat fames nimis: et deficiebat populus terre egypti et populus terre chanaan pꝛopter famẽ. Et congregauit ioſeph argentũ quod inuentum eſt in terra egypti et in terra chanaan pꝛo frumento quod ipſi emebant: et intulit ioſeph argentuz in domũ pharaonis. Conſumatũq; eſt argentum de terra egypti et de terra chanaã: et venerunt omnes egyptij ad ioſeph: dicentes. Da nobis panem: cur moꝛiemur coꝛam te? cum cõſumatum ſit argentũ. Dixitq; ioſeph afferte pecoꝛa veſtra: et dabo vobis frumentũ pꝛo pecoꝛibus veſtris: ſi argentum conſumatum eſt. Adduxeruntq; pecoꝛa ſua ad ioſeph: et dedit eis ioſeph panem pꝛo equis et pꝛo pecoꝛibus ouium et pꝛo bobus

Interp. chal.

כְּמָה יוֹמֵי שְׁנֵי חַיָּיךְ׃ וַאֲמַר יַעֲקֹב לְפַרְעֹה יוֹמֵי שְׁנֵי תּוֹתָבוּתִי מְאָה וּתְלָתִין שְׁנִין
זְעִירִין וּבִישִׁין הֲווֹ יוֹמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלָא אַדְבִּיקוּ יָת יוֹמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבָהָתַי בְּיוֹמֵי
תּוֹתָבוּתְהוֹן׃ וּבָרֵיךְ יַעֲקֹב יָת פַּרְעֹה וּנְפַק מִן קֳדָם פַּרְעֹה׃ וְאוֹתֵיב יוֹסֵף יָת אֲבוּהִי וְיָת
אֲחוֹהִי וִיהַב לְהוֹן אַחְסָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם בִּדְשַׁפִּיר בְּאַרְעָא בְּאַרְעָא דְרַעְמְסֵס כְּמָא
דְפַקֵּיד פַּרְעֹה׃ וְזַן יוֹסֵף יָת אֲבוּהִי וְיָת אֲחוֹהִי וְיָת כָּל בֵּית אֲבוּהִי לַחְמָא לְפוּם טַפְלָא׃
וְלַחְמָא לֵית בְּכָל אַרְעָא אֲרֵי תַקִּיף כַּפְנָא לַחְדָא וְאִשְׁתַּלְהִי עַמָּא דְאַרְעָא דְמִצְרַיִם
וְעַמָּא דְאַרְעָא דִכְנַעַן מִן קֳדָם כַּפְנָא׃ וּלְקַט יוֹסֵף יָת כָּל כַּסְפָּא דְאִשְׁתְּכַח בְּאַרְעָא
דְמִצְרַיִם וּבְאַרְעָא דִכְנַעַן בְּעִיבוּרָא דְאִינוּן זָבְנִין וְאַיְתִי יוֹסֵף יָת כַּסְפָּא לְבֵית פַּרְעֹה׃
וּשְׁלִים כַּסְפָּא מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם וּמֵאַרְעָא דִכְנַעַן וַאֲתוֹ כָל מִצְרָאֵי לְוָת יוֹסֵף לְמֵימַר
הַב לַנָא לַחְמָא וּלְמָא נְמוּת לִקְבָלָךְ אֲרֵי שְׁלִים כַּסְפָּא׃ וַאֲמַר יוֹסֵף הָבוּ גֵיתֵיכוֹן
וְאֶתֵּן לְכוֹן בְּגֵיתֵיכוֹן אִם שְׁלִים כַּסְפָּא׃ וְאַיְתִיאוּ יָת גֵּיתֵיהוֹן לְוָת יוֹסֵף וִיהַב לְהוֹן
יוֹסֵף לַחְמָא בְּסוּסָוָתָא וּבְגֵיתֵי עָנָא וּבְגֵיתֵי תוֹרֵי

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

et p̄ aſinis. et enutriuit eos in panib⁹ p̄
καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων. καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ
oībus pecorib⁹ eoꝝ in āno illo. egreſ
πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. ἐ-
ſus ē āt ān⁹ ille: et venerūt ad eū in āno
ξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει
ſcdo: ⁊ dixerūt ei: ne forte deleamur
τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, μή ποτε ἐκτριβῶμεν
a dn̄o nr̄o. ſi .n. defecit argētū: ⁊
ἀπὸ τοῦ κυ ἡμῶν. εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον, καὶ
ſubſtātia: et pecora ad te dn̄m nr̄m:
τὰ ὑπάρχοντα, καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον ἡμῶν,
et nō relictū eſt nobis corā dn̄o nr̄o
καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν
E niſi ꝓpriū corp⁹ et t̄ra nr̄a: vt ergo nō moria-
ἀλλ᾽ ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν, ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνω
mur corā te: ⁊ t̄ra deſolet̄: eme nos ⁊
μεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ
t̄rā nr̄am p̄ panib⁹: et erimus ⁊ nos et
τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ
t̄ra nr̄a ſerui pharaōi. da ſemē: vt ſemine
γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ φαραώ. δὸς σπέρμα, ἵνα σπείρω
mus: et viuam⁹: et nō moriamur: et t̄ra nō deſola
μεν, καὶ ζῶμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημω
bitur. ⁊ emit ioſeph oēm t̄rā egy
θήσεται. καὶ ἐκτήσατο ἰωσὴφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν αἰ
ptioꝝ pharaōi. vēdiderūt .n. egyptij terrā
γυπτίων τῷ φαραώ. ἀπέδοντο γὰρ οἱ αἰγύπτιοι τὴν γῆν
ſuam pharaōi. inualuit eoꝝ fames: et
αὐτῶν τῷ φαραώ. ἐπεκράτησεν αὐτῶν ὁ λιμός, καὶ ἐ
fuit terra pharaoni. et ppl̄m ſubiecit
γένετο ἡ γῆ τῷ φαραώ. καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο
ſibi in ſeruos: a nouiſſimis terminis egypti: ⁊
ἑαυτῷ εἰς παῖδας, ἀπ᾽ ἄκρων ὁρίων αἰγύπτου, καὶ
vſq; extremos: p̄ter t̄rā ſacerdotū ſolū. nō
ἕως τῶν ἄκρων, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον. οὐκ
poſſedit hāc ioſeph: in donatiōe .n. dedit do-
ἐκτήσατο ταύτην ἰωσήφ, ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα
na ſacerdotib⁹ pharao. ⁊ comedebāt donationē quā de
τα τοῖς ἱερεῦσι φαραώ. καὶ ἤσθιον τὴν δόσιν, ἣν δέδω
dit eis pharao. ꝓpter hoc nō vēdiderūt terrā
κεν αὐτοῖς φαραώ. διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐ
F ſuā. dixit āt ioſeph egyptijs: ecce emi
τῶν. εἶπε δὲ ἰωσὴφ τοῖς αἰγυπτίοις, ἰδοὺ κέκτημαι
vos: et terrā vr̄am hodie pharaōi. accipite
ὑμᾶς, καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ φαραώ. λάβετε ἑ
vobis ſemina: ⁊ ſeminate terrā. et erūt
αυτοῖς σπέρματα, καὶ σπείρατε τὴν γῆν. καὶ ἔσαι
germina eius: et dabitis quintā p̄tes
τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος
pharaōi. at quattuor p̄tes erūt vobis ip̄is in
τῷ φαραώ. τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσαι ὑμῖν αὐτοῖς εἰς
ſemē terre: ⁊ in cibū vobis: et oīb⁹ qui
σπέρμα τῇ γῇ, καὶ εἰς βρῶσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς

Trāſla. B. Hiero.

[l]& aſinis: [m]ſuſtentauitq;
eos[r]illo[q]anno[o]pro com
mutatione[p]pecorum. oo
oooooooooooooooooooooo
[x]Venerūt quoq; [z]anno
oooooooooooooooooooooo
[a]ſecundo[b]& dixerūt[c] ei.
[d]Non[e]celamus oooooooo
[f]dn̄o noſtro[g]q͞p[i] deficiēte
[k]pecunia: [l]pecora ſimul
defecerunt: [p]nec clā te ē:
oooooooooooooooooooooo
[t]q͞p abſq; [x]corporibus ooo
oooooooooooooooooooooo
[r]& terra nihil habeamus
[z]Cur ergo[a]morimur[b]te
vidēte? [c]Et[d]nos[e]&[f]terra
noſtra tui erimus. [g]Eme
[h]nos in ſeruitutē regiā:
oooooooooooooooooooooo
[r]& prebe[s]ſemina: oooooo
oooooooooooooooooooooo
[z]ne pereunte cultore[a]re
digatur[r]terra oooooooooo
[a]in ſolitudinē. [b]Emit igi
tur[c]ioſeph[e]omnē[f]terrā
[g]egypti[k]vendentibus oo
oooooooooooooooooooooo
[l]ſingulis[m]poſſeſſiōes ſu-
as[n]pre[o]magnitudine[q]fa
mis. [r]Subiecitq;[s] eā pha
raoni: [u]& cūctos[x]ppl̄os
eius[b]a nouiſſimis[c]termi
nis oooooooooooooooooo
[d]egypti[e]vſq; ad[f] extre-
mos fines eius: [g] pre-
ter[h]terram[i] ſacerdotū q̄
[p]a rege tradita fuerat eis
[r]quibus[r]&[r]ſtatuta ciba-
ria ex horreis publicis oo
[x]p̄bebātur: &[a]idcirco[c]nō
ſunt compulſi[d] vendere
[f]poſſeſſiōes ſuas. [g] Dixit
ergo[h]ioſeph[i]ad[k] ppl̄os.
[l]En vt cernitis &[n]vos[p]&
[q]terram veſtram oooooo
[r]pharao[m]poſſidet. [s]acci
pite[u]ſemina: [x]& ſerite oo
[z]agros: [a]vt[b]fruges hēre
poſſitis. [d]Quintam oooo
partem[e]regi[c]dabitis: [f]q̄t
tuor reliquas[h]permitto
[i]vobis[k]in ſementem: [m]&
in cibum oooooooooooo

Tex. Heb. Gen. Ca. xlvij.

ובחמרים וינהלם בלחם בכל
מקניהם בשנה ההוא׃ ותתם
השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא נשאר
לפני אדני בלתי אם גויתנו
ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם
אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו
ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע
ונחיה ולא נמות והאדמה לא
תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת
מצרים לפרעה כי מכרו מצרים
איש שדהו כי חזק עלהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים
מאת פרעה ואכלו את חקם אשר
נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן
קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את
האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם
חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה
לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר

Primitiua heb.

בוא
שנה אמר כחד
קנה
שאר
פנה גוה
מות
היה
נתן
חיה
ישם קנה
היה
עבר עיר גבל
חקק
קנה
בוא נתן
חמש רבע היה

Interp̄. chal.

ובחמריא וזנינון בלחמא בכל גיתיהון בשתא ההיא׃ ושלימא שתא ההיא ואתו לותיה
בשתא תנייתא ואמרו ליה לא נכסי מן רבוני אלהין שלים כספא וגיתי בעירא
לות רבוני לא אשתאר קדם רבוני אלהין גוייתנא וארענא׃ למה נמות לעינך אף
אנחנא אף ארענא קנה יתנא וית ארענא בלחמא ונהי אנחנא וארענא עבדין לפרעה
והב בר זרעא וניחי ולא נמות וארעא לא תבור׃ וזבן יוסף ית כל ארעא דמצרים
לפרעה ארי זבינו מצראי גבר חקליה ארי תקיף עליהון כפנא והות ארעא לפרעה׃
וית עמא אעבר יתהון מקרוי לקרוי מסייפי תחום מצראי ועד סופיה׃ לחוד ארע
כומריא לא זבין ארי חולקא לכומריא מן קדם פרעה ואכלין ית חולקהון דיהב להון
פרעה על כן לא זבינו ית ארעהון׃ ואמר יוסף לעמא הא קניתי יתכון יומא דין וית
ארעכון לפרעה הא לכון בר זרעא ותזרעון ית ארעא׃ ויהי באעולי עללתא ותתנון
חד מן חמשא לפרעה וארבע חולקין יהון לכון לבר זרע חקלא ולמיכליכון ולאיניש

Tranſla. Chal.

et aſinis: ⁊ alebat eos pane ipſo anno p̄ro vniuerſis pecoribus ſuis: ⁊ cōpletus eſt ann⁹ ille: ⁊ venerūt ad eū in ſcdo anno: atq; dixerūt ei. Nō celauimus quicq̄ dn̄o nr̄o: cum defecit argentum pecora quoq; adduximus ad dn̄m nr̄m: ⁊ nihil remanet coraꝫ dn̄o nr̄o niſi corpora nr̄a ⁊ terra nr̄a. Quare moriemur coram te: tā nos q̄ terra nr̄a? Eme nos ⁊ terrā nr̄aꝫ pro pane: et erimus nos ⁊ terra nr̄a ſeruiētes pharaoni: ⁊ prebe ſemina ⁊ viuemus ⁊ nō moriemur: ⁊ terra nō deſolabit̄. Emitq; ioſeph oēm terrā egypti pharaoni: qm̄ vendiderūt vnuſquiſq; egyptioꝝ agrum ſuū: q꞉ preualebat ſup eos fames: ⁊ fuit t̄ra pharaoni. Populū aūt tranſtulit de ciuitate in ciuitatē a finib⁹ termini egypti vſq; ad extremū eius. ſed terrā ſacerdotū nō emit. quoniā portio dabat̄ ſacerdotib⁹ a pharaone: ⁊ comedebant portionē ſuā: quā dabat eis pharao: ꝓpterea non vendiderūt terras ſuas. Dixitq; ioſeph populo. Ecce emi vos hodie ⁊ terrā veſtrā pharaoni: ecce do vobis ſementē ⁊ ſeminabitis terrā. ⁊ erit cū produxerit fructus: dabitis quintā partē pharaoni: quattuor autem partes erunt vobis in ſementem agrorum: et vt comedatis vos oooooooooooooooooooooooooo

Primitiua chal.

זון אתא
תנה כסה רבב
שאר גוה מות
היה
יהב חיה בור
הוה
עבר קרבה סוף
קנה זרע
הוה עלל נתן
רבע היה אכל

© Biblioteca Nacional de España

בית טפף | בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו
חיה מצא חנן | החיתנו נמצא חן בעיני אדני
היה שום | והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה
יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
בדד היה | הכהנים לבדם לא היתה לפרעה:
וישב ישראל בארץ מצרים
אחז פרה | בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו
רבה חיה | וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ
היה | מצרים שבע עשרה שנה ויהי
יום שנה | ימי יעקב שני חייו שבע שנים
מאה קרב יום | וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי
קרא | ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף
אמר חנן | ויאמר לו אם נא מצאתי חן
שום | בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
עשה | ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
קבר | תקברני במצרים: ושכבתי עם
אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
שבע | אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי
שחה נטה | וישבע לו וישתחו ישראל על
Cap.xlviij. | ראש המטה: ויהי אחרי
היה | הדברים האלה ויאמר ליוסף
לקח שנה | הנה אביך חלה ויקח את שני
בניו עמו את מנשה ואת אפרים:
נגד | ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
בוא חזק | בא אליך ויתחזק ישראל וישב

Trãſla.B.Hiero.

familiis & liberis vr̃is.
Qui reſponderunt. Sa
lus nr̃a in mãu tua ẽ. Reſ
piciat nos tantũ dñs nr̃:
& leti ſeruiemus regi.
Ex eo t p e
vſq; in preſentem diẽ
in vniuerſa terra
egypti regibus quinta
pars ſoluitur: & factũ ẽ
quaſi ĩ legẽ abſq; ter
ra ſacerdotali: q̃ libera
ab hac conditione fuit.
Hitauit ergo
iſrael in egypto.i. ĩ ter
ra ieſſen: & poſſedit eã
auctuſq; ẽ & multiplica
tus nimis: & vixit in ea
decem & ſeptem ãnis.
Factiq; ſunt omnes
dies vite illius centum
quadraginta ſeptẽ an
norũ. Cumq; appropin
quare cerneret diem
mortis eius: vocauit fi
lium ſuum ioſeph:
& dixit ad eum. Si in
ueni gratiam
in cõſpectu tuo: pone
manũ tuam ſub femo
re meo: & facies mihi
miam & veritatẽ: vt nõ
ſepelias me in egypto:
ſed dormiam cum
patribus meis. & aufe
ras me de terra hac:
cõdaſq; ĩ ſepulchro ma
iorũ meorũ. Cui rñdit
ioſeph. ego faciã qđ iuſ
ſiſti. Et ille. Iura ergo i
quit mihi. Quo iurãte
adorauit iſrael dñm cõ
uerſus ad lectuli caput.

His itaq; trã Ca.48.
factis nũciatũ eſt io
ſeph
q̃ egrotaret pr̃ ſuus.
Qui aſſũptis duobus
filiis manaſſe & effra
im ire perrexit.
Dictumq; eſt ſeni. Ec
ce filius tuus ioſeph
venit ad te. Qui con
fortatus ſedit

Trãſla.Gre.lxx.cũ interp̃.latina

in domib⁹ vr̃is. τ dixerũt: ſaluaſti nos: inue
ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν. καὶ εἶπαν, σέσωκας ἡμᾶς, εὕρο
nim⁹ gr̃am corã dño nr̃o: et erimus ſer
μεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖ
ui pharaõi. et poſuit eis ioſeph in p̃ceptũ:
δες τῷ φαραώ. καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἰωσὴφ εἰς πρόσταγμα,
vſq; in diẽ hãc ſup trã egypti pha
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ τὴν γῆν αἰγύπτου τῷ φα
raõi dare quitã p̃tẽ: abſq; trã ſacerdotũ ſolũ:
ραὼ ἀποπεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον,
q̃ nõ fuit pharaõi. hitauit ãt iſrael in trã egy
ἣ οὐκ ἦν τῷ φαραώ. κατῴκησε δὲ ἰσραὴλ ἐν γῇ αἰγύ
pti in terra geſem. τ hũerũt hereditates in ea.
πτου ἐπὶ γῆς γεσέμ. καὶ ἐκληρονομήθησαν ἐπ' αὐτῆς. G
et aucti ſũt τ multiplicati ſũt valde. vixit
καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα. ἐπέζησε
ãt iacob in terra egypti decẽ ſeptẽ ãnis. τ fuerũt
δὲ ἰακὼβ ἐν γῇ αἰγύπτου δεκαεπτὰ ἔτη. καὶ ἐγένοντο
dies iacob ãnoꝝ vite ei⁹: cẽtũ
αἱ ἡμέραι ἰακὼβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν
q̃dragĩta ſeptẽ ãni. ap̃pinq̃uerũt ãt dies iſrael
τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη. ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι ἰσραὴλ
vt moreref: et vocauit filiũ ſuũ ioſeph.
τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰωσήφ.
et ait illi: ſi inueni gr̃am coram te:
καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου,
ſuppone manũ tuã ſub femore meo: et fa S.24.a
ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ποιή
cies ſup me miam et v̄itatẽ vt nõ ſe
σεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μὴ θά
pelias me in egypto: ſed dormiã cũ
ψαι με ἐν αἰγύπτῳ, ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν
patrib⁹ meis: et auferes me ex egypto: et ſepelies
πατέρων μου, καὶ ἀρεῖς με ἐξ αἰγύπτου, καὶ θάψεις
me in ſepultura eoꝝ. ille ãt dixit: ego faciã
με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν, ἐγὼ ποιήσω
ſm v̄bũ tuũ. ait ãt illi: iura mihi. τ S.25.a
κατὰ τὸ ῥῆμά σου. εἶπε δὲ αὐτῷ, ὄμοσόν μοι. καὶ
iurauit ei. τ adorauit iſrael ſup ſum
ὤμοσεν αὐτῷ. καὶ προσεκύνησεν ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄ
mitatẽ virge eius.
κρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Ca.48.

Factũ ẽ ãt poſt v̄ba hec: et nũcia
ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγ A
tũ ẽ ioſeph: q̃ pr̃ tu⁹ turbatur. et aſ
γέλη τῷ ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται. καὶ ἀ
ſumens duos filios ſuos ſecũ: manaſſem
ναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, τὸν μανασσῆ
et efraim: venit ad iacob. nũciatũ ẽ ãt ia
καὶ τὸν ἐφραίμ, ἦλθε πρὸς ἰακώβ. ἀπηγγέλη δὲ τῷ ἰα
cob: dicẽtes: ecce fili⁹ tu⁹ ioſeph venit ad
κώβ, λέγοντες, ἰδοὺ ὁ υἱός σου ἰωσὴφ ἔρχεται πρός
te. et cõfortat⁹ iſrael ſedit ſup lectũ.
σε. καὶ ἐνισχύσας ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.

Primitiua chal. Tranſla.Chal.

בית טף קום
שכח רבב הוה
שוה הוה
חסן חיה
שנה הוה רבע
מות שכח
שוה עבד טוב
קבר שכב נטל
עבד קום ראש
אל
חוה
תקף

et hoies domus veſtre τ in cibum familie vr̃e. Et dixe
runt viuificaſti nos: inuenimus gratiã in oculis dñi
nr̃i: et erimus ſerui pharaoni. Et poſuit illud ioſeph
in ſtatutũ vſq; in preſentẽ diẽ ſup terrã egypti: q̃ da
rent quintã partẽ pharaoni. Sola eniз terra ſacerdo
tuз nõ fuit pharaoni. Habitauitq; iſrael in terra egy
pti ĩ terra geſſen. et poſſederũt eã: τ multiplicati ſunt
et creuerũt nimis. Uixitq; iacob in terra egypti decẽ
τ ſeptẽ annis. Et fuerũt dies annoꝝ vite iacob centũ
et quadraginta τ ſeptẽ anni: τ appropinquerũt dies
iſrael vt moreretur: τ vocauit filiũ ſuũ ioſeph: τ dixit
ei. Si inueni nũc gratiã in oculis tuis: pone obſecro
manũ tuam ſub femore meo: τ facies mecũ miſericor
diam τ veritatem: ne ſepelias me obſecro in egypto.
Et dormiã cum patribus meis: τ auferes me de egy
pto: τ ſepelies me in ſepulchris eoꝝ. Et dixit. Ego fa
ciam ſm verbum tuũ. Et dixit. Jura mihi. Et iurauit
ei. Et adorauit iſrael ſuper caput lectuli. Ca.48.
ET factũ eſt poſt verba hec: τ dictũ eſt ad ioſeph.
Ecce pater tuus iacet infirmus: τ tulit duos fi
lios ſuos ſecum: manaſſen τ ephrain: τ nunciatũ eſt
iacob: atq; dictuз eſt ei. Ecce filius tuus ioſeph venit
ad te. Et confortatus eſt iſrael: τ ſedit

Interp̃.chal.

בתיכון ולמיכל לטפליכון: ואמרו קיימתנא נשכח רחמין בעיני רבותי ונהי עבדין
לפרעה: ושוי יתה יוסף לגזירא עד יומא הדין על ארעא דמצרים דיהון יהבין חד מן
חמשא לפרעה לחוד ארע כומריא בלחודיהון לא הות לפרעה: ויתיב ישראל בארעא
דמצרים בארעא דגשן ואחסינו בה ונפישו וסגיאו לחדא: וחיא יעקב בארעא
דמצרים שבע עשרי שנין והוו יומי יעקב שני חיוהי מאה וארבעין ושבע שנין:
וקריבו יומי ישראל לממת וקרא לבריה ליוסף ואמר ליה אם כען אשכחית רחמין
בעינך שוי כען ידך תחות ירכי ותעביד עמי טיבו וקשוט לא כען תקברינני במצרים:
ואשכוב עם אבהתי ותטלינני ממצרים ותקברינני בקבורתהון ואמר אנא אעביד
כפתגמך: ואמר קיים לי וקיים ליה וסגיד ישראל על ריש ערסא:
Ca.xlviij. והוה בתר פתגמיא האלין ואמר ליוסף הא אבוך שכיב מרע
ודבר ית תרין בנוהי עמיה ית מנשה וית אפרים: וחוי ליעקב ואמר הא ברך יוסף
אתי לותך ואתקף ישראל ויתיב

© Biblioteca Nacional de España

Trãſla.Gre.lxx.cũ interp̃.latina.

et ait iacob ioſeph: deus apparuit mihi in luza
καὶ εἶπεν ἰακὼβ τῷ ἰωσήφ, ὁ θεὸς ὤφθη μοι ἐν λούζα
in t̃ra chanaã: et bñdixit mihi: et dixit mihi: ecce
ἐν γῇ χαναάν, καὶ εὐλόγησέ με, καὶ εἶπέ μοι, ἰδοὺ
ego augebo te: et multiplicabo te:et faciã te in
ἐγὼ αὐξανῶ σε, καὶ πληθυνῶ σε, καὶ ποιήσω σε εἰς
cõgregatiões gẽtiũ: et dabo tibi t̃rã hãc: ꝛ
συναγωγὰς ἐθνῶν, καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ
ſemini tuo poſt te: in poſſeſſionẽ ſẽpiternã.
τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον.
nũc ergo duo filij tui: q̃ nati ſũt tibi in t̃ra egy-
νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ αἰγύ-
pti: anteq̃ ego venirẽ ad te in egyptũ: mei
πτου, πρὸ τοῦ μὲ ἐλθεῖν πρός σε εἰς αἴγυπτον, ἐμοί
ſũt: ephraim et manaſſe: ſicut rubẽ et ſymeõ e-
εἰσιν, ἐφραὶμ καὶ μανασσῆ, ὡς ῥουβὴν καὶ συμεὼν ἔσον-
rũt mihi. at poſteri: q̃s genueris poſt hec:
ταί μοι. τὰ δὲ ἔγγονα, ἃ ἂν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα,
B tui erũt. in noĩe fratrũ ſuoꝝ:
σοὶ ἔσονται. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν
vocabuntur in illoꝝ hereditatib⁹. ego ãt q̃n venie-
κληθήσονται ἐν τοῖς ἐκείνων κλήροις. ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχό-
bã de meſopotamia ſyrie: mortua ẽ rachel
μην ἐκ μεσοποταμίας τῆς συρίας, ἀπέθανε ῥαχὴλ
mater tua in terra chanaã: appinq̃nte me ꝓm
ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ χαναάν, ἐγγίζοντός μου κατὰ
hippodromũ chabratha terre: ãteq̃ venirẽ
τὸν ἱππόδρομον χαβραθὰ τῆς γῆς, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν
ephratha. et ſepeliui eã illic: in via hip-
ἐφραθά. καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐκεῖ, ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπ-
podromi. ipa eſt bethleem. vidẽs ãt iſrael
ποδρόμου. αὐτή ἐστι βηθλεέμ. ἰδὼν δὲ ἰσραὴλ τοὺς
filios ioſeph: dixit: q̃ iſti? dixit ãt ioſeph
υἱοὺς ἰωσήφ, εἶπε, τίνες οὗτοι; εἶπε δὲ ἰωσὴφ
pr̃i ſuo: filii mei ſũt: q̃s dedit mihi
τῷ πατρὶ αὐτοῦ, υἱοί μου εἰσίν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ
deus hic. et ait iacob: adduc mihi
θεὸς ἐνταῦθα. καὶ εἶπεν ἰακώβ, προσάγαγέ μοι
eos: vt bñdicã eis. at oculi iſra-
αὐτούς, ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἰσρα-
el grauati fuerãt pre ſenectute: et nõ poterat
ὴλ ἐβαρύνθησαν ἀπὸ τοῦ γήρους, καὶ οὐκ ἠδύνα-
videre. et applicuit illos ad eũ. et
το βλέπειν. καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν. καὶ
C oſculat⁹ ẽ eos: ꝛ circũplexus ẽ eos. ꝛ ait
ἐφίλησεν αὐτούς, καὶ περιέλαβεν αὐτούς. καὶ εἶ-
iſrael ad ioſeph: ecce facie tua
πεν ἰσραὴλ πρὸς ἰωσήφ, ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου
nõ ſũ priuat⁹: ꝛ ecce oñdit mihi de⁹ et ſemẽ
οὐκ ἐστερήθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα
tuũ. et eduxit eos ioſeph a genib⁹ eius:
σου. καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἰωσὴφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ,
et adorauerũt eũ in faciẽ ſup terrã.
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

Trãſla.B.Hiero.

in lectulo. Et ingreſſo ad ſe ioſeph ait. Deus oĩps apparuit mihi in luza: q̃ eſt in terra chanaan: benedixitq; mihi: & ait. Ego te augebo & multiplicabo: & faciam te in turbas populorum. daboq; tibi terram hãc & ſemini tuo poſt te in poſſeſſionẽ ſempiternam. Duo ergo filii tui qui nati ſunt tibi in terra egypti anteq̃ huc venirẽ ad te mei erũt effraim & manaſſes: ſicut ruben & ſymeõ reputabuntur mihi. Reliquos aũt quos genueris poſt eos tui erũt: & noĩe fratrũ ſuorũ vocabũtur ĩ poſſeſſiõibus ſuis. Mihi eĩ q̃n veniebam de meſopotamia: mortua ẽ rachel in terra chanaã in ipſo itinere. Eratq; vernũ tp̃s. Et ingrediebar effratã: & ſepeliui eã iuxta viã effrate: q̃ alio noĩe appellatur bethleẽ. Vidẽs ãt filios eius dixit ad eũ. Qui ſũt iſti? Reſpõdit filii mei ſũt: quos donauit mihi deus in hoc loco. Adduc inquit eos ad me: & benedicam illis. Oculi eĩ iſrael caligabant pre nimia ſenectute: & clare videre nõ poterat. Applicitoſq; ad ſe deoſculatus & circũplexus eos dixit ad filiũ ſuũ. Nõ ſũ fraudatus aſpectu tuo. inſuper oſtendit mihi deus ſemen tuum. Cũq; tuliſſet eos ioſeph de gremio patris: adorauit pronus in terram:

Tex.Heb. Geñ. Ca.xlviii.

	Primitiua.heb.
על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף	
אל שדי נראה אלי בלוז בארץ	שדד ראה
כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי	ברך
הנני מפרך והרביתך ונתתיך	פרה רבה נתן
לקהל עמים ונתתי את הארץ	
הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃	עלם
ועתה שני בניך הנולדים לך	שנה ילד
בארץ מצרים עד באי אליך	בוא
מצרימה לי הם אפרים ומנשה	
כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך	היה ילד
אשר הולדת אחריהם לך יהיו	
על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃	קרא
ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל	מות
בארץ כנען בדרך בעוד כברת	ברה
ארץ לבא אפרתה ואקברה שם	קבר
בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא	ראה
ישראל את בני יוסף ויאמר מי	
אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני	
הם אשר נתן לי אלהים בזה	
ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃	לקח
ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל	יכל
לראות ויגש אתם אליו וישק	ראה נגש נשק
להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל	חבק אמר
אל יוסף ראה פניך לא פללתי	
והנה הראה אתי אלהים גם את	ראה
זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם	יצא
ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃	שחה

Interp̃.chal.

על ערסא׃ ואמר יעקב ליוסף אל שדי יתגלי לי בלוז בארעא דכנען ובריך יתי׃
ואמר לי הא אנא מפיש לך ומסגי לך ואתנינך לכנשת שבטין ואתן ית ארעא הדא
לבנך בתרך אחסנת עלם׃ וכען תרין בנך דאתילידו לך בארעא דמצרים עד מיתי
לותך למצרים דילי אינון אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהון קדמי׃ ובנין דתוליד
בתריהון דילך יהון על שום אחוהון יתקרון באחסנתיהון׃ ואנא במיתי מפדן מיתת
עלי רחל בארעא דכנען בארחא בעוד כרוב ארעא למיעל לאפרת וקברתה תמן בארח
אפרת היא בית לחם׃ וחזא ישראל ית בני יוסף ואמר מן אילין׃ ואמר יוסף לאבוהי
בני אינון דיהב לי יי הכא ואמר קריבינון כען לותי ואיברכינון׃ ועיני ישראל יקרא
מסיבו לא יכיל למיחזי וקריב יתהון לותיה ונשיק להון וגפיף להון׃ ואמר ישראל
ליוסף מיחזי אפך לא סברית והא אחזי יתי יי אף ית בנך׃ ואפיק יוסף יתהון מן
קדמוהי וסגיד על אפוהי על ארעא׃

Tranſla.Chal.

in lectulo. Et dixit iacob ad ioſeph. Deus omnipotẽs apparuit mihi in luza in terra chanaan: ꝛ benedixit mihi. et dixit ad me. Ecce ego multiplicabo te ꝛ creſcere te faciã: ꝛ ponã te in cõgregationẽ tribuũ: ꝛ dabo terrã hãc ꝛ filijs tuis poſt te in poſſeſſionẽ eternã. Et nũc duo filij tui ephraim ꝛ manaſſes: qui nati ſũt tibi in terra egypti: anteq̃ venirẽ ad te in egyptum: mei erunt. ſicut ruben ꝛ ſymeõ erunt corã me. Et filij quos genueris poſt eos tui erunt: in noĩe fratrũ ſuoꝝ vocabũtur in poſſeſſionibus ſuis. Et cũ ego veniſſem de meſopotamia mortua eſt rachel in terra chanaan in via: cum adhuc eſſet ſpaciũ terre vt ingrederer in ephratã: ꝛ ſepeliui eaꝫ in via ephrate: q̃ eſt bethleẽ. ꝛ vidit iſrael filios ioſeph: ꝛ dixit. Qui ſunt iſti? Et dixit ioſeph ad patrẽ ſuũ. Filij mei ſunt: quos dedit mihi deus hic. et ait. Applica obſecro eos ad me: vt bñdicam eis. Oculi aũt iſrael grauati erant pre ſenectute: ꝛ nõ poterat videre. et applicauit eos ad eũ: ꝛ oſculatus eſt eos: ꝛ amplexatus eſt eos. Dixitq; iſrael ad ioſeph. Nunq̃ putaui videre faciẽ tuã: ꝛ ecce oſtendit mihi de⁹ etiam filios tuos. Et eduxit eos ioſeph a facie eius: ꝛ adorauit pronus in terrã.

Primitiua chal.

שדד גלה
נפש סגא נתן
חסן ילד אתא
הוה בנה ילד
קרא אתא מות
עול
מאן
ברך
שוב חזא
נפק

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

ויקח יוסף את שניהם את
אפרים בימינו משמאל ישראל
ואת מנשה בשמאלו מימין
ישראל ויגש אליו׃ וישלח
ישראל את ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר ואת
שמאלו על ראש מנשה שכל
את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך
את יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברהם
ויצחק האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה׃ המלאך
הגאל אתי מכל רע יברך את
הנערים ויקרא בהם שמי ושם
אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב
בקרב הארץ׃ וירא יוסף כי ישית
אביו יד ימינו על ראש אפרים
וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר
אתה מעל ראש אפרים על
ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו׃ וימאן
אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי
גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו
וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם
ביום ההוא לאמור בך יברך

Primitiua heb.

ימן
נגש שלח
שות
צער
בכר ברך
הלך פנה
רוע
קרא
דגה רבה
ראה
רוע תמך סור
שום מאן
היה גדל
מן

Trãſla. B. Hiero.

Et poſuit effraim ad dexterã ſuã idest ad ſiniſtram iſrael: manaſſen vero in ſiniſtra ſua ad dexterã .ſ. patris: applicuitq́ ambos ad eũ. Qui extendens manum dexteram poſuit ſuper caput effraim iũioris fratris: ſiniſtram autem ſuper caput manaſſe qui maior natu erat cõmutãs manus. Benedixitq́ Iacob ioſeph: & ait. Deus in cuius cõſpectu ãbulauerũt patres mei abraam & iſaac: deus qui paſcit me ab adoleſcẽtia mea vſq́ in pñtem diẽ: angelus qui eruit me de cũctis malis: benedicat pueris iſtis: & inuocetur ſuper eos nomẽ meum: noĩa quoq́ patrũ meorum abraã & iſaac: & creſcãt in multitudinẽ ſup terrã. Videns aũt ioſeph ꝙ poſuiſſet pr̃ ſuus dexterã manũ ſup caput effraim: grauiter accepit. Et app̃hẽſã manũ pr̃is leuare conat᷒ ẽ de capite effraim: & trãſferre ſup caput manaſſe. Dixitq́ ad patrẽ. Nõ ita cõuenit pr̃: qa hic eſt primogenitus. Pone dexterã tuam ſuper caput eius. Qui renuens ait. Scio fili mi: ſcio. & iſte qppe erit in populos: & multiplicabitur: ſed frater eius iunior maior erit illo: & ſemẽ illius creſcet in gẽtes. Bñdixitq́ eis in tempore illo: dicens In te benedicetur

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp̃. latina.

accipiẽs ãt ioſeph duos filios ſuos: ipſũq́de
λαβὼν δὲ ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν μὲν
ephraim in dextera ſua: a ſiniſtris ãt iſrael:
ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ἰσραήλ,
at manaſſe in ſiniſtra: a dextris ãt iſrael:
τὸν δὲ μανασσῆ ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἐκ δεξιῶν δὲ ἰσραήλ,
et applicuit illos ei. extẽdẽs ãt iſrael
καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ. ἐκτείνας δὲ ἰσραὴλ τὴν
manũ dexterã: impoſuit ſup caput ephraim: hic ãt erat iunior: et ſiniſtrã ſup
χεῖρα τὴν δεξιάν, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραίμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν
caput manaſſe: cõmutãs man᷒ et bñdixit eis: et ait: de᷒ cui placuerũt
κεφαλὴν μανασσῆ, ἐναλλάξας τὰς χεῖρας, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ εἶπεν, ὁ θεὸς ᾧ εὐηρέστησαν οἱ
pr̃es mei incõſpectu eius: abraam et iſaac:
πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀβραὰμ καὶ ἰσαάκ,
deus q̃ paſcit me a iuuẽtute mea vſq́ in diẽ hãc:
ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητός μου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
angelus q̃ liberauit me ex oĩb᷒ malis: bñdicat pueros iſtos. ⁊
ὁ ἄγγελος ὁ ῥυσάμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογήσαι τὰ παιδία ταῦτα. καὶ
inuocabit ſup eos nomẽ meũ: et nomẽ patrũ meoꝝ: abraã et iſaac ⁊
ἐπικληθήσεται ἐπ᾽ αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου, ἀβραὰμ καὶ ἰσαάκ. καὶ
multiplicẽtur in multitudinẽ multã ſup terrã. vidẽs
πληθυνθείησαν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς. ἰδὼν
ãt ioſeph: q2 iniecit pr̃ manũ ſuam dexterã ſup caput ephraim: graue
δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραίμ, βαρὺ D
illi viſum ẽ: ⁊ apprehendit ioſeph manũ patris ſui: vt auferret eã de capite ephraim ſup caput manaſſe: dixit ãt
αὐτῷ κατεφάνη, καὶ ἀντελάβετο ἰωσὴφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὶμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μανασσῆ. εἶπε δὲ
ioſeph patri ſuo: non ſic pater: hic .n. primogenit᷒. impone dexterã tuã: ſup
ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος. ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν
caput eius. et non voluit. ſed dixit: ſcio fili: ſcio. ipſe erit in pplm: ⁊ ipſe exaltabitur. ſed
κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ᾽ εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς ὑψωθήσεται. ἀλλ᾽
frater eius iunior maior illo erit: et ſemen eius erit in multitudinẽ gẽtiũ. ⁊ bñdixit eis
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
in die illa: dicens: in vobis bñdicetur
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται

Primitiua chal.

ימן שמל
ישט שוה ראש
חכם
זון
לאך ברך קרא
סגא
ביש
עדה ינח
שוה
היה סגא
הוה אמר ברך

Interp̃. chal.

Et tulit ioſeph ambos: ephraim in dextera ſua ad ſiniſtrã iſrael: ⁊ manaſen in ſiniſtra eius ad dexteram iſrael: ⁊ applicauit eos ad eũ. Et tetẽdit iſrl̃ dexterã ſuã: ⁊ poſuit eam ſup caput ephraim: qui erat iunior: et ſiniſtrã ſuam ſuper caput manaſſe: docuit manus ſuas: quãuis manaſſes erat primogenitus. Et benedixit ioſeph: et ait. Deus in cui᷒ cõſpectu ſeruierũt patres mei abrahã ⁊ iſaac: deus qui pauit me a natiuitate mea vſq́ in diẽ hanc. Angelus q̃ eruit me ab oĩ malo benedicat pueris: ⁊ inuocetur in eis nomẽ meũ et nomẽ patrũ meoꝝ abraham ⁊ iſaac: ⁊ quaſi piſces maris multiplicẽtur iter filios hoĩm ſup terra. Et vidit ioſeph ꝙ poſuit pater ſuus dexterã ſuã ſup caput ephraim: ⁊ diſplicuit in oculis ſuis: ⁊ ſuſtulit manum pr̃is ſui: vt amoueret eam de capite ephraim vt poneret eã ſup caput manaſſe. Et ait ioſeph patri ſuo. Non ita decet pater mi: hic enĩ eſt primogenitus: pone dexterã tuã ſup caput eius. Et noluit pater ſuus. et ait. Scio fili mi: ſcio: ipſe q̃ppe erit in pplm: ⁊ etiã ipſe multiplicabitur. Sed frater eius iunior multiplicabit magis q̃ ille ⁊: filij ſui erunt dñantes in populis. Et bñdixit eis in die illa dicens. In te bñdicet

Tranſla. Chal.

ודבר יוסף ית תרויהון ית אפרים בימיניה משמאלא דישראל וית מנשה בשמאליה
מימינא דישראל וקריב לותיה׃ ואושיט ישראל ית ימיניה ושוי על רישא
דאפרים והוא זעירא וית שמאליה על רישא דמנשה אחכמינון לידוהי ארי מנשה
בוכרא׃ ובריך ית יוסף ואמר יי דפלחו אבהתי קדמוהי אברהם ויצחק יי דזן יתי
מאיתי עד יומא הדין׃ מלאכא דפרק יתי מכל בישא יברך ית עולימיא ויתקרי
בהון שמי ושום אבהתי אברהם ויצחק וכנוני ימא יסגון בגו בני אנשא על ארעא׃
וחזא יוסף ארי שוי אבוהי יד ימיניה על רישא דאפרים ובאיש בעינוהי וסעדא
לידא דאבוהי לאעדאה יתה מעל רישא דאפרים לאנחותה על רישא דמנשה׃
ואמר יוסף לאבוהי לא כן אבא ארי דין בוכרא שוי ימינך על רישיה׃ וסריב אבוהי
ואמר ידענא ברי ידענא אף הוא יהי לעם ואף הוא יסגי וברם אחוהי זעירא יסגי
מיניה ובנוהי יהון שליטין בעממיא׃ ובריכינון ביומא ההוא למימר בך יברך

© Biblioteca Nacional de España

Tráſla.Gre.lxx.cũ interp̃.latina.

iſrael: dicẽtes: faciat te de⁹:ſicut ephraĩ ⁊ ſicut
ἰσραὴλ, λέγοντες, ποιήσαι σε ὁ θς͂, ὡς ἐφραὶμ καὶ ὡς
manaſſe. ⁊ poſuit ephraim ante manaſſe.
μανασσῆ. καὶ ἔθηκε τὸν ἐφραὶμ ἔμπροσθεν τοῦ μανασσῆ.
dixitãt iſrael ioſeph: ecce ego morior: ⁊
εἶπε δὲ ἰσραὴλ τῷ ἰωσὴφ, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ
erit deus vobiſcũ: ⁊ reducet vos in terrã
ἔσαι ὁ θεὸς μεθ᾽ ὑμῶν, καὶ ἀποςρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
patrũ vr̃m. ego ãt do tibi ſicimã precipuã
τῶν πατέρων ὑμῶν. ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι σίκιμα ἐξαίρετον
ſup fratres tuos. quã accepi de manu a-
ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου. ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς ἀ-
morreoꝝ in gladio meo et arcu.
μορραίων ἐν μαχαίρα μου καὶ τόξῳ. Ca. 49.
A Uocauit ãt iacob filios ſuos: ⁊ ait:
Ἐκάλεσε δὲ ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν,
cõgregamini: vt ãnũciẽ vobis: qđ ocurret vob:
συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσει ὑμῖν,
in nouiſſimis diebus. cõgregamini ⁊ audite
ἐπ᾽ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν. ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατε
filij iacob: audite iſrael pr̃em vr̃m. rhu
υἱοὶ ἰακώβ, ἀκούσατε ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ῥου-
bẽ priogenitus me⁹: tu fortitudo mea: ⁊ p̃ncipiũ filiː
βὴν πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τῶν τέκ-
orũ meoꝝ: durus ad ferẽdũ: ⁊ durus cõtumax.
νων μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκληρὸς αὐθάδης.
iniuriã feciſti: ſicut aq̃ nõ efferueas. aſcẽdiſti. n. ſup
ἐξύβρισας, ὡς ὕδωρ μὴ ἐκζέσῃς. ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν
cubile p̃ris tui. tũc maculaſti ſtratũ:
κοίτην τοῦ πατρός σου. τότε ἐμίανας τὴν στρωμνήν,
q̃ aſcẽdiſti. ſymeõ et leui frẽs cõſumauerũt
οὗ ἀνέβης. συμεὼν καὶ λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν
iniq̃tatẽ ꝓpoſiti ſui. in cõſiliũ coꝝ nõ veniat
ἀδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν. εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθῃ
aĩa mea: et in cetu illoꝝ nõ cõtẽdãt
ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρίσαι τὰ
iecora mea. q: in furore ſuo interfecerũt ho-
ἥπατά μου. ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀν-
mines: et in cõcupiſcẽtia ſua ſubneruauerũt tau-
θρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦ-
rũ. maledictus furor eoꝝ: q: pertinax. et
ρον. ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν, ὅτι αὐθάδης. καὶ ἡ
ira eoꝝ: q: indurata eſt. diuidã eos in iacob:
μῆνις αὐτῶν, ὅτι ἐσκληρύνθη. διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν ἰακώβ,
B ⁊ diſpergã illos in iſrael. iuda: te laudabũt
καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ἰσραήλ. ἰούδα, σὲ αἰνέσουσι
fratres tui. man⁹ tue ſup dorſũ inimicoꝝ
οἱ ἀδελφοί σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν
tuoꝝ. adorabũt te filij patris tui. catulus
σου. προσκυνήσουσί σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου. σκύμνος

Tráſla.B.Hiero.

[n]iſrael[o]atq; dicetur. [p]Faciat tibi[q]deus
[r]ſicut effraiʒ[s]& ſicut manaſſe. [t]cõſtituitq;
[x]effraiʒ[y]ante[z]manaſſen.
[a]& ait
[c]ad[d]ioſeph filiũ ſuũ. [e]En
[f]ego[g]morior: [h]& erit[i]deus[k]vobiſcum: [l]reducetq;
[m]vos[n]ad[o]terram[p]patrũ veſtrorum. [r]Do[s]tibi
[t]ptẽ[u]vnã[x]extra[y]fratres tuos: [z]quam[a]tuli
[b]de mãu[c]ãmorrei[d]in gladio[e]& arcu meo. Ca. 49.
Uocauit ãt[b]Iacob[c]filios ſuos: [e]& ait eis.
[f]Congregamini[g]vt annunciem[h]que
[i]ventura ſunt[m]vobis[n]in
[o]diebus[n]nouiſſimis.
[p]Congregamini[q]& audite[r]filii[s]iacob: [t]audite
[x]iſrael[y]pr̃em vr̃m. [z]Rubẽ
[a]primogenitus meus.
[b]Tu[c]fortitudo mea: [d]& prĩcipium [e]doloris mei.
[f]Prior in[g]donis: [h]maior
in[i] imperio. [k]Effuſus es
[l]ſicut aq̃. [m]Non[n]creſcas:
[o]q̃a[p]aſcẽdiſti[q]cubile[r]p̃ris
tui: &[t]maculaſti[u]ſtratũ eius. [r]Symeon[s]& leui
[a]fratres[b]vaſa[c]iniquitatis
[d]bellãtia. [e]In conſiliũ eorũ[f]nõ[g]veniat[h]aĩa mea: &
[i]in cetu illorum[k]non[l]ſit
[m]gloria mea: [n]quia[o]ĩ furore ſuo[p]occiderunt
[q]virũ: [r]& in volũtate ſua
[s]ſuffoderũt[t]murũ. [u]Maledictus[x]furor eorũ: [y]q̃a
[z]ꝑtinax: [a]& ĩdignatio eorũ[b]q̃a[c]dura. [d]Diuidã eos
[e]ĩ iacob: [f]& diſpgã eos[g]ĩ
iſrael. [h]Iuda[k]te laudabũt
[l]frẽs tui. [m]Manus tue[n]in
ceruicibus[o] inimicorũ
tuorũ: [p]adorabũt[q]te[r]filii
[s]patris tui. [t]Catulus

Tex.Heb. Gen̄. Ca.xlix.

יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים
כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת
אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם
אֶל אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ
שְׁכֶם אַחַד עַל אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי
מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר
הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר
יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃
הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ
אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ רְאוּבֵן בְּכֹרִי
אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר
שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז׃ פַּחַז כַּמַּיִם אַל
תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז
חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה׃ שִׁמְעוֹן וְלֵוִי
אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם׃ בְּסֹדָם
אַל תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל תֵּחַד
כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ
וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר׃ אָרוּר אַפָּם
כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם
בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ יְהוּדָה
אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף
אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ׃ גּוּר

Priítiua.heb.

פָּנָה
מוּת
שׁוּב
נָתַן
Cap.xlix.
קָרָא אָסַף נָגַד
יוֹם
קָבַץ
כֹּחַ
נָשָׂא עָזַז
יָתַר עָלָה שָׁכַב
יָצַע
כָּלָה סוֹד
בּוֹא יָחַד
רָצָה אָרַר
קָשָׁה חָלַק
נָפַץ
יָדָה
שָׁחָה

Interp̃. chal.

יִשְׂרָאֵל לְמֵימַר יְשַׁוִּינָךְ יְיָ כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וְשַׁוִּי יָת אֶפְרַיִם קֳדָם מְנַשֶּׁה׃ וַאֲמַר
יִשְׂרָאֵל לְיוֹסֵף הָא אֲנָא מָאִית וִיהֵי מֵימְרָא דַּייָ בְּסַעְדֵּיכוֹן וְאָתֵיב יַתְכוֹן לַאֲרַע
אֲבָהָתְכוֹן׃ וַאֲנָא יְהָבִית לָךְ חוּלָק חַד יַתִּיר עַל אַחָךְ דִּנְסֵיבִית מִידָא דֶאֱמוֹרָאָה בִּצְלוֹתִי
וּבְבָעוּתִי׃ Ca.xlix. וּקְרָא יַעֲקֹב לִבְנוֹהִי וַאֲמַר אִתְכַּנַּשׁוּ וְאֶחֱוֵי
לְכוֹן יָת דִּיעָרַע יָתְכוֹן בְּסוֹף יוֹמַיָּא׃ אִתְכַּנַּשׁוּ וּשְׁמָעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְקַבִּילוּ אוּלְפַן מִן יִשְׂרָאֵל
אֲבוּכוֹן׃ רְאוּבֵן בּוּכְרִי אַתְּ חֵילִי וְרֵישׁ תּוּקְפִּי לָךְ הֲוָה חֲזֵי לְמִיסַּב תְּלָתָא חוּלָקִין
בְּכֵירוּתָא כְּהוּנְתָא וּמַלְכוּתָא וְעַל דַּאֲזַלְתָּ לְקָבֵיל אַפָּךְ הֵיכְמַיָּא בְּרַם לָא אַהֲנֵיתָא חוּלָק
יַתִּיר לָא תִסַּב אֲרֵי סְלֵיקְתָּא לְבֵית מִשְׁכְּבֵי אֲבוּךְ בְּכֵין אַחֵילְתָּא לְשׁוּוִי בְּרִי סְלֵיקְתָּא
שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִין גּוּבְרִין גִּבָּרִין בַּאֲרַע תּוֹתַבוּתְהוֹן עֲבַדוּ גְּבוּרָא׃ בְּרַזְהוֹן לָא הֲוָת נַפְשִׁי
בְּאִתְכַּנּוֹשֵׁיהוֹן לְמֵהַךְ לָא נַחֲתִית מִן יְקָרִי אֲרֵי בִּרְתְּזֵיהוֹן קְטַלוּ קְטוֹל וּבִרְעוּתְהוֹן
תְּרָעוּ שׁוּר סַנְאָה׃ לִיט רוּגְזֵיהוֹן אֲרֵי תַקִּיף וְחֵימַתְהוֹן אֲרֵי קַשְׁיָא אַפְלֵיגִינּוּן בְּיַעֲקֹב
וְאֲבַדְּרִינּוּן בְּיִשְׂרָאֵל׃ יְהוּדָה אַתְּ אוֹדֵיתָא וְלָא בְהֵיתְתָא בָּךְ לָךְ יוֹדוּן אַחָךְ יְדָךְ תִּתְקַף
עַל בַּעֲלֵי דְבָבָךְ יִתְבַּדְּרוּן סַנְאָךְ יְהוֹן מַחְזְרִין קְדָל קֳדָמָךְ וִיהוֹן מַקְדְּמִין לְמִשְׁאַל
בִּשְׁלָמָךְ בְּנֵי אֲבוּךְ׃ שׁוּלְטָן

Tranſla.Chal.

iſrael: dicens. Ponat te de⁹ ſicut ephraim ⁊ ſicut manaſſen: ⁊ poſuit ephraim ãte manaſſẽ. Dixitq; iſrael ad ioſeph. Ecce ego morior: ⁊ erit verbũ dñi in adiutoriũ veſtrũ: ⁊ reducet vos ĩ terrã patrũ veſtroꝝ. Ego autẽ do tibi partẽ vnam precipuã ſup fratres tuos: quam tuli de manu amorrei oratione mea ⁊ deprecatione mea. Cap. 49.

Et vocauit iacob filios ſuos: ⁊ ait. Congregamini ⁊ nũciabo vobis que vobis euenient in fine dierũ. Congregamini ⁊ audite filij iacob: ⁊ ſuſcipite doctrinã ab iſrael patre vr̃o. Ruben primogenitus meus es tu robur meũ ⁊ principiũ fortitudinis mee: tu accepturus eras partes tres: p̃mogeniturã. ſ. et ſacerdotiũ ⁊ regnuꝫ. ſed q: ſecutus es voluntatẽ tuã: ſicut aqua effuſa: nõ ꝓficies: neq; accipies portionẽ ſupereminentem: qm̃ aſcẽdiſti cubile patris tui: tunc fili mi violaſti: qm̃ aſcendiſti ſtratũ meũ. Symeon et leui frẽs: viri fortiſſimi in terra peregrinationis ſue fecerũt fortitudinẽ. In ſecreto eoꝝ nõ fuit aĩa mea: ⁊ in cõgregatione eoꝝ non cõueniat gloria mea: qm̃ in furore ſuo occiderũt occiſionẽ: ⁊ in volũtate ſua ſuffoderũt murũ inimicoꝝ. Maledictus ſit furor eoꝝ: qm̃ fortis: ⁊ ira eoꝝ: q: dura. diuidã eos in iacob: ⁊ diſpergam eos in iſrael. Iuda laudabo te: ⁊ nõ es cõfuſus: te laudabũt fratres tui. Manus tua preualebit cõtra inimicos tuos. diſpergẽtur hoſtes tui. cõuertẽtur retrorſum in conſpectu tuo: ⁊ preuenient ſalutantes te filij patris tui. dominium

Priítiua chal.

שָׁוָה
מוּת הֲוָה אֲמַר
תּוּב צְלָא
בְּעָה כְּנַשׁ חֲוָה
עֲרַע
רֵאשׁ חֲזָא נְסַב
מְיָהֲנָה
נְסַב שְׁכַב חֲלַל
שָׁוָה יְתַב רְזָה
הֲוָה כְּנַשׁ יְהַךְ
רְעָה לוּט חֲמַם
קְשָׁה פְּלַג בְּדַר
יְדָה תְּקַף הֲוָה
חֲזַר קְדַם שְׁאַל

© Biblioteca Nacional de España

אריה יהודה מטרף בני עלית
כרע רבץ כאריה וכלביא מי
יקימנו: לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא
שילה ולו יקהת עמים: אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו
כבס ביין לבשו ובדם ענבים
סותה: חכלילי עינים מיין ולבן
שנים מחלב: זבולן לחוף ימים
ישכן והוא לחוף אנית וירכתו על
צידן: יששכר חמר גרם רבץ בין
המשפתים: וירא מנחה כי טוב
ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד: דן ידין
עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן
נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח
הנשך עקבי סוס ויפל רכבו
אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד
גדוד יגודנו והוא יגד עקב:
מאשר שמנה לחמו והוא יתן
מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה

ארה עלה
לבא
קום סור
חקק בוא
חלל
חפף
שכן
שפת ראה נוח
נטה
היה דון
נפל
אחר ישע קוה
גדד
נתן
עדן

leonis iuda. Ad predā fili mi aſcendiſti: requieſcens accubuiſti vt leo: & quaſi leena. quis ſuſcitabit eū? Nō auferetur ſceptrū de iuda & dux de femore eius: donec veniat qui mittēdus eſt: & ipſe erit expectatio gētiū. Ligās ad vineā pullū ſuū: & ad vitem o fili mi aſinā ſuā. Lauabit ī vino ſtolam ſuā: & ī ſāguie vue palliū ſuū. Pulchriores ſunt oculi eius vino: & dētes eius lacte candidiores. zabulō ī littore maris hītabit: & in ſtatiōe nauiū: ptigēs vſq; ad ſydonē. iſachar aſinus fortis: accubās īter terminos. Vidit requiem ꝙ eſſet bona: & terrā ꝙ optima: & ſuppoſuit humerū ſuū ad portādū: factuſq; ē tributis ſeruiēs. Dā iudicabit populū ſuū: ſicut & alia tribus in iſrael. Fiat dan coluber in via: ceraſtes in ſemita mordēs vngulas equi: vt cadat aſcenſor eius retro. Salutare tuū expectabo domine. Gad accīctus preliabitur ante eū: & ipſe accingetur retrorſum. Aſer pinguis pāis eius: & p̄bebit delitias regibus. Neptalim ceruus emiſſus &

leonis iuda. ex germine fili mi aſcendiſti. recūbēs:
λέοντος ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης. ἀναπεσών,
dormiuiſti vt leo: et ſicut catul⁹ leonis. qs ſuſcitabit eū;
ἐκοιμήθης ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγερεῖ αὐτόν;
nō deficiet pīceps ex iuda: et dux ex fe-
οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μη
morib⁹ ei⁹: donec veniāt repoſita ei. et ipſe
ρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ. καὶ αὐτὸς
expectatio gentiū: ligans ad vineā pul-
προσδοκία ἐθνῶν, δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶ
lū ſuū: et pāpino pullū aſine ſue. laua
λον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυ-
bit in vino ſtolā ſuā: et in ſanguine vue
νεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς
palliū ſuū. pulchri oculi eius
τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
pre vino. ⁊ albi dentes ei⁹ quā lac. za
ἀπὸ οἴνου. καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα. ζα-
bulon maritim⁹ habitabit et ipſe iuxta portū
βουλὼν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ᾽ ὅρμον
nauiū: et extendet vſq; ad ſidonē. iſſachar
πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως σιδῶνος. ἰσάχαρ τὸ
bonū cōcupiuit: requieſcēs inter ſor-
καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἀναμέσον τῶν κλή
tes. et vidēs requiem: ꝙ bona: et terrā: ꝙ
ρων. καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν, ὅτι καλή, καὶ τὴν γῆν, ὅτι
pinguis: ſuppoſuit hūerū ſuū ad laborandū. ⁊ fact⁹ ē
πίων, ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν. καὶ ἐγενήθη
vir agricola. dan iudicabit pplʒ ſuū: ſicut et vna tri
ἀνὴρ γεωργός. δὰν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡσεὶ καὶ μία φυ
bus in iſrael. et fiat dan coluber in via: inſi
λὴ ἐν ἰσραήλ. καὶ γενηθήτω δὰν ὄφις ἐφ᾽ ὁδοῦ, ἐγκαθή
dēs in ſemita: mordēs calcaneū equi. et ca
μενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου. καὶ πε-
det eques retrorſū: ſalutare expectās
σεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω, τὴν σωτηρίαν περιμένων
dn̄i. gad tētatio tētabit eum. ipſe aūt ten
κυρίου. γὰδ πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν. αὐτὸς δὲ πει
tabit eum iuxta pedes. aſer pīguis ei⁹ panis.
ρατεύσει αὐτὸν κατὰ πόδας. ἀσὴρ πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος.
et ipſe dabit cibū pīcipib⁹. nephthali trūc⁹ remiſſus
καὶ αὐτὸς δώσει τροφὴν ἄρχουσι. νεφθαλὶ στέλεχος ἀνειμένον

Primitiua chal.

שרא רבה דון
נוח שרא ארה
זוע עדה אתא
שמע סחר קרה
בנה ירה טוב
כסה סמך נטף
חור עאן ים
כבש אכל הוה
מטא חסן
עדר פרה שצא
דור שאר הוה
נסק בחר קום
פרק שנה נוח
אים רמה מחא
תקף חוה שרא
כמן מטל שרא
עקר מגר אתא
זון עבר תוב
טוב רבה פנק
רמה חסן הוה

Interp̄. chal.

erit ei in principio: ſed in fine magnificabitur regnū domus iuda: quoniā de iudicio mortis fili mi animā tuam abſtuliſti. requieſcet ⁊ habitabit in fortitudine quaſi leo ⁊ quaſi leena: neq; erit regnum quod cōmoueat eum. Non auferetur habens principatum a domo iuda neq; ſcriba a filijs filiorū eius: donec veniat meſſias cuius eſt regnū: et ei obedient populi. Habitabit iſrael in circuitu ciuitatis ſue: populi edificabūt templum eius: eruntq; iuſti in circuitu eius: ⁊ factores legis in doctrina eius: purpura optima erit veſtimentum illius: operimentum eius erit ſericum tinctum coccino varijſq; coloribus. montes eius rubicūdiores erunt in vineis ſuis: diſtillabunt colles eius vinū. dealbabūtur campi eius frumento ⁊ gregibus ouium. Zabulon iuxta portū maris habitabit: et ipſe ſubijciet prouincias nauibus: ⁊ bona maris comedet: ⁊ terminus eius erit pertingens vſq; ad ſydonē. Iſachar diues in ſubſtantia: et poſſeſſio eius erit inter terminos. Et vidit partem ſuā ꝙ erat bona: ⁊ terrā quia fructifera: ⁊ ſubijciet prouincias populoꝝ: et diſperdet habitatores earum: ⁊ qui relicti fuerint in eis erunt ei ſeruientes ⁊ tributarij. De domo dan eligetur ⁊ conſurget vir: in diebus eius liberabitur populus ſuus: ⁊ in annis eius requieſcēt ſimul trib⁹ iſrael. Erit vir qui cōſurget et eligetur de domo dan: cuius timor irruet ſuper populos: ⁊ percutiet fortiter philiſteos: quaſi coluber aſpis inſidiabitur iuxta ſemitam: interficiet robuſtos in caſtris philiſtinorū equites cum peditibus: eneruabit equos ⁊ quadrigas: ⁊ deijciet aſcenſores eoruʒ retrorſum. Salutare tuū expecto dn̄e. dixit pater nr̄ iacob. Non expecto ſalutare gedeon filij ioas q̄ eſt ſalus tp̄alis: neq; ſalutare ſamſon filij manue q̄ eſt ſalus trāſitoria: ſed expecto redēptōeʒ xp̄i filij dauid q̄ vētur⁹ ē ad accerſiendū ſibi filios iſrael: cui⁹ redēptionē deſiderat aīa mea. Caſtra armatoꝝ de domo gad trāſibūt iordanē ad p̄lium corā frīb⁹ ſuis: ⁊ cū multa ſubſtātia reuertētur in terrā ſuam. Terra aſer optima erit: ⁊ ipſe enutrietur delitijs regū. Neptali in terra optima cadet ſors ei⁹: et poſſeſſio eius erit faciens fructus:

Tranſla. Chal.

יהא בשירויא ובסופא יתרבא מלכא מדבית יהודה ארי מדין קטלא ברי נפשך
סליקתא ינוח ישרי בתקוף כאריא וכליתא ולית מלכו דתזדעזעיניה: לא יעדי
עביד שולטן מדבית יהודה וספרא מבני בנוהי עד דייתי משיחא דדיליה היא
מלכותא וליה ישתמעון עממיא: יסחר ישראל לקרתיה עמא יבנון היכליה יהון
צדיקיא סחור ליה ועבדי אוריתא באולפן עמיה יהא ארגון טב לבושוהי
כסותיה מילת צבע זהורי וצבעונין: יסמקון טורוהי בכרמוהי יטופון נעווהי
בחמר יחורן בקעתיה בעבור ובעדרי ענא: זבולון על ספר ימא ישרי והוא יכביש
מחוזין בספינן וטוב ימא יכול ותחומיה יהא מטי עד צידון: יששכר עתיר בנכסין
ואחסנתיה בין תחומיא: וחזא חולקא ארי טב וית ארעא ארי מעבדא פירין ויכביש
מחוזי עממיא וישיצי ית דיריהון ודישתארון בהון יהון ליה פלחין ומסקי מסין:
מדבית דן יתבחר ויקום גברא ביומוהי יתפריק עמיה ובשנוהי ינוחון כחדא
שבטיא דישראל: יהא גברא דיתבחר ויקום מדבית דן אימתיה תתרמי על עממיא
ומחתיה תתקף בפלשתאי כחיוי חורמן ישרי על ארחא וכפתנא יכמון על שבילא
יקטיל גברין במשרית פלשתאי פרשין עם רגלאין יעקר סוסון ורתיכין וימגר
רוכביהון לאחורא: לפורקנך סבריית ייי אמר אבונא יעקב לא לפורקניה דגדעון
בר יואש דהוא פורקן שעה ולא לפורקניה דשמשון בר מנוח דהוא פורקן עבר אלא
לפורקניה דמשיח בן דוד דהוא עתיד לאיתאה ית בני ישראל ליה ולפורקניה
סוכאת נפשי: דבית גד משרית מזינין כד יעברון בנוהי ית ירדנא קדם אחוהון
לקרבא בנכסין סגיאין יתובון לארעהון: דאשר טבא ארעיה והוא מרביא בתפנוקי
מלכין: נפתלי בארעא טבא יתרמי עדביה ואחסנתיה תהא מעבדא פירין

Tráſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

porrigẽs in germine pulchritudinẽ. filiꝰ auctꝰ io
ἐπιβλέπους ἐν τῷ γεννήματι κάλλος. υἱὸς ηὐξημένος ἰω
ſeph. filiꝰ auctꝰ deſiderabilis. filiꝰ meus iunior
σήφ. υἱὸς ηὐξημένος ζηλωτός. υἱός μου νεώτερος
ad me reuertere. in quẽ cõſulẽtes cõuiciati ſũt.
πρός με ἀνάστρεψον. εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν.
et inſidiati ſũt ei dñi ſagittationũ. ꝛ cõtriti
καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων. καὶ συνετρί
ſũt cũ fortitudine arcus eoꝝ. et diſſoluti ſũt
βη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν. καὶ ἐξελύθη τὰ
nerui brachioꝝ manuũ eoꝝ ꝑ manũ potẽtis
νεῦρα βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου
iacob. inde corroborator iſrael a deo
ἰακώβ. ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας ἰσραὴλ παρὰ θεοῦ τοῦ
pr̃e tuo. et adiuuit te deus meꝰ. ꝛ bñ
πατρός σου. καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ θεὸς ὁ ἐμός. καὶ εὐ-
dixit tibi bñdictionẽ celi de ſuꝑ: et bñdictionẽ tre
λόγησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς
habẽtis oĩa. ꝓpter bñdictiões vberũ et vulue:
ἐχούσης πάντα. ἕνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας,
bñdictiões pr̃is tui ꝛ matris tue. cõfortatꝰ eſt
εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου. ὑπερίσχυσεν
D ſuꝑ bñdictiões montiũ ſtabiliũ: et ĩ bñdictiõibꝰ col
ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων, καὶ ἐπ᾽ εὐλογίαις θι
liũ eternoꝝ: erunt ſuꝑ caput ioſeph: et ſuꝑ
νῶν αἰωνίων, ἔσονται ἐπὶ κεφαλῆς ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ
v̄tice q̄bꝰ prefuit fratrũ. beniamin lupus ra-
κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν. βενιαμὶν λύκος ἅρ-
pax: mane comedet adhuc: ꝛ ad veſperã diſtribuet
παξ, τὸ πρωινὸν ἔδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας διαδώσει
eſcam. oẽs hi filij iacob: duodecim. ꝛ hec
τροφήν. πάντες οὗτοι υἱοὶ ἰακώβ, δώδεκα. καὶ ταῦ
locutꝰ ẽ illis pr̃ eoꝝ. ꝛ bñdixit pr̃
τα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. καὶ εὐλόγησεν ὁ πατὴρ
eorũ: et bñdixit eis ſingulis ſcd̃m bñdictio
αὐτῶν, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογί-
nẽ eius. bñdixit eis: ꝛ ait illis: ego appo
αν αὐτοῦ. εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἐγὼ προσ-
nor ad pplm meũ. ſepelite me cum pa-
τίθεμαι πρὸς τὸν λαόν μου. θάψετέ με μετὰ τῶν πα
tribus meis in ſpelũca: q̄ ẽ in agro ephrõ
τέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ ἐφρὼν
ethei: in ſpelunca duplici: q̄ ẽ contra
τοῦ χετταίου, ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναν
mambre: in t̃ra chanaan. quã poſſedit abraã
τι μαμβρῆ, ἐν γῇ χαναάν. ὃ ἐκτήσατο ἀβραὰμ τὸ
ſpeluncã ab ephron etheo
σπήλαιον παρὰ ἐφρὼν τοῦ χετταίου

Tráſla. B. Hiero.

dãs eloquia pulchritu-
dinis. Filius accreſcens
ioſeph: filius accreſcẽs
& decorꝰ aſpectu. Filie
diſcurrerũt ſuꝑ murũ:
ſed exaſperauerunt eũ:
& iurgati ſũt: inuiderũt
q; illi hñtes iacula. Se-
dit ĩ forti arcus eius: &
diſſoluta ſũt vincula bra
chiorũ & manuũ illius
ꝑ mãus potẽtis Iacob.
Inde paſtor egreſſus ẽ
lapis iſrael. Deus pr̃is
tui erit adiutor tuus: &
oñs bñdicet tibi bñdi-
ctiõibus celi deſuꝑ: bñ
dictiõibus abyſſi iacen-
tis deorſũ: bñdictioni-
bus vberũ & vulue. Bñ
dictiões pr̃is tui cõfor-
tate ſũt bñdictõibus pa
trũ eius: dõec vẽiret de
ſideriũ colliũ eternorũ.
Fiãt ĩ capite ioſeph & ĩ
vertice nazarei ĩter fr̃es
ſuos. Bẽiamĩ lupus ra
pax mãe comedet ꝑdã:
& veſpe diuidet ſpolia.
Oẽs hi ĩ tribubus iſrl̃
duodecĩ. Hec locutus
ẽ eis pr̃ ſuus: bñdixitq;
ſingulis benedictioni-
bus propriis:
& precepit eis dicens.
Ego cõgregor ad po-
pulũ meũ. Sepelite me
cũ patribus meis ĩ ſpe
lunca duplici: q̄ eſt in a
gro ephron ethei
contra mambre
in terra chanaan: quã
emit abraam
cum agro ab ephron
etheo

הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן
פרת עלי עין בנות צעדה עלי
שור: וימררהו ורבו וישטמהו
בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב
משם רעה אבן ישראל: מאל
אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם:
ברכת אביך גברו על ברכת הורי
עד תאות גבעת עולם תהיין
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
בנימין זאב יטרף בבקר יאכל
עד ולערב יחלק שלל: כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם ויברך
אותם איש אשר כברכתו ברך
אתם: ויצו אותם ויאמר אלהם
אני נאסף אל עמי קברו אתי אל
אבתי אל המערה אשר בשדה
עפרון החתי: במערה אשר בשדה
המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרון החתי

Pritiua. heb.

פרה
עלה
מרר רבב שטם
ישב
פזז אבר
עזר ברך
עלה תהם
שד
הרה
אוה עלם היה
קדד נזר
טרף אכל
חלק
צוה אמר
אסף
כפל פנה

Interp. chal.

יהון מודן ומברכין עליהון: ברי דיסגי יוסף ברי דיתברך כגופן דנציב על עינא
דמיא תרין שבטין יפקון מבנוהי יקבלון חולקא ואחסנתא: ואמררו עמיה
ותקמוהי ואעיקו ליה גוברין גברין מרי פלגותא: ותיבת בהון נביאותא על
דקיים אוריתא בסיתרא ושוי תוקפא רוחצניה בכן אתרמא דהב טב על
דרעוהי אחסין מלכותא ותקיף דא הות ליה מן קדם אל תקיפא דיעקב די
במימריה זן אבהן ובנין שבטיא דישראל: מימר אלהא דאבוך יהי בסעדך ויתּ
שדי ויברכינך ברכן דנחתן מטלא דשמיא מלעילא ברכן דנגדן ממעמקי
ארעא מלרע ברכתא דאבוך ודאמך: ברכתא דאבוך יתוספן על ברכתא די לי
בריכו אבהתי דחמידו להין רברביא דמן עלמא יהוין כל אילין לרישא דיוסף
ולגברא פרישא דאחוהי: בנימין בארעיה תשרי שכינתא ובאחסנתיה יתבני
מקדשא בצפרא ובפניא יהון מקרבין כהניא קורבנא ולעידן רמשא יהון מפלגין
מותר חולקהון משאר קודשיא: כל אילין שבטיא דישראל תרי עשר ודא דמליל
עמהון אבוהון ובריך יתהון גבר די כברכתיה בריך יתהון: ופקיד יתהון ואמר להון
אנא מתכניש לעמי קברו יתי עם אבהתי במערתא די בחקל עפרון חתאה: במערתא די
בחקל כפילתא דעל אפי ממרא בארעא דכנען דזבן אברהם ית חקלא מן עפרון חתאה

Tranſla. Chal.

laudabunt ꝛ benedicẽt ſuꝑ eos. Filius accreſcens io
ſeph: filiꝰ q̄ benedicet quaſi vitis q̄ plantata eſt iuxta
fontẽ aquarũ: duo tribus egrediẽtur de filijs ſuis: ſu
ſcipientq; partẽ ꝛ hereditatẽ ſuaꝫ. ꝛ coanguſtiauerũt
eũ ꝛ vlti ſunt in eũ ꝛ exaſperauerũt eũ viri fortiſſimi
viri diſſenſionũ. ꝛ cõpleta eſt in eis ꝓphetia: eo ꝙ ob
ſeruauit legem in occulto: propoſuitq; cõſtantẽ ſpem
ſuã: tunc poſitũ eſt aurũ optimũ ſuper brachia eius:
corroborauit ꝛ cõfirmauit regnũ eius. ꝙ fuit ei datũ
a facie dei fortiſſimi iacob: cuiꝰ verbo gubernãtur pa
tres ꝛ filij tribuũ iſrael. verbum dei patris tui erit in
adiutoriũ tuũ: ꝛ oĩpotens benedicat tibi: benedictio-
nibus roris qui deſcẽdit de celo deſuꝑ: benedictioni-
bus que aſcendũt de profundis terre deorſum: bene-
dictionibus patris tui ꝛ matris tue. Benedictiones
patris tui addẽtur ſuꝑ benedictiões q̄bus bñdixerũt
me patres mei: quas optauerũt principes q̄ a ſeculo
fuerũt: erunt oẽs iſte bñdictiones ſuꝑ caput ioſeph:
et ſuꝑ virũ qui ſegregatus fuit a fr̃ibus ſuis. In ter-
ra beniamin habitabit tẽpli maieſtas: ꝛ in poſſeſſio-
ne eius edificabitur ſanctuariũ. mane ꝛ veſpere offe
rent ſacerdotes oblationes: ꝛ in tp̃e veſpertino diui-
dent reſiduũ portionũ ſuarũ: de reliquis q̄ ſanctifica-
ta ſunt. Oẽs hi tribꝰ iſrael duodecim: ꝛ hoc eſt ꝙ locu
tus eſt cũ eis pater eoꝝ: ꝛ benedixit eis: iuxta benedi
ctionẽ vniuſcuiuſq; benedixit eis. Et precepit eis: et
dixit eis. Ego cõgregor ad populũ meuꝫ: ſepelite me
cuꝫ pr̃ibꝰ meis in ſpelũca q̄ eſt in agro ephron ethei:
in ſpelũca duplici q̄ eſt in agro q̄ eſt cõtra faciẽ mãre
in t̃ra chanaã: quẽ agrũ emit abrahã ab ephrõ etheo

Pritiua chal.

ידה ברך סגא
נפק קבל חסן
מרר עיק
קום ירה שוה
רמה טוב חסן
הוה אמר זון
הוה ברך מלל
עלה עמק ארע
יסף רבב הוה
ראש שרא
בנה קדש פנה
קרב פלג יתר
כנש

© Biblioteca Nacional de España

Primitiua heb. **Tex. Heb.** **Gen.** **Ca. l.**

לַאֲחֻזַּת קָבֶר׃ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת
איש אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה
קָבְרוּ אֶת יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה
אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת לֵאָה׃
קָנָה מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
כָּלָה צָוָה מֵאֵת בְּנֵי חֵת׃ וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת
אָסַף נָטָה גָּוַע אֶת בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה
וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃

Cap. l.

נָפַל בָּכָה וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל פְּנֵי אָבִיו וַיֵּבְךְּ עָלָיו
נָשַׁק צָוָה וַיִּשַּׁק לוֹ׃ וַיְצַו יוֹסֵף אֶת עֲבָדָיו
אֶת הָרֹפְאִים לַחֲנֹט אֶת אָבִיו
חָנַט וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים אֶת יִשְׂרָאֵל׃
מָלֵא רָבַע וַיִּמְלְאוּ לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵּן
יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ
עָבַר מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם׃ וַיַּעַבְרוּ יְמֵי
בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל בֵּית פַּרְעֹה
חָנַן לֵאמֹר אִם נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה
שָׁבַע לֵאמֹר׃ אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה
מוּת כָּרָה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי
קָבַר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שָׁמָּה תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה
עָלָה אֶעֱלֶה נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת אָבִי
שׁוּב וְאָשׁוּבָה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה
וּקְבֹר אֶת אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ׃
וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת אָבִיו וַיַּעֲלוּ
אִתּוֹ כָּל עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ
וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְכֹל בֵּית

Trāſla. B. Hiero.

i poſſeſſionē ſepulchri. Ibi ſepelierunt eum: & ſaram vxorē eius. Ibi ſepultus eſt iſaac cum rebecca coniuge ſua. Ibi & lia condita iacet. Finitiſq; mandatis quibus filios īſtruebat: collegit pedes ſuos ſup lectulū & obiit: appoſituſq; ē ad pplm ſuū. Ca. 50.

Quod cernēs ioſeph ruit ſup faciē pris flens & deoſculās eum. Precepitq; ſeruis ſuis medicis vt aromatibus cōdirent patrem. Quibus iuſſa explentibus: tranſierūt quadragīta dies. Iſte quippe mos erat cadauerū cōditorū. Fleuitq; eum egyptus ſeptuaginta diebus. Et expleto plāctus tpe: locutus ē ioſeph ad familiā pharaonis. Si inueni gratiam in cōſpectu vr̄o: loquimini in auribus pharaonis: eo q pr̄ meus adiurauerit me dicens. En morior: in ſepulchro meo quod fodi mihi in terra chanaā ſepelies me. Aſcendam igitur: & ſepeliam patrē meū: ac reuertar. Dixitq; ei pharao. Aſcende & ſepeli patrē tuū ſicut adiuratus es. Quo aſcendente ierūt cum eo omnes ſenes domus pharaonis: cunctiq; maiores natu terre egypti: domus

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

in poſſeſſiōe ſepulchri. illic ſepelierūt abraā τ ſarram
ἐν κτήσει μνημείου. ἐκεῖ ἔθαψαν ἀβραὰμ καὶ σάρραν
vxorē eius. et illic ſepelierūt iſaac τ rebec
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ ἔθαψαν ἰσαὰκ καὶ ῥεβέκ
cam vxorē eius. et illic ſepelierūt liā in
καν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ ἔθαψαν λείαν ἐν
poſſeſſiōe agri et ſpelūce exſtis i eo:
κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐ-
quā a filiis het. τ ceſſauit ia-
τῷ, τὸ παρὰ τῶν υἱῶν χέτ. καὶ κατέπαυσεν ἰα-
cob p̄cipiēs filiis ſuis. τ colligēs
κὼβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐξάρας τοὺς
pedes ſup lectū: defecit. et appoſit⁹ ē
πόδας ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπεν. καὶ προσετέθη
ad pplm ſuū.
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Ca. 50.

Et cadēs ioſeph ſup faciē pris
καὶ ἐπιπεσὼν ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πρς
ſui: fleuit ſup eū. et oſculat⁹ ē eū. et
αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ
precepit ioſeph ſeruis ſuis fune
προσέταξεν ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐν τα-
ratorib⁹: funerare pr̄ez ſuū. τ funerauerūt
φιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πρα αὐτοῦ. καὶ ἐνεταφίασαν
funeratores iſrael. et impleuerūt ei⁹ qua
οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ ἐνεπλήρωσαν αὐτοῦ τεσ-
draginta dies. ſic .n. numerātur dies
σαράκοντα ἡμέρας. οὕτως γὰρ ἀριθμοῦνται αἱ ἡμέραι
ſepulture. τ fleuit eū egyptus ſeptuagin
τῆς ταφῆς. καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν αἴγυπτος ἑβδομήκον
ta dies. poſtq̄ āt preterierūt dies planct⁹:
τα ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ παρήλθοσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους,
locutus ē ioſeph ad potētes pharaōis: dicēs:
ἐλάλησεν ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας φαραώ, λέγων,
ſi inueni gr̄am corā vobis: loquimini in aurib⁹
εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε εἰς τὰ ὦτα
pharaōis: dicētes: pr̄ me⁹ adiurauit me anteq̄ mo
φαραώ, λέγοντες, ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με πρὸ τοῦ τε-
reretur: dicens: in ſepulchro q̄d fodi mihi in
λευτῆσαι, λέγων, ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν
tr̄a chanaā: illic me ſepelies. nūc ergo aſcēdēs: ſepeliā
γῇ χαναάν, ἐκεῖ με θάψεις. νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τὸν
pr̄em meū: et reuertar. τ dixit pharao io
πρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. καὶ εἶπε φαραὼ τῷ ἰω
ſeph: aſcende: ſepeli pr̄ez tuū: ſicut adiura
σήφ, ἀνάβηθι, θάψον τὸν πρα σου, καθάπερ ὥρκισέ
uit te. τ aſcēdit ioſeph ſepelire pr̄em ſuū. et
σε. καὶ ἀνέβη ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ
aſcēderūt cū eo oēs ſerui pharaōis:
συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες φαραώ,
et ſeniores dom⁹ ei⁹: et oēs ſenio-
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσ-
res tr̄e egypti: et oīs domus
βύτεροι τῆς γῆς αἰγύπτου, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία

Interp. chal.

לאחסנת קבורא׃ תמן קברו ית אברהם וית שרה איתתיה תמן קברו ית יצחק וית
רבקה אתתיה ותמן קברית ית לאה׃ זביני חקלא ומערתא דביה מן בני חתאה׃
ושיצי יעקב לפקדא ית בנוהי וכנש רגלוהי לערסא ואתנגיד ואתכניש לעמיה׃

Ca. l.

ונפל יוסף על אפי אבוהי ובכא עלוהי ונשיק ליה׃ ופקיד יוסף
ית עבדוהי ית אסותא למחנט ית אבוהי וחנטו אסותא ית ישראל׃ ושלימו ליה
ארבעין יומין ארי כן שלמין יומי חניטיא ובכו יתיה מצראי שבעין יומין׃ ועברו יומי
בכיתיה ומליל יוסף עם בית פרעה למימר אם כען אשכחית רחמין בעיניכון מלילו
כען קדם פרעה למימר׃ אבא קיים עלי למימר הא אנא מאית בקברי דאתקנית לי
בארעא דכנען תמן תקברנני וכען איסק כען ואקבר ית אבא ואיתוב׃ ואמר פרעה סק
וקבור ית אבוך כמא דקיים עלך׃ וסליק יוסף למקבר ית אבוהי וסליקו עמיה כל
עבדי פרעה סבי ביתיה וכל סבי ארעא דמצרים׃ וכל בית

Transla. Chal.

in poſſeſſionē ſepulchri. Ibi ſepelierūt abrahā τ ſaram vxorē eius. Ibi ſepelierūt iſaac τ rebeccā vxorē eius: ibiq; ſepeliui liam. Emptio agri τ ſpelūce q̄ in eo ē a filijs heth. τ ceſſauit iacob precipere filijs ſuis et collegit pedes ſuos in lectulū: τ defecit: cōgregatuſq; eſt ad populum ſuum. Cap. 50.

Et ruit ioſeph ſuper faciē patris ſui: τ fleuit ſuper eum: τ oſculatus eſt euz. τ precepit ioſeph ſeruis ſuis medicis: vt condirent patrem ſuū: τ condierūt medici iſraelem. Et expletis quadraginta diebus quibus cōplebātur dies conditoꝝ: fleuerūt eum egyptij ſeptuaginta diebus. Et tranſierunt dies planctus eius: τ locutus eſt ioſeph cuz domo pharaonis. dicens. Si inueni gratiā in oculis veſtris: loquimini obſecro corā pharaone dicētes: q pater meus adiurauit me dicens. Ecce morior: in ſepulchro meo quod preparaui mihi in terra chanaan ibi ſepelies me: et nunc aſcendā obſecro τ ſepeliam patrē meū τ reuertar. Dixitq; pharao. Aſcende ſepeli patrem tuū ſicut adiurauit te. Aſcēditq; ioſeph vt ſepeliret patrē ſuū: et aſcenderunt cum eo oēs ſerui pharaonis ſeniores domus ſue: τ oēs ſenes terre egypti: omniſq; dom⁹

Primitiua chal.

אֲנַתָא
שְׁצָא נְגַד כְּנַשׁ
אֲסָא חֲנַט
רְבַע בְּכָה
בְּכָה אֲמַר שְׁכַח
קוּם מוּת תְּקַן
קְבַר נְסַק תּוּב
קוּם
שׁוּב

© Biblioteca Nacional de España

ioſeph: et fratres eius: et oīs domus pa=
ἰωσὴφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πα
terna eius. et cognationē et oues ⁊
τρικὴ αὐτοῦ· καὶ τὴν συγγένειαν καὶ τὰ πρόβατα καὶ
boues reliq̄rūt in t̄ra geſem. et aſcēde=
τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ γεσέμ· καὶ συναγέ=
runt cū eo et currus ⁊ eq̄tes: et fa
βησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐ=
cta ē turba magna valde. et vene=
γένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα· καὶ παρε=
runt ad areā atad: qđ eſt trans iordanē.
γένοντο ἐφ' ἅλωνα ἀτάδ, ὅ ἐστι πέραν τοῦ ἰορδάνου.
et planxerūt eū illic planctu magno et for=
καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν ἐκεῖ κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυ=
ti valde. et fecit plāctū p̄ri ſuo
ρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐ
ſeptē dies. et videꝛt hitatores t̄re cha
τοῦ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἴδον οἱ κατοικοι τῆς γῆς χα
naan plāctū in area atad: et dixerūt: plāct⁹
ναὰν τὸ πένθος ἐν ἅλωνι ἀτάδ· καὶ εἶπαν, πένθος
magn⁹ ē iſte egyptiis. ꝓpt̄ hoc vocaue
μέγα ἐστὶ τοῦτο τοῖς αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλε=
rūt nomē loci illius: plāct⁹ egypti:
σαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, πένθος αἰγύπτου,
qđ ē trās iordanē. et fecerūt ei ſic
ὅ ἐστι πέραν τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως
filii eius: ſicut p̄cepit eis. ⁊ accepe
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς· καὶ ἀνέλα
rūt eū filii ſui in t̄rā chanaā. et ſepelierꝛt
βον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν χαναάν· καὶ ἔθαψαν
eū in ſpelūca duplici. quā poſſedit abra=
αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν· ὃ ἐκτήσατο ἀβρα=
am ſpelūcā in poſſeſſiōe ſepulchri ab ephrō
ὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ ἐφρὼν τοῦ
etheo: cōtra mambre. et reuerſus ē io=
χετταίου, κατέναντι μαμβρῆ. καὶ ὑπέστρεψεν ἰω=
C ſeph in egyptū: ip̄e ⁊ fratres eius: ⁊ om=
σὴφ εἰς αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάν
nes qui aſcēderāt ſepelire p̄rem eius. vi
τες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἰ=
dētes āt fratres ioſeph: ꝙ mortu⁹ ē p̄r
δόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἰωσὴφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ
eoꝝ: dixerūt: ne forte memor iniurie ſit nob ioſeph:
αὐτῶν, εἶπαν, μή ποτε μνησικακήσει ἡμῖν ἰωσὴφ,
et retributionē retribuat nobis oia ma=
καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδώσει ἡμῖν πάντα τὰ κα
la: q̄ oñdim⁹ ei. ⁊ veniētes ad io
κά, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ. καὶ παραγενόμενοι πρὸς ἰω
ſeph: dixerūt: p̄r tu⁹ adiurauit ante q̄ morere=
σὴφ, εἶπαν, ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆ
tur ip̄e: dicēs: ſic dicite ioſeph: dimitte
σαι αὐτόν, λέγων, οὕτως εἴπατε ἰωσὴφ, ἄφες
eis iniq̄tatē: et pctm̄ eoꝝ:
αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν, καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν,

ioſeph cū fratribus ſuis
abſqꝫ paruulis ∞∞∞∞
& gregibus abſqꝫ armē
tis: q̄ dereliquerūt ī ter
ra geſſen. Habuit quoqꝫ
in comitatu currus & e
quites: & facta eſt tur=
ba non modica. ∞∞∞∞
veneruntqꝫ ad aream
achad: que ſita eſt ∞∞
trans iordanem: vbi
celebrātes exeq̄as plan
ctu magno atqꝫ vehe=
mēti ip̄leuerunt ∞∞∞∞
ſeptē dies. Quod cum
vidiſſent habitatores ∞
terre chanaan: ∞∞∞
∞∞∞∞∞∞ ∞∞∞∞∞∞
dixerunt. Plāctus ma
gnus eſt ∞∞∞∞∞∞∞∞
iſte egyptiis. Et idcir=
co vocatū ē nomē loci
illius planctus egypti.
∞∞∞∞∞∞∞∞∞ ∞∞∞∞
Fecerūt ergo filii iacob
ſicut preceperat eis: ∞
& portantes eum ī ter
ram chanaan ∞∞∞∞∞
ſepelierunt eum in ſpe
lunca duplici: quam ∞∞
emerat abraam cum a
gro ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
ī poſſeſſionē ſepulchri
ab ephron etheo con=
tra faciē mābre. Reuer
ſuſqꝫ eſt ioſeph in egyp
tum cū fratribus ſuis &
omni comitatu: ∞∞∞∞
ſepulto patre. ∞∞∞∞∞
∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ ∞∞
Quo mortuo timētes
fratres eius ∞∞∞∞∞∞
& mutuo colloquētes:
ne forte memor ſit iniu=
rie quā paſſus eſt: & red
dat nobis omne malū
quod fecimus: manda
uerunt ei ∞∞∞∞∞∞∞
dicētes. P̄r tuus p̄cepit
nobis ātequā moreretur:
vt hec tibi verbis illius
diceremus. Obſecro vt
obliuiſcaris ſcel'ris fra
trū tuorū: & pctī atqꝫ

יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם
וְצֹאנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן׃ וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם רֶכֶב גַּם
פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ — הָיָה חָנָה
וַיָּבֹאוּ עַד גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר — בּוֹא
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפֵּד — סָפַד
גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו — גָּדַל עָשָׂה
אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים׃ וַיַּרְא יוֹשֵׁב — יוֹם רָאָה יָשַׁב
הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת הָאֵבֶל
בְּגֹרֶן הָאָטָד וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל כָּבֵד — אָמַר
זֶה לְמִצְרָיִם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ
אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃
וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם׃ — צָוָה
וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָנָיו אַרְצָה כְּנַעַן — נָשָׂא
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה — קָבַר כָּפַל
אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשָּׂדֶה
לַאֲחֻזַּת קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל
פְּנֵי מַמְרֵא׃ וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיְמָה — פָּנָה שׁוּב
הוּא וְאֶחָיו וְכָל הָעֹלִים אִתּוֹ — עָלָה
לִקְבֹּר אֶת אָבִיו אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֶת
אָבִיו׃ וַיִּרְאוּ אֲחֵי יוֹסֵף כִּי מֵת — רָאָה מוּת
אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף — שָׂטַם
וְהָשֵׁב יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל הָרָעָה — רוּעַ
אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ׃ וַיְצַוּוּ אֶל יוֹסֵף — צָוָה
לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ
לֵאמֹר׃ כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּא — אָמַר נָא
שָׂא נָא פֶּשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם — נָשָׂא

Tranſla.Chal.

יוֹסֵף וַאֲחוֹהִי וּבֵית אֲבוּהִי לְחוֹד טַפְלֵיהוֹן וְעָנְהוֹן וְתוֹרֵיהוֹן שְׁבָקוּ בְּאַרְעָא דְגֹשֶׁן׃ — טַף עָאן
וּסְלִיקוּ עִמֵּיהּ אַף רְתִיכִין אַף פָּרָשִׁין וַהֲוַת מַשְׁרִיתָא סַגִּיאָה לַחֲדָא׃ וַאֲתוֹ עַד בֵּית — הֲוָה שְׁרָא אָתָא
אִדְּרֵי דְאָטָד דִּי בְּעִבְרָא דְיַרְדְּנָא וּסְפַדוּ תַמָּן מִסְפַּד רַב וְתַקִּיף לַחֲדָא וַעֲבַד לַאֲבוּהִי — רְבַב
אֶבְלָא שִׁבְעָא יוֹמִין׃ וַחֲזָא יָתֵיב אַרְעָא כְּנַעֲנָאָה יָת אֶבְלָא בְּבֵית אִדְּרֵי דְאָטָד וַאֲמַרוּ
אֶבְלָא תַקִּיף דֵּין לְמִצְרָאֵי עַל כֵּן קְרָא שְׁמַהּ אֵבֶל מִצְרַיִם דִּי בְּעִבְרָא דְיַרְדְּנָא׃ וַעֲבַדוּ
בְּנוֹהִי לֵיהּ כְּמָא דְּפַקֵּידִנּוּן׃ וּנְטַלוּ יָתֵיהּ בְּנוֹהִי לְאַרְעָא דִכְנַעַן וּקְבַרוּ יָתֵיהּ בִּמְעָרַת חֲקַל
כָּפֶלְתָּא דִּזְבַן אַבְרָהָם יָת חַקְלָא לְאַחְסָנַת קְבוּרָה מִן עֶפְרוֹן חִתָּאָה עַל אַפֵּי מַמְרֵא׃ — חֲסַן
וְתָב יוֹסֵף לְמִצְרַיִם הוּא וַאֲחוֹהִי וְכָל דִּסְלִיקוּ עִמֵּיהּ לְמִקְבַּר יָת אֲבוּהִי בָּתַר דִּקְבַר יָת — תּוּב קְבַר
אֲבוּהִי׃ וַחֲזוֹ אֲחֵי יוֹסֵף אֲרֵי מִית אֲבוּהוֹן וַאֲמַרוּ דִּלְמָא יִטַּר לָנָא דְּבָבוּ יוֹסֵף — חֲזָא מוּת נְטַר
וְאָתָבָא יְתִיב לָנָא יָת כָּל בִּישְׁתָּא דִּגְמַלְנָא יָתֵיהּ׃ וּפַקִּידוּ לְוָת יוֹסֵף לְמֵימַר אֲבוּךְ פַּקִּיד — תּוּב אֲמַר
קֳדָם מוֹתֵיהּ לְמֵימַר׃ כְּדֵין תֵּימְרוּן לְיוֹסֵף בְּבָעוּ שְׁבוֹק כְּעַן לְחוֹבֵי אֲחָךְ וּלְחַטָּאֵיהוֹן — בְּעָה אַח

Interp̄.chal.

ioſeph ⁊ fratres ſui ⁊ domus patris ſui: exceptis par
uulis: oues quoqꝫ eoꝝ ⁊ boues dereliquerūt in terra
geſſen. Aſcenderūtqꝫ cuꝫ eo currus ⁊ equites: eratqꝫ
turba magna nimis. Et venerūt vſqꝫ ad aream atad:
que eſt vltra iordanē: ⁊ planxerūt ibi planctū magnū
atqꝫ nimis vehementeꝫ. Et fecit patri ſuo luctū ſeptē
diebus. Et vidit habitator terre chanaā luctū qui fie=
bat in loco aree atad: ⁊ dixerūt. Luctus vehemēs eſt
iſte egyptiis. Et idcirco vocatū eſt nomen eius luctus
egypti qui eſt trans iordanē. Fecerūtqꝫ filii eius ſicut
preceperat eis. Portauerūtqꝫ eum filii ſui in terram
chanaā: ⁊ ſepelierūt eum in ſpelūca duplici que eſt in
agro: qui eſt cōtra faciē mā̄re. quē agrū emit abrahā
in poſſeſſionem ſepulchri a filiis heth. Reuerſuſqꝫ eſt
ioſeph in egyptū: ipſe ⁊ fratres eius ⁊ oēs qui aſcen
derūt cuꝫ eo vt ſepelirent patrē eius: poſtq̄ ſepeliuit
patrē ſuū. Viderūtqꝫ frēs ioſeph ꝙ mortuus eſſet p̄r
eoꝝ: ⁊ dixerꝛt. Forte obſeruabit nobis ioſeph inimici
tiā: ⁊ reddet nobis oē malū qđ tribuimus ei. Man=
dauerūtqꝫ ad ioſeph: dicētes. Pater tu⁹ precepit āte
mortē ſuam: dicēs. ſic dicetis ad ioſeph. Obſecro vt
dimittas delicta fratrum tuorum ⁊ peccata: ∞∞∞

Primitiua chal.

© Biblioteca Nacional de España

Prītiua heb. | Tex.Heb. | Gen. | Ca.l.

כִּי רָעָה גְמָלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא
בָּכָה לְפֶשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיֵּבְךְּ
יוֹסֵף בְּדַבְּרָם אֵלָיו: וַיֵּלְכוּ גַּם אֶחָיו
נָפַל פָּנָה וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֶּנּוּ לְךָ
אָמַר לַעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אַל
יָרֵא תִּירָאוּ כִּי הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי:
רוּעַ וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים
חֲשָׁבָהּ לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֹׂה כַּיּוֹם
חָיָה הַזֶּה לְהַחֲיֹת עַם רָב: וְעַתָּה אַל
כָּלְכֵּל תִּירָאוּ אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת
נָחַם דָּבַר טַפְּכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל
לִבָּם: וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא
חָיָה וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשֶׂר
שָׁנָה שָׁנִים: וַיַּרְא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי
שִׁלֵּשִׁים גַּם בְּנֵי מָכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה
יֻלְּדוּ עַל בִּרְכֵּי יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
מוּת אֶל אֶחָיו אָנֹכִי מֵת וֵאלֹהִים פָּקֹד
פָּקַד עָלָה יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם מִן
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
שָׁבַע נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב:
וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים
אֶתְכֶם וְהַעֲלִתֶם אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה:
וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים
חָנַט שׂוּם אָרוֹן וַיַּחַנְטוּ אֹתוֹ וַיִּישֶׂם בָּאָרוֹן
בְּמִצְרָיִם:

Trāſla.B.Hiero.

malicie quā exercuerūt in te. Nos quoq; oramus vt ſeruis dei pr̄is tui dimittas iniquitatē hāc. Quibus auditis fleuit ioſeph: veneruntq; ad eū fr̄es ſui: & proni adorantes in terrā dixerūt. Serui tui ſumus. Quibus ille rn̄dit: Nolite timere. Nū dei poſſumus reſiſtere volūtati? Vos cogitaſtis de me malum: ſed deus vertit illud in bonum: vt exaltaret me ſicut in preſentiarū cernitis: & ſaluos faceret multos populos. Nolite timere. Ego paſcā vos & paruulos v̄ros. Cōſolatuſq; eſt eos: & blāde & leniter ē locutus: & hītauit in egypto cū oī domo pr̄is ſui. Vixitq; cētū decem annis: & vidit effraim filios vſq; ad tertiā gn̄ationē. Filii quoq; machir filii manaſſe nati ſunt ī genibus ioſeph. Quibus trāſactis locutuſ ē fratribus ſuis. Poſt mortem meā deus viſitabit vos & aſcēdere vos faciet de terra iſta: ad terrā quam iurauit abraam iſaac & iacob. Cumq; adiuraſſet eos: atq; dixiſſet: deus viſitabit vos: aſportate oſſa mea vobiſcū dē loco iſto: mortuus eſt expletis cētū decē vite ſue annis: & conditus aromatibuſ repoſitus eſt in loculo in egypto.

Explicit liber Geneſis.

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina

q: mala tibi oſ̄derūt. et nūc ſuſcipe iniq=
ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο. καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδι
tatē ſeruoꝝ dei pr̄is tui.
κίαν τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός σου.
et fleuit ioſeph: loq̄ntibus illis ad eū.
καὶ ἔκλαυσεν ἰωσήφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν.
et veniētes ad eū dixerūt: ecce nos tibi ſer=
καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπαν, ἴδε ἡμεῖς σοι οἰκέ=
ui. et dixit illis ioſeph: ne timeatis: nā dei
ται. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰωσήφ, μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ θε
ſum ego. vos cogitaſtis cōtra me mala:
οῦ εἰμὶ ἐγώ. ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ᾽ ἐμοῦ πονηρά,
at de⁹ cogitauit de me in bona: vt
ὁ δὲ θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν
fieret ſicut hodie: vt aleretur p̄pl̄s multus. et
γενηθῇ ὡς σήμερον, ἵνα διατραφῇ λαὸς πολύς. καὶ
ait illis: ne timeatis. ego paſcā vos:
εἶπεν αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε. ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς,
et domos v̄ras. et cōſolat⁹ eſt eos: et
καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν. καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ
locutus ē in cor eoꝝ. et habitauit
ἐλάλησεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν. καὶ κατῴκησεν
ioſeph in egypto: ip̄e et oīs domus
ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ
pr̄is eius. et vixit ioſeph ānos cētū decē.
πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔζησεν ἰωσὴφ ἔτη ἑκατὸν δέκα.
et vidit ioſeph ephraim filios: vſq; ad tertiā gn̄a=
καὶ ἴδεν ἰωσὴφ ἐφραὶμ παιδία, ἕως τρίτης γενε
tionē. et filij machir filij manaſſe nati ſūt
ᾶς. καὶ υἱοὶ μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ μανασσῆ ἐτέχθησαν
in femorib⁹ ioſeph. et ait ioſeph fr̄ibus
ἐπὶ μηρῶν ἰωσήφ. καὶ εἶπεν ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς
ſuis: dicēs: ecce ego morior: viſitatiōe
αὐτοῦ, λέγων, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῇ
āt viſitabit vos deus: et reducet vos de
δὲ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ θεός, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς
t̄ra iſta in t̄rā: quā iurauit deus pa=
γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ θεὸς τοῖς πα
tribus n̄ris: abraam iſaac et iacob. et adiu
τράσιν ἡμῶν, ἀβραὰμ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ. καὶ ὥρ=
rauit ioſeph filios iſrael: dicēs: in viſi
κισεν ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, λέγων, ἐν τῇ ἐπι
tatione qua viſitabit vos deus: et ſimul por
σκοπῇ ᾗ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ θεός, καὶ συνανοί=
tabitis oſſa mea hinc vobiſcū. ⁊ mortu⁹
σετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ᾽ ὑμῶν. καὶ ἐτελεύτη
eſt ioſeph: ānoꝝ exn̄s cētū decē. et ſepelierūt eū:
σεν ἰωσήφ, ἐτῶν ὢν ἑκατὸν δέκα. καὶ ἔθαψαν αὐ
et poſuerūt in arca in egypto.
τόν, καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν αἰγύπτῳ.

D

Prītiua chal.

בְּכָה
דְּחַל בִּישׁ
חֲשַׁב טוּב עֲבַד
קוּם זוּן
נְחַם חְיָה
יְלַד רְבַב
מוּת דְּבַר נְסַק
קוּם אֲמַר
נְסַק מוּת שׂוּם

Tranſla.Chal.

quia malum retribuerūt tibi: ⁊ nunc dimitte obſecro delicta ſeruoꝝ dei patris tui. Et fleuit ioſeph cum loquerentur cum eo. Jerunt quoq; fratres ſui ⁊ ceciderunt coram eo atq; dixerunt. Ecce nos ſumus ſerui tui. Dixitq; eis ioſeph ne timeatiſ: quoniā ego timeo a facie dei. vos autē cogitaſtis contra me malum: ſed coraz deo reputatū eſt in bonū: vt faceret ſicut in die hac: vt ſuſtentaret populū multū. Et nunc nolite timere: ego paſcā vos ⁊ familiā veſtrā. Et conſolatus eſt eos. et locutus eſt cōſolationē ad cor eorū. Et habitauit ioſeph in egypto ipſe ⁊ domus patris ſui. Et vixit ioſeph centū ⁊ decem annis. et vidit ioſeph de ephraim filios tertios: filij quoq; machir filij manaſſe nati ſunt: quos nutriuit ioſeph. Dixitq; ioſeph fratribus ſuis. Ego morior. et deus recordans recordabitur veſtri: ⁊ leuabit vos de terra hac in terram quā iurauit abrahe ⁊ iſaac ⁊ iacob. et adiurauit ioſeph filios iſrael: dicens. Memoria memor erit veſtri deuſ. ⁊ leuabitis oſſa mea hinc. Mortuuſq; eſt ioſeph cum eſſet etatis centū ⁊ decem annoꝝ: et condierūt eum aromatibus: ⁊ poſuerūt eum in arca in egypto.

Explicit liber geneſis.

Interp̄. chal.

אֲרֵי בִישָׁא גְּמָלוּךְ וּכְעַן שְׁבוֹק כְּעַן לְחוֹבֵי עַבְדֵי אֱלָהֵיהּ דַּאֲבוּךְ וּבְכָא יוֹסֵף בְּמַלָּלוּתְהוֹן
עִמֵּיהּ: וַאֲזַלוּ אַף אֲחוֹהִי וּנְפַלוּ קֳדָמוֹהִי וַאֲמַרוּ הָא אֲנַחְנָא לָךְ לְעַבְדִין: וַאֲמַר לְהוֹן
יוֹסֵף לָא תִדְחֲלוּן אֲרֵי דָּחִיל מִן קֳדָם יְיָ אֲנָא: וְאַתּוּן חֲשַׁבְתּוּן עֲלַי בִּשְׁתָּא מִן קֳדָם יְיָ
אִתְחַשִׁיבַת לְטָבָא בְּדִיל לְמֶעְבַּד כְּיוֹמָא הָדֵין לְקַיָּמָא עַם סַגִּיא: וּכְעַן לָא תִדְחֲלוּן
אֲנָא אֵיזוּן יָתְכוֹן וְיָת טַפְלְכוֹן וְנַחֵים יָתְהוֹן וּמַלֵּיל תַּנְחוּמִין עַל לִבְּהוֹן: וִיתֵיב יוֹסֵף
בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אֲבוּהִי וַחֲיָא יוֹסֵף מְאָה וַעֲשַׂר שְׁנִין: וַחֲזָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנִין
תְּלִיתָאִין אַף בְּנֵי מָכִיר בַּר מְנַשֶּׁה אִתְיְלִידוּ וְרַבִּי יוֹסֵף: וַאֲמַר יוֹסֵף לַאֲחוֹהִי אֲנָא
מָאִית וַיְיָ מִדְכַּר דְּכִיר יָתְכוֹן וְיַסֵּק יָתְכוֹן מִן אַרְעָא הָדָא לְאַרְעָא דְּקַיֵּים לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: וְאוֹמֵי יוֹסֵף יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמֵימַר מִדְכַּר דְּכִיר יְיָ יָתְכוֹן וְתַסְּקוּן יָת
גַּרְמַי מִכָּא: וּמִית יוֹסֵף בַּר מְאָה וַעֲשַׂר שְׁנִין וַחֲנַטוּ יָתֵיהּ וְשַׁוִּיאוּהִי בַּאֲרוֹנָא בְּמִצְרָיִם:

© Biblioteca Nacional de España

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

Hec noia filioꝝ iſrael: qui in
Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἰσραήλ, τῶν εἰσπε-
A Gen. 46.a. greſſi ſunt in egyptũ cũ iacob pře eoꝝ: vnuſ
πορευμένων εἰς αἴγυπτον ἅμα ἰακὼβ τῷ πρὶ αὐτῶν, ἕ-
qſq; cũ domib⁹ ſuis introierũt: rubē: ſymeō: leui:
καστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσήλθοσαν, ῥουβὴν, συμεὼν, λευῒ
iudas: iſachar: zabulō: ⁊ beniamin: dā: et neph
ἰούδας, ἰσάχαρ, ζαβουλὼν, καὶ βενιαμὶν, δὰν, καὶ νεφ-
thali: gad: ⁊ aſer. ioſeph āt erat in egypto. erāt āt
θαλί, γὰδ, καὶ ἀσήρ. ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν αἰγύπτῳ. ἦσαν δὲ
oēs aīe q̄ egreſſe ſũt ex iacob: quinq; ⁊ ſep
πᾶσαι ψυχαὶ αἱ ἐξελθοῦσαι ἐξ ἰακὼβ, πέντε καὶ ἑβ-
tuaginta. mortuus ē āt ioſeph ⁊ oēs fra-
δομήκοντα. ἐτελεύτησε δὲ ἰωσὴφ καὶ πάντες οἱ ἀδελ-
tres eius: ⁊ oīs gñatio illa. at filij iſrael cre-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ηὐξή-
uerũt: ⁊ multiplicati ſũt: ⁊ abũdātes fuerũt: ⁊ in-
θησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κα-
ualuerũt valde nimis. multiplicauit āt t̃ra illos. ſur
τίσχυον σφόδρα σφόδρα. ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς. ἀνέ-
rexit āt rex alter ſup egyptũ: q̄ nō cognoſcebat
στη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν
ioſeph. dixit āt genti ſue: ecce gens fi
ἰωσήφ. εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, ἰδοὺ τὸ ἔθνος τῶν υἱ-
lioꝝ iſrael magna valde multitudo: ⁊ p̄ualet ſup nos.
ῶν ἰσραὴλ μέγα πολὺ πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡ-
venite ergo ſapiēter opprimam⁹ eos: ne forte
μᾶς. δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτούς, μή ποτε
multiplicet̃: ⁊ qñ acciderit nobis bellũ: ad-
πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προσ-
dētur ⁊ iſti ad aduerſarios. ⁊ de
τεθήσονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τοὺς ὑπεναντίους. καὶ ἐκ-
bellantes nos: egredient̃ de t̃ra. ⁊ pre-
πολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. καὶ ἐπέ-
fecit eis p̄fectos operũ: vt affligerēt
στησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν
eos in operib⁹. ⁊ edificauert̃ ciuitates munitas
B αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις. καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς
pharaōi: et phithō et rameſſes: ⁊ on: q̄ eſt
τῷ φαραώ, τήν τε φιθὼμ καὶ ῥαμεσσῆ, καὶ ὤν, ἥ ἐστιν ἡ-
heliopolis. quāto āt eos humiliabāt: tāto
λιούπολις. καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ
plures fiebant. ⁊ inualuerũt valde. ⁊ abhominatio
πλείους ἐγίνοντο. καὶ ἴσχυον σφόδρα. καὶ ἐβδελύσσον
nē hũerũt egyptij a filijs iſrael. ⁊ oppreſſe-
το οἱ αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ κατεδυνά-
rũt egyptij filios iſrael vi: ⁊ afflixe-
στευον οἱ αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ βίᾳ, καὶ κατωδύ-
rũt eoꝝ vitā in operib⁹ duris in
νων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, ἐν τῷ
luto ⁊ lateritio: ⁊ oīb⁹ operib⁹ q̄ in a-
πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πε-
gris: ſm̃ oīa opera: q̄b⁹ in ſuitutē redegert̃ eos
δίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς

Trãſla. B. Hiero.

Incipit liber helleſmoth
quē nos Exodi dicimus.
Hec ſũt noīa fi- .ca.1.
liorũ iſrael: qui in-
greſſi ſunt ī egyptũ cũ
iacob. Singuli cũ do-
mibus ſuis introierunt.
Rubē: Symeon: Leui
Iudas: iſachar: zabulō
& Beniamin. Dā Nep
talim. Gad: & Aſer. E
rāt igitur oēs aīe eorũ
q egreſſi ſunt de femo-
re iacob ſeptuagīta. Io
ſeph āt in egypto erat.
Quo mortuo & vni-
uerſis frībus eius oīq;
cognatiōe ſua: filii iſ-
rael creuerũt: & quaſi
germinātes multiplica-
ti ſunt: ac roborati ni-
mis īpleuerũt terram.
Surrexit īterea rex no
uus ſup egyptum: qui
ignorabat ioſeph. &
ait ad populũ ſuũ. Ec-
ce ppl's filiorũ iſrl' mul
tus & fortior nobis eſt.
Venite ſapiēter oppri-
mamus eũ: ne forte mľ
tiplicetur: & ſi ingrue-
rit cōtra nos bellũ: ad-
datur inimicis nřis: ex-
pugnatiſq; nobis egre-
diatur de terra. Prepo
ſuit itaq; eis magiſtros
opuꝫ: vt affligerēt eos
oneribus. Edificauerũt
q; vrbes tabernaculo-
rum pharaōi phiton &
rameſſes. quātoq; op
primebāt eos: tāto ma
gis multiplicabātur: &
creſcebant. Oderātq;
filios iſrael egyptii: &
affligebant illudentes &
& inuidentes eis: atq;
ad amaritudinem perdu
cebant vitam eorum o-
peribus duris luti
& lateris: omniq; fa-
mulatu
quo in terre operibus

Tex. Heb. Exo. Ca. j.

Tex. Heb.	Primitiua heb.
ו אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים	בוא
מִצְרָיְמָה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ	
בָּאוּ: רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה:	
יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי	
גָּד וְאָשֵׁר: וַיְהִי כָּל נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ	הָיָה
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה	
בְמִצְרָיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אֶחָיו	מוּת
וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ	פָּרָה
וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד	שָׁרַץ רָבָה עָצַם
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: וַיָּקָם מֶלֶךְ	מָלֵא קוּם
חָדָשׁ עַל מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע	
אֶת יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הִנֵּה עַם	אָמַר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הָבָה	עָצַם יָהַב
נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי	חָכַם
תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם הוּא	קָרָא לָחַם יָסַף
עַל שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן	לָחַם
הָאָרֶץ: וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים	שׂוּם שׂוּר מָסַס
לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי	עָנָה בָּנָה עִיר
מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת פִּתֹם וְאֶת	סָכַן
רַעַמְסֵס: וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן	
יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי	רָבָה פָּרַץ קוּץ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת	עָבַד
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ: וַיְמָרְרוּ אֶת	מָרַר
חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר	חָיָה
וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת	
כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם	

Inter p. chal.

Ca. j.
וְאִלֵּין שְׁמָהָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּעָלוּ לְמִצְרָיִם עִם יַעֲקֹב גְּבַר וֶאֱנָשׁ בֵּיתֵיהּ
עָלוּ: רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה: יִשָּׂשכָר זְבוּלוּן וּבִנְיָמִין: דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר: וַהֲוָה
כָּל נַפְשָׁתָא נָפְקֵי יַרְכָּא דְיַעֲקֹב שַׁבְעִין נַפְשָׁן עִם יוֹסֵף דַּהֲוָה בְמִצְרָיִם: וּמִית יוֹסֵף וְכָל
אֲחוֹהִי וְכֹל דָּרָא הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְפִישׁוּ וְאִתְיְלִידוּ וּסְגִיאוּ וּתְקִיפוּ בְּלַחְדָּא לַחֲדָא
וְאִתְמְלִיאַת אַרְעָא מִנְּהוֹן: וְקָם מַלְכָּא חַדְתָּא עַל מִצְרָיִם דְּלָא מְקַיֵּים גְּזֵירַת יוֹסֵף:
וַאֲמַר לְעַמֵּיהּ הָא עַמָּא דִבְנֵי יִשְׂרָאֵל סַגַּן וְתַקִּיפִין מִנַּנָא: הַבוּ נִתְחַכַּם לְהוֹן דִּילְמָא
יִסְגּוֹן וִיהֵי אֲרֵי תְעָרְעִנַּנָא קְרָבָא וְיִתּוֹסְפוּן אַף אִנּוּן עַל בַּעֲלֵי דְבָבַנָא וִיגִיחוּן בָּנָא
קְרָב וְיִסְּקוּן מִן אַרְעָא: וּמַנִּיאוּ עֲלֵיהוֹן שִׁלְטוֹנִין מַבְאִישִׁין בְּדִיל לְעַנָּאָיהוֹן
בְּפוּלְחָנְהוֹן וּבְנוֹ קִרְוֵי בֵּית אוֹצְרָא לְפַרְעֹה יָת פִּיתוֹם וְיָת רַעְמְסֵס: וּכְמָא דִּמְעַנַּן לְהוֹן
כֵּן סַגַּן וְכֵן תַּקְּפִין וַעֲקַת לְמִצְרָאֵי מִן קֳדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַפְלַחוּ מִצְרָאֵי יָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּקַשְׁיוּ: וְאַמְרַרוּ יָת חַיֵּיהוֹן בְּפוּלְחָנָא קַשְׁיָא בְּטִינָא וּבְלִבְנֵי וּבְכָל פּוּלְחָנָא
בְּחַקְלָא יָת כָּל פּוּלְחָנְהוֹן דְּאַפְלַחוּ בְהוֹן

Tranſla. Chal.

Incipit liber Exodus. Cap. 1.

Et hec ſunt nomina filioꝝ iſrael: qui ingreſſi ſunt in egyptũ cum iacob: ſinguli cum viris domus ſue introierũt. Ruben: ſymeon: leui: et iudas: iſachar: zabulon: ⁊ beniamin: dan: ⁊ neptali: gad: ⁊ aſer. Erantq; oēs aīe egredientiũ de femore iacob ſeptuaginta anime: cum ioſeph qui erat in egypto. Mortuuſq; eſt ioſeph ⁊ oēs fratres eius: et oīs gñatio illa. Filij autē iſrael creuerunt: ⁊ nati ſunt in multitudinē: ⁊ roborati ſunt vehementer nimis: ⁊ impleta eſt terra ex eis. Et ſurrexit rex nouus in egypto qui non cōfirmabat decreta ioſeph. Et ait ad populũ ſuũ. Ecce popul⁹ filioꝝ iſrael multus ⁊ fortior nobis. Venite ſapiēter agamus cōtra eos: ne forte multiplicent̃: ⁊ qñ acciderit nobis bellũ addantur quoq; ipſi inimicis nřis: ⁊ inient contra nos bellũ. ⁊ aſcendent de terra. Et cōſtituerũt ſup eos principes malefacientes: vt affligerēt eos in operib⁹ ſuis. Edificauerũtq; vrbes theſauroꝝ pharaonī: phitō ⁊ rameſes. Et q̄nto affligebāt eos: tāto multiplicabant̃ ⁊ tāto roborabāt̃. Et tribulatio erat egyptijs, ꝓpter filios iſrael. ⁊ ſuire fecert̃ egyptij filios iſrl' dure: ⁊ ad amaritudinē ꝑduxerũt vitā eoꝝ in ſuitute dura: in luto ⁊ in laterib⁹ ⁊ in oī ſuitute in agro in oībus opibus ſuis: q̄bus eos

Primitiua chal.

אָל עוֹל
מוּת
דּוּר יְלַד
מְלֵא קוּם קוּם
סְגָא יְהַב חֲכַם
הֲוָה עֲרַע יְסַף
נְגַח נְסַק מְנָה
בְּאַשׁ עֲנָה בְּנָה
קְרָה עֲנָה עָיק
פְּלַח קְשָׁה מְרַר
חֲיָה

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

בפרך ׃ ויאמר מלך מצרים
למילדת העברית אשר שם
האחת שפרה ושם השנית פועה׃
ויאמר בילדכן את העבריות
וראיתן על האבנים אם בן הוא
והמתן אתו ואם בת הוא וחיה׃
ותיראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן
מלך מצרים ותחיין את הילדים׃
ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הילדים׃
ותאמרן המילדת אל פרעה כי
לא כנשים המצרית העברית כי
חיות הנה בטרם תבוא אלהן
המילדת וילדו׃ וייטב אלהים
למילדת וירב העם ויעצמו
מאד׃ ויהי כי יראו המילדת
את האלהים ויעש להם בתים׃
ויצו פרעה לכל עמו לאמר
כל הבן הילוד היארה ׳׳׳׳׳
תשליכהו וכל הבת תחיון׃
וילך איש מבית לוי ויקח
את בת לוי׃ ותהר האשה ותלד
בן ותרא אתו כי טוב הוא
ותצפנהו שלשה ירחים׃ ולא
יכלה עוד הצפינו ותקח לו

Primitiua heb.

ילד
ראה
מות בנה
ירא
עשה
חיה
קרא
מדע
אמר
נשה
חיה בוא
יטב
רבה עצם
היה
עשה
צוה
ילד
שלך בנה חיה

Cap. ii.

לקח הרה ילד
ראה
צפן
לקח

Trãſla. B. Hiero.

premebãtur. Dixit autem rex egypti obſtetricibus hebreorũ: quarum vna vocabatur ſephora: altera phua: pcipiẽs eis. Quãdo obſtetricabitis hebreas: & partus tẽpus aduenerit: ſi maſculus fuerit: interficite eũ: ſi femina reſeruate. Timuerunt autem obſtetrices deum: & non fecerunt iuxta preceptũ regis egypti: ſed conſeruabant mares. Quibus accerſitis ad ſe rex ait. Quidnã eſt hoc qđ facere voluiſtis: vt pueros ſeruaretis? Que responderunt. Nõ ſunt hebree ſicut egyptie mulieres. Ipſe enim obſtetricãdi hñt ſciẽtiã: & priuſq̃ veniamus ad eas pariunt. Bñ ergo fecit deus obſtetricibus: & creuit populus cõfortatuſq; ẽ nimis. Et quia timuerũt obſtetrices deũ: edificauit eis domos. Precepit ergo pharao omni populo ſuo dicens. Quicquid maſculini ſexus natũ fuerit: i flumen proiicite. quicqd femini reſuate. Ca. 2

Greſſus ẽ poſt hec vir de domo leui: & accepit vxorẽ ſtirpis ſue. que concepit & pepit filiũ: & vidẽs eum elegantem: abſcondit tribus mẽſibus. Cumq; iam celare non poſſet: ſumpſit

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp̃. latina

cũ vi. τ ait rex egyptiorum
μετὰ βίας. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν αἰγυπτίων
obſtetricib⁹ hebreorum: vni earum erat nomẽ
ταῖς μαίαις τῶν ἑβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ἦν ὄνομα
ſephora: τ nomẽ ſcđe phua: τ ait
σεφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας φουά, καὶ εἶ-
illis: qñ obſtetricabitis hebreas: τ fuerit
πεν αὐταῖς, ὅταν μαιοῦσθε τὰς ἑβραίας, καὶ ὦσι
ad pariẽdũ: ſi qđẽ maſcul⁹ fuerit: interficite il-
πρὸς τὸ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐ-
lũ: ſi ãt femina: reſeruate illã. timue-
τό, ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιήσασθε αὐτό. ἐφοβήθη-
runt ãt obſtetrices deũ: et nõ fecerunt ſi-
σαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθό-
cut precepit illis rex egypti. τ vi
τι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου. καὶ ἐ-
uificabãt maſculos. vocauit ãt rex egy-
ζωογόνουν τὰ ἄρρενα. ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς αἰ-
pti obſtetrices: τ ait illis: q̃re fe-
γύπτου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς, τίοτι ἐ-
ciſtis rem hanc: et viuificaſtis
ποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ
maſculos? dixerũt ãt obſtetrices pharaõi: nõ ſicut
ἄρσενα; εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ φαραώ, οὐχ ὡς
mulieres egyptie: hebree: pariunt .n.
αἱ γυναῖκες αἰγύπτιαι, αἱ ἑβραῖαι, τίκτουσι γὰρ
pri⁹ quã ingrediãtur ad eas obſtetrices: τ pepe-
πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας, καὶ ἔτι-
rerũt. bñ ãt faciebat deus obſtetricib⁹. τ cre-
κτον. εὖ δὲ ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς μαίαις. καὶ ἐπλή-
uit ppl's: τ inualuit valde. qm̃ timue-
θυνεν ὁ λαός, καὶ ἴσχυεν σφόδρα. ἐπειδὴ ἐφο-
runt obſtetrices deũ: fecit ſibi ipſis do-
βοῦντο αἱ μαῖαι τὸν θεόν, ἐποίησεν ἑαυταῖς οἰ-
mos. precepit ãt pharao oĩ pupulo ſuo:
κίας. συνέταξε δὲ φαραὼ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ,
dicens: oẽ maſculũ qđ natũ fuerit hebreis:
λέγων, πᾶν ἄρσεν ὃ ἂν τεχθῇ τοῖς ἑβραίοις,
in flumẽ proiicite: τ oẽm feminã vi-
εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε, καὶ πᾶν θῆλυ ζωο-
uificate illam.
γονεῖτε αὐτό. Ca. 2.

Erat ãt qđã de tribu leui: τ accepit
Ἦν δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς λευΐ, καὶ ἔλαβεν
de filiabus leui: τ habuit eã: τ in
ἐκ τῶν θυγατέρων λευΐ, καὶ ἔσχεν αὐτήν, καὶ ἐν
vẽtre cõcepit: τ pepit maſculũ. vidẽtes ãt illũ
γαστρὶ ἔλαβεν, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. ἰδόντες δὲ αὐτὸ
elegãtẽ: abſcõderũt illũ mẽſib⁹ tribus. qm̃
ἀστεῖον, ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς. ἐπειδὴ
ãt nõ potuerũt ampli⁹ abſcõdere illũ: accepit
δὲ οὐκ ἠδύναντο ἔτι κρύπτειν αὐτό, ἔλαβεν
illi mater eius
αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ

Primitiua chal.

חיה ידה תנה
הוה ילד חזא
תבר קטל קום
קום
נשה עול
יטב סנא
בית אמר ילד
ידה רמה קום
עדה אנת חזא
טוב טמר

Tranſla. Chal.

grauiter ſeruire fecerũt. Dixitq; rex egypti obſtetricibus iudeorũ: nomen vnius ſephora: τ nomẽ alteri⁹ phua: et ait. Quando obſtetricabitis iudeas: videbitis in partu: ſi filius fuerit: interficietis eũ: τ ſi filia fuerit reſeruabitis eam. Timuerũtq; obſtetrices a facie dei: τ non fecerũt ſicut locutus fuerat eis rex egypti: ſed cõſeruabant filios. Vocauitq; rex egypti obſtetrices: τ ait. Cur feciſtis hanc rem: τ reſeruatis filios? Et dixerũt obſtetrices ad pharaonẽ. Quia non ſunt ſicut mulieres egyptie mulieres iudee: quia ipſe ſapientes ſunt: τ antequã veniat ad eas obſtetrix pariunt. Et benefecit deus obſtetricibus: τ creuit populus: confortatiq; ſunt nimis. Et factũ eſt cum obſtetrices timuiſſent a facie dei: fecit eis domos. Et precepit pharao omni populo ſuo: dicens. Omnis fili⁹ qui natus fuerit ex iudeis: in flumen proiicite eum: et omnem filiam reſeruabitis. Ca. 2.

Et abijt vir de domo leui: τ accepit filiam leui. Et concepit mulier: et peperit filium. Et vidit eum q esſet bonus: τ abſcondit eum tribus mẽſibus. Et non potuit vltra abſcondere eum: τ accepit ei

Interp̃. chal.

בקשיו׃ ואמר מלכא דמצרים לחיתא יהודיתא דשום חדא שפרה ושום תנייתא
פועה׃ ואמר כד תהוין מילדן ית יהודיתא ותחזין על מתברא אם ברא הוא
ותקטלון יתיה ואם ברתא היא תקיימונה׃ ודחילא חיתא מן קדם יי ולא עבדא
כמא דמליל להן מלכא דמצרים וקיימא ית בניא׃ וקרא מלכא דמצרים לחיתא
ואמר להן מה דין עבדתון פתגמא הדין וקיימתון ית בניא׃ ואמרת חיתא לפרעה
ארי לא כנשיא מצריתא יהודיתא ארי חכימן אינין עד לא עלת לותהן חיתא
וילדן׃ ואוטיב יי לחיתא וסגי עמא ותקיפו לחדא׃ והוה כד דחילא חיתא מן
קדם יי ועבד להן בתין׃ ופקיד פרעה לכל עמיה למימר כל ברא דאתיליד מן
יהודאי לנהרא תרמוניה וכל ברתא תקיימון׃ Ca. ij. ואזל גברא
מבית לוי ונסיב ית בת לוי׃ ועדיאת אתתא וילידת בר וחזת יתיה ארי טב הוא
ואטמרתיה תלתא ירחין׃ ולא יכילת עוד לאטמרותיה ונסיבת ליה

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

arculā:et liniuit eā bitumine et pice: et
θήκην, καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ, καὶ
impoſuit puerū in ea: et poſuit eā in
ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτήν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ
palude iuxta flumē. et ſpeculabatur ſo=
ἕλος παρὰ τὸν ποταμόν. καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελ=
ror ei⁹ delōge: vt diſceret qd accideret illi.
φὴ αὐτοῦ μακρόθεν, μαθεῖν, τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.
deſcēdit āt filia pharaōis vt lauaret ad flu=
κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν πο
men. et ancille eius gradiebātur ſup
ταμόν. καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο ἐπὶ τὸν
flumē. et vidēs arculā in palude: mit
ποταμόν. καὶ ἰδοῦσα τὴν θήκην ἐν τῷ ἕλει, ἀποστεί=
tēs ancillā: accepit illā. aperiēs āt:cernit
λασα τὴν ἅβραν, ἀνείλετο αὐτήν. ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ
paruulū vagiētē in arcula.et miſerta ē illius fi=
παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θήκῃ. καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυ
lia pharaōis.et dixit: de infantib⁹ hebre
γάτηρ φαραώ. καὶ ἔφη, ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν ἑβραί
orū hic. et dixit ſoror eius filie pha
ων τοῦτο. καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ φα=
raōis: vis vocē tibi mulierē q̄ nutriat ex
ραώ, θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ
hebreis: et lactabit tibi infantulū. ait āt il=
τῶν ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον. εἶπε δὲ αὐ
li filia pharaōis: vade: pergēs āt puel
τῇ ἡ θυγάτηρ φαραώ, πορεύου, ἀπελθοῦσα δὲ ἡ νεα
la: vocauit matrē pueri. dixit āt ad il
νίς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. εἶπε δὲ πρὸς αὐ
lā filia pharaōis: ſerua mihi puerū iſtū:
τὴν ἡ θυγάτηρ φαραώ, διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο,
et lacta mihi illū: ego āt dabo tibi mercedē.
καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔ
accepit āt mulier infantē et lactauit illū. adul
λαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. ἀνδρυν
B to āt puero: attulit illū ad fi
θέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυ
liam pharaōis.et fact⁹ ē illi in filiū. voca=
γατέρα φαραώ. καὶ ἐγένετο αὐτῇ εἰς υἱόν. ἐπωνόμα=
uit āt nomē illi⁹ moyſen. dicēs: qm̄ ex a=
σε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μωυσῆν. λέγουσα, ὅτι ἐκ τοῦ ὕ
qua illū tuli. factū ē āt in die=
δατος αὐτὸν ἀνειλόμην. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ=
bus multis illis: magnus factus moy
ραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος μωυ
ſes: egreſſus ē ad frēs ſuos filios iſrael.
σῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ,
cogitans āt afflictionē illoꝝ: aſpicit hoīez egyptiū
κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον αἰγύπτιον
ꝑcuciētē q̄ndā hebreū de fratrib⁹ ſuis filijs
τύπτοντά τινα ἑβραῖον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν
iſrael. cū circūſpexiſſet āt huc et illuc: nō videt
ἰσραήλ. περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὁρᾷ

Trāſla.B.Hiero.

fiſcellam ſcirpeam: & liniuit eam bitumine ac pice: poſuitq̧ intus infantulum: & expoſuit eum in carecto ripe fluminis ſtante procul ſorore eius & conſiderante euentum rei. Ecce autem deſcendebat filia pharaonis: vt lauaretur in flumine: & puelle eius gradiebantur per crepidinem aluei. Que cū vidiſſet fiſcellam in papyriōe: miſit vnam e famulabus ſuis: & allatā aperiens cernenſq̧ in ea paruulum vagientem miſerta eius ait. De īfantibus hebreorum eſt hic. Cui ſoror pueri Vis inquit vt vadam: & vocē tibi mulierem hebreā: que nutrire poſſit infantulum. Reſpondit. Vade. Perrexit puella: & vocauit matrem ſuam. Ad quam locuta filia pharaōis: accipe ait puerum iſtum: & nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suſcepit mulier & nutriuit puerum: adultumq̧ tradidit filie pharaonis. Quem illa adoptauit ī locū filij: vocauitq̧ nomē ei⁹ moyſes dicens: quia de aqua tuli eum. In diebus illis poſtq̄ creuerat moyſes: egreſſus eſt ad frēs ſuos: viditq̧ afflictionē eorū: & virū egyptiū ꝑcutiētē q̄ndā de hebreis frībus ſuis. Cūq̧ circūſpexiſſet huc atq̧ illuc: & nullum adeſſe vidiſſet:

Tex.Heb. Exo. Ca.ij.

תבת גמא ותחמרה בחמר
ובזפת ותשם בה את הילד
ותשם בסוף על שפת היאר׃
ותתצב אחתו מרחק לדעה מה
יעשה לו׃ ותרד בת פרעה
לרחץ על היאר ונערתיה
הלכת על יד היאר ותרא את
התבה בתוך הסוף ותשלח את
אמתה ותקחה׃ ותפתח ותראהו
את הילד והנה נער בכה ותחמל
עליו ותאמר מילדי העברים
זה׃ ותאמר אחתו אל בת
פרעה האלך וקראתי לך אשה
מינקת מן העברית ותינק לך
את הילד׃ ותאמר לה בת פרעה
לכי ותלך העלמה ותקרא את
אם הילד׃ ותאמר לה בת
פרעה היליכי את הילד הזה
והינקהו לי ואני אתן את שכרך
ותקח האשה הילד ותניקהו׃
ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה
ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר כי מן המים משיתהו׃
ויהי בימים ההם ויגדל משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלתם
וירא איש מצרי מכה איש
עברי מאחיו׃ ויפן כה וכה וירא

Priitiua heb.

תנה חמר
שום
שפה
יצב ידע
עשה ירד בנה
שלח
אמה לקח פתח
ראה חמל
אמר
ילך
ינק
קרא
ילך
ינק נתן
גדל בוא
היה
משה
היה יום
ראה
נכה
פנה

Interp̄.chal

תבותא דגומא וחפתה בחימרא ובזפתא ושויאת בה ית רביא ושויתה בערא על
כיף נהרא׃ ואתעתדת אחתיה מרחיק למידע מה יתעבד ליה׃ ונחתת בת פרעה
למסחי על נהרא ועולימתהא מהלכן על כיף נהרא וחזת ית תבותא בגו יערא
ואושיטת ית אמתה ונסיבתה׃ ופתחת וחזיתיה ית רביא והא עולימא בכי וחסת
עלוהי ואמרת מן בני יהודאי דין׃ ואמרת אחתיה לבת פרעה האיזיל ואקרי ליך
איתתא מינקתא מן יהודיתא ותוניק ליך ית רביא׃ ואמרת לה בת פרעה אזילי ואזלת
עולימתא וקראת ית אמיה דרביא׃ ואמרת לה בת פרעה אובילי ית רביא הדין
ואוניקיה לי ואנא אתן ית אגריך ונסיבת אתתא ית רביא ואוניקתיה׃ ורבא רביא
ואיתיתיה לבת פרעה והוה לה לבר וקראת שמיה משה ואמרת ארי מן מיא
שחלתיה׃ והוה ביומיא האינון ורבא משה ונפק עם אחוהי וחזא בפולחנהון וחזא
גבר מצראי מחי גבר יהודאי מאחוהי׃ ואיתפני לכא ולכא וחזא

Tranſla.Chal.

arcam ſcirpeā: ⁊ liniuit eam bitumine ac pice: poſuitq̧ in ea infantē: et poſuit eam in carecto: quod erat in ripa fluminis. Et ſtetit ſoror eius ꝓcul: vt ſciret q̄d fieret de eo. Et deſcēdit filia pharaonis vt lauaretur in flumine: ⁊ puelle eius gradiebātur iuxta ripam fluminis: ⁊ vidit arcaꝫ in medio carecti: ⁊ extendit brachium ſuū ⁊ tulit eam. et aperuit eam: ⁊ vidit puerū: et ecce puer plorabat: ⁊ miſertus eſt eius. et ait. De filijs iudeorū eſt iſte. Dixitq̧ ſoror eius ad filiā pharaonis: nūquid ibo ⁊ vocabo tibi mulierē nutricem de iudeis: ⁊ lactabit tibi puerū: Et dixit ei filia pharaonis. Uade. Et abijt puella: ⁊ vocauit matrē eiuſdē pueri. et dixit ei filia pharaonis. Tolle puerū hunc: et lacta eum mihi: ⁊ ego dabo mercedeꝫ tuā. Et ſuſcepit mulier puerū: ⁊ lactauit euꝫ. Et creuit puer: ⁊ tradidit cum filie pharaonis: ⁊ fuit ei in filiū: ⁊ vocauit nomen eius moyſen: dicens. quoniā de aquis extraxi eum. Et factum eſt in diebus illis: ⁊ creuit moyſes: et egreſſus eſt cuꝫ fratribus ſuis: ⁊ vidit ſeruitutē eorum. Uiditq̧ virum egyptium percutientem virum iudeum de fratribus ſuis. Et aſpexit huc ⁊ illuc: et vidit q̧ nullus vir aderat:

Priitiua chal.

תבה חפה שוה
רבב עתד
ידע עבד סחא
הלך חזא ישט
אמה רבב
בכה חוס ידה
קרא אנתה
ינק אם
יבל ניק נתן
רבב אתא
מחא פנה

© Biblioteca Nacional de España

כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי — נָכָה
וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל: וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי — טָמַן שָׁנָה
וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים — נָצָה
וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ: — רָעָה
וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט — שׂוּם שׂוּר
עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר
הָרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה — יָרֵא
וַיֹּאמַר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר: וַיִּשְׁמַע — יָדַע שָׁמַע
פַּרְעֹה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ — בָּקַשׁ
לַהֲרֹג אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי — בָּרַח פָּנָה
פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב
עַל הַבְּאֵר: וּלְכֹהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת
וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלֶנָה וַתְּמַלֶּאנָה אֶת — בּוֹא דָּלָה מָלֵא
הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן: — שָׁקָה
וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם — בּוֹא רָעָה גָּרַשׁ
מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאנָם: — קוּם יָשַׁע
וַתָּבֹאנָה אֶל רְעוּאֵל אֲבִיהֶן
וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מִהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם: — מָהַר בּוֹא
וַתֹּאמַרְןָ אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ — אָמַר נָצַל
מִיַּד הָרֹעִים וְגַם דָּלֹה דָלָה לָנוּ
וַיַּשְׁקְ אֶת הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר אֶל
בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת — אֵי
הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם: — אָכַל
וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת הָאִישׁ — יָאַל יָשַׁב
וַיִּתֵּן אֶת צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה: — נָתַן
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם — יָלַד קָרָא
כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה: — גּוּר הָיָה

percuſſum egyptium abſcondit ſabulo. Et egreſſus die altero conſpexit duos hebreos rixantes: dixitq; ei q faciebat iniuriã. Quare pcutis pximũ tuum? Qui rñdit. Quis cõſtituit te pricipẽ & iudicem ſup nos? Nũ occidere me tu vis ſicut heri occidiſti egyptium. Timuit moyſes & ait. Quõ palã factũ ẽ verbũ iſtud. Audiuitq; pharao ſermonem hunc: & querebat occidere moyſen. Qui fugiens de conſpectu eius moratus eſt in terra madian: & ſedit iuxta puteũ. Erãt aũt ſacerdoti madiã ſeptẽ filie: q̃ venerãt ad hauriẽdam aquã: & impletis canalibus adaquare cupiebãt greges pris ſui. Superuenere paſtores: & eiecerũt eas. Surrexitq; moyſes: & defenſis puellis adaquauit oues earũ. Que cũ reuertiſſent ad Raguel prem ſuũ: dixit ad eas. Cur velocius veniſtis ſolito? Rñderunt. Vir egyptius liberauit nos de manu paſtorum. Inſup & hauſit aquã nobiſcum: potũq; dedit ouibus. At ille. Vbi eſt inquit. Quare dimiſiſtis hominẽ? Vocate eũ vt comedat panem. Iurauit ergo Moyſes q habitaret cum eo. Accepitq; ſephoram filiam eius vxorem. que peperit ei filium: quẽ vocauit gerſã dicens. Aduena fui in terra aliena. Alterum vero peperit: quem vocauit eliezer: dicens.

vllum: ꝛ percutiẽs egyptiũ: abſcõdit eũ in
οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν
ſabulo. egreſſus ãt die ſcdo: videt duos vi
τῇ ἄμμῳ. ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο ἄν-
ros hebreos rixantes. ꝛ dicit faci
δρας ἑβραίους διαπληκτιζομένους. καὶ λέγει τῷ ἀδι- Actuũ. 7.d.
enti iniuriã: cur tu percutis proximũ? ille ãt dixit: qs
κοῦντι, διατί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; ὁ δὲ εἶπεν, τίς
te cõſtituit pricipẽ et iudicẽ ſup nos. nũqd oc
σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς. μὴ ἀνε-
cidere me tu vis: q̃madmodũ occidiſti heri egy-
λεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν αἰγύ-
ptiũ? timuit ãt moyſes. et ait: ſi ſic mani-
πτιον; ἐφοβήθη δὲ μωυσῆς. καὶ εἶπεν, εἰ οὕτως ἐμφα-
feſtũ factũ ẽ vbũ hoc. audiuit ãt pharao vbũ
νὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. ἤκουσε δὲ φαραὼ τὸ ῥῆμα
hoc: ꝛ q̃rebat occidere moyſen. receſſit
τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν τὸν μωυσῆν. ἀνεχώρησε
ãt moyſes a cõſpectu pharaõis: ꝛ hĩtauit in
δὲ μωυσῆς ἀπὸ προσώπου φαραώ, καὶ κατῴκησεν ἐν
tra madiã. cũ veniſſet ãt i trã madiã: ſedit iuxta
γῇ μαδιάμ. ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ C
puteũ. at ſacerdoti madiã: erãt ſeptẽ filie:
φρέατος. τῷ δὲ ἱερεῖ μαδιάμ, ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες,
paſcẽtes oues pris ſui iethro. cũ
ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πρς αὐτῶν ἰοθόρ. πα-
veniſſent ãt hauriebãt quoad impleuerũt canales:
ραγενόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενάς,
vt adaq̃rẽt oues pris ſui iethro. ſup
ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πρς αὐτῶν ἰοθόρ. παρα-
veniẽtes ãt paſtores eiecerũt eas. ſurgẽs ãt
γενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλον αὐτάς. ἀναστὰς δὲ
moyſes liberauit illas: et adaq̃uit oues
μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα
earꝫ. reuerſſe ſũt ãt ad raguel prem ſuũ.
αὐτῶν. παρεγένοντο δὲ πρὸς ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐ-
ille ãt dixit eis: q̃re feſtinauiſtis adue
τῶν. ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς, τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ πα-
niendo hodie? ille ãt dixerũt: hõ egyptius liberauit nos
ραγενέσθαι σήμερον; αἱ δὲ εἶπαν, ἄνθρωπος αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς
a paſtorib⁹: et hauſit aq̃m nob: et adaq̃uit oues
ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβα-
nr̃as. ille ãt dixit filiabus ſuis: et vbi eſt? et
τα ἡμῶν. ὁ δὲ εἶπεν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, καὶ ποῦ ἐστιν; καὶ
cur ſic dimiſiſtis hoĩem? vocate igĩ eũ:
ἵνα τί οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅ-
vt comedat panẽ. hĩtauit ãt moyſes apđ hoĩem. et de
πως φάγῃ ἄρτον. κατῳκίσθη δὲ μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ ἐξέ-
dit ſephorã filiã ſuã moyſi vxorẽ. in vẽtre
δοτο σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μωυσῇ γυναῖκα. ἐν γαστρὶ
ãt habẽs mulier: pepit filiũ. ꝛ vocauit moyſes
δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν. καὶ ἐπωνόμασε μωυσῆς τὸ
nomẽ illi⁹ gerſam. dicẽs: qđ aduena ſũ ĩ tra aliena.
ὄνομα αὐτοῦ γηρσάμ. λέγων, ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

Pritiua chal.
טְמַר חוּל תְּנָה
נְצָה חוֹב שְׁוָה
רְבַב דּוּן קְטַל
יְדַע בְּעָה
בּוּר רְבַב
דְּלָה שְׁקָה עָאן
אֲתָא רְעָה קוּם
אֲתָא אֲתָא
דְּלָה קְרָא אֲכַל
צְבָה יְתַב
דּוּר הֲוָה

Transla. Chal.

et percuſſit egyptium: ꝛ abſcondit eum in arena. Et egreſſus eſt in die altera: et ecce duo viri iudei rixabant. Et ait impio. Cur tu percutis proximuꝫ tuũ. Et dixit. Quis te poſuit virũ principẽ ꝛ iudicem ſup nos: nunq̃d vt occidas me tu dicis hoc? ſicut occidiſti egyptiũ. Et timuit moyſes: ꝛ ait. Uere notuꝫ factũ eſt verbũ. Et audiuit pharao ſermonẽ hunc: ꝛ querebat occidere moyſen: et fugit moyſes a facie pharaonis: et habitauit in terra madian: ꝛ ſedebat iuxta puteũ. Principi aũt madiã erant ſeptẽ filie: ꝛ veniebant et hauriebant: ꝛ implebãt canales: vt adaquarẽt oues patris ſui. Ueniebantq; paſtores ꝛ eijciebant eas: et ſurrexit moyſes ꝛ liberauit eas: ꝛ adaquauit oues earum. Et venerũt ad raguel patrẽ ſuũ: qui ait. Quid eſt hoc q velocius ſolito hodie veniſtis? et dixerunt. Uir egyptius liberauit nos de manu paſtorũ: ꝛ inſuper hauriẽs hauſit nobis: ꝛ adaq̃uit oues. Et dixit filiabus ſuis. Et vbi eſt ille? quare ergo reliquiſtis virum? vocate eum vt comedat panẽ. Et voluit moyſes habitare cum illo: ꝛ dedit ſephorã filiam ſuã moyſi. Et peperit filium: ꝛ vocauit nomẽ eius gerſom: quia dixit: aduena fui in terra aliena.

Interp. chal.

צְדִי לְיַת גַּבְרָא וּמְחָא יַת מִצְרָאָה וְאַטְמְרֵיהּ בְּחָלָא: וּנְפַק בְּיוֹמָא תִנְיָנָא וְהָא תְּרֵין
גֻּבְרִין יְהוּדָאִין נָצַן וַאֲמַר לְחַיָּבָא לְמָה אַתְּ מָחֵי לְחַבְרָךְ: וַאֲמַר מַן שַׁוְיָךְ לִגְבַר רַב
וְדַיָּן עֲלָנָא הֲלְמִקְטְלִי אַתְּ אֲמַר כְּמָא דִּקְטַלְתָּא יַת מִצְרָאָה וּדְחִיל מֹשֶׁה וַאֲמַר בְּקוּשְׁטָא
אִתְיְדַע פִּתְגָּמָא: וּשְׁמַע פַּרְעֹה יַת פִּתְגָּמָא הָדֵין וּבְעָא לְמִקְטַל יַת מֹשֶׁה וַעֲרַק מֹשֶׁה
מִן קֳדָם פַּרְעֹה וִיתֵיב בְּאַרְעָא דְמִדְיָן וִיתֵיב עַל בֵּירָא: וּלְרַבָּא דְמִדְיָן שְׁבַע בְּנָן וַאֲתָאָה
וּדְלָאָה וּמְלִיאָה יַת רַהֲטַיָּא לְאַשְׁקָאָה יַת עָנָא דַאֲבוּהֶן: וַאֲתוֹ רָעַיָּא וְטָרְדִינִין וְקָם
מֹשֶׁה וּפָרְקִינִין וְאַשְׁקֵי יַת עָנְהֵן: וַאֲתָאָה לְוַת רְעוּאֵל אֲבוּהֶן וַאֲמַר מָה דֵין אוֹחִיתוּן
לְמֵיתֵי יוֹמָא דֵין: וַאֲמַרָא גַּבְרָא מִצְרָאָה שֵׁיזְבַנָא מִידָא דְרַעַיָּא וְאַף מִדְלָא דְלָא לָנָא
וְאַשְׁקִי יַת עָנָא: וַאֲמַר לִבְנָתֵיהּ וְאַן הוּא לְמָה דְנָן שְׁבַקְתּוּן יַת גַּבְרָא קְרַן לֵיהּ וְיֵיכוֹל
לַחְמָא: וּצְבִי מֹשֶׁה לְמִיתַב עִם גַּבְרָא וִיהַב יַת צִפּוֹרָה בְּרַתֵּיהּ לְמֹשֶׁה: וִילֵידַת בַּר וּקְרָא
יַת שְׁמֵיהּ גֵּרְשֹׁם אֲרֵי אֲמַר דַּיָּר הֲוֵיתִי בְּאַרְעָא נוּכְרָאָה:

© Biblioteca Nacional de España

D at nomē ſcōi vocauit eliezer. et.n.de⁹
τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν ἐλιέζερ. ὁ γὰρ θεὸς
pr̄is mei adiutor me⁹: ⁊ eripuit me de ma
Infra. 18.a. τοῦ πατρός μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χει
nu pharaōis.poſt āt dies multos il=
ρὸς φαραώ. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεί=
los: mortuus ē rex egypti. ⁊ inge=
νας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου. καὶ κατε
muerūt filii iſrael p̄p̄ opera: ⁊ exclama
στέναξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἀνεβόη
uerūt.et aſcēdit clamor eoꝝ ad deū ab ope
σαν. καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἐρ
ribus.et audiuit deus gemitū eoꝝ: ⁊
γων. καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ
recordat⁹ ē de⁹ federis ſui qd̄ ad abra
ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς ἀβρα=
am ⁊ iſaac ⁊ iacob. ⁊ reſpexit de⁹ filios
ὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ. καὶ ἐπίδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς
iſrael: ⁊ cognit⁹ ē eis.
ἰσραήλ, καὶ ἐπεγνώσθη αὐτοῖς. Ca.3.
Et moyſes erat paſcēs oues iethro
A καὶ μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα ἰοθὸρ
ſoceri ſui ſacerdotis madiā. ⁊ du
τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως μαδίαμ. καὶ ἤ
xit oues in deſertū. ⁊ venit ad mō=
γαγεν τὰ πρόβατα εἰς ἔρημον. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄ
tē dei oreb. appuit āt ei angelus dn̄i in
ρος τοῦ θεοῦ χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐν
flāma ignis ex rubo: et videt: φ ru=
φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάτου, καὶ ὁρᾷ, ὅτι ἡ βά=
bus ardebat igne: at rubus nō cōburebatur.dixit
τος ἐκαίετο πυρί, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. εἶπε
āt moyſes: accedens videbo viſionē magnā
δὲ μωυσῆς, παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα
hanc. q̄re nō cōburitur rub⁹.poſtq̄ āt vidit
τοῦτο. τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. ὡς δὲ ἴδε
dn̄s φ p̄git ad vidēdū: vocauit eū dn̄s
κύριος ὅτι προάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος
ex rubo. ⁊ dixit: moyſes moyſes. ille āt dixit:
ἐκ τῆς βάτου. καὶ εἶπεν, μωυσῆ μωυσῆ. ὁ δὲ εἶπεν,
q̄d eſt: at ille dixit: nō appropiques huc. ſolue
τί ἐστιν; ὁ δὲ εἶπεν, μὴ ἐγγίσης ὧδε. λῦσαι τὸ
calciamētū de pedib⁹ tuis.et.n. locus in q̄ tu
ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ
Joſue. 5.d. ſtas: t̄ra ſancta eſt. ⁊ dixit ei: ego ſum
ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐγώ εἰμι ὁ
Actuū. 7.d. deus pr̄is tui: deus abraā: ⁊ deus iſa=
θεὸς τοῦ πατρός σου, ὁ θεὸς ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς ἰσα
ac: et de⁹ iacob. auertit āt moyſes faci
ὰκ, καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ μωυσῆς τὸ πρό
em ſuā. timuit .n. aſpicere cōtra
σωπον αὐτοῦ. εὐλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπι
deū. dixit āt dn̄s ad moyſen: vidēs
ον τοῦ θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, ἰδὼν

Deus eī pr̄is mei adiutor meus: & eripuit me de manu pharaōis. poſt mľtū vero tp̄is mortuus ē rex egypti. Et ingemiſcētes filii iſrľ p̄p opa vociferati ſūt. Aſcēdit q̄ȝ clamor eorū ad deū ab opibus: & audiuit gemitū eorū: ac recordatus eſt federis q̄d pepigit cum abraam iſaac & iacob. Et reſpexit deus filios ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ iſrael: & liberauit eos.
Ca.3.
Moyſes autem paſcebat oues iethro ꝏ ſoceri ſui ſacerdotis ꝏ madiā. Cūq̄ȝ minaſſet gregē ad interiora deſerti: venit ad montem dei oreb. Apparuitq̄ȝ ei dominus ꝏꝏꝏꝏꝏ ī flāma ignis de medio rubi: & videbat φ ꝏꝏ rubus arderet: & ꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏ nō combureretur. Dixit ergo Moyſes. Vadam & videbo viſionē hanc magnam: ꝏꝏꝏ q̄re nō cōburatur rubus. Cernēs āt dominus φ pergeret ad vidēdū: vocauit eum ꝏꝏꝏꝏꝏ de medio rubi: & ait. Moyſes ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ moyſes. qui rn̄dit. Adſum. At ille. Non ꝏꝏ appropies inquit huc. Solue calciametum de pedibus tuis. Locus enim in quo ſtas ꝏꝏꝏꝏ terra ſancta eſt. ꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ Et ait. Ego ſum deus patris tui: deus ꝏꝏꝏ abraam: deus iſaac: & deus iacob. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ Abſcōdit moyſes faciem ſuā: nō eni audebat aſpicere contra deum. Cui ait ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת | יום רבה מות
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל | אנח
מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם | זעק עלה
אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה: וַיִּשְׁמַע | שמע
אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים | זכר
אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק | ברת
וְאֶת יַעֲקֹב: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי | ראה
יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים:
וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת צֹאן יִתְרוֹ | Cap.iii.
חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן | נהג
אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל הַר | דבר בוא
הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה: וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה
אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא | לבב
וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה
אֵינֶנּוּ אֻכָּל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה | סור
נָּא וְאֶרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה | ראה
מַדּוּעַ לֹא יִבְעַר הַסְּנֶה: וַיַּרְא יְהוָה | מדע בער
כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו | סור קרא
אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל
תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל | קרב נשל
רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה | קום
עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא: | עמד
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב
וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט | סתר פנה נבט
אֶל הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה

Interp̄.chal.

וַהֲוָה בְּיוֹמַיָּא סַגִּיאַיָּא הָאִנּוּן וּמִית מַלְכָּא דְמִצְרַיִם וְאִתְאַנַּחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן פֻּלְחָנָא
דַּהֲוָה קַשְׁיָא עֲלֵיהוֹן וּזְעִיקוּ וּסְלֵיקַת קְבִילְתְּהוֹן לִקְדָם יְיָ מִן פֻּלְחָנָא: וּשְׁמִיעַ קֳדָם יְיָ
יָת קְבִילְתְּהוֹן וּדְכִיר יְיָ יָת קְיָמֵיהּ דְּעִם אַבְרָהָם דְּעִם יִצְחָק וּדְעִם יַעֲקֹב: וּגְלֵי קֳדָם
יְיָ שִׁעְבּוּדָא דִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמַר בְּמֵימְרֵיהּ לְמִפְרְקְהוֹן יְיָ: Ca.iii. וּמֹשֶׁה
הֲוָה רָעֵי יָת עָנָא דְיִתְרוֹ חֲמוּהִי רַבָּא דְמִדְיָן וּדְבַר יָת עָנָא לַאֲתַר שְׁפַר רַעְיָא לְמַדְבְּרָא
וַאֲתָא לְטוּרָא דְּאִתְגְּלִי עֲלוֹהִי יְקָרָא דַּייָ לְחוֹרֵב: וְאִתְגְּלִי מַלְאֲכָא דַּייָ לֵיהּ בְּשַׁלְהוֹבִית
אֶשָּׁתָא מִגּוֹ אַסְנָא וַחֲזָא וְהָא אַסְנָא בָּעֵיר בְּאֶשָּׁתָא וְאַסְנָא לֵיתוֹהִי מִתְאֲכִיל: וַאֲמַר
מֹשֶׁה אִתְפְּנֵי כְעַן וְאֶחֱזֵי יָת חֶזְוָנָא רַבָּא הָדֵין מָה דֵין לָא מִתּוֹקַד אַסְנָא: וּגְלֵי קֳדָם
יְיָ אֲרֵי אִתְפְּנִי לְמִחְזֵי וּקְרָא לֵיהּ יְיָ מִגּוֹ אַסְנָא וַאֲמַר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַאֲמַר הָא אֲנָא:
וַאֲמַר לָא תִקְרַב הַלְכָא שְׁרִי סֵינָךְ מֵעַל רַגְלָךְ אֲרֵי אַתְרָא דְּאַתְּ קָאֵים עֲלוֹהִי אַרְעָא
קַדִּישׁ הוּא: וַאֲמַר אֲנָא אֱלָהֵיהּ דַּאֲבוּךְ אֱלָהֵיהּ דְּאַבְרָהָם אֱלָהֵיהּ דְּיִצְחָק וֵאלָהֵיהּ דְּיַעֲקֹב
וּכְבַשׁ יָתוֹן מֹשֶׁה אַפּוֹהִי אֲרֵי דָחֵיל מִלְּאִסְתַּכָּלָא לְצֵית יְקָרָא דַּייָ: וַאֲמַר יְיָ מִגְלָא

Tranſla.Chal.

Et factum eſt poſt multos dies: ⁊ mortuus eſt rex egypti: ⁊ ingemuerūt filij iſrael propter duram ſeruitutem que erat ſuper eos: ⁊ clamauerūt. Et aſcendit clamor eorū coram deo p̄pter ſeruitutē. Et auditus eſt corā deo clamor eorū: ⁊ recordatus eſt deus pacti ſui quod pepigit cum abraham ⁊ cum iſaac ⁊ cum iacob. Et nota fuit coram dn̄o ſubiectio filioꝝ iſrael. Et dixit in verbo ſuo vt liberaret eos. Cap.3.

Moyſes autē paſcebat oues iethro principis madian ſoceri ſui. Et minauit oues ad locū optimi paſtus in deſerto: ⁊ venit in montē oreb: vbi reuelata eſt gloria dei. Et apparuit ei angelus dn̄i in flamma ignis de medio rubi: et vidit: et ecce rubus ardebat igni: ⁊ rubus nō conſumebatur. Et dixit moyſes. Declinabo nunc: ⁊ videbo viſionē hanc magnā: quare non cōburatur rubus. Et reuelatū eſt corā dn̄o φ declinaret ad videndū. Et vocauit eum deus de medio ignis: ⁊ ait. Moyſes: moyſes. Qui dixit. Ecce ego. Et dixit ei. Non appropinques huc: ſolue calciamentū tuū de pedibus tuis: q̄m locus ſup̄ quē tu ſtas terra ſancta eſt. Et ait. Ego ſum deus patris tui: de⁹ abrahā deus iſaac: ⁊ deus iacob. Et inclinauit moyſes vultū ſuū: quoniā timuit intueri verſus gloriā dei. Et dixit dominus. Reuelata ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

Primitiua chal.
מות אנח
משה
קום גלה
אמר פרק
רעה ען רבב
דבר גלה לאך
שלהה
אכל פנה חזא
רבב אמר גלה
חזא קרב שרא
קום
סכל גלה

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר
בְּמִצְרָיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי
מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת
מַכְאֹבָיו׃ וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד
מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהִוא
אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל אֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם רָאִיתִי אֶת
הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים
אֹתָם׃ וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל
פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ אֶל
פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ
וְזֶה לְּךָ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ
בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם
תַּעַבְדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים
הִנֵּה אָנֹכִי בָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה
שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי

Privatiua heb.: עָנָה · כָּאַב יָרַד נָצַל · עָלָה · זוּב קוּם · בּוֹא רָאָה · יָלַךְ שָׁלַח · יָצָא · אָמַר הָיָה · עָבַד · בּוֹא · אָמַר

Trãſla. B. Hiero.

dñs. vidi afflictionem populi mei in egypto: & clamorẽ eius audiui ppter duritiã eorũ q̃ pſũt operibus. Et ſciens dolorẽ eius deſcẽdi: vt liberẽ eum de manibus egyptiorum: & educã de terra illa in terrã bonam & ſpacioſam: in terram que fluit lacte & melle: ad loca chananei & ethei & ammorrei & pherezei & euei & iebuſei. Clamor ergo filiorum iſrael venit ad me: vidiq̃ afflictionẽ eorũ: qua ab egyptiis opprimuntur. Sed veni: & mittã te ad pharaonem: vt educas populũ meũ filios iſrael de egypto. Dixitq̃ moyſes ad deum. Quis ſum ego: vt vadam ad pharaonem: & educã filios iſrael de egypto? Qui dixit ei. Ego ero tecum: & hoc habebis ſignũ: q̃ miſerim te. Cũ eduxeris populũ de egypto: immolabis deo ſuper montem iſtum. Ait moyſes ad deum. Ecce ego vadam ad filios iſrael: & dicam eis. Deus patrum veſtrorum miſit me ad vos. Si dixerint mihi quod eſt nomen eius: quid dicã eis? Dixit deus ad moyſen. Ego ſum qui ſum. Ait. Sic dices filiis

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp̃. latina.

vidi afflictionẽ pp̃li mei q̃ in egypto:
ἴδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ,
et clamorẽ eoꝝ audiui ppt̃ operũ pfe
καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιω-
ctos. ſcio .n. dolorẽ eoꝝ: et deſcẽdi vt
κτῶν. οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην ἐξε-
liberẽ eos ex manu egyptioꝝ: ⁊ educam
λέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν
eos ex t̃ra illa: ⁊ inducã eos: B
αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς
in t̃rã bonã ⁊ multã: in t̃rã manãtẽ lac
εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα
et mel: in locũ chananeoꝝ: et hethe-
καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν χαναναίων, καὶ χετταί-
oꝝ: et amorreorũ: et pherezeoꝝ: et eueoꝝ: et
ων, καὶ ἀμορραίων, καὶ φερεζαίων, καὶ εὐαίων, καὶ
gergeſeoꝝ: ⁊ iebuſeoꝝ. ⁊ nũc ecce clamor
γεργεσαίων, καὶ ἰεβουσαίων. καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ κραυ-
filioꝝ iſrael venit ad me. et ego vidi
γὴ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἥκει πρός με. κἀγὼ ἑώρακα
afflictionẽ: qua egyptii opprimũt eos. et
τὸν θλιμμόν, ὃν οἱ αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς. καὶ
nũc veni mittam te ad pharaonẽ regem egy-
νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύ-
pti. ⁊ educes pp̃lm meũ filios iſrael
πτου. καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ
ex t̃ra egypti. et dixit moyſes ad deũ:
ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ εἶπεν μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν,
q̃s ſum ego: vt vadã ad pharaonẽ regem
τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύομαι πρὸς φαραὼ βασιλέα
egypti: et vt educã filios iſrael ex t̃ra
αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς
egypti. dixit ãt deꝰ ad moyſen: dicẽs: q: ero
αἰγύπτου. εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς μωυσῆν, λέγων, ὅτι ἔσο-
tecũ et hoc tibi ſignũ: q:
μαι μετὰ σοῦ. καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι
ego te mitto vt educas tu pp̃lm meũ
ἐγώ σε ἀποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου
ex egypto: et ſeruietis deo in mõte hoc.
ἐξ αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τού-
⁊ dixit moyſes ad deũ: ecce ego va-
τῳ. καὶ εἶπε μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν, ἰδοὺ ἐγὼ ἐλεύσο-
dã ad filios iſrael: et dicã ad eos:
μαι πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς,
deꝰ p̃rm ṽroꝝ miſit me ad vos.
ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.
et ſi interrogauerit me. qđ nomẽ ei? q̃d
καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί με, τί τὸ ὄνομα αὐτῷ; τί
dicã ad eos. ⁊ dixit dñs ad moy- C
ἐρῶ πρὸς αὐτούς. καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς μωυ-
ſen. ego ſũ q̃ ſũ. et dixit: ſic dices filiis
σῆν. ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. καὶ εἶπεν, οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς

Tranſla. Chal.

eſt corã me ſubiectio populi mei q̃ eſt in egypto: ⁊ clamor eorũ auditus eſt in conſpectu meo ppter exactores eorũ: quoniã reuelati ſunt coraꝫ me dolores eoꝝ. Et apparui vt liberareꝫ eos de manu egyptiorũ: ⁊ vt aſcendere faciam eos de terra hac ad terrã bonam et ſpacioſam: ad terrã fluentẽ lacte ⁊ melle: ad locũ chananei ⁊ ethei ⁊ amorrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebuſei. Et nunc clamor filiorũ iſrael venit coram me: manifeſta eſt etiam corã me tribulatio qua egyptij tribulant eos. Et nunc veni ⁊ mittã te ad pharaonẽ: et educ populũ meũ filios iſrael de egypto. Et dixit moyſes coram deo. Quis ego ſum vt vadam ad pharaonẽ? et vt educam filios iſrael de egypto? Et dixit ei. Quia erit verbum meum in adiutoriũ tuum. et hoc tibi ſignum quod ego mitto te. Cum eduxeris populũ de egypto: ſeruietis coraꝫ dño ſuper montẽ hũc. Et dixit moyſes coram deo. Ecce ego vadam ad filios iſrael: ⁊ dicam eis: deus patrum veſtrorũ miſit me ad vos: et dicent mihi. Quod eſt nomẽ eius: quid dicam eis. Et dixit deus ad moyſen. Ero qui ero. Et dixit. Sic dices filijs

Priuatiua chal.: כָּאַב גְּלָה נְפַק · טוּב פְּתָה · עוּל · שְׁלַח · נְפַק · הֲוָה אֲמַר · נְפַק פְּלַח · אֲתָא · אֲמַר הֲוָה

Interp̃. chal.

גלי קדמי ית שעבוד עמי די במצרים וית קבילתהון שמיע קדמי מן קדם שלטוניהון
ארי גלי קדמי כיביהון: ואתגליתי לשיזבותהון מידא דמצראי ולאסקותהון מן
ארעא ההיא לארעא טבא ופתיא לארעא עבדא חלב ודבש לאתר כנענאי וחתאי
ואמוראי ופריזאי וחיואי ויבוסאי: וכען הא קבילת בני ישראל עלת לקדמי ואף
גלי קדמי ית דוחקא דמצראי דחקין להון: וכען איתא ואשלחינך לות פרעה
ואפיק ית עמי בני ישראל ממצרים: ואמר משה קדם יי מן אנא ארי איתיל לות
פרעה וארי אפיק ית בני ישראל ממצרים: ואמר ארי יהא מימרי בסעדך ודין לך
אתא ארי אנא שלחתך באפקותך ית עמא ממצרים תפלחון קדם יי על טורא הדין:
ואמר משה קדם יי הא אנא אתי לבני ישראל ואימר להון אלהא דאבהתכון
שלחני לותכון ויימרון לי מה שמיה מה אימר להון: ואמר יי למשה אהיה אשר
אהיה ואמר כדנן תימר לבני

© Biblioteca Nacional de España

Tráſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

iſrael: q̄ eſt miſit me ad vos. ꝛ dixit
ἰσραήλ, ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. καὶ εἶπεν
deus rurſus ad moyſen: ſic dices filijs
ὁ θεὸς πάλιν πρὸς μωυσῆν, οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς
iſrael: dn̄s deus patrū vr̄oꝝ: deus abra=
ἰσραήλ, κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ θεὸς ἀβρα
am: et deus iſaac: et deus iacob: miſit me
άμ, καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ, ἀπέσαλκέ με
ad vos. hoc meū eſt nomē ſempiternū: ꝛ
πρὸς ὑμᾶς. τοῦτό μου ἐςὶ τὸ ὄνομα αἰώνιον, καὶ
memoriale gn̄ationū gn̄atióib⁹. vadēs igr̄ cōgrega
μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς. ἐλθὼν οὖν συνάγαγε
ſeniores filioꝝ iſrael: ꝛ dices ad
τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
eos: dn̄s deus patrū vr̄oꝝ apparuit mihi:
αὐτούς, κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὦπταί μοι,
deus abraam: ꝛ deus iſaac: ꝛ deus iacob:
ὁ θεὸς ἀβραάμ, καὶ θεὸς ἰσαάκ, καὶ θεὸς ἰακώβ,
dicēs: viſitatione viſitaui vos. ꝛ q̄cūqȝ con
λέγων, ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς. καὶ ὅσα συμ
tigerūt vob̄ in egypto: vidi. ꝛ dixi:
βέβηκεν ὑμῖν ἐν αἰγύπτῳ, ἑώρακα. καὶ εἶπα,
D reducam vos ex afflictione egyptio=
ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν αἰγυπτί=
ruȝ in terrā chananeorū: et etheorū: ꝛ a=
ων εἰς τὴν γῆν χαναναίων, καὶ χετταίων, καὶ ἀ=
morreorū: et phereſeorū: et gergeſeorū: et e=
μορραίων, καὶ φερεζαίων, καὶ γεργεσαίων, καὶ εὐ
ueorū: ꝛ iebuſeorū: in terrā manātē lacte et
αίων, καὶ ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
melle. et audiēt tuā vocē et in=
μέλι. καὶ εἰσακούσονταί σου τῆς φωνῆς. καὶ εἰ=
gredieris tu: et ſeniores iſrael ad pharaonē re
σελεύσῃ σύ, καὶ ἡ γερουσία ἰσραὴλ πρὸς φαραὼ βα
gem egypti. ꝛ dices ad eū: dn̄s de⁹ he
σιλέα αἰγύπτου. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, κς ὁ θεὸς τῶν ἑ=
Infra. breorū vocauit nos. ibimus igr̄ viā
8.g. βραίων προσκέκληται ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν
triū dieꝝ in ſolitudinē: vt ſacrificem⁹ dn̄o deo
τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν κῷ τῷ θεῷ
nr̄o. ego vero ſcio: ꝙ nō dimittet vos rex
ἡμῶν. ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς βασι
egypti ire: niſi cū manu va=
λεὺς αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κρα
lida. ꝛ extēdēs manū meā pcuciā
ταιᾶς. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρά μου πατάξω τοὺς
egyptios in oib⁹ mirabilib⁹ meis: q̄ fa=
αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποι
ciā in eis. ꝛ poſt hec dimittet vos.
Infra. ήσω ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς.
11.a.ꝛ et dabo gr̄aȝ populo huic corā egy=
infra.12 καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐνώπιον τῶν αἰ=
a. ptios. qn̄ āt egreſſi fueritis: nō
γυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ

Tráſla. B. Hiero.

iſrael. Qui eſt: miſit me ad vos. Dixitqȝ iterum deus ad moyſen. Hec dices filiis iſrael. Dominus deus patrū veſtrorū deus abraam & deus iſaac & deus iacob miſit me ad vos. Hoc nomē mihi eſt in eternū: & hoc memoriale meū i gn̄atiōe & gn̄ationē. Vade cōgrega ſeniores iſrael: & dices ad eos. Dn̄s deus patrū veſtrorum apparuit mihi: deus abraā & deus iſaac & deus iacob dicēs. Viſitans viſitaui vos & vidi oīa que acciderūt vobis in egypto: & dixi vt educam vos de afflictione egypti in terrā chananei: & ethei & ammorrei: & pherezei & euei & iebuſei: ad terrā fluētē lacte & melle: & audiēt vocē tuā. Ingredieriſqȝ tu & ſeniores iſrael ad regē egypti: & dices ad eum. Dn̄s deus hebreorum vocauit nos. Ibimus viā triū dierū in ſolitudinē: vt immolemus domino deo nr̄o. Sed ego ſcio ꝙ non dimittet vos rex egypti vt eatis niſi per manum validam. Extēdāqȝ manum meam: & percutiā egyptū in cūctis mirabilibus meis que facturus ſum in medio eorū. Poſt hoc dimittet vos: daboqȝ gratiā populo huic corā egyptiis. Et cum egrediemini: non

Tex. Heb.

יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃
וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה
תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם זֶה שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי
לְדֹר דֹּר׃ לֵךְ וְאָסַפְתָּ אֶת זִקְנֵי דור הָלַךְ
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי רָאָה
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד
פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת הֶעָשׂוּי לָכֶם עָשָׂה
בְּמִצְרָיִם׃ וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם עָלָה
מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי עָנָה
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ זוּב
וְשָׁמְעוּ לְקֹלֶךָ וּבָאתָ אַתָּה וְזִקְנֵי קוֹל בּוֹא
יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם
אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה קָרָה
עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלֲכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת הָלַךְ
יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה יוֹם דָּבַר זָבַח
אֱלֹהֵינוּ׃ וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֵּן נָתַן
אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד
חֲזָקָה׃ וְשָׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכֵּיתִי נָכָה
אֶת מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר פָּלָא
אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח עָשָׂה שָׁלַח
אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת חֵן הָעָם הַזֶּה נָתַן חָנַן
בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא

Interp. chal.

יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שַׁלְחַנִי לְוָתְכוֹן׃ וַאֲמַר עוֹד יְיָ לְמֹשֶׁה כִּדְנַן תֵּימַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלָהָא
דַּאֲבָהָתְכוֹן אֱלָהֵיהּ דְּאַבְרָהָם אֱלָהֵיהּ דְּיִצְחָק וֵאלָהֵיהּ דְּיַעֲקֹב שַׁלְחַנִי לְוָתְכוֹן דֵּין שְׁמִי
לְעָלַם וְדֵין דּוּכְרָנִי לְכָל דָּר וְדָר׃ אֵיזִיל וְתִכְנוֹשׁ יָת סָבֵי יִשְׂרָאֵל וְתֵימַר לְהוֹן יְיָ
אֱלָהָא דַּאֲבָהָתְכוֹן אִתְגְּלִי לִי אֱלָהֵיהּ דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לְמֵימַר מִדְכַּר דְּכִירְנָא
יָתְכוֹן וְיָת דְּאִתְעֲבֵד לְכוֹן בְּמִצְרָיִם׃ וַאֲמָרִית אַסֵּיק יָתְכוֹן מִשִּׁעְבּוּד מִצְרָאֵי לַאֲרַע
כְּנַעֲנָאֵי וְחִתָּאֵי וֶאֱמוֹרָאֵי וּפְרִזָּאֵי וְחִוָּאֵי וִיבוּסָאֵי לַאֲרַע עָבְדָא חֲלַב וּדְבָשׁ׃ וִיקַבְּלוּן
מִנָּךְ וְתֵיתֵי אַתְּ וְסָבֵי יִשְׂרָאֵל לְמַלְכָּא דְּמִצְרַיִם וּתְימְרוּן לֵיהּ יְיָ אֱלָהָא דִּיהוּדָאֵי
אִתְקְרֵי עֲלַנָא וּכְעַן נֵיזִיל כְּעַן מַהְלַךְ תְּלָתָא יוֹמִין בְּמַדְבְּרָא וּנְדַבַּח קֳדָם יְיָ אֱלָהַנָא׃
וּקֳדָמַי גְּלֵי אֲרֵי לָא יִשְׁבּוֹק יָתְכוֹן מַלְכָּא דְּמִצְרַיִם לְמֵהַךְ אֱלָהֵין מִן קֳדָם דְּחֵילָא תַקִּיפָא׃
וְאֶשְׁלַח כְּעַן יָת מַחַת גְּבוּרְתִי וְאֶמְחֵה יָת מִצְרָאֵי בְּכֹל פְּרִשְׁוָתִי דְּאַעְבֵּיד בֵּינֵיהוֹן
וּבָתַר כֵּן יְשַׁלַּח יָתְכוֹן׃ וְאֶתֵּן יָת עַמָּא הָדֵין לְרַחֲמִין בְּעֵינֵי מִצְרָאֵי וִיהֵי אֲרֵי תְהָכוּן לָא

Tranſla. Chal.

iſrael. qui ero miſit me ad vos. Dixitqȝ iterū deus ad moyſen: hec dices filijs iſrael. Dn̄s deus patrum veſtroꝝ deus abrahā: deus iſaac ꝛ deus iacob miſit me ad vos. hoc eſt nomē meū in eternū: ꝛ hoc eſt memoriale meū in omni generatione ꝛ generationē. Uade et cōgrega ſeniores iſrael: ꝛ dices eis. Dn̄s deus patrum veſtrorū apparuit mihi: deus abraham iſaac ꝛ iacob: dicens. Recordans recordatus ſum veſtri: et omniū que facta ſunt vobis in egypto. et dixi: áſcendere faciā vos de ſubiectione egyptioꝝ ad terrā chananei et ethei ꝛ amorrei ꝛ pherezei ꝛ euei ꝛ iebuſei: ad terram fluentē lacte ꝛ melle. Et obedient tibi: ꝛ venies tu ꝛ ſeniores iſrael ad regem egypti: dicetiſqȝ ei. Dn̄s deus iudeorū inuocatus eſt ſuper nos. Et nunc eamus obſecro itinere trium dierū per deſertum: vt immolemus dn̄o deo noſtro. Et in conſpectu meo manifeſtuȝ eſt ꝙ nō dimittet vos rex egypti vt eatis: niſi propter timorem fortem. Mittāqȝ ſtatim plagam fortitudinis mee: ꝛ percutiā egyptios in cunctis mirabilibus meis: q̄ facturus ſum in medio eoꝝ: ꝛ poſt hec mittet vos. Et dabo populū hunc in gratiam in oculis egyptiorum. Et quando ieritis: non

Primitiua chal.

דּוּר כְּנַשׁ שׁוּב
אֲמַר גְּלָה דְּבַר
עֲבַד נְסַק
קַבֵּל
אֲתָא אֲמַר
יְדָה קְרָא אֲזַל
הֲלַךְ דְּבַר דְּבַח
גְּלָה שְׁבַק יְהַךְ
שְׁלַח מְחָא עֲבַד
נְתַן הֲוָה יְהַךְ

© Biblioteca Nacional de España

Primitiua heb.	Tex. Heb.
הלך איש	תלכו ריקם: ושאלה אשה
גור כלה	משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
	וכלי זהב ושמלת ושמתם על
שום	בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את
Cap.iiij.	מצרים: ויען משה ויאמר
ענה אמן שמע	והן לא יאמינו לי ולא ישמעו
קול אמר ראה	בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
	יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה בידך
נטה	ויאמר מטה: ויאמר השליכהו
שלך היה	ארצה וישלכהו ארצה ויהי
נוס פנה	לנחש וינס משה מפניו: ויאמר
	יהוה אל משה שלח ידך ואחז
שלח חזק	בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
כפף	למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה
	אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
	אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:
בוא	ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך
יצא	בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה
צרע	והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר
שוב	השב ידך אל חיקך וישב ידו
	אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה
	שבה כבשרו: והיה אם לא יאמינו
קול אות	לך ולא ישמעו לקל האת
	הראשון והאמינו לקל האת
	האחרון: והיה אם לא יאמינו גם
שנה שמע	לשני האתות האלה ולא ישמעון
קול	לקלך ולקחת ממימי היאר

Trāſla. B. Hiero.

exibitis vacui: ſed poſtulabit mulier a vicina ſua & ab hoſpita ſua vaſa argentea & aurea ac veſtes: ponetiſq; eas ſuper filios & filias veſtras: & ſpoliabitis egyptum. Ca.4.

Reſpōdēs moyſes ait. Non credent mihi: neq; audient vocē meā: ſed dicent: non apparuit tibi dn̄s. Dixit ergo ad eū. Quid eſt quod tenes i manu tua. Rn̄dit. Virga. Dixitq; dn̄s. Proiice eā in terrā. Proiecit: & verſa eſt in colubrū: ita vt fugeret moyſes. Dixitq; dn̄s. Extende manū tuā: & apprehende caudam eius. Extendit & tenuit: verſaq; eſt in virgam. Vt credant inquit ꝙ apparuerit tibi dn̄s deus patrum ſuorum: deus abraam & deus iſaac & deus iacob. Dixitq; dn̄s rurſum. Mitte manum tuam in ſinū tuū. Quā cum miſiſſet in ſinum ꝓtulit leproſam inſtar niuis. Retrahe ait manū tuam in ſinū tuum. Retraxit & protulit iterū: & erat ſimilis carni reliq̄. Si non crediderint inquit tibi: neq; audierit ſermonem ſigni prioris: credent verbo ſigni ſequētis. ꝙ ſi nec duobus quidem his ſignis crediderint: neq; audierint vocē tuā: ſume aquā fluminis

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

recedetis vacui: ſed poſtulabit mulier a vicino
ἀπελεύσεσθε κενοί, ἀλλὰ αἰτήσει γυνὴ παρὰ γείτονος
et cohabitatore ſuo vaſa argētea: et aurea: et ve-
ϗ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ, ϗ χρυσᾶ, ϗ ἱμα-
ſtes. et imponetis ſup filios vr̄os: ꝛ ſup
τισμόν. ϗ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, ϗ ἐπὶ τὰς
filias vr̄as: et ſpoliate egyptios.
θυγατέρας ὑμῶν, ϗ ἐπισυσκευάσατε τοὺς αἰγυπτίους.
Reſpōdit ꝟo moyſes: et dixit: ſi igit̄ nō credide-
Ἀπεκρίθη δὲ μωυσῆς, ϗ εἶπεν, ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσω- Cap. 4.
rit mihi: neq; audiuerit vocē meā. dicēt .n.
σί μοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου. ἐροῦσι γάρ, A
ꝙ nō apparuit tibi de⁹: qd dicā ad eos? dixit āt ei
ὅτι οὐκ ὦπταί σοι ὁ θς, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; εἶπε δὲ αὐ-
dn̄s: qd hoc ē qd in manu tua. ille āt dixit: ꝟga.
τῷ κς, τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν χειρί σου. ὁ δὲ εἶπεν, ῥάβδος.
et dixit: proiice eā in terrā. ꝛ ꝓiecit eā
ϗ εἶπε, ῥῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. ϗ ἔρριψεν αὐτὴν
in t̄rrā: et facta ē coluber: et fugit moyſes ab
ἐπὶ τὴν γῆν, ϗ ἐγένετο ὄφις, ϗ ἔφυγε μωυσῆς ἀπ'
eo. et dixit dn̄s ad moyſen: extēde manū tuā
αὐτοῦ. ϗ εἶπε κς πρὸς μωυσῆν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
et apprehēde caudā. extēdēs igit̄ manū ap-
ϗ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπε-
prehēdit caudā. et facta ē ꝟga in manu ſua:
λάβετο τῆς κέρκου. ϗ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
vt credant tibi: ꝙ app̄uit tibi dn̄s de⁹ p̄rm
τοῦ, ἵνα πιστεύσωσί σοι, ὅτι ὦπταί σοι κς ὁ θς τῶν πρῶν
ſuoꝝ: de⁹ abraā: et de⁹ iſaac: et de⁹ iacob. di-
αὐτῶν, ὁ θς ἀβραάμ, ϗ ὁ θς ἰσαάκ, ϗ ὁ θς ἰακώβ. εἶ-
xit āt ei dn̄s rurſus: mitte manū tuā in
πε δὲ αὐτῷ κς πάλιν, εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν
ſinū tuū. et miſit manū in ſinū
κόλπον σου. ϗ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον
ſuū: et eduxit eā ex ſinu ſuo: et facta ē
αὐτοῦ, ϗ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, ϗ ἐγενήθη
man⁹ eius leproſa ſicut nix. et dixit rurſus: mitte
ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρὸς ὡσεὶ χιών. ϗ εἶπε πάλιν, εἰσένεγ-
manū tuā in ſinū tuū. et miſit
κε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. ϗ εἰσήνεγκε τὴν
manū in ſinū ſuū: et eduxit eam de ſi-
χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, ϗ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλ- B
nu ſuo: et rurſus reſtituta ē in colorē
που αὐτοῦ, ϗ πάλιν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν χρόαν τῆς
carnis ſue. ſi ꝟo nō crediderit tibi: neq; audiuerit
σαρκὸς αὐτοῦ. ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μηδὲ εἰσακού-
vocē ſigni primi: credent tibi
σωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσωσί σοι
vocē ſigni ſecūdi. et erit ſi nō cre-
τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. ϗ ἔσαι ἐὰν μὴ πι-
diderit duob⁹ ſignis his: neq; audi-
στεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις, μηδὲ εἰσα-
uerit vocē tuā: accipies ab aqua fluminis:
κούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ,

Primitiua chal. — Tranſla. Chal.

Primitiua chal.
שאל אנת מאן
שוה ריק
תוב הימן קבל
אמר גלה
חוה ישט
תקף
עול נפק
תוב תוב הוה
קל אות
אות נסב
מי

ibitis vacui. Sed poſtulabit mulier a vicina ſua et a propinqua domus ſue vaſa argentea ꝛ vaſa aurea ꝛ veſtes: ponetiſq; ſup filios veſtros ꝛ ſup filias vr̄as: et vacuos relinquetis egyptios. Ca.4.

Reſponditq; moyſes: ꝛ ait. Ecce non credēt mihi: nec obedient mihi: quia dicent. Non apparuit tibi dn̄s. Dixitq; ei dn̄s. Quid eſt hoc qd̄ tenes in manu tua. et ait. Uirga. Et dixit ei. Proiice eā in terrā. Et proiecit eam in terrā: ꝛ verſa eſt in colubrū: et fugit moyſes a facie eius. Et dixit dn̄s ad moyſen. Extende manū tuam: ꝛ apprehende caudam eius. Et extendit manū ſuam ꝛ tenuit eum: verſaq; eſt in virgam in manu eius. vt credant ꝙ apparuerit tibi dn̄s deus patruꝫ ſuoꝝ: deus abrahā: deus iſaac: ꝛ deus iacob. Dixitq; rurſum dn̄s ei. Mitte nunc manū tuā in ſinum tuū. Et miſit manum ſuam in ſinum ſuuꝫ: et eduxit eam: ꝛ ecce manus eius erat alba ſicut nix. Et dixit. Reduc manum tuam in ſinuꝫ tuū: ꝛ reduxit manum ſuam in ſinum ſuū: ꝛ eduxit eam de ſinu ſuo: et ecce reuerſa eſt ſicut caro eius. Et erit ſi non crediderint tibi: neq; obedierint voci ſigni prioris: credent voci ſigni poſterioris. Et erit ſi nō crediderint etiā duobus ſignis: neq; obedierint tibi: tolles de aquis que ſunt in flumine:

Interp̄. chal.

תהכון ריקנין: ותשאל אתתא משבבתה ומקריבת ביתה מנין דכסף ומנין דדהב
ולבושין, ותשוון על בניכון ועל בנתיכון, ותרוקנון ית מצראי:
Ca.iiij.
ואתיב משה ואמר והא לא יהימנון לי ולא יקבלון מני ארי יימרון לא אתגלי לך
יי: ואמר ליה יי מה דין בידך ואמר חוטרא: ואמר רמיהי לארעא ורמהי לארעא
והוה לחויא וערק משה מן קדמוהי: ואמר יי למשה אושיט ידך ואחוד בדנביה
ואושיט ידיה ואתקיף ביה והוה לחוטרא בידיה: בדיל דיהימנון ארי אתגלי לך יי
אלהא דאבהתהון אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב:
ואמר יי ליה עוד אעיל כען ידך בעטפך ואעיל ידיה בעטפיה ואפקה והא ידיה חורא כתלגא:
ואמר אתיב ידך לעטפך ואתיב ידיה לעטפיה ואפקה מעטפיה והא תבת הות
כבשריה: ויהי אם לא יהימנון לך ולא יקבלון לקל אתא קדמאה ויהימנון לקל אתא
בתראה: ויהי אם לא יהימנון אף לתרתין אתיא האלין ולא יקבלון מינך ותיסב
ממיא די בנהרא

© Biblioteca Nacional de España

Tráſla.Gre.lxx.cũ interp̃.latina.

et effũdes ſup aridã. et erit aqua quã acci
καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν. καὶ ἔσαι τὸ ὕδωρ ὃ ἂν λά=
pies a flumine ſanguis ſup aridã. dixit ãt
βῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. εἶπε δὲ
moyſes ad dñm: oro dñe: nõ eloquẽs ſũ ante
μωυσῆς πρὸς κν̄, δέομαι κε̄, οὐχ εὔλαλός εἰμι πρὸ τῆς
heri neq; ante tertiã diem: neq; ex q̃ cepiſti lo=
ἐχθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ᾽ οὗ ἤρξω λα
qui ſeruo tuo. gracili voce et tarda lin=
λεῖν τῷ θεράποντί σου. ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσ
gua ego ſũ. dixit ãt dñs moyſi: q̃s dedit os
σος ἐγώ εἰμι. εἶπε δὲ κς̄ τῷ μωυσῇ, τίς ἔδωκε στό
hoi: et q̃s fecit mutum et ſurdũ: vidẽ
μα ἀνῷ, καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφόν, βλέ
tem et cecũ: nõ ego dñs deus: et nũc vade
ποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ κς̄ ὁ θεός; καὶ νῦν πορεύ
et ego aperiã os tuũ: ⁊ inſtruã te q̃
ου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ σόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε ἃ
debes loqui. et dixit moyſes: obſecro dñe:
μέλλεις λαλῆσαι. καὶ εἶπε μωυσῆς, δέομαι κύριε,
elige potẽtẽ aliũ: quẽ mittes. et ira
προχείρισαι δυνάμενον ἄλλον, ὃν ἀποςελεῖς. καὶ θυ
tus ira dñs cõtra moyſen: dixit: nõ ecce a=
μωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ μωυσῆν, εἶπεν, οὐκ ἰδοὺ ἀα
arõ frater tu⁹ leuita: ſcio: ꝙ loq̃ns
ρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ λευίτης, ἐπίςαμαι, ὅτι λαλῶν
loq̃tur ip̃e tibi. et ecce ip̃e egredieẽ in
λαλήσει αὐτός σοι. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς
occurſum tibi. et vidẽs te letabitur in ſei=
συνάντησίν σοι. καὶ ἰδών σε χαρήσεται ἐν ἑαυ=
pſo. et dices ad eũ: ⁊ dabis ꝟba mea
τῷ. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου
in os ei⁹. et ego aperiã os tuũ ⁊
C εἰς τὸ σόμα αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ σόμα σου καὶ
os ei⁹: et inſtruã vos: q̃ facie
τὸ σόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς, ἃ ποιήσε
tis. et ipſe loqueẽ q̃ ad pplm: et ip=
τε. καὶ αὐτός σοι λαλήσει τὰ πρὸς λαόν, καὶ αὐ=
ſe erit tuũ os. tu ꝟo illi eris q̃ ad
τὸς ἔσαι σου σόμα. σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς
deũ: et ꝟgam hanc verſam in
τὸν θεόν. καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν ςραφεῖσαν εἰς
colubrũ: accipies i manu tua: in q̃ facies in ea
ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐ=
ſigna. habiit ãt moyſes: et reuer
τῇ τὰ σημεῖα. ἐπορεύθη δὲ μωυσῆς, καὶ ἀπέςρε=
ſus ẽ ad iethro ſocerũ ſuũ: et dicit: i=
ψε πρὸς ἰοθὸρ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ. καὶ λέγει, πο
bo: et reuertar ad fratres
ρεύσομαι, καὶ ἀποςρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς
meos q̃ ſũt in egypto: et videbo: ſi adhuc viuũt.
μου τοὺς ἐν αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι, εἰ ἔτι ζῶσιν.

Tráſla.B.Hiero.

& effunde eã ſup aridã: & quicquid hauſeris d̃ fluuio: vertetur in ſanguinem. Ait moyſes. Obſecro domine nõ ſum eloquẽs ab heri & nudiuſtertius: & ex quo locutus es ad ſeruũ tuũ: impeditioris & tardioris lingue ſum. Dixit dñs ad eũ. Quis fecit os hoĩs. Aut quis fabricatus eſt mutum & ſurdum videntẽ & cecum. Nonne ego? Perge igitur: & ego ero in ore tuo: doceboq; q̃d loquaris. At ille. Obſecro dñe inquit: mitte quem miſſurus es. Iratus dominus in moyſen ait. Aaron frater tuus leuites ſcio ꝙ eloquens ſit. Ecce ipſe egredietur ĩ occurſũ tuũ: vidẽſq; te letabitur corde. Loq̃re ad eum: & pone verba mea in ore eius: & ego ero in ore tuo & in ore illius: & oſtendã vobis quid agere debeatis. & ipſe loquetur pro te ad populũ & erit os tuum: tu ãt eris ei in his que ad deũ ptinẽt. Virgam quoq; hãc ſume in manu tua: in qua facturus es ſigna. Abiit moyſes & reuerſus ẽ ad iethro ſocerum ſuum. Dixitq; ei. Vadã & reuertar ad fratres meos in egyptum: vt videam ſi adhuc viuant.

Tex.Heb. Exo. Ca.iiij.

ושפכת היבשה והיו המים אשר
תקח מן היאר והיו לדם ביבשת:
ויאמר משה אל יהוה בי אדני
לא איש דברים אנכי גם מתמול
גם משלשם גם מאז דברך אל
עבדך כי כבד פה וכבד לשון
אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם
פה לאדם או מי ישום אלם או
חרש או פקח או עור הלא אנכי
יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עם
פיך והוריתיך אשר תדבר:
ויאמר בי אדני שלח נא ביד
תשלח: ויחר אף יהוה במשה
ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי
ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם
הנה הוא יצא לקראתך וראך
ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה
עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם
את אשר תעשון: ודבר הוא לך
אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלהים: ואת
המטה הזה תקח בידך אשר
תעשה בו את האתת: וילך משה
וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
במצרים ואראה העודם חיים

Pritiua.heb.

לקח
תמל
לשן
שום
ילך היה
פה ירה דבר
חרה
ראה
עשה
נטה לקח
עשה אות
שוב
ראה חיה

Interp̃.chal.

ותישוד ליבשתא ויהון מיא דתיסב מן נהרא ויהון לדמא ביבשתא: ואמר משה
קדם ייי בבעו ייי לא גבר דמילול אנא אף מאיתמלי אף מדקדמוהי אף מעידן
דמלילתא עם עבדך ארי יקיר ממלל ועמיק לישן אנא: ואמר ייי ליה מן שוי פומא
לאינשא או מן שוי אלימא או חרשא או פקיחא או עוירא הלא אנא ייי: וכען איזל
ומימרי יהא עם פומך ואליפינך דתמליל: ואמר בבעו ייי שלח כען ביד דכשר ייי
למשלח: ותקיף רוגזא דייי במשה ואמר הלא אהרן אחוך ליואה גלי קדמי ארי
מללא ימליל הוא ואף הא הוא נפיק לקדמותך ויחזינך ויחדי בליביה: ותמליל
עמיה ותשוי ית פתגמיא בפומיה ומימרי יהא עם פומך ועם פומיה ואליף יתכון ית
דתעבדון: וימליל הוא לך עם עמא ויהי הוא יהי לך למתורגמן ואת תהי ליה לרבו:
וית חוטרא הדין תיסב בידך דתעביד ביה ית אתיא: ואזל משה ותב לות יתר חמוהי
ואמר ליה איזיל כען ואיתוב לות אחי די במצרים ואיחזי העד כען אינון קיימין:

Tranſla.Chal.

et effundes in aridã. et aque quas tuleris de flumine vertẽtur in ſanguinẽ in arida. Dixitq; moyſes coram dño. Obſecro dñe nõ ſum vir eloquẽs etiã ab heri ⁊ nudius tertius: ⁊ ex tẽpore quo locutus fuiſti cuꝫ ſeruo tuo: qm̃ grauis loquele ⁊ lingue profunde ego ſum. Dixitq; dñs ad eũ. Quis poſuit os homini: aut quis poſuit mutum aut ſurdũ aut videntẽ aut cecum: nõne ego dñs? Et nunc vade ⁊ verbũ meũ erit in ore tuo: ⁊ docebo te quid loquaris. Et ait. Obſecro dñe mitte nunc per manũ illius qui dignus eſt vt mittaẽ. Iratuſq; eſt furor dñi in moyſen: ⁊ ait. ecce aaron fr̃ tuus leuita. Notũ eſt coram me ꝙ ipſe loquẽs loq̃tur. et ecce ip̃e q̃q; egredieẽ in occurſuꝫ tuũ: ⁊ videbit te: ⁊ letabiẽ in corde ſuo. Et loq̃ris cũ eo: ⁊ pones ſmones in ore ſuo: ⁊ ꝟbũ meũ erit cũ ore tuo ⁊ cũ ore ei⁹: ⁊ docebo vos q̃d acturi eſtis. Loq̃turq; ipſe ꝑ te cũ pplo: et ipſe erit interpres tu⁹: ⁊ tu eris ei in principẽ. virgam quoq; hanc ſume in manu tua: in qua facturus es ſigna. Abijtq; moyſes ⁊ reuerſus eſt ad iethro ſoceruꝫ ſuũ: ⁊ dixit ei. Vadã nunc ⁊ reuertar ad fratres meos qui ſunt in egypto: ⁊ videbo ſi adhuc ipſi viuãt.

Pritiua chal.

אשד הוה
בעה מלל תמל
שוה
אמר הוה מלל
שלח גלה
חזא חדה
שוה אמר הוה
עבד תרגם הוה
רבב נסב תוב
חזא קום

© Biblioteca Nacional de España

וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ
שֻׁב מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים
הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל
הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ
לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל הַמֹּפְתִים
אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי
פַרְעֹה וַאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת לִבּוֹ וְלֹא
יְשַׁלַּח אֶת הָעָם׃ וְאָמַרְתָּ אֶל
פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי
יִשְׂרָאֵל׃ וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת
בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה
אָנֹכִי הֹרֵג אֶת בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ וַיְהִי
בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה
וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ׃ וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר
וַתִּכְרֹת אֶת עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע
לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים
אַתָּה לִי׃ וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה
חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה
הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר
הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לוֹ׃ וַיַּגֵּד מֹשֶׁה
לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל הָאֹתֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃

שָׁלֵם · מוּת · בָּקַשׁ · אִישׁ רָכַב · שׁוּב · נָטָה · יָלַךְ · יָפַת · שׂוּם עָשָׂה פָּנָה · חָזַק · שָׁלַח · עָבַד מָאֵן · הָיָה · לוּן פָּגַשׁ · בָּקַשׁ מוּת לָקַח · צוּר כָּרַת נָגַע · אָמַר · רָפָה · נָמַל · יָלַךְ · דָּבַר · נָשַׁק נָגַד

Cui ait iethro: Vade in pace. Dixit ergo dñs ad moyſen in madian. Vade & reuertere in egyptum. Mortui ſunt ei omnes qui q̃rebãt aĩam tuã. Tulit ergo moyſes vxorẽ ſuã & filios ſuos & impoſuit eos ſuper aſinũ: reuerſuſq; eſt in egyptum portans virgam dei in manu ſua. Dixitq; ei dominus reuertenti in egyptũ. Vide vt oĩa oſtenta que poſui in manu tua facias coram pharaõe. Ego indurabo cor eius: & non dimittet populũ. Diceſq; ad eum. Hec dicit dñs. Filius meus primogenitus Iſrael. Dixi tibi. Dimitte filiũ meũ: vt ſeruiat mihi: & noluiſti dimittere eũ. Ecce ego interficiã filiũ tuũ primogẽitũ. Cũq; eẽt in itinere in diuerſorio: occurrit ei dñs: & volebat occidere eũ. Tulit ilico ſephora acutiſſimã petrã: & circũcidit preputiũ filii ſui. Tetigitq; pedes ei⁹ & ait: Sponſus ſãguinũ tu mihi es. Et dimiſit eũ poſtq̃ dixerat: ſpõſus ſãguinũ tu mihi es ob circũciſionẽ. Dixitq; dñs ad aarõ. Vade in occurſũ moyſi in deſertũ. Qui p̃rexit obuiam ei in montem dei: & oſculatus eſt eũ. Narrauitq; moyſes aaron oĩa verba domini: pro quibus miſerat eum: & ſigna que mandauerat.

et dixit iethro moyſi: vade ſanus. poſt ãt Matt. 2. b.
καὶ εἶπεν ἰοθὸρ τῷ μωυσῇ, βάδιζε ὑγιαίνων. μετὰ δὲ
dies multos illos: mortu⁹ ẽ rex
τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βα
egypti. dixit ꝟo dñs ad moyſen in tra
σιλεὺς αἰγύπτου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν ἐν γῇ
madiã: vade: p̃ficiſcere in egyptũ. mortui ſunt
μαδιὰν, βάδιζε, ἄπελθε εἰς αἴγυπτον. τεθνήκασι
enĩ oẽs q̃rẽtes aĩaʒ tuã. accipiẽs
γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν σου. ἀναλαβὼν
ãt moyſes vxorẽ et filios: impo
δὲ μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, ἀνεβίβα
ſuit eos ſup ſubiugalia: ⁊ reuerſus ẽ in egy
σεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς αἴγυ
ptũ. accepit ãt moyſes ꝟgam quã a deo
πτον. ἔλαβε δὲ μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
in manu ſua. dixit ãt dñs ad moyſen: abeũte
ἐν χειρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, πορευομένου
te et reuertẽte in egyptũ: vide oĩa
σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς αἴγυπτον, ὅρα πάντα τὰ
portẽta: q̃ dedi in manu tua: facies ea co
τέρατα, ἃ ἔδωκα ἐν τῇ χειρί σου, ποιήσεις αὐτὰ ἐναν
ram pharaõe. ego ꝟo indurabo illius cor: et
τίον φαραώ. ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ
nõ dimittet ppl'm. tu ãt dices pharaõi: hec
οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν. σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ φαραώ, τάδε
dicit dñs: fili⁹ p̃mogenitus me⁹ iſrael. dixi ãt
λέγει κύριος, υἱὸς πρωτότοκός μου ἰσραήλ. εἶπα δὲ
tibi: dimitte ppl'm meũ: vt mihi ſeruiat. ſi
σοι, ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ. εἰ
q̃dẽ igit̃ nõ volueris dimittere ipſos: vide igr̃ ego D
μὲν οὖν μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς, ὅρα οὖν ἐγὼ
interficiã filiũ tuũ p̃mogenitũ. factũ ẽ ãt in via
ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ
in diuerſorio: occurrit illi angelus dñi. et
ἐν τῷ καταλύματι, συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου. καὶ
q̃rebat interficere illũ: et accipiens ſephora petrã: cir
ἐζήτει ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ λαβοῦσα σεπφώρα ψῆφον, περι
cũcidit preputiũ filij ſui. et p̃cidit ad
έτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς
pedes ſuos. et dixit: ſtetit ſanguis circũciſionis fi
πόδας αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παι
lij mei. et abijt ab eo angel⁹. q̃m dixit: ſtetit
δίου μου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἄγγελος. διότι εἶπεν, ἔστη
ſanguis circũciſionis filij mei. dixit ãt dñs ad aaron:
τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς ἀαρών,
abi in occurſum moyſi in deſertũ. et abijt:
πορεύθητι εἰς συνάντησιν μωυσῇ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη,
et obuiauit illi in mõte dei: et oſculati ſũt ad
καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλ
inuicẽ. et narrauit moyſes aaron: oẽs ſermones dñi:
λήλους. καὶ ἀνήγγειλε μωυσῆς ἀαρών, πάντας τοὺς λόγους κυρίου,
q̃s miſit ad eũ: et oĩa ſigna q̃ mãdauit
οὓς ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν, καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο

Pritiua chal.

מוּת בְּעָה קְטַל · אִנְתְּ רְכַב עֲבַד · נְסַב תְּקַף תּוּב · חֲזָא יְהַב שְׁוָה · תְּקַף שְׁלַח אֲמַר · הֲלַךְ · בִּית · לְאַךְ בְּעָה קְטַל · יְהַב נְחַת · חוּב · דְּבַר גְּלָה חֲזָה · אוֹת

Interp. chal.

Dixitq; iethro ad moyſen. Vade in pace. Dixitq; dñs ad moyſen in madian. Vade reuertere in egyptũ: q2 mortui ſunt oẽs viri qui querebãt interficere te. Et tulit moyſes vxorẽ ſuã ⁊ filios ſuos: ⁊ impoſuit eos ſup aſinuʒ: ⁊ reuerſus eſt in terrã egypti. Et tulit moyſes virgaʒ: qua miracula fierent a facie dei in manu ſua. Dixitq; dñs ad moyſen. Cũ ieris vt reuetaris in egyptum: vide oĩa portenta que poſui in manu tua: et facies ea corã pharaone: et ego indurabo cor eius: ⁊ nõ dimittet ppl'm. Et dices ad pharaonẽ: hec dicit dñs. Filius meus p̃mogenitus me⁹ iſrael. Dixiq; tibi. Dimitte filiũ meũ: vt ſeruiat corã me in deſerto. Et ſi noles dimittere eum: ecce ego interficiã filiũ tuũ primogenitũ tuũ. Et factũ eſt cũ eſſet in via in diuerſorio occurrit ei angelus dñi: ⁊ querebat interficere eum. Tulitq; ſephora petrã: ⁊ circũcidit p̃putiũ filij ſui: et obtulit corã eo. et ait. Propter ſanguinẽ circũciſionis huius detur mihi ſponſus meus. ⁊ cuʒ dimiſiſſet eum: tunc dixit. niſi propter ſanguinem circũciſionis hui⁹: ɔdẽnat⁹ erat ad mortẽ ſponſus me⁹. Dixitq; dñs ad aarõ. Vade in occurſuʒ moyſi in deſertũ. Et abijt: ⁊ occurrit ei i monte vbi reuelata fuerat gloria dei: ⁊ oſculat⁹ eſt euʒ. Narrauitq; moyſes aaron oĩa verba dñi pro q̃bus miſit euʒ: ⁊ oĩa ſigna q̃ mandauerat ei.

Tranſla. Chal.

וַאֲמַר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה אִיזֵל לִשְׁלָם׃ וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה בְּמִדְיָן אִיזֵל תּוּב לְמִצְרַיִם אֲרֵי
מִיתוּ כָּל גּוּבְרַיָּא דְּבָעוֹ לְמִקְטְלָךְ׃ וּדְבַר מֹשֶׁה יָת אִתְּתֵיהּ וְיָת בְּנוֹהִי וְאַרְכְּבִינוּן עַל
חֲמָרָא וְתָב לְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם וּנְסֵיב מֹשֶׁה יָת חֻטְרָא דְּאִתְעֲבִידוּ בֵיהּ נִסִּין מִן קֳדָם יְיָ
בִּידֵיהּ׃ וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה בְּמֵיהֲכָךְ לְמֵיתַב לְמִצְרַיִם חֲזִי כָּל מוֹפְתַיָּא דְּשַׁוֵּיתִי בִידָךְ
וְתַעְבְּדִינוּן קֳדָם פַּרְעֹה וַאֲנָא אֲתַקֵּיף יָת לִבֵּיהּ וְלָא יְשַׁלַּח יָת עַמָּא׃ וְתֵימַר לְפַרְעֹה
כִּדְנַן אֲמַר יְיָ בְּרִי בוּכְרִי יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲמָרִית לָךְ שַׁלַּח יָת בְּרִי וְיִפְלְחוּן קֳדָמַי וְאִם סָרֵיב
אַתְּ לְשַׁלָּחוּתֵיהּ הָא אֲנָא קָטֵיל יָת בְּרָךְ בּוּכְרָךְ׃ וַהֲוָה בְּאָרְחָא בְּבֵית מְבָתָא וְעָרַע בֵּיהּ
מַלְאֲכָא דַּיְיָ וּבְעָא לְמִקְטְלֵיהּ׃ וּנְסֵיבַת צִפֹּרָה טִנָּרָא וּגְזָרַת יָת עָרְלַת בְּרַהּ וְקָרֵיבַת
לִקְדָמוֹהִי וַאֲמָרַת בִּדְמָא דִמְהוּלְתָּא הָדֵין אִתְיְהַב חַתְנָא לִי׃ וְנָח מִינֵּיהּ בְּכֵן אֲמָרַת
אִלּוּלֵי דְמָא דִמְהוּלְתָּא הָדֵין אִתְחַיַּב חַתְנָא קְטוֹל׃ וַאֲמַר יְיָ לְאַהֲרֹן אִיזֵיל לִקְדָמוּת
מֹשֶׁה לְמַדְבְּרָא וַאֲזַל וְעָרְעֵיהּ בְּטוּרָא דְּאִתְגְּלִי עֲלוֹהִי יְקָרָא דַּיְיָ וְנַשֵּׁיק לֵיהּ׃ וְחַוִּי
מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן יָת כָּל פִּתְגָּמַיָּא דַּיְיָ דְּשַׁלְחֵיהּ וְיָת כָּל אָתַיָּא דְּפַקְדֵיהּ׃

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp.latina.

el. abijt āt moyſes ⁊ aaron: ⁊ cōgregauerūt
αὐτῷ. ἐπορεύθη δὲ μωυσῆς καὶ ἀαρών, καὶ συνήγαγον
ſeniores filiorū iſrael. et locutus ē aarō
τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησεν ἀαρὼν
omnia verba: q̄ locut⁹ ē deus ad moyſen. et
πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς μωυσῆν. καὶ
fecit ſigna corā populo. et credidit
ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ. καὶ ἐπίστευσεν
populus ⁊ letat⁹ ē: ꝙ viſitauit dn̄s filios
ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ κύριος τοὺς υἱοὺς
iſrael: ⁊ ꝙ vidit eoꝝ tribulationē. inclinatus āt po
ἰσραήλ, καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κύψας δὲ ὁ λα
pulus adorauerūt.
ὸς προσεκύνησαν. Ca. 5.

A Et poſt hec ingreſſus ē moyſes et aaron
καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε μωυσῆς καὶ ἀαρὼν
ad pharaonē: ⁊ dixerūt ei: hec dicit dn̄s de⁹
πρὸς φαραώ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, τάδε λέγει κς ὁ θεὸς
iſrael. dimitte populū meū: vt feſtū agāt
ἰσραήλ. ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα ἑορτάσωσι
in deſerto. ⁊ dixit pharao: qs eſt: cui⁹ audiā
ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶπε φαραώ, τίς ἐστίν, οὗ εἰσακούσο
vocē ei⁹: vt dimittā filios iſra
μαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς ἰσρα
el? nō noui dn̄m: et iſrael nō dimittā.
ήλ; οὐκ οἶδα τὸν κν, καὶ τὸν ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστελῶ.
et dicūt ei: de⁹ hebreorū vocauit
καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων προσκέκληται
nos. ibimus igr̄ viā triū dierū in
ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν
deſertū: vt ſacrificem⁹ deo nr̄o: ne forte occur
ἔρημον, ὅπως θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, μήποτε συ-
rat nobis mors vel cedes. et dixit eis rex
ναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς βα
egypti: cur moyſes et aaron auertitis
σιλεὺς αἰγύπτου, ἵνα τί μωυσῆ καὶ ἀαρὼν διαστρέφετε
populū ab operib⁹: recedite vnuſqſq; vrm
τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθετε ἕκαστος ὑμῶν
ad opa ſua. ⁊ dixit pharao: ecce nunc
πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ εἶπεν φαραώ, ἰδοὺ νῦν
multiplicat popul⁹ tre: nō igr̄ ceſſare faciam⁹
πολυπληθεῖ ὁ λαὸς τῆς γῆς, μὴ οὖν καταπαύσω
eos ab opib⁹. p̄cepit āt pharao
μεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων. συνέταξε δὲ φαραὼ
p̄fectis opeꝝ populi et ſcribis
τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦ-
dicēs: nō ampli⁹ adijcietis dare ſtipulā
σι, λέγων, οὐκ ἔτι προσθήσετε διδόναι ἄχυρον
populo in laterificiū: ſicut heri et
τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν, καθάπερ ἐχθὲς καὶ
tertia die. ipſi vadant et colligāt
τρίτην ἡμέραν. αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέ
ſibi ſtipulas
B τωσαν ἑαυτοῖς τὰ ἄχυρα,

Trāſla.B.Hiero.

[b]Veneruntq; ſimul: [c]& cō gregauerunt [g]cunctos [h]ſeniores [i]filiorum [k]iſrael. [l]Locutuſq; eſt [m]aaron [o]omnia [p]verba [q]que [r]dixerat [s]dominus [t]ad [u]moyſen: [x]& fecit [y]ſigna [z]coram [a]populo: [b]& credidit [c]populus. [D]Audieruntq; [e]ꝙ [f]viſitaſſet [g]dn̄s [i]filios [k]iſrael: [l]& ꝙ [m]reſpexiſſet [o]afflictionē illorū [p]& pni [q]adorauerunt. Ca.5.

Poſt hec [b]īgreſſi ſūt [c]moyſes [D]& aarō: [e]& dixerunt [g]pharaōi. [h]Hec [i]dicit [k]dominus [l]deus [m]iſrael. [n]Dimitte [p]populū meū [q]vt ſacrificet [r]mihi [s]in deſerto. [t]At ille rn̄dit. [x]Quis eſt [y]dominus: [z]vt [a]audiam [b]vocem eius: [c]& dimittam [e]iſrael? [f]Neſcio [i]dn̄m: [k]& [m]iſrael [n]non [o]dimittam. [p]Dixeruntq;. [q]Deus [r]hebreorum [s]vocauit [t]nos: vt [u]eamus [r]viam [z]trium [a]dierum [b]in ſolitudinem: [c]& ſacrificemus [D]domino [e]deo nr̄o: [f]ne forte [g]accidat nobis [h]peſtis [i]aut [k]gladius. [l]Ait [m]ad eos [n]rex [o]egypti. [p]Quare [q]moyſes [r]& Aaron [s]ſolicitatis [u]populū [x]ab operibus ſuis? [y]Ite [z]ad onera veſtra. [a]Dixitq; [b]pharao. [D]Multus eſt [f]populus [g]terre. Videtis ꝙ turba ſuccreuerit: quāto magis [h]ſi dederitis [i]eis [h]requiē [k]ab opibus. [l]Precepit ergo [n]in die [o]illo [q]p̄fectis operū [s]& [t]exactoribus [r]ppl'i [u]dicēs: [x]Nequaquā [y]vltra [z]dabitis [a]paleas [b]ppl'o [c]ad cōficiēdos [D]lateres [e]ſicut prius: ſed [g]ipſi [h]vadant [i]& colligāt [l]ſtipulas:

Tex.Heb. Exo. Ca.v.

וילך משה ואהרן ויאספו את כל
זקני בני ישראל׃ וידבר אהרן
את כל הדברים אשר דבר יהוה
אל משה ויעש האתת לעיני
העם׃ ויאמן העם וישמעו כי פקד
יהוה את בני ישראל וכי ראה
את ענים ויקדו וישתחוו׃
ואחר באו משה ואהרן ויאמרו
אל פרעה כה אמר יהוה אלהי
ישראל שלח את עמי ויחגו לי
במדבר׃ ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמע בקלו לשלח את
ישראל לא ידעתי את יהוה וגם
את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו
אלהי העברים נקרא עלינו נלכה
נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו
בדבר או בחרב׃ ויאמר אלהם
מלך מצרים למה משה ואהרן
תפריעו את העם ממעשיו לכו
לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן רבים
עתה עם הארץ והשבתם אתם
מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא
את הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר׃ לא תאספון לתת תבן לעם
ללבן הלבנים כתמול שלשם
הם ילכו וקששו להם תבן׃

Priūtiua heb.

אסף
דבר
עשה
אמן שמע
ענה קדד שחה
Cap.v.
בוא
חגג
קול
קרא ילך
יום דבר
זבח פגע
פרע עשה ילך
רבה
שבת
צוה
יסף נתן
תמל

Tranſla.Chal.

ואזל משה ואהרן וכנשו ית כל סבי בני ישראל׃ ומליל אהרן ית כל פתגמיא
דמליל יי למשה ועבד אתיא לעיני עמא׃ והימין עמא ושמעו ארי דכיר יי ית בני
ישראל וארי גלי קדמוהי ית שעבודהון וכרעו וסגידו׃ Ca.v. ובתר כן
עלו משה ואהרן ואמרו לפרעה כדנן אמר יי אלהא דישראל שלח ית עמי ויחגון
קדמי במדברא׃ ואמר פרעה שמא דיי לא אתגלי לי דאקביל במימריה לשלחא
ית ישראל לא אתגלי לי שמא דיי ואף ית ישראל לא אשלח׃ ואמרו אלהא
דיהודאי אתקרי עלנא נזיל כען מהלך תלתא יומין במדברא ונדבח קדם יי
אלהנא דילמא יערעיננא במותא או בקטול׃ ואמר להון מלכא דמצרים למה משה
ואהרן תבטלון ית עמא מעבידתהון איזילו לפולחנכון׃ ואמר פרעה הא מסגיאין
כען עמא דארעא ותבטלון יתהון מפולחנהון׃ ופקיד פרעה ביומא ההוא ית שלטוני
עמא וית סרכוהי למימר׃ לא תוספון למיתן תיבנא לעמא למרמי לבנין כמאתמלי
ומדקדמוהי אינון יזלון ויגבבון להון תיבנא׃

Interp.chal.

Et abijt moyſes ⁊ aaron: ⁊ cōgregauerunt omnes ſeniores filioꝝ iſrael: ⁊ locutus eſt aaron omnia verba que locutus fuerat dominus ad moyſen: ⁊ fecit ſigna coram populo. Et credidit populus: et audierunt ꝙ recordatus fuiſſet dominus filiorum iſrael: ⁊ ꝙ nota eſſet coram eo afflictio eoꝝ. Et incuruati ſunt: ⁊ adorauerunt. Cap. 5.

Et poſt hec ingreſſi ſunt moyſes ⁊ aaron ⁊ dixerūt ad pharaonē. hec dicit dn̄s deus iſrael. Dimitte populū meū vt ſacrificent coraꝫ me in deſerto. Et dixit pharao. Nomen dn̄i non eſt reuelatū mihi: vt obediam verbo eius ⁊ vt dimittā iſrael. non eſt reuelatū mihi nomen dn̄i: iſrael quoq; non dimittam. Dixeruntq; deus iudeorum inuocatus eſt ſuper nos: eamus nunc viam trium dierum in ſolitudinem: et ſacrificemus coram dn̄o deo noſtro: ne forte accidat nobis mors aut occiſio. Dixitq; eis rex egypti. Ut quid moyſes ⁊ aaron ceſſare facitis populū ab operibus ſuis? ite ad ſeruitutē veſtram. Dixitq; pharao. Ecce nunc multus eſt populus terre: et ceſſare facitis eos ab operibus ſuis. Et precepit pharao in die illo prefectis populi ⁊ exactoribus eius: dicēs. Nolite dare vltra paleas populo: vt conficiant lateres ſicut heri et nudius tertius. Ipſi vadant: ⁊ colligāt ſibi paleas.

Priūtiua chal.

שוב
עול חגג
גלה קבל אמר
שלח
ידה קרא אזל
הלך דבר דבח
ערע במל עבד
אמר
יסף נתן רמה
תמל אזל נבב

תכן — וְאֶת מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם
עשה תמל שום — עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ
גרע רפה — עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים
הֵם עַל כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר
ילך זבח כבד — נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ תִּכְבַּד
עשה — הָעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ בָהּ
שעה — וְאַל יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר׃ וַיֵּצְאוּ
נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל
הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
ילך — אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ אַתֶּם לְכוּ
לקח מצא — קְחוּ לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי
גרע פוץ — אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃ וַיָּפֶץ
הָעָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם לְקֹשֵׁשׁ
אוץ — קַשׁ לַתֶּבֶן׃ וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים
כלה עשה — לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר יוֹם
היה נכה — בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן׃ וַיֻּכּוּ
שום — שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ
מדע — עֲלֵהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ
כלה תמל — לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹּן כִּתְמוֹל
בוא — שִׁלְשֹׁם גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם׃ וַיָּבֹאוּ
צעק — שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל
עשה — פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה
לַעֲבָדֶיךָ׃ תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ
וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה
נכה — עֲבָדֶיךָ מֻכִּים וְחָטָאת עַמֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר
רפה — נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל כֵּן אַתֶּם
ילך זבח — אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃

Trāſla. B. Hiero.

& menſuram laterum quā prius faciebant imponetis ſup eos: nec minuetis quicq̄. Vacant enī: & idcirco vociferātur dicentes. Eamus & ſacrificemus deo nr̄o. Opprimantur operibus: & expleant ea: vt nō acqeſcant verbis mendacibus. Igitur egreſſi prefecti opum & exactores ad populum dixerūt. Sic dicit pharao. Non do vobis paleas. Ite & colligite ſicubi inuenire poteritis: nec minuetur quicq̄ de ope veſtro. Diſperſuſq; eſt populus in omnē terrā egypti ad colligēdas paleas. Prefecti quoq; operū inſtabant dicentes. Complete opus veſtrum quottidie: vt prius facere ſolebatis: qn̄ dabantur vobis palee. Flagellatiq; ſūt: q̄ perāt opibus filiorū iſrael ab exactoribus pharaonis dicentibus. Quare non impleſtis mēſuram laterū ſicut prius: nec heri nec hodie. Veneruntq; prepoſiti filiorū iſrael: & vociferati ſunt ad pharaonē dicētes. cur ita agis contra ſeruos tuos? Palee non dantur nobis: & lateres ſimiliter imperantur. En famuli tui flagellis cedimur: & iniuſte agitur cō tra populū tuū. qui ait. Vacatis ocio: & idcirco dicitis. Eamus & ſacrificemus domino.

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina

et conſtructionē laterificij: quod ipſi faciūt
καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθουργίας, ἧς αὐτοὶ ποιοῦ-
p ſingulos dies: imponetis ipſis. nō aufere
σι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ἐπιβαλεῖτε αὐτοῖς. οὐκ ἀφε-
tis ab eis q̄cq̄. vacant .n. ppt̄ hoc cla
λεῖτε ἀπ᾽ αὐτῶν οὐδέν. σχολάζουσι γάρ. διὰ τοῦτο κέ-
mauerūt: dicentes: eamus: et ſacrificem⁹
κράγασι, λέγοντες, πορευθῶμεν, καὶ θύσωμεν τῷ
deo nr̄o. aggrauent̄ opa hoīm hoꝝ:
θεῷ ἡμῶν. βαρυνέσθωσαν τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων,
et curent hec: ꝛ nō curent
καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα, καὶ μὴ μεριμνάτωσαν
in v̄bis vanis. vrgebāt āt eos p̄fecti
ἐν λόγοις κενοῖς. κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶ-
operū: ꝛ ſcribe populi. et locuti ſūt ad
κται, καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ. καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν
populū: dicentes: hec dicit pharao: nō āpli⁹ do
λαόν, λέγοντες, τάδε λέγει φαραώ, οὐκ ἔτι δίδωμι
vobis paleas. ipſi vos euntes colligite vobis
ὑμῖν ἄχυρα. αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυ-
ipis paleas: vnde īueneritis. nō .n. aufert̄ a
τοῖς ἄχυρα, ὅθεν ἂν εὕρητε. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ
cōſtructiōe vr̄a q̄cq̄. ꝛ diſpſus ē popul⁹ ī tota
τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν. καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ
t̄ra egypti vt cōgregaret ſtipulā in paleas. at p̄
γῇ αἰγύπτου συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα. οἱ δὲ ἐρ-
fecti operū vrgebant ipſos: dicentes: cōplete
γοδιῶκται κατέσπευδον αὐτούς, λέγοντες, συντελεῖ-
opa pertinētia p diē: ſicut et
τε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ᾽ ἡμέραν, καθάπερ καὶ
q̄n palea dabat̄ vobis. ꝛ flagellati ſūt
ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν. καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ
ſcribe generis filiorū iſrael: cōſtitu-
γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν ἰσραήλ, οἱ καταστα-
ti ſup ipſos a prefectis pharaōis: di
θέντες ἐπ᾽ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ φαραώ, λέ-
centes q̄re nō cōpleuiſtis cōſtructiōes vr̄as
γοντες, διατί οὐ συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν
lateritij: ſicut et heri ꝛ tertia die:
τῆς πλινθείας, καθάπερ καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν,
ꝛ qd̄ hodie. ingredientes āt ſcribe
καὶ τὸ τῆς σήμερον. εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν
filiorū iſrael: exclamauerūt ad pharaonē: dicētes: q̄re
υἱῶν ἰσραήλ, κατεβόησαν πρὸς φαραώ, λέγοντες, ἵνα
ſic facis tuis ſeruis: palea nō da
τί οὕτω ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις, ἄχυρον οὐ δίδο-
tur ſeruis tuis: ꝛ lateritiū dicūt nobis:
ται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλινθείαν λέγουσιν ἡμῖν,
facite. ecce famuli tui flagellati ſūt. iniuria afficies
ποιεῖτε. ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μεμαστίγωνται. ἀδικήσεις
ergo populū tuū. et dixit eis: vacatis: ocioſi
οὖν τὸν λαόν σου. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, σχολάζετε, σχολασταί
eſtis. ppt̄ hoc dicitis: eamus: ſacrificem⁹ dn̄o
ἐστέ. διὰ τοῦτο λέγετε, πορευθῶμεν, θύσωμεν τῷ κυρίῳ

Transla. Chal.

ית סכום לבניא דאינון עבדין מאתמלי ומדקדמוהי תמנון עליהון לא תמנעון מניה
ארי בטלנין אינון על כן אינון צוחין למימר ניזיל נדבח קדם אלהנא׃ תתיקר
פולחנא על גובריא ויתעסקון בה ולא יתעסקון בפתגמין בטלין׃ ונפקו שלטוני עמא
וסרכוהי ואמרו לעמא למימר כדנן אמר פרעה לית אנא יהיב לכון תבנא׃ אתון
איזילו סיבו לכון תבנא מאתר דתשכחון ארי לא מתמנע מפולחנכון מדעם׃ ובדר
עמא בכל ארעא דמצרים לגבבא גילי לתבנא׃ ושלטוניא דחקין למימר אשלימו
עבידתכון פתגם יום ביומיה כמא דהויתון עבדין כד מתיהב לכון תבנא׃ ולקו סרכי
בני ישראל דמניאו עליהון שלטוני פרעה למימר מה דין לא אשלמתון גזירתכון
למרמי לבנין כמאתמלי ומדקדמוהי אף אתמלי אף יומא הדין׃ ואתו סרכי בני
ישראל וצוחו קדם פרעה למימר למה את עביד כדין לעבדך׃ תבנא לא מתיהב
לעבדך ולבניא אמרין לנא עבידו והא עבדך לקן וחטאן עליהון עמך׃ ואמר בטלנין
אתון בטלנין על כן אתון אמרין ניזיל נדבח קדם יי׃

Pritiua chal.

מנה מנע
אזל דבח יקר
עסק
שכח מנע
גלל שלם
הוה יהב לקה
מנה אמר
רמה תמל אתא
יהב
לקה
אזל דבח

Interp̄. chal.

et numerum laterum quē ipſi faciebant heri ꝛ nudius tertius imponetis ſuper eos: nec minuetis ab eo: quoniam ocioſi ſunt. propterea clamant dicentes. Eamus ꝛ ſacrificemus coram deo noſtro. aggrauetur opus ſuper viros: ꝛ occupentur in eo: ꝛ non occupentur in verbis ocioſis. Et egreſſi ſunt prefecti populi ꝛ exactores eius: ꝛ dixerunt populo. Hec dicit pharao: non ego dabo vobis paleas. Vos ite ꝛ tollite vobis paleas de loco in quo inueneritis: quoniā non minuetur quicq̄ de operibus veſtris. Et diſperſus eſt populus in omnem terram egypti ad colligendas ſtipulas ꝛ paleas. Prefecti autem inſtabant: dicentes. Implete opus veſtrum per ſingulos dies: ſicut faciebatis quando dabantur vobis palee. Percuſſiq; ſunt prepoſiti filiorum iſrael quos conſtituerant ſup eos prefecti pharaonis dicētes. quare non compleſtis numerum veſtrū: vt conficeretis lateres: ſicut nudiuſtertius: nec heri nec hodie. Et venerunt prefecti filiorum iſrael: ꝛ clamauerūt coram pharaone: dicentes. Quare ſic facis ſeruis tuis? palee non dantur ſeruis tuis: ꝛ dicunt nobis facite lateres. Et ecce ſerui tui percutiuntur: ꝛ peccat ſuper eos populus tuus. Et ait. Ocioſi eſtis ocioſi: idcirco vos dicitis eamus ꝛ ſacrificemus coram domino:

© Biblioteca Nacional de España

nr̃o. nūcigr̄ euntes laborate. nā palea vobis
ἡμῶν. νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε. τὸ γὰρ ἄχυρον ὑμῖν
nō dabit: et cōſtructionē lateritij redde
οὐ δοθήσεται, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἀποδώ
tis. videbātāt ſcribe filioꝝ iſrael ſeip
σετε. ἑώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἑαυ-
ſos in malis: dicentes: nō relinquetis a
τοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες, οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῆς
lateritio qđ ptinet ad diē. occurrerūt āt moyſi
πλινθείας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ. συνήντησαν δὲ μωυσῇ
D et aarō venientib⁹ in occurſum eis. exeūti
καὶ ἀαρὼν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς. ἐκπορευο
bus illis a pharaōe. ꝛ dixerūt eis: videat
μένων αὐτῶν ἀπὸ φαραώ. καὶ εἶπον αὐτοῖς, ἐπίδοι
deus vos ꝛ iudicet: ꝙ abominati eſtis odorē no
ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὀσμὴν ἡ-
ſtrū corā pharaōe: ꝛ corā ſeruis
μῶν ἐναντίον φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
ei⁹: vt det gladiū in man⁹ ei⁹: vt occi-
αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, τοῦ ἀπο-
dat nos. cōuerſus ē āt moyſes ad deū: ꝛ
κτεῖναι ἡμᾶς. ἐπέστρεψε δὲ μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν, καὶ
dixit: dn̄e: quare afflixiſti populū hūc: et cur
εἶπε, κύριε, διατί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ ἱνατί
miſiſti me. et ex quo ingreſſus ſum ad pha
ἀπέσταλκάς με. καὶ ἀφ' οὗ εἰσπεπόρευμαι πρὸς φα-
raonē vt loquerer i tuo nomine: afflixit pplm
ραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαὸν
hunc: ꝛ nō liberaſti populū tuū.
τοῦτον, καὶ οὐκ ἐῤῥύσω τὸν λαόν σου. Ca. 6.

A Et dixit dn̄s ad moyſen: iā videbis q̄
καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν, ἤδη ὄψει ἃ
faciā pharaōi. in .n. manu valida dimit
ποιήσω τῷ φαραώ. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαπο
tet eos: et in brachio excelſo eijciet
στελεῖ αὐτούς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ
eos de terra ſua. locut⁹ ē āt de⁹
αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς
ad moyſen: et dixit ad eum: ego dn̄s.
πρὸς μωυσῆν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, ἐγὼ κύριος.
et apparui ad abraam ꝛ iſaac ꝛ iacob: de⁹
καὶ ὤφθην πρὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, θεὸς
exiſ eoꝝ. et nomē meū dn̄s nō manifeſtaui
ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομά μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα
eis. et cōſtitui fedus meū cū eis:
αὐτοῖς. καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτούς,
vt darē eis terrā chananeoꝝ: terrā
ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν χαναναίων, τὴν γῆν
quā habitauerūt. in q̄ ꝛ habitauerūt in ea.
ἣν παρῳκήκασιν. ἐν ᾗ καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς.
ꝛ ego audiui gemitū filioꝝ
καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν

Ite ergo & operamini. Palee non dabuntur vobis: & reddetis cōſuetū numerū laterum. Videbātq; ſe prepoſiti filiorum iſrael in malū: eo ꝙ diceretur eis: nō minuetur quicq̄ opis de lateribus p ſingulos dies. Occurreruntq; moyſi & aarō q ſtabāt ex aduerſo egrediētes a pharaone: & dixerūt ad eos. Videat dn̄s & iudicet: quoniā fetere feciſtis odorem noſtrū corā pharaōe & ſeruis eius: & prebuiſtis ei gladiū: vt occideret nos. Reuerſuſq; eſt moyſes ad dn̄m & ait. Dn̄e cur afflixiſti populum iſtum? Quare miſiſti me? Ex eo enim quo ingreſſus ſum ad pharaonē: vt loquerer ex noīe tuo: afflixit pplm tuū: & non liberaſti eos.

Ca. 6.

Dixitq; dominus ad moyſen. Nūc videbis: que facturus ſum pharaoni. Per manum ei forte dimittet eos: & in manu robuſta eijciet illos de terra ſua. Locutuſq; eſt deus ad moyſen dicens. Ego dominus qui apparui abraam iſaac & iacob in deo oīpotente: & nomen meū adonai non indicaui eis. Pepigiq; fedus cū eis: vt darem eis terrā chanaan: terrā peregrinatōis eorum in qua fuerūt aduene. Ego audiui gemitum filiorum

ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן | נתן
לכם ותכן לבנים תתנו׃ ויראו | ראה
שטרי בני ישראל אתם ברע | רוע
לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר | גרע
יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת | פגע
אהרן נצבים לקראתם בצאתם | נצב יצא
מאת פרעה׃ ויאמרו אלהם ירא | ראה
יהוה עליכם וישפט אשר | שפט
הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה | באש
ובעיני עבדיו לתת חרב בידם | נתן
להרגנו׃ וישב משה אל יהוה | שוב
ויאמר אדני למה הרעתה לעם | רוע
הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי | בוא
אל פרעה לדבר בשמך הרע
לעם הזה והצל לא הצלת את | נצל
עמך׃ ויאמר יהוה אל | Cap. vi.
משה עתה תראה אשר אעשה | ראה עשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם | שלח
וביד חזקה יגרשם מארצו׃ וידבר | גרש דבר
אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יהוה׃ וארא אל אברהם אל | ראה
יצחק ואל יעקב באל שדי | שדד
ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ | ידע
וגם הקמתי את בריתי אתם | קום ברת
לתת להם את ארץ כנען את | נתן
ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ | גור
וגם אני שמעתי את נאקת בני

Tranſla. Chal.

וכען איזילו פלחו ותיבנא לא מתיהב לכון וסכום לבניא תתנון׃ וחזו סרכי בני
ישראל יתהון בביש למימר לא תמנעון מלבניכון פתגם יום ביומיה׃ וערעו ית משה
וית אהרן קיימין לקדמותהון במפקהון מלות פרעה׃ ואמרו להון יתגלי ייי עליכון
ויתפרע דאבאשתון ית ריחנא בעיני פרעה ובעיני עבדוהי למיתן חרבא בידיהון
למקטלנא׃ ותב משה קדם ייי ואמר ייי למה אבאשתא לעמא הדין למה דנן
שלחתני׃ ומעידן דעלית לות פרעה למללא בשמך אתבאש לעמא הדין ושיזבא לא
שיזבתא ית עמך׃ Ca. vj. ואמר ייי למשה כען תחזי דאעביד לפרעה
ארי בידא תקיפא ישלחינון ובידא תקיפא יתרכינון מארעיה׃ ומליל ייי עם משה
ואמר ליה אנא ייי׃ ואתגליתי לאברהם ליצחק וליעקב באל שדי ושמי ייי לא
אודעית להון׃ ואף אקימית ית קימי עמהון למיתן להון ית ארעא דכנען ית ארע
תותבותהון דאיתותבו בה׃ ואף קדמי שמיע ית קבילת בני

Interp. chal.

et nūc ite ꝛ operamini: ꝛ palee nō dabunt vobis: ꝛ ſūmam laterum reddetis. Uidebātq; ſe prefecti filioꝝ iſrael in malū: eo ꝙ diceretur eis nō minuatis quicq̄ de lateribus veſtris per ſingulos dies: occurrerūtq; moyſi ꝛ aaron: qui ſtabant in cōſpectu eoꝝ cum egrederētur a pharaōe: dixerūtq; eis. Appareat dn̄s ſup vos ꝛ vindictā ſumat: eo ꝙ fetere feciſtis odorē nr̄m in oculis pharaonis ꝛ in oculis ſeruoꝝ eius: vt daretis gladiū in manib⁹ ſuis: vt occiderēt nos. Et reuerſus eſt moyſes corā dn̄o: ꝛ ait. Dn̄e quare malefeciſti huic pplo? vt qđ miſiſti me? et ex eo tpe quo ingreſſus ſū ad pharaonē vt loq̄rer i noīe tuo: malefecit populo huic: ꝛ liberans nō liberaſti populū tuū. Ca. 6.

Dixitq; dn̄s ad moyſen. Nunc videbis qđ facturus ſum pharaoni: qm̄ per manū fortē dimittet eos: ꝛ per manū validā eijciet eos de terra ſua. Locutuſq; eſt dn̄s cū moyſe: ꝛ dixit ei. Ego dn̄s. Reuelatuſq; fui abrahe iſaac ꝛ iacob in deo oīpotenti: ꝛ nomen meū Adonai nō indicaui eis. et etiā ſtatui pactū meū cum eis: vt darem eis terrā chanaā: terrā peregrinationis eorum in qua peregrinati ſunt. Et in conſpectu meo auditus eſt clamor filiorum

Priītiua chal.
נתן חזא
אמר מנע
קום נפק גלה
כבע באש נתן
קטל תוב
עול
חזא עבד
שלח תרך
גלה שדד
ידע קום
תוב

© Biblioteca Nacional de España

עבד | יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים
זכר | אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי: לָכֵן אֱמֹר
יצא | לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם
יי נצל | וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם
זרע נטה | וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם
היה | לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
יצא | הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת
בוא | מִצְרָיִם: וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ
נתן | אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי
ירש דבר | אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ
וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
בוא | מֹשֶׁה לֵּאמֹר: בֹּא דַבֵּר אֶל פַּרְעֹה
שלח | מֶלֶךְ מִצְרָיִם וִישַׁלַּח אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
פנה | לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי
שפה | פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם: וַיְדַבֵּר
צוה | יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ
יי יצא | מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֵלֶּה

israel: quo egiptii op-
presſerunt
eos: & recordatus ſum
pacti mei. Ideo dic
filiis iſrael. ego domi-
nus qui educam
vos de ergaſtulo egy-
ptiorū:
& eruam de ſeruitute:
ac redimam in brachio
excelſo
& iudiciis magnis: &
aſſumam vos
mihi in populum: & e
ro veſter deus.
Et ſcietis quia ego ſū
dominus deus veſter:
qui eduxerim vos de
ergaſtulo
egyptiorū: & induxe
rim vos in terram ſup
quā leuaui manū meā:
vt darem eam
abraam iſaac & iacob.
daboq́ʒ
illam poſſidendā vobis
ego dn̄s. Narrauit er-
go moyſes omnia filiiſ
iſrael: qui non
acquieuerunt ei ꝓpter
anguſtiam ſpiritus
& opus duriſſimū. Lo
cutuſq́ʒ eſt dominus ad
moyſen dicens. Ingre
dere & loquere ad pha
raonē regē egypti: vt
dimittat filios
iſrael de terra ſua. Reſ-
pondit moyſes
coram dn̄o. Ecce filii
iſrael
non audiunt me: &
quomodo audiet
pharao: p̄ſertim cū in-
circunciſus ſim labiis.
locutuſq́ʒ eſt dn̄s ad
moyſen & aarō: & de
dit mādatū ad filios iſ-
rael & ad pharaonē re-
gē egypti: vt educerēt
filios
iſrael de terra egypti.
Iſti ſunt

iſrael. que egyptij in ſeruitutē redegerāt eos.
ἰσραήλ. ἃ οἱ αἰγύπτιοι κατεδουλοῦντο αὐτούς.
et recordatꝰ ſū federis mei. vade: loq̄re
καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης μου. βάδιζε, εἰπὸν τοῖς
filijs iſrael: dicens: ego dn̄s: et educā vos
υἱοῖς ἰσραήλ, λέγων, ἐγὼ κύριος, καὶ ἐξάξω ὑμᾶς
a ſeruitute egyptiorū. ⁊ liberabo vos
ἀπὸ δουλείας τῶν αἰγυπτίων. καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς
de potētia eoꝝ: ⁊ redimā vos
ἐκ τῆς δυναστείας αὐτῶν, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς
in brachio excelſo: ⁊ iudicio magno. et ac-
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ κρίσει μεγάλῃ. καὶ λή-
cipiā vos mihi ipſi in ppl̄m. et ero veſter
ψομαι ὑμᾶς ἐμαυτῷ εἰς λαόν. καὶ ἔσομαι ὑμῶν
deꝰ. et cognoſcetis: ꝙ ego dn̄s deꝰ veſter:
θεός. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν,
educēs vos de potentia egy
ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς δυναστείας τῶν αἰ-
ptiorū. et adducā vos in terrā: i quā
γυπτίων. καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, ἐφ᾽ ἣν
extendi manū meā: vt darē eā abra-
ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ ἀβρα-
am et iſaac et iacob. et da-
ὰμ καὶ τῷ ἰσαὰκ καὶ τῷ ἰακώβ. καὶ δώ-
bo eam vobis in ſorte. ego dn̄s. locutꝰ ē
σω αὐτὴν ὑμῖν ἐν κλήρῳ. ἐγὼ κύριος. ἐλάλησε
āt moyſes ſic filiis iſrael: et nō audi
δὲ μωυσῆς οὕτως τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, καὶ οὐκ εἰσή-
uerūt moyſē pre puſillanimitate: et pre
κουσαν μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ
operibꝰ duris. ait āt dn̄s ad
τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς
moyſen: dicens: ingredere: loquere ad pha-
μωυσῆν, λέγων, εἴσελθε, λάλησον πρὸς φαρα-
raonē regē egypti: vt dimittat fili
ὼ βασιλέα αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱ-
os iſrael de terra: ſua: locutꝰ ē āt moy
οὺς ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς, αὐτοῦ, ἐλάλησε δὲ μωυ-
ſes corā dn̄o: dicēs: ecce filij iſra-
σῆς ἔναντι κυρίου, λέγων, ἰδοὺ οἱ υἱοὶ ἰσρα-
el nō audiuerūt me: et quō pharao au
ὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ πῶς φαραὼ εἰ-
diet me: ego āt balbꝰ ſū. dixit
σακούσεταί μου, ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. εἶπε
āt dn̄s ad moyſen et aaron: et man
δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν καὶ ἀαρών, καὶ συνέ-
dauit eis ad pharaonē regem egy
ταξεν αὐτοῖς πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύ-
pti: vt educat filios iſrael de
πτου, ἵνα ἐξαγάγῃ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ τῆς
terra egypti. et hi
γῆς αἰγύπτου. καὶ οὗτοι B

Pͥmitiua chal.

פלח קום
נפק שזב פרק
רמם דון רבב
קרב הוה ידע
נפק עול קום
אמר נתן
הוה משה אמר
שלח
קבל מלל
נפק
אל

Interp̄. chal.

iſrael: eo ꝙ egyptij ſeruire faciunt eos: ⁊ recordatus ſum pacti mei. Ideo dic filijs iſrael: ego dominus. et educā vos de medio tribulationis ſeruitutis egyptiorum. et liberabo vos de ſeruitute eoꝝ: et redimā vos in brachio excelſo et iudicijs magnis. Et applicabo vos coram me in populū: ⁊ ero vobis in deū: ⁊ ſcietis quia ego dn̄s deus veſter: qui eduxi vos de medio tribulationis ſeruitutis egyptioꝝ. et inducā vos in terram: pro qua iuraui in verbū meū: vt darē eam abrahe iſaac ⁊ iacob: ⁊ dabo eaʒ vobis in hereditatē: ego dn̄s. Locutuſq́ʒ eſt moyſes filijs iſrael: ⁊ nō acquieuerunt moyſi propter anguſtiā ſpiritus ⁊ duram ſeruitutem que erat ſuper eos. Locutuſq́ʒ eſt dominus cuʒ moyſe: dicens. Ingredere loquere cum pharaone re rege egypti: vt mittat filios iſrael de t̄ra ſua. Et locutus eſt moyſes coram domino: dicēs. Ecce filij iſrael non acquieuerūt mihi. quomodo ergo acquieſcet mihi pharao: ⁊ ego ſum grauis loquele. Locutuſq́ʒ eſt dominus cū moyſe ⁊ cum aaron: et dedit eis mandatum ad filios iſrael ⁊ ad pharonem regem egypti: vt educerent filios iſrael de terra egypti. Iſti ſunt

Tranſla. Chal.

יִשְׂרָאֵל דְּמִצְרָאֵי מַפְלְחִין בְּהוֹן וּדְכִירְנָא יָת קְיָמִי: בְּכֵין אֵימַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָא יְיָ
וְאַפֵּיק יַתְכוֹן מִגּוֹ דְחוֹק פּוּלְחַן מִצְרָאֵי וְאֵשֵׁיזֵיב יַתְכוֹן מִפּוּלְחָנְהוֹן וְאֶפְרוֹק יַתְכוֹן
בִּדְרָעָא מְרַמְמָא וּבְדִינִין רַבְרְבִין: וְאֶקָרֵיב יַתְכוֹן קֳדָמַי לְעַם וְאֶהְוֵא לְכוֹן לֶאֱלָהָא
וְתִדְּעוּן אֲרֵי אֲנָא יְיָ אֱלָהֲכוֹן דְּאַפֵּיקִית יַתְכוֹן מִגּוֹ דְחוֹק פּוּלְחַן מִצְרָאֵי: וְאַעֵיל יַתְכוֹן
לְאַרְעָא דְּקַיֵּימִית בְּמֵימְרִי לְמִיתַּן יָתַהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְאֶתֵּין יָתַהּ לְכוֹן
יְרוּתָא אֲנָא יְיָ: וּמַלֵּיל מֹשֶׁה כֵּן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָא קַבִּילוּ מִן מֹשֶׁה מֵעָאִיק רוּחָא
וּמִפּוּלְחָנָא דַּהֲוָת קַשְׁיָא עֲלֵיהוֹן: וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: עוּל מַלֵּיל עִם פַּרְעֹה
מַלְכָּא דְמִצְרַיִם וִישַׁלַּח יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעֵיהּ: וּמַלֵּיל מֹשֶׁה קֳדָם יְיָ לְמֵימַר הָא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָא קַבִּילוּ מִנִּי וְאֵכְדֵין יְקַבֵּיל מִנִּי פַּרְעֹה וַאֲנָא יַקִּיר מַמְלָל: וּמַלֵּיל יְיָ
עִם מֹשֶׁה וְעִם אַהֲרֹן וּפַקֵּדִינוּן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְוָת פַּרְעֹה מַלְכָּא דְמִצְרַיִם לְאַפָּקָא
יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם: אִילֵּין

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

C principes domoꝝ familiaꝝ eoꝝ. filij rubē
οἱ ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν. υἱοὶ ῥουβὴν
Gen. 46.b. primogeniti iſrael: enoch: ⁊ phallu: eſrom
Nūeri. πρωτοτόκου ἰσραὴλ, ἐνὼχ, καὶ φαλλοῦ, ἀσρὼμ
26.a. et charmi: hec cognatio ruben. ⁊ filij ſymeō:
1. Pa. καὶ χαρμί, αὕτη ἡ συγγένεια ῥουβήν. καὶ υἱοὶ συμεὼν,
5.b. iemuel: ⁊ iamin: ⁊ aod: ⁊ iachin: ⁊ ſear:
ἰεμουὴλ, καὶ ἰαμίν, καὶ ἀὼδ, καὶ ἰαχείν, καὶ σαάρ,
et ſaul q̄ ex phenīſſa. he familie
καὶ σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς φοινίσσης. αὗται αἱ πατριαὶ τῶν
filioꝝ ſymeō. et hec noīa filioꝝ
υἱῶν συμεῶν. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
leui per cognatiōes eoꝝ: gerſon: caath: ⁊
λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, γεδσὼν, καὰθ, καὶ
merari. ⁊ hi āni vite leui: cētū
μεραρεί. καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς λευὶ, ἑκατὸν
triginta ſeptē āni. ⁊ hi filij gerſon. lobeni.
τριακονταεπτὰ ἔτη. καὶ οὗτοι υἱοὶ γεδσών. λοβενί.
et ſemei. dom⁹ familiarū eoꝝ: et filij caath: am
1. Para. 23.a καὶ σεμεΐ. οἶκοι πατριῶν αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ καάθ, ἀ-
ram: et iſuar: et hebron: et oziel. et
βράμ, καὶ ἰσαάρ, καὶ χεβρών, καὶ ὀζιήλ. καὶ τὰ
āni vite caath cētū triginta tres āni. et
ἔτη τῆς ζωῆς καὰθ ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη. καὶ
filij merari: mooli: ⁊ muſi. he dom⁹ fami
υἱοὶ μεραρεῖ, μοολί, καὶ ὁμουσί. οὗτοι οἶκοι πα-
liarū leui: p̄ cognatiōes eoꝝ. et accepit
τριῶν λευί, κατὰ συγγενείας αὐτῶν. καὶ ἔλαβεν
Nūeri. 26. amrā iochabed filiā fratris
ἀβραμ τὴν ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
patris ſui ſibi in vxorē. et genuit
πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγέννησεν
ei et aaron et moyſen et mariā
αὐτῷ τόν τε ἀαρὼν καὶ μωυσῆν καὶ μαριὰμ τὴν
ſororē eorū. at āni vite amrā cen-
ἀδελφὴν αὐτῶν. τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς ἀμρὰμ ἑκα-
tū triginta ſeptē āni. et filij iſuar: chore:
τὸν τριακονταεπτὰ ἔτη. καὶ υἱοὶ ἰσαάρ, κορέ,
et naphcg: et zechri. et filij oziel: miſael: et
καὶ ναφέκ, καὶ ζεχρί. καὶ υἱοὶ ὀζιήλ, μισαήλ, καὶ
eliſaphan: et zechri. accepitāt aarō eliſa-
ἐλισαφὰν, καὶ ζεχρί. ἔλαβε δὲ ἀαρὼν τὴν ἐλισά-
D beth filiā aminadab ſororē naaſon ſibi
βεθ θυγατέρα ἀμιναδὰβ ἀδελφὴν ναασσὼν ἑαυτῷ
vxorē. et pepit ei ipmq̄ȝ nadab: et a-
γυναῖκα. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τόν τε ναδὰμ, καὶ ἀ-
biu: et eleazar: et ithamar. filij āt chore: aſer:
βιούδ, καὶ ἐλεάζαρ, καὶ ἰθάμαρ. υἱοὶ δὲ κορέ, ἀσείρ,
et elcana: et abiaſab. he gnatiōes chore.
καὶ ἐλκανά, καὶ ἀβιάσαρ. αὗται αἱ γενέσεις κορέ.
et eleazar aaron: accepit filiā phu-
καὶ ἐλεάζαρ ὁ τοῦ ἀαρών, ἔλαβε τὴν θυγατέρα φου-
tiel ſibi vxorē: et pepit
τιὴλ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν

Trāſla.B.Hiero.

principes domorū p̄ familias ſuas. Filii ruben primogeniti iſraelis: enoch & phallu eſron & charmi. He cognationes ruben. Filii ſymeon iamuel & iamin & ahod & iachin & ſaber & ſaul filius chananitidis. He progenies ſymeō. Et hec noīa filiorū leui p̄ cognatiōes ſuas: gerſon & caath & merari. Anni aūt vite leui fuerunt centum triginta ſeptē. Filii gerſon lobni & ſemei per cognationes ſuas. Filii caath amram & iſuar & hebron & oziel. Anni quoq̄ȝ vite caath centum triginta tres. filii merari mooli & muſi: He cognationes leui p̄ familias ſuas. Accepit aūt amrā vxorē iochabet patruelē ſuā: q̄ peperit ei aaron & moyſen & mariā. Fuerūtq̄ȝ anni vite amrā cētū triginta ſeptem. filii quoq̄ȝ iſuar: chore & napheg & zechri. filii quoq̄ȝ oziel miſael & eliſaphan & ſechri. Accepit autem aarō vxorem eliſabeth filiam aminadab ſororem naaſon: q̄ peperit ei nadab & abiu & eleazar & ithamar. filii quoq̄ȝ chore: aſer & helcana & abiaſaph. He ſunt cognationes choritarū. At vero eleazar filius Aarō accepit vxorē de filiabus phutiel: que peperit

Text.Heb.

רָאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן
בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרֹן
וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃ — שָׁפַח
וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד
וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃ וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן — יָלַד
וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע — שָׁנָה חָיָה
וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ בְּנֵי
גֵרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן
וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת שָׁלֹשׁ
וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ וּבְנֵי מְרָרִי
מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי
לְתֹלְדֹתָם׃ וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת יוֹכֶבֶד — לָקַח
דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אַהֲרֹן — דוד איש ילד
וְאֶת מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שֶׁבַע
וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ וּבְנֵי יִצְהָר
קֹרַח וָנֶפֶג וְזִכְרִי׃ וּבְנֵי עֻזִּיאֵל
מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי׃ וַיִּקַּח
אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע בַּת עַמִּינָדָב
אֲחוֹת נַחְשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ
אֶת נָדָב וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת אֶלְעָזָר
וְאֶת אִיתָמָר׃ וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר
וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
הַקָּרְחִי׃ וְאֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן לָקַח לוֹ
מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד

Trāſla.Chal.

רֵישֵׁי בֵּית אֲבָהָתְהוֹן בְּנֵי רְאוּבֵן בּוּכְרָא דְיִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי אִלֵּין
זַרְעִיַת רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאוֹהַד וְיָכִין וְצוֹחַר וְשָׁאוּל בַּר כְּנַעֲנֵיתָא
אִלֵּין זַרְעִיַת שִׁמְעוֹן׃ וְאִלֵּין שְׁמָהַת בְּנֵי לֵוִי לְתוּלְדָתְהוֹן גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי
לֵוִי מְאָה וּתְלָתִין וּשְׁבַע שְׁנִין׃ בְּנֵי גֵּרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי לְזַרְעִיָתְהוֹן׃ וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם
וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעוּזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת מְאָה וּתְלָתִין וּתְלַת שְׁנִין׃ וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי
וּמוּשִׁי אִלֵּין זַרְעִיַת לֵוִי לְתוּלְדָתְהוֹן׃ וּנְסֵיב עַמְרָם יָת יוֹכֶבֶד בַּת אֲחַת אֲבוּהִי לֵיהּ
לְאִנְתּוּ וִילֵידַת לֵיהּ יָת אַהֲרֹן וְיָת מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם מְאָה וּתְלָתִין וּשְׁבַע שְׁנִין׃
וּבְנֵי יִצְהָר קֹרַח וְנֶפֶג וְזִכְרִי׃ וּבְנֵי עוּזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי׃ וּנְסֵיב אַהֲרֹן יָת
אֱלִישֶׁבַע בַּת עַמִּינָדָב אֲחָתֵיהּ דְנַחְשׁוֹן לֵיהּ לְאִנְתּוּ וִילֵידַת לֵיהּ יָת נָדָב וְיָת אֲבִיהוּא יָת
אֶלְעָזָר וְיָת אִיתָמָר׃ וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף אִלֵּין זַרְעִיַת קֹרַח׃ וְאֶלְעָזָר
בַּר אַהֲרֹן נְסֵיב לֵיהּ מִבְּנַת פּוּטִיאֵל לֵיהּ לְאִנְתּוּ וִילֵידַת

Interp̄.chal.

principes domus patrū ſuoꝝ. filij rubē primogeniti iſrael: enoch: ⁊ phallu: eſron ⁊ charmi. He cognationes ruben. Filij aūt ſymeō: iamuel: ⁊ iamin: ⁊ ahod: et iachin ⁊ ſaher: ⁊ ſaul fili⁹ chananitidis. He cognationes ſymeō. Et hec noīa filioꝝ leui p̄ cognationes ſuas: gerſon: ⁊ caath: ⁊ merari. Anni aūt vite leui fuerunt centū triginta ſeptē. Filij autē gerſon: lobni et ſemei per cognationes ſuas. Filij aūt caath: amram et iſaar: ⁊ hebron: et oziel. Anni aūt vite caath centū ⁊ triginta ⁊ tres anni. Filij aūt merari: mooli ⁊ muſi. He ſunt cognationes leui p̄ familias ſuas. Et accepit amrā iochebed filiam ſororis p̄ris ſui ſibi in vxorē: ⁊ pepit ei aaron ⁊ moyſen. Anni autē vite amram fuerunt centum ⁊ triginta ⁊ ſeptē anni. Filij autē iſaar: chore: ⁊ napheg: ⁊ zechri. Et filij oziel. Miſael: ⁊ heliſaphan ⁊ ſethri. Accepitq̄ȝ aarō ſibi heliſabce filiā aminadab ſororem naaſon in vxorē: et peperit ei nadab ⁊ abiu et eleazar ⁊ ithamar. Filij quoq̄ȝ chore: aſer: ⁊ elchana: ⁊ abiaſaph. He ſunt generatiōes chore. Eleazar autē filius aaron accepit ſibi de filiabus futiel vxorem: ⁊ peperit

Prĩtiua chal.
ראש
ילד שנה חיה
שנה חיה
אח

© Biblioteca Nacional de España

לָוָה שָׁפַח
יָצָא
דָּבַר
הָיָה
דָּבַר
שָׂפָה שָׁמַע
Cap.vij.
נָתַן
נָבָא
דָּבַר צָוָה
קָשָׁה
רָבָה אוֹת
יָפַת
שָׁמַע
יָצָא
נָטָה

לוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת
הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם: הוּא אַהֲרֹן
וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם
הוֹצִיאוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל צִבְאֹתָם: הֵם הַמְדַבְּרִים
אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם הוּא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
דַּבֵּר אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת
כָּל אֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֲרַל
שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
רְאֵה נְתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה
וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֶךָ: אַתָּה
תְדַבֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָּ וְאַהֲרֹן
אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ: וַאֲנִי אַקְשֶׁה
אֶת לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת אֹתֹתַי
וְאֶת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְלֹא
יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת
יָדִי בְּמִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת
צִבְאֹתַי אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים גְּדֹלִים: וְיָדְעוּ
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה בִּנְטֹתִי אֶת

ei phinees. Hi ſũt pri
cipes familiarum
leuiticarũ p cognatio-
nes ſuas. Iſte eſt aaron
& moyſes quibus pre
cepit dominus vt
educerent filios iſrael
de terra
egypti per turmas ſu-
as. Hi ſũt, qui loquũtur
ad pharaonẽ regẽ e-
gypti: vt educant
filios iſrael de egypto.
Iſte eſt
moyſes & aarõ in die q̃
locutus eſt dominus
ad moyſen in terra e-
gypti. Et locutus eſt
dñs ad moyſen dicẽs.
Ego dominus.
Loquere ad pharaonẽ
regem egypti:
omnia que loquor ti-
bi. Et ait
moyſes corã domino.
En incircunciſus
labiis ſum. Quõ audi-
et me pharao? Ca.7.
Dixitq; dominus ad
moyſen.
Ecce conſtitui te deum
pharaonis:
& aarõ frater tuus erit
propheta tuus. Tu
loqueris ei oĩa q̃ man-
do tibi: & ille
loquetur ad pharaonẽ
vt dimittat
filios iſrael d̃ terra ſua.
Sed ego indurabo
cor eius: & multiplica-
bo ſigna
& oſtenta mea in terra
egypti: & non
audiet vos. Immittãq;
manũ meã ſuper egyp
tum: & educam
exercitũ & populũ me
um filios iſrael de terra
egypti per iudicia ma
xima. Et ſcient
egyptii: quia ego ſum
dominus: qui extẽderim

el phinees. hi p̃ncipat9 familie leuitarũ:
ἀυτῶ τὸν φινεές. ἀυται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς λευιτῶν,
per gñatiões eorũ. hic aaron ⁊ moyſes:
κατὰ γενέσεις ἀυτῶν. ὅυτος ἀαρὼν καὶ μωυσῆς,
q̃b9 dixit ipſis deus vt educerẽt filios iſra
ὅις ἔιπεν ἀυτοῖς ὁ θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς ὑιοὺς ἰσρα
el ex egypto: cũ exercitu eorũ. hi ſũt
ὴλ ἐξ ἀιγύπτου, σὺν δυνάμει ἀυτῶν. ὅυτοί ἐισιν
q̃ loquũtur ad pharaõez regem egypti:
ὁι διαλεγόμενοι πρὸς φαραὼ βασιλέα ἀιγύπτου,
vt educerẽt filios iſrael ex egypto. hic
ὥςε ἐξαγαγεῖν τοὺς ὑιοὺς ἰσραὴλ ἐξ ἀιγύπτου. ἀυτὸς
moyſes ⁊ aaron: qua die locut9 ẽ dñs moy
μωυσῆς καὶ ἀαρών, ᾗ ἡμέρα ἐλάλησε κύριος μωυ
ſi in tra egypti. ⁊ locut9 ẽ dñs ad moy
σῆ ἐν γῆ ἀιγύπτου. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυ
ſen: dicẽs: ego dñs: loq̃re ad pharaõez
σῆν, λέγων, ἐγὼ κύριος, λάλησον πρὸς φαραὼ
regẽ egypti: q̃cũq; ego dico ad te. ⁊
βασιλέα ἀιγύπτου, ὅσα ἐγὼ λέγω πρός σε. καὶ
dixit moyſes corã dño: ecce ego graci-
ἔιπε μωυσῆς ἐναντίον κυρίου, ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφω
li voce ſũ: ⁊ quõ audiet me pharao.
νός ἐιμι, καὶ πῶς ἐισακούσεταί μου φαραώ. Ca.7.
Et ait dñs ad moyſen: dicẽs: ecce
καὶ ἔιπε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων, ἰδοὺ δέ
dedi te deũ pharaõis. ⁊ aaron frater tuus
δωκά σε θεὸν φαραώ. καὶ ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου
erit tuus ꝓpheta. tu ãt loq̃ris ei om-
ἔςαι σου προφήτης. σὺ δὲ λαλήσεις ἀυτῶ πάν-
nia q̃cũq; tibi p̃cipio. at aaron fra-
τα ὅσα σοι ἐντέλλομαι. ὁ δὲ ἀαρὼν ὁ ἀδελ
ter tuus loq̃tur ad pharaonẽ: vt dimit-
φός σου λαλήσει πρὸς φαραώ, ὥςε ἐξαποςεῖ-
tat filios iſrael de tra ſua. ego ãt
λαι τοὺς ὑιοὺς ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς ἀυτοῦ. ἐγὼ δὲ
indurabo cor pharaõis: ⁊ multiplicabo
σκληρυνῶ τὴν καρδίαν φαραώ, καὶ πληθυνῶ τὰ
ſigna mea: ⁊ portẽta mea in tra egy-
σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν γῆ ἀιγύ
pti: ⁊ nõ audiet vos pharao: ⁊
πτου, καὶ ὀυκ ἐισακούσεται ὑμῶν φαραώ, καὶ
iniciaz manũ meã in egyptum: ⁊ edu
ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' ἀίγυπτον, καὶ ἐξά
cã cũ potẽtia mea populũ meũ fi-
ξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου τοὺς ὑι-
lios iſrael de tra egypti cũ vltione
ούς ἰσραὴλ ἐκ γῆς ἀιγύπτου σὺν ἐκδικήσει
magna. ⁊ cognoſcent egyptij: q ego
μεγάλη. καὶ γνώσονται ὁι ἀιγύπτιοι, ὅτι ἐγώ
ſum dñs: extẽdẽs
ἐιμι κύριος, ἐκτείνων

A

Primitiua chal.

אֲלַל רֵאשׁ
נְפַק מַלֵּל
אֲמַר
קַבֵּל
חֲזָא מַנֵּה רְבַב
הֲוָה תַּרְגֵּם פַּקֵּד
שְׁלַח קְשֵׁה סְנָא
אוֹת יְבַת
נְתַן מְחָא נְפַק
דּוּן רְבַב רוּם

Interp. chal.

ei phinees. Hi ſunt principes patrũ leuitarũ p cognationes ſuas. Ipſe eſt aaron ⁊ moyſes: q̃bus dixit dñs educite filios iſrael de terra egypti p turmas ſuas. Ipſi ſunt qui locuti ſunt cum pharaone rege egypti: vt educerent filios iſrael de egypto: ipſe eſt moyſes ⁊ aaron. Et factũ eſt in die qua locutus eſt dñs cuz moyſe in terra egypti. Locutuſq; ẽ dñs cum moyſe dicẽs. Ego dñs. Loquere cuz pharaone rege egypti oĩa que ego loquor tibi. Et ait moyſes corã dño. Ecce ego ſum grauis loquele: ⁊ quõ acq̃eſcet mihi pharao. Ca.7.
Dixitq; dñs ad moyſen. Uide q cõſtitui te principẽ pharaoni: et aaron frater tu9 erit interpres tuus. Tu loqueris omnia que mando tibi: et aaron frater tuus loq̃tur cum pharaone: vt dimittat filios iſrael de terra ſua. Et ego indurabo cor pharaonis: et multiplicabo ſigna mea et portenta mea in terra egypti. Et nõ acquieſcet vobis pharao: ⁊ ponam plagam fortitudinis mee ſuper egyptuz: ⁊ educam exercitum meum: populum meum filios iſrael de terra egypti per iudicia magna. Et ſcient egyptij quia ego dominus: cum leuauero

Transla. Chal.

ליה ית פינחס אילין רישי אבהת ליואי לזרעיתהון: הוא אהרן ומשה דאמר יי
להון אפיקו ית בני ישראל מארעא דמצרים על חיליהון: אינון דממללין עם פרעה
מלכא דמצרים לאפקא ית בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: והוה ביומא
דמליל יי עם משה בארעא דמצרים: ומליל יי עם משה למימר אנא יי
מליל עם פרעה מלכא דמצרים ית כל דאנא ממליל לך: ואמר משה קדם יי הא
אנא יקיר ממלל ואיכדין יקביל מני פרעה: Ca.vij. ואמר יי למשה
חזי דמניתך רב לפרעה ואהרן אחוך יהי מתורגמנך: את תמליל ית כל דאפקדינך
ואהרן אחוך ימליל עם פרעה וישלח ית בני ישראל מארעיה: ואנא אקשי ית ליבא
דפרעה ואסגי ית אתותי וית מופתי בארעא דמצרים: ולא יקביל מנכון פרעה
ואתן ית מחת גבורתי על מצרים ואפיק ית חיליתי עמי בני ישראל מארעא דמצרים
בדינין רברבין: וידעון מצראי ארי אנא יי כד ארימית ית

© Biblioteca Nacional de España

manū meā cōtra egyptū: ⁊ educā filios
τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς
iſrael de medio eoꝝ. fecit ∗o moyſes ⁊
ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. ἐποίησε δὲ μωυσῆς καὶ
aaron ſicut precepit eis dn̄s: ſic
ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος, οὕτως
fecerūt. moyſes āt erat ānoꝝ octoginta: aaron
B ἐποίησαν. μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, ἀαρὼν
āt octoginta triū ānoꝝ: qn̄ locuti ſūt ad
δὲ ὀγδοήκοντατριῶν ἐτῶν, ἡνίκα ἐλάλησαν πρὸς
pharaōe꜉. ⁊ ait dn̄s ad moyſen ⁊ aaron:
φαραώ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν καὶ ἀαρών,
dicēs: ⁊ ſi loq̄tur ad vos pharao: dicēs:
λέγων, καὶ ἐὰν λαλήσει πρὸς ὑμᾶς φαραώ, λέγων,
date nobis ſignū vel portētū: ⁊ dices aaron fra=
δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς ἀαρὼν τῷ ἀδελ
tri tuo: accipe ∗gam ⁊ ꝓiice eā corā
φῷ σου, λάβε τὴν ῥάβδον καὶ ῥῖψον αὐτὴν ἐναντίον
pharaone: ⁊ corā ſeruis eius: ⁊
φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ
erit draco. igreſſus ē āt moyſes ⁊ aaron corā
ἔσαι δράκων. εἰσῆλθε δὲ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἐναντίον
pharaōe: ⁊ ſeruis eius. ⁊ fecerūt
φαραώ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ ἐποίησαν
ſic: ſicut p̄cepit eis dn̄s. ⁊ ꝓie
οὕτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ ἔῤ
cit aarō ∗gam corā pharaōe: ⁊ co=
ριψεν ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐναντίον φαραώ, καὶ ἐναντί
ram ſeruis eius. ⁊ facta ē draco. cōuo
ον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο δράκων. συνε
2.Thi. 3.b. cauit āt pharao ſapiētes: ⁊ veneficos:
κάλεσε δὲ φαραὼ τοὺς σοφιςάς, καὶ τοὺς φαρμακούς,
⁊ fecerūt ⁊ icātatores egyptioꝝ incanta
καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρ
tionibus ſuis ſimiliter. ⁊ ꝓiecerūt vnuſq̄ſq; vir=
μακίαις αὐτῶν ὡσαύτως. καὶ ἔῤῥιψαν ἕκασος τὴν ῥάβ
gam ſuā: ⁊ facte ſūt dracones. ⁊ deuorauit vir=
δον αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο δράκοντες. καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβ
C ga aaron illoꝝ virgas. ⁊ induratū ē cor
δος ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. καὶ κατίσχυσεν ἡ καρ
pharaōis. ⁊ nō audiuit illos: ſicut locu=
δία φαραώ. καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλά=
tus ē eis dn̄s. dixit āt dn̄s ad moyſē: aggrauatū ē
λησεν αὐτοῖς κς. εἶπε δὲ κς πρὸς μωυσῆν, βεβάρυται
cor pharaōis: vt nō dimittat populū. vade
ἡ καρδία φαραώ, τοῦ μὴ ἐξαποςεῖλαι τὸν λαόν. βάδισον
ad pharaonē mane: ecce ipſe egreditur ad
πρὸς φαραὼ τὸ πρωΐ, ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ
aquā. ⁊ ſtabis obuiā ei ſup labiū fluminis: et
ὕδωρ. καὶ σήσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ
virgā cōuerſam in colubrū: accipies in manu tua. ⁊
τὴν ῥάβδον τὴν ςραφεῖσαν εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου. καὶ
dices ad eum: dn̄s de⁹ hebreorū miſit me ad te:
ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, κς ὁ θς τῶν ἑβραίων ἀπέςαλκέ με πρός σε,

manū meā ſup egyptū & eduxerim filios iſrael de medio eorū. Fecit itaq; moyſes & aarō ſicut precepat dominus: ita egerunt. Erat aūt moyſes octoginta annorū: & aaron octoginta triū qn̄ locuti ſūt ad pharaonē. Dixitq; dominus ad moyſē & aarō. Cū dixerit vobis pharao: oſtendite ſigna: dices ad aaron. Tolle virgā tuā: & proiice eam coram pharaone: ac vertatur in colubrū. Ingreſſi itaq; moyſes & aaron ad pharaonē: fecerūt ſicut p̄ceperat dn̄s. Tulitq; aaron virgam corā pharaone & ſeruis eius: que verſa eſt in colubrū. Vocauit āt pharao ſapientes & maleficos: & fecerūt ēt ipſi p incātatiōes egyptiacas & arcana q̄dā ſimiliter. Proiecerūtq; ſinguli virgas ſuas: q̄ verſe ſūt in dracones. Sed deuorauit virga aarō virgaſ eorū. Induratūq; ē cor pharaōis: & nō audiuit eos ſicut p̄cepat dn̄s. Dixit āt dn̄s ad Moyſen. Ingrauatū eſt cor pharaōis: & nō vult dimittere pplm̄. Vade ad eū māe. Ecce egredietur ad aq̄s. Et ſtabis in occurſum eius ſup ripā flumīs: & virga q̄ cōuerſa eſt in draconem: tolles in manu tua. dicesq; ad eum. Dominus deus hebreorum miſit me ad te

יָדִי עַל מִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה עָשָׂה
וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן
עָשׂוּ׃ וּמֹשֶׁה בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה
וְאַהֲרֹן בֶּן שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
בְּדַבְּרָם אֶל פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כִּי
יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר תְּנוּ נָתַן
לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל אַהֲרֹן
קַח אֶת מַטְּךָ וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי פַרְעֹה לָקַח נָטָה שָׁלַךְ
יְהִי לְתַנִּין׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל הָיָה תַּנַּן בּוֹא
פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה כָּנָה
יְהוָה וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת מַטֵּהוּ
לִפְנֵי פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי
לְתַנִּין׃ וַיִּקְרָא גַּם פַּרְעֹה לַחֲכָמִים קָרָא
וְלַמְכַשְּׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חַרְטֻמֵּי כָּשַׁף
מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם כֵּן׃ וַיַּשְׁלִיכוּ
אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע בָּלַע
מַטֵּה אַהֲרֹן אֶת מַטֹּתָם׃ וַיֶּחֱזַק לֵב חָזַק
פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
כָּבֵד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃
לֵךְ אֶל פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא יָלַךְ
הַמַּיְמָה וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ עַל שְׂפַת יָצַב שָׂפָה
הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ הָפַךְ
תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה לָקַח
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ

Tranſla.Chal.

מְחַת גְּבוּרְתִּי עַל מִצְרָיִם וְאַפֵּיק יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּינֵיהוֹן׃ וַעֲבַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּמָא
דְּפַקֵּיד יְיָ יָתְהוֹן כֵּן עֲבַדוּ׃ וּמֹשֶׁה בַּר תְּמָנַן שְׁנִין וְאַהֲרֹן בַּר תְּמָנַן וּתְלַת שְׁנִין
בְּמַלָּלוּתְהוֹן עִם פַּרְעֹה׃ וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לְמֵימַר׃ אֲרֵי יְמַלֵּיל עִמְּכוֹן פַּרְעֹה
לְמֵימַר הָבוּ לְכוֹן מוֹפֵת וְתֵימַר לְאַהֲרֹן סַב יָת חוּטְרָךְ וּרְמֵי קֳדָם פַּרְעֹה יְהֵא לְתַנִּינָא׃
וְעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְוָת פַּרְעֹה וַעֲבַדוּ כֵן כְּמָא דְּפַקֵּיד יְיָ וּרְמָא אַהֲרֹן יָת חוּטְרֵיהּ קֳדָם
פַּרְעֹה וּקֳדָם עַבְדוֹהִי וַהֲוָה לְתַנִּינָא׃ וּקְרָא אַף פַּרְעֹה לְחַכִּימַיָּא וּלְחָרָשַׁיָּא וַעֲבַדוּ אַף
אִינוּן חָרָשֵׁי מִצְרַאֵי בְּלַחֲשֵׁיהוֹן כֵּן׃ וּרְמוֹ גְּבַר חוּטְרֵיהּ וַהֲווֹ לְתַנִּינַיָּא וּבְלַע חוּטְרָא
דְאַהֲרֹן יָת חוּטְרֵיהוֹן׃ וְאִתַּקַּף לִבָּא דְפַרְעֹה וְלָא קַבֵּיל מִנְּהוֹן כְּמָא דְּמַלֵּיל יְיָ׃ וַאֲמַר
יְיָ לְמֹשֶׁה אִתְיַקַּר לִבָּא דְפַרְעֹה סָרֵיב לְשַׁלָּחָא עַמָּא׃ אִיזֵיל לְוָת פַּרְעֹה בְּצַפְרָא הָא
נָפֵיק לְמַיָּא וְתִתְעַתַּד לְקַדָּמוּתֵיהּ עַל כֵּיף נַהְרָא וְחוּטְרָא דְּאִתְהֲפַךְ לְחִוְיָא תִּיסַּב בִּידָךְ׃
וְתֵימַר לֵיהּ יְיָ אֱלָהָא דִיהוּדָאֵי שַׁלְחַנִי לְוָתָךְ

Interp̄.chal.

plagam fortitudinis mee ſup egyptum: ⁊ eduxero filios iſrael de medio eorū. Fecitq; moyſes ⁊ aaron ſic̄ preceperat eis dn̄s: ita fecerunt. Moyſes autē erat etatis octoginta annoꝝ. Et aaron octoginta ⁊ trium annoꝝ erat: qn̄ locuti ſunt cum pharaone. Et ait dn̄s ad moyſen ⁊ aaron: dicēs. Cum locutus fuerit vobiſcum pharao: dicens. Date ſignū: ⁊ dices ad aaron: tolle virgam tuā ⁊ proiice corā pharaone: ⁊ vertetur in colubrū. Et ingreſſus eſt moyſes ⁊ aaron ad pharaonē: ⁊ fecerūt ſicut eis preceperat dn̄s. Et proiecit aaron virgam ſuā corā pharaone ⁊ corā ſeruis ſuis: et verſa eſt in colubrū. Vocauit quoq; pharao ſapientes ⁊ maleficos: ⁊ fecerūt etiā ipſi malefici egyptioꝝ per incantatiōes ſuas ſimiliter. Proiecerūtq; vnuſquiſq; virgā ſuā: ⁊ verſe ſunt in colubros: ⁊ deuorauit virga aaron virgas eoꝝ. Et induratū ē cor pharaōis: et nō acq̄euit eis ſicut locut⁹ fuerat dn̄s. Dixitq; dn̄s ad moyſen. Ingrauatū eſt cor pharaonis: noluit dimittere populū. Vade ad pharaonē mane: ecce egrediet ad aq̄s: ⁊ ſtabis obuiā ei ſup ripā fluminis: ⁊ virgam q̄ verſa eſt in colubrū tolles in manu tua: diceſq; ei. Dn̄s deus iudeoꝝ miſit me ad te:

Primitiua chal.

מְחָא נְפַק
תְּמָנָא
אֲמַר מַלֵּל
יְהַב יְפֵת נְסַב
רְמָה הֲוָה עוֹל
הֲוָה
תְּקַף יְקַר אֲזַל
עֲתַד הֲפַךְ חֲוָה
נְסַב אֲמַר יְדָה

© Biblioteca Nacional de España

לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות

עבד · דבר · ידע · נכה נטה · מות לאה · שתה · לקח · קוה · היה · עשה · רום נכה · הפך · מות באש · היה · עשה · להט חזק · פנה בוא · שית חפר · סבב שתה

dicens. Dimitte populū meū: vt ſacrificet mihi in deſerto: & vſq; ad pñs audire noluiſti. Hec igitur dicit dñs. In hoc ſcies q ſim dominus. Ecce percutiam virga que in manu mea eſt aquā fluminis. & vertetur in ſanguinē. Piſces quoq; qui ſunt ī fluuio morietur: & cōputreſcēt aque: & affligentur egyptii bibētes aquam fluminis. Dixit quoq; dñs ad moyſen. dic ad aarō. Tolle virgā tuā: & extēde manū tuā ſuper aquas egypti: & ſuper fluuios eorum: & riuos & paludes: & oēs lacus aquarum: vt vertātur in ſāguinē: & ſit cruor in oī terra egypti tā in ligneis vaſis q; in ſaxeis. Fecerūtq; Moyſes & aaron ſicut preceperat domīus. Et eleuans virgā percuſſit aquam fluminis corā pharaōe & ſeruis eius: que verſa ē in ſāguinē: & piſces q erant in flumīe mortui ſunt. Computruitq; fluuius: & non poterāt egiptii bibere aquā fluminis: & fuit ſāguis in tota terra egypti. Fecerūtq; ſimiliter malefici egyptiorū incātatiōibus ſuis. Et īduratum eſt cor pharaonis: nec audiuit eos ſicut preceperat domīus. Auertitq; ſe: & īgreſſus eſt domū ſuam: nec appoſuit cor ēt hac vice. Foderunt autē oēs egyptii per circuitū fluminis aquā vt biberent.

dicens: dimitte ppl̃m meū: vt ſeruiāt
λέγων, ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσω
mihi in deſerto: et ecce nō audiuiſti vſq; huc.
σί μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τοῦ
hec dicit dñs: in hoc cognoſces q ego dñs: ec
του. τάδε λέγει κς, ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος, ἰ
ce ego percutiā virga que in manu mea in a
δοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρί μου ἐπὶ τὸ ὕ
quā q̄ in fluuio: et vertetur in ſanguinē τ
δωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα. καὶ
piſces q̄ in flumine morientur. et fe=
οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι. καὶ ἐπο
uebit fluuius: et nō poterunt egyptij bibere
ζέσει ὁ ποταμός, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ αἰγύπτιοι πιεῖν
aquā a flumine. dixit āt dñs ad moyſen: dic
ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. εἶπε δὲ κς πρὸς μωυσῆν, εἰ
aaron fratri tuo: accipe virgā tuā:
πὸν ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, λάβε τὴν ῥάβδον σου,
et extēde manū tuā ſup aquas egypti
καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα αἰγύπτου,
et ſup fluuios eorū: et ſup riuos
καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυ=
eorū: et ſup paludes eorū. et ſup oēs cō
γας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συ
gregatā aquā eorū: et erit ſāguis: τ fuit ſāguis
νεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα, καὶ ἐγένετο αἷμα
in oī terra egypti: in q; lignis et lapi
ἐν πάσῃ τῇ γῇ αἰγύπτου, ἔν τε τοῖς ξύλοις καὶ τοῖς λί
dib⁹. et fecerūt ſic moyſes et aaron: ſicut
θοις. καὶ ἐποίησαν οὕτως μωυσῆς καὶ ἀαρών, καθά=
precepit eis dñs. et eleuās aaron
περ ἐνετείλατο αὐτοῖς κς. καὶ ἐπάρας ἀαρὼν τὴν
virgam ſuā: pcuſſit aquā in flumine
ῥάβδον αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ
corā pharaōe: et corām ſeruis eius: et cōuer
ἐναντίον φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ μετέ
ſa ē tota aqua q̄ in flumine in ſanguinē. τ piſces q̄
βαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα. καὶ οἱ ἰχθύες οἱ
in flumine: mortui ſūt. et cōputruit flumen. et
ἐν τῷ ποταμῷ, ἐτελεύτησαν. καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμός. καὶ
nō potuerūt egyptii bibere aquā a flumine: et
οὐκ ἠδύναντο οἱ αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ
erat ſāguis in oī terra egypti. fecerūt āt ſimiliter
ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ τῇ γῇ αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως
et incātatores egyptiorū incātatiōib⁹ ſuis. et
καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν. καὶ
induratū ē cor pharaonis: et nō audiuit eos: ſicut
ἐσκληρύνθη ἡ καρδία φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθά=
dixit dñs. conuerſus āt pharao: ingreſſus ē in domū ſu=
περ εἶπε κς. ἐπιστραφεὶς δὲ φαραώ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ
am. τ nō appoſuit mētē ſuā neq; in hoc. foderūt āt
τοῦ. καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ. ὤρυξαν δὲ
oēs egyptii p circuitū fluminis: vt biberēt aquā.
πάντες οἱ αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ.

D

Interp. chal.

dicens. Dimitte populū meū: vt ſeruiant corā me in deſerto. Et ecce non acqeuiſti hucuſq;. Hec dicit dñs. In hoc ſcies q ego dñs: ecce ego percutio virga que eſt in manu mea ſup aquas que ſunt in flumine: τ vertentur in ſanguinē. Et piſces qui ſunt in flumine morientur: τ cōputreſcet fluuius: τ laborabūt egyptij vt bibāt aquas de flumine. Dixitq; dñs ad moyſen. Dic ad aaron. Tolle virgā tuam: τ leua manū tuam ſuper aquas egypti ſup fluuios eorū τ ſuper riuos eorū τ ſuper paludes eorū τ ſuper omnē locū congregationis aquarū eorum: vt vertātur in ſanguinē: τ ſit ſanguis in vniuerſa terra egypti: in vaſis quoq; ligneis τ in vaſis lapideis. Feceruntq; ita moyſes τ aaron: ſicut preceperat dñs. Et leuauit virgā τ pcuſſit aquas q̄ erāt in flumine ante oculos pharaonis τ ante oculos ſeruorū eius: τ verſe ſunt oēs aque q̄ erant in flumine in ſanguinē. piſces quoq; q̄ erāt in flumine mortui ſunt. Et putruit flumē: τ nō poterant egyptij bibere aquas de flumine: et fuit ſanguis in vniuerſa terra egypti. Feceruntq; ſiīr malefici egyptiorū p incantatiōes ſuas. Et induratū eſt cor pharaonis: τ nō acqeuit eis: ſicut locut⁹ fuerat dñs. Auertitq; ſe pharao: τ ingreſſus ē in domū ſuā: τ nō poſuit cor ſuū etiā ad hoc. Foderūt q; oēs egyptij p circuitū fluminis: vt biberēt aquas:

Priitiua chal.

פלח דבר · ידע מחא · מות סרא לאה · שתה נסב רום · מי הוה · הפך · מות סרא · שתה · תקף פנה עול · שוה

Tranſla. Chal.

למימר שלח ית עמי ויפלחון קדמי במדברא והא לא קבילתא עד כען׃ כדנן אמר יי בדא תידע ארי אנא יי הא אנא מחי בחוטרא די בידי על מיא די בנהרא ויתהפכון לדמא׃ ונוני די בנהרא ימותון ויסרי נהרא וילאון מצראי למשתי מיא מן נהרא׃ ואמר יי למשה אימר לאהרן סב חוטרך וארים ידך על מיא דמצראי על נהריהון ועל אריתהון ועל אגמיהון ועל כל בית כניש ומיהון ויהון דמא ויהי דמא בכל ארעא דמצרים ובמאני אעא ובמאני אבנא׃ ועבדו כן משה ואהרן כמא דפקיד יי וארים בחוטרא ומחא ית מיא די בנהרא לעיני פרעה ולעיני עבדוהי ואתהפכו כל מיא די בנהרא לדמא׃ ונוני די בנהרא מיתו וסרי נהרא ולא יכילו מצראי למשתי מיא מן נהרא והוה דמא בכל ארעא דמצרים׃ ועבדו כן חרשי מצראי בלחשיהון ואתקף לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי׃ ואתפני פרעה ועל לביתיה ולא שוי לביה אף לדא׃ וחפרו כל מצראי סוחרנות נהרא מיא למשתי

© Biblioteca Nacional de España

et nõ poterãt bibere aquã a flumine.
καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.
et impleti ſũt ſeptẽ dies: poſtq̃ pcu-
καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι, μετὰ τὸ πα-
ſſit dñs flumẽ.
τάξαι κύριον τὸν ποταμόν. Ca. 8.
A Dixit ãt dñs ad moyſẽ: ingredere ad pharaõez
εἶπε δὲ κς πρὸς μωυσῆν, εἴσελθε πρὸς φαραώ,
et dices ad eum: hec dicit dñs: dimitte
8.7.c. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, τάδε λέγει κς, ἐξαπόστειλον τὸν
pplm meũ: vt mihi ſeruiant. ſi ãt nõ volueris tu di
λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν. εἰ δὲ μὴ βούλῃ σὺ ἐξ
mittere: ecce ego percutio oẽs terios tuos ra
αποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὅριά σου βα
nis: et eructabit fluuius ranas.
τράχοις, καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς τοὺς βατράχους.
et aſcendẽtes: ingrediẽtur in domos tuas: et
καὶ ἀναβάντες, εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου, καὶ
in penetralia cubiculorũ tuorũ: et in lectos
εἰς τὰ ταμεῖα τῶν κοιτώνων σου, καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν
tuos: et in domos ſeruorũ tuorũ: ꝛ
σου, καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ
populi tui: et in maſſis tuis: et in fur-
λαοῦ σου, καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου, καὶ ἐν τοῖς κλι
nis tuis. et in te: et in populũ tuũ: ꝛ in
βάνοις σου. καὶ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ
ſeruos tuos aſcendẽt rane. dixit
τοὺς θεράποντάς σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. εἶπε
ãt dñs ad moyſen: dic aaron fratri tuo: extẽ
δὲ κς πρὸς μωυσῆν, εἰπὸν ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, ἔκτει
de manu tua v̄gã ſup fluuios: et ſup
νον τῇ χειρί σου τὴν ῥάβδον ἐπὶ τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπὶ
riuos: et ſup paludes: ꝛ educ ra
τὰς διώρυγας, καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη, καὶ ἀνάγαγε τοὺς βα
nas. et extendit aaron manũ ſup aquas
τράχους. καὶ ἐξέτεινεν ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδα-
egypti: et eduxit ranas. et aſcẽ
τα αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἀνε-
dit rana: ꝛ operuit totã terrã
βιβάσθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε πᾶσαν τὴν γῆν
B egypti. fecerũt ãt ſimiliter et incãtatores
αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ
egyptiorũ incãtatiõibus ſuis: et eduxe
τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγα-
rũt ranas ſup terrã egypti. et voca
γον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν αἰγύπτου. καὶ ἐκά
uit pharao moyſẽ et aaron: et dixit: orate
λεσε φαραὼ μωυσῆν καὶ ἀαρών, καὶ εἶπεν, εὔξασθε
ad dñm: et auferat ranas a
πρὸς τὸν κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ'
me: et a populo meo: et dimittam populũ:
ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λαόν,
et ſacrificabũt dño. dixit ãt moyſes ad pharaõez:
καὶ θύσουσι κυρίῳ. εἶπε δὲ μωυσῆς πρὸς φαραώ,

Non ei poterant bibere aquam fluminis. Impletiq̃ ſunt ſeptem dies poſtq̃ percuſſit dominus fluuium.

Cap. 8.

Dixit quoq̃ dñs ad Moyſen. Ingredere ad pharaonẽ: & dices ad eũ. Hec dicit dñs. Dimitte populũ meũ: vt ſacrificet mihi. Si autem nolueris dimittere: ecce ego percutiam oẽs terminos tuos ranis: & ebulliet fluuius ranas: que aſcendent & ingredietur domũ tuam & cubiculũ lectuli tui: & ſup ſtratũ tuum: & in domos ſeruorum tuorũ: & in populũ tuũ & in furnos tuos: & in reliquias ciborũ tuorũ. & ad te & ad populũ tuũ: & ad oẽs ſeruos tuos intrabũt rane. Dixitq̃ dominus ad moyſen: Dic ad aaron. Extende manum tuam ſuper fluuios & ſuper riuos & paludes: & educ ranas ſuper terram egypti. Extendit aaron manũ ſuper aquas egypti & aſcenderũt rane: operuerũtq̃ terram egypti. Fecerunt autẽ & malefici p incãtationes ſuas ſimiliter: eduxeruntq̃ ranas ſuper terram egypti. Vocauit autem pharao moyſen & aaron: & dixit eis. Orate dñm vt auferat ranas a me & a populo meo. & dimittam populum vt ſacrificet dño. Dixitq̃ moyſes ad pharaõem.

כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃
וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת
יְהוָה אֶת הַיְאֹר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל
פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה שַׁלַּח אֶת עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃
וְאִם מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי
נֹגֵף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בַּצְפַרְדְּעִים׃
וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ
וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ וְעַל
מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ
וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃ וּבְכָה
וּבְעַמְּךָ וּבְכָל עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ
הַצְפַרְדְּעִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת
יָדְךָ בְּמַטֶּךָ עַל הַנְּהָרֹת עַל הַיְאֹרִים
וְעַל הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת
הַצְפַרְדְּעִים עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט
אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ עַל מֵימֵי מִצְרָיִם
וַתַּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ וַתְּכַס אֶת אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחַרְטֻמִּים
בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצְפַרְדְּעִים
עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הַעְתִּירוּ
אֶל יְהוָה וְיָסֵר הַצְפַרְדְּעִים מִמֶּנִּי
וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחָה אֶת הָעָם וְיִזְבְּחוּ
לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה

מָלֵא נָכָה
Cap. viij.
בּוֹא
עָבַד
נָגַף
עָלָה
בּוֹא שָׁכַב
נָטָה
תָּנַר שָׁאַר
עָלָה
נָטָה
עָלָה
נָטָה
כָּסָה
עָשָׂה
לָהַט
קָרָא
עָתַר
סוּר
שָׁלַח זָבַח

Tranſla. Chal.

אֲרֵי לָא יְכִילוּ לְמִשְׁתֵּי מִן מַיָּא דִּי בְנַהְרָא׃ וּשְׁלִימוּ שַׁבְעָא יוֹמִין בָּתַר דִּמְחָא יְיָ יָת
נַהְרָא׃ Ca. viij. וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עוֹל לְוָת פַּרְעֹה וְתֵימַר לֵיהּ כִּדְנַן
אֲמַר יְיָ שַׁלַּח יָת עַמִּי וְיִפְלְחוּן קֳדָמַי׃ וְאִם מְסָרֵב אַתְּ לְשַׁלָּחָא הָא אֲנָא מָחֵי יָת כָּל
תְּחוּמָךְ בְּעוּרְדְּעָנַיָּא׃ וִירַבֵּי נַהְרָא עוּרְדְּעָנַיָּא וְיִסְּקוּן וְיֵיעֲלוּן בְּבֵיתָךְ וּבְאִידְּרוֹן בֵּית
מִשְׁכְּבָךְ וְעַל עַרְסָתָךְ וּבְבֵית עַבְדָּךְ וּבְעַמָּךְ וּבְתַנּוּרָךְ וּבְאַצְוָתָךְ׃ וּבָךְ וּבְעַמָּךְ וּבְכָל עַבְדָּךְ
יִסְּקוּן עוּרְדְּעָנַיָּא׃ וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אֵימַר לְאַהֲרֹן אָרֵים יָת יְדָךְ בְּחוּטְרָךְ עַל נַהֲרַיָּא
וְעַל אָרִיתַיָּא וְעַל אַגְמַיָּא וְאַסִּיק יָת עוּרְדְּעָנַיָּא עַל אַרְעָא דְמִצְרָיִם׃ וַאֲרֵים אַהֲרֹן יָת
יְדֵיהּ עַל מַיָּא דְמִצְרָיִם וּסְלִיקוּ עוּרְדְּעָנַיָּא וַחֲפוֹ יָת אַרְעָא דְמִצְרָיִם׃ וַעֲבַדוּ כֵן חָרָשַׁיָּא
בְּלַחֲשֵׁיהוֹן וְאַסִּיקוּ יָת עוּרְדְּעָנַיָּא עַל אַרְעָא דְמִצְרָיִם׃ וּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַאֲמַר צַלּוֹ קֳדָם יְיָ וְיַעְדֵּי עוּרְדְּעָנַיָּא מִנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלַּח יָת עַמָּא וְיִדְבְּחוּן קֳדָם יְיָ׃
וַאֲמַר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה

Interp̃. chal.

quia non poterant bibere ex aquis que erant in flumine. Impletiq̃ ſunt ſeptem dies: poſtq̃ percuſſit dominus fluuium. Ca. 8.

Dixitq̃ dñs ad moyſen. Ingredere ad pharaonem: ꝛ dices ei. Hec dicit dñs. Dimitte populũ meuz vt ſeruiant coram me. Et ſi nolueris dimittere: ecce ego percutiam omnem terminũ tuum ranis. Et producet fluuius ranas: ꝛ aſcendent ꝛ ingrediẽtur in domum tuam ꝛ in cubiculũ domus ſtrati tui: ꝛ ſuper lectulum tuum: ꝛ in domum ſeruorũ tuoꝝ ꝛ in populum tuum ꝛ in furnos tuos et in panaria tua. In te quoq̃ ꝛ in populuz tuũ ꝛ in omnes ſeruos tuos aſcendent rane. Dixitq̃ dñs ad moyſen. Dic ad aaron: leua manũ tuã cum virga tua ſup fluuios ꝛ ſup riuulos et ſup paludes: ꝛ aſcendere fac ranas ſup terrã egypti. Et leuauit aarõ manũ ſuã ſuper aquas egypti: ꝛ aſcenderũt rane ꝛ operuerũt terrã egypti. Et fecerũt ſimiliter malefici per incãtationes ſuas: ꝛ aſcendere fecerũt ranas ſup terrã egypti. Vocauit autẽ pharao moyſen ꝛ aaron: ꝛ ait. Orate corã dño vt auferat ranas a me ꝛ a populo meo: ꝛ dimittã populũ: ꝛ imolabunt coram domino. Dixitq̃ moyſes ad pharaonem

Priitiua chal.

אֲמַר
פְּלַח סָרַב מְחָא
רְבַב נְסַק עוֹל
שְׁכַב אַצְוָא
רוּם
נְסַק
חֲפָה
צְלָא עֲדָה שְׁלַח
דְּבַח

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

התפאר עלי למתי אעתיר לך — עתר
ולעבדיך ולעמך להכרית יי — כרת
הצפרדעים ממך ומבתיך רק — בית
ביאר תשארנה׃ ויאמר למחר — שאר
ויאמר כדברך למען תדע כי אין — ידע
כיהוה אלהינו׃ וסרו הצפרדעים — סור
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך
רק ביאר תשארנה׃ ויצא משה
ואהרן מעם פרעה ויצעק משה — צעק
אל יהוה על דבר הצפרדעים
אשר שם לפרעה׃ ויעש יהוה — שום עשה
כדבר משה וימתו הצפרדעים — מות
מן הבתים מן החצרת ומן השדת׃ — בית שדה
ויצברו אתם חמרם חמרם — צבר
ותבאש הארץ׃ וירא פרעה כי — באש ראה
היתה הרוחה והכבד את לבו ולא — היה כבד
שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃
ויאמר יהוה אל משה אמר אל
אהרן נטה את מטך והך את עפר — נטה נכה
הארץ והיה לכנם בכל ארץ
מצרים׃ ויעשו כן ויט אהרן את — נטה
ידו במטהו ויך את עפר הארץ — נכה
ותהי הכנם באדם ובבהמה כל — היה
עפר הארץ היה כנים בכל ארץ
מצרים׃ ויעשו כן החרטמים
בלטיהם להוציא את הכנים ולא — להט יצא
יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה׃ — היה

Trāſla. B. Hiero.

Conſtitue mihi qn̄ deprecer pro te & p ſeruis tuis & p populo tuo: vt abigantur rane a te: & a domo tua & a ſeruis tuis & a populo tuo: & tm̄ ī flumine remaneāt: qui rn̄dit Cras. At ille iuxta inquit verbū tuū faciam: vt ſcias qm̄ nō ē ſicut dn̄s deus nr̄: & recedēt rane a te: & a domo tua: & a ſeruis tuis: & a populo tuo: & tm̄ ī flumine remāebūt. Egreſſiq; ſūt Moyſes & aarō a pharaōe: & clamauit moyſes ad dn̄z p ſpōſione ranarum: quā cōdixerat pharaoni. Fecitq; dominus iuxta verbum moyſi: & mortue ſunt rane de domibus & de villis & de agris. Cōgregauerūtq; eas ī imenſos aggeres & cōputruit terra. Vidēs āt pharao q data eſſet requies: ingrauauit cor ſuum: & non audiuit eos ſicut preceperat dominus. Dixitq; dn̄s ad moyſen. Loquere ad aaron. Extende virgā tuam & percute puluerē terre: & ſint cinifes in vniuerſa terra egypti. Feceruntq; ita. Extendit aaron manū virgā tenēs: pcuſſitq; puluerē terre: & facti ſunt cinifes in hominibus & iumentis. Oīs puluis terre verſus eſt in cinifes p totā terrā egypti. fecerūtq; ſimiliter malefici incātatiōibus ſuis: vt educerēt cinifes: & non potuerūt. Erātq; cinifes tā in hoībus q̄ ī iu=

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

cōſtitue ad me qn̄ orabo pro te: et pro
τάξαι πρός με πότε εὔξομαι περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῶν
ſeruis tuis: ⁊ pro populo tuo: ad delēdū
θεραπόντων σου, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου, ἀφανίσαι C
ranas a te: et a populo tuo:
τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου,
et a domib⁹ vr̄is. verū tm̄ in fluuio.
καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ
remanebūt. ille āt dixit: cras. dixit igr̄:
ὑπολειφθήσονται. ὁ δὲ εἶπεν, εἰς αὔριον. εἶπεν οὖν,
vt dixiſti. vt ſcias q nō eſt alius p̄ter dn̄m.
ὡς εἴρηκας. ἵνα ἴδῃς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου.
et auferentur rane a te: et a
καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ
domib⁹ veſtris: et a ſeruis tuis: ⁊
τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ
a populo tuo. verūtn̄ in fluuio relinquē=
ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου. πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφ D
tur. egreſſus ē āt moyſes et aaron a pharaōe.
θήσονται. ἐξῆλθε δὲ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἀπὸ φαραώ.
et exclamauit moyſes ad dn̄m p finitiōe
καὶ ἀνεβόησε μωυσῆς πρὸς κν̄ περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν
ranarū: ſicut cōſtituit pharaoni. fecit āt dn̄s
βατράχων, ὡς ἐτάξατο φαραώ. ἐποίησε δὲ κύριος
ſicut dixit moyſes. et mortue ſunt rane
καθάπερ εἶπε μωυσῆς. καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτρα
ex domib⁹: et ex habitatiōib⁹: ⁊ ex
χοι ἐκ τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων, καὶ ἐκ τῶν
agris. et cōgregauerūt illas cumulos cumulos.
ἀγρῶν. καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θειμωνίας θειμωνίας.
et computruit terra. vidēs āt pharao q facta ē re=
καὶ ἐπώζεσεν ἡ γῆ. ἰδὼν δὲ φαραὼ ὅτι γέγονεν ἀνά=
quies: aggrauatū ē cor eius: et nō audiuit
ψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν
illos: ſicut locut⁹ ē dn̄s. dixit āt dn̄s ad
αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε κύριος. εἶπε δὲ κύριος πρὸς
moyſen: dic aaron: extende manu virgā
μωυσῆν, εἶπον ἀαρών, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον
tuā: et percute puluerē terre: et erūt
σου, καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσονται
cinifes in tota terra egypti. extendit igr̄ aaron
σκνῖπες ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. ἐξέτεινεν οὖν ἀαρὼν τῇ
manu virgam: et percuſſit puluerē tr̄e: et
χειρὶ τὴν ῥάβδον, καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ E
facti ſūt cinifes in hoib⁹: et in q̄drupedib⁹:
ἐγένοντο οἱ σκνῖπες ἔν τε τοῖς ἀνοῖς, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι,
et in omni puluere tr̄e facti ſūt cinifes in tota tr̄a
καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνῖπες ἐν πάσῃ γῇ
egypti. fecerūt āt ſimiliter et incātatores incan=
αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς φαρμα
tatiōib⁹ ſuis: vt educerēt cinifē: et nō potuerūt. et facti
κίαις αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν τὸν σκνῖπα, καὶ οὐκ ἠδύναντο. καὶ ἐγένον
ſūt cinifes in q; hominib⁹: et in quadrupedib⁹.
το σκνῖπες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν.

Primitiua chal.

יהב צלא בית
שאר
ידע עדה
צלא
שוה מות בית
דור
הוה
רוס מחא הוה
נפק הוה

Interp̄. chal.

pete tibi portentū: ⁊ cōſtitue tibi tp̄s qn̄ deprecer pro te: ⁊ pro ſeruis tuis ⁊ pro populo tuo: vt cōſumātur rane a te ⁊ a domo tua: tantūmodo in flumine remanebūt. Dixitq;. Cras: ⁊ ait. Iuxta verbū tuū: vt ſcias q2 nullus eſt ſicut dn̄s deus noſter. Et auferent rane a te ⁊ a domo tua ⁊ a ſeruis tuis ⁊ a populo tuo: tātuz in flumine remanebūt. Egreſſuſq; eſt moyſes ⁊ aaron a pharaone: ⁊ orauit moyſes corā dn̄o ſup negociū ranarū q impoſuerat pharaoni. fecitq; dn̄s iuxta verbū moyſi: ⁊ mortue ſunt rane de domib⁹ ⁊ de atrijs ⁊ de agris. Et cōgregauerūt eas ī aggeres: aggeres. ⁊ cōputruerūt ſup terrā. Viditq; pharao q erat redes: ⁊ aggrauauit cor ſuū: ⁊ nō acqeuit eis: ſicut locut⁹ fuerat dn̄s. Dixitq; dn̄s ad moyſen. dic ad aarō: leua virgam tuā: ⁊ pcute puluerē terre: ⁊ erit in cinifes in vniuerſa terra egypti. Fecerūtq; ita: ⁊ leuauit aaron manum ſuā cū virga ſua ⁊ pcuſſit puluerē terre: ⁊ fuerūt cinifes in hoibus ⁊ in iumētis: oīs puluis terre verſus eſt in cinifes in vniuerſa terra egypti. Fecerūtq; ſimiliter malefici per incātationes ſuas: vt educerēt cinifes: et non potuerunt. Erātq; cinifes in hominibus ⁊ in iumentis:

Tranſla. Chal.

שאל לך גבורה והב לך זמן לאימתי איצלי עלך ועל עבדך ועל עמך לשיצאה
עורדעניא מנך ומבתך לחוד דבנהרא ישתארון׃ ואמר למחר ואמר כפתגמך בדיל
דתדע ארי לית כיי אלהנא׃ ויעדון עורדעניא מנך ומבתך ומעבדך ומעמך לחוד די
בנהרא ישתארון׃ ונפק משה ואהרן מלות פרעה וצלי משה קדם יי על עיסק
עורדעניא דשוי לפרעה׃ ועבד יי כפתגמא דמשה ומיתו עורדעניא מן בתיא ומן
דרתא ומן חקלתא׃ וכנשו יתהון דגורין דגורין וסריאו על ארעא׃ וחזא פרעה ארי
הות רוחתא ואיקר ית ליביה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי׃ ואמר יי למשה אימר
לאהרן ארים ית חוטרך ומחי ית עפרא דארעא ותהי לקלמיתא בכל ארעא דמצרים׃
ועבדו כן וארים אהרן ית ידיה בחוטריה ומחא ית עפרא דארעא והות קלמיתא
באנשא ובבעירא כל עפרא דארעא הות קלמיתא בכל ארעא דמצרים׃ ועבדו כן
חרשיא בלחשיהון לאפקא ית קלמיתא ולא יכילו והות קלמיתא באנשא ובבעירא׃

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla. Gre. lxx. cū īterp. latina.

dixerūt igr incātatores pharaoni. digit⁹ dei ē hoc
εἶπαν οὖν οἱ ἐπαοιδοὶ τῷ φαραώ, δάκτυλος θεοῦ ἐστι τοῦτο.
et induratū ē cor pharaōis: ꝛ nō audi
καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκου-
uit illos: ſicut locut⁹ eſt dñs. dixit āt dñs ad
σεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε κς. εἶπε δὲ κς πρὸς
Infra. 9.c. moyſen: ſurge mane: ꝛ ſta corā pharaōe: ꝛ
μωυσῆν, ὄρθρισον τὸ πρωΐ, καὶ στῆθι ἐναντίον φαραώ, καὶ
ecce ipſe egredieꝛ ad aquā. et dices ad eū:
ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐ-
hec dicit dñs: dimitte populū meū: vt mihi
τόν, τάδε λέγει κς, ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λα-
ſeruiant in deſerto: ſi āt nō volueris dimittere
τρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐὰν δὲ μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι
populū meū: ecce ego mittā ſup te: ꝛ ſup
τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ἐπί σε, καὶ ἐπὶ τοὺς
ſeruos tuos: et ſup pplm tuū: ꝛ ſup
θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς
domos vr̄as muſcā caninā. ꝛ implebunꝛ dom⁹
οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν. καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν
egyptioꝝ muſca canina: et tra in q̄ ſunt in ipſa.
αἰγυπτίων τῆς κυνομυίας, καὶ ἡ γῆ ἐφ᾽ ἧς εἰσὶν ἐπ᾽ αὐτῆς.
F ꝛ glorificabo in die illa terrā geſen:
καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ τὴν γῆν γεσέν,
in q̄ popul⁹ me⁹ ē in ipſa: in q̄ nō erit illic mu-
ἐφ᾽ ἧς ὁ λαός μου ἐστὶν ἐπ᾽ αὐτῆς, ἐφ᾽ ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ κυνό-
ſca canina: vt videas: q̄ ego dñs vniuerſe terre. ꝛ dabo
μυια, ἵνα ἴδῃς, ὅτι ἐγὼ κς πάσης τῆς γῆς. καὶ δώσω
diuiſionē inter meū populū: ꝛ inter tuū
διαστολὴν ἀναμέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σοῦ
populū. in āt cras erit ſignū hoc in
λαοῦ. ἐν δὲ τῇ ἐπαύριον ἔσται τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ
terra. fecit āt dñs ſic. ꝛ venit
τῆς γῆς. ἐποίησε δὲ κύριος οὕτως. καὶ παρεγένετο ἡ
muſca canina multitudo in domos pharaonis: et in
κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους φαραώ, καὶ εἰς τοὺς
domos ſeruoꝝ eius: et in oēm trā
οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν γῆν
egypti. et deſtructa ē tra a muſca canina.
αἰγύπτου. καὶ ἐξολοθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίας.
vocauit āt pharao moyſen et aaron: dicēs: abe-
ἐκάλεσε δὲ φαραὼ μωυσῆν καὶ ἀαρών, λέγων, ἀ-
untes ſacrificate deo veſtro in trra. ꝛ dixit
πελθόντες θύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ. καὶ εἶπε
moyſes: nō poſſibile fieri ſic. nā abomi-
μωυσῆς, οὐ δυνατὸν γενέσθαι οὕτως. τὰ γὰρ βδε-
nationes egyptioꝝ ſacrificauerim⁹ dño deo no-
λύγματα τῶν αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡ-
ſtro. ſi .n. ſacrificabim⁹ abominationes egy-
μῶν. ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν αἰγυ-
ptioꝝ corā ipſis: lapidabimur. viā
πτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθησόμεθα. ὁδὸν
trium dierū ambulabimus
τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα ꝏꝏꝏꝏꝏ

Trāſla. B. Hiero.

mentis. Et dixerūt malefici ad pharaonem. ꝏ Digitus dei eſt hic. Induratumq̄ eſt cor ꝏꝏꝏ pharaonis: & non audiuit eos ſicut ꝏꝏꝏꝏ p̄ceperat dñs. Dixit quoq̄ dominus ad moyſe. Conſurge diluculo & ſta coram pharaone. Egredietur ei ad aq̄s. Et dices ad eum. ꝏꝏꝏ hec dicit dñs. Dimitte populū meū vt ſacrificet mihi. q̄ ſi non dimiſeris eum: ꝏꝏꝏꝏꝏ ecce ego mittā in te & in ſeruos tuos & ī pplm tuū & in domos tuas oē genus muſcarū: & īplebūtur oēs domus egyptiorum muſcis diuerſi gn̄is: & vniuerſa terra ī qua fuerint. Faciāq̄ mirabilē in die illa terrā geſſen in qua populus meus eſt: vt non ſint ibi muſce: ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ vt ſcias quoniam ego dominus in medio ꝏꝏ terre. ponāq̄ diuiſionē inter pplm meū & populum tuum. Cras erit ſignū iſtud. Fecitq̄ dñs ita. Et venit muſca grauiſſima ī domos pharaonis & ſeruorū eius & in oēm terram ꝏ egypti: corruptaq̄ eſt terra ab huiuſcemodi muſcis. Vocauitq̄ pharao moyſen ꝏꝏꝏ & aaron: & ait eis. Ite & ſacrificate ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ deo veſtro in terra hac. Et ait moyſes. Non ꝏ pōt ita fieri. Abominationes enim egyptiorū imolabim⁹ dño deo nr̄o. q̄ ſi mactauerim⁹ ea q̄ colūt egyptii coram eis: ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ lapidibus nos obruent. Viā triū dierū p̄gem⁹

Tex. Heb. Exo. Ca. viij.

ויאמרו החרטמם אל פרעה
אצבע אלהים הוא ויחזק לב
פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
הנה יוצא המימה ואמרת אליו
כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃
כי אם אינך משלח את עמי
הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך
ובבתיך את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב וגם האדמה
אשר הם עליה׃ והפליתי ביום
ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב
למען תדע כי אני יהוה בקרב
הארץ׃ ושמתי פדת בין עמי ובין
עמך למחר יהיה האת הזה׃ ויעש
יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה
פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ
מצרים תשחת הארץ מפני
הערב׃ ויקרא פרעה אל משה
ולאהרן ויאמר לכו זבחו
לאלהיכם בארץ׃ ויאמר משה לא
נכון לעשות כן כי תועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את
תועבת מצרים לעיניהם ולא
יסקלנו׃ דרך שלשת ימים נלך׃

Primitiua. heb.

אמר
צבע חזק
שכם יצב פנה
יצא
עבד
שלח
בית
פלה
היה
ידע
שום פדה
היה אות עשה
בוא
שחת פנה
קרא
הלך
כון עשה תעב
זבח
סקל הלך

Tranſla. Chal.

ואמרו חרשיא לפרעה מחא מן קדם יי היא ואתקף לבא דפרעה ולא קביל מנהון
כמא דמליל יי׃ ואמר יי למשה אקדים בצפרא ואתעתד קדם פרעה הא נפיק
למיא ותימר ליה כדנן אמר יי שלח עמי ויפלחון קדמי׃ ארי אם ליתך משלח ית
עמי הא אנא משלח בך ובעבדך ובעמך ובבתך ית ערובא ויתמלון בתי מצראי ית
ערובא ואף ארעא דאינון עלה׃ ואפריש ביומא ההוא ית ארעא דגשן דעמי קאים
עלה בדיל דלא למיהוי תמן ערובא בדיל דתידע ארי אנא יי שליט בגו ארעא׃
ואשוי פורקן לעמי ועל עמך אתי מחא למחר יהא אתא הדין׃ ועבד יי כן ואתא
ערובא תקיף לבית פרעה ולבית עבדוהי ובכל ארעא דמצרים אתחבלת ארעא מן
קדם ערובא׃ וקרא פרעה למשה ולאהרן ואמר איזילו דבחו קדם אלהכון בארעא׃
ואמר משה לא תקין למעבד כדין ארי בעירא דמצראי דחלין ליה מניה אנחנא נסבין
לדבחא קדם יי אלהנא הא נדבח ית בעירא דמצראי דחלין ליה ואינון יחזון
הלא ירגמון למרגמנא׃ מהלך תלתא יומין ניזיל

Interp̄. chal.

Dixeruntq̄ malefici ad pharaonē plaga a facie dei ē. et induratū eſt cor pharaonis: ꝛ nō acq̄euit eis: ſicut locutus fuerat dñs. Dixitq̄ dñs ad moyſen. Surge diluculo: ꝛ ſta corā pharaone. Ecce egredieꝛ ad aq̄s: et dices ei. Hec dicit dñs. Dimitte populū meum: vt ſeruiāt corā me. q̄ ſi nō tu dimiſeris pplm meū. Ecce ego mittā in te ꝛ in ſeruos tuos ꝛ in populū tuū ꝛ in domos tuas mixtionē beſtiaꝝ: ꝛ implebūtur domus egyptioꝝ mixtiōe: vniuerſa quoq̄ terra ī qua ipſi fuerint. Diuidamq̄ in die illa terrā geſſen in qua populus meus habitat: vt non ſit ibi mixtio: vt ſcias quoniam ego dñs dominator in medio terre. Ponāq̄ redemptionē populo meo: et ſuper populū tuum inducam plagam: cras erit hoc ſignum. Fecitq̄ dñs ita. Et venit mixtio grauiſſima in domū pharaonis ꝛ in domum ſeruoꝝ eius ꝛ in omnē terram egypti. Corruptaq̄ eſt terra propter mixtionem. Vocauitq̄ pharao moyſen ꝛ aaron: et ait. Ite ſacrificate coram deo veſtro in terra. Dixitq̄ moyſes nō decet ita fieri: quoniam animal quod egyptii colunt nos īmolabimus: vt ſacrificemus corā dño deo nr̄o. q̄ ſi īmolauerimus animal quod ipſi colunt ipſis videntibus: nonne lapidabunt nos? Viam trium dierum ibimus ꝏꝏ

Primitiua chal.

תקף
קדם עתד
אמר פלח שלח
בית מלא
פרש קום
הוה ידע
שוה אתא הוה
אות חבל
אזל
עבד דבח
הוה חזא אמר
רגם הלך אזל

© Biblioteca Nacional de España

Ter. Heb.

במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו
אמר כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה
שלח אנכי אשלח אתכם וזבחתם
רחק ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק
עתר לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי:
יצא ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך
סור והעתרתי אל יהוה וסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק
אל יסף פרעה התל לבלתי שלח
את העם לזבח ליהוה: ויצא משה
עשה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש
סור יהוה כדבר משה ויסר הערב
שאר מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר
כבד אחד: ויכבד פרעה את לבו גם
בפעם הזאת ולא שלח את העם:

Cap. ix.

ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ודברת אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים שלח
עבד את עמי ויעבדני: כי אם מאן
חזק אתה לשלח ועודך מחזיק בם:
היה קנה הנה יד יהוה הויה במקנך אשר
בשדה בסוסים בחמרים בגמלים
בבקר ובצאן דבר כבד מאד:
פלה והפלה יהוה בין מקנה ישראל
מות ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל
שום לבני ישראל דבר: וישם יהוה
מועד לאמר מחר יעשה יהוה

Trãſla. B. Hiero.

in ſolitudinem: & ſacrificabimus dño deo noſtro: ſicut precepit nobis. Dixitq́ Pharao. Ego dimittam vos vt ſacrificetis dño deo vr̃o in deſerto: veruntamen lõgius ne abeatis. Rogate p me. Et ait moyſes. Egreſſus a te orabo dominum: & recedet muſca a pharaõe & a ſeruis ſuis & a pplo eius cras. Verũtamen noli vltra fallere: vt non dimittas populũ ſacrificare domino. Egreſſuſq́ moyſes a pharaone orauit dñm. Qui fecit iuxta verbũ illius: & abſtulit muſcas a pharaõe & a ſeruis ſuis & a populo eius. Nõ ſuperfuit nec vna quidẽ. Et ingrauatũ ẽ cor pharaõis: ita vt nec hac qdẽ vice dimitteret populum. Cap. 9.

Dixit aũt dominus ad moyſen: ingredere ad pharaonẽ & loq̃re ad eũ. Hec dicit dñs deus hebreorũ. Dimitte populũ meũ vt ſacrificet mihi. Quod ſi adhuc renuis: & retines eos: ecce manus mea erit ſuper agros: & ſuper equos & aſinos: & camelos & oues & boues: peſtis valde grauis. Et faciet dñs mirabile inter poſſeſſiões iſrael & poſſeſſiões egyptiorũ: vt nil oĩno pereat ex his q̃ ptinẽt ad filios iſrael. Cõſtituitq́ dñs tempus dicens. Cras faciet dominus

Trãſla. Gre. lxx. cũ interp. latina.

in deſerto. τ ſacrificabim⁹ dño deo nr̃o: ſicut
εἰς τὴν ἔρημον. καὶ θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, καθὰ
dixit nobis. τ dixit pharao: ego dimittã vos:
περ εἶπεν ἡμῖν. καὶ εἶπε φαραώ, ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμᾶς,
et ſacrificate dño deo veſtro in deſerto: ſed nõ
καὶ θύσατε τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ᾽ οὐ
longe procedetis ire. orate igr̃ p
μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι. εὔξασθε οὖν περὶ ἐ-
me ad dñm. dixit aũt moyſes: ecce ego egrediar
μοῦ πρὸς κν̄. εἶπε δὲ μωυσῆς, ἴδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι
a te: τ orabo ad deũ: et recedet
ἀπὸ σοῦ, καὶ εὔξομαι πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀπελεύσεται ἡ
muſca canina a te: et a ſeruis tuis:
κυνόμυια ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου,
τ a populo tuo cras. nõ addas vltra pharao de
καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου αὔριον. μὴ προσθῇς ἔτι φαραὼ ἐξα
cipere: vt nõ dimittas pplm ſacrificare dño.
πατῆσαι, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι κυρίῳ.
egreſſ⁹ ẽ aũt moyſes a pharaõe: τ orauit ad
ἐξῆλθε δὲ μωυσῆς ἀπὸ φαραώ, καὶ προσηύξατο πρὸς
deũ. fecit aũt dñs ſicut dixit moyſes: τ
τὸν θεόν. ἐποίησε δὲ κύριος καθάπερ εἶπε μωυσῆς, καὶ
abſtulit muſcã caninã a pharaõe: τ a ſer
περιεῖλε τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ φαραώ, καὶ ἀπὸ τῶν θε-
uis eius: et populo ei⁹: et nõ reli
ραπόντων αὐτοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατε-
cta ẽ neq́ vna. τ ingrauauit pharao cor ſu
λείφθη οὐδεμία. καὶ ἐβάρυνε φαραὼ τὴν καρδίαν αὐ
um: τ in tẽpore hoc: et nõ voluit
τοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν
dimittere populũ.
ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

Ca. 9.

Dixit aũt dñs ad moyſen: ingredere ad pha
εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, εἴσελθε πρὸς φα
raonẽ: τ dices ei: hec dicit dñs de⁹
ραώ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν
hebreorũ: dimitte populũ meũ: vt mihi ſeruiãt.
ἑβραίων, ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύ-
ſi qdẽ igr̃ nõ volueris dimittere populũ meũ:
σωσιν. εἰ μὲν οὖν μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου,
ſed adhuc retines eos: ecce man⁹ dñi erit in iu-
ἀλλ᾽ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοὺς ἰδοὺ χεὶρ κῡ ἔσται ἐν τοῖς κτή
mẽtis tuis q̃ in campis: in q́ equis τ
νεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ὑ-
ſubiugalib⁹: τ camelis: et bob⁹: et ouibus mors
ποζυγίοις, καὶ ταῖς καμήλοις, καὶ βουσί, καὶ προβάτοις θάνα
magna valde. τ mirabilia faciã ego in die illa
τος μέγας σφόδρα. καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί
inter iumẽta egyptiorũ τ inter iumẽ
νῃ ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν αἰγυπτίων καὶ ἀναμέσον τῶν κτη
ta filiorũ iſrael. τ nõ morieẽ ab oib⁹ iſrael fi
νῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν ἰσραὴλ υἱ
lijs dicibile. et dedit de⁹ tminũ: dicẽs: in craſtinũ faciet dñs
ῶν ῥητόν. καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὅρον, λέγων, ἐν τῇ αὔριον ποιήσει κς̄

Priitiua chal.

דבר אמר שלח
דבח רחק אזל
צלא עדה
יסף
עדה
שאר אחד
מלל
ידה פלח סרב
תקן נתא
עאן כרש
מות שוה
אמר עבד

Interp. chal.

in ſolitudinẽ: τ ſacrificabimus coraȝ dño deo noſtro: ſicut precepit nobis. Dixitq́ pharao. Ego dimittam vos: vt ſacrificetis coram dño deo veſtro in deſerto. Veruntamen longius non recedatis: orate etiam pro me. Et ait moyſes. Ecce ego egrediar a te τ orabo coram dño: τ auferet mixtionem a pharaone τ a ſeruis ſuis τ a populo ſuo cras. veruntamen nõ addat pharao vltra mentiri: vt non dimittat populũ ad ſacrificandũ coram dño. Egreſſuſq́ eſt moyſes a pharaone: et orauit coram dño. Et fecit dñs iuxta verbum moyſi: τ abſtulit mixtionem a pharaone τ a ſeruis ſuis: τ a populo ſuo: nec vna quideȝ remanſit. τ ingrauauit pharao cor ſuũ etiã hac vice: τ nõ dimiſit populum.

Dixitq́ dñs ad moyſen. Ingredere ad pharaonẽ τ loquere ei. Hec dicit domin⁹ deus iudeorũ. Dimitte populũ meũ: vt ſeruiant coram me. q̃ ſi nolueris dimittere eos: τ adhuc tu retines eos: ecce plaga a facie dñi erit in pecoribus tuis que ſunt in agro: in equis: in aſinis: in camelis: in bobus τ in ouibus: peſtis grãdis nimis. Et diuidet dñs inter pecora iſrael τ inter pecora egyptiorum: τ nihil morietur ex omnibus que poſſident filij iſrael. Poſuitq́ dñs terminum: dicens. Cras faciet dñs Ca. 9.

Tranſla. Chal.

במדברא ונדבח קדם יי אלהנא כמא דיימר לנא: ואמר פרעה אנא אשלח יתכון
ותדבחון קדם יי אלהכון במדברא לחוד ארחקא לא תרחקון למיזל צלו אף עלי:
ואמר משה הא אנא נפיק מעמך ואצלי קדם יי ויעדי ערובא מפרעה מעבדוהי
ומעמיה מחר לחוד לא יוסיף פרעה לשקרא בדיל דלא לשלחא ית עמא לדבחא קדם
יי: ונפק משה מלות פרעה וצלי קדם יי: ועבד יי כפתגמא דמשה ואעדי ערובא
מפרעה מעבדוהי ומעמיה לא אשתאר חד: ויקר פרעה ית ליביה אף בזימנא הדא
ולא שלח ית עמא: Ca. ix. ואמר יי למשה עול לות פרעה ותמליל
ליה כדנן אמר יי אלהא דיהודאי שלח ית עמי ויפלחון קדמי: ארי אם מסרב את
לשלחא ועד כען את מתקיף בהון: הא מחא מן קדם יי הויה בגיתך די בחקלא
בסוסותא בחמרי בגמלי בתורי ובענא מותא סגי לחדא: ויפרש יי בין בעירא
דישראל ובין בעירא דמצראי ולא ימות מכל דבני ישראל מדעם: ושוי יי זימנא
למימר מחר יעביד יי

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

vbū hoc in terra.et fecit dn̄s vbū hoc
τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐποίησε κς τὸ ῥῆμα τοῦτο
craſtina. ⁊ mortua ſūt oīa iumēta
τῇ ἐπαύριον. καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν
egyptioꝝ. ab āt iumētis filioꝝ iſrael nō mor
αἰγυπτίων. ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐκ ἐ-
tuū eſt quicq̄. vidēs āt pharao:ꝙ nō mortu-
τελεύτησεν οὐδέν. ἰδὼν δὲ φαραώ, ὅτι οὐκ ἐτελεύ-
um ē a iumētis filioꝝ iſrael q̄cq̄: ingrauatū ē
τησεν ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰηλ οὐδέν, ἐβαρύνθη ἡ
cor pharaōis: et nō dimiſit populū.ait āt dn̄s
B καρδία φαραώ, καὶ οὐκ ἀπέστειλε τὸν λαόν. εἶπε δὲ κς
ad moyſen ⁊ aaron: dicēs: tollite vobis ple
πρὸς μωυσῆν καὶ ἀαρών, λέγων, λάβετε ὑμῖν πλή-
nas manus cineris camini: et ſpargat moy
ρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας, καὶ πασάτω μωυ-
ſes in celum corā pharaōe:⁊ coram
σῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν
ſeruis eius:⁊ fiat puluis ſup oēm
θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν
trā egypti: ⁊ erit ſup hoīes: et ſup
τὴν γῆν αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνους, καὶ ἐπὶ τὰ
q̄drupedia vlcera veſice feruentes in ꝗͣ
τετράποδα ἕλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς
hoīb⁹:⁊ in quadrupedib⁹: et in oī tra egy
ἀνοις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύ-
pti. et accepit cinerē camini corā
πτου. καὶ ἔλαβε τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον
pharaōe:⁊ corā ſeruis eius: et
φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔ-
ſparſit eū moyſes in celū: ⁊ facta ſūt
πασεν αὐτὴν μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐγένετο
vlcera veſice feruētes in ꝗͣ hoīb⁹:
ἕλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις,
et in quadrupedib⁹.⁊ nō potuerūt incā
καὶ ἐν τοῖς τετράποσι. καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ φαρ-
tatores ſtare corā moyſe ꝑpt vlcera. facta ſūt
μακοὶ στῆναι ἐναντίον μωυσῆ διὰ τὰ ἕλκη. ἐγένετο
.n. vlcera in incantatorib⁹: et in oī tra
γὰρ τὰ ἕλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς, καὶ ἐν πάσῃ γῇ
egypti. indurauit āt dn̄s cor pha-
αἰγύπτου. ἐσκλήρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν φαρα-
raōis:⁊ nō audiuit eos ſicut cōſtituit do-
ώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξε κύ-
min⁹ moyſi. dixit āt dn̄s ad moyſen: ſur-
ριος τῷ μωυσῇ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, ὄρθρι-
ge mane: et ſta corā pharaōe: ⁊ dices
σον τοπρωΐ, καὶ στῆθι ἐναντίον φαραώ, καὶ ἐρεῖς
ad eū: hec dicit dn̄s de⁹ hebreoꝝ:
πρὸς αὐτόν, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων,
dimitte populū meū: vt ſeruiāt mihi.
ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.
in .n. nūc tēpore ego mitto
ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἀποστέλλω

Trāſla.B.Hiero.

verbū iſtud in terra.
Fecit ergo dominus
verbum hoc altera die:
& mortua ſūt oīa aīan
tia egyptiorū. De aīali-
bus vero filiorū iſrael
nihil oīno periit. Et mi
ſit pharao ad vidēdū:
nec erat quicq̄ mortu-
um de his q̄ poſſidebat
iſrael. Ingrauatūq̧ eſt
cor pharaōis:& nō di
miſit populū. Et dixit
dominus ad moyſen
& aaron. Tolle plenas
manus cineris de cami
no:& ſpargat illū moy
ſes in celum corā pha-
raone: ſitq̧
puluis ſup oēm terrā
egypti. Erunt enim
in hominibus & iumē
tis vlcera &
veſice turgentes in v-
niuerſa terra egypti.
Tulerūtq̧ cinere de ca
mino: & ſteterunt
corā pharaone: & ſpar
ſit illum moyſes
in celū. Factaq̧ ſunt vl
cera veſicarum
turgētiū in hoībus &
iumentis : nec poterāt
malefici ſtare coram
moyſe
propter vlcera que in
illis erant
& in omni terra egypti
Indurauitq̧
dn̄s cor pharaonis: &
non audiuit
eos ſicut locutus ē do-
minus ad
moyſen. Dixitq̧ dn̄s
ad moyſen. Mane con
ſurge & ſta coram pha-
raone:
& dices ad eū. Hec di-
cit dominus deus
hebreorū. Dimitte po
pulū meū : vt ſacrificet
mihi: quia in hac vice
mittam

Tex.Heb. Exo. Ca.ix.

הדבר הזה בארץ׃ ויעש יהוה את
הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה
מצרים וממקנה בני ישראל לא
מת אחד׃ וישלח פרעה והנה לא
מת ממקנה ישראל עד אחד
ויכבד לב פרעה ולא שלח את
העם׃ ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן קחו לכם מלא
חפניכם פיח כבשן וזרקו משה
השמימה לעיני פרעה׃ והיה
לאבק על כל ארץ מצרים והיה
על האדם ועל הבהמה לשחין
פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים׃
ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו
לפני פרעה ויזרק אתו משה
השמימה ויהי שחין אבעבעת
פרח באדם ובבהמה׃ ולא יכלו
החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחין כי היה השחין
בחרטמם ובכל מצרים׃ ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה אל
משה׃ ויאמר יהוה אל משה השכם
בבקר והתיצב לפני פרעה
ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים שלח את עמי ויעבדני׃
כי בפעם הזאת אני שלח את

Priitiua heb.

עשה
מות שלח
כבד
לקח
פוח
שחן
לקח עמד
פנה זרק
חזק
שכם
יצב
עבד

Tranſla.Chal.

בתגמא הדין בארעא׃ ועבד יי ית פתגמא הדין מיומא דבתרוהי ומית כל בעירא
דמצראי ומבעירא דבני ישראל לא מית חד׃ ושלח פרעה והא לא מית מבעירא
דישראל עד חד ואתיקר לבא דפרעה ולא שלח ית עמא׃ ואמר יי למשה ולאהרן
סיבו לכון מלי חפניכון פיחא דאתונא ויזרקיניה משה לצית שמיא לעיני פרעה׃
ויהי לאבקא על כל ארעא דמצרים ויהי על אינשא ועל בעירא לשחין סגי אבעבוען
בכל ארעא דמצרים׃ ונסיבו ית פיחא דאתונא וקמו קדם פרעה וזרק יתיה משה
לצית שמיא והוה שחין אבעבוען סגי באינשא ובבעירא׃ ולא יכילו חרשיא למיקם
קדם משה מן קדם שחנא ארי הוה שחנא בחרשיא ובכל מצראי׃ ואתקיף יי ית
לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי עם משה׃ ואמר יי למשה אקדים
בצפרא ותתעתד קדם פרעה ותימר ליה כדנן אמר יי אלהא דיהודאי שלח ית
עמי ויפלחון קדמי׃ ארי בזימנא הדא אנא שלח ית

Interp̄.chal.

verbum iſtud in terra. Fecitq̧ dn̄s verbū hoc ſequēti
die:⁊ mortuū eſt omne aīal egyptiorū : ⁊ de aīalibus
filioꝝ iſrael nec vnum mortuū eſt. Miſitq̧ pharao:⁊
ecce de aīalibus filioꝝ iſrael nec vnum quidē mortuū
erat. Et ingrauatū eſt cor pharaonis:⁊ nō dimiſit po
pulū. Et dixit dn̄s ad moyſen ⁊ aaron. Tollite vobis
plenos pugillos veſtros fauille fornacis : ⁊ ſpargat
illam moyſes verſus celū ante oculos pharaonis.et
erit in puluerē tenuiſſimū ſup omnē terrā egypti. Et
erit in hoībus ⁊ in iumētis ⁊ pecoribus ſcabies ger-
minans veſicas in vniuerſa terra egypti. Et tulerūt
fauillā fornacis:⁊ ſteterunt corā pharaone.et ſparſit
illam moyſes verſus celum. Et fuit ſcabies et veſice
multe in hominibus ⁊ in pecoribus.et non poterant
malefici ſtare coram moyſe propter ſcabiē: quia erat
ſcabies in maleficis ⁊ in omnibus egyptiis. Et ingra
nauit dn̄s cor pharaonis:et non acquieuit eis : ſicut
locutus fuerat dominus cum moyſe. Dixitq̧ domin⁹
ad moyſen. Conſurge mane : ⁊ ſta coram pharaone:
dicesq̧ ei. Hec dicit dn̄s deus iudeorum. Dimitte po
pulum meum:vt ſeruiant coram me. quia in hac vice
ego mitto

Priitiua chal.

מות
יקר
נסב מלא פוח
זרק הוה סגא
קום
קום
תקף
קדם
עתד אמר ידה
פלח

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

נגף כָּל מַגֵּפֹתַי אֶל לִבְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ
עבד עם ידע כמו וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע כִּי אֵין כָּמֹנִי
בְּכָל הָאָרֶץ׃ כִּי עַתָּה שָׁלַחְתִּי אֶת
נכה יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת עַמְּךָ בַּדָּבֶר
כחד אלם וַתִּכָּחֵד מִן הָאָרֶץ׃ וְאוּלָם בַּעֲבוּר
עמד ראה זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ
כח אֶת כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל
סלל הָאָרֶץ׃ עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי
מטר שַׁלְּחָם׃ הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר
בָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה
כמו יסד כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן הַיּוֹם הִוָּסְדָה
עוז וְעַד עָתָּה׃ וְעַתָּה שְׁלַח הָעֵז
קנה אֶת מִקְנְךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְךָ
בַּשָּׂדֶה כָּל הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
מצא אסף יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף
הַבַּיְתָה וְיָרַד עֲלֵהֶם הַבָּרָד
מות וָמֵתוּ׃ הַיָּרֵא אֶת דְּבַר יְהוָה
נוס מֵעַבְדֵי פַּרְעֹה הֵנִיס אֶת עֲבָדָיו
בית וְאֶת מִקְנֵהוּ אֶל הַבָּתִּים׃ וַאֲשֶׁר
שום לֹא שָׂם לִבּוֹ אֶל דְּבַר יְהוָה
עזב וַיַּעֲזֹב אֶת עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
היה נְטֵה אֶת יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וִיהִי
בָרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם עַל הָאָדָם
וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
נטה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת
נטה מַטֵּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וַיהוָה

Trāſla. B. Hiero.

omnes plagas meas ſuper cor tuū & ſuper ſeruos tuos & ſup populū tuū: vt ſcias ꝙ nō ſit ſimilis mei in omni terra. Nunc ei extendens manū: percutiā te & populū tuum peſte: peribiſq; de terra. Idcirco autem poſui te vt oſtēdam in te fortitudīem meam: & narretur nomē meū in oī terra. Adhuc retīes populū meū: & nō vís eū dimittere. En pluā cras hac ipſa hora grādinē multā nimis: qualis non fuit in egypto a die qua fūdata eſt vſq; in pñs tp̄s. Mitte ergo iam nunc & cōgrega iumenta tua: & omnia que habes in agro. Hoīes eī & iumēta & vniuerſa que inuenta fuerint foris: nec congregata de agris: cecideritq; ſup ea grādo: morientur. qui timuit verbum domini de ſeruis pharaōis: fecit cōfugere ſeruos ſuos: & iumenta in domos. qui autem neglexit ſermonē dñi: dimiſit ſeruos ſuos & iumenta in agris. Et dixit dñs ad moyſen. Extēde manū tuā in celum vt fiat grando in vniuerſa terra egypti ſuper homines & ſup iumēta & ſuper omnem herbā agri in terra egypti. Extēditq; moyſes virgam in celū: & dominus

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina

oia occurrētia mea in cor
πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν
tuū: et ſeruoꝝ tuoꝝ: et ppli tui
σου, καὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου.
vt videas: ꝙ nō eſt alius: ſicut ego in oi
ἵνα ἴδῃς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος, ὡς ἐγὼ ἐν πάσῃ τῇ
fra. nūc .n. mittens manū meā pcutiā
γῇ. νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρά μου πατάξω
te: et pplm tuū interficiā: et delebe
σε, καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ
ris a fra. et ppꝰ hoc ſeruatus es:
ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἕνεκα τούτου διετηρήθης,
vt oſtēdā in te fortitudinē meā. et vt
ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως Roma. 9.c.
narret nomē meū in oi fra. adhuc igr tu
διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἔτι οὖν σὺ
retines populū meū: vt nō dimittas eos:
ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐ-
ecce ego pluo hac hora cras
τούς, ἰδοὺ ἐγὼ βρέχω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον
grādinē multā valde: que talis nō fuit
χάλαζαν πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγο-
in egypto: ex qua die cōdita ē: et vſq ad
νεν ἐν αἰγύπτῳ, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἔκτισται, καὶ ἕως τῆς
diem hanc. nūc igr feſtina cōgrega-
ἡμέρας ταύτης. νῦν οὖν κατάσπευσον συναγα-
re iumēta tua: et ꝗcūq tibi ſūt in agro.
γεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅσα σοί ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ.
oēs .n. hoies: et iumēta: ꝗcūq inuē
πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἂν εὑ-
ta fuerit in agris: et nō ingrediētur i domū: ceci
ρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέ-
derit āt ſup ea grādo: morietur. qui ti-
σῃ δὲ ἐπ᾽ αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει. ὁ φοβούμε-
met vbū dni ſeruoꝝ pharaōis:
νος τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν θεραπόντων φαραώ,
cōgregauit iumēta ſua in domos. qui
συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους. ὃς
āt nō attēdit mēte ad vbū dni:
δὲ μὴ προσέσχεν τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου,
dimiſit iumēta in agris. dixit āt dns
ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις. εἶπε δὲ κύριος
ad moyſen: extēde manū tuā in ce-
πρὸς μωυσῆν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐ-
lum: et erit grādo ſup oēm frā egy
ρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰ-
pti: ſup ꝗ hoies et iumē
γύπτου, ἐπί τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτή-
ta: et ſup oēm herbā ꝗ in fra.
νη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.
extendit āt moyſes manū in celū:
ἐξέτεινε δὲ μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν,
et dns
καὶ κύριος

Pritiua chal.

מחא ידע · שלח מחא שצא · קום חזא הוה · שעה · נחת · שכלל נתא · שבח כנש נית · מות שוה · רום · הוה

Trāſla. Chal.

כל מחתי ללבך ובעבדך ובעמך בדיל דתידע ארי לית דכותי שליט בכל ארעא: ארי
כען קריב קדמי דאשלח כען ית מחת גבורתי ואמחי יתך וית עמך במותא ואשתצית
מן ארעא: וברם בדיל דא קיימתך בדיל לאחזיותך ית חילי ובדיל דיהון משתען
גבורת שמי בכל ארעא: עד כען את כביש ליה לעמי בדיל דלא לשלחותהון: הא
אנא מחית כעדנא הדין מחר ברדא תקיף לחדא דלא הוה דכותיה במצרים למן
יומא דאשתכללת ועד כען: וכען שלח כנוש ית גיתך וית כל דלך בחקלא כל אנשא
ובעירא דישתכח בחקלא ולא יתכניש לביתא ויחות עליהון ברדא וימותון: דדחיל
מן פתגמא דיי מעבדי פרעה כניש ית עבדוהי וית גיתיה לבתיא: ודלא שוי לביה
לפתגמא דיי שבק ית עבדוהי וית בעיריה בחקלא: ואמר יי למשה ארים ית ידך
על צית שמיא ויהי ברדא בכל ארעא דמצרים על אנשא ועל בעירא ועל כל
עשבא דחקלא בארעא דמצרים: וארים משה ית חוטריה על צית שמיא ויי

Interp. chal.

omnes plagas meas in coꝛ tuū ⁊ in ſeruos tuos ⁊ in populū tuū: vt ſcias qm̄ non eſt ſimilis mei dñatoꝛ in vniuerſa terra. qm̄ nunc prope eſt corā me: vt mittaʒ plagā foꝛtitudinis mee: ⁊ percutiā te ⁊ populū tuū peſte: cōſumaberiſq; de terra. Uerūtamē ꝓpter hoc ſuſtinui te: vt oſtenderē tibi foꝛtitudinē meā. ⁊ vt narrēt potentiā nois mei in vniuerſa terra. Adhuc tu ſubiectum retines populū meū: vt non dimittas eos. Ecce ego deſcendere faciā cras hac ipſa hoꝛa grandinē foꝛteʒ nimis: cui ſimilis nō fuit in egypto: a die qua fundata eſt vſq; nunc. Nunc autē mitte cōgrega pecoꝛa tua que ſunt in agro: oēs enim hoies ⁊ iumenta que inuenta fuerint in agro: ⁊ nō fuerint cōgregata in domū: deſcenderitq; ſup ea grando: moꝛientur. Qui timuit verbū dñi de ſeruis pharaonis congregauit ſeruos ſuos ⁊ pecoꝛa ſua in domos. Et qui nō appoſuit coꝛ ſuū verbo dñi: dimiſit ſeruos ſuos ⁊ pecoꝛa ſua in agro. Dixitq; dñs ad moyſen. Leua manū tuam verſus celum: vt ſit grando in vniuerſa terra egypti: ſup homines ⁊ ſuper iumenta ⁊ ſuper omnē herbā agri in terra egypti. Eleuauitq; moyſes virgam ſuaʒ verſus celum: ⁊ dñs

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla. Gre. lxx. cū interp̄. latina.

dedit voces et grādinē. et diſcurrit ignis
ἔδωκε φωνὰς καὶ χάλαζαν. καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ
ps.77. ps.104 ſup̄ trā. et pluit dn̄s grādinē ſup̄ om=
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔβρεξε κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶ=
nē trā egypti. erat āt grādo et ignis
σαν γῆν αἰγύπτου. ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ
ardens in grādine. at grādo multa val=
φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ. ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφό
de: que talis nō fuit in egypto: ex q̄ fa
δρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν αἰγύπτῳ, ἀφ᾽ ἧς γε
cta fuit in ipa gens. pcuſſit āt grādo in om
D γεγένηται ἐπ᾽ αὐτῆς ἔθνος. ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πά
ni tra egypti oīa quecūq͂ erāt in agro: ab
σῃ γῇ αἰγύπτου πάντα ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἀπὸ
hoīe vſq͂ ad iumētū. et oēm herbā q̄ erāt in
ἀνθρώπου ἕως κτήνους. καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν
agro pcuſſit grādo. et oīa [li=
τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα. καὶ πάντα τὰ ξύ
gna q̄ in agris cōfregit. ſed in tra
λα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν. πλὴν ἐν γῇ
geſem: vbi erāt filij iſrael: nō fuit gran=
γεσέμ, οὗ ἦσαν υἱοὶ ἰσραήλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλα=
do. mittens āt pharao: vocauit moyſen et
ζα. ἀποστείλας δὲ φαραώ, ἐκάλεσε τὸν μωυσῆν καὶ
aaron: et dixit eis: peccaui nūc: do
ἀαρών, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἡμάρτηκα τὸ νῦν, ὁ κύ=
min⁹ iuſtus: ego āt et pplš me⁹ impij. ora=
ριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς. προ
te ergo ad dn̄m: et ceſſent fi=
σεύξασθε οὖν πρὸς κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γε
eri voces dei: et grādo: et ignis: et di
νηθῆναι φωνὰς θεοῦ, καὶ χάλαζαν, καὶ πῦρ, καὶ ἐ
mittam vos: et nō ampli⁹ addetis manere.
ξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔτι προσθήσεσθε μένειν.
dixit āt ei moyſes: cūq͂ egrediar ciuitatē. ex
εἶπε δὲ αὐτῷ μωυσῆς, ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν. ἐκ
tendam manus meas ad dn̄m. et voces
πετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον. καὶ αἱ φωναὶ
ceſſabūt: et grādo: et pluuia nō erit
παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται
ampli⁹. vt ſcias: q̄ dn̄i tra: et tu et ſer
ἔτι. ἵνα γνῷς, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ, καὶ σὺ καὶ οἱ θε
ui tui. ſcio. q̄ nūquā time=
ράποντές σου. ἐπίσταμαι. ὅτι οὐδέποτε φοβεῖ
tis dn̄m. at linū et hordeū pcuſſū ē.
σθε τὸν κύριον. τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη. ἡ
nā hordeū germinauerat: at linū ſeminificans.
γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.
et triticū et far nō pcuſſū ē: ſerotina. n. erāt.
ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη, ὄψιμα γὰρ ἦν.
egreſſus ē moyſes
ἐξῆλθε μωυσῆς

Trāſla. B. Hiero.

dedit tonitrua & grandinē ac diſcurrētia fulgura ſup terrā. Pluitq͂ dn̄s grandinē ſup terrā egypti: & grādo & ignis mixta pariter ferebātur. Tanteq͂ fuit magnitudinis: q̄ta an̄ nūquam appuit in vniuerſa terra egypti: ex quo gens illa cōdita eſt. Et pcuſſit grādo in oī terra egypti cuncta q̄ fuerunt in agris ab hoīe vſq͂ ad iumentū. Cunctāq͂ herbā agri pcuſſit grando: & oē lignum regionis cōfregit. Tātum in terra geſſen vbi erāt filij iſrael: grādo non cecidit. Miſitq͂ pharao & vocauit moyſen & aarō: dicens ad eos. Peccaui etiam nūc. Dominus iuſtus: & ego & populus meus impij. Orate dn̄m vt deſinant tonitrua dei & grando vt dimittam vos: & nequaq͂ hīc vltra maneatis. Ait moyſes. Cum egreſſus fuero de vrbe: extendam palmas meas ad dn̄m: & ceſſabunt tonitrua: & grando non erit. vt ſcias quia domini eſt terra. Noui autē q̄ & tu & ſerui tui necdum timeatis dn̄m deum. Linum ergo & hordeum leſum eſt: eo q̄ hordeum eſſet virens: & linum iam folliculos germinaret. Triticū aūt & far non ſunt leſa: q͂a ſerotina erāt. Egreſſuſq͂ Moyſes

Tex. Heb. Exo. Ca. ix.

נתן קלת וברד ותהלך אש
ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ
מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז
היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ
מצרים את כל אשר בשדה
מאדם ועד בהמה ואת כל עשב
השדה הכה הברד ואת כל עץ
השדה שבר: רק בארץ גשן
אשר שם בני ישראל לא היה
ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק ואני
ועמי הרשעים: העתירו אל
יהוה ורב מהית קלת אלהים
וברד ואשלחה אתכם ולא תספון
לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי
את העיר אפרש את כפי אל
יהוה הקלות יחדלון והברד לא
יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי
כי טרם תיראון מפני יהוה
אלהים: והפשתה והשערה נכתה
כי השערה אביב והפשתה
גבעל: והחטה והכסמת לא נכו
כי אפילת הנה: ויצא משה

Priitiua heb.

קול הלך
מטר
היה לקח
היה נכה
נכה
שלח קרא
צדק
עתר
רבה היה
יסף
יצא
פרש
חדל
היה ידע
ירא פנה
נכה
אבב
חנט
אפל

Transla. Chal.

יהב קלין וברדא ומהלכא אישתא על ארעא ואמטר יי ברדא על ארעא דמצרים:
והוה ברדא ואישתא משתלהבא בגו ברדא תקיף לחדא דלא הוה דכותיה בכל ארעא
דמצרים מעידן דהות לעמא: ומחא ברדא בכל ארעא דמצרים ית כל די בחקלא
מאינשא ועד בעירא וית כל עשבא דחקלא מחא ברדא וית כל אילני חקלא תבר:
לחוד בארעא דגשן דתמן בני ישראל לא הוה ברדא: ושלח פרעה וקרא למשה
ולאהרן ואמר להון חבית זימנא הדא יי זכאה ואנא ועמי חיבין: צלו קדם יי
וסגי קדמוהי רוח דלא יהון עלנא קלין דלוט כאלין מן קדם יי וברדא ואשלח
יתכון ולא תוספון לאתעכבא: ואמר ליה משה כמפקי מן קרתא אפרוש ית ידי
בצלו קדם יי קליא יתמנעון וברדא לא יהא עוד בדיל דתידע ארי דיי ארעא: ואת
ועבדך ידענא ארי עד כען לא אתכנעתון מן קדם יי אלהים: וכתנא וסערי לקו ארי
סעריא אביב וכתנא גבעולין: וחטיא וכונתיא לא לקו ארי אפלתא אינין: ונפק משה

Interp̄. chal.

dedit voces ⁊ grandinē: ⁊ diſcurrebat ignis ſup̄ terram. Pluitq͂ dn̄s grandinē ſuper terrā egypti. Fuit q͂ grando ⁊ ignis diſcurrens in medio grandinis nimis validus: cuius ſimilis non fuit in vniuerſa terra egypti a tēpore quo fuit in ea populus. Et percuſſit grando in omni terra egypti oīa que erāt in agro ab homine vſq͂ ad iumentū: ⁊ omnē herbā agri percuſſit grando: omneſq͂ arbores agri cōfregit. Tamē in terra geſſen vbi erant filij iſrael non fuit grando. Miſitq͂ pharao ⁊ vocauit moyſen ⁊ aaron: et dixit eis. Peccaui hac vice: dn̄s iuſtus: ⁊ ego ⁊ populus meus impij. Orate corā dn̄o: vt ſit a facie eius refrigerium multū: ⁊ non ſint ſup̄ nos tonitrua maledictionis huiuſcemodi a facie dn̄i neq͂ grando: ⁊ dimittā vos: nec vltra retinebo vos. Dixitq͂ ei moyſes. Cum egreſſus fuero de vrbe: extendā manus meas in oratione corā dn̄o. tonitrua ceſſabūt: ⁊ grando nō erit amplius: vt ſcias q͂ dn̄i eſt terra. Noui enim q̄ tu ⁊ ſerui tui adhuc non humiliamini a facie dn̄i dei. Linū autē ⁊ ordeū percuſſa ſunt: eo q̄ ordeū erat virens ⁊ linū iam folliculos germinarat. Triticū aūt ⁊ far nō ſunt percuſſa: quia ſerotina erant. Egreſſuſq͂ eſt moyſes

Priitiua chal.

קול הלך מטר
שלהב
הוה
חוב זכה צלא
סנא הוה קול
שלח יסף עכב
נפק קרה פרש
קול מנע הוה
ידע כנע לקה
חנט כנתא

© Biblioteca Nacional de España

מעם פרעה את העיר ויפרש
כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות
והברד ומטר לא נתך ארצה׃
וירא פרעה כי חדל המטר והברד
והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו
הוא ועבדיו׃ ויחזק לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה׃

Cap.x.

ויאמר יהוה אל משה בא אל
פרעה כי אני הכבדתי את לבו
ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני
בנך ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים עד מתי מאנת לענת
מפני שלח עמי ויעבדני׃ כי אם
מאן אתה לשלח את עמי הנני
מביא מחר ארבה בגבלך׃ וכסה
את עין הארץ ולא יוכל לראת
את הארץ ואכל את יתר הפלטה
הנשארת לכם מן הברד ואכל
את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃
ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר לא ראו

חדל קול · ראה · כבד · חזק · אמר בוא · שות אות · ספר · עלל · אות שום · בוא · ענה · מאן עבד · בוא רבה · יכל ראה · שאר · בית · ראה

a Pharaone ex vrbe tetendit manus ad dominū: & ceſſauerunt tonitrua & grādo: nec vltra ſtillauit pluuia ſup terrā. vidēs āt pharao ꝙ ceſſaſſet pluuia & grando & tonitrua: auxit peccatū: & ingrauatū ē cor eius & ſeruorū illius: & induratum nimis: nec dimiſit iſrael ſicut precepat dn̄s per manum moyſi. Ca.10.

ET dixit dominus ad moyſen. Ingredere ad pharaonē. Ego enim induraui cor eius & ſeruorum illius: vt faciam ſigna mea hec in eo: & narres in auribus filii tui & nepotū tuorum: quotiens cōtriuerim egyptios: & ſigna fecerim in eis: & ſciatis quia ego dominus. Introierūt ergo moyſes & aaron ad pharaonem: & dixerunt ei. Hec dicit dominus deus hebreorū. vſqꝫquo nō vis ſubiici mihi. Dimitte populū meū vt ſacrificet mihi. Sin autē reſiſtis: & non vis dimittere eum: ecce ego īducā cras locuſtam in fines tuos: q̄ opiet ſupficiem terre: ne quicq̄ꝫ eius appareat ſed comedatur quod reſiduum fuerit grandini. Corrodet eī omnia ligna que germinant in agris: & implebūt domos tuas & ſeruorum tuorum & omniū egyptiorū: quantam non viderūt

a pharaōe extra ciuitatē: ⁊ extendit man⁹
ἀπὸ φαραὼ ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας
ad dn̄m: et voces ceſſauerūt: et grando: et
πρὸς κν̄, καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ
pluuia nō ſtillauit ſup trā. vidēs āt pharao: ꝙ ceſſauit
ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἐπὶ τὴν γῆν. ἰδὼν δὲ φαραώ, ὅτι πέπαυται
pluuia: et grando: et voces: addidit
ὁ ὑετός, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ αἱ φωναί, προσέθετο
ad peccādū. et ingrauatū ē ei⁹ cor: ⁊
τοῦ ἁμαρτάνειν. καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τῶν
ſeruorū ſuoꝝ: ⁊ induratū ē cor pharaōis. ⁊
θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία φαραώ. καὶ
nō dimiſit filios iſrael: ſicut locut⁹
οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, καθάπερ ἐλάλησε
eſt dn̄s moyſi
κύριος τῷ μωυσῇ. Ca.10.

DIxit āt dn̄s ad moyſen: dicens: īgredere ad
Εἶπε δὲ κς̄ πρὸς μωυσῆν, λέγων, εἴσελθε πρὸς
pharaonē. ego.n. aggrauaui ei⁹ cor: et cor
φαραώ. ἐγὼ γὰρ ἐβάρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τὴν καρδίαν
ſeruoꝝ ſuoꝝ: vt deinceps ſuperueniāt ſigna mea hec ſup eos. vt narretis in
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἑξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖά μου ταῦτα ἐπ᾽ αὐτούς. ὅπως διηγήσησθε εἰς τὰ
aures filioꝝ vřoꝝ: et filijs filioꝝ
ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν, καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων
vřoꝝ: q̄cūqꝫ illuſi egyptijs: et ſigna mea: q̄ feci in eis. et ſcietis ꝙ ego
ὑμῶν, ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς αἰγυπτίοις, καὶ τὰ σημεῖά μου, ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ
dn̄s. igreſſus ē āt moyſes et aarō coram pharaōe: et
κς̄. εἰσῆλθε δὲ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἐναντίον φαραώ, καὶ
dixerūt ei: hec dicit dn̄s de⁹ hebreorū: vſqꝫ
εἶπαν αὐτῷ, τάδε λέγει κς̄ ὁ θς̄ τῶν ἑβραίων, ἕως
quo nō vis revereri me: dimitte populū meū: vt ſeruiāt mihi. ſi āt nō volueris tu dimittere pplm̄ meū: ecce ego inducā hac
τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναί με, ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι. ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτῃ τῇ
hora cras locuſtā multā in oēs t̄minos tuos:
ὥρᾳ αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὅριά σου,
et operiet ſupficiē t̄re: et nō poteris videre
καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν
terrā: et comedet oē reſiduū qđ relictū
τὴν γῆν, καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τὸ καταλειφθέν,
eſt: qđ reliquit vobis grādo: et comedet oē
ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέδεται πᾶν
lignū germinās vobis in t̄ra. ⁊ implebūtur tue
τὸ ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ πλησθήσονταί σου
domus: et dom⁹ ſeruorū tuoꝝ: et omnes domus q̄ in oī t̄ra egyptioꝝ. q̄ nūq̄ viderūt
αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου, καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι αἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῶν αἰγυπτίων. ἃ οὐδέποτε ἑωράκασι

Primitiua chal.

צלא מנע קול · יסף · חטא תקף · שוה אות · שעה נסס · שוה ידע עול · ידה סרב כנע · פלח אתא חפה · חזא אכל שאר · צמח מלא בית · חזא

Interp. chal.

a pharaone ex vrbe. Et extendit manū ſuam in oratione coram dn̄o: et ceſſauerūt tonitrua: ⁊ grando ⁊ pluuia que deſcendebat non peruenit ad terrā. Viditqꝫ pharao ꝙ ceſſaſſet pluuia ⁊ grando ⁊ tonitrua ⁊ auxit peccatū: ⁊ ingrauauit cor ſuū ipſe ⁊ ſerui eius. Ingrauatūqꝫ eſt cor pharaonis: ⁊ nō dimiſit filios iſrael: ſicut locutus fuerat dn̄s p manū moyſi. Ca.10.

DIxitqꝫ dn̄s ad moyſen. Ingredere ad pharaonē quia ego ingrauaui cor eius: ⁊ cor ſeruorū ſuorum: vt ponerem ſigna mea hec in medio eorū. Et vt narres coram filio tuo: ⁊ coram filio filij tui miracula que feci in egypto: ⁊ ſigna mea que poſui in ea: et ſciatis quia ego dn̄s. Ingreſſuſqꝫ eſt moyſes ⁊ aaron ad pharaonem: ⁊ dixerunt ei. Hec dicit dn̄s deus iudeorum. Vſquequo non vis humiliari coram me. dimitte populum meum vt ſeruiant coram me. Quod ſi non vis dimittere populū meuꝫ: ecce ego adducam cras locuſtam in terminos tuos. et cooperiet terram ita vt ſolis radij nō poſſint ad eam penetrare: ⁊ cōſumet reliqua que reſeruata et relicta fuerant vobis a grandine: ⁊ comedet omnes arbores que germinant vobis in agro: implebūtqꝫ domos tuas ⁊ domos omnium ſeruorum tuorū ⁊ domos omniuꝫ egyptiorum: quantam non viderunt

Tranſla. Chal.

מלות פרעה ית קרתא ופרש ידוהי בצלו קדם יי ואתמנעו קליא וברדא ומטרא
דהוה נחית לא מטא עד ארעא׃ וחזא פרעה ארי אתמנע מטרא וברדא וקליא ואוסיף
למחטי ויקר לביה הוא ועבדוהי׃ ואתקף לבא דפרעה ולא שלח ית בני ישראל
כמא דמליל יי בידא דמשה׃ Ca.x. ואמר יי למשה עול לות פרעה
ארי אנא יקרית ית לביה וית לבא דעבדוהי בדיל לשואה אתותי אלין ביניהון׃
ובדיל דתשתעי קדם ברך ובר ברך ית נסין דעבדית במצרים וית אתותי דשויתי
בהון ותדעון ארי אנא יי׃ ועל משה ואהרן לות פרעה ואמרו ליה כדנן אמר יי
אלהא דיהודאי עד אימתי מסרב את לאתכנעא מן קדמי שלח עמי ויפלחון קדמי׃
ארי אם מסרב את לשלחא ית עמי הא אנא מיתי מחר גובא בתחומך׃ ויחפי ית עין
שמשא דארעא ולא יכול למחזי ית ארעא ויכול ית שאר שיזבתא דאשתארת
לכון מן ברדא ויכול ית כל אילנא דצמח לכון מן חקלא׃ ויתמלון בתך ובתי כל
עבדך ובתי כל מצראי דלא חזו

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

pr̄es tui: neqꝫ proaui ipoꝝ: ex qua
οἱ πατέρες σου, οὐδὲ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ᾽ ἧς ἡ-
die facti ſūt in t̄ra vſqꝫ ad diē hāc:
μέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
τ declinās moyſes egreſſus ē a pharaōe. τ di-
B καὶ ἐκκλίνας μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ φαραώ. καὶ λέγου-
cūt ſerui pharaōis ad eū: vſqꝫ q̄ erit
σιν οἱ θεράποντες φαραὼ πρὸς αὐτόν, ἕως τίνος ἔσαι
hoc nobis ſcādalū: dimitte hoīes vt
τοῦτο ἡμῖν σκῶλον, ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνοῦς, ὅπως
ſeruiāt dn̄o deo ſuo. an ſcire vis: ꝙ
λατρεύσωσι κῶ τῷ θεῷ αὐτῶν. ἢ εἰδέναι βούλει, ὅτι
periit egyptus. τ reuocauerūt τ moyſen
ἀπόλωλεν αἴγυπτος. καὶ ἀπέστρεψαν τόν τε μωυσῆν
τ aaron ad pharaonē: τ dixit eis: ite
καὶ ἀαρὼν πρὸς φαραώ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορεύεσθε
et ſeruite dn̄o deo vr̄o. qui āt τ
καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. τίνες δὲ καὶ τί-
qui ſūt ituri: et ait moyſes: cū
νες εἰσὶν οἱ πορευσόμενοι; καὶ λέγει μωυσῆς, σὺν τοῖς
iuuenibus τ ſenioribus ibimus:
νεανίσκοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις πορευσόμεθα,
cū filiis: et filiabus: et ouibus:
σὺν τοῖς υἱοῖς, καὶ θυγατράσι, καὶ προβάτοις,
et bobus nr̄is. eſt .n. feſtū dn̄i dei
καὶ βουσὶν ἡμῶν. ἔστι γὰρ ἑορτὴ κυρίου τοῦ θε-
nr̄i. et dixit ad eos: ſit ſic: do-
οῦ ἡμῶν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἔστω οὕτως, κύ-
min⁹ vobiſcū: ſicut dimitto vos. nūqd etiā
ριος μεθ᾽ ὑμῶν, καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς. μὴ καὶ τὴν
ſupellectilē vr̄am? videte: ꝙ neqtia ineſt
ἀποσκευὴν ὑμῶν; ἴδετε, ὅτι πονηρία πρόκειται ὑ-
vobis: nō ſic: ite āt viri: et ſerui-
μῖν, μὴ οὕτως, πορεύεσθε δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ λατρεύ-
te deo: hoc .n. ipi q̄ritis. eiece-
σατε τῷ θεῷ, τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε. ἐξέβα-
rūt āt eos a facie pharaōis. τ dixit do-
λον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου φαραώ. καὶ εἶπε κύ-
min⁹ ad moyſen: extēde manū tuā ſup
Apoc. 9.a. ριος πρὸς μωυσῆν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν
t̄rā egypti: τ aſcēdat locuſta ſup t̄rā egy-
γῆν αἰγύπτου, καὶ ἀναβήτω ἀκρὶς ἐπὶ τὴν γῆν αἰγύ-
pti: et comedet oēm herbā t̄re:
πτου, καὶ κατέδεται πᾶσαν τὴν βοτάνην τῆς γῆς,
et oēm fructū lignoꝝ: que reli-
καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὧν ὑπελίπε-
quit grādo. et extēdit moyſes v̄gā in
το ἡ χάλαζα. καὶ ἐξέτεινε μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς
C celū: et dn̄s induxit vētū auſtrū
τὸν οὐρανόν, καὶ κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον
ſup t̄rā: tota die illa: τ tota
ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ὅλην τὴν
nocte. mane factū ē: et vētus
νύκτα. τὸ πρωῒ ἐγενήθη, καὶ ὁ ἄνεμος

Trāſla.B.Hiero.

patres tui & aui ex quo orti ſunt ſup terrā vſqꝫ in preſentem diem. Auertitqꝫ ſe & egreſſus eſt a pharaone. Dixerūt aūt ſerui pharaonis ad eū. Vſqꝫquo patiemur hoc ſcādalum. Dimitte homines vt ſacrificent domino deo ſuo. Nonne vides ꝙ perierit egyptus? Reuocaueruntqꝫ moyſen & aaron ad pharaonem: qui dixit eis. Ite ſacrificate domino deo veſtro. Qui nā ſūt qui ituri ſunt? Ait moyſes: cū puulis nr̄is & ſenioribus pgemus cum filiis & filiabus cū ouibus & armentis. Eſt ei ſolēnitas dn̄i dei nr̄i. Et reſpondit pharao. Sic dn̄s ſit vobiſcum: quō ego dimittā vos & paruulos vr̄os. cui dubiū eſt ꝙ peſſime cogitetis? Nō fiat ita: ſed ite tantum viri: & ſacrificate domino. Hoc enim & ipſi petiſtis. Statimqꝫ eiecti ſunt de cōſpectu pharaōis. Dixit aūt dn̄s ad moyſen. Extende manum tuā ſuper terram egypti ad locuſtam: vt aſcendat ſuper terrā: & deuoret omnem herbam: que reſidua fuerit grandini. Et extendit moyſes virgam ſuper terram egypti: & dn̄s induxit ventum vrentem tota die illa & nocte. Et mane facto ventus

Tex.Heb.

אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם
הֱיוֹתָם עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד מָתַי יִהְיֶה
זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת הָאֲנָשִׁים
וְיַעַבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם
תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃ וַיּוּשַׁב אֶת
מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן אֶל פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ
בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ
נֵלֵךְ כִּי חַג יְהוָה לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
אֶתְכֶם וְאֶת טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה
נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃ לֹא כֵן לְכוּ נָא הַגְּבָרִים
וְעִבְדוּ אֶת יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם
מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת
פְּנֵי פַרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל אֶרֶץ
מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל
אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיֹאכַל אֶת כָּל
עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
הַבָּרָד׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת מַטֵּהוּ
עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיהוָה נִהַג רוּחַ
קָדִים בָּאָרֶץ כָּל הַיּוֹם הַהוּא
וְכָל הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ

Primitiua heb.

הָיָה
פָּנָה
הָיָה
יָקַשׁ
עָבַד
יָדַע שׁוּב
הָלַךְ
הָלַךְ
חָגַג
הָיָה שָׁלַח
רָאָה
בָּקַשׁ גָּרַשׁ
אָמַר
רָבָה עָלָה
אָכַל
שָׁאַר
נָטָה נָטָה
קָדַם

Tranſla.Chal.

אֲבָהָתָךְ וַאֲבָהָת אֲבָהָתָךְ מִיּוֹם מֶהֱוֵיהוֹן עַל אַרְעָא עַד יוֹמָא הָדֵין וְאִתְפְּנִי וּנְפַק מִלְּוָת
פַּרְעֹה׃ וַאֲמַרוּ עַבְדֵּי פַּרְעֹה לֵיהּ עַד אֵימָתַי יְהֵי דֵין לָנָא לְתַקְלָא שַׁלַּח יָת גּוּבְרַיָּא
וְיִפְלְחוּן קֳדָם יְיָ אֱלָהֲהוֹן הַעַד כְּעַן לָא יְדַעְתְּ אֲרֵי אֲבַדַת מִצְרָיִם׃ וְאִתּוֹתַב יָת מֹשֶׁה
וְיָת אַהֲרֹן לְוָת פַּרְעֹה וַאֲמַר לְהוֹן אִיזִילוּ פְלַחוּ קֳדָם יְיָ אֱלָהֲכוֹן מַאן וּמַאן דְּאָזְלִין׃
וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּעוּלֵימַנָא וּבְסָבַנָא נֵיזִיל בִּבְנַנָא וּבִבְנָתַנָא בְּעָנַנָא וּבְתוֹרַנָא נֵיזִיל אֲרֵי חַגָּא
קֳדָם יְיָ לָנָא׃ וַאֲמַר לְהוֹן יְהֵי כְעַן מֵימְרָא דַּיְיָ בְּסַעְדֵּיכוֹן כַּד אֲשַׁלַּח יָתְכוֹן וְיָת טַפְלֵיכוֹן
חֲזוֹ אֲרֵי בִישָׁא דְּאַתּוּן סְבִירִין לְמֶעְבַּד לָקֳבֵיל אַפֵּיכוֹן לְאִסְתַּחֲרָא׃ לָא כֵן אִיזִילוּ
כְעַן גּוּבְרַיָּא וּפְלַחוּ קֳדָם יְיָ אֲרֵי יָתַהּ אַתּוּן בָּעַן וְתָרֵיךְ יָתְהוֹן מִן קֳדָם פַּרְעֹה׃ וַאֲמַר יְיָ
לְמֹשֶׁה אֲרֵים יְדָךְ עַל אַרְעָא דְמִצְרַיִם וְיֵיתֵי גוֹבָא וְיִסַּק עַל אַרְעָא דְמִצְרַיִם וְיֵיכוֹל יָת
כָּל עִשְׂבָּא דְּאַרְעָא יָת כָּל דְּאַשְׁאַר בַּרְדָּא׃ וַאֲרֵים מֹשֶׁה יָת חוּטְרֵיהּ עַל אַרְעָא
דְּמִצְרַיִם וַיְיָ דְּבַר רוּחַ קִידוּמָא בְּאַרְעָא כָּל יוֹמָא הַהוּא וְכָל לֵילְיָא צַפְרָא הֲוָה וְרוּחַ

Interp̄.chal.

patres tui τ patres patrū tuoꝝ a die quo fuerunt ſup terrā vſqꝫ in diem hanc. Auertitqꝫ ſe τ egreſſus eſt a pharaone. Dixeruntqꝫ ſerui pharaonis ad eū. Vſque quo erit hoc nobis in ſcandalū. dimitte viros vt ſeruiant corā dn̄o deo ſuo: nunqd adhuc neſcis ꝙ perierit egyptus. Reductiqꝫ ſunt moyſes τ aaron ad pharaonē. et dixit eis. Ite ſuite corā dn̄o deo veſtro. qui ituri ſunt? Dixitqꝫ moyſes. Cum paruulis nr̄is τ cuꝫ ſenioribus nr̄is ibimus: cum filiis noſtris τ cuꝫ filiabus noſtris: cum ouibus nr̄is τ cum bobus nr̄is ibimus: quia ſolēnitas eſt nobis corā dn̄o. Dixitqꝫ eis. Sic ſit verbū dn̄i in adiutoriū veſtrū: ſicut dimittam vos τ familiā veſtrā: videte quō malū qḋ vos putatis facere: contra faciē veſtrā ſtat. Non ſic: ſed ite nunc viri: τ ſeruite corā dn̄o deo veſtro: qm̄ hoc ipſum vos petiſtiſ. eiecitqꝫ eos a ꝯſpectu pharaōis. Dixitqꝫ dn̄s ad moyſen. Leua manū tuā ſup terrā egypti: vt veniat locuſta τ aſcendat ſup terraꝫ egypti: τ comedat oēm herbā terre: oīa que reliquit grando. Et leuauit moyſes virgam ſuam ſuper terram egypti: et dn̄s induxit ventum orientalem in terram tota die illa τ tota nocte. Factoqꝫ mane ventus

Primitiua chal.

הֲוָה פְּנָה
הֲוָה
תּוּב
שׁוּב אֲזַל בְּנָה
עָאן חֲגַג אֲמַר
שְׁלַח טַף חֲזָא
עֲבַד סְחַר בְּעָה
רוּם אֲתָא נְסַק
אֲכַל שְׁאַר
קְדַם

הַקָּדִים נָשָׂא אֶת הָאַרְבֶּה: וַיַּעַל
הָאַרְבֶּה עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיָּנַח
בְּכֹל גְּבוּל מִצְרָיִם: כָּבֵד מְאֹד, — גבל
לְפָנָיו לֹא הָיָה כֵן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ, — כנה כמו
וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵּן: וַיְכַס אֶת עֵין — היה כסה
כָּל הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ, וַיֹּאכַל — חשך אכל
אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל פְּרִי — פרה
הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד, וְלֹא — יתר
נוֹתַר כָּל יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיְמַהֵר פַּרְעֹה — מהר
לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן, וַיֹּאמֶר
חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:
וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ הַפַּעַם, — נשא
וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְיָסֵר — עתר סור
מֵעָלַי רַק אֶת הַמָּוֶת הַזֶּה: וַיֵּצֵא
מֵעִם פַּרְעֹה, וַיֶּעְתַּר אֶל יְהוָה:
וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ יָם חָזָק מְאֹד, — הפך
וַיִּשָּׂא אֶת הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵהוּ יָמָּה — נשא תקע
סּוּף, לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכֹל — שאר
גְּבוּל מִצְרָיִם: וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת לֵב — חזק
פַּרְעֹה, וְלֹא שִׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל — אמר
הַשָּׁמַיִם, וִיהִי חֹשֶׁךְ עַל אֶרֶץ — היה
מִצְרָיִם, וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ: וַיֵּט מֹשֶׁה — משש נטה
אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם, וַיְהִי חֹשֶׁךְ
אֲפֵלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת
יָמִים: לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו, — ראה

Trãſla.B.Hiero.

vrens leuauit locuſtas. Que aſcenderunt ſuper vniuerſam terrã egypti: & ſederunt in cunctis finibus egyptiorũ innumerabiles: quales ante illud tẽpus non fuerant: nec poſtea future ſunt. Operuitq́ꝫ vniuerſã ſupficiẽ terre vaſtantes oĩa. Deuorata eſt igitur herba terre: & quicquid pomorum in arboribus fuit: q̃ grando dimiſerat. Nihil quoq́ꝫ oĩno virens relictũ ẽ in lignis & in herbis terre in cũcta egypto. Quãobrẽ feſtinus pharao vocauit moyſẽ & aaron: & dixit eis. Peccaui ĩ dñm deũ veſtrum & in vos. Sed nũc dimittite peccatũ mihi ẽt hac vice: & rogate dñm deum veſtrum vt auferat a me mortẽ iſtã. Egreſſuſq́ꝫ eſt moyſes de conſpectu pharaonis: & orauit dñm. qui flare fecit vẽtũ ab occidente vehementiſſimũ: & arreptam locuſtã ꝓiecit in mare rubrũ. Nõ remãſit nec vna quidem in cunctis finibus egypti. Et indurauit dominus cor pharaonis: nec dimiſit filios iſrael. Dixit ãt dñs ad moyſẽ Extẽde manum tuã in celum: & ſint tenebre ſuper terram egypti tã denſe vt palpari queãt. Extẽditq́ꝫ moyſes manũ in celũ. Et facte ſunt tenebre horribiles in vniuerſa terra egypti. Tribus diebus nemo vidit fratrem ſuum:

Trãſla.Gre.lxx.cũ interp.latina

auſter leuauit locuſtã: ⁊ induxit eã in
ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ
oẽm trã egypti: ⁊ requieuit ſup oẽs
πᾶσαν γῆν αἰγύπτου, καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα
terminos egypti multa valde. prior ea nõ
τὰ ὅρια αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα. προτέρα αὐτῆς οὐ
fuit talis locuſta: ⁊ poſt hãc nõ erit ſic.
γέγονεν τοιαύτη ἀκρίς, καὶ μετὰ ταύτην οὐκ ἔσται οὕ
⁊ operuit ſupficiẽ tre: ⁊ corrupta ẽ tra.
τως. καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ.
et comedit oẽm herbã tre: ⁊ om=
καὶ κατέφαγεν πᾶσαν τὴν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ πάν
nẽ fructũ lignorum: q̃ relict⁹ ẽ a grãdi
τα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χα
ne. nõ relictũ ẽ viride qcq̃ in lignis
λάζης. οὐχ ὑπελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις,
et in oĩ herba agri: in oĩ tra egy=
καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ γῇ αἰγύ=
pti. feſtinauit ãt pharao vocare moyſen ⁊
πτου. κατέσπευσεν δὲ φαραὼ καλέσαι μωυσῆν καὶ
aaron: dicẽs: peccaui corã dño deo vro:
ἀαρών, λέγων, ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν,
et in vos. ſuſcipite igit meũ pctm̃ etiã
καὶ εἰς ὑμᾶς. προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι
et nũc: ⁊ orate ad dñm deũ vrm: ⁊ au
καὶ νῦν, καὶ προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καὶ πε=
ferat a me mortẽ hãc. egreſſ⁹ ẽ ãt moyſes
ριελέτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον. ἐξῆλθε δὲ μωυσῆς
a pharaõe: ⁊ orauit ad deũ. ⁊ proiecit
ἀπὸ φαραώ, καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν θεόν. καὶ μετέβαλεν
dñs vẽtũ a mari vehemẽtẽ: ⁊ arripuit
κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὴν
locuſtã: ⁊ proiecit eã in rubrũ mare:
ἀκρίδα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.
et nõ relicta ẽ locuſta vna in oĩ tra egypti.
καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκρὶς μία ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου.
et indurauit dñs cor pharaõis: ⁊ nõ
καὶ ἐσκλήρυνε κύριος τὴν καρδίαν φαραώ, καὶ οὐκ
dimiſit filios iſrael. dixit ãt dñs ad
ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς
moyſen: extẽde manũ tuã in celũ:
μωυσῆν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν,
et fiãt tenebre ſup trã egypti: pal= D
καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν αἰγύπτου, ψηλα
pabiles tenebre. extẽdit ãt moyſes manũ in
φητὸν σκότος. ἐξέτεινε δὲ μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς
celũ. ⁊ facte ſũt tenebre: obſcuritas: ⁊ tem=
τὸν οὐρανόν. καὶ ἐγένετο σκότος, γνόφος, καὶ θύελ= Sapi.
peſtas ſup oẽm trã egypti trib⁹ diebus: ⁊ 17.a.b
λα ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας, καὶ 18.a
nõ vidit vllus frẽm ſuũ:
οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,

Primitiua chal.

הוה חפה
פרה
שאר
אחא קרא חוב
צלא עדה
שאר אחד תקף
רום הוה
עדה
חזא

Interp.chal.

orientalis leuauit locuſtã. Aſcenditq́ꝫ locuſta ſup vniuerſam terrã egypti ⁊ mãſit in vniuerſo termino egypti nimis valida: qualis antea non fuerat ſimilis ei: nec poſtea erit talis. Cooperuitq́ꝫ terraꝫ: ita vt radij ſolis nõ poſſint ad eam puenire. et obſcurata ẽ terra: et deuorauit oẽm herbã terre ⁊ oẽs fructus arboris quos reliquit grando: nihilq́ꝫ viride remãſit in arboribus ⁊ in herba agri in vniuerſa terra egypti. Feſtinauitq́ꝫ pharao: et vocauit moyſen ⁊ aaron: et ait. Peccaui coram dño deo veſtro ⁊ vobis. ⁊ nunc dimitte obſecro peccatũ meuꝫ tantũmodo hac vice: ⁊ orate coram dño deo veſtro: vt auferat a me ſolũmodo mortem iſtam. Egreſſuſq́ꝫ eſt a pharaone: ⁊ orauit coram dño. ⁊ conuertit dñs ventũ occidentalẽ nimis validũ et tulit locuſtã ⁊ proiecit eam in mare rubrũ: nec vna quideꝫ locuſta remanſit in vniuerſo termino egypti. Et indurauit dñs cor pharaonis: ⁊ non dimiſit filios iſrael. Dixitq́ꝫ dñs ad moyſen. Leua manum tuã verſus celum: vt ſint tenebre ſup terrã egypti: etiã poſtq̃ receſſerit obſcuritas noctis. Et leuauit moyſes manũ ſuã verſus celũ. ⁊ fuerũt tenebre obſcure in vniuerſa terra egypti tribus dieb⁹. nullus vir vidit fratrẽ ſuũ:

Tranſla.Chal.

קדומא נטל ית גובא: וסליק גובא על כל ארעא דמצרים, ושרא בכל תחום מצרים
תקיף לחדא, קדמוהי לא הוה כן גובא דכותיה, ובתרוהי לא יהי כן: וחפא ית עין
שמשא דארעא וחשוכת ארעא, ואכל ית כל עשבא דארעא וית כל פירי אילנא
דאשאר ברדא, ולא אשתאר כל ירוק באילנא ובעשבא דחקלא בכל ארעא דמצרים:
ואוחי פרעה למקרי למשה ולאהרן, ואמר חבית קדם יי אלהכון ולכון: וכען שבוק
כען חובי ברם זימנא הדא, וצלו קדם יי אלהכון, ויעדי מני לחוד ית מותא הדין:
ונפק מלות פרעה, וצלי קדם יי: והפך יי רוח מערבא תקיף לחדא, ונטל ית גובא
ורמהי לימא דסוף, לא אשתאר גובא חד בכל תחום מצרים: ואתקיף יי ית לבא
דפרעה, ולא שלח ית בני ישראל: ואמר יי למשה ארים ידך על צית שמיא, ויהי
חשוכא על ארעא דמצרים, בתר דיעדי קבל ליליא: וארים משה ית ידיה על צית
שמיא, והוה חשוך קבל בכל ארעא דמצרים תלתא יומין: לא חזו גבר ית אחוהי,

© Biblioteca Nacional de España

Traſla.Gre.lxx.cũ in terp.latina.

et nõ ſurrexit vllus ex cubili ſuo trib⁹ die
καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡ-
bus. oib⁹ ãt filiis iſrael erat lux in oibus
μέρας. πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἦν φῶς ἐν πᾶσιν
i qb⁹ erãt. et vocauit pharao moyſen et a=
οἷς κατεγίνοντο. καὶ ἐκάλεσε φαραὼ μωυσῆν καὶ ἀα-
arõ: dicẽs: ite: ſeruite dño deo vr̃o:
ρὼν, λέγων, βαδίζετε, λατρεύετε κῷ τῷ θεῷ ὑμῶν,
verũtñ oues et boues relinqte. et
πλὴν τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε. καὶ
ſupellex vr̃a eat vobiſcũ. et dixit
ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ᾽ ὑμῶν. καὶ εἶπε
moyſes: ſed et tu dabis nobis holocauſta
μωυσῆς, ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλοκαυτώματα
et hoſtias: q̃s faciemus dño deo nr̃o: et
καὶ θυσίας, ἃς ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ τὰ
iumẽta nr̃a ibunt nobiſcũ: et nõ relinque=
κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ οὐχ ὑπολειψό-
mus vngulã. ab eis .n. accipiem⁹ ad ſeruiẽdũ dño
μεθα ὁπλήν. ἀπ᾽ αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεῦσαι κῷ
deo nr̃o. nos ãt nõ ſcimus qd ſeruiemus
τῷ θεῷ ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσομεν
dño: q̃ad veniam⁹ nos illuc. indurauit ãt dñs
κυρίῳ, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ. ἐσκλήρυνε δὲ κς τὴν
cor pharaõis: et nõ voluit dimittere eos
καρδίαν φαραώ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐ-
et ait pharao: recede a me: ca=
τούς. καὶ λέγει φαραώ, ἄπελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ, πρόσεχε-
ue tibi ampli⁹ nõ addere videre meã faciem.
σεαυτῷ ἔτι μὴ προσθῆναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον.
q̃ ãt die apparueris mihi: morieris. ait ãt moyſes:
ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇς μοι, ἀποθανῇ. λέγει δὲ μωυσῆς,
ſic dixiſti: nõ ampli⁹ apparebo tibi in faciem.
οὕτως εἴρηκας, οὐκ ἔτι ὀφθήσομαί σοι εἰς πρόσωπον.

Ca.11 A
Dixit ãt dñs ad moyſen: adhuc vnã plagã
Εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, ἔτι μίαν πληγὴν
inducã ſup pharaõez: ⁊ ſup egyptũ: et poſt hec
ἐπάξω ἐπὶ φαραώ, καὶ ἐπ᾽ αἴγυπτον, καὶ μετὰ ταῦ-
dimittet vos hinc. qñ ãt dimiſerit
τα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν. ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃ
vos: cũ oĩ eiectiõe eiiciet vos. loq̃re igr̃
ὑμᾶς, σὺν πάσῃ ἐκβολῇ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς. λάλησον οὖν
clam in aures populi: et petat vnuſq̃ſq;
κρυφῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω ἕκαστος
a vicino: et mulier a vicina
παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ γυνὴ παρὰ τῆς πλησίον
vaſa argẽtea et aurea et veſtẽ. dñs ãt
σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. κύριος δὲ
dedit gr̃am populo corã egyptiis: et
ἔδωκε χάριν τῷ λαῷ ἐναντίον τῶν αἰγυπτίων. καὶ
mutuauer̃t illis. et hõ moyſes magn⁹
ἔχρησαν αὐτοῖς. καὶ ὁ ἄνθρωπος μωυσῆς μέγας
fact⁹ ẽ valde: corã egyptiis:
ἐγενήθη σφόδρα, ἐναντίον τῶν αἰγυπτίων,

Traſla.B.Hiero.

[k]nec[l]mouit ſe[n]de loco in quo erat. [q]Vbicũq; ãt[r]hĩtabant[f]filii[s]iſrael[u]lux[r]erat. [r]Vocauitq;[s]pharao [b]moyſen & aaron:[c]& dixit eis. [d] Ite[e]ſacrificate [g]dño.[i]Oues[h]tãtũ[i]veſtre [k]& armenta[l]remaneant: [n]puuli veſtri[o]eant[p]vobiſcum.[q]Ait[r]moyſes.[r]Hoſtias[s]quoq;[s]& holocauſta[u]dabis[x]nobis: [a]q̃ offeramus[b] dño[c]deo noſtro. Cuncti[e] greges [f]pgẽt[g]nobiſcũ.[h] Nõ[i]remanebit ex eis[k]vngula: [l]que neceſſaria ſunt[o] in cultum[q]domini [r]dei nr̃i: p̃ſertim cũ[t]ignoremus[x]quid[r]debeat imolari:[b]donec[o]ad ipſum locũ[r] pueniamus. [e]Indurauit aũt[f]dñs[h]cor [i]pharaonis:[k]& noluit [m]dimittere eos.[n]Dixitq; [p]pharao ad moyſen.[q]Recede[r]a me:&[s]caue[u]ne[x]vltra[r]videas [s]faciẽ meã.[b]quocũq; die [c]appueris mihi[c] morieris.[f]Rñdit[g]Moyſes.[h]Ita fiat vt[i]locutus es.[k] Non [n]videbo[m]vltra[o]faciẽ tuã.

Cap. II.
ET dixit [b]dñs[c]ad[d] Moyſen. [e]Adhuc[g]vna[f]plaga [h]tangam[k]pharaonem[l]& [m]egyptum:&[n]poſt [o]hec[p]dimittet[q]vos:& [x]exire compellet.[a]Dices [b]ergo omni [d]plebi[e]vt poſtulet[f]vir[g]ab [h]amico ſuo:[i]& mulier[k]a [l]vicina ſua[m]vaſa [n]argẽtea[o]&[p]aurea.[q]Dabit aũt[r]dominus[t]gratiã [u]populo ſuo[x]corã[r]egyptiis. Fuitq;[b]moyſes[a]vir [c]magnus[d]valde[e]in terra [f]egypti

Ter.Heb. Exo. Ca.xi.

ולא קמו איש מתחתיו שלשת
ימים ולכל בני ישראל היה אור
במושבתם: ויקרא פרעה אל
משה ויאמר לכו עבדו את יהוה
רק צאנכם ובקרכם יצג גם
טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם
אתה תתן בידנו זבחים ועלת
ועשינו ליהוה אלהינו: וגם מקננו
ילך עמנו לא תשאר פרסה כי
ממנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד
את יהוה עד באנו שמה: ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא אבה
לשלחם: ויאמר לו פרעה לך
מעלי השמר לך אל תסף ראות
פני כי ביום ראתך פני תמות:
ויאמר משה כן דברת לא אסף
עוד ראות פניך: ויאמר

Cap. xi.

יהוה אל משה עוד נגע אחד
אביא על פרעה ועל מצרים אחרי
כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה
גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא
באזני העם וישאלו איש מאת
רעהו ואשה מאת רעותה כלי
כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן
העם בעיני מצרים גם האיש
משה גדול מאד בארץ מצרים

Primitiua heb.

קום
יום
ישב קרא
הלך
נתן עלה
עשה קנה
שאר
לקח
ידע עבד
בוא חזק
הלך
שמר יסף ראה
מות
בוא
שלח
שאל
רעה כלה
נתן חנן
גדל

Tranſla.Chal.

ולא קמו איניש מתחותוהי תלתא יומין ולכל בני ישראל הוה נהורא במותבניהון:
וקרא פרעה למשה ואמר איזילו פלחו קדם יי לחוד ענכון ותוריכון שבוקו אף
טפליכון יזיל עמכון: ואמר משה אף את תתן בידנא נכסת קודשין ועלוון ונעביד
קדם יי אלהנא: ואף בעירנא יזיל עמנא לא נשאר מהעם ארי מניה אנחנא
נסבין למפלח קדם יי אלהנא ואנחנא לית אנחנא ידעין מה נפלח קדם יי עד
מיתנא לתמן: ואתקיף יי ית לבא דפרעה ולא אבי לשלחותהון: ואמר ליה פרעה
איזיל מעלוי אסתמר לך לא תוסיף למחזי אפי ארי ביומא דתחזי אפי
תמות: ואמר משה יאות מלילתא לא אוסיף עוד למחזי אפך:

Ca.xi.

ואמר יי למשה עוד מכתש חד איתי על פרעה ועל מצרים בתר
כן ישלח יתכון מכא כשלחותיה גמירא תרכא יתריך יתכון מכא: מליל כען קדם
עמא וישאלון גבר מן חבריה ואתתא מן חברתה מנין דכסף ומנין דדהב: ויהב יי ית
עמא לרחמין בעיני מצראי אף גברא משה רב לחדא בארעא דמצרים

Interp.chal.

neq; ſurrexerunt ſinguli de locis ſuis tribus diebus. Oibus aũt filiis iſrael erat lux in habitationib⁹ ſuis. Vocauitq; pharao moyſen: ⁊ ait. Ite ſuite corã dño: oues tantũ veſtras ⁊ boues relinquite: familia quoq; veſtra eat vobiſcũ. Et ait moyſes. Tu quoq; dabis in manibus nr̃is hoſtias ſanctas ⁊ holocauſta: vt faciamus corã dño deo noſtro. Pecora quoq; nr̃a pergent nobiſcũ: non dimittemus quicq̃: qm̃ ex eis debemus accipere vt ſeruiamus corã dño deo nr̃o. Nos aũt neſcimus in quo ſerituri ſimus coram dño deo nr̃o: donec veniamus illuc. Indurauit aũt dñs cor pharaonis: ⁊ noluit dimittere eos. Dixitq; ei pharao. Recede a me: caue tibi ne vltra videas faciem meam: quoniam in die in quo videris faciem meam morieris. Dixitq; moyſes. Recte locutus es: non addam vltra videre faciem tuam.

Ca.11.

ET dixit dñs ad moyſen. Adhuc plagã vnã inducaz ſup pharaonẽ ⁊ ſup egyptũ: poſtea dimittet vos hinc. cũq; dimiſerit: oĩno proiiciet vos hinc. Loquere nũc corã populo: vt poſtulet vir ab amico ſuo ⁊ mulier ab amica ſua vaſa argentea ⁊ vaſa aurea. Deditq; dñs gratiã populo in oculis egyptiorũ: vir quoq; moyſes erat magnus valde in terra egypti:

Primitiua chal.

יתב
ענן טף אזל
נתן עלה עבד
שאר פלח
אתא תקף אבה
עלה ספר יסף
חזא מות
כתש אתא
שלח תרך
שאל אנת מאן
רבב

© Biblioteca Nacional de España

בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

Cap. xii.

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:

Primitiua heb.: אמר · חצה יצא · מות בכר · ירה היה · כמו היה · יסף חרץ · ידע פלה · שחה · יצא · חרה · שמע · רבה יפת · עשה · חזק · אמר

coram ſeruis pharaonis & omni populo. Et ait. Hec dicit dominus. Media nocte īgrediar in egyptum: & morietur oē primogeītū ī terra egyptiorū a primogenito Pharaōis qui ſedet in ſolio eius: vſq ad primogeītū ancille q̄ eſt ad molā: & oīa primogenita iumentorū. Eritq clamor magnus in vniuerſa terra egypti qualis nec ante fuit nec poſtea futurus eſt. Apud oēs aūt filios iſrael nō mutiet cāis ab homine vſq ad pecus: vt ſciatis quanto miraculo diuidet dominus egyptios & iſrael. Deſcendentq omnes ſerui tui iſti ad me: & adorabunt me dicētes. Egredere tu & omnis populus qui ſubiectus eſt tibi. Poſt hec egrediemur. Et exiuit a pharaōe iratus nimis. Dixit aūt dn̄s ad moyſen. Non audiet vos pharao: vt multa ſigna fiant in terra egypti. Moyſes āt & aron fecerunt oīa ſigna & oſtētaq̄ ſcripta ſunt corā pharaōe. & indurauit dn̄s cor pharaonis: nec dimiſit filios iſrael de terra ſua. Cap̄. 12.

Dixit quoq dominus ad moyſen & Aaron in terra egypti. Menſis iſte vobis principium menſium: primus erit in menſibus anni.

et corā pharaōe: et corā oib⁹ ſeruis eius. et dixit moyſes: hec dicit dn̄s. circa mediā noctē ego ingredior in mediū egypti: et morieꝶ oē primogenitū in ṫra egypti: a primogenito pharaōis: q̄ ſedet in throno: et vſq ad primogenitū ancille que ē ad molā: et vſq ad priogenitū oīs iumēti. et erit clamor magnus ꝑ oēm ṫrā egypti: qui talis nō fact⁹ fuit: ꝛ talis nō ampli⁹ apponetur. ꝛ in oib⁹ filijs iſrael nō mutiet canis lingua ſua: ab hoie vſq ad pecus: vt ſcias quāta mirificabit dn̄s inter egyptios et iſrael. et deſcendent oēs ſerui tui iſti ad me: ꝛ adorabūt me: dicentes: egredere tu: ꝛ oīs ppl's tu⁹ quē tu ducis. et poſt hec egrediar. egreſſus ē āt moyſes a pharaone cū ira: et dixit dn̄s ad moyſen. nō audiet vos pharao: vt multiplicē ſigna mea: et prodigia mea in ṫra egypti. moyſes āt et aaron fecerūt oīa oſtenta hec in ṫra egypti corā pharaōe. indurauitāt dn̄s cor pharaōis: ꝛ nō voluit dimittere filios iſrael ex ṫra ſua.

καὶ ἐναντίον φαραώ, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ εἶπε μωυσῆς, τάδε λέγει κύριος. περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον αἰγύπτου, καὶ τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκου φαραώ, ὃς κάθηται ἐπὶ θρόνου, καὶ ἕως τοῦ πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν, καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι προστεθήσεται. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅπως εἰδῇς ὅσα παραδοξάσει κύριος ἀναμέσον τῶν αἰγυπτίων καὶ τοῦ ἰσραήλ. καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδές σου οὗτοι πρός με, καὶ προσκυνήσουσί με, λέγοντες, ἔξελθε σύ, καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ σὺ ἀφηγῇ. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. ἐξῆλθε δὲ μωυσῆς ἀπὸ φαραὼ μετὰ θυμοῦ, καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν. οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν φαραώ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ αἰγύπτου. μωυσῆς δὲ καὶ ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραώ. ἐσκλήρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν φαραώ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αὐτοῦ.

Ca. 12.

Dixitāt dn̄s ad moyſen et aaron in ṫra egypti: dicēs: mēſis iſte vobis pricipiū mēſiū: primus eſt vobis in mēſib⁹ anni.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν καὶ ἀαρὼν ἐν γῇ αἰγύπτου, λέγων, ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Transla. Chal.

בעיני עבדי פרעה ובעיני עמא: ואמר משה כדנן אמר יי כפלגות ליליא אנא מתגלי גו מצראי: וימות כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דפרעה דעתיד למתב על כורסי מלכותיה עד בוכרא דאמתא די בתר רחיא וכל בוכרא דבעירא: ותהי צוחתא רבתא בכל ארעא דמצרים דכותה לא הות ודכותה לא תוסיף: ולכל בני ישראל לא יזיק כלבא בלשניה למנבח למאנשא ועד בעירא בדיל דתדעון דאפריש יי בין מצראי ובין ישראל: ויחתון כל עבדך אלין לותי ויבעון מני למימר פוק את וכל עמא דעמך ובתר כן אפוק ונפק מן קדם פרעה בתקוף רגז: ואמר יי למשה לא יקביל מנכון פרעה בדיל לאסגאה מופתי בארעא דמצרים: ומשה ואהרן עבדו ית כל מופתיא האלין קדם פרעה ואתקיף יי ית לבא דפרעה ולא שלח ית בני ישראל מארעיה:

Ca. xij.

ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר: ירחא הדין לכון ריש ירחיא קדמאי הוא לכון לירחי שתא:

Primitiua chal.: גלה · מות יתב · אמה הוה · רבב יסף נזק · נבח ידע פרש · נחת בעה · אמר נפק · קבל סגא יפת · אל תקף · אמר · ראש

Interp̄. chal.

in oculis ſeruoꝝ pharaonis ꝛ in oculis populi. et ait moyſes. Hec dicit dn̄s. Media nocte ego apparebo in medio egypti. et morietur omne primogenitū in terra egypti: a primogenito pharaonis qui futurus eſt vt ſedeat ſup ſolium regni eius: vſq ad primogenitum ancille que eſt in domo molarū: ꝛ omne primogenitū iumentoꝝ. Et erit clamor magnus in vniuerſa terra egypti: qualis nunq̄ fuit: ꝛ ſimilis ei nō erit vltra. Nullumq filioꝝ iſrael ledet canis latrans lingua ſua ab hoie vſq ad iumentū: vt ſciatis ꝙ diuiſerit domin⁹ inter egyptios ꝛ inter iſrael. Deſcendētq omnes ſerui tui iſti ad me: ꝛ rogabunt me: dicentes. Egredere tu ꝛ oīs populus qui tecum eſt: ꝛ poſt hec egrediar. Et egreſſus eſt a facie pharaonis cum ira furoris. Dixit aūt dn̄s ad moyſen. Non acquieſcet vobis pharao: vt multiplicē portenta mea in terra egypti. Moyſes autē ꝛ aaron fecerunt oīa portenta hec coram pharaone. Et indurauit dn̄s cor pharaonis: ꝛ non dimiſit filios iſrael de terra ſua. Ca. 12.

Dixitq dominus ad moyſen ꝛ aarō in terra egypti: dicens. Menſis iſte erit vobis principium menſium: primus erit vobis in menſibus anni:

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

loq̄re ad oēm cōgregationē filioꝝ iſrael:
λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν τῶν υἱῶν ἰσραήλ,
dicēs: decima mēſis huius accipiāt
λέγων, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν
vnuſquiſq; agnum ꝑ domos familiaꝝ: agnum:
ἕκαστος πρόβατον κατ᾽ οἴκους πατριῶν, πρόβατον
ꝑ domū. ſi āt pauci fuerit q̄ in domo: vt nō
κατ᾽ οἰκίαν. ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ
ſufficiētes ſint ad agnū: aſſumet ſecū
ἱκανοὺς εἶναι εἰς τὸ πρόβατον, προσλήψεται μεθ᾽ ἑαυτοῦ
vicinū proximū ſuū iuxta numeꝝ animaꝝ:
τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν,
vnuſquiſq; qđ ſufficit ſibi conumerabit in agnū.
ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμηθήσεται εἰς πρόβα-
agnꝰ ꝑfectꝰ: maſculꝰ: īmaculatꝰ: ānicꝰ erit
τον. πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἄμωμον, ἐνιαύσιον ἔσται
vobis. ab agnis et ab hedis accipietis. ⁊
ὑμῖν. ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐρίφων λήψεσθε. καὶ
erit vobis ſeruatū vſq; ad quartā ⁊ deci
ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τέσσαρες καὶ δεκά-
mā mēſis huius. ⁊ immolabūt eū oīs multitudo
της τοῦ μηνὸς τούτου. καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος
cōgregatiōis filioꝝ iſrael ad veſperā. ⁊ acci-
συναγωγῆς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν. καὶ λήψον-
piēt de ſanguine: ⁊ ponēt in duobꝰ poſtibꝰ:
ται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν,
et ſuꝑ limē: in domibꝰ in q̄bꝰ comederit il
καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἂν φάγωσιν αὐ-
la in ipis. et comedēt carnes hac nocte aſ
τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ φάγονται τὰ κρέα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ὀ-
ſas igne: et azyma cū herb amaris comedēt. nō co
πτὰ πυρί, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται. οὐκ ἔ-
medetis ab eis crudū neq; coctū in aqua: ſʒ
δεσθε ἀπ᾽ αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἡψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ᾽
B aſſa igne caput cū pedibꝰ et inteſti-
ἢ ὀπτὰ πυρί κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθί-
nis. nō relinquetis ex ipis vſq; ad mane. et os nō
οις. οὐ καταλείψετε ἀπ᾽ αὐτῶν ἕως πρωΐ. καὶ ὀστοῦν οὐ
cōfringetis ab eo. at relicta ex
συντρίψετε ἀπ᾽ αὐτοῦ. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ᾽ αὐ-
eo vſq; ad mane: i igne cōburetis. ſic āt come
τοῦ ἕως πρωΐ, ἐν πυρὶ κατακαύσετε. οὕτως δὲ φά-
detis eū: lūbi vr̄i accincti: et cal
γεσθε αὐτό, αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ τὰ ὑ-
ciamēta in pedibꝰ vr̄is: et baculi
ποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ὑ-
vr̄i in manibꝰ vr̄is. et comedetis eū cū feſtina
μῶν ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπου-
tiōe: paſcha eſt dn̄i. et trāſibo in tra egy-
δῆς, πάσχα ἐστὶ κυρίου. καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ αἰγύ-
pti in nocte hac: et ꝑcutiā oē primoge-
πτου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότο-
nitū in tra egypti ab hoīe vſq; ad
κον ἐν γῇ αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως

Trāſla. B. Hiero.

Loquimini ad vniuer-
ſum cetum filiorum
iſrael: & dicite eis. De-
cima die menſis huius
tollat vnuſquiſq; agnū
ꝑ familias & domos ſu-
as. Sin āt minor ē nūe-
rus vt ſufficere poſſit ad
veſcēdū agnū: aſſumet
vicinū ſuū q̄ coiūctus ē
domui eius iuxta nūe-
rū aīarū q̄ ſufficere pn̄t
ad eſum agni. Erit aūt
agnus abſq; macula
maſculus anniculus.
Iuxta quem ritum
tolletis & hedū: &
ſeruabitis eū vſq; ad q̄r
tā decimam diem
menſis huius. Immo-
labitq; eū vniuerſa mł
titudo filiorū iſrael ad
veſperam: & ſument
de ſanguie eius: ac po
nent ſuper vtrumq;
poſtem: & in ſuperli-
minaribus domorum
in quibus comedent il
lum. Et edent carnes
nocte illa aſſas igni:
& azymos panes cum
lactucis agreſtibus. nō
comedetis ex eo
crudū quid: nec coctū
aqua: ſed
aſſum tm̄ igni. Caput
cum pedibus eius &
iteſtinis vorabitis: nec
remanebit quicq̄ ex
eo vſq; mane. Si quid
reſiduum fuerit: igne
cōburetis. Sic āt come
detis illū. Renes vr̄os
accīgetis: & calciamēta
hēbitis ī pedibus: tenen
tes baculos in māibus:
& comedetis feſtinan
ter. Eſt eī phaſe. i. trāſi-
tus dn̄i. Et trāſibo per
terrā egypti nocte illa:
percutiamq; omne
primogenitū in terra
egypti ab hoīe vſq; ad

Ter. Heb. Exo. Ca. xij.

דַּבְּרוּ אֶל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ לָהֶם
אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃
וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה
וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל בֵּיתוֹ
בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ
תָּכֹסּוּ עַל הַשֶּׂה׃ שֶׂה תָמִים זָכָר
בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכְּבָשִׂים
וּמִן הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה לָכֶם
לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל
עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וְלָקְחוּ
מִן הַדָּם וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
וְעַל הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר
יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר
בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל
מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם
צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו וְעַל
קִרְבּוֹ׃ וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ
תִּשְׂרֹפוּ׃ וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם
חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם
בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן
פֶּסַח הוּא לַיהוָה׃ וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד

Primitiua. heb.

יָעַד
לָקַח
מָעַט הָיָה
כָּסַס
תָּמַם
לָקַח
שָׁמַר
שָׁנָה זוּז
שָׁקַף בַּיִת
אָכַל
צָלָה מָצַץ
אָכַל
יָתַר
שָׂרַף אָכַל
נָכָה
בָּכַר

Tranſla. Chal.

מַלִּילוּ עִם כָּל כְּנִשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל לְמֵימַר בְּעַשְׂרָא לְיַרְחָא הָדֵין וְיִסְּבוּן לְהוֹן גְּבַר אִימַּר
לְבֵית אֲבָא אִימְּרָא לְבֵיתָא׃ וְאִם יִזְעַר בֵּיתָא מִלְּאִתְמְנָאָה עַל אִימְּרָא וְיִסַּב הוּא
וְשֵׁבָבֵיהּ דְּקָרִיב לְבֵיתֵיהּ בְּמִנְיַן נַפְשָׁתָא גְּבַר לְפוּם מֵיכְלֵיהּ תִּתְמְנוּן עַל אִימְּרָא׃ אִימַּר
שְׁלִים דְּכַר בַּר שַׁתֵּיהּ יְהֵא לְכוֹן מִן אִמְּרַיָּא וּמִן בְּנֵי עִזַּיָּא תִּסְּבוּן׃ וִיהֵי לְכוֹן לְמַטְּרָא עַד
אַרְבְּעָה עֲשַׂר יוֹמָא לְיַרְחָא הָדֵין וְיִכְּסוּן יָתֵיהּ כֹּל קְהַל כְּנִשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל בֵּין שִׁמְשַׁיָּא׃
וְיִסְּבוּן מִן דְּמָא וְיִתְּנוּן עַל תְּרֵין סִפַּיָּא וְעַל שַׁקְפָּא עַל בָּתַּיָּא דְיֵיכְלוּן יָתֵיהּ בְּהוֹן׃ וְיֵיכְלוּן
יָת בִּשְׂרָא בְּלֵילְיָא הָדֵין טְוֵי נוּר וּפַטִּיר עַל מְרָרִין יֵיכְלוּנֵיהּ׃ לָא תֵיכְלוּן מִנֵּיהּ כַּד חַי
וְאַף לָא כַּד מְבַשַּׁל מְבַשַּׁל בְּמַיָּא אֱלָהֵין טְוֵי נוּר רֵישֵׁיהּ עַל כְּרָעוֹהִי וְעַל גַּוֵּיהּ׃ וְלָא
תַשְׁאֲרוּן מִנֵּיהּ עַד צַפְרָא וּדְיִשְׁתְּאַר מִנֵּיהּ עַד צַפְרָא בְּנוּרָא תּוֹקְדוּן׃ וּכְדֵין תֵּיכְלוּן
יָתֵיהּ חַרְצֵיכוֹן יְהוֹן אֲסִירִין מְסָנֵיכוֹן בְּרַגְלֵיכוֹן וְחוּטְרֵיכוֹן בִּידֵיכוֹן וְתֵיכְלוּן יָתֵיהּ
בִּבְהִילוּ פִּסְחָא הוּא קֳדָם יְיָ׃ וְאֶתְגְּלֵי בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם בְּלֵילְיָא הָדֵין וְאֶקְטוֹל כָּל
בּוּכְרָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם מֵאֱנָשָׁא וְעַד

Interp. chal.

Loq̄mini cū oī cetu filioꝝ iſrael dicētes. In decima die mēſis huiꝰ tollat vnuſquiſq; ſibi agnū pro domo patrū: agnū pro domo. Si aūt pauci nūero fuerint vt nō poſſint ſufficere ad veſcendū agnū: tollat ipſe ⁊ vicinꝰ eius qui propinquꝰ eſt domui ſue iuxta numerū aīaꝝ: ſinguli iuxta qđ poſſint ſufficere ad veſcendum: numerabimini ad veſcendū agnū. Agnus īmaculatus maſculus anniculus erit vobis: de agnis ⁊ de filijs caprarum accipietis. Et erit vobis in cuſtodiā vſq; ad quartādecimam diem menſis huius. Immolabūtq; eum omnis eccleſia filioꝝ iſrael ad veſperā. ⁊ ſument de ſanguine: ⁊ ponent ſuꝑ duos poſtes ⁊ in ſuperliminare ſuꝑ domibus: in quibus comedent illum. Et comedent carnē in nocte illa aſſam igni: ⁊ azymū panem cum amaris herbis comedent illū. Non comedetis ex eo crudū neq; coctum aqua: ſed aſſum igni: caput eius cū cruribus ⁊ inteſtinis eius comedetis. Et non relinq̄tis ex eo vſq; mane: ⁊ qđ reſiduū fuerit vſq; mane igne comburetis. Sic enī comedetis illū: lumbi veſtri ſint accincti: calciamēta veſtra in pedibꝰ vr̄is: ⁊ baculi veſtri ſint in manibus vr̄is. Et comedetis eum feſtināter: eſt enim phaſe corā dn̄o. Et apparebo in terra egypti in nocte illa: interficiāq; omne primogenitū in terra egypti ab homine vſq; ad

Primitiua chal.

נְסַב
זְעַר מְנָה
מְנָה אֲכַל
הֲוָה נְטַר
רְבַע נְכַס
נְסַב נְתַן סְפַף
אֲכַל טְוָה חָיָה
בְּשַׁל רֵאשׁ
שְׁאַר יְקַד אֲכַל
הֲוָה סְנָא
גְּלָה קְטַל

© Biblioteca Nacional de España

בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה
שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה׃ וְהָיָה הַדָּם לָכֶם
לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם
וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית
בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה הַיּוֹם
הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ
חַג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם
תְּחָגֻּהוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ
אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְּׂאֹר
מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָּל אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם
הָרִאשֹׁן עַד יוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וּבַיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ
אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ
יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת
כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת
צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃
בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד
וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃ שִׁבְעַת
יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי
כָּל אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר

עָשָׂה
אות בָּיִת
רָאָה
הָיָה שָׁחַת
נָכָה
חָגַג
דור עָלַם
יום אָכַל
שָׁבַת
כָּרַת
קָרָא
לָאַךְ עָשָׂה
אָכַל בָּדַד
יָצָא
רָבַע
אָכַל
מָצָא
חָמֵץ כָּרַת
יָעַד

pecus: & in cunctis dijs egypti faciam iudicia: ego dominus. Erit aūt ſāguis vobis in ſignum in edibus in quibus eritis: & videbo ſanguinē: & tranſibo vos: nec erit in vobis plaga diſperdens: qñ pcuſſero terrā egypti. Habebitis aūt hūc diem in monimētū: & celebrabitis eum ſolēnē dño in gñatiōibus vrīs cultu ſempiterno. Septē diebus azyma comedetis. In die primo non erit fermentum in domibus vrīs. Quicunq̧ comederit fermētū: pibit aīa illa de iſrael a primo die vſq̧ ad diem ſeptimū. Dies prima erit ſctā ac ſolēnis: & dies ſeptima eadē feſtiuitate venerabilis. Nihil operis facietis ī eis: exceptis his que ad veſcendum pertinent: & obſeruabitis azyma. In eadē enim ipſa die educam exercitū vrm̄ de terra egypti: & cuſtodietis diem iſtū in generationes veſtras ritu ppetuo. Primo menſe quarta decima die menſis ad veſperā comedetis azyma vſq̧ ad diē viceſimā primā eiuſdē mēſis ad veſperam. Septē diebus fermētatū non inuenietur in domibus vrīs. Qui comederit fermentatum: peribit aīa eius de cetu iſrael tam de aduenis q̄

pecus: et in oib⁹ dijs egyptioꝝ fa=
κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν αἰγυπτίων ποιή
ciā vltionē. ego dñs. et erit ſanguis vob
σω τὴν ἐκδίκησιν. ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσαι τὸ αἷμα ὑμῖν
in ſigno in domib⁹: in qb⁹ vos eritis illic:
ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς ὑμεῖς ἔσεσθε ἐκεῖ,
et videbo ſanguinē: et protegā vos: et nō erit
καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσαι
in vobis plaga vt deleamini: qñ pcuſſero in fra
ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν παίω ἐν γῆ
egypti. et erit dies hec vobis in memoriale:
αἰγύπτου. καὶ ἔσαι ἡ ἡμέρα αὕτη ὑμῖν εἰς μνημόσυνον,
et celebrabitis eā feſtū dño in gñatiōes vrās:
καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ εἰς γενεὰς ὑμῶν,
legitimū ſēpiternū. celebrate eā ſeptē dies. azyma
νόμιμον αἰώνιον. ἑορτάσατε αὐτὴν ἑπτὰ ἡμέρας. ἄζυμα
comedetis. ab āt die prima expelletis
φάγεσθε. ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε
fermētū ex domib⁹ vrīs. oīs q̄ comederit fermētū: pi
ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολο
bit aīa illa ex iſrael: a die
θρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ ἰσραήλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας
prima vſq̧ ad diem ſeptimā. et dies
πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ
pma vocabitur ſancta. et dies ſeptīa vocata
πρώτη κεκλήσεται ἁγία. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ
ſancta erit vobis. oē opus ſeruile nō facietis
ἁγία ἔσαι ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
in eis: preter q̄ fient oī aīe:
ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ,
hoc ſolū fiet vobis. et cuſtodietis
τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν. καὶ φυλάξασθε τὴν
mandatū hoc. in .n. hac die edu=
ἐντολὴν ταύτην. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξά=
cā exercitū vrm̄ ex fra egypti. et facie
ξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ποι
tis diem hanc in gñatiōes vrās legi= Leui. 25.a.
ήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμι= Nūeri. 26.c.
timū ſēpiternū. incipiēte quarta decima
μον αἰώνιον. ἐναρχομένῃ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
die mēſis primi a veſpera come D
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ᾽ ἑσπέρας ἔδε=
detis azyma vſq̧ ad diē vnā et vigeſimā mē=
σθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μη
ſis: vſq̧ ad veſperā. ſeptē dies fermētū nō inuenie
νός, ἕως ἑσπέρας. ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὑρεθήσε
tur in domib⁹ vrīs. oīs q̄ comederit fermēta
ται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμω
tū: peribit aīa illa ex cōgregatiōe
τόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς
iſrael in q̧ aduenis et in
ἰσραήλ, ἔν τε τοῖς γειώραις καὶ ἐν τοῖς

Interp̄. chal.

pecus: & in cunctis idolis egyptioꝝ faciam iudicia: ego dñs. Erit aūt ſanguis vobis in ſignū in domibus in quibus eritis. et videbo ſanguinē & miſerebor vrī: et non erit in vobis mors diſperdēs: cū interfecero in terra egypti. Et erit hic dies vobis in memoriā: et celebrabitis eum ſolēnem corā dño in generationib⁹ vrīs: federe ſempiterno celebrabitis eū. Septē diebus azyma comedetis: in die autē primo auferetis fermentū de domibus veſtris. oīs enim qui comederit fermentatū: peribit homo ille de iſrael: a die primo vſq̧ in diem ſeptimū. In die aūt primo ſolēnitas ſancta erit vobis: in die quoq̧ ſeptimo ſolēnitas ſancta erit vobis: nullū opus fiet in eis: ſed id qḋ ptinet ad veſcendū omni anime illud ſolūmodo fiet vobis. Et obſuabitis azyma: q: in hac eadē die eduxi exercitus vros de terra egypti: obſeruabitiſq̧ diē hāc in gñationibus vrīs federe ſempiterno. In mēſe niſan in quartadecima die menſis ad veſperam comedetis azyma: vſq̧ ad diem viceſimā primā menſis ad veſperam. Septem diebus fermentū non inuenietur in domib⁹ vrīs: q: oīs qui comederit fermentatū: pibit homo ille de cetu iſrael tam de aduenis quam de

Primitiua chal.

עֲבַד דּוּן הֲוָה
אוֹת בַּיִת חֲזָא
חוּס קְטַל חֲגַג
דּוּר קוּם בְּטַל
בַּיִת אֲכַל שְׁצָא
עֲרַע
עֲבַד אֲכַל
נְטַר נְפַק
דּוּר קוּם רְבַע
אֲכַל שְׁכַח אֲכַל
חֲמַע שְׁצָא גּוּר

Tranſla. Chal.

בְּעִירָא וּבְכָל טַעֲוַת מִצְרָאֵי אֶעְבֵּיד דִּינִין אֲנָא יְיָ׃ וִיהֵי דְמָא לְכוֹן לְאָת עַל בָּתַּיָּא
דְּאַתּוּן תַּמָּן וְאֶחֱזֵי יָת דְּמָא וְאֵחוּס עֲלֵיכוֹן וְלָא יְהֵא לְכוֹן מוֹתָא לְחַבָּלָא בְּמִקְטְלִי
בְּאַרְעָא דְּמִצְרָיִם׃ וִיהֵי יוֹמָא הָדֵין לְכוֹן לְדוּכְרָנָא וּתְחַגּוּן יָתֵיהּ חַגָּא קֳדָם יְיָ לְדָרֵיכוֹן
קְיָם עָלַם תְּחַגְּנֵיהּ׃ שִׁבְעָה יוֹמִין פַּטִּיר תֵּיכְלוּן בְּרַם בְּיוֹמָא קַדְמָאָה תְּבַטְּלוּן חֲמִירָא
מִבָּתֵּיכוֹן אֲרֵי כָּל דְּיֵיכוּל חֲמִיעַ וְיִשְׁתֵּיצֵי אֱנָשָׁא הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹמָא קַדְמָאָה עַד
יוֹמָא שְׁבִיעָאָה׃ וּבְיוֹמָא קַדְמָאָה מְעָרַע קַדִּישׁ וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה מְעָרַע קַדִּישׁ יְהֵא לְכוֹן
כָּל עֲבִידָא לָא יִתְעֲבֵיד בְּהוֹן בְּרַם דְּמִתְאֲכֵיל לְכָל נְפַשׁ הוּא בִּלְחוֹדוֹהִי יִתְעֲבֵיד לְכוֹן׃
וְתִטְּרוּן יָת פַּטִּירַיָּא אֲרֵי בִּכְרַן יוֹמָא הָדֵין אַפֵּיקִית יָת חֵילֵיכוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרָיִם וְתִטְּרוּן
יָת יוֹמָא הָדֵין לְדָרֵיכוֹן לִקְיָם עָלַם׃ בְּנִיסָן בְּאַרְבְּעַת עַשְׂרָא יוֹמָא לְיַרְחָא בְּרַמְשָׁא
תֵּיכְלוּן פַּטִּירָן עַד יוֹמָא חַד וְעֶשְׂרִין לְיַרְחָא בְּרַמְשָׁא׃ שִׁבְעָא יוֹמִין חֲמִיר לָא יִשְׁתְּכַח
בְּבָתֵּיכוֹן אֲרֵי כָּל דְּיֵיכוּל מַחְמְעָא וְיִשְׁתֵּיצֵי אֱנָשָׁא הַהוּא מִכְּנִשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל בְּגִיּוֹרָא

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.Gre.lxx.cū in terp̄.latina.

indigenis tre. oē fermētatū nō comedetis.in
ἀυτόχθοσι τῆς γῆς· πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε. ἐν
oi habitaculo vr̄o comedetis azyma.vocauit
παντὶ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα· ἐκάλεσε
āt moyſes oēm ſenatū iſrael: et di=
δὲ μωυσῆς πᾶσαν τὴν γερουσίαν ἰσραὴλ, καὶ εἶ=
xit ad eos: euntes accipite vobis ipis
πε πρὸς αὐτούς, ἀπελθόντες λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς
agnū p̄ cognationes vr̄as: et ſacrificate
πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ
paſcha.accipietis āt faſciculū hyſſopi: et tingen=
πάσχα· λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαν
tes ex ſanguine qui apud ianuā: et tan
τες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν, καὶ θί=
getis limē: et vtroſq; poſtes a
ξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ
ſanguine qui apud ianuā. vos āt nō egredie
τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύ
mini vnuſquiſq; ianuā domus ſue vſq; ad māe:
σεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωΐ,
et tranſibit dn̄s ad p̄cutiēdū egyptios
καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς αἰγυπτίους,
et videbit ſanguinē in limine: ⁊ ſup̄ vtroſq;
καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέ
poſtes. et trāſibit dn̄s
ρων τῶν σταθμῶν. καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν
ianuā: et nō ſinet exterminatorē ingre
θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσελ
di in domos vr̄as ad p̄cutiēdū. et ſerua
θεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι· καὶ φυλάξε
bitis verbū hoc legitimū tibi: et
σθε τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ νόμιμον σεαυτῷ, καὶ
filijs tuis vſq; ad ſclm. ſi āt īgreſſi fueritis ī
τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς
trā: quā dederit dn̄s vobis ſicut locut⁹
τὴν γῆν, ἣν ἂν δῷ κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλη
eſt: ſeruabitis cultū hūc. et erit
σε, φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσαι
ſi dixerit ad vos filij vr̄i q̄s cultus
ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν τίς ἡ λατρεία
hic: et dicetis eis: victima paſcha hoc do
αὕτη; καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυ
mino: q̄ protexit domos filiorū iſrael
ρίῳ, ὃς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν ἰσραὴλ
in egypto: qn̄ p̄cuſſit egyptios:
ἐν αἰγύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς αἰγυπτίους,
at domos nr̄as liberauit. et īcuruat⁹ popul⁹
τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐῤῥύσατο. καὶ κύψας ὁ λαὸς
adorauit. ⁊ euntes fecerūt filij
προσεκύνησε. καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
iſrael ſicut precepit dn̄s moyſi et
ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσῇ καὶ
aaron:
ἀαρών,

Trāſla.B.Hiero.

de indigenis terre. Oē
fermentatum non
comedetis. In cunctis
hītaculis vr̄is edetis
azyma. Vocauit autē
moyſes oēs ſeniores fi
liorū iſrael: & dixit ad
eos. Ite tollentes
animal per familias ve=
ſtras: & immolate
phaſe. Faſciculūq; hy=
ſopi
tingite in ſanguīe qui
eſt in limine: & aſpergi
te ex eo ſuperliminare
& vtrumq; poſtem.
Nullus veſtrum
egrediatur oſtium do=
mus ſue vſq; mane.
Tranſibit enim domi=
nus percutiens egypti=
os. Cūq; viderit ſāgui=
nē in ſupliminari & in
vtroq; poſte: tranſcen
det
oſtium domus: & non
ſinet percuſſorē igredi
domos vr̄as & ledere.
Cuſtodi
verbū iſtud legitimū
tibi & filiis tuis vſq; in
eternum. Cunq; intro
ieritis terram
quā dn̄s daturus ē vo=
bis vt pollicitus eſt:
obſeruabitis cerimoni
as iſtas. Et
cū dixerint vobis filii
veſtri: que eſt
iſta religio: dicetis eis.
Victima tranſitus do=
mini eſt: quando
tranſiuit ſup̄ domos fi
liorū iſrael in egypto
percutiens egyptios &
domos noſtras
liberās. Incuruatuſq;
populus adorauit. Et
egreſſi filii iſrael fece=
runt ſicut
preceperat dominus
moyſi & aaron.

Tex.Heb. Exo. Ca.xij.

ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
מצות: ויקרא משה לכל זקני
ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו
לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח: ולקחתם אגדת אזוב
וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם
אל המשקוף ואל שתי המזוזת
מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר:
ועבר יהוה לנגף את מצרים
וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזת ופסח יהוה על
הפתח ולא יתן המשחית לבא אל
בתיכם לנגף: ושמרתם את
הדבר הזה לחק לך ולבניך עד
עולם: והיה כי תבאו אל הארץ
אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר
ושמרתם את העבדה הזאת: והיה
כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם: ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה אשר
פסח על בתי בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו
ויעשו בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה ואהרן

Primitiua.heb.

זרח
אכל ישב
מצץ קרא
אמר לקח
שפחה
אזב
נגע
שקף שנה זוז
יצא
נתן שחת בוא
בית
עלם
נצל קדד שחה
עשה

Tranſla.Chal.

ובציבא דארעא: כל מחמעא לא תיכלון בכל מותבניכון תיכלון פטירן: וקרא משה
לכל סבי ישראל ואמר להון אתנגידו וסיבו לכון מבני ענא לזרעיתכון וכוסו פסחא:
ותסבון אסרת אזובא ותטבלון בדמא די במנא ותדון לשקפא ולתרין ספיא מן
דמא די במנא ואתון לא תפקון איניש מתרע ביתיה עד צפרא: ואתגלי יי למימחי
ית מצראי ויחזי ית דמא על שקפא ועל תרתין ספיא ויחוס יי על תרעא ולא י
ישבוק מחבלא למיעל לבתיכון למחי: ותטרון ית פתגמא הדין לקים לך ולבנך
עד עלמא: ויהי ארי תיעלון לארעא דיתן יי לכון כמא דמליל ותטרון ית פולחנא
הדא: ויהי ארי יימרון לכון בניכון מה פולחנא הדא לכון: ותימרון דבח חיס הוא קדם
יי דחס על בתי בני ישראל במצרים כד מחא ית מצראי וית בתנא שזיב וכרע עמא
וסגידו: ואזלו ועבדו בני ישראל כמא דפקיד יי ית משה ואהרן

Interp̄.chal.

indigenis terre. Nihil fermentatum comedetis: in cunctis habitatiōibus vr̄is comedetis azyma. Vocauit aūt moyſes omnes ſeniores iſrael: ⁊ dixit ad eos. Capite ⁊ tollite vobis de filijs ouiū per familias veſtras: ⁊ imolate phaſe. Tolletiſq; manipulū hyſopi: ⁊ tingetis in ſanguine qui eſt in vaſe: ⁊ aſpergetis ſuperliminare ⁊ duos poſtes de ſanguie qui ē in vaſe. Nulluſq; veſtrū egrediatur ab oſtio domus ſue vſq; mane. Et reuelabitur dn̄s vt percutiat egyptios: videbitq; ſanguinem in ſuperliminare ⁊ ſup̄ duo limina: et miſerebitur dn̄s ſuper oſtiū. Et nō ſinet vaſtatorē ingredi domos vr̄as ad percutiendū. et obſeruabis verbū iſtud in pactū tibi ⁊ filijs tuis vſq; in eternū. Eritq; qn̄ introieritis terrā quā dn̄s datur⁹ eſt vobis: ſicut locut⁹ eſt: obſeruabitis cultū hūc. ⁊ erit cū dixerint vobis filij vr̄i. Quid ē cult⁹ hic vobis: ⁊ dicetis. Sacrificiū pro mīa eſt corā dn̄o: eo q̄ miſert⁹ eſt ſup̄ domos filiorū iſrl̄ in egypto: qn̄ p̄cuſſit egyptios: ⁊ domos nr̄as liberauit. Incuruatuſq; ē pp̄ls ⁊ adorauerūt. Ieruntq; filij iſrl̄ ⁊ fecerūt ſicē p̄cepat dn̄s moyſi ⁊ aarō

Primitiua chal.

יתב שוב נגד
נסב עאן נכס
נסב טבל מאן
ירד נפק גלה
מחא חזא חוס
שבק חבל עול
בית נטר קום
הוה עול נתן
אמר חוס בית

© Biblioteca Nacional de España

Tex. Heb.

כן עשו׃ ויהי בחצי הלילה ויהוה
הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על כסאו עד
בכור השבי אשר בבית הבור וכל
בכור בהמה׃ ויקם פרעה לילה
הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי
צעקה גדלה במצרים כי אין בית
אשר אין שם מת׃ ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו
מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו עבדו את יהוה
כדברכם׃ גם צאנכם גם בקרכם
קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם
גם אתי׃ ותחזק מצרים על העם
למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים׃ וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צררת
בשמלתם על שכמם׃ ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו
ממצרים כלי כסף וכלי זהב
ושמלת׃ ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישאלום וינצלו
את מצרים׃ ויסעו בני ישראל
מרעמסס סכתה כשש מאות אלף
רגלי הגברים לבד מטף׃ וגם ערב
רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה
כבד מאד׃ ויאפו את הבצק אשר

Primitiua heb.

היה חצה
נכה בכר
שבה
קום
היה
מות קרא
יצא
ילך
לקח
חזק
נשא
חמץ שאר
עשה שאל
כלה
חנן
שאל נצל
נסע
מאה
בדד
רבה קנה
אפה

Trāſla. B. Hiero.

Factū ē aūt ī noctis medio percuſſit dominus omne primogenitum in terra egypti: a primogenito pharaonis q in ſolio eius ſedebat: vſq ad primogenitū captiue q erat ī carcere: & oē primogenitū iumentorum. Surrexit pharao nocte & oms ſerui eius cūctaq egyptus: & ortus ē clamor magnus in egypto. neq ei erat domus in qua non iaceret mortuus. Vocatiſq pharao moyſe & aarō nocte ait. ſurgite: egredimini a pplo meo vos & filii iſrael. Ite & immolate domino ſicut dicitis. Oues vrās & armēta aſſumite vt petieratis: & abeuntes benedicite mihi. Vrgebantq egyptii populum iſrael de terra exire velociter dicentes. Omnes moriemur. Tulit igr populus conſperſā farinā anteq fermentaretur: & ligans in palliis poſuit ſup humeros ſuos. Fecerūtq filii iſrael ſicut preceperat dominus moyſi: & petierūt ab egyptiis vaſa argentea & aurea: veſteq plurimam. Dñs aūt dedit gratiā populo corā egyptiis: vt cōmodarēt eis: & ſpoliauerunt egyptios. Profectiq ſunt filii iſrael de rameſſe in ſochot ſexcenta fere millia peditum virorum abſq puulis & mulieribus: ſed & vulgus pmiſcuū inūerabile aſcēdit cū eis oues & armēta aiantia diuerſi gñis multa nimis. Coxerūtq farinā

Trāſla. Gre. lxx. cū interp. latina.

ſic fecerūt. factū ē āt media nocte: et
οὕτως ἐποίησαν. ἐγενήθη δὲ μεσούσης τῆς νυκτός, καὶ
dñs pcuſſit oē primogenitū in terra egypti: a
κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτου, ἀπὸ
primogenito pharaōis ſedēte in throno: et
πρωτοτόκου φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕ-
vſq ad primogenitū captiue q in carcere: et
ως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ
oē primogenitū iumēti. et ſurrexit pharao nocte: τ
πᾶν πρωτότοκον κτήνους. καὶ ἀνέστη φαραὼ νυκτός, καὶ
oēs ſerui eius: et oēs egyptij:
πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ αἰγύπτιοι,
et fact' ē clamor magn' in oī tra egypti. nō
καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. οὐ
.n. erat dom' i q nō erat i ea mortu'. et vocauit
γὰρ ἦν οἰκία ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς. καὶ ἐκάλεσε
pharao moyſen τ aaron nocte: τ dixit eis:
φαραὼ μωυσῆν καὶ ἀαρὼν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
ſurgite: et egredimini ex populo meo: τ vos τ filij
ἀνάστητε, καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς καὶ υἱοὶ
iſrael: ite τ ſeruite dño deo vr̄o:
ἰσραήλ, βαδίζετε καὶ λατρεύετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν,
ſicut dicitis: et oues et boues vr̄as ac
καθὰ λέγετε, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀνα-
cipiētes ite: ſicut dixiſtis: bñdicite
λαβόντες πορεύεσθε, καθάπερ εἰρήκατε, εὐλογήσα-
āt et mihi. et vrgebāt egyptij populū
τε δὲ κἀμέ. καὶ κατεβιάζοντο οἱ αἰγύπτιοι τὸν λαὸν
feſtināter eijcere eos ex tra. dixerūt.n. φ
σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς. εἶπαν γὰρ ὅτι
oēs nos morimur. tulit āt popul'
πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν. ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ
farinā ſuā anteq fermētarēt maſſe eorū: li-
σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν, ἐν-
gate in veſtib' eoꝝ ſup humeros.
δεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων. οἱ
at filij iſrael fecerūt ſicut precepit eis moy-
δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς μωυ-
ſes. et petierūt ab egyptijs vaſa argētea
σῆς. καὶ ᾔτησαν παρὰ τῶν αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ
et aurea τ veſtem. et dñs dedit grām po-
καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. καὶ κύριος ἔδωκε χάριν τῷ λα-
pulo ſuo: corā egyptijs: et cōmodauerūt eis:
ῷ αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς,
et ſpoliauerūt egyptios. profecti āt fi-
καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς αἰγυπτίους. ἀπάραντες δὲ οἱ υἱ-
lij iſrael de rameſſe in ſochoth ad ſexcenta millia
οὶ ἰσραὴλ ἐκ ῥαμεσσῆ εἰς σοχὼθ εἰς ἑξακοσίας χιλιά-
peditū: viri: pter ſupellectilē: et vulg'
δας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς, καὶ ἐπί-
pmiſcuū multū aſcendit cū eis: τ oues: et bo-
μικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ πρόβατα, καὶ βό-
ues: et iumēta multa valde. et coxerūt farinā
ες, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα. καὶ ἔπεψαν τὸ σταῖς

ps. 77. Sap. 18.
F
S. 11. a. Infra. co.
G

Primitiua chal.

יתב שבה
קום רבב
מות
נפק הוה
עאן צלא
מות
לוש יתר אצוא
מאן
שאל ריק
נתא אפה

Interp. chal.

ita fecerunt. Factūq eſt in noctis medio: τ dñs occidit omne primogenitū in terra egypti: a primogenito pharaonis qui ſeſſurus erat ſup ſoliū regni eius: vſq ad primogenitum captiue que erat in domo vinctorum: τ omne primogenitū iumentorū. Surrexitq pharao in nocte ipſe τ oēs ſerui eius τ oēs egyptij: et fuit clamor magnus in egypto: q: nulla domus erat in qua non eſſet aliquis mortuus. Vocauitq moyſen et aaron nocte: τ ait. Surgite: egredimini de medio populi mei tam vos q filij iſrael: τ ite ſeruite coram dño ſicut dicebatis. Oues quoq veſtras τ boues aſſumite: ſicut loquebamini: τ ite orate etiā pro me. Preualeſcebantq egyptij ſuper populū vt cito mitterent eos de terra: quia dixerūt oēs nos mortui ſumus. Tulitq populus maſſam ſuā anteq fermētaret: ſicut erat in panarijs ſuis: ligatā in pallijs ſuis ſup humeros ſuos īpoſitā. Filij aūt iſrael fecerūt iuxta verbū moyſi: τ petierūt ab egyptijs vaſa aurea τ vaſa argētea τ veſtes. Dñs autē dedit populo gratiā in oculis egyptioꝝ: τ cōmodauerūt eis: τ vacuos reliquerunt egyptios. Profectiq ſunt filij iſrael de rameſſes in ſochoth: q̄ſi ſexcēta millia peditū pter familiā. extranei quoq multi aſcenderūt cū eis: τ oues τ boues τ pecora multa nimis. Et coxerunt maſſam

Tranſla. Chal.

כן עבדו׃ והוה בפלגות ליליא ויי קטל כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דפרעה
דעתיד למיתב על כורסי מלכותיה עד בוכרא דשביא די בבית אסירי וכל בוכרא
דבעירא׃ וקם פרעה בליליא הוא וכל עבדוהי וכל מצראי והות צוחתא רבתא
במצרים ארי לית ביתא דלא הוה ביה מיתא׃ וקרא למשה ולאהרן בליליא ואמר
קומו פוקו מגו עמי אף אתון אף בני ישראל ואזילו פלחו קדם יי כמא דהויתון
אמרין׃ אף ענכון אף תוריכון דברו כמא דמלילתון ואזילו וצלו אף עלי׃ ותקיפו
מצראי על עמא לאוחאה לשלחותהון מן ארעא ארי אמרו כלנא מיתין׃ ונטל עמא
ית לישתהון עד לא חמיע מותר אצותהון צריר בלבושיהון על כתפיהון׃ ובני
ישראל עבדו כפתגמא דמשה ושאילו ממצראי מנין דכסף ומנין דדהב ולבושין׃
ויי יהב ית עמא לרחמין בעיני מצראי ואשאלונון ורוקינו ית מצראי׃ ונטלו בני
ישראל מרעמסס לסוכות כשית מאה אלפין רגלאין בר מטפלא׃ ואף נוכראין
סגיאין סליקו עמהון ועאן ותורי גיתי תקיף לחדא׃ ואפו ית לישא

© Biblioteca Nacional de España

Tranſla.Gre.lxx.cum interpre.latina.

qδ eduxerāt ex egypto: ſubcineritios azymos. nō
ſ.11.a. ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ αἰγύπτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους. οὐ
.n. fermētata fuit. eiecerūt.n. eos egyptij:
γὰρ ἐζυμώθη. ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ αἰγύπτιοι,
et nō potuerūt expectare: neqꝫ pulmētuꝫ
καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν ὑπομεῖναι, οὐδὲ ἐπισιτισ
fecerūt ſibi ad viaꝫ. at habita=
μὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν. ἡ δὲ κατοίκη=
tio filioꝝ iſrael quā habitauerūt ipſi ꝛ
σις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἣν κατῴκησαν αὐτοὶ καὶ οἱ
pr̄es eoꝝ in t̄ra egypti ꝛ in t̄ra chanaan
πατέρες αὐτῶν ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ χαναὰν
ipſi ꝛ pr̄es eoꝝ: quadrīgenti trigin=
αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, τετρακόσια τριάκον=
ta āni. ꝛ factū ē poſt quatrigētos ꝛ trigi=
τα ἔτη. καὶ ἐγένετο μετὰ τετρακόσια καὶ τριά=
ta ānos: egreſſus ē oīs exercit⁹ dn̄i de t̄ra
κοντα ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ςρατιὰ κυρίου ἐκ γῆς αἰ
egypti. nox obſeruatiōis eſt dn̄o vt edu=
γύπτου. νὺξ προφυλακῆς ἐςὶ τῷ κυρίῳ, ὥςε ἐξα=
xit eos ex t̄ra egypti. illa nox hec
γαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη
obſeruatio dn̄o: vt oībus filijs iſrael ſit in
προφυλακὴ κυρίῳ, ὥςε πᾶσιν υἱοῖς ἰσραὴλ εἶναι εἰς
gn̄atiōes eoꝝ. dixitāt dn̄s ad moyſen ꝛ aaron:
γενεὰς αὐτῶν. εἶπε δὲ κς̄ πρὸς μωυσῆν καὶ ἀαρών,
hec lex paſche. oīs alienigena nō comedet
οὗτος ὁ νόμος πάσχα. πᾶς ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται
ex eo. ꝛ oēm ſeruū alicui⁹ vel empti=
ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ πάντα οἰκέτην τινὸς ἢ ἀργυρώνη=
ciuꝫ circūcides eū. ꝛ tunc comedet ex eo.
τον περιτεμεῖς αὐτόν. καὶ τότε φάγεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.
aduena vel mercenari⁹ nō comedet ex eo. in domo
πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ᾽ αὐτοῦ. ἐν οἰκίᾳ
vna comedet: ꝛ nō efferetis ex domo de
μιᾷ βρωθήσεται, καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν
Nūeri. 9.g. carnib⁹ extra: ꝛ os nō cōfringetis ab eo. om
Joh̄is. κρεῶν ἔξω, καὶ ὀςοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ᾽ αὐτοῦ. πᾶ=
19.g. nis cetus iſrael faciet hoc. ſi āt qs ac=
σα συναγωγὴ ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό. ἐὰν δέ τις προ=
ceſſerit in vobis aduena: ꝛ fecerit paſcha dn̄o:
σέλθῃ ἐν ὑμῖν προσήλυτος, καὶ ποιῇ τὸ πάσχα κυρίῳ,
circūcides illi⁹ oē maſculū. ꝛ tunc acce
περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν. καὶ τότε προσελεύ=
det facere illō. ꝛ erit ſicut ꝛ indigena
σεται ποιῆσαι αὐτό. καὶ ἔςαι ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων
tre. oīs icircūciſus nō comedet ex eo. lex
τῆς γῆς. πᾶς ὁ ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ᾽ αὐτοῦ. νό=
vna erit indigene ꝛ aduenienti adue
μος εἷς ἔςαι τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προση
ne in vobis. ꝛ fecerūt filij iſrael: ſicut p̄cepit
λύτῳ ἐν ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰη̄λ, καθὰ ἐνετείλα
dn̄s moyſi ꝛ aaron ad eos: ſic fecerūt.
το κς̄ τῷ μωυσῇ καὶ ἀαρὼν πρὸς αὐτούς, οὕτως ἐποίησαν

Trāſla.B.Hiero.

quam dudum de egypto conſperſā tulerāt: & fecerunt ſubcineritios panes azymos. Neqꝫ enī poterāt fermētari cogētibus exire egyptiis: & nullā facere ſinētibus morā: nec pulmēti qc q̄̄ occurrerat prepare. Habitatio āt filiorū iſrael q̄ māſerūt in egypto fuit quadringētorū triginta annorū. Quibus expletis eadem die egreſſus eſt omnis exercitus domini de terra egypti. Nox eſt iſta obſeruabilis domini: quando eduxit eos de terra egypti. hāc obſeruare debent oēs filii iſrael in generationibus ſuis. Dixitqꝫ dn̄s ad moyſē & aaron. Hec eſt religio phaſe. Omnis alienigēa nō comedet ex eo. Oīs aūt ſeruus empticius circūcidetur & ſic comedet. Aduēa & mercenarius non edēt ex eo. In vna domo comedetur: nec efferetis de carnibus eius foras nec os illius confringetis. Omnis cetus filiorū iſrael faciet illud. q̄ ſi qs peregrinorū ī vr̄am voluerit trāſire coloniam: & facere phaſe dn̄i: circuncidetur prius oē maſculinū eius: & tūc rite celebrabit: eritqꝫ ſicut īdigena terre. Si quis āt circūciſus nō fuerit: nō veſcetur ex eo. Eadē lex erit īdigene & colono: qui pegrinatur apd̄ vos. Feceruntqꝫ omnes filii iſrael ſicut preceperat dn̄s moyſi & aaron.

Tex.Heb. Exo. Ca.xii.

הוציאו ממצרים עגת מצות כי
לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא
יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו
להם׃ ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה
וארבע מאות שנה׃ ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
צבאות יהוה מארץ מצרים׃ ליל
שמרים הוא ליהוה להוציאם
מארץ מצרים הוא הלילה הזה
ליהוה שמרים לכל בני ישראל
לדרתם׃ ויאמר יהוה אל משה
ואהרן זאת חקת הפסח כל בן
נכר לא יאכל בו׃ וכל עבד איש
מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל
בו׃ תושב ושכיר לא יאכל בו׃
בבית אחד יאכל לא תוציא
מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא
תשברו בו׃ כל עדת ישראל יעשו
אתו׃ וכי יגור אתך גר ועשה פסח
ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו׃ תורה אחת יהיה
לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ ויעשו
כל בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ואת אהרן כן עשו׃

Priitiua heb.

מין
מהמה צוד
עשה ישב
היה קצץ
רבע מאה
דור
קנה נמל אכל
ישב שכר
יצא
שבר יעד עשה
גור
נמל קרב
זרח
אכל ירה היה

Trāſla.Chal.

דאפקו ממצרים גריצן פטירן ארי לית חמיע ארי אתרכו ממצרים ולא יכילו
לאתעכבא ואף זודין לא עבדו להון׃ ומותבניהון דבני ישראל דיתיבו במצרים ארבע
מאה ותלתין שנין׃ והוה מסוף ארבע מאה ותלתין שנין והוה בכרן יומא הדין נפקו
כל חיליא דיי מארעא דמצרים׃ ליל נטיר הוא קדם יי לאפקותהון מארעא
דמצרים הוא ליליא הדין קדם יי נטיר לכל בני ישראל לדריהון׃ ואמר יי למשה
ולאהרן דא גזירת פסחא כל בר ישראל דאשתמד לא יכול ביה׃ וכל עבד גבר זביני
כספא ותגזר יתיה בכן יכול ביה׃ תותבא ואגירא לא יכול ביה׃ בחבורא חדא יתאכל
לא תפקון מן ביתא מן בשרא לברא וגרמא לא תתברון ביה׃ כל כנשתא דישראל
יעבדון יתיה׃ וארי יתגייר עמכון גיורא ויעביד פסחא קדם יי גזר ליה כל דכורא
ובכן יקרב למעבדיה ויהי כיציבא דארעא וכל חילוני לא יכול ביה׃ אוריתא חדא
תהא ליציבא ולגיורא דיתגייר ביניכון׃ ועבדו כל בני ישראל כמא דפקיד יי ית
משה וית אהרן כן עבדו׃

Interpre.chal.

quaꝫ eduxerant de egypto. Feceruntqꝫ placentas azymas: quia non erat fermentatū: eo q̄ eiecti fuerāt de egypto: ꝛ non poterant immorari: viaticū quoqꝫ non parauerūt ſibi. Habitatio autē filioꝝ iſrael qua habitauerūt in egypto fuit quadringentoꝝ ꝛ triginta annorū. Et factum eſt poſt quadringētos ꝛ triginta annos in hac eadē die: egreſſi ſunt oēs exercitus dn̄i de terra egypti. Nox obſeruabilis eſt coram dn̄o: vt educeret eos de terra egypti: hec eſt nox illa coram dn̄o: obſeruanda filijs iſrael in generationibus ſuis. Dixitqꝫ domin⁹ ad moyſen ꝛ aaron. Hic eſt ritus phaſe: oīs filius iſrael qui fuerit apoſtata: non comedat ex eo. Omnis autem ſeruus alicuius emptus argento ſi circūciderit eum: tunc comedet ex eo. Aduena ꝛ mercenarius nō comedēt ex eo. In ſocietate vna comedetis: non efferetis de carnibus eius ex domo foras: ꝛ os non cōfringetis in eo. Omnis cetus iſrael faciet illud. Et quando tranſierit ad veſtram religionē aliquis proſelytus ꝛ fecerit phaſe coram domino: circuncidetur omnis maſculus eius: et tunc accedet vt faciat illud: ꝛ erit ſicut indigena terre: ꝛ omnis profanus nō comedet ex eo. Lex vna erit indigene ꝛ proſelyto qui morabitur vobiſcum. Feceruntqꝫ filij iſrael ſicut preceperat dominus moyſi ꝛ aaron: ita fecerūt.

Priitiua chal.

נפק תרך
עכב יתב
רבע שנה
נפק
דור
שמד אכל
גזר יתב
נפק תבר
עבד גור
קרב עבד הוה
חלל יצב הוה
גור

© Biblioteca Nacional de España

Tex.Heb.

Pritiua heb.	Tex.Heb.
הָיָה	וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה
	אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
Ca.xiii.	עַל צִבְאֹתָם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה
דָּבַר	אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַדֶּשׁ לִי כָל
	בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּכַר	בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ וַיֹּאמֶר
	מֹשֶׁה אֶל הָעָם זָכוֹר אֶת הַיּוֹם
זָכַר	הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם
	מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא
	יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל
	חָמֵץ׃ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ
אָבַב בּוֹא	הָאָבִיב׃ וְהָיָה כִי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל
	אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
	וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
שָׁבַע	לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
נָתַן זוּב	וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת
אָכַל	בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
	מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה׃
	מַצּוֹת יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים
מָץ יוֹם	וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ
רָאָה	שְׂאֹר בְּכָל גְּבֻלֶךָ׃ וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
נָגַד	בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה
עָבַר	עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם׃
יָצָא	וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין
זָכַר	עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה
הָיָה יָרָה	בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהוָה
פֶּה יָצָא	מִמִּצְרָיִם׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה

Traſla.B.Hiero.

Et eadem die eduxit dominus filios iſrael de terra egypti per turmas ſuas. Ca.13.

Locutuſq; eſt dñs ad moyſen dicens. Sanctifica mihi omne primogenitũ: quod aperit vuluã in filiis iſrael tã de hoibus q̃ de iumẽtis. Mea ſũt ei oia. Et ait moyſes ad populum. Memẽtote diei huius in qua egreſſi eſtis de egypto & de domo ſeruitutis: quoniam in manu forti eduxit vos dñs de loco iſto: vt nõ comedatis fermẽtatũ panẽ. Hodie egredimini menſe nouarũ frugũ. Cũq; introduxerit te dñs in terram chananei: & ethei & amorrei: & euei & iebuſei: quã iurauit pr̃ibus tuis vt daret tibi terrã fluentem lacte & melle: celebrabis hunc morem ſacrorũ menſe iſto. Septẽ diebus veſceris azymis: & in die ſeptimo erit ſolemnitas dñi. Azyma comedetis ſeptem diebus. Nõ apparebit apud te aliq̃d fermentatũ: nec in cunctis finibus tuis. Narrabiſq; filio tuo in die illo dicens. Hoc eſt quod fecit mihi dñs: q̃n egreſſus ſum de egypto. Et erit quaſi ſignũ in manu tua & q̃ſi monimentũ ante oculos tuos: & vt lex domini ſp̱ ſit in ore tuo. In mãu enĩ forti eduxit te dñs de egypto. Cuſtodies huiuſcemodi cultum

Traſla.Gre.lxx.cũ interp̃.latina.

τ factũ ẽ in die illa: eduxit dñs
καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε κύριος
filios iſrael ex t̃ra egypti cũ exerci=
τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου σὺν δυνά=
tu eoꝝ.
μει αὐτῶν. Ca.13.

Ait ãt dñs ad moyſen: dicens: ſc̃tifica
Εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων, ἁγίασόν
mihi oẽ primogenitũ primogñatũ aperiẽs oẽm
μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν
vuluã in filijs iſrael ab hoĩe vſq; ad iu
μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτή=
mẽtũ: meũ ẽ. dixit ãt moyſes ad populũ: re=
νους, ἐμόν ἐστιν. εἶπε δὲ μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, μνη=
cordamini diei huius: in q̃ egreſſi eſtis ex egy
μονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐξ αἰγύ=
pto: ex domo ſeruitutis. in .n. manu forti
πτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ
eduxit dñs vos hinc. τ nõ comedet
ἐξήγαγε κύριος ὑμᾶς ἐντεῦθεν. καὶ οὐ βρωθήσεται
fermẽtũ. i.n. hodierna die vos egredimini ĩ mẽſe
ζύμη. ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ
nouoꝝ. τ erit q̃n introduxerit te dñs
τῶν νέων. καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ
de⁹ tu⁹ in t̃rã chananeoꝝ: τ etheoꝝ:
θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων, καὶ χετταίων,
τ eueoꝝ: τ gergeſeoꝝ: τ amorreoꝝ: τ phe
καὶ εὐαίων, καὶ γεργεσαίων, καὶ ἀμορραίων, καὶ φε=
reſeoꝝ: τ iebuſeoꝝ: quã iurauit patrib⁹
ρεζαίων, καὶ ἰεβουσαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατρά=
tuis dare tibi: t̃rã fluentẽ lacte τ melle. τ
σι σου δοῦναί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ
facies ſeruitutẽ hanc in mẽſe hoc.
ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τού=
ſex dies comedetis azyma: at die ſe=
τῳ. ἓξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβ=
ptima feſtũ dño: azyma comedetis ſeptẽ dies. nõ
δόμῃ ἑορτὴ κυρίῳ, ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας. οὐκ
apparebit tibi fermentatũ: neq; erit tibi fermẽtũ oĩ=
ὀφθήσεταί σοι ζυμωτόν, οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη πᾶ=
b⁹ terminis tuis. τ narrabis filio tuo
σι τοῖς ὁρίοις σου. καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου
in die illa: dicẽs: pp̱ hoc fecit do
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, διὰ τοῦτο ἐποίησε κύ=
min⁹ de⁹ me⁹: ꝙ egreſſus ſũ ex egypto.
ριος ὁ θεός μου, ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ αἰγύπτου.
τ erit tibi in ſignũ in manu tua: τ
καὶ ἔσται σοι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ
memoriale ante oculos tuos: vt ſit
μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται
lex dñi in ore tuo. in .n. manu
ὁ νόμος κυρίου ἐν τῷ στόματί σου. ἐν γὰρ χειρὶ
forti eduxit te dñs ex egypto.
κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε κύριος ἐξ αἰγύπτου.

Infra. 34.g. Numeri. 8.c. Luce. 2.d. Ps.113.

A

B

Interpre.chal.

Pritiua chal.	
נְפַק	
אֲמַר קְדַשׁ	
יְלַד הֲוָה	
אֲכַל הֲוָה עוּל	
קוּם נְתַן	
פְּלַח אֲכַל	
חֲגַג חֲזָא	
חֲוָה אֲמַר נְפַק	
הֲוָה אוֹת יְרַה	
נְטַר קוּם	

et factum eſt in ipſa die: eduxit dominus filios iſrael de terra egypti per turmas ſuas. Ca.13.

Locutuſq; eſt dñs cum moyſe: dicens. Sanctifica mihi omne primogenitũ q̃d aperit oẽm vuluam in filijs iſrael in hoibus τ in iumẽtis meum eſt. Dixitq; moyſes ad populũ. Memento diei huius in qua egreſſi eſtis de egypto de domo ſeruitutis: q̃m in manu forti eduxit vos dñs de loco iſto: τ non comedetur fermentatũ. Hodie vos egredimini in menſe nouarum frugum. Et erit quando introduxerit te dñs in terram chananei τ ethei τ amorrei τ euei τ iebuſei: pro qua iurauit patribus tuis vt daret tibi terraꝫ fluentẽ lacte τ melle: celebrabis cultũ iſtum in menſe iſto. Septẽ diebus comedes azyma: τ in die ſeptima erit ſolẽnitas corã dño. Azymũ comedetur ſeptẽ diebus τ nõ apparebit tibi fermẽtatũ neq; app̱ebit tibi fermẽtũ in omni termino tuo. Narrabiſq; filio tuo in die illo: dicens. Propter hoc fecit mihi dñs: quando egreſſus ſum de egypto. Et erit tibi in ſignum in manu tua: τ in memoriale inter oculos tuos: vt ſit lex domini in ore tuo: quia in manu forti eduxit te dominus de egypto. Et cuſtodies pactum

Traſla.chal.

וַהֲוָה בִּכְרַן יוֹמָא הָדֵין אַפֵּיק יְיָ יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם עַל חֵילֵיהוֹן׃
וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר׃ אַקְדֵּישׁ קֳדָמַי כָּל בּוּכְרָא פְּתַח כָּל Ca.xiij.
וַלְדָּא בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בֶּאֱנָשָׁא וּבִבְעִירָא דִּילִי הוּא׃ וַאֲמַר מֹשֶׁה לְעַמָּא הֲווֹ דְכִירִין יָת
יוֹמָא הָדֵין דִּנְפַקְתּוּן מִן מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדוּתָא אֲרֵי בִּתְקוֹף יְדָא אַפֵּיק יְיָ יָתְכוֹן מִכָּא
וְלָא יִתְאֲכֵל חֲמִיעַ׃ יוֹמָא דֵין אַתּוּן נָפְקִין בְּיַרְחָא דַאֲבִיבָא׃ וִיהֵי אֲרֵי יַעֲלִינָךְ יְיָ לְאַרְעָא
כְנַעֲנָאֵה וְחִתָּאֵה וֶאֱמוֹרָאָה וְחִוָּאָה וִיבוּסָאָה דְּקַיֵּים לַאֲבָהָתָךְ לְמִתַּן לָךְ אֲרַע עָבְדָא חֲלַב
וּדְבַשׁ וְתִפְלַח יָת פֻּלְחָנָא הָדָא בְּיַרְחָא הָדֵין׃ שִׁבְעָא יוֹמִין תֵּיכוּל פַּטִּירָן וּבְיוֹמָא
שְׁבִיעָאָה חַגָּא קֳדָם יְיָ׃ פַּטִּיר יִתְאֲכֵל יָת שִׁבְעָא יוֹמִין וְלָא יִתַּחְזֵי לָךְ חֲמִיעַ וְלָא יִתַּחְזֵי
לָךְ חֲמִירָא בְּכָל תְּחוּמָךְ׃ וּתְחַוֵּי לִבְרָךְ בְּיוֹמָא הַהוּא לְמֵימַר בְּדִיל דָּא עֲבַד יְיָ לִי
בְּמִפְּקִי מִמִּצְרַיִם׃ וִיהֵי לָךְ לְאָת עַל יְדָךְ וּלְדוּכְרָן בֵּין עֵינָךְ בְּדִיל דִּתְהֵי אוֹרַיְתָא דַיְיָ
בְּפוּמָךְ אֲרֵי בִּידָא תַקִּיפָא אַפְּקָךְ יְיָ מִמִּצְרָיִם׃ וְתִטַּר יָת קְיָמָא

© Biblioteca Nacional de España